

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part-1) Subject Vedanta
Name of MSS Gyan Bodhni Bhasha
Author Dyalanemananda Sarasvati
Period _____ Folios 79
Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatte', Amritsar
Missing Folios _____

ਕਿਸਾਨ ਗੀਤ

Page No
469

Dial Anami de
Baran & other
Books.

ਸ॥ ਤਾਤੇਉਪਜਯੋਹੈ ਅੰਨਾਸੁ॥੩੩॥ ਇਹਿਅਮ੍ਹਿਤਿਠਲਭੁਗਵੈ
ਗਗ॥ ਤਾਤੇਉਪਜਯੋਵੈ ਫੁਲਅਨਗਗ॥ ਬੇਦਾਂਤਬੇਦਾਨਿਤਆਤਮਜੋਤਿ
ਤਾਮੋਵੈਠਪ੍ਰਤੀਤਉਦੇਤ॥੩੪॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹਮੇਦਕਤਜਗਜਾਸੁ॥ ਅ
ਤਮਗਜਾਨਇਛਾਅੰਨਾਸੁ॥ ਕੇਵਲਗਜਾਨਤੇਮੁਕਤਿਪਛਾਨ॥ ਯਾ
ਮੈਸ੍ਰੁਤਸਰੁਕਹਿਤਪ੍ਰਮਾਨ॥ ਸ੍ਰਵਨਿਮਨਨਨਿਧਿਯਾਸਨਾਬਿਨਸੁਨ॥ ਗ
ਯਾਨਿਤਨਹੀਨਿਸਚੈਤਪੁਨ^{੩੫}॥ ਜਾਗਦਲਕਗਾਰਗੀਪ੍ਰਤੋਜੋਸੇ॥ ਕੀ
ਯੋਉਪਦੇਸਕਹਿਯੋਸ੍ਰੁਤੋਤੇਸੇ॥ ਰੁਯੋਗਾਰਗੀਯਾਦਿਵੈਗਗ॥ ਕੀਯੋਪ੍ਰ
ਸਨਕਾਰਿਵੈਫੁਲਅਨਗਗ॥੩੬॥ ਗਾਰਗੀਤੇਹਆਤਮਵਿਦੇਬ॥ ਤਿਉਆ
ਤਮਨਿਸਚੈਸ੍ਰੁਤੋਬ॥੩੭॥ ਤਿਉਆਤਮਨਿਸਚੈਮਨਤੋਬ॥ ਨਿਧਿਯਾਸਤ
ਬਭਾਖਤੋਹੈਰੁਬ॥ ਤੁਅੰਪਦਿਅਰਥਬਬੇਕਨਮਿਤ॥ ਸੰਨਾਸਮਰਬਕ
ਰਮਧਗਚਿਤ॥੩੮॥ ਇਹਗਗ॥ ਤੁਅੰਪਦਿਅਰਥਬਬੇਕਾਬਿਨਕਰਤ

181.4

469-122

2

V694

Vigyan
Gesta
adi

ਧਅਗੇਸਿਖੇਸੁਨਿ॥ ਆਤਮਅਬਬੇਕਤ੍ਰਮਮਾਤ੍ਰਸਿੰਧਪੁਨਿ॥ ਯੇਰ
 ਪਕ੍ਰਮਮਾਤ੍ਰਸਿੰਧੇਹੇਜਾਂਤੇ॥ ਤੇਰਪਾਦਿਸਤਪ੍ਰਕਾਸਤਤਾਂਤੇ॥ ੨੮॥ ਜੇਸੇ
 ਇੰਦ੍ਰਜਾਲਜਨਦੇਖਤ॥ ਜਲਉਰਗਾਦਿਬਜਾਪਾਰਸਰੁਪੇਖਤਿ॥ ਤਿਹ
 ਕਾਲਸੋਤਰੁਸਤਅੰਨਜਾਸ॥ ਨਹੀਯਾਮੈਕਛੁਮੈਸੈਭਾਸ॥ ੨੯॥ ਇੰਦ੍ਰ
 ਜਾਲਕ੍ਰਮਰੁਯੋਨਿਬ੍ਰਿਤ॥ ਪਾਛੇਮਿਥਜਾਜਾਨਯੋਚਿਤ॥ ਯਹਿਅਨ
 ਰੁਦ੍ਰਸਰੁਜਨਮਹਿਸਿੰਧ॥ ਰੋਜਸਰਪਾਜਿਉਹੀਯਾਕਾਂਬਿਧ॥ ੩੦॥ ਯਾਕ੍ਰ
 ਮਕੀਨਿਦ੍ਰਗਤਿਕਹੁਕੋਸੇ॥ ਸੁਨਸਿਖਕਹਿਉਆਬੁਝੈਸੇ॥ ਬਾਹੁਏਕਪੁੰ
 ਨਬਸੇਤੇਸੁਨਿ॥ ਪਾਪੁਨਾਸਤਾਂਤੇਹਿਹੋਪੁਨਿ॥ ੩੧॥ ਅਬਦਾਂਪੁੰਨਪੁਰਬ
 ਲਾਕੇਇ॥ ਅਕਸਮਾਤ੍ਰਕਰਿਪ੍ਰਗਟਿਹੋਇ॥ ਈਸ੍ਵਰਅਰਬਬੇਦੇਕਤ
 ਜੇਕਰਮ॥ ਜਗਜਾਨਕੀਏਬਹੁਬਿਧਅਤਧਰਮ॥ ੩੨॥ ਤਾਂਤੇਰਾਗਾਦਿ
 ਕਮਲਨਾਮ॥ ਅੰਤਹਿਕਰਨਸੁਧਰੁਦੇਭਾਸ॥ ਨਿੰਦਅਨਿੰਤਬਬੇਕਪ੍ਰਕਾ

ਕਰਮ ਕੋਤਿਆਗ ॥ ਤੁਹਿ ਪਤਤਿ ਪਹਿਨਿ ਜੇ ਸੂਤ ਯੋ ਕੀ ਉਬਿਭਾਗ
 ੩੫ ॥ ਥੇਵ ਅਚਾਰ ਜੋ ਤੇ ਪੁਨਰ ਜਾਨ ॥ ਨਿਸਚੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੁ ਬਖਾਨ
 ਕਥੀ ॥ ਅਚਾਰ ਜ ਅੰਗ ਹੋਇ ਕੋ ਤੋਗ ॥ ਕੈ ਅਲਪੰਗ ਕਹੇ ਸਰਬੋਗ ॥
 ਅਗ ਅਚਾਰ ਜੋ ਤੇ ਜੋਗ ਜਾਨ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੁ ਨਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਯਉ ਮਾਨ ॥ ਨਹੀ
 ਤੋਗ ਤੋ ਤੇ ਸੇ ਜਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰਜਾਨ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨ ॥ ੪੧ ॥ ਅਰਜਾਨ ਕ
 ਰਜ ਦੇ ਦੇਹਿ ਨਿਵਰਤ ॥ ਉਪਦੇਸ ਅਸਮਰਥ ਜਾਨ ਤਿਹ ਚਿਤ ॥ ਯੋ ਅਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮ ਜਾਨ ॥ ਕਰਤੋ ਦੇਹਾਦਿ ਅੰਗਿ ਸ਼ਿਤ ਠਾਨ ॥ ੪੨ ॥ ਨਦੀ
 ਨਾਗਿ ਆਨ ਉਪਾਜਿ ਉਪਨ ਜਾਇ ॥ ਉਪਦੇਸ ਸਮਰਥ ਜਾਨ ਪੁਨ ਤੁਹਿ
 ਯੋ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮ ਜਾਨ ॥ ਤੁਹੇ ਹੋਇ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਗਯਾਨ ਜੋਗ
 ਅਗਯਾਨ ਬਿਨਾਸ ॥ ਅਗਯਾਨ ਰਿਕਾਵ ਜ ਰਹੈ ਨਾ ਕੋਇ ॥ ਤੁਹੇ ਨਿਸਚੈ
 ਐਸੈ ਹੋਇ ॥ ੪੩ ॥ ਤਸਮਾਤ ਅਚਾਰ ਯ ਅਧੀਨ ਜੋਗਿ ਆਨ ॥ ਕਾਂਕੋ ਚਿ

ਤਦੇਸਾਪਹਿਚਾਨ॥ ਅਤਨਾਯੋਦੇਸਃ ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਗਯਾਨਉਦੇਜਬਹੁ
 ਇਉ॥ ਛਲਪਾਰਬਧਬਾਧਨਹਿਗੁਇਉ॥ ੪੪॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਕਰਮਤਾਕੇ
 ਸਭਨਾਸ॥ ਪ੍ਰਾਰਭੁਦਬੇਗਬਸਤਿਹਗੁੰਸ॥ ਪੁਨਗੁਰਦੁਆਰਜੁਉਪ
 ਜਯੋਗਯਾਨ॥ ਅਚਾਰਜਉਪਦੇਸਸਤਾਦ੍ਰਿਵਠਾਨ॥ ੪੫॥ ਤਸਮਾਤ
 ਅਚਾਰਜਅਸ੍ਰੋਗਯਾਨ॥ ਗਯਾਨਮਿਧੋਤੋਮੇਛਪਛਾਨ॥ ਵੇਦੇਕਤਸਮ
 ਦਮਾਦਿਸਾਧਨਜੋਚਾਰ॥ ਤਿਹਸੰਜਗਤਜੁਪੁਰਖਉਦਾਰ॥ ੪੬॥ ਜੇਬ੍ਰ
 ਹਮਾਦਿਤਆਚਾਰਜਅਗਹਿ॥ ਅਸ੍ਰਾਂਗਪ੍ਰਣਅਕੀਉਪੁਨਤਾਹਿ॥ ਸਮਧਾ
 ਕਰਿਧਰਅਗ੍ਰਗੁਇਉਥਿਤ॥ ਕਰਤਪ੍ਰਾਰਥਨਾਜੋਨਿਸਚੈਚਿਤ॥ ੪੭॥
 ਤਥਾਸ੍ਰੁਤਹਿ॥ ਸਮਿਤਪਾਣਸੇਤ੍ਰਿਯੋਬ੍ਰਹਮਨਿਸ੍ਵੰਗੁਰੇ॥ ਤਤੁਗਯਾਨਾਰ
 ਥਮਭੁਗਛੇਤ॥ ਸੰਸਾਰਤਾਪਤ੍ਰੈਅਰਥਪਛਾਨ॥ ਤਿਹਕਰਹਉਸੰਤੁਪਤਿ
 ਸੁਜਾਨ॥ ਨਿਸਚੈਤਾਪਮਿਟਾਵਹੁਮੇਹਿ॥ ਤੁਮਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਛਤਹਉਤੇਹਿ॥

ਉਪਦੇਸਕਰਤਿਸਤਿਗੁਰਪੁਨਜਾਤੇ॥ ਸੰਸਾਰਕਲਮਿਟਾਵੇਤਾਂਤੇ॥ ਜੀਵ
 ਬ੍ਰਹਮਦੇਕਤਗਜਾਨਸੁਨ॥ ਸਿਖਤਹਿਉਪਜੈਜਬਸੇਪੁਨ॥ ੪੮॥ ਸੰਸਾਰ
 ਗਨਿਦਰਤਿਤਾਪਰੈਗਇ॥ ਨਹੀਅਨਥਾਜਾਨਉਪੁਨਸਾਇ॥ ਬੁਰਗ
 ਵਨਏਕਤਗਜਾਨਜੇ॥ ਕਿਹਸਾਧਨਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਸੇ॥ ੪੯॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਤੁਅੰ
 ਪਾਇਸੇਧਨਕਾਰਿਸੁਨ॥ ਜੀਵਤਿਨਾਸਤਾਤੇਹੋਇਹੈਪੁਨਿ॥ ਤਯਾਗਮ
 ਲਾਨਤਾਸੁਧਹੋਇਜਬ॥ ਏਕਤਗਜਾਨਤਾਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਤਬ॥ ੫੦॥ ਗ੍ਰਾਮ
 ਤਵਿਖੈਬਿਤਚੈਦਨਤਗਜਿਉ॥ ਨਹੀਜਾਨਤਅਗਜਾਨਤਾਹਿਤਿਉ॥ ਕਿ
 ਨਹੂਪੁਨਤਾਹਿਆਨਜਾਗਇਉ॥ ਨਿਹਚੈਕਾਰਿਚੈਦਨਸਮਝਾਇਉ॥ ੫੧॥
 ਕਟਕਸੁਗੰਧਸੀਤਲਗਾਨਤੀਨ॥ ਤੀਨੇਗੁਨਕਾਰਿਚੈਦਨਦੀਨ॥ ਤੇਤੁਅੰ
 ਬ੍ਰਹਮਤੁਮਸਰਗਾਇਉ॥ ਯਹਿਨਿਸਚੈਮੁਝਕੋਨਹੀਆਇਉ॥ ੫੨॥
 ਸਤਾਚਿਤਅਨਿਦਯਾਹਿਗੁਨਤੀਨ॥ ਜਉਤੁਮੈਤਉਹੀਤ੍ਰੀਨ॥ ਤੀਨੇਗੁ

ਨਆਪਾਮੈਲੋ॥ ਤਉਨਿਧਣੁਕਬ੍ਰਹਮਅਰਿਕੋ॥ ੫੪॥ ਤੇਤੁਗਵਨਸੇ
 ਸਾਧਨਯੁਕਤ॥ ਕੈਸੇਐਸੇਸੁਨਤਿਜੁਤਿਕਤ॥ ਅਬਨਖੇਧਮੁਖਗੁਰਸ
 ਮਸ੍ਰਾਵੈ॥ ਨਿਤੁਅਨਿਤਬਖੇਕਾਦਿਖਾਵੈ॥ ੫੫॥ ਪਾਂਚਰੂਤਸਾਛੀਤੁਆਰਿ
 ਐਸੇਸੁਤਕੈਨਿਰਬਾਹਿ॥ ਸਿਥਲਸਰੀਰਨਹੀਤੁਜਾਤੇ॥ ਮਮਕਾਰਾ
 ਅਸਪਾਦਿਤੇਤਾਤੇ॥ ੫੬॥ ਅਗੇਸੀਖਯਾਹਿਦਿਸਸਰੀਰ॥ ਤ੍ਰਿਸ੍ਰਾਗਯ
 ਤਾਨਿਤਧੀਰ॥ ਅਨਿਤਅਮੰਗਲਜਣਪਹਿਚਨ॥ ਤ੍ਰਿਸਾਛੀਚੇਤਨਾਵਿਗ
 ਯਾਨ॥ ੫੭॥ ਯਾਹਿਸਰੀਰਨਹੀਤੁਜਾਤੇ॥ ਸਰੀਰਦਿਸਾਦਿਸਟਾਤੁਤਾਤੇ॥ ਸ
 ਰੀਰਉਤਪਾਤਿਪੂਰਬਤੁਆਰਿ॥ ਸਰੀਰਸਨਬੰਧਕਹਤਨਿਰਬਾਹੁ॥ ੫੮॥
 ਸਰੀਰਨਾਸਤੇਉਤਰਕਾਲ॥ ਤਹਿਅਕਾਲਸਰੀਰਅਗਾਵ॥ ਦੇਸਕਾਲ
 ਸਭਨਾਸੀਜਾਨ॥ ਤੁਆਬਿਨਾਸੀਨਿਤਬਿਗਯਾਨ॥ ੫੯॥ ਆਇਅੰਤਤੁਨ
 ਹਿਸਰੀਰ॥ ਤੈਸੇਮਧਾਬਿਚਾਰੇਧੀਰ॥ ਅਬਾਦਿਸ੍ਰਾਂਤਕਰਕੋਹਦਿਚਾ

ਰ॥ ਤੁਸ੍ਟੇ ਤੇ ਬਿਨ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਗਾਰ॥ ੬੦॥ ਤੇ ਪਈ॥ ਦਾਹਯ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾਸਟ
 ਸਮਝਾਉ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਯਾਰਿ ਕ ਅਗਨ ਦਿਖਾਉ॥ ਦਾਹਯ ਰੂਪ ਤੇ ਦਾਹ
 ਕਨਿਆਰੇ॥ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਸ੍ਟਾਂਤ ਬਿਨ ਤ੍ਰਿਸ੍ਟੇ ਧਾਰੇ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨ ਮਾਹਿਤੁ
 ਗਯੇ॥ ਦੇਵ ਸਰੀਰ ਤੁਹਾਂ ਲੇ ਰਹਿਓ॥ ਤੁਹਾਂ ਜਾਇ ਤੂੰ ਭੋਗ ਭੁਗਾਨ॥ ਦੇ
 ਵ ਸਰੀਰ ਅਪਕੇ ਜਾਨ॥ ੬੩॥ ਛਾਤੁ ਸੁਪਨ ਜਬ ਜਾਗੁ ਤੁਰੰਈ॥ ਪੁਨ
 ਮਾਨ ਸਕੀ ਦੇਹੀ ਲਈ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਤੁਨ ਰਨਹੀ ਦੇਵ॥ ਤੁਸ੍ਟੇ ਤੇ ਬਿਨ ਨਹੀ
 ਕੋਊ ਸੇਵ॥ ੬੪॥ ਸਰੀਰ ਸੁਪਨ ਮਰਨੇ ਤੇ ਨਿਆਰੇ॥ ਵਿਆਪਕਾ ਬਿਰਾਮ
 ਸ਼ੈਬੀ ਚਾਰੇ॥ ਸਰੀਰ ਯੁਗਮ ਕੇ ਬਾਂਧ ਭੁਯੇ ਜਬ॥ ਅਹਿ ਅਸਪਾਦਿ ਕੇ ਬਾ
 ਧਨਹੀ ਤਬ॥ ੬੫॥ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਸੁਨਯਾਤੇ॥ ਨਾਨਾ ਕ੍ਰੀਣਾ ਅਨਭਵ
 ਤਾਤੇ॥ ਸੇਹੀ ਬਿਰਧ ਅਵਸਥਾ ਮਾਹੀ॥ ਮਭਿਨਾ ਬ੍ਰਿਤਾ ਬਿਤ ਅਬਾਨਿਰ ਬਾਹੀ
 ੬੬॥ ਬਾਲ ਕਾ ਬਿਰਧ ਉਭੈ ਬਿਵਹਾਰ॥ ਤ੍ਰਿਸ੍ਟੇ ਸਾਸਾ ਛੀਨਿ ਰਧਾਰ॥ ਤ੍ਰਿ

ਸ੍ਰਾਭਿਨਾਝਿ ਸੈਤੋਂ ਪੋਖ ਪ੍ਰਸਿਧਾਨ ਜਾਇਲੋ ਰਮੈ ਦੇਖ ॥ ੬੬ ॥ ਘਟਾਦ
 ਰੂਪ ਮਾਨ ਜੋਹਈ ਐ ॥ ਚੋਖ ਆਇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾਰਿ ਗ੍ਰਹਨ ਹੋਤੁ ਸੇ ॥ ੬੭ ॥
 ਯੁਹਿ ਸਰੀਰੁ ਝਿ ਸਪਹਿ ਚਾਨ ॥ ਤੂਝਿ ਸ੍ਰਾਨਿ ਹੋਏ ਕਾਰਿ ਜਾਨ ॥ ਅਬ ਸਰੀ
 ਰ ਕੇ ਕਹੋ ਜ ਤੂਤ ॥ ਨਿਅਰੇ ਆਤਮ ਦੇ ਤਨ ਤੋਤ ॥ ੬੮ ॥ ਪੰਚੀ ਕ੍ਰਿਤ ਪੰਚ
 ਮਹਾਂਤੁ ਤਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗਿਆਤਾ ਤੂ ਨਿਸ੍ਰੇਸੇ ॥ ਤੇ ਪੰਚ ਕੁਤੁ ਆਪਨ ਹੀ
 ਜਾਨ ॥ ਨਹੀ ਪਰ ਸੁਪਰਤਿ ਹਪਹ ਚਾਨ ॥ ੬੯ ॥ ਪਾਂਚ ਕੁਤੁ ਅਤ ਅੰਤ ਜ
 ਤੂਨ ॥ ਤੂ ਸਾਛੀ ਝਿ ਸਟਾ ਬੀਰੀ ਆਨ ॥ ਕੁਤੁ ਅੰਸ ਤੇ ਪੰਜੀ ਦੇਹਿ ॥ ਤੂ
 ਝਿ ਸਟਾ ਜਾਨ ਉਝਿ ਸਏਹਿ ॥ ੭੦ ॥ ਹੇ ਸੁਆਮਨ ਕੁਤਾ ਸੈਤੋਂ ਕੈਸੇ ਉ
 ਪਜੀ ਦੇਹਿ ॥ ਸੇ ਅਬ ਲੇਦਰ ਸਾਤ ਹੋ ਜਾਨ ਨਿਸਚੈ ਏਹ ॥ ੭੧ ॥ ਚੋਪਈ ਸ
 ਰੀਰੁ ਬਿਖੈ ਪਾਂਚੇ ਦਰ ਸਾਊ ॥ ਤੇ ਪੰਛੀ ਕਰਨ ਬਨਾਊ ॥ ਚਾਰ ਪਾਂਥੇ
 ਪੰਚੀ ਕਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਰੂਪ ਕੋ ਕਹਿ ਉਬਿ ਵਰਨ ॥ ੭੨ ॥ ਦੇਹ ਰਾਖੀ

ਸਜੇਰਕਰਦਮਕੀਯੋਬਪਰਚਨਾਬਿਸਥਾਰ॥ ਸ੍ਰੋਤਜਜੇਰਜਉ
 ਤਬੁਜਾਅੰਤੁਜਕੋਨਿਰਧਾਰ॥ ੧੩॥ ਪਾਂਚਤੋਤਕੇਮੇਲਾਬਿਨਸੀਤ
 ਉਸਨਾਨਹੀਗੋਇ॥ ਰੋਗਰੋਗਤਮੈਸਬੈਬਿਨਾਮੇਲਾਨਹੀਕੋਇ॥ ੧੪॥
 ਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਕੇਮੇਲਮੈਬੁਫਨਚਤਰਦਸਖੇਲ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਸ੍ਰਿਸ
 ਟਉਤਮਮਧਮਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਕੇਮੇਲ॥ ੧੫॥ ਏਕਟਾਂਡਆਖੰਤੁਮੈਪੰ
 ਚੀਕ੍ਰਿਤਅਧਯਾਸ॥ ਵਿਦਰਤਰਤਰਚਨਾਸਬੈਕਉਨਪ੍ਰਕੁਕਦਾ
 ਸ॥ ੧੬॥ ਚੰਪਈ॥ ਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਜੇਪਾਂਚੇਬੁਤ॥ ਤਿਨਕੋਗਯਾਤਾਤੁੰਅ
 ਨਸੂਤ॥ ਯਾਹਿਤਉਸਦਾਦ੍ਰਿਸਜਣਕਹੈ॥ ਤਸਕਾਰਜਚੇਤਨੈਰਿ
 ਉਲਹੀਐ॥ ੧੭॥ ਏਹਗਾ॥ ਤਿਨਪਾਂਚੇਕੇਅੰਸਤੇਉਪਾਜਿਯੋਸਿਥੁ
 ਲਸਰੀਰ॥ ਤਮੈਪੰਚਦਿਖਾਤਹਉਜਨੇਗੁਰਮੁਖਧੀਰ॥ ੧੮॥ ਚੰ
 ਪਈ॥ ਯਾਮੈਬਠਨਅੰਸਜੇਰਹੈ॥ ਦਯਾਲਪ੍ਰਗਾਟਿਦਹੁਪ੍ਰਿਥਵੀ

ਜੇ ॥ ਜੇ ਦੁਹਤ ਮੇਨੀ ਰਪ ਛਾਨ ॥ ਉਸਨ ਭਾਵੇ ਤੇ ਜ ਕੇ ਜਾਨ ॥ ੭੮ ॥ ਬਾ
 ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਅੰਦੇ ਜਾਵੇ ॥ ਕਹਤ ਦਯਾਲ ਸੇ ਪਦ ਨ ਕਹਾਵੇ ॥ ਜਗ
 ਪੁਲਾਣ ਸੇ ਜਾਨ ਉਗਗਨ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਚੇਤਨ ਮਗਨ ॥ ੭੯ ॥ ਗ
 ਗਨ ਮਗਨ ਹੋ ਨਿਰਭੇਰ ਹੋ ॥ ਜਾਹਿ ਪਾਇ ਗੁਰ ਮੁਖਾ ਦਿਰਲਾ ਲਹੇ ॥
 ਮਹੀ ਬਾਉ ਅਪਤਿ ਜ ਅਕਾਸ ॥ ਪਾਂਚ ਨੇ ਮੈਂ ਬੀਸ ਨ ਕੇ ਬਾਸ ॥ ੮੦ ॥ ਪੰ
 ਠੀ ਕਰਨ ਗਾਇ ਉਜਗੁਰੀਸ ॥ ਪਾਂਚ ਬੀਸ ਮਿਲ ਭੁਯੋ ਪਦੀਸ ॥ ਪੰ
 ਠੀ ਕਰਨ ਕਹੇ ਦਿਸਾਰ ॥ ਜਿਉ ਬੇਦਾਂਤ ਕਹਿਯੋ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੮੧ ॥ ਏਕ
 ਏਕ ਮੈਂ ਪਾਂਚ ਦਿਖਾਉ ॥ ਤਾਤੇ ਪੰਠੀ ਕਰਨ ਬਨਾਉ ॥ ਪੰਠੀ ਕਰਨ ਅਨੂਪ
 ਕਹਿਓ ਅਬ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਕੇ ਅੰਸ ਜੇਰ ਸਬ ॥ ੮੨ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ॥ ਅੰਸੁ
 ਮਾਸਨਾਣੀ ਤੁਠਾ ਪੰਠ ਮੇਰੇ ਮਪ ਛਾਨ ॥ ਦਯਾਲ ਅੰਨ ਮੀ ਕਹਤ ਹੋਇ ਪ੍ਰਿ
 ਬਵੀ ਪੰਚ ਬਿਧਾਨ ॥ ੮੩ ॥ ਰੋਪਿਤ ਅਰਸ੍ਵੇਦ ਪੁਨਿ ਲਾਲਾ ਰਕਤ ਬਿ

ਚਾਰ॥ ਦਯਾਲ ਅਨੇਮੀ ਕਹਤ ਹੈ ਪਾਂਚੋ ਜਲ ਕੇ ਪਾਰ॥ ੮੫॥ ਚੋਪਈ॥
 ਛੁਪਾਇ ਖਾਨੀ ਦੁਲ ਸੁਭਾਂਤ॥ ਯਹਿ ਸਭੁ ਚੇਤਨ ਮੈ ਹੈ ਭ੍ਰਾਂਤ॥ ਪਾਂਚ॥
 ਅੰਸ ਤੇਜ ਕੇ ਜਾਨ॥ ਸਾਢੀ ਦਯਾਲ ਅਨੇਮੀ ਮਾਨ॥ ੮੬॥ ਚੋਰਗ॥ ਧ
 ਦੁਨ ਪਾਵਨਿ ਪਸਰਨਿ ਉਛੁਲ ਚੋਲ ਅਰਸੈ ਕੋਚ॥ ਪਾਂਚ ਅੰਸ ਯਹਿ
 ਪਵਨ ਕੇ ਦੇਹਿ ਮੰਧਲੈ ਸੋਚ॥ ੮੭॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਅਰਲੇ ਭੁਮੇ
 ਹੁਸਾਨਿ॥ ਪੰਚ ਮਮਤਿ ਸਰਿ ਹੈ ਤੈਸੇ ਪੁਨਿ॥ ਪੰਚ ਅੰਸ ਨ ਭੁਕੇ ਪਾਰਿ ਚਾਨ॥
 ਸਾਢੀ ਦਯਾਲ ਸਰਬ ਕੇ ਚਾਨ॥ ੮੮॥ ਚੋਰਗ॥ ਗ੍ਰਿਥਾਤਰ ਕੀ ਜਗਤ ਕ
 ਰਿ ਪਾਂਚ ਕਹੇ ਪ੍ਰਤੋਹ॥ ਯਹਿ ਸਿਧੁ ਲਸਰੀਰ ਮੈ ਪਾਂਚ ਭੁਤ ਕਰਿ ਲੋਹ॥
 ੮੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਵ ਸਿਨੇ ਮੈ ਪ੍ਰਬ ਦੀ ਜਾਨ॥ ਕਠਨ ਚਿਹਨ ਤੇ ਕੀਯੇ
 ਪ੍ਰਮਾਨ॥ ਉਦਰ ਸਿਨੇ ਮੈ ਜਲ ਕੇ ਕਹੈ॥ ਦ੍ਰਵੁਤ ਚਿਹਨ ਤੇ ਨਿਕਲੇ ਹੋ॥
 ਰਿਦੇ ਮਾਰਿ ਤੇਜ ਕੇ ਕਹੀਐ॥ ਪਚਨ ਸਮਰਥਾ ਚਿਹਨ ਤੇ ਲਹੀਐ॥ ੯੦॥

ਠਮਾਹਿਪਦਨਕੇਵਾਸ॥ ਗਮਨਾਗਮਨਾਚਿਹਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੫੧॥ ਮੁਰਧਸਾ
 ਨਜਾਨਆਕਾਸ॥ ਜਾਮੈਜੋਗੀਕੋਰੋਨਿਵਾਸ॥ ਬਯੋਮਮੋਧਬਾਹਰਸੁਪ੍ਰਕਾ॥
 ਸੀ॥ ਜਾਮੈਕਹਨਸੁਨਨਸਬਗਾਮੀ॥ ੫੨॥ ਅਥਪੰਚਰੂਤਪਰਮਸੁਅੰਸਪ੍ਰ
 ਮੰਸਾਬਿਭਾਗਬਰਨਤੇ॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ ਪਾਂਚਰੂਤਕੇਪਾਂਚਧਰਮਪ੍ਰਗਾਟਿਕੋਰੋ
 ਬਿਸਥਾਰ॥ ਜਾਕੋਨੀਕੇਜਾਨਕੇਆਤਮਦੇਵਾਬਿਚਾਰ॥ ੫੩॥ ਕ੍ਰੋਧਪ੍ਰਥਵੀ
 ਕੋਧਰਮਹੈਮੋਹੁਧਰਮਜਲਜਾਨ॥ ਕ੍ਰੋਧਧਰਮਹੈਤੇਜਕੇਯਹਿਕ੍ਰਮਅੰ
 ਸੇਮਾਨ॥ ੫੪॥ ਕਾਮਧਰਮਹੈਪਉਨਕੇਲੇਰੁਧਰਮਆਕਾਸ॥ ਧਰਮਗਹਿਤ
 ਆਤਮਸਦਾਸਾਛੀਸੁਤੈਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੫੫॥ **ਤ੍ਰਿਪਈ**॥ ਏਕਏਕਪੰਚਧਾਕੋਸੇ
 ਨਿਗਮਪ੍ਰਗਾਟਿਕਾਰਿਗਾਇਉਜੈਸੇ॥ ਪਰਸਪਰਮਿਲਕਾਰਿਪੰਚੀਕਰ
 ਨ॥ ਬਾਧੀਨਹਚੈਬਪਕੀਧਰਨ॥ ੫੬॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ ਕਉਨਰੂਤਕੀਕਉਨਅੰ
 ਸਕਾਮੈਕਉਨਪ੍ਰਵੇਸ॥ ਕੈਸੋਥਿਤਯਾਰੂਤਕੀਕਹੋਦਯਾਲਉਪ੍ਰਵੇਸ॥

ਤੇ ਪਈ॥ ਰੁਤ ਅੰਸਗੁਰਿ ਨ ਅਰਤਿ ਆਗ॥ ਭਾਕਾ ਕਹੈ ਪਰਸੁਪਰ
 ਰਾਗ॥ ਰੁਤ ਏਕ ਸੁਆਸ ਜੇ ਤਜੇ॥ ਚਾਰ ਸੁਆਸ ਚਾਰੇ ਮੈ ਭੁਜੇ॥ ੧੮॥
 ਚਾਰ ਅੰਸ ਚਾਰੇ ਕੋ ਗਹੈ॥ ਪੰਠੀ ਕਰਨ ਪਰਸੁਪਰ ਅਹੈ॥ ਅਥਰੇ ਤਤੁ
 ਬੰਗੁ ਗਜ ਨਾਉ॥ ਤੁਤੇ ਸੰਸੇ ਸਗਲ ਮਿਟਾਉ॥ ੧੯॥ ਚਾਰ ਅੰਸ ਪ੍ਰਿ
 ਥਵੀ ਕੇ ਭੁਏ॥ ਵੈ ਚਾਰੇ ਚਾਰੇ ਮੈ ਗਹੈ॥ ਅਸੁ ਮੇਖ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪੁਨਰ
 ਜੀ॥ ਕਠਨ ਪੀਤ ਵਰਨ ਕਰਿ ਲਹੀ॥ ੧੦੦॥ ਵੈ ਹਰ॥ ਮਾਸ ਦੀਉ ਹੈ ਉ
 ਰ ਕੇ ਕੇ ਵਤਾ ਤਿਹ ਨ ਤੈਂ ਜਾਂਨ॥ ਨਾਗੀ ਦੀ ਨੀਤਿ ਜੇ ਕੇ ਜੁ ਅਰਪੀ ਖੈ ਤੈਂ ਮ
 ਨ॥ ੧੦੧॥ ਤੁਛਾ ਦਈ ਹੈ ਪਵਨ ਕੇ ਸਪਰਸੁ ਧਰਮ ਹੈ ਤਾਸ॥ ਦੀਨੋ ਰੋਮ
 ਅਕਾਸ ਕੇ ਛੋਰਨ ਮੈ ਦੁਖ ਨਾਸ॥ ੧੦੨॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਕਰਿ ਮਹੀ ਕਾਰੁ ਗ
 ਕੀ ਯੋ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਗੁਰਗਮ ਅੰਸੇ ਜਾਨੇ ਕੇ ਦਯਾਲ ਕੀ ਯੋ ਨਿਰਧਾਰ॥
 ੧੦੩॥ ਤੇ ਪਈ॥ ਚਾਰ ਅੰਸ ਨੀਰ ਕੇ ਭੁਏ॥ ਵੈ ਚਾਰੇ ਚਾਰੇ ਮੈ ਗਹੈ॥ ਅਪਮੁ

ਖਬੀਰ ਜਹੇ ਸੋਤ ॥ ਸੁਰੁ ਬਰਨ ਗਾਰੁ ਉਤਪੋਤ ॥ ੧੦੪ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ਪਿਤ
 ਦੀਏ ਜੋ ਤੇਜ ਕੋ ਉਸਨ ਪਰਮ ਹੋਇ ਜਾਲ ॥ ਸੇਵਈਓ ਪਵਨ ਕੇ ਗ
 ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੦੫ ॥ ਲਾਲਾਂ ਦੀ ਅਕਾਸ ਕਉ ਮਾਗ ਮਨ ਉਰ
 ਪਤੈ ਜਾਨ ॥ ਰਕਤ ਦੀ ਹੋਮ ਹੀ ਕੋ ਲੋਹਤ ਚਿਹਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੧੦੬ ॥ ਤਿ
 ਨ ਤਿਨ ਕਰ ਅਪਕਾਤਾ ਗਕਯੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਅਵੈ ਅਜ ਅਕ੍ਰੈ ਸ
 ਦਾ ਮਾਤਮ ਦੇਵ ਦਿਗਾਰ ॥ ੧੦੭ ॥ **ਦੇ ਪਈ** ਚਾਰ ਅੰਸ ਤੇ ਜ ਕੇ ਕੁਏ
 ਵੈ ਚਾਰ ਚਾਰ ਮੈ ਗਏ ॥ ਛੁਪਾ ਮੁਖ ਤੇ ਜਤ ਬਰਹ ॥ ਪਰਨ ਸਮਰਥ ਚਿ
 ਹਨ ਤੇ ਕਹਾ ॥ ੧੦੮ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ਤਿਖਾ ਦੀ ਹੋ ਪਵਨ ਕੇ ਸੰਕੇਸੁ ਸੁਹਰ
 ਤੈ ਜਾਨ ॥ ਨਿਕਾ ਦੀ ਅਕਾਸ ਕੇ ਸੁੰਨ ਸੁਭਾਵ ਪਛਾਨ ॥ ੧੦੯ ॥ ਕ੍ਰਾਂ
 ਤ ਦੀ ਹੋ ਉਦਕ ਕੇ ਸੀਤ ਉਸਨ ਬੀਪ ॥ ਆਲਸ ਦੀ ਨੋ ਮਹੀ ਕੇ
 ਜਾਨੁ ਸੁਭਾਵ ਨਿਬੰਧ ॥ ੧੧੦ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਕਰ ਤੇ ਜ

ਰਾਗੁ ਗਾ ਕਯੋ ਸਿਸਾ ਰ॥ ਜਾ ਕੇ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨ ਕੇ ਆਤਮ ਜਾਨੇ ਸਾਗ॥ ੧
 ਤੇ **ਪ**ਈ॥ ਚਾਰ ਅੰਸ ਪਦ ਨ ਕੇ ਭਏ॥ ਦੈ ਚਾਰੇ ਚਾਰੇ ਮੈ ਗਏ॥ ਧਾਟੁ ਨ ਮੁਖ ਪਦ ਨ ਤ
 ਬਰਗ॥ ਸਬ ਲਚਿਹ ਨ ਤੈ ਨੀ ਕੇ ਕਹ॥ ੧੧੨॥ **ਦੋ**ਹਰ॥ ਪਸਰਨ ਦੀ ਓ ਅਕਾਸ ਕੇ
 ਬਿਯਾਪ ਕ ਚਿਹ ਨ ਤੈ ਜਾਨ॥ ਉਛਲ ਨ ਦੀ ਨੇ ਤੇ ਜ ਕੇ ਉਤ ਬ੍ਰਿਸਟ ਜੁ ਕਤ ਤੈ ਮ
 ਨ॥ ੧੧੩॥ ਚਲ ਨ ਦੀ ਉਹੈ ਅਪ ਕੇ ਸਬੂਲ ਝੁਟਤ ਪਹਿ ਚਾਨ॥ ਸਿਰੈ ਚਲ ਨ ਦੀ ਨੇ
 ਮਹੀ ਕੇ ਜਗ ਚਿਹ ਨ ਤੈ ਜਾਨ॥ ੧੧੪॥ **ਤੈ**॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਕਰ ਪਦ ਨ ਕਾ ਕਯੋ
 ਚਲਾ ਲਸਤੁ ਰਾਗ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਿਕਿ ਜਾਨ ਕੇ ਸਕਲ ਬਾਸ ਨਾਤਿ ਆਗ॥ ੧੧੫॥
 ਚਾਰ ਅੰਸ ਗਾਗ ਨ ਕੇ ਭਏ॥ ਦੈ ਚਾਰੇ ਚਾਰੇ ਮੈ ਗਏ॥ ਲੋਕੁ ਮੁਖ ਗਾਗ ਨ ਤ ਬਰਗ
 ਅਦਿਕਾਸ ਚਿਹ ਨ ਤੈ ਨੀ ਕੇ ਕਹ॥ ੧੧੬॥ **ਦੋ**ਹਰ॥ ਕਾਮ ਦੀ ਓਹੈ ਪਦ ਨ ਕੇ ਸ
 ਦ ਨ ਚਿਹ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਓਹੈ ਤੇ ਜ ਕੇ ਉਲ ਚਿਹ ਨ ਤੇ ਜਾਨ॥ ੧੧੭॥ **ਮੇ**ਹ॥
 ਦੀ ਓਹੈ ਉਦ ਕ ਕੇ ਮੇਲ ਨ ਚਿਹ ਨ ਪ੍ਰਤਛ॥ ਮਤ ਸਰ ਦੀ ਨੀ ਮਹੀ ਕੇ ਜਾ ਚ ਚਿਹ

ਤਿਲੇਛੁ ॥ ੧੧੮ ॥ ਬਿਨ ਬਿਨ ਕਾਰਿ ਗਗਨ ਕਾਰੁ ਗ ਕਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਨੇ
 ਤਨੇ ਤ ਕਾਰਿ ਜਾਨੀਐ ਬਿਮਲ ਆਤਮਾ ਸਾਰ ॥ ੧੧੯ ॥ ਚੈਪਈ ॥ ਸਿਰਸ
 ਅਵਕਾਸ ਮੁਖ ਆਕਾਸ ॥ ਅਨਾਹ ਦੁਸਬਾਦਿ ਬਾਨ ਕਥਾਸ ॥ ਕੰਠ ਸਥਾਨ
 ਅਵਕਾਸ ਪਵਨ ਸੁਨ ॥ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾ ਆਗਮਨ ਗਮਨ ਪੁਨ ॥ ੧੨੦ ॥ ਰਿਦੈ
 ਅਵਕਾਸ ਅਗਨ ਕੇ ਜਾਨ ॥ ਸਦ ਉਸਨ ਤਾਤਾ ਮੈ ਮਾਨ ॥ ਉਦਰ ਅਵਕਾਸ ਮੁ
 ਖ ਜਲ ਜੇਈ ॥ ਜਲ ਸੈਰੂ ਪਵੈ ਨਿਤੁ ਸੇਈ ॥ ੧੨੧ ॥ ਕਟ ਅਵਕਾਸ ਮੁਖ ਪਿ
 ਥਵੀ ਸੁਨ ॥ ਗੀਧਾ ਸਿਥਾਨ ਲਯੋ ਨਿਹੈ ਪੁਨ ॥ ਪਾਂਚ ਬੀਸ ਜਨ੍ਹਾਨਿ ਹਚੈ ਜਾਨ
 ਆਤਮ ਸਾਛੀ ਯਾ ਕੇ ਮਾਨ ॥ ੧੨੨ ॥ ਪੰਚੁ ਤੇਤੁ ਕਾ ਬਿਨ ਕਾਰਿ ਗਗਨ ਕਾਹਿ
 ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਪੰਢੀ ਕਰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਕਹੈ ਦਯਾਲ ਸਰੂਪ ਸਾਰ ॥ ੧੨੩ ॥ ਚੈਪ
 ਈ ॥ ਅਪੰਢੀ ਕ੍ਰਿਤ ਜੇਭੂਤ ਸੁਆਸ ॥ ਪੰਢੀ ਕ੍ਰਿਤ ਜੇਭੂਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਪਾਂਚ
 ਭੂਤ ਕੇ ਪੰਢੀ ਕਰਨ ॥ ਬਿਧਿ ਵਤ ਬੇਦ ਗੀਤ ਕਾਰਿ ਬਰਨ ॥ ੧੨੪ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥

ਕੁਉਤਕਕੂਤਸਿਖਾਤਜੇਰਿਨਭਿਨਕਾਰਿਆਹਿ॥ ਨਖਸਿਖਜਣਨਿ
 ਹਥੈਪ੍ਰਗਾਇਮਨਬਚਜਾਨਤਾਹਿ॥ ੧੨੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਕੁਉਤਕਕੂਤਦੁਖ
 ਸੁਖਕੋਗਯਾਨ॥ ਕੋਸੇਜਣਕੋਹੋਤਪਛਾਨ॥ ਅਬਯਾਕੋਉਤਰਸੁਨਜੋਸੇ
 ਦੇਹਿਨਾਜਾਨਤਦੁਖਸੁਖਤੋਸੇ॥ ੧੨੬॥ ਕੁਉਤਕਕ੍ਰਿਸਦੇਹਿਜਣਜੋਈ
 ਨਹੀਜਾਨਤਿਕੁਤਕਦਾਦਿਤਸੇਈ॥ ਕੁਤਅੰਸਸਿਖਾਤਦੇਹਜੋ॥ ਕੋਸੇਜਾ
 ਨਤਿਹੋਨਿਹਚੈਸੇ॥ ੧੨੮॥ ਦੇਹਿਸਮੀਪਉਠਿਅਰਬੈਠੇ॥ ਸੁਖਪਤਿਬਿ
 ਬੈਗ੍ਰਹਿਤਸਕਰਪੈਠੇ॥ ਤਿਆਤਨਕੁਖਨਜੋਤੇਆਹੀ॥ ਲੀਏਉਤਾਰਸੁ
 ਧਕਛੁਨਾਹੀ॥ ੧੨੯॥ ਯਾਤੇਜਣਅਤੰਅੰਤਸਰੀਰ॥ ਜਿਉਘਾਟਿਕ੍ਰਿਸਜਾ
 ਨਜਣਧੀਰ॥ ਨਨੂਘਟਉਪਜੈਤੈਸੇਬਿਰਰਹੇ॥ ਦਿਨਾਦਿਨਦੇਹਿਬਛ
 ਤਪੁਨਅਹੇ॥ ੧੩੦॥ ਯਾਤੇਘਟਵਤਦੇਹਨਾਹੇਈ॥ ਪੂਛਉਸਿਖਕਹਤ
 ਗੁਰਸੇਈ॥ ਬਛੁਤਦੇਹਕਾਚੇਤਨਹਈਐ॥ ਬਰਧਮਾਨਚੇਤਨਨਹੀਕ

ਜੀਐ॥ ਕਹਾਦੇਖਜੋਤਹਿ ਕਉਨੇਕਹਿਐ॥ ਬਰਧਮਾਨਚੇਤਨਤੁਹਿਗਹ
 ਯੋ॥ ਅਥਵਾਯਾਪਗਵਿਸ਼੍ਵਾਂਤਰਿਖਾਉ॥ ਤੋਰੇਕਹਿਨਾਬ੍ਰਿਥਾਸਮਸ੍ਰਾਉ॥
 ੧੩੧॥ ਜੈਸੇਖਿਰੁਅਰਗੇਮੈਛਾਰ॥ ਦਿਨਾਦਿਨਏਇਕਠਉਰੈਗੁਰ॥ ਦ
 ਹੁਬਛਜਾਇਛੇਰਹੁਵੇਜਾਤੇ॥ ਕਹਿਦੁਹੁਦੁਰਚੇਤਨਹੈਤਾਂਤੇ॥ ੧੩੨॥ ਕਿ
 ਥਾਘਟੀਜਿਤਕਰਜੈਸੇ॥ ਕੁਪਥੀਚਮ੍ਰਿਦਕਾਦੁਤਤੈਸੇ॥ ਕਾਦੁਕੁਪਤੇ
 ਗਾਖੀਤੀਰ॥ ਦੁਹੁਬਛਜਾਇਮਹਾਂਬਿਸਥੀਰ॥ ੧੩੩॥ ਤੁਭਿਕਿਆਚੇਤ
 ਨਤਾਤਿਹਕਹੀਐ॥ ਦੁਰਧਮਾਨਚੇਤਨਨਹੀਲਹੀਐ॥ ਕਹੀਕੁਦਾਲਕਰ
 ਮਾਟੀਬੋਦੁ॥ ਕਰਤਬੋਦਕਾਮਨਮੈਮੋਦ॥ ੧੩੪॥ ਬਰਧਮਾਨਬੋਦਕਾ
 ਹਈਐ॥ ਤੁਭਿਕਿਆਚੇਤਨਤਾਤਿਹਕਹੀਐ॥ ਏਹੀਪ੍ਰਤਾਦਿਨਅੰਨਾਨਿ
 ਰਕਾਰਿ॥ ਅਰਧੈਦੇਹਿਬਿਬੈਨਿਹਚੈਧਾਰ॥ ੧੩੫॥ ਦੇਹਿਰੂਪਮ੍ਰਿਦਸੰਚੇ
 ਦੁਤਸੁਨ॥ ਸੰਮਕਬਧਮਾਨਅਪਹੈਪੁਨ॥ ਕਿਚੇਤਨਤਾਤਾਕਹੈਈ ਕੀਓ

10 19

ਨਿਖੇਧ ਅਨੇਕੁ ਰਚਿ ਸੋਈ ॥ ੧੩੬ ॥ ਅਤੀਤ ਜਾਨ ਜਾਇ ਨਿਹਚੈ ਦੇਹ
 ਨਿਹਚੈ ਤਕੈ ਤੇਜ ਸੋਨੇਹ ॥ ਤੂੰ ਚੈ ਤੇ ਨਗ ਜਾਨ ਪਾਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ਯੋ ਜਾਨੇ
 ਅਨੇਕੁ ਸੰਯੁਗਤਿ ॥ ੧੩੭ ॥ ਕਹਯੋ ਜਤੁ ਤੇ ਦੇਹ ਕੇ ਜਾਤੇ ॥ ਅਨਿਤ ਰਿਖਾ
 ਵਤ ਹੀ ਅਥ ਤਾਂਤੇ ॥ ਅਕਾਸ ਅਵਕਾਸ ਚਹਤ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ਪਦਨ ਚਹ
 ਤ ਪਾਵਨ ਕੇ ਮਾਨ ॥ ੧੩੮ ॥ ਅਗਨ ਪ੍ਰਜ੍ਵਲਤਿ ਹੋ ਨੇਕ ਚਹੈ ॥ ਉਦਕ
 ਵਤ ਕੇ ਚਹਤ ਅਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਥੰਡ ਥੰਡ ਹੀ ਚਹਿਤ ਨਿਤ ॥ ਅਪਨੇ ਅ
 ਪਨੇ ਪੰਥ ਚਲਨ ਹਿਤ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸਰੀਰੁ ਅਨਿਤ ਕਹਿ ਉਜਾਤੇ ਸੁਨ ॥ ਕ
 ਤੇ ਅਮੰਗਲ ਅਤ ਨਿਹਚੈ ਪੁਨਿ ॥ ਜਾਨ ਮਕਾਲ ਮੈਂ ਦੇਖਾ ਬਿਚਾਰ ॥ ਦੇ
 ਹਿ ਮਲੀਨ ਅਸੁਪਨਿ ਗਾਰ ॥ ੧੪੦ ॥ ਰਕਤ ਰੇਤ ਸੰਜੋਗ ਵਾਨ ਜੋ ॥ ਉਪ
 ਜੀ ਅਤ ਮਲੀਨ ਕੁਜ ਨੇਸ ॥ ਅਤ ਯੀਤ ਅਸੁਪ ਮਲੀਨਾ ਦੇਖਾਇ
 ਯੋ ॥ ਦਸ ਦੇਖਾਇ ਸਦੇ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ੧੪੧ ॥ ਤੂੰ ਚੈ ਤੇ ਨਿਤ ਮੰਗਲ ਰੂ

ਪ॥ ਸਾਢੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਨੁਪ॥ ਰੇ ਰਗਵਨ ਕੋ ਨੈਰ ਸਦੇਖ॥ ਜਾ
 ਕੈ ਸਮਝੈ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖ॥ ੧੪੨॥ ਸੁਨੈ ਸਿਖ ਦਸ ਦੇਖਾ ਦਿਖਾਉ॥ ਅਸੁਪ
 ਮੈ ਚ ਦੁਰਗੀਧ ਸਮਝਾਉ॥ ਅਸਤੁਲਖੰਤੁ ਰਗਧ ਸਿਖ ਲਸੁਨ॥ ਰੇ
 ਗਾਗ੍ਰਿਸਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਮਿਖ ਪੁਨ॥ ੧੪੩॥ ਯਾਤੇ ਤੂੰ ਸਿਖੁ ਲਗਿ ਹੋਇ
 ਨਖ ਸਿਖ ਦੇਖ ਦੇਤ ਹੋ ਸੋਇ॥ ਪੂਰਬ ਕਤ ਬਚਨ ਯਹਿ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਮੈਂ
 ਨਿਹੈ ਕਰਿ ਅੰਤਰ ਧਾਰੇ॥ ੧੪੪॥ ਰੇ ਰਗਵਨ ਯਹਿ ਸਿਖੁ ਲਸਰੀਰੁ॥
 ਹਉ ਨਹੀ ਨਿਹੈ ਜਾਨ ਯੇ ਧੀਰ॥ ਯਾਤੇ ਲਾਭੁ ਕਹਾਂ ਮੁਹਿ ਰੁਇ ਭਿ॥
 ਜੇ ਯਹਿ ਨਿਹੈ ਅੰਤਰ ਛੁਯੇ॥ ੧੪੫॥ ਸਾਂਧ ਸਾਧਾ ਸਿਖ ਸੁਨ ਜਾਤੇ॥ ਸਾ
 ਵਧਾਨ ਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਤਾਂਤੇ॥ ਜਬ ਤੂੰ ਸਖੁ ਲਸਰੀਰਨ ਆਹੀ॥ ਤ
 ਬ ਜਾਤ ਦਰਨ ਆਸੁ ਮਤ੍ਰਿਨਾਹੀ॥ ੧੪੬॥ ਯਾਤੇ ਅੰਨ ਲਾਭੁ ਜੇ ਜਾਨ
 ਖਟਾ ਬਿਕਾਰੇ ਤੇਗਹਿ ਤਪ ਛਾਨ॥ ਉਤਪਤਾ ਬਿਤਬਰਧਨ ਪ੍ਰਣਾਮ

ਖੀਣਬਿਨਾਸੁਖਦਭਾਵਸੁਜਾਨ॥੧੪੦॥ ਦੁਰਾਨਪਰਮਆਸ੍ਰਮ
 ਆਚਾਰ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਜੀਤ੍ਰਥੀਧਿਤਿਸਿਸਾਰ॥ ਤਿਹਬਿਧਨਤੇਨਿਕਸਤੋਹੇਸੁ
 ਨ॥ ਜਗਤਜਾਲਤੇਨਿਹਚੈਕਾਰਿਪੁਨ॥੧੪੧॥ ਜੈਸੇਸਿੰਘਕੇਸਰੀਜਾ
 ਨ॥ ਨਿਕਸਤਪਿਜਰੇਤੋਂਇਹਮਾਨ॥ ਦੁਰਛਾਸ੍ਰਮਅਭੁਮਾਨਿਜੇਈ॥ ਸ੍ਰ
 ਤਕੇਰਾਸਕਹਾਵੈਸੇਈ॥੧੪੨॥ ਬਰਨਆਸ੍ਰਮਬਹੀਨਮਾਨਜਾਕੇ॥ ਸ੍ਰਤ
 ਕੇਸਿਰਪਰਆਸਨਤਾਕੇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਕਹਿਤਸਿਮਤਯਾਮੈਸੁਨ॥ ਸੇਅਬ
 ਕਹੈਪ੍ਰਗਾਟਿਨਿਸਚੈਪੁਨਿ॥੧੪੩॥ ਮੈਨਹੀਦੇਹਿਕਦੰਗਚਿਤਜਾਤੇ
 ਜਿਹਕਾਲਗਿਯਾਨਯਾਹਿਉਪਜਜੇਤਾਂਤੇ॥ ਤਿਹਕਾਲਮਰਬਕ
 ਰਤੁਤਜੁਆਹੀ॥ ਤੁਸ੍ਰੇਮੈਂਸਿਖਕਦੰਗਚਿਤਨਾਹੀ॥੫੦॥ ਯਾਦੁਤਦੇਹ
 ਆਤਮਾਵਿਗਯਾਨ॥ ਬਾਪਕੀਯੋਨਹੀਕਰਪਰਮਾਨ॥ ਪ੍ਰਮਾਣਕਰ
 ਮਸਾਸਤ੍ਰਤਿਹਜਾਨ॥ ਤਾਦੁਤਨਿਸਚੈਪ੍ਰਾਪਤਿਮਾਨ॥੫੧॥ ਇਤਸਾ

ਸਤ੍ਰਮਾਹਿ॥ ਯਾਵਤੁ ਦੇਹਿ ਆਤਮਾ ਵਿਗਯਾਨਿ ਬਾਧਤੇ ਨ ਪ੍ਰਾਮਾਨਤਹ
 ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਕਰਮ ਸਾਮਾਨਤਾ ਯਿ ਤਾਵਦੇਵ ਉਪਪਦਤੇ॥ ੧੫੨॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਭ੍ਰੇਰੁ ਗਵਨ ਯਾਹਿ ਸਿਥੁ ਲਸ ਰੀਰ॥ ਹਉ ਤਉ ਨਾਹਿ ਕਦਾਂ
 ਚਿਤ ਧੀਰ॥ ਤਵ ਅਗਰਿ ਆਸਿ ਖਿਜਾ ਕਰਿ ਜਾਂਤੇ॥ ਸਿਥੁ ਲਸ
 ਰੀਰੁ ਸਰਿ ਬਿਧਨ ਤਾਂਤੇ॥ ੧੫੩॥ ਦਰਣਾ ਸ੍ਰਮ ਕੁਲਗੇ ਤ੍ਰਿਜਾਂਤੇ
 ਇਸਤੀ ਪੁਰਖ ਨ ਛੁੱਸ ਕਹੈ ਸੇ॥ ਸਿਥੁ ਲਰਹਿ ਸਦੀਰਘ ਅਗਸਿ
 ਆਮ॥ ਗਉ ਰਪੀਤ ਸਰੁ ਬਪ ਕੇ ਨਾਮ॥ ੧੫੪॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਖਟਕੁ
 ਦਾਵਿ ਕਾਰ॥ ਨਹੀ ਮੁਝੁ ਮੈਨਿ ਹੋ ਚੈ ਯੋਧਾਰ॥ ਤਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖਨਿ
 ਰੀਖਣੁ ਤੈ ਸੁਨਿ॥ ਸੰਮਕ ਗਯਾਨ ਕੁਯੋ ਨਿਹੋ ਚੈ ਪੁਨ॥ ੧੫੫॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
 ਅਰੁਾਵ ਰੂਪ ਕਰਿ ਜਾਂਤੇ॥ ਅਰੁਾਵ ਸਰੀਰੁ ਚਲਨ ਕੇ ਤਾਂਤੇ॥ ਕਾਣੇ
 ਚਿਬ ਧਰੇ ਹੋਰੀਤ॥ ਯਾਹਿ ਉਪਜੀ ਅਨ ਕੈ ਪਰਤੀਤ॥ ੧੫੬॥ ਹਉ

ਇੰਦ੍ਰਾਨਿ ਹੋਏ ਯਾਹਿਰੁ ਇਉਂ ਯੋ ਅੰਤਰ ਮੋਹਿਨਿ ਹੋਏ ਆਇਓਂ ॥ ਨੀ
 ਇੰਦ੍ਰਾਤ੍ਰਿ ਮਨ ਬਚ ਜਾਨ ॥ ਭੂਤ ਕਾਰ ਜਾਇੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿ ਚਾਂ ॥ ੧੫੭ ॥ ਏਹ
 ਰੇ ਭੁਗਵਾਨ ਕਿਹੁ ਭੂਤ ਕਾ ਕਉਨਿ ਕਾਰ ਜਬ ਖਾਨ ॥ ਗੁਰ ਅਬ ਲੇਸ ਮ
 ਸੁਤੈ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਕ੍ਰਮ ਬਿਧ ਮਾਨ ॥ ੧੫੮ ॥ ਏ ਪਈ ॥ ਸੇਤ੍ਰ ਦਾ ਕਨ ਭੁਕਾਰ
 ਜ ਜਾਨ ॥ ਬਾਉ ਕਾਰ ਜਤੁ ਕਪਾਣੁ ਪਛਾਨ ॥ ਤੇਜ ਕਾਰ ਜਚੋ ਖ ਅਰ
 ਪਾਣ ॥ ਜਲ ਕਾਰ ਜਉ ਪਸ਼ੁ ਰਮਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇ ॥ ੧੫੯ ॥ ਗੁਰਾ ਪ੍ਰਾਣ
 ਕਾਰ ਜਪਿ ਬਦੀ ਸੁਨ ॥ ਯੋ ਕ੍ਰਮ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਿਹੋ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥ ਏਕ
 ਏਕ ਭੂਤ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥ ਏਹੋ ਇੰਦ੍ਰਾ ਉਪਜੀਤਾਂ ਤੇ ॥ ੧੬੦ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਤ
 ਅੰਸਾ ਮੇਲ ਮਨ ਉਪਜ ਯੋ ਪਹਿ ਚਾਂ ॥ ਪਾਂਚ ਭੂਤ ਸਮ ਸਤ੍ਰੇ ਕਾਰ
 ਜ ਮਨ ਕੇ ਜਾਨ ॥ ੧੬੧ ॥ ਪਾਂਚੋ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਾਂਚ ਬਿਤੋ ਹੇ
 ਜਾਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਾਹਕ ਮਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਿਹੋ ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧੬੨ ॥

ਬਿਲਖਣਖਿਨਖਿਨਮੈਯੁਗਮਮਨਬੁਧਜਾਕੇਨਾਮ॥ਬਾਹਰਅੰਤਰ
 ਇੰਦ੍ਰੀਲੁਗਮਬੁਤਕਾਰਜਮਨਗਾਮ॥੧੬੩॥ਅੰਤਹਕਰਨਾਬਿਖੈਪ੍ਰ
 ਗਾਇਜਾਨਉਸੰਕਲਪਾਦ॥ਸੇਅਬਲੇਦਰਸਾਤੇਹਜਿਉਟ੍ਹੇਦਨਪ੍ਰ
 ਤਪਾਰੇ॥੧੬੪॥ਚੈਪਈ॥ਸੰਕਲਪਾਦਿਕਲਪਾਨਿਹਚੈਅਹਿਕਾਰ॥
 ਚਿਤਵਨਿਸਾਖਾਚਿਤਬੀਚਾਰ॥ਸਬਾਦਿਸਪਰਸਰੂਪਰਸੁਗੰਧ
 ਬਿਖੈਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਸਨਬੀਧ॥੧੬੫॥ਬਚਨਆਦਾਨਗਮਨਪ
 ਹਿਚਾਰ॥ਬਿਸਰਗਅਨਿਦੋਤੇਸੋਪੁਨਿਜਾਨ॥ਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਕੇਦਿਖੈ
 ਕਹੇਸਬ॥ਨਖਾਸਿਖਜਣੁਬੁਧਿਉਨਿਹਚੈਆਬਿ॥੧੬੬॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਨਸਾਧਾਰਨਪਾਂਚਕੇਕਾਰਜਨਿਹਚੈਜਾਨ॥ਪਾਂਚਬ੍ਰਿਤਇੰਦ੍ਰੀਯਨਕੀ
 ਗ੍ਰਹਨਕਰਤਨਿਤਮਾਨ॥੧੬੭॥ਪਾਂਚਕਪਾਠਕਾਜਿਉਪ੍ਰਗਾਇਮਨ
 ਬੁਧਮਾਹਿਬਿਸੇਖ॥ਬਿਲਖਣਪ੍ਰਤਖਿਨਜਾਨਤਹਿਕਾਰਜਭੇਦਜੁ

ਗਰੇਖ॥੧੬੮॥ **ਚੋਪਈ॥** ਪਾਂਚਪ੍ਰਾਣਬਿਤਬਾਉਬਿਗਾਰ॥ ਬਾਉਰੁ
 ਪਨਿਹਚੈਕਰਿਧਾਰ॥ ਪਾਂਚਕੁਤਜਨ੍ਹਨਿਹੋਚੈਜਾਨ॥ ਤੋਤਅੰਸਸੰਜੋਗ
 ਇੰਦ੍ਰੀਜਨ੍ਹਮਾਨ॥੧੬੯॥ **ਰੋਗੁਗਵਨਾਇੰਦ੍ਰੀਜਨ੍ਹਜੇਈ॥** ਨਿਜ
 ਵਿਖੋਗਜਾਨਤੇਕੈਸੋਹੋਈ॥ ਸੁਨਾਸਿਖਉਤਰਪੁਨਯਾਕ॥ ਦਰਸਾਉ
 ਜਨ੍ਹਨਿਹੋਚੈਤਾਕੇ॥੧੭੦॥ **ਸੇਰੁਆਪਕੋਨਾਹਿਪੁਨਜਾਨੇ॥** ਪਰਸਪਰ
 ਆਪਨਾਹਨਿਪਾਹਿਚਾਨੇ॥ ਸੁਖਿਖੈਸਬਦਾਦਿਗਜਾਨਨਹੀਜਾਹਿ
 ਅੰਨਾਬਿਖੈਅਪਗਜਾਨਨਾਤਾਹਿ॥੧੭੧॥ **ਇੰਦ੍ਰੀਬਿਖੈਉਭੈਜਨ੍ਹ**
ਦਰਨ॥ ਸਬਦਾਦਗਜਾਨਕੇਸਾਧਨਕਰਨ॥ ਦੀਪਰੁਪਾਦਗਜਾਨ
 ਸਾਧਨਾਜਿਉ॥ ਸੇਰੁਸਬਦਾਦਿਗਜਾਨਸਾਧਨਤਿਭੈ॥੧੭੨॥ **ਯਾ**
ਤੈਭ੍ਰਿਨਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਜੇਈ॥ ਸਾਧਨਕਿਰਿਆਪਛਾਨੇਸੇਈ॥ ਦਰ
 ਬੀਦਤਜਾਨਪੁਨਿਜਾਂਤੇ॥ ਅਤਅੰਤਮਹਾਂਜਨ੍ਹਇੰਦ੍ਰੀਤਾਂਤੇ॥੧੭੩॥

ਤੁਥੈ ਤਿਨ ਘਨ ਰੂਪ ॥ ਜਣ ਕੇ ਸਾਖੀ ਪਰਮ ਅਨਪ ॥ ਭੋਰੁ ਗਵਨ ਹੀਏ
 ਤੀਨਾ ਹੀ ॥ ਸੋਰੈ ਬਿਕਾਰ ਰਹੈ ਤਿਹਿ ਮਾਹੀ ॥ ੧੭੪ ॥ ਭੋਰੁ ਗਵਨ ਜਉ
 ਲਓ ਬਿਤ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕਰਨਾ ਬਿਖੈ ਦੇਸਾ ਪਾਰਿ ਛਾਨ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਗਏ ਬਪ
 ਦੇਸਾ ਹੀਨ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀਏ ਤੀਸਰੁ ਚੀਨ ॥ ੧੭੫ ॥ ਹਉ ਤੈ ਅਸਨ ਪਿ
 ਪਾਸਾ ਵਾਨ ॥ ਯਾ ਅਨਰੁ ਵੈ ਤਕੀਯੋ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਤਾ ਤੋ ਹੀਨਿ ਹੋ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਾ
 ਣ ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਵਿਨਿ ਹੋਏ ਅੰਤਰ ਜਾਨ ॥ ਅਰੇ ਸਿਖ ਤੂਨ ਹੀ ਪੁਨ ਪ੍ਰਾਣ ਮ
 ਹਾਂ ਜਨ ਰੂਪ ਤਾਹਿ ਪਹਿ ਛਾਨ ॥ ੧੭੬ ॥ ਸਖੇ ਪਾਤਿ ਸੁਪਨ ਮਹਿ ਆਵਤ
 ਜਾਤ ॥ ਨ ਹੀ ਜਾਨਤਿ ਆਪਨ ਸੰਘਾਤ ॥ ੧੭੭ ॥ ਇਸ ਤ੍ਵੀ ਪੁਰਖ ਏਕ ਪ
 ਰਜੈ ਕ ॥ ਉਭੈ ਸੈਨ ਕੀ ਉਏ ਕੈ ਅੰਕ ॥ ਵਾਕੈ ਗ੍ਰਹਿ ਅਗਏ ਉਕੈ ਤ੍ਵੀ ਜਾਰ
 ਕੁਖ ਨ ਮਹਿਤ ਲੇਗਯੋ ਨਾਰ ॥ ੧੭੮ ॥ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਕਲੁ ਜਾਨੈ ਜਾ
 ਤੈ ॥ ਅਤਯੰਤ ਮਹਾਂ ਜਨ ਰੂਪਾਣ ਸੁ ਤਾਤੈ ॥ ਪ੍ਰਬੁਧ ਹੋਇ ਜਾਨਤਿ ਏਤ

ਚੇਤ॥ ਯੋਮਤਿ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਸੀ ਕੇਤ॥ ੧੭੯॥ ਸਰਬ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਪੁਨ ਪ੍ਰਾਣ॥
 ਮਾਵਤ ਜਾਤੁ ਨਿਵਰਤ ਨ ਮਾਨ॥ ਅਪਨੀ ਬਿਤ ਕੋ ਨਹੀ ਪਹਿ ਚਾਨ॥
 ਯਾਤੇ ਜਨੁ ਨਿਹਚੈ ਕਰ ਪ੍ਰਾਣ॥ ੧੮੦॥ ਕੈਸੇ ਮੈ ਸੇ ਸੁਨ ਕਹਿ ਗਾਊ॥
 ਨਿਹ ਸੈਸੈ ਕਰਿ ਤੋਹਿ ਸਮਝਾਊ॥ ਕਿਹੁ ਭਾਗਾ ਬਿਖੈ ਬਰਤਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾ॥
 ਨ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਕੇ ਪੁਰੁਤ ਕੇ ਊਆਨ॥ ੧੮੧॥ ਇਹਿ ਭਾਗਾ ਬਿਖੈ ਹਮ ਬ॥
 ਰਤਤ ਜਾਂਤੇ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਸਮਰ ਬ ਕਹਿ ਨ ਕੇਤਾ ਤੈ॥ ਯਾਤੇ ਬਿਤ ਆਪ॥
 ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਸੁਨ॥ ਨਿਹਚੈ ਕੀਯੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਤਾਤੇ ਪੁਨ॥ ੧੮੨॥ ਨਨੁ ਜਨੁ॥
 ਪ੍ਰਾਣ ਕੈ ਸੇ ਮਨ ਧਰੈ॥ ਜਨੁ ਬਖਸੀ ਤੇ ਚੇ ਸ੍ਰਾ ਕਰੈ॥ ਜਨੁ ਅਪੰਜਨੁ॥
 ਕੇਚੇ ਸ੍ਰੁਤ ਜਾਨ॥ ਲੋਕ ਬਿਖੈ ਦੇਖਤ ਸਭੁ ਮਾਨ॥ ੧੮੩॥ ਅਤ ਪ੍ਰਦਿਤੁ॥
 ਪਉਨ ਜਬ ਚਲੈ॥ ਸਾਖਾ ਬਿਰਖ ਪਗੁ ਸਭੁ ਹਲੈ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਛਾਦਨ॥
 ਆਨ ਠਉ ਹਲੈ ਜਾਇ॥ ਮਨ ਬਚ ਜਨੁ ਕੇ ਯਹੈ ਸੁਭਾਇ॥ ੧੮੪॥

ਇੰਤੇਕਹਿਨਤੇਨਹੀਚੇਤਨਪੁਨਿ॥ ਨਹੀਸੁਤਿਤਰਚੇਸਟਾਤੇਪੁਨਿ॥ ਕਰਮਅ
 ਧੀਨਬਿਚਰਤਹੇਪ੍ਰਾਨ॥ ਜਾਗ੍ਰਤਸੁਪਨਸੁਖੋਪਤਬਖਾਨ॥ ੧੮੫॥ ਕ੍ਰਮਨ
 ਮਿਤੰਜਾਗ੍ਰਤਾਥਿਤ॥ ਜਾਗ੍ਰਤਸੰਸਕਾਰਥਾਸਤਿਚਿਤ॥ ਸਭਇੰਦ੍ਰੀਮ
 ਨਬੁਧਗ੍ਰਹਨਕਰਿ॥ ਯਾਉਪਾਧਸੰਗਜਨਤਾਗਿਆਨਪਾਰਿ॥ ੧੮੬॥ ਤੀ
 ਨਅਵਸ੍ਥਾਬਿਚਰਤਿਜਾਤੇ॥ ਕਰਮਨਮਿਤਪ੍ਰਾਨਕਉਤਾਤੇ॥ ਗਮਨਾ
 ਗਮਨਪ੍ਰਾਨਕਉਜੇਈ॥ ਕਰਮਅਧੀਨਜਾਨਪੁਨਿਸੇਈ॥ ੧੮੭॥ ਪ੍ਰਾ
 ਣਸਰੀਰੁਪਾਲਨਸਮਰਥਸੁਨਿ॥ ਬਿਉਪਾਰਅੰਨਨਾਸਮਰਥਜਾਨਪੁਨ
 ਯਾਤੇਜਨ੍ਹਨਿਹਚੈਕਰਿਪ੍ਰਾਣ॥ ਨਹੀਚੇਤਨਤਾਤਾਮੈਮਾਨ॥ ੧੮੮॥ ਦਸਇੰ
 ਦ੍ਰੀਪਾਂਚੇਪੁਨਿਪ੍ਰਾਣ॥ ਅਨਬੁਧਯੁਗਮਨਿਹਚੈਕਰਿਜਾਨ॥ ਸਪਤਾਰਸ
 ਤਤੁਜਾਨਪੁਨਜੇਈ॥ ਲਿੰਗਸਰੀਰੁਕ੍ਰਾਣ੍ਹੈਸੇਈ॥ ੧੮੯॥ ਸੂਢੁਮਸੂਲ
 ਨਹੀਤ੍ਰਿਜਾਤੇ॥ ਜਾਨਪ੍ਰਾਨਜਨ੍ਹਨਿਹਚੈਤਾਤੇ॥ ਕੁਰੁਗਵਨਜਬਮਨਥਿ

ਰੋਹਇ॥ ਦਰਸਨ ਸ੍ਰਵਨਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ੧੮੦॥ ਜਬ ਮਨ ਬਿਰਨਿ ਹ
 ਚੈ ਨ ਹੀ ਜਾਨੇ॥ ਦਰਸਨ ਸ੍ਰਵਨ ਹੋਤ ਨ ਹੀ ਮਾਨੇ॥ ਹਉ ਸੈ ਕਲਪ ਦਿਕ
 ਲਪਦਾਨ ਸੁਨ॥ ਯਾ ਅਨੈ ਰੈ ਤੇ ਮਨ ਨਿਹ ਚੈ ਪੁਨ॥ ੧੮੧॥ ਨ ਹੀ ਤੁਮਨ
 ਨਿਹ ਚੈ ਧਰਿ ਜਾਨ॥ ਯਾ ਮੈ ਅਨੈ ਰੈ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਮਾਨ॥ ਆਨ ਠਉ ਰਮੇ
 ਰੇ ਮਨ ਗਯੋ॥ ਅਬ ਪੁਨਾ ਨਿਹ ਚਲੈ ਰੈ ਬਿਰਤਯੋ॥ ੧੮੨॥ ਉਭੈ ਬ੍ਰਿਤ ਕੇ
 ਬੇਤਾ ਜੈ ਹੈ॥ ਸੇ ਮਨ ਨ ਹੀ ਫਿਸਟਾ ਮਨ ਕੈ ਹੈ॥ ਦੁਹੀ ਮਨ ਕੇ ਬੁਧ ਪ
 ਛਾਨ॥ ਬਿਲਖ ਛੁਖਿ ਨ ਖਿਨ ਪ੍ਰਤਿਤ ਹੀ ਜਾਨ॥ ੧੮੩॥ ਸਦਾ ਅਜੁਗ
 ਪਤਿ ਜੁਗ ਨ ਹੀ ਜੋਇ॥ ਏਕ ਨਾਮਾਇ ਕਉ ਤਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਜਬ ਸੈ ਕਲ
 ਪ ਦਿਕ ਲਪਹੋਇ ਸੁਨ॥ ਤਬ ਕਹੀ ਮੈ ਮਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੁਨਿ॥ ੧੮੪॥
 ਬਿਨਾਸ ਫਾਨ ਯਾ ਤੇ ਮਨ ਹਈ ਮੈ॥ ਅਭਾਵ ਸਖੋ ਪਤਿ ਬਿਖੋ ਤਿਹ ਪ
 ਈ ਮੈ॥ ਯਾਹਿ ਅਨਭਵ ਮੁਝ ਕੋ ਫਿਝੋ ਹੋਇ॥ ਤੁਮਨ ਨ ਹੀ ਨਿਹ ਚੈ ਕ

ਰਿਸੇਇ ॥ ੧੫੫ ॥ ਸ੍ਰੁਤ ॥ ਅਤ ਮਨੇ ਮਨ ਜਾਤ ਇਤ ਤਤ੍ਰੈ ਵ ਬ ਲੀਯੋਤੇ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਚੈਨ ਜੀਲਿਗ ਸਗੀ ਰੁਕ ਚੈਤ ॥ ਯਹਿ ਨਿਹ ਚੈਉ ਪ ਜਯੇ ਮੇ
 ਰੇਚਿਤ ॥ ਯਤੇ ਲਾਰੁਕ ਜੰਮੇ ਹਿਪਾਇਉ ॥ ਜੇਗੁਗਗਿ ਅਨ ਮੇਰਿ ਸਮ
 ਸ੍ਰਾਇਉ ॥ ੧੫੬ ॥ ਸੁਨ ਉਸਿਖ ਮਨ ਸਾਦੁ ਪਾਨ ਕਰਿ ॥ ਜਾਤੇ ਸੰਸੈ ਜਾ
 ਹਿ ਸਬੈ ਜਰੁ ॥ ਜਬ ਤੁਲਿਗ ਸਗੀ ਰਨਾ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਗਮਨਾ ਗਮਨ ਤੇ
 ਹਿਨੀ ਕੋਇ ॥ ੧੫੭ ॥ ਸ੍ਰੁਗਨ ਰਕਾਰੇ ਰੁਗ ਅਪਾਜਿਤੇ ॥ ਨਹੀ ਨਿਹ
 ਚੈਕਰਿ ਤੁਸ੍ਰ ਕੋਤਿਤੇ ॥ ਜਾਨ ਰੁਗਾਜਿ ਉਪਿਗ ਹੋਇ ਨਰ ॥ ਨਹੀ ਤਿਗ
 ਮਨਾ ਗਮਨ ਚਿਤ ਪਰ ॥ ੧੫੮ ॥ ਪ੍ਰਾਰੁਕੁ ਪਠ ਲੇਖੁ ਗੋਤ ਹਿਨੀ ਜਾਤੇ
 ਮੁਕਤਿ ਰੁਪ ਤੁਨਿਹ ਚੈਤੋਤ ॥ ਰੇਰੁਗ ਦਨ ਸੋਕੈ ਸੇ ਅੰਸੇ ॥ ਰੇਹਿ ਜਾਨ ਭੋਗ
 ਲੇਜੈ ਸੇ ॥ ੧੫੯ ॥ ਬਿਖੈ ਰੇਗ ਨਿਹ ਚੈਪਾ ਹਿਚਨ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰੇਗ ਸਾਧਨ ਤਿ
 ਉਜਾਨ ॥ ਮਨ ਬੁਧ ਰੇਗ ਤਾ ਪ੍ਰਗਾਇ ਪਛਾਨੇ ॥ ਤੁਯ ਹਿਚਾਰ ਨਹੀਐ

ਜਾਨੇ २੦੦ ॥ ਅਥਿਭੁਕਰਮ ਫਲ ਭੋਗਨ ਤੇ ਹਿ ॥ ਤੂੰ ਸਾਖੀ ॥ ਤੂੰ ਸ੍ਰਾਗਿ ਤੇ ਜੇ ਹਿ
 ਹੇ ਗੁਰ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨਾ ਬਿਖੈ ਸੁਨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਅਨ ਭਵੇ ਹੇਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੁਨਿ ॥
 ੨੦੧ ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੇ ॥ ਉਤਰ ਕੇ ਹੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਿਹੈ ਦੇਸੇ ॥ ਸੁਲ
 ਬਿਸੁਰੀ ਚੇਖੈ ਰੰਗ ਸੁਨ ॥ ਉਤਰ ਕੇ ਦਨਾ ਅਗਰਿ ਜਾਨ ਪੁਨ ॥ ੨੦੨ ॥ ਸਖੇ ਪਤ
 ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਾਹੀ ॥ ਬੁਧ ਬਿਵਰਤ ਗਰਤ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀ ॥ ਤਹ ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਕੁਮਤ ਨਹੀ ਜਾਨ ॥ ਬੁਧ ਪਰਮ ਸਰੁ ਨਿਹੈ ਦੇਸ ॥ ੨੦੩ ॥ ਅੰਨ ਦੈਵਿ
 ਤੇ ਕਬੁਧ ਸੇ ਜਾਂਕੀ ॥ ਹੇਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਤਬ ਤਾਂਕੀ ॥ ਯਾਤੇ ਨਹੀ ਤਵ ਪਰਮ ਸੁ
 ਖਾਹਿ ॥ ਖੇਤ ਪਰਮ ਨਿਹੈ ਦੇ ਪ੍ਰਤ ਪਾਹਿ ॥ ੨੦੪ ॥ ਤੈਂ ਆਪਨ ਕੇ ਖੇਤ ਪਛਾਨੇ
 ਸੁਖਾਨ ਆਪ ਕੇ ਤੇ ਮਾਨਯੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਚਾਰ ਮੁਣੁ ਸਤ ਮਾਨੀ ॥ ਤਿਉ ਖੇਤ
 ਪਰਮ ਮਾਨਤ ਅਗਜਾਨੀ ॥ ੨੦੫ ॥ ਤੂੰ ਖੇਤ ਗਏ ਤੇ ਕਸਾਖੀ ॥ ਯੋ ਕਿਤਾ ਤਕਰ
 ਨਿਹੈ ਚੇਭਾਖੀ ॥ ਸ੍ਰੁਤ ਸਾਖਿ ਤਿਹ ਉਪਰੰਗਾਉ ॥ ਤਾਤੇ ਸੈ ਸੈ ਸਗਲਾ ਮਿਟਾਉ

੨੦੬॥ ਸਰੀਰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਇਸਾਖਿਤਸੁਨਿ॥ ਸਰੀਰਬਿਖੋਬਿਆਪਕ
 ਚੇਤਨਪੁਨ॥ ਸਰੀਰਸਪਰਸਹੇਤਨਹੀਜਾਹਿ॥ ਤ੍ਰਿਖੇਤ੍ਰਗਚੇਤਨਾਨਿਤਅ
 ਹਿ॥ ਸ੍ਰੁਤਕੇਅਰਬਕਹੇਅਬਜਾਂਤੇ॥ ਕਮਾਦਪਰਮਮਨਕੇਕਹੇਤਾਂਤੇ॥ ਕ
 ਮਸੰਕਲਪਾਗੀਲਾਨਸਰਪਾਜੇ॥ ਅਸ੍ਰਪਧ੍ਰਿਤਅਧ੍ਰਿਤਲਜਾਮੇ॥ ੨੦੮
 ਗਯਾਨਅਗਯਾਨਜਾਨਭੈਜੈ॥ ਮਨਕੇਪਰਮਸਬੈਸੁਨਸੇਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਕੁਰ
 ਵਾਨਬਚਨਸੁਨਮਾਨ॥ ਇਛੁਦੁਏਖਸੁਖਦੁਖਪਹਿਚਾਨ॥ ੨੦੯॥ ਸ੍ਰੁ
 ਘਾਤਚੇਤਨਾਪ੍ਰਿਤਸੁਨਜਾਂਤੇ॥ ਏਸਕੁਖੇਤ੍ਰਪਰਮਕਹੇਤਾਂਤੇ॥ ਸਦਕਾਰਖ
 ਤਤਾਂਤੇਪਹਿਚਾਨ॥ ਤ੍ਰਿਖੇਤ੍ਰਗਚੇਤਨਾਬਿਗਯਾਨ॥ ੨੧੦॥ ਪੁਨਸਿਖਿਤਕੇ
 ਬਚਨਸੁਨਾਊ॥ ਗਗੈਝੈਖਾਇਛਾਪੁਨਗਾਊ॥ ਸੁਖਦੁਖਾਦਮਨਕਧ
 ਰਮਜੇ॥ ਬੁਧਾਇਖੈਸਕੁਬਰਤਤਹੈਸੇ॥ ੨੧੧॥ ਸੁਖਪਤਾਬਿਖੈਜਬਬੁ
 ਧਾਬਿਲੀਨ॥ ਸੁਖਦੁਖਾਦਨਾਸਤਬਚੀਨ॥ ਤੇਤੇਬੁਧਪਰਮਸਕੁਜਾਨ

ਨਹੀਆਤਮਕੇਧਰਮਪਹੁਨ॥੨੧੨॥ ਅੰਤਹਿ ਕਰਨਧਰਮਸਬਗਾਏ
 ਸਾਛੀਚੇਤਨਰੂਪਾਦਿਖਾਯੋ॥ ਸੂਤਸਿੰਘਿਤਿਗੁਰਅਨਭੈਵਾਂ॥ ਹਉਨਹੀ
 ਲਿਗਸਰੀਰਸੁਜਾਨ॥੨੧੩॥ ਆਤਮਗਯਾਨਰੂਯੇਸੁਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਨਾਨਾਜੇ
 ਨਕੁਮਦਕੇਨਾਸ॥ ਨਦਗੁਣਗਹਿਤਸਿਖਤੈਰੂਯੇ॥ ਖੇੜਗੁਆਤਮਾਸਾਛੀ
 ਨਯੇ॥੨੧੪॥ ਭੋਰੁਗਦਨਨਦਗੁਣਦਹੁਕਉਨ॥ ਕਹੇਪ੍ਰਗਟਿਕਰਿਨਿਹਚੈਜੇ
 ਨ॥ ਬੁਧਗਾਗਪ੍ਰਯਤਨਦੁਏਖਸੀਸਕਾਰ॥ ਧਰਮਅਧਰਮਸੁਖਦੁਖਨਿਰਧ
 ਰ॥੨੧੫॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰਕਰਨਬਿਖੈਸੁਨ॥ ਹਉਸਕੁਕੇਨਿਹਚੈਪ੍ਰੇਰਕਪੁ
 ਨ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਏਹਿਪ੍ਰਣਮਨਬੁਧ॥ ਹਉਪ੍ਰੇਰਕਸਾਛੀਅਤਸੁਧ॥੨੧੬॥ ਇ
 ਨਤੇਭਿਨਕਉਨਹੀਜਾਤੇ॥ ਨਹੀਜਾਨਤਿਨਿਹਚੈਕਾਰਿਤਾਤੇ॥ ਯਹਿਕੁਮਾਰਿ
 ਤਾਬਿਖੈਅਤਕਾਰੇ॥ ਕਉਨਰੂਪਮੇਰੇਸੁਭਿਚਾਰੇ॥੨੧੭॥ ਕੇਦੇਹੀਇਤਨਿਰਮ
 ਦੇਹਿ॥ ਕ੍ਰਾਤਨਿਦਰਤਕੋਰਮਮਏਹਿ॥ ਐਸੋਬਿਨਤੀਕਰਣਕਰਿਪੁਨਿ॥

ਗੁਰਉਪਦੇਸਕਰਤਤਾਤੇਸੁਨ॥੨੧੮॥ ਸੇਕੈਸੇ॥ ਐਸੇਤ੍ਰਿਕਿਨਹੀਜਾਨਤਿ
 ਐਸੇਸੁਨਿ॥ ਯਹਿਤੇਰੇਕਾਰਨਬਪੁਹੈਪੁਨਿ॥ ਅਥਿਅਕਤਅਗਜਾਨਨਾਮ
 ਹੋਜਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਗਿਆਤਾਸਾਖੀਪੁਨਿਤਕੇ॥੨੧੯॥ ਸੇਕੈਸੇ॥ ਐਸੇ॥ ਭ੍ਰਿਨਭਿਨ
 ਸਭਾਇਸੰਜੇਅਗਹਿ॥ ਤ੍ਰਿਸਭਕੋਗਿਆਤਾਨਿਰਬਾਹ॥ ਨਹੀਆਪਕੋਜਾਨ
 ਤਿਜਾਏ॥ ਐਸੇਕਹਿਤਪ੍ਰਗਟਿਤ੍ਰੇਤਏ॥ ਯਹਿਤੇਰੇਅਤਮਅਗਜਾਨ॥ ਕੁ
 ਰਨਸਰੀਰਤੇਹਿਤਿਹਜਾਨ॥ ਯਾਕੋਅਸ੍ਰੈਤ੍ਰਿਹਚੈਕਰ॥ ਭਾਵਰੂਪਤ੍ਰਿਸੁਤੇ
 ਸੁਤਿਤਰ॥ ਸੇਕੈਸੇ॥ ਐਸੇ॥੨੨੦॥ ਤ੍ਰਿਸੁਤੇਅਨਾਜਾਨੈਕਾਇ॥ ਤ੍ਰਿਕਹਤਨ
 ਹੀਜਾਨਤਹਉਮੋਇ॥ ਇਸਤੇਅਗਜਾਨਰੂਪਕੋਅਸ੍ਰੈਜਹੈ॥ ਸੇਤਉਤ੍ਰਹੀਗ
 ਯਾਨਘਨੈਸਹੈ॥੨੨੧॥ ਸੇਰਠਾ॥ ਅਗਜਾਨਰੂਪਮੋਜਾਅਗਹਿਤ੍ਰਿਸੰਮਕਜਾ
 ਨਤਸਦਾ॥ ਯਾਤੇਜਤ੍ਰਿਨਾਹਿਚੇਤਨਰੂਪਪਛਾਨੀਏ॥੨੨੨॥ ਚੈ॥ ਜਾਨ
 ਨਜੇਗਯਗੋਜੇਅਗਹਿ॥ ਜਾਨਤ੍ਰਿਨਿਸਚੈਨਿਰਬਾਹ॥ ਯਾਤੇਗਜਾਨਰੂਪ

ਤੂੰਹਯੈ॥ ਅਗਯਾਨਰੂਪਕੇਅਸ੍ਰੇਲੀਐ॥ ੨੨੩॥ ਕਿਪੁਨਗਯਾਨਰੂਪ
 ਮੈਕਹੀਐ॥ ਸੇਈਗਯਾਨਤਿਨਿਸਚੈਲੀਐ॥ ਤੁਸ੍ਰਮੈਇਸਾਬਿਤਜੇਅ
 ਗਯਾਨ॥ ਯਾਤੇਜਾਨਤਿਨਿਸਚੈਮਾਨ॥ ੨੨੪॥ ਇਸੈਤਤਿਸਕਾਸਾਖੀਜੇਇ
 ਰਿਨਰੂਪਜਾਨਪੁਨਸੇਇ॥ ਇਸਰੂਪਨਹੀਤ੍ਰਿਜਾਤੇ॥ ਤ੍ਰਿਸ੍ਰਮਾਨਿਹਚੈਕਰ
 ਤੇਤੇ॥ ੨੨੫॥ ਸੁਖਅਸਥੁਲਾਇਸੈਤਨਿਆਰੇ॥ ਤਿਉਕਾਰਨਬਪਤੇਨਿਰ
 ਧਾਰੇ॥ ਸਰੀਰਤੀਨਕੇਅਸ੍ਰੇਤ੍ਰਿਸੁਨ॥ ਇਨਤੇਸਰਾਬਿਲਖਣਤ੍ਰਿਪੁਨਿ॥
 ੨੨੬॥ ਗਿਆਨਰੂਪਸਾਖੀਸਰੂਕੇਜੇ॥ ਹਉਕਉਨੇਤ੍ਰਿਕਹਿਤਪ੍ਰਗਟ
 ਸੇ॥ ਅਖੰਡਡੰਡਾਇਮਾਨਇਕਡਾਂਟ॥ ਅਨਾਦਿਛਿਨਬਿਯੋਮਾਜਿਉਭਾਂ
 ਤ॥ ੨੨੭॥ ਮੈਕੋਹੀਇਉਕਹਿਤਸੁਜਾਤੇ॥ ਅਕਹਅਚਰਜਹੇਇਮੋਹਿ
 ਤਾਤੇ॥ ਅਬਾਨਿਹਸਿਸੈਯੋਇਸੁਨਸਾਧ॥ ਸਿਸੈਰੂਪਕਰੇਸਰੂਬਾਧ॥ ੨੨੮॥
 ਇੰਦ੍ਰਿਸੁਆਤਮਕਉਨਹੀਜਾਨੇ॥ ਤਿਉਸਾਬੈਤਕਨਹੀਪਾਛਾਨੇ॥ ੫

ਸਪਰਆਪਨਹੀਜਨਤਿਜੇਈ॥ ਅਤਅੰਤਮਹਾਂਜਨੁਜਾਨੋਸੇਈ॥ ੨੨੯॥
 ਮਨਸੁਆਤਮਜਾਨਤਿਨਹੀਜੇਸੇ॥ ਪਰਸਪਰਪੁਨਜਾਨਤਨਹੀਤੈਸੇ॥ ੫
 ਰਸਪਰਬੁਧਆਦਕਾਬਿਦੁਗਰ॥ ਨਹੀਸਮਰਥਕਰਬੇਕਉਧਾਰ॥ ੨੩੦॥
 ਅਤਅੰਤਮਹਾਂਜਨੁਮਨਬੁਧਜਾਨ॥ ਮਨਬੁਧਕੇਗਯਾਤਾਤੁਮਨ॥ ਤੂੰਸਤ
 ਚਿਤਅਨਿਦਾਦਿਗਯਾਨ॥ ਤੁਸ੍ਟੇਤੋਭਿਨਸੈਭੇਜਨੁਜਾਨ॥ ੨੩੧॥ ਯਾਤਾਗਿਰ
 ਆਨਰੁਪਤੁਮਾਹਿ॥ ਯਥਾਗਾਹਿਸਿਰਸਿਰਹੈਗਰ॥ ਤੁਥਾਤੁਗਯਾਨਗ
 ਯਾਨਤੂੰਹਈਐ॥ ਯਾਹੀਪਰਸੂਤਨਿਚੈਕਹੀਐ॥ ੨੩੨॥ ਜਾਹੀਕਰਦੇਖੈ
 ਸੁਨੈਗੀਪਗਾਹਿ॥ ਜਿਹਕਰਬਾਨੀਬਚਨਪ੍ਰਗਟਿਕਹਿ॥ ਜਿਹਕਰਸੁਆ
 ਦਾਬਿਜਾਨਤਯੋਈ॥ ਨਿਸਚੈਬ੍ਰਹਮਗਯਾਨਪਾਨਸੇਈ॥ ੨੩੩॥ ਯੇਤਾਸ
 ਕਲਾਬਿਸਕੋਜੇਹੈ॥ ਬੇਤਾਅੰਨਤਾਮਨਹੀਕੋਹੈ॥ ਇਹਿਜਗਆਗੇਪੁਰ
 ਖਪੁਗਤਾਨ॥ ਜਾਇਭੁਸਮਰੁਗੁਸਤਮਾਤਾਨ॥ ੨੩੪॥ ਸਿੰਘਿਤਸੁਨੇਭਗ

ਵਾਨਵਾਕਅਬ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਪਰੇਸੁਵਿਖਿਯਨਤੇਸਬ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਪਰੇਜਾਨਮਨ
 ਜੇਈ॥ ਮਾਤੇਪਰੇਬੁਧਹੈਸੇਈ॥ ੨੩੫॥ ਬੁਬਪਰੇਜੇਨਿਸਚੈਆਹਿ॥ ਪ
 ਰਮੇਸੂਰਪਾਹਿਚਾਨੇਤਾਹਿ॥ ਸਤਿਅੰਤਅਨੰਦਰੂਪਨਿਰੰਤਰ॥ ਸਰ੍ਵੇਗਿਆ
 ਨਜੈਕੈਸਰੁਅੰਤਰ॥ ੨੩੬॥ ਅਬਾਬਿਧਮੁਖਕਰਕਰਉਪ੍ਰਬੋਧ॥ ਸ੍ਰੁਤਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤਨਿਆਇਕਰਨਿਹਦੈਸੇਧ॥ ਯਾਤੋਨਹੀਤੇਰੇਅਗਯਾਨ॥ ਜੈਸੇਆਹਿ
 ਤੇਮੇਤਮਯਾਨ॥ ੨੩੭॥ ਅਗਯਾਨਨਿਵਰਤਕਜੈਹੈਗਯਾਨ॥ ਸੇਤਾਹੀਤੇਰੇ
 ਪਾਹਿਚਾਨ॥ ਤੂੰਤੇਗਯਾਨਸਰੂਪਸੁਤੰਤਰ॥ ਅਗਯਾਨਗਯਾਨਸਾਖੀਜੁਨਿਰੰ
 ਤ॥ ੨੩੮॥ ਜੈਸੇਏਕਦੀਪਕੇਜਾਤੇ॥ ਆਨਦੀਪਇਛਾਨਹੀਤਾਤੇ॥ ਸੁਤੇਪ੍ਰ
 ਕਾਸਰੂਪਜੇਹਈਐ॥ ਤਾਹਿਪ੍ਰਕਾਸਕਅਉਰਨਾਪਈਐ॥ ਅਗਯਾਨਗ
 ਯਾਨਬਿਧਅਰਮੇਬ॥ ਨਹੀਤੁਸ੍ਰਮੈਸਾਖੀਨਿਰੰਦੇਖ॥ ਨਿਤਮੁਕਤਿਰੂਪ
 ਤੇਜਾਤੇ॥ ਤੇਰੇਨਹੀਉਪਾਧਸੰਪਾਤੇ॥ ੨੪੦॥ ਸਾਸਤ੍ਰਮਾਰ॥ ਅਨਾਮ

ਨਜਾਤਾਪੀ॥ ਬੀਧਸਤਿਨਾਸੇਮੇਖਉਚਤਤੇ॥ ਬੀਧਮੇਖਜੇਨਾਵਿਰਤੋਨਿਤ
 ਯਮੁਕਤਸਜਨਾਤਮਨ॥ ੧॥ ਯਾਤੇਤੀਚਿਰਰੂਪਕਰਿਯੋਸੁਨ॥ ਸਤਿਰੂਪ
 ਤੇਹਿਰਸਾਦੁਤਹੈਪੁਨਿ॥ ਰਖਆਇਇਤ੍ਰੀਪੁਨਿਹੈਜੇ॥ ਆਦਿਤਅ
 ਵਿਅਨੁਗ੍ਰਹਕੁਰਮੇ॥ ੨੪੧॥ ਇਕਵਾਤਅਰਕਬਰਪੁਰਿਚਾਨ॥ ਤਿ
 ਉਅਸੁਨੀਕੁਮਾਰਪੁਨਜਾਨ॥ ਸੇਰਾਦਕਰਮੇਸਗੁਨਲੀਜੇ॥ ਯਾਹਿਗਿ
 ਆਨਇਤ੍ਰੀਦੇਵਸੁਨੀਜੇ॥ ੨੪੨॥ ਆਦਿਤਅਗਨਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜੇਸੇ॥
 ਨਿਜਾਵਿਖਿਜਨਮੇਂਦੁਰਤਤੋਤੇਸੇ॥ ਬੁਧਕਰਨਕੋਨਿਜਬਿਵਹਾਰ॥ ਅਨ
 ਕੁਉਕਰਤਪ੍ਰਗਾਇਉਰਧਾਰ॥ ੨੪੩॥ ਤ੍ਰਿਚੈਤਨਅਮਲਅਤਿਰੂਪ॥
 ਇਤ੍ਰੀਬਿਖੈਤ੍ਰਿਸ੍ਰਾਯਗਰੁਪ॥ ਤ੍ਰਿਸ੍ਰਾਤ੍ਰਿਸਕਾਰਹੈਦ੍ਵੈਜਬ॥ ਅੰਦਸ
 ਥਾਜਾਗਤਹੈਇਨਿਹਚੈਤਬ॥ ੨੪੪॥ ਤ੍ਰਿਜਾਗਤਕੇਸਾਖੀਨਿਤ॥ ਚੇਤ
 ਨਰੂਪਅਖੈਧਗਚਿਤ॥ ਜਾਗਤਮੇਸਕਾਰਬਾਸਨਾਜੇਈ॥ ਤਿਹਪ੍ਰਤਿਤ

ਬੁਧਬਾਸੀਹੋਈ॥੨੪੫॥ਜੈਸੇਬਸੜਫੁਲਪੁਟਦੇਤ॥ਫੁਲਸੁਗੀਧ
 ਬਾਸਨਾਲੇਤ॥ਤੂੰਚੇਤਨਅਤਉਜਲਜਾਂਤੇ॥ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਰੂਪਕੁਗਮ
 ਕੇਤਾਂਤੇ॥੨੪੬॥ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਰੂਪਕੇਧਾਰ॥ਕਰਪਰਣਾਮਸੁਪਨ
 ਬੀਨਾਰ॥ਜਾਗ੍ਰਤਭਾਵਅਭਾਵਬਿਖੈਸੁਨ॥ਭਾਵਰੂਪਕਾਰਿਗਯ
 ਨਹੋਤਪੁਨਿ॥੨੪੭॥ਜਿਉਪਦਾਰਥਜਾਗ੍ਰਤਮੈਦੇਖੈ॥ਤਿਉਸੁਪਨੇ
 ਮੈਪ੍ਰਗਟਿਪਰੇਖੈ॥ਅਭਾਵਰੂਪਭਾਵਜਿਉਭਾਸੈ॥ਜਿਉਗੀਧਰ
 ਬਨਗਰਸੁਪ੍ਰਕਾਸੈ॥੨੪੮॥ਅਥਵਾਮਨਪ੍ਰਣਾਮਸੁਪਨਸੁਨ॥
 ਗਯਉਰਗਾਦਿਰੂਪਧਾਰਪੁਨ॥ਅਥਵਾਸੁਪਨਆਦਿਦਿਯਾਤੈਜਿ
 ਉ॥ਸੀਪਰਜਤਜਿਉਭਾਸਤਹੈਤਿਉ॥੨੪੯॥ਭਿਨ੍ਨਭਿਨ੍ਨਜਿਉਅਦ
 ਸ਼੍ਵਾਰੇਉ॥ਤਿਹਸਾਖੀਚੇਤਨਤੂੰਸੇਉ॥ਜਾਗ੍ਰਤਸੁਪਨਅਦਸਥਾ
 ਜੁਗਯੈ॥ਸਰਬਸੰਸਕਾਰਬੁਧਸਾਂਹਿਤਸੇ॥੨੫੦॥ਅਦਸ਼੍ਵਾਯੁਗਉ

ਪਾਸ ਸਭ ਚੀਨ ॥ ਮੂਲ ਅਵਿਦਿਯਾ ਮੈ ਸਭ ਲੀਨ ॥ ਸੰਸਕਾਰ ਮਾਤ੍ਰ ਅ
 ਵਿਸਮ੍ਰਿਤ ਨ ਜਾਤੇ ॥ ਅਵਿਦਿਅਤੀ ਨਾ ਬ੍ਰਿਤ ਹੋ ਤਾਂਤੇ ॥ ੨੫੧ ॥ ਸਾਖਿ
 ਆਕਾਰ ਛੁਨਿ ਸੁਖਾ ਕਾਰ ਸੁਨ ॥ ਅਵਸਥਾ ਅਗਿਯਾਨ ਕਾਰ ਚੀਨ ਪੁਨ
 ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਤੁਝ ਮੈ ਲੀਨ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਕਰਤ ਤੁਝ ਮੈ ਇਉ ਚੀਨ ॥ ੨
 ੫੨ ॥ ਨਿਰਬਿਕਲ ਪਾਸ ਨ ਭਵ ਜਗਾਇ ॥ ਸੁਖ ਪਤਿ ਅਵਸਥਾ
 ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ਨਹੀ ਕਛੁ ਕਾਮ ਕਾਮ ਨਾ ਜਾਮੈ ॥ ਨਹੀ ਕਛੁ ਸੁਪਨ ਦੇਖੀ
 ਐਤਾਮੈ ॥ ੨੫੩ ॥ ਸੁਖ ਰੂਪ ਸੁਖੋ ਪਤਿ ਨਿਹ ਚੈ ਜਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ
 ਤਹਾਂ ਜੀਵ ਪਾਰਿ ਚਾਨ ॥ ਯੇ ਸੁਖ ਪਤਿ ਕੈ ਜਾਨ ਤੇ ਜੇਈ ॥ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਸਾ
 ਖੀ ਤੂੰ ਸੋਈ ॥ ੨੫੪ ॥ ਅਵਸਥਾ ਤੀਨ ਮਾਹਿ ਜੁ ਅਛੁਤ ॥ ਕਾਵ ਅੰਗੁ
 ਦਸਾਖੀ ਅਨ ਸੂਤ ॥ ਅਵਸਥਾ ਤੀਨ ਬਿਲਖਣ ਜੈ ਹੈ ॥ ਚੇਤਨ ਰੂਪ
 ਸਾਖੀ ਤੂੰ ਸੋ ਹੈ ॥ ੨੫੫ ॥ ਤੀਨ ਕਾਲ ਮੈ ਕਾਵ ਰੂਪ ਜੇ ॥ ਅਚਲ ਅਖੰਡ

ਰੂਪਾਨਿਹੈਐਸੇ॥ ਅੰਨਅਦ੍ਰਸੇਤਾਸਤਾਜਾਤੇ॥ ਜਾਨਤਿਤੂਨਿਹੈਐਕ
 ਰਤਾਤੇ॥ ੨੫੬॥ ਸੁਸਤਾਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਦਿਖਾਉ॥ ਸੁਸਤਾਗਜਾਨਾਸ੍ਰੇ
 ਸਮਸ੍ਰਾਉ॥ ਸਤਾਬਿਨਗਜਾਨਾਸ੍ਰੇਨਾਹੀ॥ ਸੁਸਤਾਅਨਰੁਦ੍ਰਸਿਧਸਮਾ
 ਹੀ॥ ੨੫੭॥ ਜਾਤੇਸਤਿਰੂਪਤਿਹੈਐ॥ ਅਨਿਦਰੂਪਤੋਰੇਅਬਕਹੀਐ
 ਇੰਦ੍ਰੀਬਿਦ੍ਰਗਰਬਿਖੈਸੁਨਜਾਤੇ॥ ਨਿਜਬਿਖੈਰੂਪਤੇਅਤਦੁਖਤਾਤੇ
 ੨੫੮॥ ਤੁਸ੍ਰਸੁਖਸਰੂਪਾਬਿਖੈਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਕਰਤਰੁਲੀਬਿਧਨਿਹੈਐਜ
 ਨ॥ ਸੁਖਸਰੂਪਨਹੀਇੰਦ੍ਰੀਮਨਬੁਧਸੁਨ॥ ਸੁਖਸਰੂਪਦੁਤਹੈਨਿਹੈਐ
 ਪੁਨ॥ ੨੫੯॥ ਹੇਤਸੁਖਪਤਿਤੇਜਬਉਤਥਾਨ॥ ਨਿਜਾਬਿਦ੍ਰਗਰਸਮਰ
 ਬਪਛਾਨ॥ ਯਥਾਪਰਸਹੈਨਦੁਤਨਦੇਖ॥ ਤਥਾਪਟਸੁਗੰਧਦੁਤਪੇਖ॥
 ੨੬੦॥ ਜਾਤੇਤ੍ਰਸਰੂਪਅਨਿਦ੍ਰ॥ ਜਿਹਜਾਨੈਮਿਦ੍ਰੈਸਰੂਪਦ੍ਰਿਦ੍ਰ॥ ਅਬਤੇ
 ਗਅਦੁਤੀਸਰੂਪਾਦਿਖਾਦੇਤੈਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਪਪੀਲਕਾਂਤਅਨਸੁਤ

ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਜਾਮ ਅਛੁਤ ॥ ੨੬੧ ॥ ਏਕ ਅਵਤੀਸਰੂਪ ਤੂੰ ਜਾਤੇ ॥
 ਯਾਪਰ ਸੁਤਗੁਖ ਭਿਅਬਤਾਤੇ ॥ ਏਕ ਦੇਵ ਸਰੂਪ ਮੈ ਅਤਗੁਰੂ ॥ ਵਿਅ
 ਪਕ ਸਰਬ ਸਾਖੀ ਆਰੂਰੂ ॥ ੨੬੨ ॥ ਸਰਬ ਰੂਤ ਅੰਤਰ ਆਤਮ ਜੋ
 ਏਕ ਅਖੰਡ ਤਿਹੈ ਨਿਹੈ ਚੈਸੈ ॥ ਕਰਮ ਆਧਿਖੰਸਰ ਬਮੈ ਬਾਸ ॥ ਚੇਤ
 ਨ ਨਿਰਗੁਨ ਸਾਖੀ ਗੁਸ ॥ ੨੬੩ ॥ ਨਨੁਪ੍ਰਪੰਚ ਸਾਖੀ ਜੋ ਕਹੈ ॥ ਸਦੁਤੀ
 ਯਕੈ ਸੇਨਹੀ ਲਹੈ ॥ ਸੁਨਪੁਨ ਮਿਦਾ ਬਿਕਾਰ ਜਯੇ ਜਾਤੇ ॥ ਸ੍ਵਰਨ ਬਿਕਾ
 ਰ ਸ੍ਵਰਨ ਤਿਉ ਤਾਤੇ ॥ ੨੬੪ ॥ ਤੰਤਾ ਬਿਕਾਰ ਤੰਤਾ ਜਿਉ ਜਾਨ ॥ ਚਿਦਾਵਿ
 ਦੁਰਤ ਚੇਤਨ ਤਿਉ ਮਾਨ ॥ ਵਿਦੁਰਤਿ ਰਜਸ ਰਪਾ ਜਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਸੁਕ
 ਤਰਜਤਾ ਜਿਉ ਤੈਸੇ ਲਹੀਐ ॥ ੨੬੫ ॥ ਯਾਤੇ ਤੂੰ ਅਵੈ ਤਸਰੂਪ ॥ ਅਖੰ
 ਡੁਦਿਖਾਵਤੈ ਹੋਪੁਨ ਰੂਪ ॥ ਸੁਜਾਤਾ ਬਿਜਾਤ ਸੁਗਤ ਭੇਦ ਜੋ ॥ ਤਾਤੋਰ
 ਹਿਤ ਆਤਮਾ ਹੋਸੈ ॥ ੨੬੬ ॥ ਅਖੰਡ ਏਕ ਰਸ ਮੈ ਪਦ ਅਨਾਜਿਉ ॥

ਅਬੈਅਚੋਲਾਦਿਖਾਵਤਹਉਤਿਉ॥ ਜਨਮਮ੍ਰਿਤਤੇਗਹਿਤਅਚ
 ਲਸੁਨ॥ ਆਜਿਤਾਦਿਖਾਵਤਹਅਬਕੈਪੁਨ॥ ੨੬੦॥ ਗਾਰਨਗਹਿ
 ਤਅਨਾਦਿਅਜੈਜੈ॥ ਅਕ੍ਰੋਰੂਪਾਦਿਖਾਵਤਪੁਨਸੇ॥ ਜਿਉਤ੍ਰਾਮੁਕ੍ਰਿਸ
 ਨਮੁਖਸਤਕੋਰ॥ ਜਣਮੈਲੋਹੁਕਰਤਚੇਸ੍ਰਾਚਰ॥ ੨੬੧॥ ਤਥਾਅ
 ਚਿਕਾਰਜਾਨਮਮੁਕਾਰ॥ ਇਛਾਪ੍ਰਯਤਨਗਹਿਤਨਿਰਧਾਰ॥ ਸਤ
 ਚਿਦਾਨਿਦਰੂਪਤ੍ਰਿਜਾਤੈ॥ ਤਵਸਤਾਸਨਮੁਖਕਰਿਤਾਤੈ॥ ੨੬੨॥
 ਇੰਦ੍ਰੀਏਹਿਪ੍ਰਾਣਮਨਬੁਧ॥ ਸਤਾਸਤਕ੍ਰਿਆਹੋਤਹੈਸਿਧ॥ ਯਾਤੈ
 ਤੋਰਅਕ੍ਰੋਰੂਪ॥ ਤ੍ਰਿਚੇਤਨਸਾਖੀਯੁਗਭੂਪ॥ ੨੬੩॥ ਤੁਸ੍ਟਾਅਤਮਚੇ
 ਤਨਆਸ੍ਰਿਸੁਨ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਏਹਿਮਨਬੁਧਜੈਪੁਨਿ॥ ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਆਅ
 ਰਥਮੈਜਾਤੈ॥ ਬਰਤਤਹੈਨਿਹਚੇਕਰਿਤਾਤੈ॥ ੨੬੪॥ ਜਿਉਰਵਾ
 ਸ੍ਰੈਲੋਕਾਵਿਖੈਜਨ॥ ਕ੍ਰਿਆਅਨੇਕਕਰਤਨਿਹਚੇਮਨ॥ ਯਾਪਰਕ

॥ २०२ ॥ निभागिष्टि प्रीतकरमहेश्वरी ॥ पंचोत्तपहिचोले
 मेष्टि ॥ सगीरजीदीष्टि ॥ इति नितिनिते ॥ नैसटाधिपिपदे
 दपिचमसे ॥ २०३ ॥ सतचित्तानंदमहेश्वरपुनिता ॥ सतसु
 तादितेरेनिहचैचित ॥ अगनितिसनदतजानुतासा ॥
 रदप्रकासजितुताके बुतासा ॥ २०४ ॥ अथ कूटसमसबुप
 दिधाष्टि ॥ कूटसमनिगधिगरसमष्टि ॥ कूटदततिम
 टतमे कूटसम ॥ अथैवेतनमदददसत ॥ २०५ ॥ अनित
 बुपमसमुने प्रगटमे ॥ नैसका लते अनददितिनै ॥ दृज
 कतमगदिपिषदीपरजित ॥ दृजापकसबुमै प्रवरनमनी
 ता ॥ २०६ ॥ अटुतापतप्रवरनबुजैमो ॥ प्रजापकबुपस

ਰਬ ਮੈ ਤੈ ਸੋ ਐ ਸੇ ਦੁਆ ਪਕ ਨੇ ਤਨ ਜਾਨਾ ਅਨਿਤ ਰੂਪ ਤਾ ਕੇ
 ਪਹਿ ਚਾਨ ॥ ੨੦੭ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਅਬ ਗਾਉ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕ
 ਤਿਹ ਦਰਸਾਉ ॥ ਸੁਰੇ ਕੇ ਤਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕ ॥ ਸੁਰਜ ਸੇ ਮਾਮ
 ਗਨ ਕੇ ਭਾਸ ਕ ॥ ੨੦੮ ॥ ਤ੍ਵਿਸਮਾਨ ਤੁਸ੍ਟ੍ਵੇ ਸਰੁਯਾ ਤੇ ॥ ਤ੍ਵੇ ਤ੍ਵਿਸ
 ਨਿਸ ਨੈ ਕਰਤਾ ਤੇ ॥ ਤ੍ਵਿਸਮਾਨ ਸਰੁਤ੍ਵਿਨ ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਤੁਸ੍ਟ੍ਵੇ ਤਾਰੀ ਆਤ
 ਅਉਰ ਨਾ ਕੋਈ ॥ ਤੁਸ੍ਟ੍ਵੀ ਕਉ ਅਨ ਰੁਉ ਯਾਹਿ ਹੋਤ ॥ ਤ੍ਵਿਸਤਿਤਿਤ
 ਅਨਿਦ ਉਦੇਤ ॥ ੨੦੯ ॥ ਸੁਅੰਜੇਤ ਤ੍ਵਿਸੁ ਸੀਥੇ ਦਸੁਨ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ ਕਤ੍ਵਿਨਿ ਹੋਏ ਪੁਨਿ ॥ ੨੧੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਵਿ ਖਾਵੁ ਤੇ ਹੋ ਅਬ ਜਾਨ ॥
 ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨ ਜੀਵਈ ਸੇ ਕੇ ਮਾਨ ॥ ਸਰੁਤੇ ਪਰੇ ਪਰੇ ਕਰ ਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰਤ
 ਰੀ ਆਤਮਾ ਤਾ ਕੇ ਕਹੈ ॥ ੨੧੧ ॥ ਜਣੁ ਅਨਿਤ ਅਹਿ ਕਾਰ ਬਿਲਛੁ
 ਨ ॥ ਪ੍ਰਤਗ ਆਤਮਾ ਕਹੈ ਬਿਚਛੁਨ ॥ ਤਤੁ ਮਾਸੀ ਆਦਿ ਵਾ ਕਹੈ

ਜੇਈ॥ ਅਨ ਅਨੇ ਕਰ ਕਹੈ ਸੂਤ ਸੇਈ॥ ੨੮੨॥ ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਯੋ ਸਰੁ ਸੁ
 ਤ ਗਾਵਤ॥ ਸਰਬ ਵਿਸ ਸਾਖੀ ਸਮ ਸ਼ਾਵਤ॥ ਜਾਤੈ ਸਤ ਚਿਤ ਅ
 ਨਿਦ ਜੇਹੈ॥ ਅਭੈ ਰੂਪ ਸੁਤਿ ਤ ਸੇਹੈ॥ ੨੮੩॥ ਅਖੰਡ ਅਚਲ ਅ
 ਜ ਅਮ੍ਰੈ ਜਾਨ॥ ਕੂਟ ਸਭ ਅਨਿਤ ਸਰੂਪ ਪਛਾਨ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮ
 ਵਿਗਯਾਨ॥ ਯਾਹਿ ਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸੇਖ ਲਜਾਨ॥ ੨੮੪॥ ਦੁਆ
 ਦ ਸਵ ਸੇਖ ਲਧਰ ਜੁ ਵਸੇਖਤ ਸੇਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਯੋ ਪੈਖਤ
 ਨੀਲ ਮਹਿਤ ਸੁਗੰਧ ਉਤਪਲਾਜਿਉ॥ ਨਿਤ ਸੁਧ ਬੁਧ ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਾ
 ਨਤਿਯੁ॥ ੨੮੫॥ ਸੁਅੰ ਅਨੁਵਤੁ ਏਕੇ ਯਾਹਿ ਭਯੋ॥ ਅਗਯਾ
 ਨਤਿ ਮਰਤਾ ਤੇ ਮਿਟ ਗਯੋ॥ ਇਤ ਸੂਤਃ॥ ॥ ਪ੍ਰਗਯਾਨ ਸਯਾਨਾ
 ਮਧੇ ਅਨ॥ ਆਤਮ ਯਾਜਗ ਪੂਰਬ ਅਯਾਹਿ॥ ਸਿਰਸਿ ਉਦਯੈ ਤਬ
 ਹੁਬਿਧ ਨਿਰਬਾਹ॥ ੨੮੬॥ ਪਾਛੇ ਤਾ ਮੈ ਕੀਯੋ ਪ੍ਰਵੇਸ॥ ਯਾਬਿਧ ਸਾਸ

ਤੁਹੀਯੋਉਪਦੇਸ ॥ ਅੰਤਰਪ੍ਰਦੇਸਕਰਿਪ੍ਰੇਰਤਜਨਕੇ ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰ
 ਪੁਰਨਿਭੁਯੋਮਨਕੇ ॥ ੨੮੭ ॥ ਬਾਹਰਅੰਤਰਅਜਯਅਸਰੀਰ ॥ ਰ
 ਹਤਸਪਰਸਚੇਤਨਗੀਭੀਰ ॥ ਸਰੀਗੁਬਿਖੈਜਾਨਤਿਨਿਜਆਪ ॥ ਸਾਂਤ
 ਭੁਏਤਿਹਤੀਨੇਤਾਪ ॥ ੨੮੮ ॥ ਸੁਅੰਜੋਤਿਯਦਜਾਨਯੋਆਪ ॥ ਤਪ
 ਯੋਨਗੀਬਹੁਬਿਧਸੀਤਾਪ ॥ ਬਿਗਯਾਨਮਯਪੁਰਖਜੀਵਕੇਜਾਨਯੋ ॥ ਅ
 ਸੰਗਪੁਰਖਤਿਉਜੀਵਪਛਾਨਯੋ ॥ ੨੮੯ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖਅ
 ਤਮਾਜੋਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਤਗਯਾਨੀਦਆਤਮਾਸੋਹੈ ॥ ਸਹਸ੍ਰਸੀਰਖਾਪੁਰਖਹੋ
 ਜਾਏ ॥ ਜੀਵਅੰਮ੍ਰਿਤਿਮਯਪੁਰਖਸੁਤਾਏ ॥ ੨੯੦ ॥ ਪੁਰਖਾਬਿਗਯਾਨ
 ਅਨਿਦਬ੍ਰਹਮਜੇ ॥ ਪ੍ਰਗਯਾਪ੍ਰਤਿਸਟਾਬ੍ਰਹਮਜਾਨਸੇ ॥ ਸਤਿਅੰਗਯਾਨ
 ਅਨਿਤਬ੍ਰਹਮਸੁਨ ॥ ਏਕਅਦੁਤੀਯਾਬ੍ਰਹਮਜਾਨਪੁਨ ॥ ੨੯੧ ॥ ਇਅੰ
 ਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਸੁਨਾਯੋ ॥ ਖੇਤ੍ਰਗ੍ਰੁਪਨਿਹਚੈਕਰਗਾਯੋ ॥ ਸਤਅਰ

ਥਸਰਬ ਜਾਨਯੋਪੁਨਿ ਜਾਤੇ॥ ਜਿਉਇਛਾਤਿਉਬਿਚਰੈਤਏ॥ ੨੪੨॥ ਯ
 ਤੇਬੇਦੁਕਿਕਰਤੁਨਾਹੀ॥ ਯਪਰਸਸਤਪ੍ਰਮਾਨਦਿਖਾਈ॥ ਸਬਦਿ
 ਅਤੀਤਸਬਕੇਭਾਸਕ॥ ਸਾਪੇਖਕਸਬਦਿਰਹਿਤਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕ॥ ੨੪੩॥
 ਜਗਤਿਈਸਆਤਮਅਦੁਜੈਨਿਤਜੇ॥ ਜਾਨਤਿਨਿਹੈਚੈਮਨਬਚ
 ਕਰਮੇ॥ ਜੇਜੈਨੈਸਈਪੁਨਕਰੇ॥ ਤਾਂਕੋਭੈਨਾਕਾਹੁਚਿਤਧਰੇ॥ ੨੪੪॥ ਜ
 ਗਤਿਸਰਬਆਤਮਜਹਿਜਾਨਿਉ॥ ਤਿਹਮੰਤਮਾਪ੍ਰਗਾਟਿਪਛਾ
 ਨਿਯੋ॥ ਜਿਉਇਛਾਤਿਉਹੀਵਰਤਉਸੁਨਿ॥ ਤਿਹਿਨਖੇਪਨਾਸਮਰ
 ਬਕੋਉਪੁਨ॥ ੨੪੫॥ ਭੋਰਗਵਨਪੁਛਤਹੈਤਹਿ॥ ਸੰਸੇਸਕਲਮਿਟ
 ਵਹੁਮੇਹਿ॥ ਯਦਪਾਰਿਆਨਉਤਪਾਤਿਅਨਿਤਰ॥ ਜਨਮਅਭੁ
 ਵਹੁਯਿਯੋਜੁਨਿਰੰਤ॥ ੨੪੬॥ ਤਦਪ੍ਰਚਨਿਬੰਗਜਾਨਉਤਪਾਤਿ॥
 ਯਾਜਨਮੁਖਿਥੋਕ੍ਰਿਤਕਰਮਜੁਸੰਤ॥ ਉਤਰਕਾਲਭਾਵੀਜੁਬੰਸਖ

ਅਤੀਤ ਅਗੇ ਕਰਮ ਮਨਿ ਤਦੇਖ ॥ ਤੇ ਕਰਮ ਕਰਾਂਠ ਲਦੇ ਤਨਾ ਜਾਏ ॥
 ਨਾਮ ਨ ਯੁਗਤਿ ਤਾ ਸੋ ਕੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਮ ਜੇ ॥ ਤੀਨ ਜ
 ਨਮ ਦੇ ਤਨਿ ਸਚੈ ਸੇ ॥ ੨੪੮ ॥ ਸਰਬ ਕਰਮ ਵਾਸਿ ਲੇਏ ਕਰਨ ਮਕਰ
 ਅਰੰਭੈ ਨਿਹੈ ਮਨ ਬਚ ਪਰ ॥ ਜਤਿ ਵਹੁੰਗੇ ਇਅਨ ਥਾ ਜਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮ ਅਰਤ ਕੀਆਇ ਤੇ ॥ ੨੪੯ ॥ ਸਰਬ ਅਨ ਵਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨ
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਨ ਰਖ ਕਹੈ ॥ ਤਪ੍ਰਗਟਿ ਪੁਨਿ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਨਾਮ ਕਬਹੂੰ ਨ
 ਹਿੰਗੇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ॥ ਅਵਸੁ ਮੇ
 ਵਰੇ ਗਤਿ ਬਸੁ ਜਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਸੁਭਾ ਸੁਭਾ ਜੇ ਪੁਨਿ ਤੇ ॥ ਰੇ ਰਗ
 ਵਾਨ ਤੁਮ ਕਹੈ ਜੁਆਰਿ ॥ ਨਹੀ ਜਨਮ ਤੁਝ ਕੀਨਿ ਰਬਾਰਿ ॥ ੩੦੧ ॥ ਸੇ
 ਅਜੁ ਗਤਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹੈ ਜਾਏ ॥ ਮਨ ਠਹਿਰਾਤ ਨਾਮੇ ਰੇ ਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕਹਿ ਤਸੁ ਨ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ॥ ਸੀਸੇ ਸਕਲ ਸਿਖ ਤਹਿ ਦਹੈ ॥ ੩੦੨ ॥ ਗੁਰ

ਨਮਗਨਸਮੀਪਸਪਰਸਜੁਆਹਿ॥ ਸਰਬਕਰਮਬੀਜਕੀਓਟਹਿ॥
 ਨਹੀਅੰਕੁਰਉਪਜਤਪੁਨਕੋਇ॥ ਗਿਆਨਅਗਨਕੋਯਹਿਛਲੁਧੇ॥
 ਇ॥ ੩੦੩॥ ਕਰਮਬੀਜਗਿਆਨਅਗਨਸਮੀਪ॥ ਜਿਉਪਤਿਗਜਾ॥
 ਨੇਪੁਨਦੀਪਾ॥ ਨਹੀਅੰਕੁਰਲੇਤਪ੍ਰਗਟਪੁਨਜੇਈ॥ ਕੁਲਸਰਜਾਨ॥
 ਦਗਧਭੁਏਸੇਈ॥ ੩੦੪॥ ਨਹੀਆਤਮਉਪਜਤਪੁਨਜਾਨਾ॥ ਗਿਆ
 ਨਅਗਨਕੋਯਹਿਛਲਮਾਨਾ॥ ਸਿਖਕਹਤਐਸੇਪੁਨਹੋਇ॥ ਯਾਰੇਮੇ
 ਟਸਕੈਨਹੀਕੋਇ॥ ੩੦੫॥ ਗਿਆਨੇਤਰਕਾਲਕ੍ਰਿਤਕਰਮਜੁਆਹਿ
 ॥ ਗਿਆਨਸਹਿਕਾਰਜੇਗਤੇਟਹਿ॥ ਗਿਆਨਉਤਪਤਪੁਰਬਜੇ
 ਕੀਨਾ॥ ਅਤੀਤਐਨਕਜਨਮਕ੍ਰਿਤਛੀਨਾ॥ ੩੦੬॥ ਭਿਨਕਰਮਨਕੇ
 ਨਾਸਨਹੋਇ॥ ਜੇਉਪਜਤਜੀਅਐਪੁਨਸੇਇ॥ ਜੇਮਤਕਹੇਸਿਖਸੁ
 ਨਜਾਤੇ॥ ਲਉਕੀਤਉਸਮਝਾਉਤਭੈ॥ ੩੦੭॥ ਸ੍ਰੁਤਾ॥ ਤਕੋਤ

ਤਾਈਂ ਚਿਰਜਾਨ ॥ ਜੈ ਲੋਗ ਜਾਨਹੇ ਤਨਾ ਪਛਾਨ ॥ ਅਗਿਆਨਾ ਸਜਾਹੀ
 ਖਿਨ ਕੁਯੇ ॥ ਜਾਨਮੁ ਅਰੁਾ ਵਸੁਕਤਿ ਹੋਗਯੇ ॥ ੩੦ ॥ ੮ ॥ ਇਖ ਕਤੁਲਟੁ
 ਲਜਯੇ ਜਾਨ ॥ ਜੈ ਸੇਪ ਉਨ ਪ੍ਰਚੰਤੁ ਤਾਨ ॥ ਸਰਬ ਕਰਮਾਤਿ ਉਗਿਆ
 ਨਜਗਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨ ਯਾਹੀ ਪਰਗਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ੯ ॥ ਗਿਆਨ ਅਗ
 ਨ ਸਬ ਕਰਮ ਕੁਸਮ ਕਾਰਿ ॥ ਜੈ ਭੁਗਵਾਨ ਗਾਯੇ ਪ੍ਰਗਾਟਿ ਦਰ ॥ ਭੋਭੁਗ
 ਵਾਨ ਸਰਬ ਕਰਮ ਸਬਾਦਿਜੇ ॥ ਯਾਵੈ ਸੇਖਣੈ ਤੇ ਜਾਨ ਪ੍ਰਗਟਸੇ ॥ ੩੦ ॥
 ਯਥਾ ਦਰਤਿ ਮਾਨ ਕਰਮ ਸੁਨ ॥ ਯਾਜਨ ਮੁਖਿ ਖੈ ਅਰਿਕ ਕੋਹੇ ਪੁਨ ॥ ਨ
 ਹੀ ਖੀਣਹੇ ਤਵ ਗੁਜਾਤੇ ॥ ਫਲ ਦੈ ਨਾਮਿ ਤਪ੍ਰਦਰਤਿ ਸੁਤਾਤੇ ॥ ੩੧ ॥ ਯ
 ਰਪ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਅਪ ਕੁਯੇ ॥ ਤਦਿ ਪਨਾਸ ਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹੁਦੈਯੇ ॥ ਤਿਉ ਅ
 ਨਾਰਥ ਪਫਲ ਕਰਮ ਜੁ ਅਹਿ ॥ ਦਹਿ ਸਮਰਥ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਤਾਹਿ ॥ ੩
 ੧੨ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਿਨਾ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਹਈਐ ॥ ਯਥਾ ਰਥਾਨਿ ਹਚੈ ਅਬ ਪੁਨ ਕਹੀ

ਐ॥ ਤਿਨਕਰਮਕੋਮੁ ਕਤਿ ਤੀਰਥਿ॥ ਪਗਵਿਗਤਿ ਛਲ ਜਾਨਿ ਜੇਠੇ
 ਤਿਉ॥ ੩੧੩॥ ਪੂਰਬਿ ਲਖ ਬਧ ਕਰਿ ਜਾਤੇ॥ ਛੁਟਯੋਧਾ ਖਤੇ ਬਾਂਸੁ
 ਤਾਤੇ॥ ਲਖ ਬਧ ਪੁਨਿ ਤਿਉਂ ਤਰਕਾਲ॥ ਆਰਥ ਧੋਬ ਗਥੈ ਜੋਤ ਬਿਲਾਸ
 ੩੧੪॥ ਲਖ ਬਧ ਪੁਨਿ ਜੋਤ ਪ੍ਰਵਿਗਤਿ॥ ਕਾਰ ਜਾਮ ਸਮਰ ਬਜਾਨਾਏ
 ਟੂਠਿਤ॥ ਯੋਸਗੀਰ ਆਰੀਰੁ ਕਕਰਮ॥ ਸਰੀਰ ਬਿਖੈ ਬਿਤਾਨਿ ਜਲ
 ਧਰਮ॥ ੩੧੫॥ ਪ੍ਰੇਜਨ ਨਿਵਰਤ ਅਪਾਨਿ ਜੇਠੇ ਜਾਨ॥ ਸੰਸਕਾਰ ਬੋਗ
 ਖੈ ਤੈ ਪਹਿਲਾ॥ ਪੂਰਬਿ ਜਿਉ ਬਰਤਤਿ ਪੁਨਿ ਅਗਰਿ॥ ਇਤ ਕਿ ਬਹੁਤ ਕ
 ਰੋ ਨਿਰਬਾਹਰਿ॥ ੩੧੬॥ ਬਧ ਜਾਤਾ ਮਾਤਾ ਅਰਥ ਜੁ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤ॥ ਇਛੁ ਅ
 ਨਿਛੁ ਪਾਰਿਛੁ ਤਨਿਤ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਰੋਪਤਿ ਗੁਣ ਪਰਿਚਿਤ॥ ੩੧੭॥
 ਸੁਖ ਦੁਖਾਦ ਲਖ ਵੇਨੇ ਮਿਤ॥ ਪ੍ਰਾਰਥ ਪਕਰਮ ਛਲ ਅਨ ਗੁਣ ਕਰੇ॥ ਅੰ
 ਤਹਿ ਕਰਨ ਪਰਮਾਇਤ ਧਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਰਥ ਪਕਰਮ ਖੈ ਤੈ ਸੁਨਿ ਜਾਤੇ॥ ਜੀਵ

ਨਮੁ ਕਤਿ ਪੁਨਿ ਜਨਮੁ ਨਾਤਾ ਤੇ ॥ ੩੧੮ ॥ ਸਾਸਤਰ ॥ ਅਪਰਮਾਰ ਬਬੁਧੋ
 ਆਹਿ ॥ ਸਾਸਤਰ ਗੁਜਾਨ ਕਰਿ ਥੈ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ॥ ਕਾਰਜ ਅਸਮਰ ਬਪ
 ਰ ਦੁਰਤਿ ਤਿਹ ਪਈਐ ॥ ਅਪ੍ਰੇਖ ਗੁਜਾਨ ਕੇ ਯਹਿ ਛਲ ਕਹੀਐ ॥ ੩੧੯ ॥
 ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਪ੍ਰਤਿ ਭਾਸਨਾ ਸਮੁਨਿ ॥ ਯਾ ਕੁਮਾਰੇ ਤਨਾ ਸਮਾਯਾ ਪੁਨਿ ॥
 ਮਾਯਾ ਮੂਲ ਕਰਮ ਕੇ ਭਾਸ ॥ ਮਾਯਾ ਨਾਸ ਕਰਮ ਸਭ ਨਾਸ ॥ ੩੨੦ ॥ ਨਨੁ
 ਗਿਆਨੇ ਤਰਨਿ ਹੋਏ ਜਾਨ ॥ ਕੀਏ ਕਰਮ ਸੁਏ ਛੁਆਰੁ ਮਾਨ ॥ ਸਰੀਰ
 ਤਰਧਰ ਅਪਤਿ ਹੋਰੁ ਗ ॥ ਨਿਹੋਏ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਯਾਹਿ ਜੋਗ ॥ ੩੨੧ ॥ ਜੋਈ
 ਉਕ੍ਰੋਹੈ ਨਹੀ ਸੁਨਿ ਜਾਤੈ ॥ ਤਾਹਿ ਕਰਮ ਛਲ ਚਾਹਿ ਨਾਤੈ ॥ ਕਰਤੁ ਅ
 ਭਮਾਨ ਰਹਿ ਤਤਿ ਹੋ ਜਾਨ ॥ ਹਉ ਅਸੀ ਗਐ ਕੈ ਯੋ ਮਾਨ ॥ ੩੨੨ ॥ ਅਸੀ
 ਹਉ ਕਰਤਾ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਇਛਾਰ ਅਰਪਤਿ ਕਲਪਤ ਜਾਨੈ ॥ ਇਛਾਰ
 ਖੇਤਰ ਮਹੈ ਜਿਤੈ ॥ ਹਉ ਸਾਛੀ ਤਾ ਮੈ ਸਭ ਤਿਤੈ ॥ ੩੨੩ ॥ ਗੁਜਾਨ ਦਾਨ ਅ

ਪਨਿ ਹੋਚੈ ਜੇਈ॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਟਾਕ ਰਿਸੇਈ॥ ਧਿਆਇ
 ਤਜਿਉ ਲੀਲਾਇ ਤਤਿਉ ਸੁਨ॥ ਸ੍ਰੁਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਯੋ ਕਹਿਉ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੁਨ
 ੨੨੪॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬਿਖੰਨ ਮੈ ਬਰਤਤ ਜਬ॥ ਲੋਲੇ ਹੋਇ
 ਤੁਮੈ ਨਿਰਦੇਸਬ॥ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤਿ ਪੁਰਖ ਜੇ ਆਹਿ॥ ਖੈ ਪ੍ਰਾਰਥਾ ਧੋ
 ਏ ਨਿਰਬਾਹਿ ੨੨੫॥ ਸਰੀਰ ਨਾ ਸਤੋ ਪੁਰਖਿ ਜੇ ਸੇ॥ ਹੋ ਅਕ੍ਰੇ ਜਾਨਤ
 ਨਿਹੋਚੈ ਤਬ॥ ਬਪਜਾਤਾ ਮਾਤ੍ਰ ਤਾਹਿ ਬਿਤ ਜਨ॥ ਤਾਤੇ ਅਪਵ੍ਰਹੁਨਿ
 ਰਾਮ ਰੁਮਾਨ॥ ੨੨੫॥ ਅਨਥਾ ਸਰੀਰ ਜਾਤਾਨ ਸਿਧ ਹੋਵੇ ਗੀਤ ਥਾਹ॥
 ਗਤ ਸਿਗਮੁਕਤਿ ਗਯਾਨ ਬਿਤੋਚਤ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰੇਬਤਾ॥
 ਯਗਨ ਮਿਤੁ ਅਚਰਤ ਕਰਮ ਜਬ॥ ਲੀਨ ਹੋਇ ਤਮੋ ਨਿਹੋਚੈ ਸਬ
 ੨੨੬॥ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤਿ ਪੁਰਖ ਜੇ ਆਹਿ॥ ਖੈ ਪ੍ਰਾਰਥਾ ਧੋ ਏ ਨਿਰਬਾ
 ਹਿ॥ ਸਰੀਰ ਨਾ ਸਤੋ ਪੁਰਖਿ ਜੇ ਸੇ॥ ਕਰਮਾਦਿ ਰਾਗ ਕਰੋ ਪੁਨਿ ਤੇ ਸੇ॥ ੩

੨੨॥ ਉਤਰ ਪੂਰਬ ਕੇ ਅਘੋਜੇਈ॥ ਅਸ ਪਰਸਾਇਨਾ ਸਪਹੁ ਨੇ ਸੇ
 ਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਜੋ ਉਦਿ ਰੁਤ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥ ਤਾਹਿ ਪੁਤ ਕਉ ਦੀਜੈ ਸਾਇ॥
 ੨੨੮॥ ਸਾਧਾ ਬ੍ਰਿਤ॥ ਦੀਜੈ ਤਿਹ ਮੀਤ॥ ਪਾਪ ਬ੍ਰਿਤ ਦੇਹੀ ਕੋ ਨੀਤ॥
 ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਸਨ ਹੀ ਜੈ ਹੋ॥ ਤਾਹੀ ਮੈ ਦੇਖ ਉਸ ਰੁਲਾ ਹੋ॥ ੨੨੯
ਪ੍ਰਮਾਣ॥ ॥ ਕਛੁ ਪ੍ਰਾਰਥ ਧਰੇਗ ਤਪਹਿ ਚਾਨ॥ ਸੇਖਰ ਜਾਨਕ
 ਰਣਹ ਤ ਸੁਮਾਨ॥ ਸਰੀਰ ਇਤ ਕਰਮ ਜੋ ਬਖਾਨ॥ ਪ੍ਰੇਸਾਰੀ ਦ੍ਰੋਖੀ
 ਮੈ ਜਾਨ॥ ੨੩੦॥ ਅਨਾਰਥ ਧਰੇਗ ਮਰਜਾਨ ਕਰ ਜਾਤੇ॥ ਨਿਰਬੀ
 ਰ ਜਕੀਏ ਨਿਹੈ ਕਰਿ ਤਾਤੇ॥ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤਿ ਪੁਰਖ ਜੋ ਅਗਹਿ॥
 ਪ੍ਰਾਰਥ ਧਰੇਗ ਅਰਥ ਨਿਰਬਾਹ॥ ੨੩੧॥ ਨਹੀ ਸਰੀਰ ਧਾਰਨ ਮ
 ਰਿਦੇਖ॥ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤਿ ਸਦਾ ਸੰਤੋਖ॥ ਜੈ ਸੇ ਉਰਗ ਦੋਤ ਹੀ ਨਮੁ
 ਨ॥ ਤੈ ਸੇ ਜਾਨ ਅਵਿਦਿ ਆਹੈ ਪੁਨਿ॥ ੨੩੨॥ ਆਵਿਦਿ ਆਕਾਰ

ਜਦੋਹਿਦੁਮੈਜਾਨ॥ ਕਛੁ ਕਰਨ ਸਮਰਥੁ ਤਾਹਿ ਨਾਪ ਛਾਨ॥ ੩੩੩॥
 ਸੁਨ ਗੁਰੇ ਦੇਵ ਕਹਿ ਉਤ੍ਤਰਿ ਆਗੇ॥ ਯਹਿ ਨੀਕੇ ਮਨੇ ਮੇਨ ਹੀ ਲਾਗੇ॥
 ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਤੈ ਕਾਰ ਜਦੋਖ॥ ਤੰਤ ਨਾਸ ਪਟ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰੇਖ॥ ੩੩੪॥
 ਕਹਾਂ ਦੇਖ ਜੇ ਕਉ ਨੇਇ ਉਕ੍ਰਯੇ॥ ਯਹ ਅਚਰ ਜਮੇਰੇ ਮਨ ਲਹ
 ਏ॥ ਸੁਨ ਗੁਮਿ ਖਉ ਤਰਯਾ ਕੋ ਜੇ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰ ਜਾ ਬਿਤ ਹੋ ਜੇ॥ ੩
 ੩੫॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਯੇ ਲੋਕ ਮੈ ਦੇਖ ਜੇ॥ ਨਿਜ ਅਨੈਭੈ ਕਹਿ ਦਿਤ੍ਰ
 ਪੁਨ ਪੇਖ ਜੇ॥ ਯਾ ਮੈ ਜਗਤਿ ਅਭੂਤ ਦਿਖਾਉ॥ ਰਜ ਸਰਪਾ ਦਿਸਟਾ
 ਤਜਨਾਉ॥ ੩੩੬॥ ਜੈ ਮੈਰ ਜਗ ਜਾਨ ਜਬੋ ਹਇ॥ ਸਰਪ ਗਯਾਨ ਤ
 ਹਿਰੈ ਹੋ ਨਾ ਕੋਇ॥ ਤਥਾ ਪਭੈ ਜਨ ਤਕਿ ਪਜੁ ਆਗਿ॥ ਦੁਰਤ ਤੋਹੇ ਨਿ
 ਹਢੈ ਨਿਰਬਾਹਿ॥ ੩੩੭॥ ਜਿਉ ਉਰਗ ਕ੍ਰੇਚ ਬਿਲ ਮੈ ਮ੍ਰਿਤਾ ਤਿ
 ਆਗੀ॥ ਪਈ ਗਹਿਤ ਨਾਹੀ ਅਨਗਾਹੀ॥ ਤਿਉ ਦਿਨ੍ਹਾਨ ਸਰੀਰੁ

ਪਛਾਨ॥ ਗਿਣਨਾਇਸਾਖਿਤਮੈਏਕਸਮਾਨ॥੩੩੮॥ ਦੇਹਗ॥ ਦਗ
 ਪਬਸਤੁਰਾਸਤਜਿਮੈਕਾਰਜਤਾਤੇਨਾਰਿ॥ ਮੁਕਤਿਰੂਪਗਯਾਨਿ
 ਸਦਾਗਜਤਹੇਜਗਮਾਗਿ॥੩੩੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਸਦਾਮੁਕਤਿਗਯਾ
 ਨੀਪਹਿਚਾਨ॥ ਬ੍ਰਮਹੇਇਬ੍ਰਮਪ੍ਰਾਪਤਿਮਾਨ॥ ਮੁਕਤਿਰੂਪਹੀ
 ਮੁਕਤਿਰੂਪਹੈ॥ ਨਿਰਮੁਕਤਿਸੁਰਾਦਛਯੋਹੈ॥੩੪੦॥ ਕੀਉਪ੍ਰਗ
 ਰਰੂਪਪਰਗਰ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਉਰਧਾਰ॥ ਅਬਅਪਯਾਥ
 ਸੁਪਨਾਦਿਸ੍ਰਾਜੇ॥ ਸੁਪਨਪ੍ਰਾਪਤਿਭੈਕਰਮਪ੍ਰਬੁਧਸੇ॥ ਸੁਪਨਾਬਿਦ
 ਗਰਸਰਬਮਿਥਿਜਾਕਾਰਿ॥ ਕੀਉਨਿਖੇਪਸਤਿਰੂਪਸੇਖਧਾਰਿ॥ ਤਿ
 ਉਹੀਕ੍ਰਾਂਤਮੂਲਸੇਸਾਰ॥ ਮਗਂਸੁਪਨਜਾਨੇਬਿਦਗਾਰ॥ ਸਬਮਿ
 ਥਜਾਕਰਕੀਉਨਿਰਸਤ॥ ਤੇਸਤਿਰੂਪਸੇਖੈਹੈਅਸਤ॥੩੪੧॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ਨਨੁਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਖੈਤੰਮੁਨ॥ ਸਰੀਰਨਾਸਜਾਨੇਨਿ

ਹੋਏ ਪੁਨਿ॥ ਸਰੀਰੁ ਨਾਮ ਪੁਨ ਜਨਮੁ ਅਰੁ ਭਾਉ॥ ਸਰਬਾ ਵਿਸੇਖ
 ਨਗਹਿ ਤਦਰਸਾਉ॥ ੩੪੩॥ ਨਨੁ ਸੁਨ ਆਤਮਾ ਜਾਤਿ ਜਾਨ॥ ਹੋ
 ਕਿਹ ਅਸਮ ਕਰੇ ਅਰੁ ਮਾਨ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਬਿਖੈ ਹੋਤੈ ਤੈ ਕਹੀਐ॥
 ਨਾਮ ਤਬੁ ਹਮਐ ਸੇ ਕਰ ਲਹੀਐ॥ ੩੪੪॥ ਪ੍ਰਸਿਧ ਅਸਤ ਰੂਪ
 ਹੋ ਜਾਤੈ॥ ਸੁਖਿ ਏਵ ਅਵਸੇਖ ਸੁਤਾਤੈ॥ ਐਸੇ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਸਮ
 ਰਖ॥ ਬਾਦੀ ਸੰਕਾਰ ਤਿਸ ਮਰਥ॥ ੩੪੫॥ ਚੈਪਈ॥ ਯੋ ਮਾਤਿ ਕ
 ਹੋ ਮੂਰੁ ਅਗਯਾਨ॥ ਨਾ ਸੁਸੁਨ ਕੋ ਗਯਾਤਾ ਮਾਨ॥ ਜਿਯੁ ਸਰਪਤੁ
 ਚਾਕੋਤ ਯਾਗਤੈ ਹੋ ਸੁਨ॥ ਸੁਸਰੂਪ ਨਹੀਤ ਯਾਗਤੈ ਹੋ ਪੁਨ॥ ੩੪੬॥
 ਨਹੀ ਆਤਮਾ ਯਾਹਿ ਹੋਤੈ ਜੇ ਆਹ॥ ਕਹ ਬੇਕੇ ਸਮਰਥ ਨਹੀਤਾ
 ਹਿ॥ ਅਮਾਵਾਸਿ ਅਮੈ ਜੈ ਸੇ ਚੰਦ॥ ਨਹੀ ਈਸਤ ਅਰ ਕਯੋ ਗਸ
 ਨਬੰਧ॥ ੩੪੭॥ ਤਿਉ ਆਤਮਾ ਅਗਿਯਾਨ ਯੋਗ ਕਰਿ॥ ਕ੍ਰਮਤ

ਨਹੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਿਹਚੈ ਧਰ॥ ਜੈਸੇ ਚੰਦਰ ਸਮੈ ਜਾਤੈ॥ ਨਹੀ ਦੀਸ
 ਤ ਅਚਹਨ ਕਰਿ ਤਾਤੈ॥ ੩੪੮॥ ਦ੍ਰਿਸਨਾ ਸੇਤੋਂ ਤਿਉ ਦ੍ਰਿਸਣਾ ਜੇ॥
 ਨਹੀ ਦੀਸ ਤਿਬਿ ਵਹਾਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੇ॥ ਅਬ ਨਿਖੇਧ ਉਪਦੇਸਕ
 ਹੋ ਸੁਨ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੁਨਿ॥ ੩੪੯॥ ਅਸਥੂਲ ਅਣੂ
 ਹੀਰਹਿ ਸੁਪਛਾਨ॥ ਯੇ ਸੂਤ ਕਹਿਉ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਿਆਖਾਨ॥ ਜਹ
 ਕਹਿਨੋ ਕੋ ਬਾਕਿ ਵਰਤ॥ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਨਸਾ ਥਪ੍ਰਾਵਿ ਗਤਿ॥ ੩੫੦॥
 ਕਹਿ ਬੋਕੋ ਬਾਚਾਨਾ ਉਦੇਤ॥ ਇਤਿ ਜਾਦਨ ਖੋਧ ਸਿਧਾਨ ਹੀ ਹੇਤ
 ਸਰਬਨ ਖੋਧ ਅਵਧ ਪਾਰਿ ਚਾਨ॥ ਅਵਸੇਖ ਸਤ ਆਤਮ ਯੇ
 ਜਾਨ॥ ੩੫੧॥ ਨਖੇਧ ਦੁਆਰ ਜੇ ਕਹਿਉ ਅਸਤ ਸੁਨ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰ
 ਪੰਚ ਅਨਾਤਮ ਹੋ ਪੁਨਿ॥ ਜੇ ਅਸਤ ਆਤਮ ਕਹਿ ਜਾਤੈ॥ ਬੰਧਕ
 ਸੂਤ ਕਰਿ ਕਾਰ ਜਨਾਤਾਤੈ॥ ੩੫੨॥ ਸੂਤ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਆਤਮਾ ਜਾਨ

ਜੇਸਬਹੁੰਕੇਕਰਤਪ੍ਰਮਾਨ॥ਸਬਕੀਆਦਿਆਤਮਾਹਯੈ॥ਤਿਹ
 ਪ੍ਰਮਾਨਕਰਤਾਕੇਕਹੀਐ॥੩੫੩॥ਸਤਿਸੰਬਤਸਤਰੁਵਾਬਿਖੈਸ੍ਰ
 ਤ॥ਸੁਤੈਪ੍ਰਮਾਣੁਆਤਮਾਜਾਨ॥ਜੇਸਬਹੁੰਕੇਕਰਤਪ੍ਰਮਾਨਪ੍ਰਮਾ
 ਨਕਹਿਤਉਤ॥ਯਾਜਗਪੁਰਬਸਤਆਤਮਾਜਾਨ॥ਉਦਿਆਲ
 ਕਸ੍ਰੋਤਕੇਤਜਬਖਾਨ॥੩੫੪॥ਸਤੀਅਨਿਤਗਯਾਨਬ੍ਰਹਮਜੇ
 ਯੈਸ੍ਰਤਸਾਖਕਹਿਤਨਿਸਚੈਸੇ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਬਪੁਨਕਹਿਤਸੁ
 ਜਾਤੈ॥ਆਤਮਆਬਿਨਸੀਜਾਨੇਤਾਤੇ॥੩੫੫॥ਜਿਹਕਰਸਰਬਪ੍ਰਪੰ
 ਠਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਸਤਿਰੂਪਆਤਮਯੈਰੁਸੈ॥ਬ੍ਰਹਮਸਤਿਰੁਵਾਵਿਖੈਪ੍ਰ
 ਮਾਨ॥ਨਹੀਅਧੇਖਯਾਨਿਹਚੈਜਾਨ॥੩੫੬॥ਸੁਤੈਪ੍ਰਮਾਨਬ੍ਰਹਮ
 ਸਮਸ੍ਰਾਉ॥ਅਵਸਥਾਤ੍ਰੇਸਾਛੀਕਾਰਿਗਾਉ॥ਪਰਮਤਤ੍ਰਆਬਿਰੁਚਾ
 ਰਹੋਤਕਰ॥ਕੂਟਸਥਨਿਤਸਿਧਾਗਿਆਨਧਰ॥੩੫੭॥ਸੁਖਪਤਿਬਿ

ਖੋਬਿਭੁਚਰਤਇਤਚੇਤ॥ ਨਹੀਐਸੋਨਿਹਚੈਕਰਬੇਤ॥ ਸੁਖਪਾਤਿਏ
 ਖੈਆਪਸੋਸੋਜਾਨ॥ ਪ੍ਰਮੇਯਤਨਿਵਾਰਨਕੀਉਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੩੫੯॥ ਹੋ
 ਨਹੀਯਾਸੁਖਪਤਮੈਜਾਨ॥ ਸਰਬਲੋਕਐਸੋਨਹੀਮਾਨ॥ ਸੁਖਪਾਤਿ
 ਵਿਖੈਕਛਪ੍ਰਾਪਤਿਨਵਾਨ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਤੁਤਾਕੋਪਹਿਚਾਨ॥ ੩੬੦॥ ਅਸਿ
 ਧਵਸਤਿਬਿਤਪ੍ਰਤਸੁਨਜਾਤੇ॥ ਪ੍ਰਮਾਨਅਪੇਖਜਾਨਿਹਚੈਤਾਤੇ॥ ਨ
 ਹੀਆਤਮਕੋਨਿਹਚੈਕਰਿਸੁਨ॥ ਪ੍ਰਮਾਣਅਪੇਖਜਾਮਨਬਚਕਰ
 ਪੁਨ॥ ੩੬੦॥ ਪ੍ਰਮਾਣਅਪੇਖਜਾਮਆਤਮਚੇਤ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਤੁਕੋਨਕੀਨਿਹ
 ਚੈਬੇਤ॥ ਪਰਮਤਤੁਜਾਕੋਪੁਨਹੀਏ॥ ਬਿਧਰੂਪਆਤਮਹੈਸਾਇ॥ ੩੬੧॥
 ਤਾਤੇਸੁਤੇਸਿਧਆਤਮਸੁਨ॥ ਨਹੀਪ੍ਰਮਾਣਅਪੇਖਜਾਤਿਹਪੁਨ॥ ਜੇ
 ਯਾਹਿਝ੍ਰਿਸਸਮੁਹਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਆਦਿਦਿਯਾਪ੍ਰਤੀਤਮਾਤ੍ਰਕਰਿਧਜਾ
 ਸ॥ ੩੬੨॥ ਕੂਟਸਥਨਿਤਸਿਧਹੇਤਕਰਿ॥ ਆਤਮਸਤਾਸਮਸਭੁਮੈ

६२
 ਧਰ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਅਕੁਟਾਨੀ ਸੁਨਿ ਜਾਤੈ॥ ਤੀਨ ਕਲਾਜਿ ਉਕੀ॥
 ਤਿਉ ਤਾਤੇ॥ ੩੬੩॥ ਇਸ ਬੁਲ ਕਾਰਜ ਸਤਿਨਾਮੁ ਜਾਤੈ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਅਕਾਰਨ ਪਹਿ ਚਾਨ॥ ਯਹਿ ਸਭਾ ਚਿਦਾ ਵਿਦੁ ਗਤਿ ਰੂਪ ਜੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਰੂਪ ਜਨ ਨਿਹੈ ਸੇ॥ ੩੬੪॥ ਬਿਸਤਾਰ ਸਰਬ ਰੂਪ ਕੈ ਜੇ॥ ਬਿਸ
 ਨ ਬਿਸ ਯਹਿ ਸਰੂਪ ਜਗ ਸੇ॥ ਦੇਖੇ ਆਤਮਾ ਨਿਯੰਤਾ ਤੇ ਸਬ॥ ਬਿ
 ਚ ਛੁਨਤਾ ਹਿ ਕਹਿ ਤ ਕੇ ਵਿਦ ਕਵ॥ ੩੬੫॥ ਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋ
 ਤ ਕਦਾਂ ਚਿਤ॥ ਅਰਥ ਨਹੀ ਸਤਾਨਿ ਹੋ ਨਿਤ॥ ਏਕ ਗਿਆਨ ਬਹੁ ਰੂ
 ਪ ਅਕਾਰ॥ ਕੈ ਸੇ ਰੂਪ ਕਹੇ ਬਿਸਥਾਰ॥ ੩੬੬॥ ਅਨਿਰਥ ਚਤੀ ਮਹਤੈ
 ਮਾਯਾ ਜੇ॥ ਸਕਤਿ ਲਖਾ ਜਾਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੇ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਕੈ ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰ
 ਪਤਿ॥ ਸੇ ਅਬ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜੇ ਆਪਤ॥ ੩੬੭॥ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਪੁਨ ਆ
 ਤਮ ਜੇਈ॥ ਬਹੁ ਰੂਪ ਧਰਯੇ ਸੂਤ ਰਾਖ ਜੇ ਸੇਈ॥ ਨਨੁ ਦ੍ਰੋਤ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ

ਪਹਿਚਾਨ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਕਰ ਜੋ ਜੁ ਬਖਾਨ॥ ੩੬੮॥ ਵਾਸਤੁ ਦ੍ਰਵੈਤ
 ਰੂਪੇ ਸੁਨਿ ਜਾਤੇ॥ ਯੋ ਮਤਿ ਕਹੇ ਮੂਰ੍ਹਮਤਿ ਤਾਤੇ॥ ਦ੍ਰਵੈਤ ਰੂਪ ਕੀ ਨਾ
 ਈ ਰਾਮ ਯੇ॥ ਅਵਿਦਿ ਅਭੈਤੇ ਇਉ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿਉ॥ ੩੬੯॥
 ਨਹੀ ਵਾਸਤਵ ਦੁ ਐਤਕ ਦਾਂਚਿਤ ਜਾਨ॥ ਯੇ ਬੇਦਾਂਤ ਭਿੰਨ ਮਪਾ
 ਚਾਨ॥ ਯਹਿ ਸਿਧਾਂਤ ਕਹੇ ਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਯਕੇ ਮਨ ਅਬ ਨਿਹ ਚੈਚੀ
 ਨ॥ ੩੭੦॥ ਜਗਾਂਦੁ ਐਤਾ ਜਿਉ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੁਨ॥ ਇਤਗ ਇਤਰ ਕੇ
 ਦੇਖ ਤੋਹੋ ਪੁਨਿ॥ ਇਤਗ ਇਤਰ ਗਿਧੋ ਕੇ ਲੇਤ॥ ਇਤਗ ਇਤਰ ਕੇ ਨਿ
 ਹ ਚੈਦੇਤ॥ ੩੭੧॥ ਜਗਾਂਸਰ ਬਆਤ ਮਾਹੋਇ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ
 ਦੇਖੈ ਕੋਇ॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਮੇਰੀ ਧਗਹਤ ਸੁਨ॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਮੇਲੇ
 ਤਦੇਤ ਪੁਨਿ॥ ੩੭੨॥ ਜਿਹ ਕਰ ਯਹਿ ਸਰੂਪ ਜਾਨੇ ਜਾਈ॥ ਤਾਕੇ
 ਗਜਾਤਾ ਕਠਹਿ ਗਈ॥ ਨਹੀ ਅੰਨਾ ਤ੍ਰਿਸ੍ਵਾਪਹਿ ਚਾਨ॥ ਨਹੀ ਅੰ

ਨਸ੍ਰੋਤਾਤਿਉਜਲ॥੩੭੩॥ਨਹੀਅੰਨਵਿਗਯਾਤਾਕੋਇ॥ਸਰੁਕੇ
 ਗਯਾਤਾਆਤਮਹੋਇ॥ਗਯਾਤਾਕੇਗਯਾਤਾਨਹੀਪਈਐ॥ਯਹ
 ਅਚਰਜੈਕੋਸੇਕਾਰਿਲਹੀਐ॥੩੭੪॥ਏਤਤਸਰਬਆਤਮਾ
 ਜਾਨ॥ਪ੍ਰਕਾਸਕਸਰਬਰੂਪਕੇਮਾਨ॥ਨਿਤਸੁਖਬ੍ਰਹਮਰੂਪੁ
 ਨਮੁਕਤਿ॥ਪ੍ਰਤਗਲੇਤਨਆਤਮਉਕਤਿ॥੩੭੫॥ਸੇਤਉਤੁਹੀ
 ਸਿਖਸੁਨਸਾਤੇ॥ਵੇਦਾਂਤਤਤੁਵਿਤਅਨਥੈਤਾਂਤੇ॥ਸੂਤਗੁਰਅਨ
 ਰੁਉਯੁਕਤਿਪ੍ਰਮਾਨ॥ਉਪਜੀਅਪ੍ਰੋਖਬ੍ਰਹਮਾਥਿਤਜਾਨ॥੩੭੬॥
 ਸਾਧਨਕਾਰਿਪ੍ਰਬੁਧਜਬਰੂਯੋ॥ਸਰੁਮਿਥਿਅਰੂਪਪ੍ਰਤੈਮਿਟਗ
 ਯੋ॥ਅਪ੍ਰਮੇਵਰੂਪਅਵਸੇਖ॥ਸੇਹਿਸਰਬਰੂਪਕਾਰਿਦੇਖ॥ਸੇ
 ਮਾਇਆਨਿਝਾਂਤੇਜਪ੍ਰਬੁਧ॥ਜੀਵਨਿਮੁਕਤਿਰੂਯੋਅਤਸੁਖ
 ਪ੍ਰਾਰਥਧਕਰਮਜਨਤਫਲਜੇਈ॥ਅਵਧਲੋਕਸੰਗ੍ਰਹਿਕੀਸੇ

ਈ॥੩੭੮॥ ਲੇਕਅਨੁਗ੍ਰਹਿਅਰਥਸਰੀਰੁ॥ ਪੂਰਾਬੀਜਿਉਬ
 ਰਤਤਪੁਨਿਪੀਰ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਾਖਯਾਹੀਪਰਕੋਹੇ॥ ਕਾਰਨਨਾਸਤੇ
 ਕਾਰਜਲਹੇ॥੩੭੯॥ ਰਜਮਾਹਿਜਿਉਸਰਪਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਤੋਕੇਦੇਖ
 ਮਹਾਂਭੈਰਵਸੈ॥ ਭੈਤੇਉਪਾਜਿਉਕਿਪਿਜਤਭਾਰੀ॥ ਸੁਪਬੁਧਬੁਲਗ
 ਈਨਿਰਧਾਰੀ॥੩੮੦॥ ਰਜਗਯਾਨਬਹੁਰਜਬਭੁਯੇ॥ ਅੰਤਭੈਪੁ
 ਨਿਤਾਤੇਮਿਟਗਯੇ॥ ਰਹਿਯੇਸੇਖਛੰਪਪੁਨਿਜਾਤੇ॥ ਕਾਰਨਨਾਸਕ
 ਰਜਾਥਿਤਤਾਂਤੇ॥੩੮੧॥ ਅਥਵਾਸਾਂਤਕੋਹੇਸੁਨਜੈਸੇ॥ ਕਾਰਨਨਾ
 ਸਕਾਰਜਲਾਹਿਉਤੇਸੇ॥ ਬਿਧਵਿਸਅਖਲਮੇਹੁਅਪ੍ਰਕੀਨ॥ ਮੇ
 ਹੁਕਾਰਜਮਾਤਮਾਥਿਤਚੀਨ॥੩੮੨॥ ਜੀਵਨਿਮੁਕਤਿਕੇਦੇਹ
 ਧਰਨਜੇ॥ ਲੇਕਉਪਕਾਰਜਾਨਅਰਥਸੇ॥ ਇਤਸੂਤ॥ ਅਸਨਪੰ
 ਨਅਛਾਦਨਅਰਥ॥ ਸਰੀਰੁਰਹਿਉਹੈਭੋਗਸਮਰਥ॥੩੮੩॥

ਰੇਰੁਗਦਨਲੇਕਨੋਕੋਉਪਕਾਰਹਿ॥ਕੋਹੋਭਿਪਾਕਾਰਿਨਿਸਚੈਧਾ
 ਰਹ॥ਲੇਕਨਪਰਉਪਕਾਰਜੁਆਹਿ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਕੋਹਨਿਹੈਕ
 ਰਤਾਹਿ॥ਦਰਸਨਭੁਜਨਸੰਭੁਖਣਜਾਨ॥ਯਾਕੋਠਲਅਥਕ
 ਹੋਪ੍ਰਮਾਨ॥੩੮੪॥ਦਰਸਨਕਰਿਸਭੁਪਾਪਾਬਿਨਾਸ॥ਭੁਜਨਕੀ
 ਏਸੰਪਦੁਬਿਧਸ਼ਾਸ॥ਸੰਭੁਖਣੈਤੰਮੇਛੁਪਛਾਨ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਕਹਿਉ
 ਉਪਕਾਰਬਿਧਾਨ॥੩੮੫॥ਨਿਤਸੁਧਬੁਧਮੁਕਤਿਰਿਖਾਇਉ॥
 ਸੋਹਿਨਿਸਚੈਅੰਤਰਆਇਉ॥ਯਾਬਿਧਬੋਧਭੁਯੋਪ੍ਰਾਨਿਮੋਹਿ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੈਨਿਸਚੈਜੋਹਿ॥੩੮੬॥ਅਗਯਾਨਮਹਾਂਨਿਰੂ
 ਤੇਜਾਤੈ॥ਭੁਯੋਪ੍ਰਬੁਧਸੁਧਮਤਿਤਾਤੈ॥ਸੰਸਕਾਰਾਬਿਕਾਰਬੰਧਨ
 ਤੇਮੁਕਤਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਯਾਹਿਉਪਜੀਯੁਕਤਿ॥੩੮੭॥ਸੂਤਿ
 ਜੋਗੁਰਭੁਗਾਤਿਬਡੋਹਿਤਕਾਰੀ॥ਆਤਮਾਬਿਤਪੁਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿ

ਚਾਹੀ॥ ਤਾਕੇ ਆਤਮ ਦਰਸਨ ਹੋਇ॥ ਤਰਤਮੇ ਕ ਆਤਮ ਬਿਤਸੇਇ
 ੩੮੮॥ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕਤਾ ਜਾਹਿ॥ ਤਾਕੇ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਕਰਮ ਭੁਏਦ
 ਹਿ॥ ਗਯਾਨ ਅਗਨ ਸਭ ਕਰਮ ਜਗਾਵੈ॥ ਯੈ ਰੁਗਵਾਨ ਅਰਜਨ
 ਪ੍ਰਤਿਗਾਵੈ ੩੮੯ ਸੂਤਿ ॥॥ ਜਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ॥
 ਜਾ ਕੀਉ ਪਮਾ ਅਮਿਤ ਅਨੂਪ॥ ਆਤਮ ਬਿਦਿਆ ਤੈਜ ਅੰਨ॥ ਤਾ
 ਰਿਉ ਪਾਸਨ ਮੈ ਦੁਖ ਜੰਨ॥ ੩੯੦॥ ਵਿਦਿਆ ਅੰਨ ਕ੍ਰਿਆ ਉਪਦੇਸ॥
 ਛਲ ਅਨਿਤ ਤਾਕੇ ਜੁ ਪ੍ਰਦੇਸ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਪਗਾਇਨ ਬਿਦਿਆ ਸਰ
 ਬ॥ ਸ੍ਰਗ ਕਾਮ ਨਾਉ ਪਜਤਿ ਗਰਬ॥ ੩੯੧॥ ਛਲ ਅਨਿਤ ਕਾਰਮ
 ਕੇ ਜੰਨ॥ ਘਟ ਵਧ ਸ੍ਰਗ ਗਦਿ ਕਪਹਿ ਜਾਨ॥ ਸੂਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਹਾ ਕ
 ਰਮਨ ਕਰਿ ਯਾਹਿ ਲੋਕ ਉਪਾਇਉ॥ ਤਿਉ ਪਰਲੋਕ ਕਰਮ ਤੈਂਗਾ
 ਯੇ॥ ੩੯੨॥ ਪੁੰਨ ਖੀਣ ਸੁਰਲੋਕ ਖੀਣ ਸੁਨ॥ ਤਿਉ ਯਾਹਿ ਲੋਕ ਜਾਨ

ਨਿਹਚੈਪੁਨਿ॥ ਅੰਗੀਕਾਰਕਰਮਕੋਜੋਈ॥ ਨਖਾਸਿਖਦੁਖਰੂਪਹੋਸੇਈ
 ੩੮੩॥ ਅੰਨਬ੍ਰਹਮਦਿਦਿਆਤੋਂਜਾਨ॥ ਦਿਦਿਆਸੈਰੈਅਦਿਦਿਆਮਾ
 ਨ॥ ਬਿਦਿਆਅੰਨਉਪਾਸਨਾਜਾਤੇ॥ ਦੁਖਤੋਂਅਤਦੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਤੁ
 ਤੇ॥ ੩੮੪॥ ਸੂਤਿ ॥॥ ਅਰਿਮਰਿਬਹੁਰਮ੍ਰਿਤਕੋਪਾਵੈ॥ ਜੇਨਾਨਤਿਰੇ
 ਖਾਨਿਤਾਧਿਆਵੈ॥ ਆਤਮਦੇਵਤੋਂਅੰਨਦੇਵਜੇ॥ ਤਾਕੀਕਰਤਉਪਾ
 ਸਨਪੁਨਸੇ॥ ੩੮੫॥ ਦੇਵਪਸੂਨਿਹਚੈਦਹੁਜਾਨ॥ ਆਤਮਤੋਂਭੋਨਦੇ
 ਵਪਹਿਚਾਨ॥ ਹੋਪੁਨਿਭਿਨੋਦੇਵਤੋਂਮਾਨ॥ ਕੇਰਉਪਾਸਨਹੋਂਆਰੀ
 ਆਨ॥ ੩੮੬॥ ਦਹੁਦੇਵਨਕੋਪਸੂਨਿਗਰ॥ ਬੰਧਨਬੰਧੋਜੇਸਦਾਉਰ
 ਰਧਾਰ॥ ਨਿਸਬਾਸਰਦੇਤਦੇਵਤਾਦੰਡ॥ ਦੁਖਰੂਪਕੀਤਿਗਮਿਰਪੰ
 ਤੂ॥ ੩੮੭॥ ਤਾਤੇਅੰਨਦਿਦਿਆਪਰਤਿਆਗ॥ ਅਧਯਾਤਮਾਦਿ
 ਦਿਆਆਸੈਲਾਗ॥ ਸੋਦਿਦਿਆਅੰਸੀਅਬਗਾਊ ਸ੍ਰੀਰੁਗ

ਦੁਨਬਚਨਦਰਸਾਉ॥੩੫੮॥ਵਿਦਿਆਸਕਲਗਜਾਸਿਰਤਾਜ
 ਗਜਗੁਹਜਸੁਖਰੂਪਸਮਾਜ॥ਉਤਮਅਤਿਪਵਿਤ੍ਰਸੁਨਜਾਤੇ
 ਪ੍ਰਤਖਪ੍ਰਾਪਤਿਯਹਿਧਰਮਸੁਤਾਤੇ॥੩੫੯॥ਮਹਾਂਪਰਮਸੁਖ
 ਅਤਮੈਜਾਨ॥ਅਥਿਨਾਸੀਸੁਖਕਰਤਸੁਮਾਨ॥ਅਗਨਹੋਤ੍ਰਾਰਿ
 ਸ੍ਰਗਗਠਲਜੈਸੇ॥ਵੇਦਾਦਿਖਾਇਉਨਿਹਚੈਤੈਸੇ॥੪੦੦॥ਸ੍ਰ
 ਤਿ॥॥ਤਥਾਬ੍ਰਹਮਾਦਿਦਿਆਦਿਗਜਾਨ॥ਪੁਰਖਾਰਥਪਰਮ
 ਦਿਖਾਵਤਿਜਾਨ॥ਸ੍ਰੁਤਤਥਾ॥ਵਿਦਿਆਬ੍ਰਹਮਅਨਿਤਰਜਾਤੇ
 ਹੋਤਮੇਖਠਲਾਨਿਹਚੈਤਾਤੇ॥੪੦੧॥ਮਧਬਿਖੇਕਾਰਜਾਤ੍ਰਜੇਈ॥ਤ
 ਹਿਨਿਦਰਤਿਨਿਹਚੈਸੇਈ॥ਮਹਾਂਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤਗਜਾਨੀਜੈਹੈ॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਰੂਪਨਿਹਚੈਕਾਰਿਸੇਹੈ॥੪੦੨॥ਬੇਦਅਨਸਾਮਨਤੀਨਬੇਰਸੁਨ॥
 ਨਿਹਚੈਪ੍ਰਗਾਟਿਕੀਉਤਾਤੇਪੁਨਿ॥ਸਠਉਨਮਤਿਗੁਰਸਰਧਾਹੀਨ॥

ਕਪਟਕਰਤਿਗੁਰਸੇਅਤਿਝੀਨ॥੪੦੩॥ਗੁਰਬਚਨਾਬਿਖੋਨਹੀਜ
 ਰਿਪ੍ਰਤੀਤ॥ਗੁਰਸੇਕਰੈਗਰਅਰਜੀਤ॥ਅੰਤਰਅਉਰਬਾਹ
 ਰਪੁਨਿਅਉਰ॥ਤਿਹਪਾਪੀਕੋਕਹੂੰਨਾਫਉਰ॥੪੦੪॥ਗੁਰਸੇਕ
 ਰੋਬਿਤੰਡਾਜਲਪਾ॥ਨਰਕਪਰੈਨਿਕਸੈਨਹੀਕਲਪਾ॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਤਗੋਪਾਤੀਜਾਨ॥ਕਪਟਕਰੈਗੁਰਸੇਚਿਤਠਾਂ॥੪੦੫॥ਏ
 ਕਅਖਰਦਾਤੁਜੋਹਯੈ॥ਜੋਤਾਕੋਗੁਰਨਹਿਪੁਨਿਕਹੀਐ॥ਸੇਜ
 ਨਮਸੁਆਨਕੋਪਾਵ੍ਰਤਿਜਾਤੈ॥ਪੁਨਚੰਡਾਲਜਨਮੁਧਰਿਤਾਤੈ॥
 ੪੦੬॥ਜੈਸੀਗੁਰਸੇਉਕਰੈਪ੍ਰਤੀਤ॥ਤੈਸੇਹੀਠਲਪਾਵੈਮੀਤ॥ਗਜ
 ਨਾਬਿਨਾਨਹੀਗੁਰੁਪਛਾਨ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸ੍ਵਰਭੇਦੁਨਾਮਾਨ॥੪੦੭॥ਜੋਗੁ
 ਰਦਿਨਕੋਰਾਤਬਖਾਨੈ॥ਸਤਿਸੇਵਕੁਸਾਚੀਕਾਰਿਮਾਨੈ॥ਮਨਮੈਕਰੈ
 ਨਾਮੀਕਾਯਾਤੈ॥ਸੇਸੇਵਕਸਤਿਗੁਰਪੁਨਤਾਤੈ॥੪੦੮॥ਉਤਪਥਗਾ

ਮੀਨਾਸਤਕਜੇਹੈ॥ ਬਿਖੈਮਗਨਾਓਤਜਨੇਸੇਹੈ॥ ਗੁਰਤਿਆ
 ਗੁਰਅੰਸਗਰੀਜੇਈ॥ ਜਨਬ੍ਰਹਮਪਾਤਕਹੈਸੇਈ॥ ੪੦੮॥
 ਏਹਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਪਾਤਗੁਰਪਾਤਜੇਪੁਨਿਗੋਪਾਤਅਪਾਰ॥ ਬਿ
 ਸ੍ਰਾਸੁਪਾਤਗੁਰਸੇਕਰੈਤਿਹਦਰਸਨਪਾਪਬਿਚਾਰ॥ ੪੦੯॥
 ਓਪਈ॥ ਐਸੇਜੇਜਨਜਗਮੈਕੁਸੈ॥ ਦ੍ਰਿਦਿਆਬ੍ਰਹਮਤਾਰੀ
 ਨਾਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਜਿਉਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੁਗਤਿਬਿਖੈਰਸੁ॥ ਤਿਉਗੁਰਦੇ
 ਵਕੁਗਤਿਮੈਹੈਮਾਤਿ॥ ੪੧੦॥ ਅਧਿਆਤਮਾਦ੍ਰਿਦਿਆਕੋਜੇਅਹੈ
 ਐਸੇਅਧਿਕਾਰੀਪ੍ਰਤਿਕਹੈ॥ ਤਾਕੇਅਤਮਗਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਮਹਾਂ
 ਮੇਹੁਅਗਜਾਨਬਿਨਾਸੈ॥ ੪੧੧॥ ਸਰਬਪ੍ਰਮਾਨਬਿਨਾਸਕੁਭਾਸਕ
 ਸਾਧੇਖਕਨਿਰਖੇਖਪ੍ਰਕਾਸਕ॥ ਨਿਰਉਪਾਧਸਉਪਾਧਬਿਲਾ
 ਸੀ॥ ਜਾਮੈਕਹਿਨਸੁਨਨਸਬਹਾਸੀ॥ ੪੧੨॥ ਪ੍ਰਮਾਨਪ੍ਰਕਾਸਕਮੈ

ਨਪ੍ਰਮਾਨ॥ ਤਮੈ ਕਉ ਨਾਗਿਆਨ ਆਗਿਆਨ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾ
 ਨ ਕਰੈ ਜੇ॥ ਤਮੈ ਕਉ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰੈ ਜੇ॥ ੪੦੫੫॥ ਨਹੀ ਦਿਸੈ ਕਉ ਦਿ
 ਸ੍ਰਾਜੈ ਜੇ॥ ਤ੍ਰਿਪਟ ਗਹਿਤ ਅਕਹਿ ਪੁਨ ਮੈ ਜੇ॥ ਕਹਨ ਅਕਹਨ ਦੇਉ
 ਜੈ ਗਨੀ॥ ਤਮੈ ਕੋ ਗਿਆਨੀ ਆਗਿਆਨੀ॥ ੪੧੬॥ ਗਿਆਨ ਰੂਪ
 ਜੈ ਗਿਆਨ ਨ ਅਰਥ॥ ਗਿਆਨ ਅਕਾਖਿ ਆਤਮਾ ਬਿਰਥ
 ਕੇਤ ਕਰੁਰ ਮੈ ਸਿ ਕਰੈ ਅਰੇ ਪਨ॥ ਬਾਦ ਅਨੇ ਕਉ ਠਵੁ ਤੇ ਜਨ
 ੪੧੭॥ ਈਸ ਬਾਦ ਕਉ ਕਰੈ ਅਨੇ ਕ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੂਪ ਬੇਕ
 ਗਨ ਪਤਿ ਆਦਿ ਅਨੇ ਤਬ ਖਾਨੇ॥ ਏ ਕ ਅਨੇ ਕ ਈਸ ਪਹਿ ਚਾਨੇ
 ੪੧੮॥ ਕੋਰੇ ਬਿਬਾਦ ਜੀਵ ਮੈ ਕਉ॥ ਅਬ ਕੋ ਲੈਦਰ ਸਾਵਤ ਮੈ ਉ
 ਕਉ ਕਹੈ ਜੀਵ ਅਨੇ ਕ ਸੁਜਾਤੇ॥ ਕਉ ਕਹੈ ਜੀਵ ਅਨੇ ਕ ਸੁਤਾ
 ਤੇ॥ ੪੧੯॥ ਏ ਕ ਅਨੇ ਕ ਕਲਪਨਾ ਕਹੈ॥ ਜਗ ਪ੍ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਬਿਤ

ਨਾਮੇ ਹੈ॥ ਬਾਦ ਅਨਕ ਕੋਹੇ ਅਬ ਕੈ ਸੁਨ॥ ਪ੍ਰਤ ਬਿਬ ਅਭਾਸ ਜਾਨ
 ਤੇ ਸੇ ਪੁਨਿ॥ ੪੧॥ ਅਵਾਛਿਨ ਅਵਛੇਰ ਵਾਰ ਕੋ ਭਿਕੋ ਹੈ॥ ਕੋ ਭਿ ਭਿ ਪਾ
 ਤ ਜੀ ਵ ਕੋ ਗੋ ਹੈ॥ ਕੋ ਭਿ ਆਗਿ ਆਨ ਬਸਿ ਸੁ ਬਖਾਨੈ॥ ਐ ਸੇ ਜੀ ਵ
 ਰੂਪ ਕੇ ਜਾਨੈ॥ ੪੧॥ ਅੰਤ ਹ ਕਰਨ ਉਪਾਧ ਕ ਜੀ ਵ॥ ਕੋ ਭਿ ਐ ਸੇ
 ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ ਜੀ ਵ॥ ਆਗਿ ਆਨ ਉਪਾਧ ਕ ਜੀ ਵ ਕੋ ਹੈ ਕੋ॥ ਭੇਦ ਉਪਾ
 ਧ ਕ ਮਾਨ ਤੇ ਹੈ ਸੇ॥ ੪੧੨॥ ਕੋ ਭਿ ਉਪਾਧ ਕੋ ਹੈ ਆਗਿ ਆਨ॥ ਅੰਤ
 ਹਿ ਕਰਨ ਕੋ ਹੈ ਕੋ ਭਿ ਆਨ॥ ਨਾਨਾ ਗਿ ਆਨ ਨਾਨਾ ਆਗਿ ਆਨ॥ ਪ੍ਰ
 ਤ ਬਿਬ ਅਭਾਸ ਬਾਦੀ ਯੋ ਮਾਨ॥ ੪੧੩॥ ਏਕ ਆਗਿ ਆਨ ਏਕੋ ਹੈ
 ਗਿ ਆਨ॥ ਏਕ ਜੀ ਵ ਬਾਦੀ ਯੋ ਮਾਨ॥ ਏਕ ਉਪਾਧ ਕ ਏਕ ਚੇਤਨ
 ਭੇਦ ਉਪਾਧ ਜੀਨ ਨਹੀ ਅੰਨ॥ ੪੧੪॥ ਨਹੀ ਉਪਾਧ ਕ ਦਾਸ ਤੇ ਭੇਦ॥
 ਏਕ ਜੀ ਵ ਸਭ ਮਾਹਿ ਅਭੇਦ॥ ਜੀ ਵ ਈਸ ਕੂਟ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਨ॥

ਏਕਚੇਤਨਚਾਗਨਾਮਪੁਨਿ॥੪੧੫॥ਅੰਤਹਿਕਰਨਪ੍ਰਤਬਿਬਜੀ
 ਵਜੇ॥ਏਕਅਖਯੋਮਾਨਤਹੈਸੇ॥ਚੇਤਨਅੰਤਹਿਕਰਨਉਪਹਤ
 ਜੀਵਅਭਾਸਤਾਸਕੋਕਹਿਤ॥੪੧੬॥ਅੰਤਹਿਕਰਨਅਗਜਾ
 ਨਉਭੁੱਜੇ॥ਤਾਮੈਪ੍ਰਤਬਿਬਜੀਵਜਾਨਸੇ॥ਯੁਗਮਮਾਹਿਅ
 ਵਛਿਨਅਵਛੇਦ॥ਤਾਮੈਜੀਵਰੂਪਕੇਵੇਦ॥੪੧੭॥ਯੁਗਲਉ
 ਪਹਿਤਜੀਵਪਾਹਿਚਾਨ॥ਪ੍ਰਤਬਿਬਅਭਾਸਭੇਦਨਹੀਜਾਨ॥ਏਕ
 ਬੇਦਾਂਤਮਾਹਿਯਹਿਬਾਦ॥ਏਕਅਨੇਕਾਬਿਬਾਦਅਨਾਰਿ॥੪੧੮॥ਏ
 ਕਜੀਵਬਾਦਮੈਜਾਤੇ॥ਆਵਗਭਿਗਕਬ੍ਰਿਤਸੁਤਾਤੇ॥ਅਵਗਭਿ
 ਗਪੁਨਾਚਿਤਉਪਗਗ॥ਊਭੈਗ੍ਰਹਨਕੋਬ੍ਰਿਤਅਨਗਗ॥੪੧੯॥ਸੁ
 ਅਸ੍ਰੋਸੁਬਿਖੋਮਾਨਤਆਗਿਆਨ॥ਏਕਜੀਵਨਿਬਾਦੀਯੋਮਾ
 ਨ॥ਅਨਅਸਰੇਅਨਾਬਿਖੋਆਗਿਆਨ॥ਨਾਨਾਜੀਵਬਾਦੀਯੋਉਮ

ਨ॥੪੨੦॥ਉਭੇਪਛੁਮੈਨਗੀਵਿਰੋਧ॥ਏਕਅਨੇਕਬਾਪਤਜਮੇਧ
 ਕਾਰਨਉਪਾਧਜੀਵਕੋਗੋ॥ਏਕਜੀਵਬਾਦੀਯੋਕੋ॥੪੨੧॥ਕ
 ਰਜਉਪਾਧਜੀਵਕੋਮਾਨੇ॥ਨਾਨਾਜੀਵਬਾਦੀਯੋਜਾਨੇ॥ਭੇਦਅ
 ਨੰਗੀਕਾਰਬਖਾਨਤ॥ਏਕਜੀਵਬਾਦੀਯੋਮਾਨਤ॥੪੨੨॥ਸ੍ਰਵਨ
 ਮਨਨਸਾਧਨਜਉਆਹ॥ਬਿਬਾਹੇਤਨਿਹਯੈਨਿਰਬਾਹ॥ਭੇਦ
 ਬਿਨਾਨਅਭੇਦਮਿਧਸੂਨ॥ਅਭੇਦਬਿਨਾਨਗੀਗੀਆਨਮਿਧਪੁ
 ਨ॥੪੨੩॥ਉਪਾਧਕਭੇਦਬੇਦਕਹਿਗਾਯੇ॥ਸੁਤੈਭੇਦਨਗੀਬੇਦ
 ਲਖਾਯੇ॥ਤਰਕਾਦਿਭੇਦਬਾਦੀਯੋਜੀਤੇ॥ਵਾਸਤਵਭੇਦਕਹਤ
 ਹੋਤਿਤੇ॥੪੨੪॥ਉਪਾਧਕਭੇਦਬੇਦਯੋਕਹਿਯੋ॥ਵਾਸਤ੍ਰਭੇਦ
 ਯੰਤਨਸ੍ਰਤਗਾਰਿਉ॥ਕਾਰਜਉਪਾਧਜੀਵਸਮਸ੍ਰਾਉ॥ਕਾਰਨਉ
 ਪਾਧਈਸਦਰਸਾਂਉ॥੪੨੫॥ਕਾਰਨਕਾਰਜਦੇਤਜੁਰਹੈ॥ਪੁਰਨ

ਬੇਧਦਇਆਲਯਾਹਿਕਹੈ॥ ਅਧਿਸ੍ਯਾਨਈਸਜੀਵਕੋਜੋਹੈ॥
 ਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡਜਾਨਪੁਨਿਸੋਹੈ॥ ੪੨੬॥ ਦੇ॥ ਸ੍ਰੁਤਕਾਰਜਉਪਾਧ
 ਨਿਯੋਜੀਦੁਹਕਾਰਦੇਉਪਾਧਈਸਰਹ॥ ਕਾਰਜਕਾਰਨਤਾ
 ਹਿਤ੍ਰਾਪੂਰਨਬੰਧੋਦਿਸਿਖਯੋਤੇ॥ ੪੨੭॥ ਅਬਗੁਨਭੇਦਕਰ
 ਕੈਮਾਯਾਅਦਿਦਿਆਕਾਦੁਰਨਨਕਰੇਤੋਹੈ॥ ਚਉਪਈ॥ ਯਾ
 ਮੈਸਤਗੁਨਪੂਰਨਹਈਯੈ॥ ਸੋਮਾਯਾਨਿਹਚੈਕਰਕਹੀਯੈ॥ ਸ
 ਤਤੇਭਿੰਨਜੁਰਜਤਮਅਹੈ॥ ਰਜਤਮਦਤੀਅਦਿਦਿਆਕਹੈ॥
 ੪੨੮॥ ਮਾਯਾਮੈਪ੍ਰਤਬਿੰਬਚੇਤਨਜੇ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਈਸਦਰਹੈ॥
 ਸੋ॥ ਅਦਿਦਿਆਮੈਪ੍ਰਤਬਿੰਬਤਜਾਨ॥ ਤਾਕੇਜੀਵਸਭੁਪਪ
 ਛਾਨ॥ ੪੨੯॥ ਸ੍ਰੁਤ॥ ਮਾਯਾਤੁਸੇਨਜੀਵੈਸਉਕਰੇਤੀਤਤਤਤਹ
 ਕਲਪਤਬਿੰਬਜੀਵੈਸ੍ਰੁਤਭਯਸਰਬੰਪ੍ਰਕਲਪਤੀ॥ ਮਾਯਾਤੁ

ਪ੍ਰਤੀਤੀਬਿਦੁਆਤੁਮਾਇਨਿਤੁਮਹੇਸੁਰੇ॥੪੩੦॥ਸੁਤ॥ਇਤ੍ਰੀਮ
 ਯਾਤਿਪੁਰਚੁਪੀਰਯਤੇਰਿਚਾਹਿ॥ਏਕੇਦੇਵਾਸਰਬਕੁਤੇਖ
 ਗੁਰੂਹਿ॥ਸਰਬਾਬਿਆਪੀਸਰਬਕੁਤਾਤੁਆਤੁਮਾਕਰਮਾ
 ਧਿਖਹਿਸਰਬਕੁਤਾਧਟੁਸਾਹਿ॥ਸਾਖੀਚੇਤਾਕੇਵਲੇਨਿਰਗੁ
 ਰਚੇਤ॥੪੩੧॥ਏਰਗ॥ਸਕਲਬਾਦਕੇਤਿਜਾਗਕੋਰਹਿਬਿ
 ਬਾਦਸਰੂਪ॥ਤਾਮੋਨਿਹਚੈਕੀਜੀਐਯਹਿਸਿਧਾਂਤਅਨੂਪ॥੪੩੨
 ਏਪਈ॥ਏਰਸਬਾਦਿਸਾਪੇਖਕਜੇਈ॥ਤਾਹਿਨਿਆਗਾਨਿਹ॥
 ਏਕਰਿਸੇਈ॥ਯਹਿਸਿਧਾਂਤਪਰਮਅਤਿਗਾਯੇਬਚਨਅਦਿ
 ਥੈਸਰੂਪਾਦਿਖਾਯੇ॥੪੩੩॥ਅਬਸਾਪੇਖਕਸਬਾਦਿਨਿਖੇਧਬਰ
 ਨਤੇ॥ਏਕਅਨੇਕਬਿਧਰਮੁਕਤਿ॥ਸੁਨਅਸੁਨਉਰੋਤਿਉਉਕ
 ਤਿ॥ਸਾਪੇਖਕਜਿਉਸੁਧਅਸੁਧ॥ਏਤਅਏਤਨਾਨਤਿਉਬੁਧ॥

੪੩੪॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਸੁਭਾ ਸੁਭਾ ਜੇਸੇ॥ ਸਤਿ ਅਸਤਿ ਪਹੁ ਗੇ ਤੇਸੇ
 ਜਨੁ ਚੇਤੇ ਨੇ ਤੇਸੇ ਸਮਝਾਯੇ॥ ਯਹਿ ਸਭੁ ਸਾਪੇਖ ਕਰ ਦਰਸਾਯੇ॥ ੪੪੫॥
 ਤਬ ਅਚਾਰ ਜੇਨ ਉਕਤੀ॥ ਨ ਚਈ ਬਿਤੁ ਦਨੀ ਯਤ ਦੁਤੀ ਯੀ ਕੁਤ ਸੀ
 ਯ॥ ਨ ਚਾਕੇ ਵਲਤੀ॥ ਵਾਕੇ ਵਲਤੀ॥ ਨ ਸੂਨੀ ਨ ਚਾਸੂਨੀ ਅਦੁ
 ਈ ਤਕਤ ਵਾ॥ ਕਬੈ ਸਰਬ ਬੇਦਾਂਤ ਸਿੰਧੀ ਬ੍ਰਿਹੀਮ॥ ੪੩੭॥ ਤਵ ਅ
 ਨਗੀਤਾ ਅਨਈਧਰ ਮੀਨ ਚਾਧਰ ਮੀਨ ਚੇਵਹਿ ਸੁਭਾ ਸੁਭੀ॥ ਯ
 ਮਿਯਾ ਦੇਕਾਸ ਨੇਹਿ ਲੀਨੀ ਭੂਮਨੀ ਕਿਚਤਾ ਕਿੰਮਾਉਤ ਘਨ॥ ੪
 ੩੮॥ ਤਯ ਜਧਰ ਮ ਅਧਰ ਮੀਚਾ ਤਜ ਜਸ ਤਜਾਨੀ ਤੇਤਥਾ॥ ਉ
 ਭੈ ਸਤ੍ਯਾਨਿ ਰੇਤੇਤਾ ਅਕਤ੍ਵਯੇ ਨਤ ਜਾਸਿ ਤਤ੍ਯਾ॥ ੪੩੯॥ ਅ
 ਸ੍ਵਾਦ ਕ੍ਰਉਕਤ ਸੁਧ ਅਵੈਤ ਮਾਤ ਮਾਨੀ ਰਾਵਯੀ ਤਕ॥ ਬੁਧ ਜਾ
 ਨਤ ਜਾਤਿ ਸੰਮੇਰੀਤਿ ਯਾਵਤਿ ਜੀਵਾ ਬਿਨਿਗ ਬ੍ਰਿਤੇ॥ ੪੪੦॥

ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਿਪਰਮਹਿਸਪਰਗਬਿਗਜਮਛੁਕਰਉਪਾਸਕਬ੍ਰਮਾ
 ਨਿਦਸਰਸਤੀਤਸਪੁਜਪਾਟਾਸਿਖਰਯਾਲਅਨਿਮਾਨਿਦਸ
 ਰਸਤੀਸੀਖੋਪਬੇਦਾਂਤਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਆਆਗੀਆਨਬੋਧਾਨੀਕੁਖਗਬਿ
 ਰਰਤੇਆਧਿਆਤਮਾਬਿਪਉਪਦੇਸਾਬਿਪਸਮਾਪਤੀ॥ਗ
 ਮਰਾਮਰਾਮਸਤਿ॥ ॥ ਤੁਲਤੁਕਿਬਖਸਨਿਜੀ॥ ॥

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part - 2) Subject Vedanta
Name of MSS Ashhravakar Bhasha
Author Dyalanemananda Saraswati
Period _____ Folios 75
Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatti, Amritsar
Missing Folios _____

੧ੳ ਸ੍ਰਮਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ਾਯ ਨਮਃ ॥ ਅਬਕੁ ਬਹਿਤ ਆਲ ਅਨੇ ਮਾਨਿ
 ਦਸੁਰਸਤੀ ਅਸ੍ਰਾਵੁ ਕੁਭਾਖਾਵਰਨਤੋ ॥ ੧ ॥ ਛਪੈ ॥ ਅਤ ਅਮਿਤ ਅਨੰਦ ਰੇ
 ਦਪਰਮਾਨੰਦ ਅਖੈ ਦੁਤ ॥ ਸੁਮੇਥੇ ਦਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਤਿ ਤੁਸੁ ਤੋ ਸਿਧ ਯੁਤ ॥ ਨਿ
 ਤਨ ਦੀਨ ਨਿਰੀਯ ਨਿਰੰਜਨ ਅਛਲ ਅਮਲ ਸਮ ॥ ਨਿਗਬੀ ਕਾਗਨਿ ਰਦੈ
 ਦਸਨਾਤਨ ਸਦਾਗਹਿ ਤਤਮ ॥ ਚੇਤਨ ਅਲਖ ਅਰੇਦੁ ਪੁਨ ਚਿਦਾਨੰਦ
 ਅਦਭੁਤ ਬਰਨ ॥ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਸੰਕਟਿ ਹਰਨ
 ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਤਮ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਹੈ ਤੁਹਾਨ ਮੰਗਲ ਮੋਰ ॥ ਭਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਤਰੂਪ ਮੈਨਹੀ ਦੀਪ ਕਰੀ ਠੰਰ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਣ ਗੁਣ ਅਤ ਕਠਨ ਪਾਇ
 ਅਰਥ ਗੁਪਤਿ ਅਤਿ ਅਗਹਿ ॥ ਭਾਖਾ ਅਸਟਾਵਕੁ ਕੀ ਸੁਗਮ ਕਹਤੋਹੈ
 ਤਹਿ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗਰਭੁ ਮਾਹਖੰਡੁ ਨ ਕੀਯੋ ਤਾਤ ਬਚਨ ਅਨਯਾਸ ਪਿਤਾ
 ਸ੍ਰਾਪਤੋ ਨਾਮਤਹਿ ਅਸ੍ਰਾਵੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੪ ॥ ਅਗੰਤ ਪਤਿ ਯੁਤੋਹੈ ਈਰਿ

ਖਦੀਨੇਤਾਰਿਸ੍ਰਾਪ॥ ਆਠਵਰ੍ਹੇਤਹਿਦੇਹਿਮੈਲਾਕੋਇਹਿਸੀਤਾਪੁ॥ ੫
 ਦੇਹਿਅੰਗਅਤਬਜ਼ੀਗਸਭੁਕਹਾਂਆਠਦਸਬੀਸ॥ ਹਿਸਾਛੀਤਾਕੋਅ
 ਮਲਪਰਮਸੁਧਜਗਦੀਸੁ॥ ੬॥ ਸੰਬਤਿਸਤ੍ਰਾਮੈਬਰਸੁਬੀਤੇਜਬਛੁਤੀ
 ਸੁ॥ ਬਿਤਖਸਟੀਸਾਵਨਿਸੁਦੀਬਾਰਵਰਨਰਜਨੀਸ॥ ੭॥ ਤਾਰਨਗ੍ਰੀ
 ਬਅਰਿਭੁਪੁਨਕੀਨਪਰਮਪੁਨੀਤ॥ ਸੇਯਹਿਮੰਗਲਆਇਦੇਗਾਯੋਲੈ
 ਸੁਰਗੀਤ॥ ੮॥ ਤੇਮਰਦੁੰਦਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਭਵਸੁਆਪੇਆਪਕੇ॥ ਕੇਸੇਜਪੇ
 ਨਿਹਜਾਪਕੇ॥ ਅਤ੍ਰੈਤਸਿੰਧਾਬੀਚਾਰੇ॥ ਸਬਤ੍ਰੈਤਦੁਬਯਾਜਾਰੇ॥ ਤ੍ਰੈ
 ਸਲੋਕਤ੍ਰਿਸਤਤਤ੍ਰੇ॥ ਗਾਉਉਭੈਦੇਕਤ੍ਰੇ॥ ਯਹਿਗਿਆਨਸਾਗਰਕੇ
 ਹਤੇ॥ ਬਿਗਯਾਨਅਨਭੈਚਹਿਤਹੈ॥ ਵਰਨਨਕਰੇਨਿਜਗਲਕੇ॥ ਸਾ
 ਛੀਸ੍ਰੁਪਦਯਾਲਕੇ॥ ੯॥ ੨॥ ਅਨਭੈਬਾਰਧਕੇਪ੍ਰਗਾਟਿਕਠਨ
 ਸੁਤਰਬੰਆਹਿ॥ ਮੈਤਮੈਪੈਰਨਲੀਯੋਈਸੁਖਿਪਾਨਿਰਥਾਹ॥ ੧੦॥ ੫

ਟਬਰੁ ਕਰੁ ਪਾਟਨਾ ਹਿਤਿ ਸਨਾ ਅਮਿਤ ਦਯਾਲ ॥ ਬਿਉਤਰੀ ਜਾਇ
 ਤਰੀ ਗਨੀ ਜਾ ਕਉ ਦਰਬਿਸਾਲ ॥ ੧੧ ॥ ਜਨ ਕੇ ਦਾਲ ॥ ਗਜਾਨਮੁ
 ਕਰਿ ਵੈਰਾਗ ਗਵੈ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤਰ ਰੁਖੀ ਐਸੀ
 ਸਾਰੈ ਜੇ ਨਾ ਕੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਮੁਕਤਿ ਯੁਕਤ ਗੁਰ ਦੇ ਵੈਰਾਗੈ ਮੁਕਤਿ ਦੇਸੇ
 ਖ ॥ ਤਿਸਨਾ ਰੁਪੀ ਬੈਧ ਕੇ ਸੀ ਸਾਰੈ ਜੇ ਨਾ ਸੇਖ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸਾ ਦੁਕੈ ਦਾਲ ॥
 ॥ ੧੪ ॥ ਜੇਤੁ ਮਚਾਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਬੈਧੈ ਤੇ ਜੇਤੁ ਕਾਲ ॥ ਖਿਮਾਰ ਯਾ ਸੀ ਤੇਖਾ
 ਰਿਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅਚੈ ਦਯਾਲ ॥ ੧੫ ॥ ਤੇ ਪਈ ॥ ਸੁਨਤਾ ਤੇ ਜੇ ਮੁਕਤਿ ਅਰ
 ਧੈ ॥ ਤੁਜਾ ਗਵਾਸਨਾ ਸਾਧਨ ਸਾਧੈ ॥ ਤਾਤ ਸਬਦ ਕਰ ਅਰਥ ਸੁਨਾਉ ॥ ਅ
 ਨੁਗ੍ਰਹਿ ਸਹਿਤ ਬਚਨ ਕਹ ਗਾਉ ॥ ੧੬ ॥ ਯਹਿ ਸੇ ਬੈਧਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਛਾਨੇ ॥
 ਸਰਬ ਅਨਰਥ ਨਿਬਿਰਤ ਬਖਾਨੇ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੋ ਚਾਹੈ ॥ ਬਿ
 ਥੈ ਤਿਯਾ ਗਨੀ ਹੋ ਚੈ ਨਿਰਬਾਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਖਿਮਾ ਸਰਬ ਸਹਨ ਤਾ ਜਾਨ ॥

4
ਸੇਅਤਮਕੋਧਰਮਪਛਾਨ॥ ਆਵਿਦਿਆਆਪਾਮੈਨਹੀਮਾਨ॥ ਆਰ
ਜਵਨਾਮਾਇਹੋਪਹਿਚਾਨ॥ ੧੭॥ ਨਿਰਤਿਪਾਧਾਜਿਉਕਾਤਿਉਪਈਯੈ॥ ੨
ਯਾਨਾਮਯਾਹੀਕੋਕਹੀਐ॥ ਆਤਮਸੁਖਸੁਖੀਆਜਨਜੇਈ॥ ਸੰਤਖ
ਰੂਪਜਾਨੇਪੁਨਸੇਈ॥ ੧੮॥ ਤੀਨਕਾਲਾਜਿਉਕਾਤਿਉਜੋਹੈ॥ ਸਤਰੂਪ
ਹੋਯਾਨੇਸੇਹੈ॥ ਯਹਿਪਿਉਖਅੰਮ੍ਰਿਤਿਪਹਿਚਾਨ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਜਿਉਯ
ਕੋਕਰਿਪਾਨ॥ ੧੯॥ ਖਟਚੁਉਪਈਦੋਹਗਏਕ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਸਲੋਕ
ਕਹਿਉਬਬੇਕ॥ ਸਿਖਜਾਸਲੋਕਗ੍ਰੰਥਕ੍ਰਮਯਾਤੇ॥ ਕਹੀਅਧਕਚੋਪ
ਈਤਾਤੇ॥ ੨੦॥ ਏ॥ ॥ ਸੰਬੁਲਗੋਰਅਰੁਮਾਨਮਾਹਿਦ੍ਰਿੜਪ੍ਰਤੀਤਾਇ
ਹਿਅਗਦਿ॥ ਤਾਤੇਭੁਤਕਦੇਹਜੇਸੇਆਤਮਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿ॥ ੨੧॥ ਨਹੀ
ਪ੍ਰਿਥਵੀਜਲਅਗਨਤੁਨਹੀਪਦਨਅਕਾਸੁ॥ ਮੁਕਤਿਰੂਪਚੈਤਨਤ੍ਰਿਸ
ਛੁਸੁਤੋਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੨੨॥ ਸੋਹੈਯਾ॥ ਤੁੰਤੋਨਹੀਪ੍ਰਿਥਵੀਜਲਤੇਜਨ

ਮਾਰਤੁਵੈਯੋਮਨਹੀਸੁਨਿਜਾਤੇ॥ਯਾਹੀਕੋਸਾਛੀਤੁਏਕਅਖੰਡਸਦਾ
 ਚਿਦਰੂਪਸਨਾਤਨਤਾਤੇ॥ਤ੍ਰਿਸਸੈਭੁਲਘਦੀਰਘਬ੍ਰਾਂਤਰਹੈਤਹਿਭਿ
 ਨਅਖੰਡਤਿਵਾਤੇ॥ਐਸੇਸ੍ਵਰੂਪਲਖੇਅਪਨੇਜੁਦਿਆਲਸਦਾਸਮ
 ਸੈਸਮਤਾਤੇ॥੨੩॥੨॥ਜਬਤੁਜਾਨੈਦੇਹਤੇਆਤਮਾਨਿਆਰੋਨਿਤ॥ਤੁ
 ਬਪਾਵੈਬਿਸ੍ਵਾਮਕੋਨਿਹਚਲੇਤੋਰੋਚਿਤ॥੨੪॥ਸੁਖੀਸਾਂਤਤਤੁਕਾਲ
 ਤੁਬਿਧਨਮੁਕਤਿਵਸੇਖ॥ਦੇਹਨੇਹਕੇਧਰਮਕੇਸੀਸਾਰਹੈਨਾਸੇਖ॥੨੫॥ਬ
 ਰਨਾਸ੍ਰਮਯੁਕਤਾਭਿਆਤਜਾਚਿਤਾਇਕਾਗ੍ਰਤਹਾਇ॥ਪਾਪਤ੍ਰਿਦੈਤਾਤੇਪ੍ਰ
 ਗਟਿਮੁਕਤਿਨਾਪਾਵੈਕੋਇ॥੨੬॥ਬਰਨਾਸ੍ਰਮਤੇਭਿਨੈਸਰਬਆਤ
 ਮਸਾਰੁ॥ਸਦਾਅਮੀਗੀਸਰਬਤੈਸੇਈਕੋਹਦਿਚਾਰ॥੨੭॥ਨਹੀਦ
 ਰਨੀਨਹੀਅਸ੍ਰਮੀਨਹੀਅਛਪ੍ਰਤਛ॥ਸਦਾਅਮੀਗੀਸਰਬਗਤਿ
 ਨਜ਼ਾਰੇਸਾਛੀਸ੍ਵਛ॥੨੮॥ਸ੍ਵੈਯਾ॥ਬਿਪ੍ਰਤੇਆਦਿਜੇਬਗਨਿਹੈਚਾਰ

ਸੁਚਾਰਕੇ ਦੇਖਤੁ ਨਾਹਿ ਕੇਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਆਸ੍ਰਮ ਚਾਰ ਬੀਚਾਰ ਪ੍ਰਤਛਲ
 ਬੇਤੁ ਤਾਨਾਹ ਨ ਮੋਈ ॥ ਤੂੰ ਤ ਅਰੂਪ ਅਦ੍ਰਬ ਅਖੰਡ ਤਿਏ ਸ੍ਰੀ ਕੋ ਗਿਆਨ
 ਅੰਗ ਚਰਜੇਈ ॥ ਦਿਆਲ ਸਦਾ ਨਿਹ ਸੰਗ ਨਿਰੂਪਾਨਿ ਰੇ ॥ ਰਾਬਿ ਸ੍ਰ ਕ੍ਰਮ
 ਛੀ ਹੋਓ ਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ੨ ॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਆਇ ਕੁ ਸੈਰੁ ਕਰਤਾ ਤੁ ਗਤਾ
 ਤੁਗੁ ॥ ਆਪਾ ਮਾਨਿਤਿ ਤਿਨਾ ਬਿਖੈ ਤਿ ਆਗ ਪਾਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ॥ ੩੦ ॥ ਧਰਮ ਅ
 ਧਰਮ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੋ ਬੈਠਨ ਕੇ ਧਰਮ ਪਛਾਨ ॥ ਤੂੰ ਮਨ ਕੇ ਸਾਛੀ ਸਦਾ ਨਿਤ ਮੁ
 ਕਤਿ ਦਿਗਯਾਨ ॥ ੩੧ ॥ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਤੁ ਗਤਾ ਨਹੀ ਨਹੀ ਮਨ ਮਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤ ॥
 ਤੂੰ ਮਨ ਕੇ ਸਾਛੀ ਸਦਾ ਅਨੇ ਤੇ ਨਿ ਆਰੋ ਨਿਤ ॥ ੩੨ ॥ ਨਿਤ ਮੁਕਤਿ ਜੁ ਸੁਰਾਵੁ ਤੇ
 ਬਿਧਨ ਬਾਂਧਯੋ ਕੋਨ ॥ ਪ੍ਰਾਤੀ ਤਬਿ ਪਨ ਕੋ ਹੋ ਸਮੁਦਾ ਸਿਖ ਗੁਮੇਨ ॥ ੩੩ ॥ ਏਕੋ ਰਿ
 ਸ਼ਾ ਸਰਬ ਕੋ ਨਿਤ ਮੁਕਤਿ ਰਿਤ ਏਕ ॥ ਯਹਿ ਬਿਧਨ ਤੁ ਸ੍ਰ ਮੈ ਬਡੇ ਦੇਖੈ ਤੁਹਾਂ
 ਅਨੇਕ ॥ ੩੪ ॥ ਅਹਿ ਕਰਤਾ ਅਰੁ ਮਾਨ ਜੋ ਜਾਨੈ ਕਾਰਨਾਗ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਤੈ

ਤਿਨਹੀ ਰੁਸੇਲਗੇਜੇਫੈਤਕੇਦਾਗ॥ ਨਹੀਕਰਤਾਮਾਨਯਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਯਾਕੇਜਾਨ॥ ਤਾਸਪਾਨਸੀਤਲਸੁਖੀਸਮਤਾਉਗਵਿਗਜਾਨ॥ ੩੬॥
 ਏਕਵਿਸੁਧਥੋਧੋਜਾਂਤੇ॥ ਅਗਨਰੂਪਯਹਿਨਿਹੰਦੇਤਾਂਤੇ॥ ਆਗਿਆ
 ਗਹਨਦਾਹੀਕਰਿਜਾਰੇ॥ ਤਜਸਬਸੰਕਮਜਾਂਸੁਖਧਾਰੇ॥ ੩੭॥ ॥ ਸਬ
 ਜਗਕਲਪਤਿਤੁਸ੍ਰਾਬਿਖੈਰਜਤਸੀਪਾਜਿਉਜਾਨ॥ ਆਨੰਦਪਰਮਾਨੰਦ
 ਤੂੰਬੋਧਰੂਪਵਿਗਜਾਨ॥ ੩੮॥ ਜੇਅਰੁਮਾਨੀਮੁਕਤਕੈਮੁਕਤਿਰੂਪਤਿਹ
 ਜਾਨ॥ ਜੇਅਰੁਮਾਨੀਬੰਧਕਥਾਧਿਉਤਹਿਪਹਿਚਾਨ॥ ੩੯॥ ਜੇਸੰਮਤਿਜਿਹ
 ਹੇਤਹੈਤੈਸੀਗਤਤਹਿਦੇਖ॥ ਬੇਦਲਕਯੈਕਹਿਤਹੈਯਾਹਿਬਿਗਿਆਨਬ
 ਸੇਖ॥ ੪੦॥ ॥ ਸਤਿਨਿਤਆਤਮਾਆਨੰਦਜੈਹੈ॥ ਸਾਛੀਬਿਰੁਪੁਗਨੰ
 ਪੁਨਸਹੈ॥ ਏਕਅਚਲਅਫੈਤਅਖੰਤ॥ ਏਕਗੁਣਾਬੰਧਾਪਕਥੁਹਮੰਤ॥
 ੪੧॥ ਮੁਕਤਿਰੂਪਅਕ੍ਰੋਧਾਥਿਨਾਸੀ॥ ਸਦਾਅਸੰਗਸਾਂਤਨਿਰਬਾਸੀ॥ ਕ੍ਰਮ

ਸੇਸਾਗਿਸਾਲਾਗੇ॥ਸਾਢੀਸੋਈਜੇਕੁਮੋਕਾਤਿਆਗੇ॥੪੨॥੨॥ਕੂਟ
 ਬਬਧਅਝੈਤਨਿਤਆਤਮਕੋਪਹਿਚਾਨ॥ਅੰਤਰਬਾਹਰਤੇਜੁਜੇ
 ਚਿਦਾਕੁਸਹੋਗਿਆਨ॥੪੩॥੩॥ਅਰਿਮਾਨਦੇਹਿਠਾਸੀਉਤਪਾਤ॥ਤ
 ਕਰਿਤੁਬਾਂਧਯੋਹੈਤਾਤ॥ਗਜਾਨਖਤ੍ਰੁਗੋਸੇਕਾਟੇਤਾਹ॥ਅਤਸਮਤਾਸੁਖ
 ਕੋਨਿਰਬਾਹ॥੪੪॥ਨਿਹਸੀਗੀਨਿਹੈਕੁਸੁਖਕਾਸੀ॥ਨਿਤਨਿਰੋਜਨਹੈਅ॥
 ਬਿਨਾਸੀ॥ਯਹਿਬਿਧਤੁਸ੍ਰਮੈਝਿਨ੍ਹਆਵੈ॥ਸਾਧਨਸਾਧਸਮਾਧਲਗਾਵੈ
 ੪੫॥੪॥ਤ੍ਰੈਬਿਅਪਕਸਰੁਜਗਤਮੈਸਰੁਜਗਤੁਸ੍ਰਮੈਆਹ॥ਮਨਗਨ
 ਜਗਤੁਸ੍ਰੁਤਹੈਕਗਾਕਰਤਹੈਚਾਹ॥੪੬॥ਸੁਪਬੁਧਅਖੰਡੁਤ੍ਰੈਸਾਢੀਸਬ
 ਕੋਸਾਥ॥ਗਾਇਉਬਿਕਾਇਅਚਰਜਤ੍ਰਿਛੁੜਚਿਤਕੇਹਾਥ॥੪੭॥ਨਿਰਬਿ
 ਚਾਰਨਿਰਪੇਖਤ੍ਰੈਨਿਰਤਰਮਸੀਤਲਾਚਿਤ॥ਅਗਾਧਬੋਧਅਖੰਡੁਤ੍ਰੈਸ
 ਤਾਚਿਤਅਗੀਦਾਨਿਤ॥੪੮॥ਪ੍ਰਿਥਮਸਲਕਪੂਰਬਾਰਧਕਰਕਹੀਤਿ

ਆਗਾਬਿਧਜਾਨ ॥ ਗੁਭਿ ਪਰਬੇਣੁ ਸੁਕਰੇ ਸਲੇ ਕੁਜੇ ਮੁਕਤਿ ਨਿਦਾਨ ॥
 ੪੯ ॥ ਪੁਨਿ ਅਬ ਭੁਤਰ ਅਰਧ ਕਾਰਿ ਸੀਗ੍ਰਹਿ ਸਲੇ ਕਾਬਿ ਚਾਰ ॥ ਸਲੇ
 ਕਤੀਨ ਕਾਰਿ ਕਹਿਤ ਹੋ ਗ੍ਰਹਨ ਆਤਮਾ ਸਾਰ ॥ ੫੦ ॥ ਨਿਰਿ ਕਾਰ ਲਖ
 ਨਿਤੁ ਤੂੰ ਮਿਥਿ ਜਾਸੈ ਬੈਸ ਕਾਰ ॥ ਯਾਹੀ ਤੁਭਿ ਪਦੇ ਸਕਾਰਿ ਹੋਤ ਨਪੁ
 ਨ ਸੰਸਾਰ ॥ ੫੧ ॥ ਮੁਕਰ ਮਧ ਬਾਹਰ ਜਿ ਮੈ ਹੋਤ ਬਦਨ ਪਰਤੋ ॥ ਤਿਓ
 ਸਰੀਰ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਪਰਮੇਸਰ ਅਤ ਸ੍ਵਛ ॥ ੫੨ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰ ਬਾ
 ਹਰਿ ਯਥਾ ਬਿਆਪ ਕਰੁ ਪਅਕਾਸ ॥ ਨਿਤ ਨਿਰਿ ਰੂਪ ਮਤਿ ਸਰਬ ਭੂਤ
 ਗਨ ਭਾਸ ॥ ੫੩ ॥ ਇਕ ਛੁਪੈ ਤੇ ਮਰਸੁ ਇਕ ਜਾਨ ਸਦਾ ਏਕੈ ਏਕੈ ॥
 ਉਨਤਾਲੀ ਏਕ ਕ੍ਰੋਏ ਪਈ ਯਾਹ ਹੋਇ ॥ ੫੪ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਏਕ
 ਆਲ ਅਨੇ ਮਾਨਿ ਦਾਇ ਚਰਤੈ ਅਸ੍ਵਾਦੁ ਕੁਭਾਖਾ ਆਤਮ ਅਨ ਭੁਭਿ
 ਪਦੇ ਸਦਾ ਰਨਿ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਕਰਣੰ ॥ ੧ ॥ ॥ ਏਕ ॥ ਆਤਮ ਅਨ ਭੁਭੈ ਮ੍ਰਿਤਿ

ਜੇਸਤਿਗੁਰਕਹਿਉਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਜਾਨਅਤਮਹਿਰੁਯੋਨਿਰਭੈਨਿਤਨਿਗ
ਸੁ॥ ੧॥ ਸੇ॥ ॥ ਪੂਰਬਗੁਰਉਪਦੇਸਕੁਲਿਉਅਪੁਨੇਰੂਪਮੋਹਿ॥ ਮੇਹੁਬਿ
ਤੰਬਪ੍ਰਵੇਸਕਹਗੁਰਕ੍ਰਿਤਉਪਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਏ॥ ॥ ਅਹਨਿਰੰਜਨਸਾਂਤ
ਹੋਬੋਧਅਵਿਦਿਆਪਾਰ॥ ਉਪਦੇਸਪੂਰਬਿਏਤੋਸਮੈਮੇਹੁਬਿਤੁਬਥਿ
ਠਾਰ॥ ੩॥ ਏ॥ ॥ ਜੈਸੇਏਕਪ੍ਰਕਾਸਹੋਦਹਿਤੁਥਾਜਗਜਾਨ॥ ਤਤੋਸਕੁਜਗ
ਮੁਸ਼ਥਿਥੈਅਥਵਾਨਹੀਕਛੁਸਾਨ॥ ਸਹਿਤਸਰੀਰੁਅਸਚਰਜਜਗ
ਅਥਕੀਨੋਤਹਿਤਿਆਗ॥ ਅਵਲੋਕਿਉਪਰਮਾਤਮਾਕੁਸਲਰੁਯੋਦੈਰ
ਗ॥ ੪॥ ਓ॥ ॥ ਜੈਸੇਨਹੀਨੀਰੋਤੇਨਿਆਰੇ॥ ਫੋਨਤੁਰੰਗਬੁਦਬੁਦਾਧਾਰੇ॥
ਆਤਮਤੇਉਪਜਯੋਜਗੁਜੈਸੇ॥ ਨਹੀਨਜਾਰੇਆਤਮਤੇਤੈਸੇ॥ ਜੇਪਟਾਇ
ਤੁਦਿਚਾਰਕਰਿਸੋਪੈ॥ ਤਤਰੂਪਨਹੀਨਯਾਰੇਬੋਪੈ॥ ਤੈਸੇਦਿਸਾਦਿਚਾਰਕ
ਰੋਜੈ॥ ਆਤਮਰੂਪਸਰੂਪਸਬੈਸੇ॥ ੧॥ ਜੈਸੇਈਖਮਹਾਂਰਸਜਾਤੇ॥ ਨਹੀਮ

११
 ਪਰਤੁਗਿ ਆਗੀਤਾ ਤੇ ਕਲਪਤ ਖਾਂਡ ਨਾਮ ਹੋਤਾ ਮੈ ॥ ਸਤਿ ਰੂਪ ਮਧਰ
 ਸੁਜਾਮੈ ॥ ੮ ॥ ਤੈਸੇ ਬਿਸ੍ਵ ਸ੍ਵਰਲ ਮੁਸ੍ਤਮਾਗੀ ॥ ਹੋ ਅਨਾਦਿ ਬਿਆਪਕਾ ਬਿ
 ਰੁਆਗੀ ॥ ਯਹਿ ਸਭ ਜਗ ਮੁਸ੍ਤਮੈ ਅਧਯਾਸ ॥ ਹੋ ਨਹੀਯੋ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸੁ ॥ ੯ ॥ ਏਹ ਰਾ ॥ ਕੈਨ ਕਾਲ ਜਗ ਰਾਸੈ ਹੋ ਕੈਨ ਕਾਲ ਨਾ ਰਾਸ ॥ ਯਹਿ ਦਿਨ
 ਗਝਿ ਦਸੈ ਪੈ ਕੈਸੇ ਕਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧੦ ॥ ਤੈ ॥ ਜੰਗ ਆਤਮਾ ਅਗਯਾਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਆਤਮਾ ਗਯਾਨ ਨਹੀ ਜਗ ਰਾਸੈ ॥ ਸੀਪੀ ਮੈ ਰੂਪੇ ਕੋਗੀ ਆਨ
 ਹੋ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕੇ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਤੇ ॥ ਨਹੀ ਨਿਅਰੋਕ
 ਬਹੁ ਜਗਤਾ ਤੇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਤ ਛੁ ਯਹਿ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਿਹੰਦੇ ਕਰਿ ਮੋਰਸ
 ਰੁਭਾਸ ॥ ੧੨ ॥ ਏ ॥ ਕਲਪਤਿ ਜਗ ਆਗੀ ਆਨ ਕਰਿ ਰਾਸ ਤ ਮੁਸ੍ਤਮੈ ਮਾ
 ਨ ॥ ਸੁਕਤ ਰਜਤ ਸਿੰਗਾਸਾ ਪਾਜਿ ਉਕਿਰਨ ਰਾਗ ਜਲ ਜਾਨ ॥ ੧੩ ॥ ਭੁਫ
 ਤੇ ਉਪਜਿਯੋ ਜਗ ਸਧੈ ਤਿਉ ਲੈ ਮੁਸ੍ਤਮੈ ਮਾਨ ॥ ਜਲ ਵੀਚੀ ਮਿਦਰੁ

ਕੁਜਿਉ ਕੇਤੁਲ ਕਨਕ ਪਛਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਮੇਰੀ ਮੁਝ ਕੇ ਬੰਦ ਨਾਹਿ ਅਥਿਨ
 ਸੀਨਿਤ ਬ੍ਰਹਮਾਦ ਕਤਿ ਨ ਅੰਤ ਲੋਯਾਨੇ ਜਗਤਿ ਆਨਿਤ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੀ
 ਮੁਝ ਕੇ ਬੰਦ ਨਾਹਿ ਦੁਨਹੀ ਏਕ ॥ ਕਹੂੰ ਗਯੋ ਆਯੋ ਨਹੀ ਬਿਆਪਕ
 ਜਗਤ ਬੰਬਕ ॥ ੧੬ ॥ ਮੇਰੀ ਮੁਝ ਕੇ ਬੰਦ ਨਾਹਿ ਤਰਨਾ ਮੁਝ ਸਮੇਕਾਇ ॥
 ਸਦਾ ਅਪਰਸ ਸਰੀਰ ਸੇਧਾਰਿ ਉਸ ਭੁਜ ਗਮੇਇ ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਰੀ ਮੁਝ ਕੇ ਬੰਦ
 ਨਾਨਹੀ ਮੁਝ ਮੈਕ ਛੁਆਨ ॥ ਅਬਹਾਸ ਭੁਜ ਗਮੁ ਧੀਖੇ ਬੰਦ ਨਾਮ
 ਗੋਰਗਜਾਨ ॥ ੧੮ ॥ ਰੀਆਨ ਰੇਇ ਰੀਆਤਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਤੀਨੇ ਦਾਸ ਤਨਾਹਿ
 ਕੁਸਤ ਹੋ ਆਗੀ ਆਨੇ ਧਰਿ ਤੀਨੇ ਮੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਦੁਵੈਤ ਮੂਲ ਦੁ
 ਥਰੂਪ ਹੋ ਐਥ ਪੁਤਾ ਹਵੇਦਰ ॥ ਏਕਾਚਿ ਦਾਨਿਦ ਅਮਲ ਹੀ ਮਿਥਿਆ
 ਦ੍ਰਿਸ ਅਨੇਕ ॥ ੨੦ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਬੇਧ ਰੂਪ ਅਵੈ ਹੋ ਆਹੀ ॥ ਅਗਜਾਨ ਉਪਾ
 ਧਕਲ ਪਤ ਮੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਐਸੀ ਬਿਧ ਵਤ ਕੀ ਭੀ ਬੰਦ ਚਾਰ ॥ ਨਿਗਬਿਕਲ

ਪਾਥਿਤਮਮਨਿਰਧਾਰ॥੨੧॥੨੧॥ ਅਯੋਗਵਿਸ਼੍ਵਾਸਿਤਮੁਸ਼੍ਵਾਸਿਥੈਨਹੀਤਤੁ
 ਤੈਂਜਾਨ॥ਬਿਧਮੇਖਮੁਸ਼੍ਵਾਸੈਨਹੀਬ੍ਰਾਤਸਾਤਪਾਹਿਚਾਨ॥੨੨॥ਸਹਿਤੁ
 ਸਰੀਰੁਬਿਸ੍ਵਜੇਅਹੀ॥ਨਾਮਰੂਪਦ੍ਰੁਮਕੀਪਰਛਾਹੀ॥ਸਤਿਚਿਤਅਨਿ
 ਦਆਤਮਜੇਹੈ॥ਬੁਦਅਰੇਬੁਦਕਲਪਨਾਕੋਹੈ॥੨੩॥ਸੇ॥ਸਰੀਰੁਸ੍ਰੁ
 ਗਨਰਕਾਦਬਿਧਮੇਖਨਹੀਕਲਪਨਾ॥ਹਿਚਿਦਾਰੁਪਅਨਾਦਿਕਿਹੁਕਾ
 ਰਜਮੇਰੇਸੋਬੈ॥੨੪॥ਸੇ॥ਜਨਸਮੂਹਵਿਸਤਾਰੈਵਿਸਮੈਦੈਤਨਾਦੇ
 ਖੋਹੈ॥ਬਿਨਾਗੀਅਨਸੰਸਾਰਹਉਅਬਗਤਿਕਾਮੀਉਕਰਉ॥੨੫॥੨੫॥
 ਨਾਹੀਨਦੇਹਿਨਾਦੇਹਿਮਮਨਹਿਜੀਵਜਗਾਚਿਤ॥ਯਹਿਬਿਧਨਮੁਸ਼੍ਵਾਸੈਬੋਭੋ
 ਜੀਵਤਿਆਸਾਨਿਤ॥੨੬॥ਸੇ॥ਅਚਰਜਜਗੁਦਨਕਲੇਲਨਾਨਾ
 ਬਿਧਮੁਸ਼੍ਵਾਤੇਬੁਦੈ॥ਬਾਰਧਅਮਿਤਅਤੇਲਾਚਿਤਵਾਤਮੁਸ਼੍ਵਾਤੇਉਦੈ॥੨੭॥
 ਬਾਰਧਅਮਿਤਅਨੀਤਚਿਤਵਾਤਲੈਮੁਸ਼੍ਵਾਬਿਖੈ॥ਜੀਵਤਰੀਗਾਬਿਸੈ

ਤਾਸੋਹਤਥੈਕਰਮਭੈ॥੨੮॥ਸੋ॥ ਬਾਰਧਅਮਿਤਅਮੇਲਅਚਰ
 ਜਜਗਦੀਚੀਵਿਵਧ॥ ਉਪਜਾਬਿਨਸੁਕਾਰਿਖੇਲਕੈਰੈਸੁਗਾਵਪ੍ਰ
 ਵੇਸਮਹਿ॥੨੯॥੨੯॥ ਸਤ੍ਰਾਦੇਹੇਪ੍ਰਗਟਿਪੁਨਪਾਂਚਮੇਰਠਾਜਾਨ॥
 ਆਠਦੇਪਈਤਿਉਕਹੀਦੁਤੀਯਪ੍ਰਕਰਨਪ੍ਰਮਾਨ॥੩੦॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਿ
 ਖੇਕਤਿਅਭਮਅਨਰੁਦ੍ਰਉਲਾਸਪੰਚਾਬਿਸਤਰੀਸਲੋਕਪ੍ਰਕਰਣਿਦੁ
 ਤੀਮ॥੩॥੨੯॥ ॥ ਅਤਮਅਨਰੁਦ੍ਰਸਾਰਸਬਕਹਿਉਸਿਖਸੀਗੀਅ
 ਨ॥ ਤਾਸਅਪ੍ਰੀਖਜਾਹੇਤਗੁਰਅਬਕਿਹੁਕਹੇਬਖਾਨ॥੧॥ ਅਨਰੁਦ੍ਰਸਾ
 ਲੀਸਿਖਕੈਦੇਖਪ੍ਰਗਟਿਬਿਵਹਾਰ॥ ਅਖੇਪ੍ਰਦੁਆਰਗੁਰਕਹਤਹੈ
 ਤਤੁਬਬੇਕਾਬਿਚਾਰ॥੨॥੨੯॥ ਏਕਅਖੰਡਅਖੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਜਾਨਯੋ
 ਅਤਮਸੁਭੈਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਤੂੰਅਤਮਗਧੀਰਹੈਸੇਈ॥ ਬਿਉਗਰਅਰਥ
 ਰਤਕੈਸੀਹੋਈ॥ ਬਿਖੈਵਿਵਧਰੂਮਗੋਚਰਜਾਨ॥ ਤਾਸਪ੍ਰਤੀਤਅਤਮ

ਅਗਿਆਨ॥ ਸੀ ਪੀ ਮੈ ਰੁਪੇ ਕੇ ਜਾਨੈ॥ ਅਪ ਕਲੇ ਰੁ ਅਗਿਆਨ ਪ
 ਛਾਨੈ॥ ੪॥ ਜਾ ਮੈ ਬਿਸ੍ਵ ਰੁ ਬਹੁ ਰੰਗ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਾ ਗਰ ਮਾਹਿਤ ਰੰਗ॥ ਸੇ
 ਹਿ ਅਸ ਮਪ ਛਾਨਿ ਉਗਿਆਨ॥ ਕਹਾਂ ਦੀ ਨਜਿ ਉਧਾਵੁਤਿ ਮਾਨ॥ ੫॥ ਸੇ
 ਹਿ ਸੁਪਚੇਤਨ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਆਤਮ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਅਤ
 ਅੰਤ ਸਮੀਪ ਬਿਖੇ ਸੇ ਸਕਤਿ॥ ਭੁਏ ਮਲੀਨ ਤਾ ਤੈ ਕੋ ਰੁਗਤ॥ ੬॥ ਦੇ॥
 ਸਰਬ ਭੂਤ ਮੇ ਆਤਮਾ ਸਬ ਨਿਜ ਆਤਮ ਮਾਹਿ॥ ਹੇ ਮੁਨ ਐ ਸੇ ਜਾਨ ਕੇ
 ਮਮਤਾ ਤੈ ਆਗਤਿ ਨਾਹਿ॥ ੭॥ ਦੇ॥ ਅਵੇਤ ਪਰਮਾ ਬਿਤ ਨਿਸ੍ਵਾਹਿ
 ਆਨ॥ ਮੇਖ ਅਰਥ ਤਾ ਮੈ ਰਤਿ ਠਾਨ॥ ਅਚਰ ਜਕਾ ਮਥਾ ਸਿ ਬਿ ਆਕ
 ਲ ਭਯੋ॥ ਕੇਲ ਕਲੇਲ ਕਲਾ ਮੈ ਛਯੋ॥ ੮॥ ਉਪਾਜਿ ਉਕਾ ਮਾਗਿਆਨ
 ਰਿਪ ਜਾਗੇ॥ ਅਤਿ ਦੁਰਬਲ ਤਾ ਕੋ ਪੁਨਿ ਪਾਰੇ॥ ਕਾਮ ਕਾਮ ਨਾਥਾ ਛਾ
 ਤੈ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਅਚਰ ਜਕਾ ਵਾਤਿ ਮਨ ਮੈ ਹੈ॥ ੯॥ ਦੇ॥ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਦੁਦੇ

ਰਕਰਿਯਹਿਅਮੁਤ੍ਰੈਦੇਗਾਰ॥ ਅਚਰਜਮੇਖਗਾਮੀਕੋਰੇਨਹੀਚਿਤ
 ਮੈਅਨਗਗੁ॥੧੦॥ ਏ॥ ਭੋਜਨਾਬੀਬਿਧੁਗਾਏਪੀਰ॥ ਅਥਵਾ
 ਅਤਦੁਖਦੇਤਸਰੀਰੁ॥ ਸਮਆਤਮਕੇਵਲਪਹਿਚਾਨ॥ ਹਰਖਸੇਕ
 ਨਹੀਤਾਤੇਜਾਨ॥੧੧॥ ਏ॥ ਚੇਸ੍ਰਮਾਨਸਰੀਰਜਿਉਪੇਖਤਿਆਨਸ
 ਰੀਰੁ॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਮਹਿਹੋਤਨਹਿਛੁਕੁਕਦਾਇਤਪੀਰ॥੧੨॥ ਏ
 ॥ ਆਯਾਮਾਤ੍ਰਬਿਸ੍ਰਜੇਆਹੀ॥ ਛਿਨਰੁਗਰਦ੍ਰੁਮਕੀਪਰਛਾਹੀ॥ ਸਨ
 ਮੁਖਮਿਤ੍ਰਜੇਦੇਖੇਪੀਰ॥ ਰਾਸਹੋਤਨਹੀਤਾਹਿਸਰੀਰੁ॥੧੩॥ ਨਿਸਪ੍ਰੇਰਿ
 ਨਿਸਚਲਮਨਤਾਮੈ॥ ਨਾਹੀਰਾਸਆਸਪੁਨਿਯਾਮੈ॥ ਆਤਮਕਜਾਨਾਤ੍ਰਿ
 ਪਤਿਕੁਯੋਸੇਈ॥ ਤਕੋਤਲਸਕੈਨਹਿਕਈ॥੧੪॥ ਏ॥ ਨਿਸਚੈਜਾਨਸੁ
 ਭਾਵੈਤਾਤ੍ਰਿਸਨਹੀਤ੍ਰੈਕਾਲ॥ ਗ੍ਰਹਨਤਿਆਗਨਹੀਦੇਖੇਪੀਰਬੀਬੇ
 ਕੀਦਾਇਆਲ॥੧੫॥ ਅੰਤਰੈਤੈਨਿਜੈਤਜੋਬਿਖੈਰੂਪਅਹਿਲਾਖ॥

ਸਪ੍ਰਹਾਰਹਤੁਨਿਰਦੇਰਨਿਤਬੇਰਸਾਧਸੁਭਭਾਖ॥੧੬॥ ਪ੍ਰਾਰਥਧਕ
 ਰਮਦਸੇਹਤਹੈਭੁਗਤਾਹਿਅਨੁਸਮ॥ ਹਰਖਸੇਕਸੁਖਦੁਖਾਬਿਖੈਅ
 ਤਮਗਿਆਨਪ੍ਰਕਾਸ॥੧੭॥ ਨਿੰਦੇਗਨਿੰਦੇਪਈਸਤਿਗੁਰਕਹੀਦ੍ਰਿਚਰ
 ॥ ਪ੍ਰਕਰਨਤ੍ਰਿਤੀਆਪਛਾਨਿਉਸੀਖਜਾਕਰਮਾਬਿਸਤਾਰ॥੧੮॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਿਰਯਾਲਮੋਨਮਾਨਿਦੁਬਿਚਰਤੀਅਸ੍ਰਾਵਕ੍ਰੁਭਾਖਾਅਖੋ
 ਪਛੁਰੇਉਪਦੇਸਗੁਰਕਬਨਿਚਤ੍ਰਦਸਕਿਤ੍ਰਿਤੀਏਪ੍ਰਕਰਣੀ॥੩॥੧੮॥
 ਬਿਉਗਰਅਰੇਪਨਗੁਰਕੀਯੋਸਲੇਕਚਤ੍ਰਦਸਧਾਰ॥ ਸਿਖਸੋਲਕ
 ਖਟਕਹਤਹੈਵਸਪ੍ਰਾਰਥਧਾਦਿਚਾਰ॥੧॥੧੯॥ ॥ ਆਤਮਾਗਿਆਨੀ
 ਪੀਰਜਆਹੀ॥ ਲੀਲਾਭੁਗਖੇਲਜਗਮਾਹੀ॥ ਜਿਉਸੀਸਾਰਵਹੀਸ
 ਭੁਭੇਗੀ॥ ਤਿਹਸਮਾਨਨਹੀਗਿਆਨੀਜੇਗੀ॥੨॥੨੦॥ ਨਨੁਸੀਸਾਰਬਿਖੈਪ੍ਰ
 ਗਟਿਗਿਆਨੀਬਿਤਾਬਿਉਗਰ॥ ਸੀਸਾਰਤੁਲਕੈਸੇਨਹੀਯਾਹੀਸੀਕਉ

ਰਧਾਰ॥੩॥੨॥ ਸਕਾਦਿਕਸਬਦੇਵਤਾਬਾਛਤਿਯਾਪਾਦਿਦੀਨ॥
 ਤਹੰਜੇਰੀਸੁਭਾਵਾਥਿਤਹਰਖਹੇਤਨਾਪ੍ਰਬੀਨ॥੪॥੩॥ ਧੁਮਯੁਕ
 ਤਿਨਕੁਭਾਸੇਜੈਸੇ॥ ਸਦਾਬਿਮਲਪੁਨਜਾਨੈਤੈਸੇ॥ ਗਿਆਨੀਜੀਨਿਮੁ
 ਕਤਿਜੇਅਗਹਿ॥ ਪਾਪਪੁੰਨਪਰਸੈਨਹੀਤਾਹਿ॥੫॥੨॥ ਨਨੁਕਰਮਕਰਤ
 ਤੈਕਾਲਾਨਿਤਕੈਸੇਛੁਹਤਨਤਾਮ॥ ਅਭੁਮਾਨਦੇਹਕੋਤਿਅਗਕੈਕਰਮ
 ਕਰਤਿਅਨਜਸੁ॥੬॥੩॥ ਜਗਆਤਮਾਜਿਉਜਾਨਸਰੀਰੁ॥ ਸੋਮਹਤ
 ਮਾਰੀਆਨੀਧੀਰ॥ ਜਿਉਇਛੁਹਤਿਉਦਿਚਰੈਸੋਇ॥ ਤਾਸਨਖੇਧਸਮਰ
 ਥਨਕੋਇ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਕਰਿਣਅੰਤਜਗਲੇ॥ ਭੂਤਗ੍ਰਾਮਾਬਿਧਚਾਰ
 ਤਹੰਲੇ॥ ਇਛੁਅੰਗਮਨਿਛੁਜੈ॥ ਤਿਆਗਸਮਰਬਖੇਕੀਸੋਯੈ॥
 ਜਗਈਸਮਰਜੀਯੋਹੈਜੈਈ॥ ਜਗਲਅੰਗੁਦਪਛਾਨੈਸੋਈ॥ ਜੋਜਾ
 ਨੈਚਾਹੈਸੋਕਰੈ॥ ਨਹੀਕ੍ਰਮਕੁਦਕਿਲੇਕੀਧਰੈ॥੮॥ ਕਹੈਦੇਹਗਪਾਂਚ

੨

ਪੁਨਚੈਪਈਪਾਂਚਪਛਾਂਗ॥ ਸੰਖਯਾਸੁਮਾਥਿਪਜਨਯਾਹਿਪ੍ਰਕਰਨਚਤੁ
 ਰਥਪ੍ਰਮਾਨ॥੧੦॥ ਇਤੁਸ੍ਰੀਮਾਤਿਦਯਾਲਅਨੇਮਾਨਿਦਸੁਸ੍ਰੁਤੀਦਿਚਰਤੰ
 ਅਸ੍ਰਾਵਕੁਭਾਖਾਅਨਭੁਵਉਲਾਸਚਤੁਪ੍ਰਕਰਣਿ॥੧੧॥ ਦੇਹਗ॥
 ਉਲਾਸਖਟਕਅਨਭੁਵਸੁਤਕਹਿਤਿਸੰਖਸਾਗਿਆਨ॥ ਸਲੋਕਚਾਰਕ
 ਰਕਹਿਤਗੁਰਅਬਲੈਯੋਗਾਥਿਧਾਨ॥੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਸੁਪਬੁਧਤ੍ਵਿਸਦਾਅ
 ਸੰਗੀ॥ ਕਹਾਂਤਿਆਗਬਾਛੁਸਚਬੰਗੀ॥ ਅਰੁਮਾਨਦੇਹਿਆਸਲੋਕੋਰ
 ਯਹਿਲੈਜੋਗਕੁਲੇਚਿਤਧੋਰ॥੨॥ ਯਹਿਸਰੁਜਗਤੁਵੇਤਉਦੇਤ॥ ਜਿਉਤ
 ਰੰਗਬਾਰਧੇਤੇਹੇਤ॥ ਏਕਆਤਮਾਅਵੇਦ੍ਯਾਨ॥ ਕਰੋਕੁਲੈਯੋਗਾਥਿ
 ਧਾਨ॥੩॥ ਦੇ॥ ਬਿਸਮਅਸਤਪ੍ਰਤਛੁਜੇਅਮਲਤੇਹਿਮੈਨਾਹਿ॥ ਰਜਸਰਪ
 ਜਿਉਪ੍ਰਗਟਿਲਖਲੈਯੋਗਕਰੋਤਿਹਮਾਹਿ॥੪॥ ਦੁਖਸੁਖਆਸਨਿਗਾ
 ਸਸਮਜਨਮਮਰਨਸਮਜਨ॥ ਪੁਰਨਿਅਨੰਦੁਸਿਖਤ੍ਵਿਸਮਾਇਨਮੈਲੈ

ਨਿਰਧਾਰ॥ ਤੈਥੋਂ ਪਈ ਸਹਿਤ ਕੋਹੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦੇਹ ਗਚਾਰ॥੭॥ ਇਤ
 ਰੀਮਾਤਿ ਦੇ ਯਾਲ ਅਨੇਮਾਨਿ ਦੁਸੁਰਸਤੀ ਵਿਚੁ ਰਤਿ ਅਸੁ ਦੁਖੁ ਰਾਖ
 ਸਿਖ ਉਕਤ ਚਤੁਰਥ ਸਲੋਕੀ ਨਾਮਖ ਸੁਮ ਪ੍ਰਕਰਣੀ॥੮॥ ਏ॥ ਅਨੇ
 ਪੰਚਕ ਕਹਿਤੋ ਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤ ਸਿਖ ਉਦਾਰ॥ ਪ੍ਰਬਧ ਪਵਨ ਨੇ ਕਾਜ ਗਤਿ
 ਆਤਮਾ ਸਿਧਾਵਿ ਚਾਰ॥੯॥ ਹੋ ਬਾਰਧ ਜਗਨਾਵੈ ਹੈ ਮੁਸੁ ਮੈ ਆਵਤਿ ਜ
 ਤ॥ ਨਹੀ ਅਸਹਨਤਾ ਮੁਸੁ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਬਧ ਪਵਨ ਭਰਮਾਤ॥੧੦॥ ਹੋ ਅਨਿ
 ਤ ਬਾਰਧ ਮਹਾਜਗਤ ਰੰਗ ਮੁਸੁ ਮਾਹਿ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਸੁਰਾਵੈ ਤੋਂ ਗੰਨਾ ਬਿ
 ਰਧ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ॥੧੧॥ ਹੋ ਅਨਿਤ ਬਾਰਧ ਮਹਾਂ ਵਿਸੁ ਵਿਕਲ ਪਤਨਾਮ॥ ਨਿਰ
 ਕਾਰ ਅਤਸਾਂਤੋ ਹੈ ਨਿਗਬਿਕਾਰ ਨਿਹ ਕਾਮ॥੧੨॥ ਭਾਵ ਬਿਖੈ ਆਤਮ ਨਹੀ
 ਭਾਵਨਾ ਆਤਮ ਮਾਹਿ॥ ਸਪ੍ਰਗਸਾਂਤ ਯਹਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਦੁਬਾਧ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ
 ਪ॥ ਅਨਿਤ ਨਰੰਜਨ ਆਤਮਾ ਨਹੀ ਅਸਾਰ ਪੋਇ॥ ਹੋ ਅਸਕਤਿ ਯਹਿ

ਜਾਨਕੈ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਨ ਪ੍ਰਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਦੇ ਤੇ ਹੀ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ
 ਗਜਾਨ ॥ ਤੁਝੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਨ ਹੋ ਗ੍ਰਹਨ ਤਿਆਗ ਅਰੁ ਮਾਨ ॥ ੭ ॥ ਸਪਤਮਾ
 ਮੁਖ ਕਰਨ ਜੇ ਅਨ ਕੁਪੈ ਚਕ੍ਰ ਜਾਨ ॥ ਸਾਤ ਦੋਹ ਗਤਾ ਸੇ ਕੇ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ
 ਪਹਿ ਚਾਨ ॥ ੮ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਦਯਾਲ ਅਨੇ ਮਾਨਿ ਦਾਇ ਚਰਤਿ ਅਸ੍ਰਾਵ
 ਕੁਰਾਖਾ ਸਿਖ ਉਕਤਿ ਅਨੁਮ **ਪੰਚਕਨਮ ਸਪਤਮਾ ਪ੍ਰਕਰਣਿ ॥ ੭ ॥ ਏ**
 ਖਟ ਪ੍ਰਕਰਨ ਕਰਿ ਸਿਖ ਕੋ ਕਰੀ ਪਰੀਖ ਜਾਨ ॥ ਸੇ ਲੋਕ ਚਾਰ ਕਰਿ
 ਹਤ ਗੁਰ ਬੀਧ ਮੇਖ ਦ੍ਰਿੜ ਭਾਨ ॥ ੧ ॥ ਚੰ ॥ ਕਛੁ ਬਾਛੈ ਕਛੁ ਸੇ ਚਕੋ ਚਿਤ ॥
 ਕਛੁ ਤਿਆਗੈ ਕਛੁ ਗ੍ਰਹਣੁ ਕੋ ਰੋ ਨਿਤ ॥ ਚਿਤ ਮੈ ਹਰਖ ਕੋ ਪਜ ਬਧੈ ॥ ਤਬ
 ਚਿਤ ਬਿਧਨ ਬਾਂਧਯੋ ਕਹੀਯੋ ॥ ੨ ॥ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ਨਹੀ ਸੇ ਚਕੋ ਚਿਤ ॥ ਨਹੀ ਤਿ
 ਆਗੈ ਨਹੀ ਗ੍ਰਹਣੁ ਕੋ ਰੋ ਨਿਤ ॥ ਨਹੀ ਹਰਖ ਕੋ ਪਨ ਹੀ ਕਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਚਿਤ ਜਾ
 ਨੈ ਪੁਨ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਚਿਤ ਪਰਤਿਤ ਪਦਾਰਥ ਲੀਨ ॥ ਬਿਧਨ ਬਿਧਯੋ ਕਹਤ ਪ੍ਰਬੀ

ਜਿਥੇ ਸੁਤਿ ਤਗਦਿ ਤੁਸ ਦਾ ਅਸੀਰੀ ॥ ਤਬਾਦਿ ਤਮੁ ਕਤਿ ਰੂਪ ਸਰਬੀਰੀ ॥
 ਬੀਰੀ ਤਹਿ ਮੈ ਯਹਿ ਮੈਰੇ ॥ ਤਬ ਬਿਧਨ ਬਾਂਧਿ ਯੋਚਿ ਤਚੇਰੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਮੈਰੀ
 ਪੰਤਕਿ ਤਜੈ ॥ ਤਬਾਦਿ ਤਮੁ ਕਤਿ ਅਪਨ ਕੇਰੁ ਜੈ ॥ ੫ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨ ਗੋਹੈ ਨਹੀ ॥
 ਅਤੇ ਆਗੇ ॥ ਅਨ ਕੋ ਬੋਧੁ ਪੈ ਜਾਗੇ ॥ ਤਬ ਮਨੁ ਕਤਿ ਰੂਪ ਅਨਾਸ ॥ ਜ
 ਤਬ ਹੀ ਤਹਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਸ ॥ ੬ ॥ ਅਸੁ ਮਨਾ ਮਪੁ ਕਰਣ ਜੇ ਬਿਧਿ ਮੇਖ ਬੀਚਾਰ ॥ ਪਾਂ
 ਤ ਚੋਪਈ ਤਾਸ ਮੈ ਰੋਗਾਇ ਕ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਦਯਾਲ ਅ
 ਨੇ ਮਾਨਿ ਦਾ ਬਿਚਰ ਤੇ ਅਸਾਵ ਕੁਭਾ ਗੁਭਾ ਨਿਰੂਪ ਕੰਬਿਧ ਮੇਖ ਬਿਦੁਸ
 ਬਾਪੁ ਕਰਣ ਅਸਟਮਾ ॥ ੮ ॥ ਰੋਗਾ ॥ ਬਿਧਿ ਮੇਖ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਕਹੀ ਸਿਖ ਅ
 ਨੁਗੁਰਿ ਧਾਰ ॥ ਤ੍ਵਿਤੁ ਪਦੇ ਸਨ ਮਿਤ ਗੁਰ ਨਿਰਬੇਦਾ ਸੁਦਿ ਚਾਰ ॥ ੯ ॥ ਤੇ
 ਹਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਦੇਵ ਅਨੋਕ ਜੇ ਆਹਿ ॥ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਨਾ ਮਿਟਾਇ ॥ ਐਸੇ ਜਾ
 ਨ ਗੋਹੈ ਨਿਰਬੇਦ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਿ ਆਗਾ ਬਿਤਲ ਖੈ ਅਰੁੰਦ ॥ ੧੦ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਜੁਏ

ਕਸਰਿ ਸ੍ਰਮੈ ਪੀਨਾ ਸਿਖ ਬਾਡਿ ਭਾਗ ॥ ਰੇ ਸ੍ਰਾਲੇ ਕਾ ਬਿਲੇ ਕੇ ਕੇ ਕਰਤ ਬਾਮ
 ਨਾਤਿ ਆਗ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਨਿ ਇਛਾ ਆਗਿ ਦੇ ਰੇ ਗਾਗਿ ਆਨ ਅਭੁਲਾਖ
 ਸਬੈ ਬਾਸਨਾ ਸਾਂਤਗਤਿ ਮੁਕਤ ਕਹੈ ਸੁਤ ਮਾਖ ॥ ੪ ॥ ਦੇ ॥ ਸਬ ਸੇ ਸਾਰ ਅ
 ਨਿਤ ਪਛਾਨ ॥ ਤਪਯੋ ਤੀਨ ਤਪ ਸੇ ਜਾਨ ॥ ਪਾਂਚ ਕਲੇਸ ਭ੍ਰਿਰ ਮਖਟ ਰਾ
 ਸ ॥ ਖਟਾ ਬਿਕਾਰ ਆਭਾ ਯੁਤ ਲਾਸ ॥ ੫ ॥ ਸਦਾ ਅਸਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕ
 ਰੀ ॥ ਨਿਰਤਤਿ ਆਗਾਨਿ ਆਕ੍ਰਮ ਕਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨ ਤਜੈ ਸਬ ਆਸਾ ॥ ਨਿ
 ਰੈਲੇ ਹੋ ਸਾਂਤ ਅਨਾਮਾ ॥ ਕੋਨ ਅਵਸਥਾ ਕਿਨੈ ਕਾਲ ॥ ਜਗਨਿ ਰਹਿ ਦੇਹੋ
 ਤਜਨਾਇ ਆਲ ॥ ਜਾਕੀ ਬਾਛਾ ਮਨ ਮੈ ਕਰੈ ॥ ਯਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੈ ਸਮਤ
 ਧਰੈ ॥ ੬ ॥ ਜੈ ਮਨ ਗੋਤ ਮਯਾਗਿ ਦੇ ਕਪਲ ਕਵਰ ਕਸੇਸ ॥ ਕਰਮੀ ਜੋ
 ਗੀ ਮਯਾਰਿਖ ਨਾਨਾ ਮਤਿ ਭਿਖਿ ਦੇਸ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਮਤਿ ਦੇਖਤ ਹਿਰ
 ਰੈ ਭੁਲੇ ਨਿਰਬੇਦ ॥ ਤਾ ਮੈ ਸਮਤਾ ਸਾਂਤਗਤਿ ਆਤਮ ਲਖੈ ਅਰੇਦ ॥

੪॥ ਚੇਤਨਰੂਪ ਅਪਨ ਹੋ ਜਾਨਯੋ ॥ ਤਿਹ ਗੁਰ ਕ੍ਰਮ ਨਿਹ ਚੇ ਕਰਮਾ
 ਨਯੋ ॥ ਸਮਤਾ ਯੁਤ ਨਿਰਬੇਦਾ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮ ਤਰਿਯੋ ਸੰਸਾਰ ॥
 ੧੦॥ ੨॥ ਦੇਹਿ ਇਹੀ ਤੈ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ॥ ਤਬਿ ਕਾਰ ਪਛਾਨ ॥ ਭੂਤ ਮਾਤ੍ਰ ਤ
 ਤੁੰਤਲ ਖੈ ਤਜੈ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨ ॥ ੧੧॥ ਤੈ ਤਤੁ ਛਿਨ ਹੋਤੈ ਹੋ ਬਿੰਧਨ ਮੁਕ
 ਤਿ ਦਿਸੇਖ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਮੇ ਅਚਲ ਮਤਿ ਅਤੈ ਅਮਲ ਅਲੇਖ ॥ ੧੨॥
 ਸੰਸਾਰ ਬਾਸ ਨਾਰੂਪੈ ਕਰੋ ਬਾਸ ਨਾਤਿ ਆਗ ॥ ਤਾਸਤਿ ਆਗ ਤਤਿ ਆ
 ਗਾਇਤ੍ਰ ਹੋਤ ਯਥਾ ਦੇਗਰੀ ॥ ੧੩॥ ਨਿਰਬੇਦਾ ਸਕਿਨ ਮਜੇ ਨਵ ਮਧੂ
 ਕਰਨ ਨਿਗਰ ॥ ਚੋਪਈ ਪਾਚ ਪਛਾਨੀਯੋ ਦੇਹ ਆਠਾ ਵਿਚਾਰ ॥ ੧੪॥
 ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਦਿਆਲ ਅਨੇ ਮੀ ਵਿਚਰਤਿ ਅਸਟਾਦ ਕ੍ਰੁ ਗੁਪਾਨੀ
 ਰਬੇਦ ਸਾਕ ਨਾਮ ਨਵ ਮੰ ਪ੍ਰਕਰਣਮ ॥ ੧॥ ੨॥ ਨਿਰਬੇਦਾ ਸਕਰੁ
 ਰਕਾਰਿ ਉਸੀਖ ਸਾਧ ਪਾਰਿਚਾਨ ॥ ਉਪਸਮ ਅਸ੍ਰ ਕਰਹਿ ਤ ਅਬਸਾਂ

ਤਰੁਪਾਵਿਗਯਾਨ॥ ਚੈਪਈ॥ ਬਡੇਗਿਆਨਰਿਪਕਾਮਪਛਾਨੇ॥ ਤ
 ਧਿਤਿਆਗਬਡੇਸੁਖਮਯੋ॥ ਅਨਰਥਅਨਰਥਬੀਜੋਜੋਈ॥ ਤਾਕੇਸੀ
 ਗਮਗੰਦੁਖਹੋਈ॥ ੨॥ ਕਾਮਅਰਥਕੇਚਾਰਨਧਰਮ॥ ਤਹੰਅਨਾਰਕੀ
 ਜੈਪਰਮ॥ ਧਰਮਕਾਮਅਰਜੋਨਅਰਥ॥ ਯਹਿਤੈਦਰਗੋਹੰਮਗੰਅਨ
 ਰਥ॥ ੩॥ ਚੈ॥ ਮਿਤਖੇਤਧਨਧਾਮਜਗੰਲੇ॥ ਦਾਗਸੁਤਸਬਦੇਖਤੁਗੇਲੇ
 ਸੀਪਦੁਕਨਿਕਆਇਹੋਜੋਜਿਤੇ॥ ਇਤ੍ਧਾਲਸੁਪਨਾਹੋਜਿਤੇ॥ ੪॥ ਤੀਨ
 ਪਾਂਚਾਦਿਨਕਾਹੋਮੇਲ॥ ਨਰੁਮੋਜਿਉਧਾਰਕੇਖੇਲ॥ ਜਿਉਗੀਧਰ
 ਬਾਗਰਦੁਤਛੁਜੈ॥ ਦੇਹਿਨਿਹਿਨਾਤਾਤਿਉਗੇਜੈ॥ ੫॥ ੨॥ ਜਹੰਜ
 ਹੰਡਿਸਨਾਰਹੈਤਹੰਤਹੰਧੀਸਾਰੁ॥ ਤਿਸਨਤਜਵੈਗਗਕਹੁਯਹਿ
 ਸੁਖਮੁਕਤਿਵਿਚਾਰ॥ ੬॥ ਬੀਧਨਾਤਿਸਨਾਮਾਤ੍ਰੇਮੁਕਤਿਸੁਤਿਸਨਾ
 ਨਾਮ॥ ਅਸੀਸਕਤਿਹੁਵੈਭਾਵੁਮੈਅਨੰਦਭਰਮਨਜਾਮ॥ ਅਨਾਦ

ਏਕਅਤਸੁੰਧਤ੍ਰਿਜਨੁਅਸੰਤਜਗਜਾਨ॥ ਨਹੀਆਵਿਦਿਆਤੁਸ੍ਵਾਥਿ॥
 ਥੈਕੋਜਗੁਆਸਾਗਿਆਨ॥੫॥ ਗਜਪੁਤ੍ਰਦਾਰਗਾਰਿਸਬਪੁਨਸਰੀ
 ਰਸੁਖਰਾਗ॥ ਸਰਾਸਕਤਿਤ੍ਰਿਤਿਨਾਬਿਥੈਜਨਮੁਜਨਮੁਤਹਿਤਿਆ
 ਗ॥੬॥ ਚੈ॥ ਅਰਥਅਨੇਕਰੂਪਜੋਆਹੀ॥ ਤਿਨਕਰਿਤਿਪਤਿਰੁ
 ਯੋਕੋਊਨਾਹੀ॥ ਤਿਉਹੀਸੁਕੁਤਕਾਮਨਾਕਰਮ॥ ਤੈਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੇਤਨ
 ਹੀਧਰਮ॥੭॥ ਯਹਿਸੀਸਾਰਬੰਡੇਤਾਰ॥ ਮਨਮ੍ਰਿਗਸਾਂਤਨਾਹੇਤ
 ਵਿਚਾਰ॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥਆਵਿਦਿਆਮੂਲ॥ ਯਹਿਸਬਹੈਆਤਮ
 ਪ੍ਰਤ੍ਰੂਲ॥੮॥ ਚੈ॥ ਅਰਥਕਾਮਨਾਸੁਕੁਤਕਰਤੂਅਬਪੂਰਨਿਹੈ॥
 ਯਸਿਸਾਰਭਿਜਾਰਮੈਸਾਂਤਭਯੋਨਹੀਕੋਇ॥੯॥ ਯਹਿਤਿਉਪਸਮ
 ਕਹਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਸਾਵਿਚਾਰ॥ ਏਕਅਤਮਾਤ੍ਰਿਪ੍ਰਗਟਿਕਹਾਥਾਛਾ
 ਉਰਧਾਰ॥੧੦॥ ਚੈ॥ ਜਨਮਅਨੰਤਅਨੇਕਜੋਆਹੀ॥ ਕੀਏਕਰਮ

ਗਨਤੀਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ ਕੇਤਕਕਾਇਕਕਰਮਪਛਾਨੇ॥ ਕੇਤਕਮਾਨਸੁ
 ਕਰਮਬਖਾਨੇ॥ ੧੪॥ ਕੇਤਕਵਾਚਕਕਰਮਵਿਚਾਰੇ॥ ਦੁਖਦਾਇਕਦੁ
 ਖਮੁਲਉਚਾਰੇ॥ ਅਬਤੁਮਕਰਮਨਿਵਰਤਧਰੇਚਿਤ॥ ਦੁਖਦਾਇਕ
 ਦੁਖਮੁਲਕਰਮਨਿਤ॥ ੧੫॥ ੨॥ ਉਪਸਮਅਸਟਕਨਾਮਜੇਦਸਮਪ੍ਰ
 ਕਰਨਜੇਆਹਿ॥ ਸਾਤਦੇਹਗਰੋਪਈਆਠਕਹੀਨਿਰਬਾਹ॥ ੧੬॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਮਾਤਿਦਿਆਲਅਨੇਮੀਵਿਗਚਿਤਮਸ੍ਰਾਵਕੁਧਾਉਪਸ
 ਮਅਸਟਕਨਾਮਪ੍ਰਕਰਣਸਮਾਪਤਮ॥ ੧੭॥ ੨॥ ਉਪਸਮਅਸ੍ਰਵ
 ਗੁਰਕਹਿਉਬਿਨਾਗਿਆਨਨਹੀਜਾਨ॥ ਤਤੇਅਬਪੁਨਕਹਿਤਗੁਰਜੇਅ
 ਸ੍ਰਕਾਵੀਰਿਆਨ॥ ੧॥ ਕੁਦਅਕੁਦਾਬਿਕਾਰਜੇਸਰੁਸੁਕਾਵੈਤੰਜਾਨ॥
 ਨਿਗਬਿਕਾਰਗਤਕਲੇਸਹੈਸੁਖਉਪਸਮਯਹਿਗਿਆਨ॥ ੨॥ ਈਸ੍ਰ
 ਪ੍ਰਕਰਮਰਬਕੇਨਹੀਅੰਨਯਹਿਜਾਨ॥ ਗਲਤਿਆਸਾਨਿਰਦਾਸਹੁ

ਵੈ ਅੰਤਰਤਜ ਅਰੁ ਮਾਨ ॥ ਆਪਰ ਸੀ ਪਾਇ ਕਾਲ ਸਬ ਸਹਾਇ ਦੇਤੇ ॥
 ਇ ॥ ਤਿਪਤਿ ਸੁਛੈ ਦਇ ਤੀ ਸੇ ਰਾਬਾ ਛੁ ਮੇਰ ਨਾ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ਜਨਮੁ ਮ੍ਰਿਤ
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਬੈ ਦੇਵਾ ਪੀਨਾ ਦਿ ਚਾਰ ॥ ਸਾਧ ਅਰ ਸੀ ਸਮਰੀਤ ਕ
 ਰਤਾ ਅਕੈ ਧਾਰ ॥ ੫ ॥ ਦੇ ॥ ਚਿਤ ਤੇ ਦੁਖ ਹੋਤ ਹੈ ਨਹੀ ਅੰਨ ਤੇ ਜਾਨ ॥ ਤਾ
 ਸ੍ਰੀ ਨਮਨ ਸਾਤ ਗਤਿ ਬਾਛਾ ਗਲਤ ਪਹੁਚਾਨ ॥ ੬ ॥ ਨਾਰਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹ ਮ
 ਮ ਬੋਧ ਰੂਪ ਹੋਨਿ ਤ ॥ ਨਹੀ ਸਿਮਰਨਿ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਜੋ ਬਿਦੇਹਿ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤ
 ॥ ੭ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿ ਕਾ ਕ੍ਰਿਤ ਅੰਤ ਲੇ ਸਰਬ ਜਗਤ ਹੋਨਿ ਤ ॥ ਨਿਗਬਿ ਕਲਪ
 ਸੁਚ ਸਾਤ ਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਿਦਰਤਿ ॥ ੮ ॥ ਅਨੇਕ ਅਸਚਰਜ
 ਸਰੂਪ ਜਗਨ ਹੀ ਕਿਚਤ ਪੁਨਿ ਮਾਂਤ ॥ ਛੁਰਨਿ ਮਾਤ੍ਰ ਕਿਚਤ ਨਹੀ ਨਿਰ
 ਬਾਸ ਨਾਨਹਿ ਕ੍ਰਾਂਤ ॥ ੯ ॥ ਗਜਾਨਾਮ ਟਕਨਾ ਮਪ੍ਰ ਕਰਣ ਜੇਇ ਕਾਰ ਸ
 ਪਾਹਿ ਜਾਨ ॥ ਨਿਦਗਤ ਕੇ ਕੋਹ ਸੇਖ ਜਾ ਕੁ ਮਾਦਿ ਗਜਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਇਤੁ

ਸ੍ਰੀਮਾਤਿ ਰਾਇਆਲਾ ਅਨੇ ਮੀਟਿ ਚਰਤੀ ਅਸ੍ਰਾਵ ਕ੍ਰਾਗਿਆਨਾਨਾ
 ਸਟ ਕੰਨਾ ਮਏ ਕਾਰ ਸਕੰ ਪ੍ਰਕਰਣਮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਗੰਜਾਨਾ ਸ੍ਰਕ ਗ੍ਰਾਸ
 ਕੁਕਰਿ ਤਿਤ ਤੇ ਗਹਿਉ ਨਾ ਸੇਖ ॥ ਅਬ ਅਸ੍ਰ ਕਲੈ ਕਹਿਤੁ ਹੈ ਸਿਖ ਸੁਖ
 ਨ ਭੈ ਦੇਖ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਕਾਯਾ ਯੁਕਤ ਕਰਮ ਜੋ ਜਾਨ ॥ ਸੇਧ ਜਾਬੀਧਨ ਅਗਰਿ
 ਪਛਾਨ ॥ ਦਾਚ ਕ ਕਰਮ ਜਪਾਇ ਕੁ ਜੋ ਤੇ ॥ ਧੰਜਾਨਾਇ ਕ ਰਿਮ ਹੈ ਤੇ ਤੇ
 ੨ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਕ ਮਾਨ ਸਬ ਚਨ ਯੁਤ ਜੋ ਕਰਮ ਅਰਿਭੁ ॥ ਤੋ ਤੇ ਪਰਮ
 ਨਿਦਰ ਤਹਿ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਸਕੁੰਦੁ ॥ ੩ ॥ ਗਤਿ ਅਭਾਵ ਸਬ ਦਾਰ ਮੈ ॥
 ਆਤਮਾ ਦਿ ਸਾਟਿ ਅਤੀਤ ॥ ਬਿਖੇ ਪਾਇ ਕਾ ਗ੍ਰੁਤ ਗਹਿਤੁ ਹੈ ਨਿਜ ਅਨਭੈ
 ਬਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ੪ ॥ ਅਧ ਜਾਸ ਨਿਗਮ ਅਗਧੈ ਹੈ ਸਾਧਨ ਯੁਕਤ ਸਮਾਧ
 ਅਗੰਨਾਨ ਗੰਨ ਪੁਨਿ ਕੈਨੇ ਹੈ ਸਾਧਨ ਸਾਧਕ ਸਾਧ ॥ ੫ ॥ ਆਤਮ ਦਰ
 ਸੀਹਿ ਭੁਯੇ ਪੁਰਨਿ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ॥ ਗ੍ਰਹਣਤਿ ਆਗਮੇ ਰੇਨ ਹੀ ਹਰਖ

ਬਿਖਾਦੁ ਮਤੀਤੁ ॥ ੬ ॥ ਅਨਾਸ੍ਰਮ ਅਸ੍ਰਮਾਧਿ ਅਨਸਥਾਇਤ ਅੰਗੀਰਿ
 ਤਜਾਨ ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਾਨਾਸਤੋਨਿ ਗਵਿ ਕਲਪਾਵਿਗਿਆਨ ॥ ੭ ॥ ਹੋ
 ਤਬੁਲੇ ਅਗਿਆਨ ਤੋਂ ਉਦਰੁ ਵਰਮ ਉਪਰਮ ॥ ਤਤੁ ਯਥਾਰਥ
 ਜਾਨਿ ਕੁਯੋ ਸੁਖਿ ਤਨਿ ਜਧਰਮ ॥ ੮ ॥ ਆਚਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤ ਵਾਨ ਕਰੈ
 ਕੁਯੋ ਸੁਖਿ ਤਾਰੁਪ ॥ ਸੇਹਿ ਕੁਵਤ ਜੈ ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮ ਆਚਿਤ ਅਨੁਪ ॥ ੯ ॥
 ਐਸੇ ਅਨੁਵਗ ਜਾਨ ਜਹਿ ਕੁਯੋ ਹਿਤਾਰਥ ਸੋਇ ॥ ਐਸੇ ਹੋਇ ਸੁ
 ਕਾਵਜਿ ਹਵਹਿ ਹਿਤਾਰਥ ਹੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਆਠ ਸੀਖ ਜਾ ਕਹੀਦੁ
 ਆਦਸਨਾਮ ਪ੍ਰਕਰਣ ॥ ਦੋਹਰਾ ਸਾਇ ਕਚੈ ਪਈ ਨਿਹਚੈ ਤਾ ਕੀ ਸ
 ਗਇ ॥ ੧੧ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿ ਦਿਆਲ ਅਨੇ ਮੀਟਿ ਰਚਤੋ ਅਸਟਾਦੁ
 ਕੁਯੋ ਆਮ ਸਟਕੀ ਕਥਨਿ ਨਾਮ ਦੁਆਦਸ ਕੀ ਪ੍ਰਕਰਣੁ ਮਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਦੋ ॥ ਅਸ੍ਰਕਾਗਿਆਨ ਬਿਧਾਨ ਸਥਾਵਰਿ ਉਸਿਖ ਸਮਸ੍ਰਾਇ ॥ ਯਥਾ

ਸੁਖਸਪਤਕਕਹਿਤਪੁਨਿਬੰਢਾਰਹਿਤਾਦਿਖਾਇ॥੧੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਚੁ
 ਰਪਦਾਰਥਥਾਛਾਰਹਿਤ॥ ਤਾਰਿਅਕੰਚਨਾਰੀਆਨੀਕਹਿਤ॥ ਤਜ
 ਅਰੁਲਾਖਅਚਲਰੁਈਥੀਤ॥ ਕੋਪੀਨਆਸਫੁਰੈਨਗੀਚਿਤੁ
 ੨॥ ਗ੍ਰਹਿਣਤਿਆਗਤਜਾਨਿਜਗਤਛੁਯੇ॥ ਅਚਲਰੂਪਆਯੋਨ
 ਹੀਗਯੇ॥ ਹੋਸੁਖਰੂਪਸਰਬਦਾਸਾਇ॥ ਯਥਾਪ੍ਰਾਪਤਿਸੁਖਾਨਿਹਚੇ॥
 ਹੋਇ॥੩॥ ੨॥ ਮਨਦੁਚਕਾਯਾਕਰਮਤੋਂਬਡੇਖੇਦਪਾਰਿਚਾਨ॥ ਤਾਸ
 ਤਿਆਗਥਿਤਹੋਰੁਯੇਅਚਲਅਖੰਡੁਤਾਗਿਆਨ॥੪॥ ਕਰਤਾਕ
 ਰਮਾਕ੍ਰਿਆਪ੍ਰਗਟਿਕਲਪਤਮੁਏਮੇਤੀਨ॥ ਐਸੇਜਾਨਿਓਤੋਤੁੰਤੋਜਾ
 ਨੈਤਤੁਪ੍ਰਬੀਨ॥੫॥ ਸਰੀਰੁਆਦਕਸਕੁਕ੍ਰਿਆਤੋਂਅਭੈਜਾਨਯੇਆਪ
 ਦੇਹਕਰਮਸ੍ਵਰੂਪਕਹਿਸੁਖਰੂਪਅਜਾਪ॥੬॥ ਜੇਗੀਜਗਤਿਦੇਹ
 ਅਰੁਮਾਨੀ॥ ਮਿਲਹਿਕਾਰਕ੍ਰਿਆਸਭਠਾਨੀ॥ ਨਿਹਕਰਮਕਰਮ

ਨਿਰਾਵਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ਕੀਤਿ ਨਿਰਬੇਦੁ ਭੁਲੀ ਬਿਧਿ ਤਾਰੇ ॥ ਸਯੋਗ ਬਿਯੋਗ
 ਬਿਰਹਿ ਬਪਰਮ ॥ ਭੁਗਤਾ ਭੋਗ ਯਥਾ ਸੁਖ ਕਰਮ ॥ ਕੀਯੋ ਨਿਰਦੇਹ
 ਸਬਨ ਤੈ ਜਾਨ ॥ ਸੇ ਹੀ ਸਾਛੀ ਸਤਿ ਦਿਗਿਆਨ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਨਹੀ ਚਲ ਬੋਲ
 ਜੀ ਸੋਇ ਬੋਲੀ ਕਹੁ ਬਿਤ ਬਿਦਗਾਰ ॥ ਅਰਥ ਅਨਰਥ ਨਾ ਮੁਸ਼ਬਿਖੈ
 ਸਾਛੀ ਸਬ ਸੀਸਾਰ ॥ ੯ ॥ ਹਿਤ ਮਹਾਜੀ ਸੋਇ ਬੋਲ ਬੋਲ ਬਿਤ ਗਤ ਗਇ ॥
 ਯਥਾ ਪਰਮ ਸੁਖ ਲੇਹਿ ॥ ਅਰੁ ਮਾਨ ਦੇਹਿ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਇ ਤੈ
 ਨਹੀ ਜਾਨ ਮਮ ਜਾਗੈ ਕਹੁ ਨਾ ਬਿਰਧ ॥ ਦੇਹਿ ਪਰਮ ਸਬ ਜਾਨ ਯਾਹਿ ਹੇ
 ਤ ਯਥਾ ਸੁਖਾ ਸਿਧ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਖਾ ਦਰੁਪ ਸਬਨੇ ਮਜੇ ਭੂ ਮੈ ਬਹੁ ਗਬਿਯੋ
 ਗ ॥ ਤਿਆਗ ਸੁਭਾ ਸੁਭਾ ਜਗ ਸਬੈ ਯਥਾ ਪਰਮ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥ ੧੨ ॥ ਯਥਾ
 ਸੁਖ ਸਪਤ ਮਨਾ ਮਜੇ ਪ੍ਰਕਰਣੁ ਤੈ ਦਸ ਜੋਇ ॥ ਆਠ ਦੇਹ ਰਾਇ ਪ
 ਈ ਚਾਰ ਕਹੀ ਕਰਮ ਕਰਿ ਸੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਰਿਆਲ ਮਨੇ

ਮੀਰਿ ਚਰਤਿ ਅਸ੍ਰਾ ਵਕ੍ਰੁ ਭਾਖਾਯਾ ਸੁਖ ਸਪਤ ਕੀ ਸਿਖੈ ਕਤ ਕੰਨਾ
 ਮੌੜੇ ਦਸ ਕੈ ਪ੍ਰਕਰਣ ॥੧੩॥ ਏ॥ ਯਥਾ ਸੁਖ ਸਪਤ ਕ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਓਸ ਮਤਾ ਬਿਸਤਾਰ॥ ਸਲੋਕ ਚਾਰ ਅਤ ਸਾਂਤ ਕੇ ਕੋਹੈ ਸਿਖ ਸੁਵਿਚਾਰ॥
 ਸੂਨਾ ਚਿਤ ਬਿਖੜਨ ਬਿਖੈ ਜਾਨ ਸੁਭਾ ਵਕ ਅਹਿ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਨ ਕਰ ਮਅ
 ਗ ਜਾਨ ਵਸ ਭਾਵੁ ਭਾਵਨਾ ਤਹਿ॥੨॥ ਨਿਰੁਤ ਬੇਧ ਤਾਜਿ ਉਪ੍ਰਗਟਿ ਹੁ
 ਨਤਾਹ ਸੀਸਾਰ॥ ਬਿਖੈ ਬੀਜ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਤਹਿ ਨਾਸ ਨਿਰਧਾਰ॥੩॥ ਏ॥ ਅ
 ਸੁਨਿਗਸ ਭੁਯੇ ਜਗੈ ਪੁਨਿ॥ ਕੇਧਨ ਧਾਮ ਮਿਰਾ ਬਿਖਿਆ ਸੁਨ॥ ਕੋਹੈ ਸਾ
 ਸੜੇ ਕੰਨਾ ਵਿਗਿਆਨ॥ ਜਬ ਮਿਟ ਗਯੈ ਅਹਿ ਅਭੁ ਮਾਨ॥ ਸਾਫੀ ਪੁਰਖ
 ਅਖੰਤੁ ਤਿਜਾਨਿਯੇ॥ ਤਤੁ ਪਾਇਤੁ ਪਾਇਏ ਕਪ ਛਾਜੇ॥ ਵੰਧ ਮੇਖ ਤੈਂਤੁ
 ਯੋਨਿ ਗਸ॥ ਨਹੀ ਮੁਕਤਿ ਚਿਤਾ ਕੇ ਰਾਸ॥੪॥ ਏ॥ ਬਿਕਲ ਪਨਾਸ ਅ
 ਤਰਸ ਦਾਖਾ ਹਰਿ ਅਤ ਸ੍ਰਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਾਤ ਦਸ ਜਿਉ ਸਾਂਤਾ ਨਿਤ ਤੈਸੇ ਚਿ

ਤਮੀਦੁ ॥ ੬ ॥ ਸਾਂਤੁ ਚਤੁ ਸੈ ਨਾਮ ਜੋ ਪ੍ਰਕਰਨ ਚਤੁਰਦਸ ਦੇਖ ॥ ਚਾਰ ਦੇ
 ਹਰਾਏ ਪਈ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਐ ਸੇ ਲੇਖ ॥ ੭ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿ ਆਲ ਅਤੇ
 ਮੀ ਵਿਚਰਤੀ ਅਸ੍ਰਾਵ ਕੁ ਭਾਖਾ ਸਾਤ ਚਤੁਰਸ ਕੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਰਣ ਚ
 ਤੁਰਦਸੀ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇ ॥ ਦੁਰ ਵਿਗੇਯ ਪਛਾਨ ਗੁਰ ਅਤਮ ਤਤੁ ਅਨੁਪ
 ਅਨਾਧਿਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਬਕਰਿਤ ਦਯੋਦਧ ਰੂਪ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਧ ਬੁ
 ਧਸਤਿ ਗੁਰ ਜੁਤ ਜਾਨ ॥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਤਮ ਪਰਿਚਾਨ ॥ ਉਪਦੇਸ ਅਲ
 ਪ ਤੈ ਹੋਤਾ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥ ਸਾਧ ਬੰਦ ਯੋ ਕਰਿਯੋ ਯਥਾਰਥ ॥ ਬੁਧ ਮਲੀਨ
 ਮਹਾਂਤਮ ਤਾਨੈ ॥ ਨਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭੇਦ ਪਛਾਨੈ ॥ ਜੁਗ ਅਨੇਕ ਜਗ ਜਾ
 ਸਾਕਰੈ ॥ ਮਹਾਂ ਮੋਹੁ ਨਿਦਾਨ ਹੀ ਤਰੈ ॥ ੩ ॥ ਯਥਾਤਥਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਿ ਸਤ
 ਬੁਧ ਉਪਜਤਿ ਗਿਆਨ ॥ ਜੁਗ ਬੁਰਜਗ ਅਸਾ ਅਪਚਤਰੈ ਨਾਤਮ
 ਤਿਹ ਜਾਨ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਲਗ ਬਸਨ ਮਲੀਨ ਤਾਤ ਬਲ ਗਰਿਗ ਨਾਹੇਇ ॥

ਬਸਨਮੈਲਜਲਪਰਹਰੈਗੁਫਰਿਗਅਤਿਸੋਇ॥੫॥ ਬਿਖੈਬੈਰਮੁਕਤਾਕੈ॥
 ਬਿਖੈਗਗਾਝਿਤੁਬੰਧ॥ ਜੇਚਾਹੈਸੋਈਕਰੈਜੇਯਾਹਿਜਾਨੈਸੰਧ॥੬॥ ਤਤੁਬੈ
 ਧਕਤਜਤਹੈਭੋਗੀਜਨਜਗਜਾਨ॥ ਸਰਪਾਦਿਕਜਿਉਤਿਆਗੈਸੋਮ॥
 ਬਕਹੈਬਖਾਂਤ॥੭॥ ਮੁਕਜਣਾਲਸਕਰਤਹੈਵਾਗਮਪ੍ਰਾਗਉਦੈਗ॥ ਤਤੁ
 ਭੋਗੀਤਜਤਹੈਤਤੁਬੰਧਸੰਜੋਗ॥੮॥ ਚੈ॥ ਨਹੀਤੁਦੇਹਿਨੇਤਹੀਦੇਹਿ॥ ਤੁੰਤੁ
 ਸਦਾਅਨਾਦਿਬਿਦੇਹਿ॥ ਨਹੀਕਰਤਾਭੁਗਤਾਅਭੁਲਾਖੀ॥ ਤੁੰਚਿਦਰੁਪ
 ਸਦਾਸਬਸਾਖੀ॥੯॥ ਦੇਹਿਗੇਹਿਨੇਹੈਤੋਨਯਾਰੇ॥ ਅਨਭੈਰੁਪਅਖੰਡਬਿ
 ਚਾਰੇ॥ ਤੁੰਨਿਰਖੇਪਸਦਾਆਬਿਨਾਸੀ॥ ਸੁਖਸਰੂਪਨਿਜਤੇਜਪ੍ਰਕਾਸੀ॥੧੦॥
 ਚੈ॥ ਗਗਣੈਖਮਨਧਰਮਹੈਨਹੀਕਛੁਤੇਰਧਰਮ॥ ਤੁੰਮਨਤੇਨਯਾਰੇਸ
 ਦਾਸਾਛੀਸਰੂਜਗਭੁਰਮ॥੧੧॥ ਨਿਗਦਿਕਲਪਨਿਜਬੰਧਤੁੰਨਿਗਬਿਕਾ
 ਰਨਿਹਸੰਗ॥ ਅੰਸੈਗਜਾਨਾਬਿਚਾਰਕੈਸੁਖਾਬਿਚਰਸਰਬੰਗ॥੧੨॥ ਸਰਬ

ਤਿਆਤਮਾ ਵਿਖੈ ਸਬ ਮੈ ਆਤਮ ਜਾਨ ॥ ਨਿਰਮਮ ਨਿਰਹਿ ਕਾਰ ਨਿਤ ਸੁਖ
 ਬੰਦਰੇ ਸੰਗ ਜਾਨ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਯੇ ਤਰਿ ਗਸਾ ਗਰ ਮੈ ਆਹੀ ॥ ਤਯੇ ਸਬੁ ਜ
 ਗ ਫਰਹੈ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਸੇ ਤੇ ਨਹੀ ਤੁਹੀ ਸੰਦੇਹਿ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨ ਤੇ ਜੇ ਸਬੁ ਨੇਹਿ ॥
 ੧੪ ॥ ਤੂੰ ਅਖੰਡ ਸਾਢੀ ਨਿਤ ਨ ਯਾਰ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਸਬੁ ਜਗਤ ਪਸਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਲਖ ਚੇ
 ਤਾ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੇ ਨ ਤਾ ਪਤ ਜਪਾਂ ਚ ਕਲੇਸ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹ ਗ ॥ ਤਾ ਤ ਕਰੇ ਸਰਧ
 ਸੁਰਿ ਦੁਤ ਜੇ ਅਨਾਤ ਮਪ੍ਰੀਤ ॥ ਗਯਾਂ ਨ ਰੂਪ ਭੁਗਵਾਨ ਤੂੰ ਆਤਮ ਸਰਵ
 ਅਤੀਤ ॥ ੧੬ ॥ ਖਟਾ ਵਿਕਾਰ ਗੁਨ ਤੀ ਨ ਪੁਨ ਪਾਂਚ ਭੂਤ ਕੇ ਦੇਹਿ ॥ ਉਪਜੋ ਬਿਨ
 ਸੈ ਬਿਤਰੇ ਹੋ ਤੇ ਸੇ ਤੇ ਜੇ ਸੇ ਨੇਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਅਚਲ ਅਖੰਡ ਤੇ ਆਤਮਾ ਨਹੀ ਆਵੈ
 ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੇ ਨੁਨਾ ਕੀ ਜੀਏ ਹਰਿ ਉਸਰਵ ਪਾਇ ਛਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਹ
 ਰਹੇ ਕਲ ਪਾਂਤ ਲੇ ਅਬ ਫਾ ਅਬ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਗਨਾ ਬਿਧੇ ਤੇ ਰੇ ਨਹੀ ਤੀ ਚਿਦਰੂ
 ਪ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਤੂੰ ਅਨਿਤ ਬਾਰਧ ਮਹਾਂ ਜਗਤ ਰਿਗ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਉਦੇਅ

ਸਤਸੁਭਾਵੈ ਤੈਂਗੰਨਾਬਿਧਾਕਿਛੁਨਾਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ਤਾਤਾਚਿਦਾਨਿਦੁਪਤਿਸਭਾ
 ਤੇਰੇਰੂਪ ॥ ਗ੍ਰਹਣਤਿਆਗਤੇਰੇਨਹੀਤੂਅਏਤਅਨੂਪ ॥ ੨੧ ॥ ਏਕਰੂਪ
 ਏਅਮਲਚਿਦਾਕਾਸਤ੍ਰਿਸੋਇ ॥ ਜਨਮਕਰਮਹੀਕਾਰਕ੍ਰਮਤ੍ਰਿਸੋਮਿਥ
 ਯਾਹਇ ॥ ੨੨ ॥ ਅਚਲਅਖੰਡਤਿਆਤਮਾਸਾਛੀਸੁਧਾਵਿਚਾਰ ॥ ਕਾਰ
 ਨਰੂਪੀਏਕਤ੍ਰਿਕਾਰਜਸਭਸੰਸਾਰ ॥ ੨੩ ॥ ਕੰਚਨਰੂਪਨਕੁੰਡਮ੍ਰਿਦਕਾ
 ਰਨਰੂਪੀਏਕ ॥ ਤੁਹੀਪੁਰਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮੈਜਾਨੋਤਤੁਬਥੈਕ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋਹਿਨਾਰੀਕ
 ਲਪਨਾਯਗਿਵਿਭਾਗਸਭਤਯਾਗ ॥ ਸਥੈਆਤਮਾਜਾਨਾਵੈਦੁਨਿਗਵਿ
 ਕਲਪਥੈਗਾਗ ॥ ੨੫ ॥ ਤੇਰੇਹੀਅਗਜਾਨੈਤੈਜਗਤ੍ਰਿਸੋਮੈਉਦੈਤ ॥ ਪਰਮ
 ਰਬਤੈਏਕਤ੍ਰਿਅਚਲਅਖੰਡਤਿਜੋਤਿ ॥ ੨੬ ॥ ਤ੍ਰਿਸੁਤੇਨਹੀਨਯਾਰੇਪ੍ਰਗਟ
 ਸੰਸਾਰੀਕੇਊਐਰ ॥ ਨਹੀਅਸੰਸਾਰੀਪ੍ਰਗਟਿਹੋਇਦੁਸਰੀਠੈਰ ॥ ੨੭ ॥
 ਕ੍ਰਮਸਰੂਪਸਭਜਗਤਹੈਨਿਹਲੈਤੈਕਛੁਨਾਹਿ ॥ ਨਿਰਬਾਸਨਨਿਤਤਸ

ਹਸਤਸਾਹਿਜਸੁਖਮਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਅਚਲਾਏਕਸਾਗਰਤੁਹੀਤੀਨੋਕਾਲ
 ਅਬਾਧ ॥ ਬੀਧਮੇਖਤੇਰੇਨਹੀਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤਸਮਾਧ ॥ ੨੯ ॥ ਤੂੰਸੀਕਲਪਾਦਿਕ
 ਲਪਤੈਂਛੁਕੁਕਰੇਨਹੀਚਿਤ ॥ ਜੇਚਿਨਮੈਸੀਕਲਪਤਜਆਨਿਦਪ੍ਰਾਪਤ
 ਨਿਤ ॥ ਆਨਿਦਅਦਿਛੈਆਤਮਾਤਮੈਤ੍ਰਿਕਰਿਸਾਂਤ ॥ ਸੁਖਮੀਥਿਤਹਿਤਾਸ
 ਮੈਜੇਤਰੁਪਾਜਿਹਸਾਂਤ ॥ ੩੧ ॥ ਸਰਬਪ੍ਰਾਨਤਜਤ੍ਰਿਪ੍ਰਗਾਟਿਕਛੁਰਿਦੇਨ
 ਹੀਧਾਰ ॥ ਸ੍ਵਦ੍ਰੁਮਨਾਕਿਯੋਕਰਤਹੈਤੁਹੀਆਤਮਾਸਾਰ ॥ ੩੨ ॥ ਤਤੁ
 ਧਰੇਸਪ੍ਰਕਰਣਜੇਸਲੋਕਦੀਸਤਿਹਜਾਨ ॥ ਛੁਬੀਦੇਸਸਬਕਹੇਖਟ
 ਚੈਪਈਪਛਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਿਦਲਾਲਅਨੇਮਾਨਿਦਾਬਿਚਰਤੈ
 ਅਸ੍ਵਾਦ੍ਰੁਗਾਧਾਤਤਉਪਦੇਸਾਦਿਸਤਕੰਨਾਮਪੰਚਦਸਕ੍ਰਿਪ੍ਰਕਰਣਿ ॥
 ੧੫ ॥ ਦੋ ॥ ਸਰਬਦਾਸਨਾਨਾਸਤੈਆਲੇਖਨਹੀਹੋਇ ॥ ਦਿਸਿਮਰਨਸ
 ਰਬਗੁਰਕਹਿਤਅਬਸੰਸਾਰਹੋਨਾਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਾਸਾਸਤਾਦਿਚਾਰਤੈ

ਕੀਨੋਵਹਿਅਨੇਕ॥ਤਬਖਸੂਸਤਿਨਹੀਹੋਤੋਗੈਬਿਨਾਵਿਸਮਰਨਵੇਵੇਕ॥
 ੨॥ਸਾਧਨਸਾਧਸਮਾਧਕਰਭੋਗਕਰਮਕਰਿਨਿਤ॥ਹੋਤਸਰਵਾਵਿਸ
 ਮਰਨੈਤੰਆਸਾਮਰਵਾਨਿਵਰਤ॥੩॥ਦੁਖੀਸਰਵਆਰਭੁਤੰਨਹੀਯਾ
 ਕੋਕੋਊਜਾਨ॥ਪੀਨਸੁਯਾਊਪਦੇਸਕਰਿਹੋਤਨਿਵਰਤਪਛਾਨ॥੪॥ਇ
 ਉਗਰਨਮੇਖਉਨਮੇਖਤੇਖੇਵਹੋਤੋਜਾਮ॥ਤਾਹੀਆਲਸਧੁਰੀਕੋ॥
 ਸੁਖਨਹੀਅੰਨਪ੍ਰਕਾਸ॥੫॥ਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਦੁੰਦਅਨੇਕਤੰਮਨਮੁਕਤਾਜਬ
 ਹੋਇ॥ਨਿਰਪੇਖਪਦਾਰਥਚਾਰਤੰਸੰਸਾਰਹੋਨਾਕੋਇ॥੬॥ਵਿਖੈਵੈਰਜਾ
 ਕੋਰਹੋਸੇਵਿਰਕਤਸਾਗੀਆਨ॥ਬਿਖਜਨਮੈਜਾਹਿਪ੍ਰੀਤੋਹੋਗਗੀਤ
 ਕੋਜਾਨ॥੭॥ਗ੍ਰਹਣੁਤਿਆਗਜਾਕੋਨਹੀਨਹੀਬੰਧਅਰਮੇਖ॥ਨਹੀਵਿ
 ਰਕਤਗਗੀਨਹੀਉਭੈਪਛਾਨਿਰਦੇਖ॥੮॥ਅਵੇਵੇਕਦਸਾਕੇਸਦਨਮੇ
 ਜੋਲੈਜੀਵਾਨਿਆਸ॥ਗ੍ਰਹਣੁਤਿਆਗਸੰਸਾਰਤਰਅੰਕਰਹੋਤਪ੍ਰਕਾ

॥ ५॥ **ਉਪ ਜਤਗਗਪ੍ਰਵਿਰਤ** **ਮੇਦੁਖਨਿਵਾਰਤ** **ਬੀਚਾਰ** **ਗਯਾਨੀ** **ਬਿ**
ਚਰੈ **ਬਾਲ** **ਜਯੇਗਗ** **ਦੁਖਾਨੀ** **ਧਾਰ** **॥ ੧੦ ॥** **ਸੰਸਾਰ** **ਗਨ** **ਕੇ** **ਚਹ** **ਤੋ** **ਹੋ** **ਗ**
ਗੀ **ਦੁਖਨਿਵਾਰਤ** **ਬੀਤਗਗ** **ਜਗ** **ਮੈਰੋ** **ਖੇ** **ਦੋ** **ਤਨ** **ਗੀ** **ਉਤ** **॥** **ਦੇ** **ਹ** **ਵਿ**
ਖੈ **ਮਮ** **ਤਾਜਿ** **ਨੈ** **ਮੇ** **ਖਵਿ** **ਖੈ** **ਅਭੁ** **ਮਾਨ** **ਨਹੀ** **ਗ** **ਜਾਨੀ** **ਜੋ** **ਗੀ** **ਨਹੀ** **ਕੇ** **ਦੁਲ**
ਦੁਖੀ **ਪਛਾਨ** **॥ ੧੨ ॥** **ਯਦ** **ਪਹਰਿ** **ਹਰਿ** **ਵਿ** **ਧ** **ਕੇ** **ਰੈ** **ਉਪ** **ਦੇ** **ਸ** **ਬੁਲੀ** **ਬਿਧ** **ਜੋ**
ਹ **ਤਦ** **ਪਰੁ** **ਸਲਾਨ** **ਹੋ** **ਤੋ** **ਹੋ** **ਵਿ** **ਸਿ** **ਮਰਨ** **ਸਰ** **ਬਾ** **ਬਿਨ** **ਤੋ** **ਹ** **॥** **ਵਿ** **ਸੇ** **ਖ** **ਉਪ**
ਦੇ **ਸ** **ਪ੍ਰਕਰਨ** **ਜੋ** **ਖੈ** **ਦੁਸਤ** **ਕਾਮ** **ਤੇਰਹਿ** **ਦੋ** **ਹੋ** **ਤਾ** **ਸਕੇ** **ਸੀ** **ਖ** **ਜਾ** **ਕੁਮ** **ਕੋ** **ਧਾ**
ਮ ॥ ੧੪ ॥ **ਇਤ** **ਸ੍ਰੀ** **ਮਤਿ** **ਦੁਖਾਲ** **ਅਨੇ** **ਮਾਨੀ** **ਦੁਖਿ** **ਚਰਤ** **ਅਸ੍ਰਾ** **ਦੁਖ** **ਭਾਖ**
ਦੁਸੇ **ਖ** **ਉਪ** **ਦੇ** **ਸਨਾਮ** **ਖੈ** **ਦੁਸਰੈ** **ਪ੍ਰਕਰਨ** **ਮ ॥ ੧੬ ॥** **ਵਿ** **ਦੋ** **ਉਪ** **ਦੇ** **ਸ** **ਬਿਸੇ**
ਖ **ਅਸੇ** **ਖ** **ਸ** **ਖ** **ਸਤਿ** **ਗੁਰ** **ਕੀ** **ਯੋ** **ਪ੍ਰਕਾਸ** **ਅਵਤਰ** **ਗਸ** **ਰੂਪ** **ਕੰ** **ਬਰਨ** **ਨ**
ਕਰਤਾ **ਬਿਲਾਸ ॥ ੧੮ ॥** **ਕੁਲੇ** **ਗ** **ਜਾਨ** **ਫਲ** **ਪ੍ਰਾਪਤਿ** **ਜੈ** **ਸੇ** **ਅਭੁ** **ਯਾਸ** **ਜੇ**

ਗਫਲਪ੍ਰਾਪਤਿਏਸੇ॥ ਏਕਾਕੀਬਿਚਰੋਨਿਤਜੇਈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੁਛੰਦਏ੨
 ਜੈਸੇਈ॥ ੨॥ ਤਤਗਜਾਨਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਜਾਕੇ॥ ਜਗਮੈਖੇਦਹੇਤਨਹੀਤਾਕੇ
 ਵਾਹੀਕਰਿਪੂਰਨਿਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ ਗਯਾਨੀਆਤਮਏਕਅਖੰਡ॥ ੩॥ ੨॥ ਨਿ
 ਜਆਤਮਾਬਿਸ੍ਰਾਮਕੋਬਿਖੇਰਖਨਾਉਂਦੇਤ॥ ਜੈਸੇਈਭੁਕੇਈਖਆਤਿ
 ਨਿਮਰਖਨਹੀਹੋਤ॥ ੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਆਤਮਾਤ੍ਰਿਪਤਿਸਦਾਜਨਜੇਈ॥ ਭੁਗ
 ਤਭੋਗਮੁਕਤਾਪੁਨਸੇਈ॥ ਅਭੁਗਤਿਭੋਗਬਾਛਾਨਹੀਧਾਰ॥ ਐਸੇਫੁਲ
 ਭੁਹੈਸੀਸਾਰ॥ ੫॥ ੨॥ ਭੋਗਮੇਖਜਤਕਾਮਨਾਜਗਮੈਜੀਵਅਨੇਕ॥ ਭੋਗਮੇ
 ਖਆਸਾਰਹਿਤਜਗਮੋਵਿਰਲਾਏਕ॥ ੬॥ ੩॥ ਧਰਮਾਰਥਕਾਮਮੇਖ
 ਯਹਜਾਨ॥ ਜਨਮਮ੍ਰਿਤੈਸੇਪਹਿਚਾਨ॥ ਤ੍ਰਿਦਾਰਚਿਤਾਇਨੇਮੈਕੋਆਹੀ
 ਗ੍ਰਹਣਤਯਾਗਜਾਕੇਕਛਨਾਹੀ॥ ੭॥ ਬਿਸਾਬਿਲੈਬਾਛਾਨਹੀਬਿਤਮੈਫੁ
 ਖਨਾਕਾਇ॥ ਧੀਨਪੁਰਖਾਵਿਵਾਨਵਧੁਯਥਾਪ੍ਰਾਪਤਿਸੁਖਹੋਈ॥ ੮॥ ਭੁ

ਜੇਕਿਤਾਰਥਗਿਆਨਕਰਗਲਤਿਬੁਧਰੁਈਤਾਸ॥ਬੀਖਣਾਦੁਸਰੁਕਰ
 ਤਹੈਨਿਰਅਰੁਮਾਨਾਬਿਲਾਸ॥੧॥ਸੁਨਾਇਸਾਟਿਚੇਸ੍ਰਾਬ੍ਰਿਥਾਇੰਦ੍ਰੀਬਿਕ
 ਲਾਬਿਚਾਰ॥ਨਹੀਵਿਰਕਤਗਰੀਨਹੀਖੀਲਤਾਹਮੇਸਾਰ॥੧੦॥ਏ॥
 ਸੁਨਾਇਸਾਟਿਕਾਅਰਥਸੁਨਾਉ॥ਸੰਕਲਪਾਵਿਕਲਪਹਰਿਤਮਨਗਾ
 ਊ॥ਚੇਸ੍ਰਾਕਾਇਆਰਕਾਵਿਦੁਹਾਰ॥ਬ੍ਰਿਥਾਹੋਤੁਇਸੁਟਾਂਤਸੁਧਾਰ॥ਜ
 ਯੋਭਿਨਮਾਤਿਬਾਲਕਜਗਮਾਗੀ॥ਦੇਖੈਸੁਨੈਪਲੂਨੈਨਾਗੀ॥ਬਯਾਕੁਲਮ
 ਨਾਇੰਦ੍ਰੀਤਹਿਆਈ॥ਚੇਸਟਾਬ੍ਰਿਥਾਅਰਥਅਵਗਾਗੀ॥੧੨॥ਏ॥ਪ੍ਰ
 ਗਾਇਪਦਾਰਥਦੇਖੈਗੈਨਿਰੋਨੈਹੋਤਨਾਤਾਸ॥ਜੇਨਾਗ੍ਰਤਸਰੁਕੁਤਕੀਨਿਸ
 ਤੋਗਅਨਾਸ॥੧੩॥ਨਹੀਜਾਗੈਸੋਵੈਨਹੀਨਹੀਮੁਝਤਨਾਬਿਲੈਕ॥ਏਕ
 ਰਪਚੈਤਨਪਨਦੇਖਤਹੈਸਰੁਲੋਕ॥੧੪॥ਤੁਰੀਆਪਰੈਪਰਮਰਸਾਤ
 ਮੈਵਿਚਰੈਜਾਨ॥ਮੁਕਤਿਚਿਤਗਿਆਨੀਸਦਾਨਹੀਅਵਸ਼ਾਵਾਂਨ॥੧੫॥

ਸਬਦੁਖਸੁਖਮੈਸ੍ਰਸਤਿਚਿਤਸਰਬਾਬਿਮਲਜੁਤਜਾਨ॥ ਸਕਲ
 ਵਾਸਨਾਮੁਕਤਿਮਨਮੁਕਤਿਰੂਪਪਹਿਚਾਨ॥ ੧੬॥ ਤੇਥੈਸੁਨੈਸਪ
 ਰਮੈਅੰਗ॥ ਸੂਘੇਸਹਜਕਰਮਠਲਸੰਗ॥ ਗਹੈਤਜੈਖਾਵੈਅਰਤੁਲੈ
 ਬਾਨੀਬਚਨਅਨੇਕਸੁਬੋਲੈ॥ ੧੭॥ ਇਛਾਦੁਵੈਖਰਹਤਮਨਜੇਈ
 ਮੁਕਤਚਿਤਜਾਨੇਜਨਸੇਈ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਪਕਰਮਤੈਸਬਦਿਵਹਾਰ॥
 ਮੁਕਤਚਿਤਗਾਯਾਨੀਬਿਸਥਾਰ॥ ੧੮॥ ਨੀਰਸਨਿਗਦਿਕਾਰਸਭਮਾ
 ਯੀ॥ ਹਰਖਸੇਕਨਿਦਭਿਸਤਤਨਾਹੀ॥ ਨਹੀਦੇਵੈਨਾਹਿਨਕਛਗਹੈ
 ਮੁਕਤਚਿਰਸਰਦਮੈਰਹੈ॥ ੧੯॥ ਤੇਥੈਸਹਤਗਾਯਾਨੀਅਗਾਯੀ॥
 ਮ੍ਰਿਤਬਿਲੈਕੈਸਨਮੁਖਠਾਯੀ॥ ਚਾਗਦੁਵੈਖਬਿਯਾਕੁਲਾਚਿਤ
 ਨਾਹੀ॥ ਮੁਕਤਚਿਤਾਬਿਗਜਤਜਗਮਾਯੀ॥ ੨੦॥ ਤੇਥੈਸੁਖਦੁਖਨ।
 ਰਨਾਰੀਦਿਖੈਪਦਦਿਪਦਨਿਹਾਰਾਧੀਗਦਿਰੋਪਨਦੋਖਿਅੰਸਮ

ਟਰਸੀਸੁਵਿਚਾਰ॥ ਨਹੀਹਿਸਾਕਰਣਾਨਹੀਨਹੀਅਰੁਮਾਨੀਦੀਨ॥
 ਨਹੀਅਚਰਜਨਹੀਛੋਭੁਕਛੁਸੇਸੀਸਾਰਵਿਹੀਨ॥੨੨॥ ਵਿਖਿਜਨਮੇ
 ਚੇਚਲਨਹੀਵਿਖੈਝੋਖਨਹੀਜਾਸ॥ ਅਸੀਸਕੁਤਿਮਨਖੁਕੁਤਿਨਿਤ
 ਫਲਪ੍ਰਾਰਥਪਉਪਾਸ॥੨੩॥ ਸਮਾਧਆਦਕਯੋਕਲਪਨਾਕਲਪਤ
 ਸਬਦਿਵਗਾਰ॥ ਸੁਨਾਚਿਤਜਾਨੈਨਹੀਪ੍ਰੇਆਪ੍ਰੇਮਸੀਸਾਰ॥੨੪॥ ਸੁ
 ਨਾਚਿਤਵਿਵਗਾਰਮੋਗਿਆਨੀਪਰਮਉਦਾਰ॥ ਗਨਬਿਰਧਮਾਨੇ
 ਨਹੀਜਯੋਕੈਵਲਾਵਿਚਾਰ॥੨੫॥ ਧਿਰਮਮਨਿਰਹੀਕਾਰਨਿਤਸਭ
 ਚਿਤਰੂਪਾਨਿਗਾਰ॥ ਆਸਾਅੰਤਰਗਲਤਿਅਤਿਕ੍ਰਯਾਲੇਪਨਉਦਾ
 ਰ॥੨੬॥ ਸਦ੍ਰਸੇਖਾਬਿਰਤਭੂਲੀਸਕਲਗਲਤਿਭਯੋਮਨਜਾਸ॥
 ਦਸਾਅਨਿਰਵਚਨੀਕਹੈਗਜਾਨੀਜਗੱਨਿਵਾਸੁ॥੨੭॥ ਗਲਤਭੁ
 ਯੋਮਨਜਾਸਕੇਮਨਪ੍ਰਕਾਸਨਹੀਤਾਸ॥ ਨਹੀਅਵਸ਼ਾਮੇਹੁਨਾਰਿ

ਅਰਭੁਤ ਦਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੮ ॥ ਤਤ੍ਰ ਗਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਰਣ ਜੇ ਸਪਤਾਦ
 ਸਾਨਿਰਧਾਰ ॥ ਅਸ੍ਵਾਦ ਸਦੇਹਾ ਕੇਹੇ ਚੇਪਈ ਦਸਵੀਂ ਚਾਰ ॥ ੨੯ ॥
 ਤਸ੍ਰੀਮਤ ਦਯਾਲ ਅਨੇਮੀ ਵਿਚਰਤੀ ਅਸ੍ਵਾਦ ਕੁਭਾ ਖਾਤਤ੍ਰ
 ਗਸਰੂਪ ਵਿਸਤਰੀ ਨਾਮ ਸਪਤ ਦਸ ਕੇ ਪ੍ਰਕਰਣ ਮ ॥ ੧੦ ॥ ੨੯ ॥ ਤਤ੍ਰ ਗ
 ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਰਣ ਕੇ ਸਲੋਕ ਬੀਸ ਗੁਰ ਜਾਨ ॥ ਸਾਤ ਰੂਪ ਅਬਦਰਨ
 ਹੈ ਸਲੋਕ ਏਕ ਸੰਠਾਨ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੋਧ ਉਦੇਤ ਭੈਂਹੇ ਤਸੁ ਪਨ ਜਯੇ ਭ੍ਰੰ
 ਤ ॥ ਨਿਮਸਕਾਗਤਿ ਹਕਰਤ ਹੇ ਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਿਜ ਸਾਂਤ ॥ ੨ ॥ ਅਰਥ ਅਨੇ
 ਕਉ ਪਾਇ ਕੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧ ਭੋਗ ॥ ਸਰਵਤਿ ਯਾਗੈ ਤੇਹੇ ਤੇਹੇ ਸੁ
 ਖ ਅਖੰਡ ਸੰਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਕਰਤ ਬਦੁ ਖਮਾਰ ਤੇ ਭੁਕੀ ਜਾ ਲਾ ਅੰਤਰਾ
 ਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਧਾਰ ਰਸੁ ਸਾਰ ਸੁਖ ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਨਹੀਤਾ ਹ ॥ ੪ ॥ ਭੁਵ ਭਾਵ
 ਨਾਮਾਤ੍ਰ ਸਬ ਪਰਮਾਰਥ ਤੈਂ ਨਾਹਿ ॥ ਪਰਮਾਰਥ ਤੈਂ ਆਤਮਾ ਸੋ ਸੁਭ

[illegible]

ਰਗਜਾਤ੍ਰਿਖਿਆਰਟਨਲਾਭੁਆਲਾਭੁਸਮਾਨ॥ ਨਿਗਵਿਕਲਪਜ
 ਨਬਾਵਿਖੇਨਿਰਵਿਸੇਖਤਹਿਜਾਨ॥੧੩॥ ਕੈਨਧਰਮਕੇਕਾਮਨਾਕੇ
 ਨਮਰਥਕੇਗਯਾਨ॥ ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਦੁੰਦਅਨੇਕਤੈਜੇਗੀਮੁਕਤਬਿ
 ਧਾਨ॥੧੪॥ ਨਹੀਕ੍ਰਿਤਕਰਨੀਕਛੁਰਿਦੈਨਹਿਕਛੁਆਸ॥ ਜੇਗੀ
 ਜੀਵਨਮੁਕਤਜਗਾਦਿਠਰਤੁਹੈਅੰਨਯਾਸ॥੧੫॥ ਤੈ॥ ਕੈਨੈਮੋਹੁਦਿ
 ਥਕੇਆਹੀ॥ ਗਯਾਨਪਯਾਨਮੁਏਮੈਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਕਉਨਮੁਕ।
 ਤਕਉਨੁਦਿਗਯਾਨ॥ ਜਬਆਤਮਬਿਸਮਾਪਛਾਨ॥੧੬॥ ਸੇ॥
 ਜਿਹਦੇਖਿਸੀਸਾਰਸੇਈਕਰੇਨਖੇਪਤਹ॥ ਜੇਨਹੀਦੇਖਉਦ
 ਰਨਿਰਵਾਸਨਕਛੁਨਾਕਰੈ॥੧੭॥ ਸੇ॥ ਜਿਨਦੇਖਿਪਾਰਬ੍ਰਹ।
 ਮਸੇਹੀਚਿਤਦਨਸੋਕਰੈ॥ ਕਯਾਚਿਤਦੈਨਹਕਾਮਜੇਦੁਤੀਆਦੇ
 ਥੈਨਹੀ॥੧੮॥ ਸੇ॥ ਜਮੋਵਿਕੁਦਿਖੇਪਸੇਈਕਰੈਨਿਰੋਧਸਬਾ॥

ਨਾਮੈ ਨਹੀ ਯਾਹਿਲੇ ਪਸਾਧ ਅਰੁ ਦੁਕਹਾਂ ਕੋਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋ ॥ ਧੀਰਲੇ
 ਕਬਿ ਪ੍ਰੀਤ ਦੁਗਤਿ ਮਾਨਸ ਬਲੇ ਕਜੇ ॥ ਨਹੀ ਸਮਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀ
 ਦਿਖੇ ਪਉਰਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਭੁਫਾ ਭੁਫਾ ਦੁਬਿਧੀ ਨਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸਦਾ ਨਿਰਵਾ
 ਸ ਬੁਧ ॥ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ਪਰਬੀਨ ਲਕਾਰਿ ਸੁਕਰ ਤਾਲੇ ॥ ੨੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਦੁਗਤਿ ਜੁ ਆਹੀ ॥ ਦੁਖ ਸੋਗ ਹੁਣ ਧੀਰ ਕੋ ਨਹੀ
 ਜੋ ਕਛੁ ਭਿਅਸਾਹਿ ਜਬਾਨੀ ਆਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਕਰਿ ਸੁਖ ਸਾਹਿਜ ਸਮਾ
 ਹੈ ॥ ਨਿਗਲੈ ਬਸੁ ਛੈਦਾ ਨਿਰਵਾਸ ਮੁਕਤਿ ਬੀਰਨ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਾਰਥਾ
 ਪਦਨ ਭ੍ਰਮ ਕੰਦਰੇ ਸ੍ਰਾਸੁ ਕੋ ਪਾਤਜੇ ॥ ੨੩ ॥ ਚੈ ॥ ਧੀਰ ਅਸੀਸਾ
 ਰੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਖਾ ਦਿਖਾਵਨਾ ਮਨ ॥ ਸੀਤਲਾ ਚੈਤਾ ਦਿਦੇ ਹਿਜੇ
 ਸਦਾ ਵਿਗਨਤ ਜਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਤਯਾਗ ਅਯਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਹੀ ਤਾ ਸੋ
 ਨਾਮ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਰਿ ਸੀਤਲ ਮਨ ਅਨਾਮ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁ

ਨਾਵਿਕਾਰਸੁਭਾਵਕਰਿ ਕ੍ਰਿਯਾਕਰਮਵਸੁਜਾਨ॥ ਵਿਚਰਤਪੀਰਮ
 ਪੀਰਜਯੋਨਹੀਮਾਨਅਪੁਮਾਨ॥ ੨੬॥ ਕਰਮਹੇਤਸਬਦੋਹਿਕਰਨ
 ਹੀਆਤਮਾਕ੍ਰਿਤਠਾਨ॥ ਜੇਐਸੇਅਨਭੈਕਰੈਕਰਤਾਅਕ੍ਰੈਜਾਨ॥ ਅ
 ਹੀਕਰਤਾਅਭੁਮਾਨਤਜਕਰਮਕਰੇਜੇਆਨ॥ ਅਤਤਵਾਦੀਤਾਕੇ
 ਕਹੈਮੂਰਖਤਾਹਨਜਾਨ॥ ੨੭॥ ਜੀਵਨਿਮੁਕਤਿਸੁਖੀਸਦਾਸਦਪ
 ਜਗਬਿਉਹਾਰ॥ ਕਾਹੂੰਮਿਊਲਾਗੈਨਹੀਸੇਤੁਤਯੈਸੀਸਾਰ॥ ੨੮॥ ਨ
 ਨਾਵੈਤਬਿਚਾਰਮਨਬਕਯੋਪੀਰਤਜਕਾਂਮ॥ ਸੁਖਸਰੂਪਅਵੈਤਮ
 ਹਿਪਾਯੋਤਿਹਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ੨੯॥ ਆਤਮਤੇਨਯਾਰੈਨਹੀਕਲਪਤਜਾ
 ਨੈਜੀਵ॥ ਤਯੋਹੀਨਹੀਦੇਖੈਸੁਨੈਸਮਰਸਪੂਰਨਿਹੀਵ॥ ੩੦॥ ਨਿਹ
 ਚੈਕਲਪਤਜਾਨਸਬਆਤਮਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨ॥ ਨਹੀਸਮਾਧਨਾਵਿ
 ਬੇਪਹੈਨਹੀਮਮੁਖਨਹੀਗਯਾਨ॥ ੩੧॥ ਅਹੀਕਰਤਾਅਧਜਾਸਾਇ

ਨੂ ਅਭੈ ਕਰਤਾ ਜਾਨ ॥ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਹਿ ਕਾਰਹੈ ਕਰਤਾ ਅਭੈ ਮਾਨ ॥ ੩੩ ॥
 ਏ ॥ ਮੁਕਤਿ ਚਿਤ ਗਿਆਨੀ ਦੇਣ ਜਾਗੈ ॥ ਕਰੈ ਨਾ ਕਛੁ ਕਰਤਾ ਮਾਲਾ
 ਗੈ ॥ ਨਹੀ ਸੰਕਲਪਾਵੈ ਕਲਪ ਉਦੈਤ ॥ ਅਭੈ ਰੂਪ ਸਗਲ ਸਮਜੋਤਿ ॥
 ੩੪ ॥ ਨਹੀ ਉਦੈ ਗਨਤ ਸ੍ਵਤਾ ਜੋਹੈ ॥ ਗਤ ਸੰਦੇਹਿ ਨਿਗਮੀ ਸੋਹੈ ॥ ਮੁ
 ਕਤਿ ਚਿਤਾ ਬਿਗਨਤ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਆਪਨਾ ਦੁਖੈ ਦੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥
 ਨਿਰਤ ਨਿਹੈ ਨਾਮ ਸੁਨਾਉ ॥ ਚੇਸਾ ਕਰਤਾ ਤੇਜ ਸਮਝਾਉ ॥ ਚੇਸ੍ਵਤ
 ਨਿਦ੍ਰਤ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨ ॥ ਨਹੀ ਪਰਵਿਹਤ ਚਿਤ ਸੇ ਮਾਨ ॥ ੩੬ ॥ ਰਹਿਤਾ
 ਮਿਤ ਚਿਤਤਾ ਹਿਪਯੇ ॥ ਜਿਯੇ ਉਨਮਤ ਫਿਯਾ ਬਿਧ ਕਰੀਏ ॥ ਨਿਦ੍ਰਤ
 ਨਿਹਚਲ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਥਿਤ ॥ ਚੇਸ੍ਵਤ ਬਿਥਧ ਫਿਯਾ ਕਰਹੈ ਨਿਤ ॥
 ੩੭ ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਦ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਹੈ ॥ ਜੁਗ ਪਾਦਿ ਅਰਥੇ ਰੁਦਰਤਿ ਸੇ
 ਹੈ ॥ ਆਪਤਿ ਕੁਯੇ ਮੁਢਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ਅਭੈ ਦਗਿਆਨ ਚਿਤ ਉਪਜੈ ਨਾਹੀ ॥

੩੮॥ ਅਬ ਹਾਸਾਸਤਰਗਯਾਨਕੇਹੇਤੁ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੇਤਸਮਾਪਸੀਕਤ॥
 ਕਰਿਸਮਾਧਾਚਿਤਕੇਠਹਿਗਵੈ॥ ਭੁਵਬੁਧਮੂਢਤਾਸਮਾਵੈ॥ ੩੯॥
 ੨੦॥ ਉਭੈਪੇਛੁਨਯਾਰੇਹੈਅੰਤਰਸਦਾਅਮੂਢ॥ ਬਾਹਗਬੀ
 ਚਗਤਿਮੂਢਜਯੇ॥ ਏਕਗਯਾਨਗਤਗੂਰੂ॥ ੪੦॥ ਓ॥ ਮੂਢਇਕ
 ਗੁਣਹੇਤਨਿਰੋਧੈ॥ ਅਭੁਯਾਸਅਨੇਕਜਤਨਕਰਿਸੋਧੈ॥ ਜਤਨਕਿ
 ਯਾਨਹੀਧੀਰਨਾਹੋਰੈ॥ ਨਿਜਪਾਇਥਿਤਜਗਸੁਪਨਾਵਿਚਾਰੈ॥ ਜ
 ਤਨਅਜਤਨਅਨੇਕਕਰੈਨਿਤ॥ ਮੂਢਨਿਵਗਤਿਨਾਹੇਤਕਦੰ
 ਚਿਤ॥ ਸੁੱਧਬੁੱਧਪਰਪੂਰਨਿਜੋਤਿ॥ ਨਿਹਪਰਪੰਚਾਨਿਰਦੁਰਉਦੇਤ
 ੪੧॥ ਨਿਜਆਤਮਅਵੈਨਹੀਜਾਨੈ॥ ਅਭੁਯਾਸਅਨੇਕਜਤਨਕਿ
 ਰੁਠਾਨੈ॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਿਯਾਤੈਮੁਕਤਨਾਪਾਵੈ॥ ਅਭੁਯਾਸਾਬਿਮੂਢਾਬਿਥ
 ਉਪਜਾਵੈ॥ ੪੨॥ ਬਿਕਯਾਨਮਾਤਰੁਕਰਿਮੁਕਤਾਭਯੇ॥ ਧੀਨਕ੍ਰਿਯਾ

ਸਾਗਰਤਰਗਯੋ॥ ਅਚਲਾਦਿਕ੍ਰੈਪ੍ਰਗਨਿਸੋਇ॥ ਵਿਸਿਮਗਨ
 ਸਰਦਤਾਕੇਕ੍ਰਿਯਹੋਇ॥ ੪੫॥ ਤੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਹੇਨਕੇਚਹਤਹੈਮੂਠਨ
 ਪ੍ਰਪਤਹੋਤ॥ ਅਨਇਛੋਹੀਪੀਰਪੁਨਿਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਉਦੇਤ॥ ੪੬॥ ਸੇ॥
 ਮੂਠਮਹਾਨਿਰਧਾਰਅਕ੍ਰੈਕਰਤਾਹੈਸਦ॥ ਪੁਨਪੈਖੈਸੀਸਾਰਗਾ।
 ਦੁਦੈਖਅਗਜਾਨਦਸ॥ ੪੭॥ ਜੋਗਿਆਨੀਤ੍ਰਿਯਾਅਹਿਮੂਲਛੋ
 ਦਤਾਕੇਕਰੈ॥ ਅਨਰਥਮੂਲਨਿਰਬਾਹਸਬਅਨਰਥਹੈਜਾਬਿ
 ਥੈ॥ ੪੮॥ ਤੇ॥ ਚਿਤਨਿਰੋਧਸਮਤਾਚਹੈਮੂਠਨਪਾਦੈਸਾਂਤ॥ ਪੀ
 ਰਤਤਾਪਾਲੋਧਸਦਾਸਾਂਤਮਨਕ੍ਰਾਂਤ॥ ੪੯॥ ਤੇ॥ ਤਾਕੇਅਥ
 ਮਦਰਸਨਕਹੇ॥ ਤ੍ਰਿਸਟਅਰਥਅਦਿਲਿਬੇਜਹੇ॥ ਸੇਸੇਅਰਥ
 ਪੀਰਨਹੀਦੇਖੈ॥ ਆਤਮਅਬਿਲਸੀਗਤਪੇਖੈ॥ ੫੦॥ ਚਿਤਨਿ
 ਰੋਧਨਬੰਧਨਕਰੈ॥ ਛੁਟੈਸਮਾਪਬਹੁਗਬਿਸਤਰੈ॥ ਆਤਮਬਿਸ੍ਰ

ਮਧੀਰਜੁਆਗੀ॥ ਸਹਜਸਮਾਪਛੁਟਕਿਜੇਜਾਗੀ॥ ੫੧॥ ਤਕਅਭਾਵ
 ਆਤਮਾਕਹੈ॥ ਸੁੰਨਬਾਟਜਨ੍ਹ ਆਤਮਲਹੈ॥ ਉਭੈਅਭਾਵਕਹੈਬੇ
 ਦੰਤ॥ ਜਿਹਜਨੇਸਿਟਹੈਚਿਤ੍ਰਾਤ॥ ੫੨॥ ਤੇ॥ ਅਵੈਤੁਸੁਧਆਤਮ
 ਚਿਤਮਹਾਮੂਰਹੈਸੇਇ॥ ਸਾਖੇਖਸਬਦਕੇਗਿਯਾਨੇਤਮੇਹੁਨਿਬਿਤਨਹੈ
 ਇ॥ ੫੩॥ ਤੇਪਈ॥ ਮਮੁਖਬੋਧਬਿਨਮੁਕਤਨਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੈਲਾਖਜਤਨਕਰ
 ਪਾਵੈ॥ ਨਿਗਲਿਬਨਿਹਕਾਮਬੋਧਜੇ॥ ਮੁਕਤਰੂਪਸਰਵਦਹੈਸੇ॥ ੫੪॥
 ਬਿਖੈਸਿੰਘਦੇਖਡਰਭੁਯੇ॥ ਮੂਰਹਨਿਰੋਪਸਰਨਤਿਹਗਯੇ॥ ਨਿਰੋਪ
 ਏਕਾਗਤਹੋਤਬਹੁਕਰੈ॥ ਸੀਘ੍ਰਕੰਟਗਮੈਅਨਸਰੈ॥ ੫੫॥ ਤੇਹਰਾ
 ਨਿਰਬਾਸਨਹਰਿਦੇਖਕੈਭੁਯੇਦਿਖੈਗਜਮੈਨ॥ ਲਰਬੇਕੀਨਹੀਸਕ
 ਤਤਿਹਰਹੈਦਾਸਦੈਭੈਨ॥ ੫੬॥ ਤੇ॥ ਗਿਆਨੀਮੁਕਤਕਾਰਕਨਹੀ
 ਪਾਰੈ॥ ਨਿਹਸਿਸੈਮਨਅਚਲਦਿਚਾਰੈ॥ ਸੂਘੈਸੁਨੈਸਪਰਸੈਦੇਖੈ॥

ਆਤਮਸੁਖਸਮਤਾਸਰੁਪੇਥੈ॥ ਆਤਮਸ੍ਵਾਣਿਮਾਤ੍ਰਸਰੁਜਾਨ॥
 ਸੁਪਬੁਧਾਤ੍ਰਿਤੁਭਿਪਜੈਗਜਾਨ॥ ਅਨਾਚਾਰੁਚਾਰੁਨਹੀਜਾਕੈ॥ ਸਾਖੀ
 ਹੋਰੇਖੈਸਬਤਾਰੈ॥ ੫੭॥ ਸੁਭਅਸੁਭਕਰਮਜੇਅਹੀ॥ ਤਾਕੇਕਰ
 ਕਛੁਚਾਹੇਨਾਹੀ॥ ਲੋਕਾਤ੍ਰਿਸਟਪ੍ਰਾਰਬਧਹੋਤਕਰਿ॥ ਚੇਸ੍ਵਾਬਾਲਕ
 ਜਯੋਮਨਮੈਧਰ॥ ੫੮॥ ੨॥ ਸ੍ਵਾਤਿਤਰੈਤੈਹੋਤਸੁਖਸ੍ਵਾਤਿਤਰੈਤੈਗਜਾ
 ਨ॥ ਸ੍ਵਾਤਿਤਰੈਤੈਸਾਂਤਹੈਸ੍ਵਾਤਿਤਰੈਪਰਮਾਨ॥ ੫੯॥ ਸਦਾਅਕਰਤਾਅ
 ਤਮਾਸਦਾਅਕਰਤਾਸੋਇ॥ ਖੀਣਹੋਇਚਿਤਬ੍ਰਿਤਸਬਅੰਸੇਜਾ
 ਨੈਜੋਇ॥ ੬੦॥ ੩॥ ਅਕੁਤਕਥਤਬੁਧਅੰਤਰਜੈਚੈ॥ ਬਾਹਰਉਤਸਿਕ
 ਲਅਤਸੋਹੈ॥ ਸੇਰੁਤਧੀਰਸਦਾਜਗਜਾਨੈ॥ ਅਨੰਦਮਗਨਰਹੇਨ
 ਹੀਛੁਨੈ॥ ੬੧॥ ਸਪ੍ਰਗਸਹਤਾਉਤਮੁਛਜੁਆਹੀ॥ ਤ੍ਰਿਤਮਸਾਂਤਸੇਤ
 ਤਜਗਮਾਹੀ॥ ਸਾਂਤਕੀਏਕਛੁਸਾਂਤਨਾਅਵੈ॥ ਜੇਸੇਲਾਖਜਤਨਕ

ਰਧਾਵੈ ॥ ੬੨ ॥ ਮਹਾਂ ਬੁਗਮੈ ਕੋਰੈ ਬਿਲਾਸ ॥ ਅਬ ਧਾਗਿ ਰਗ ਰਬ ਰਬ
 ਬਾਸ ॥ ਪ੍ਰਾਬ ਪਕਰ ਮਹਸੂਰੇ ਗਾਵ ਕਸੂਨ ॥ ਰਹਿਤ ਕਲਪ ਨਾ ਧੀਰ ਮੁ
 ਕਤਿ ਪੁਨ ॥ ੬੩ ॥ ਸੋਤੀ ਦੇਵਤੀ ਰਬ ਜੇ ਆਹੀ ॥ ਧਰਮਾਰਥ ਕਾਮ ਨਾਤਾ ਮੈ
 ਨਾਹੀ ॥ ਇੰਦੁ ਅਰਿ ਕੁਰੂ ਪਤ ਪੈ ॥ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦਿ ਕਬਹੂ ਬਿਧਿ ਪਦੇਖੈ ॥ ੬੪ ॥ ਕ
 ਮਵਾਸ ਨਾਹਿ ਦੇ ਨਾਧੌਰ ॥ ਐਸੇ ਰਾਜਾ ਨੀ ਧੀਰ ਨ ਹੋਰ ॥ ਨਹੀਂ ਦਿਓ ਹੋਇ
 ਵਾਸ ਨਾਤਾ ਕੇ ॥ ਇੰਦੁ ਕੁਮੇਰ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਖ ਜਾ ਕੇ ॥ ੬੫ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਦੁਹਤ੍ਰ ਦ
 ਸੋਜੇ ॥ ਗੋਤ੍ਰ ਜਾਨ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰੇਰੈ ॥ ਮਿਲ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦਾਖੇ ਧੋ ਜੇਗੀ ॥ ਕੀਨੇ
 ਉਪਾਸ ਮਹਾਂ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ੬੬ ॥ ਚਿਤ ਮੈ ਛੋਰੁ ਨਾ ਪਾਵੈ ਯਾਤ ॥ ਦੁਰਬਾ
 ਪਦ ਬਧਾ ਨਹੀ ਤਾਤ ॥ ਗਾਗੇ ਖੋਹੇਤ ਅਗ ਜਾਨ ॥ ਕੀਨੇ ਨਾ ਸਭ ਲੀਖਿਧ
 ਜਾਨ ॥ ੬੭ ॥ ਸੀਤੁ ਸਟ ਕੀਏ ਸੀਤੁ ਸਟ ਨਾਹੀ ॥ ਖੋਦੇ ਖੋਦੇ ਹੋਤਾ ਹੀ ਕੇਈ
 ਅਚਰ ਜਦ ਸਾਤਾਂ ਕੀ ਹੋ ਜੇਈ ॥ ਤੈਸੇ ਨਿਹ ਚੈ ਜਾਨੈ ਸੇਈ ॥ ੬੮ ॥ ਦੇ ॥ ਕਰ

ਤਬ ਰੂਪ ਸੰਸਾਰ ਹੋ ਸੰਤ ਨਾ ਦੇਖੈ ਤਾਹ ॥ ਸੁਨ ਅਕਾਰ ਪਛਾਨ ਤਹਿ ਮਿਥਿ ॥
 ਜਾਨੈ ਜਾਹਿ ॥ ੬੮ ॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇ ਕਰ ਸੁਨਿ ਗਵਿ ਕਾਰ ਚਿਦ ਰੂਪ ॥
 ਧਾਨਿ ਦੇਖੈ ਤਾ ਸਕੈ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਮ ਅਨੁਪ ॥ ੧੦ ॥ ੩ ॥ ਮੂਰਤ ਬੁਧ ਜੇ
 ਨਹੀ ਕਛੁ ਕਰੈ ॥ ਚਿਦ ਸੰਕਲਪ ਬਜਗਤ ਚਿਤ ਪਰੈ ॥ ਤੁਮ ਸਬਕਿ ਲਖ
 ਕੋ ਗਵਿਦੁ ਵਾਨ ॥ ਨਿਹ ਸੰਕਲਪ ਕੁਮਲਾਤਿ ਹਜਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ੨ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
 ਅਗਦਿ ਬਿਦੁ ਗਰਮੈ ਸਾਂਤ ਬੁਧ ਨਹੀ ਖੇਦ ॥ ਸੇ ਗਿਆਨੀ ਕੀਯੋ ਕਹੈ ਜੇਕ
 ਹੁ ਜੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਜੇ ਬੇਦ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਖ ਸੰਖਿ ਤਸੈ ਸੁਖੀ ਸੁਖ ਆਵੈ ਸੁਖ
 ਜਾਇ ॥ ਸੁਖ ਸੰਬਲੈ ਬਚਨ ਮੁਖ ਸੁਖ ਸੰਬੁਗੁ ਗਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ੩ ॥ ਗ
 ਯਾਨੀ ਜਗ ਜਯੋ ਜਾਇ ਦੁਗਹੀ ॥ ਜਗ ਚਿਤ ਦੁਤ ਦੁਖ ਹੋਤ ਨਾਗੁਰੀ
 ਸੁਭਾ ਦੁਸਰਾ ਸੁਖ ਰੂਪ ਹੋ ਜੇਈ ॥ ਜਾਨ ਆਤਮਾ ਆਤਮ ਹੋ ਜੇਈ ॥ ੧੪ ॥
 ਜਯੋ ਜਲਗੁ ਰੁਗਹਨ ਆਤਿ ਆਹੀ ॥ ਸਬਾਦਿ ਤਰਿ ਗਛੁ ਤਤਾਹਿ ਨਾਹੀ ॥

ਤਕੁਗਜਾਨਿਕਿਅੰਤਹਿਕਰਨ॥ਗਤਕਲੇਸਮੋਭੁਤਜਯੋਬਰਨ॥੭੫॥
 ਏ॥ਮੁਢਨਿਵਰਤਪ੍ਰਵਿਰਤਕੇਉਪਜਾਵੈਅਨਯਾਸ॥ਤਯੋਪ੍ਰਾਵਰ
 ਤਿਪੁਨਧੀਰਕੀਕਰੋਨਿਵਰਤਪ੍ਰਕਾਸ॥੭੬॥ਪਰਧਨਪਰਮੰਦਰ
 ਬਿਖੈਮੁਢਹੋਤਵੈਗਗ॥ਸਾਪਸਤ੍ਰਅਰਸਿੰਘਕੇਕੀਨੋਬਿਧਵਤਤ
 ਯਾਗ॥੭੭॥**ਨਗਜਛੰਦਾ॥**ਭਾਵਨਾਅਭਾਵਨਾਅਸਕਤਾਝਿਸਟਮੁ
 ਰਹੈ॥ਅਹਿਕਰੋਮਜਗਲਮੈਹਿਕਾਰਧਾਰਗੂਰਹੈ॥ਸ੍ਰੁਛਚਿਤਗਜਾ
 ਨਵਾਂਤਯੋਨਾਤਮੋਦਖੈ॥ਭਾਵਨਾਅਭਾਵਨਾਹਿਕਾਰਗਹਿਤਪੇਖੈ॥
 ਯਦਪਤਾਹਿਝਿਸਾਚਿਤਵਨਾਕਰੋਦਿਝਾਰਕੈ॥ਲਖੈਅਝਿਸਾਟਿ
 ਰੂਪਣੀਉਪਾਧੇਭੁਦਤਾਰਕੈ॥ਦਯਾਲਾਝਿਸਦਰਸਨਅਤੀਤਗੀਤ
 ਗਜਾਨੈ॥ਭਾਵਨਾਅਭਾਵਨਾਪ੍ਰਮਾਤਾਕੋਪ੍ਰਮਾਨੈ॥੭੮॥ਏ॥ਗਜਾ
 ਨੀਸਰਬਅਰਿਭਮੈਵਿਰਹੈਪ੍ਰੈਨਿਹਕਮ॥ਬਾਲਕਜਯਾਵਿਚਰੇਜ

ਗਤਨਿਤਆਤਮਜਾਮ॥੭੬॥ ਨਹੀਲੇਪਤਿਹਸੁਧਕੈਕਰੈਕਰਮਇਹਿ
 ਕੁਛਾਇ॥ ਗਾਯਾਨੀਤਾਕੋਕਹਤਹੈਜੇਪੰਡਤਿਕਵਰਗਾਇ॥੮੦॥ ਆਤਮ
 ਗਯਾਤਾਪੀਨਵਹੁਸੁਰਵਕੁਵਸਮਜੋਇ॥ ਇਤ੍ਰੀਆਗਾਇਤ੍ਰਿਵਹੁ
 ਰਕਾਰਿਨਹੀਕੁਵਨਾਕੋਇ॥੮੧॥ ਨਿਗਵਿਕੁਲਪਜੇਪੀਰਹੈਤੋਕਨ॥
 ਹੀਸੇਸਾਰ॥ ਨਹੀਸਾਧਨਨਹੀਸਾਧਕਛੁਜੇਅਕਾਸੁਨਿਰਧਾਰ॥੮੨॥
 ਅਰਥਨਤੇਨੀਕੇਸੀਨਜਾਸ॥ ਜਿਹਕੀਨੋਬਿਧਬੇਦਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਆਤ
 ਮਕੁਛੁਸੁਪ੍ਰਗਨਿਹੈਜੋਇ॥ ਅਹੰਪਰਮਜੋਤਾਂਕੀਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਛਿਨ
 ਪੁਨਅਕ੍ਰਿਤਅਨਾਦਿ॥ ਤੁਮੈਕੀਨੀਅਚਲਸਮਾਧ॥ ਐਸੇਗਯਾਨੀ
 ਪਰਮਉਦਾਰ॥ ਸਦਾਵਯੋਮਾਜਿਉਹੈਨਿਰਧਾਰ॥੮੩॥ ਯਾਤੇਅਧ
 ਕੁਆਨਕਿਅਕੋਹ॥ ਗਯਾਨੀਗੁਣਮਹਾਂਸੈਲੋਹ॥ ਕ੍ਰੋਧਮੋਹਬਾਛਾਨ
 ਹੀਕਰੈ॥ ਨੀਰਸਾਨਿਰਵਿਕਾਰਅਨਸਰੈ॥੮੪॥ ਮਹਤਤ੍ਰਯਾਗਦਿਜਗ

ਤੈ ਤਨਿ ਹਾਰ ॥ ਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸੁਰ ॥ ਆਤਮ ਤੈ ਨ ਯਾਗੇ ਨਿ
 ਤਰੁ ਮੈ ॥ ਕਲਪ ਤਿਰੂਪ ਅਨਾਦਿ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ੮੬ ॥ ਜੇ ਸੋਇ ਦ੍ਰੁਜ
 ਲ ਕੇ ਰੂਪ ॥ ਅਨਹੋ ਤਾ ਬਿਤ ਦੇਖ ਸਰੂਪ ॥ ਸੁਧ ਬੁਧ ਚੈ ਤਿਨ ਬਸੇਖ
 ਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਭ੍ਰਿਅ ਅਵਸੇਖ ॥ ੮੭ ॥ ਦਹਰ ॥ ਯਾਹਿ ਸਰੁਜ ਗਕੁਮ
 ਰੂਪ ਹੋ ਨਿਹ ਚੈ ਤੈ ਕਲੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸੁਧ ਸਫੁਰਨ ਅਲੇਖ ਅਤ ਸੁਭ
 ਵਸਾਂਤ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ੮੮ ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਧ ਸਫੁਰਨ ਰੂਪ ਨਿਰਵਾਸੀ ॥ ਚੈ
 ਤਨ ਰੂਪ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਪਦਾਰਥ ਤਾ ਕੋ ਭਾਸੈ ॥ ਅਵੈਏ
 ਕਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਬਿਧਨ ਖੇਪ ਤਾ ਕੇ ਪੁਨਿ ਕੋਹੈ ॥ ਕੋਵੈ ਗਗਤ
 ਯਾਗ ਪੁਨ ਮੋਹੈ ॥ ਕੋਸ ਮਤਾ ਕੋ ਨੈਵਿਖੇਪ ॥ ਸਦਾਏ ਕਰ ਸੁਹੋ ਨਿਰ
 ਲੇਪ ॥ ਸਫੁਰਨ ਅਨਿਤ ਰੂਪ ਕਰ ਜੇਈ ॥ ਨਹੀ ਅਰਯਾਨਾ ਵਿਲੋਕੇ ਸੇ
 ਈ ॥ ਬਿਧ ਮੋਖ ਤਾ ਮੈ ਕਿਹੁ ਨਹੀ ॥ ਕੋਨੇ ਹਰ ਖਾਵਿ ਖਾਦ ਕਰਾਈ ॥ ੮੯ ॥

ਬੁਧਪ੍ਰਯੋਤਸਵੈਸੰਸਾਰ॥ ਭਾਯਾਭਾਤ੍ਰਸਕਲਬਿਵਰਗ॥ ਨਿਰਮ
 ਮਾਨਿਰਹੀਗਾਰਸੁਜਾਤੇ॥ ਨਿਰਕਾਮੀਸੰਬੁਤਿਬੁਧਤਾਤੇ॥ ੫੨॥ ਜੇਮੁ
 ਨਾਭਾਤਮਦੇਖੈਐਸੇ॥ ਅਖੈਗਤਸਿਤਾਪਸੁਤੈਸੇ॥ ਯਾਕੈਕੋਵਿਖਯਾ
 ਸੰਸਾਰ॥ ਕੋਨਦੇਹਿਮਮਤਾਹੀਗਾਰ॥ ੫੩॥ ਚਿੰਤਾਨਿਰੋਧਆਦਜੇ
 ਕਰਮ॥ ਮੂਰ੍ਹਤੁਜੈਜਾਨੈਨਹੀਮਰਮ॥ ਛਿਨਮੈਬਹੁਰਕਰਮਕੈਧਾ
 ਰੈ॥ ਸਕਲਮਨੋਰਥਆਸਾਦਿਚਾਰੈ॥ ੫੪॥ ਕੁਚਰਸੈਤਯਾਗਹੈ
 ਤਾਕੈ॥ ਤਜੈਨਿਰੋਧਗਹੈਪ੍ਰਾਨਿਜਾਕੈ॥ ਆਤਮਸ੍ਵਾਣਿਅਨਰਥ
 ਪਛਾਨੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰਾਨਆਪਕੈਜਾਨੈ॥ ੫੫॥ ਆਤਮਸ੍ਵਾਣਿਮੈਦਲੈ
 ਕਰੈ॥ ਨਹੀਮੂਰ੍ਹਤਾਮਨਮੈਹਰੈ॥ ਬਾਹਗਨਿਗਵਿਕਲਪਹੈਹਰੈ॥ ਬਿ
 ਖੈਵਾਸਨਾਅੰਤਰਚਰੈ॥ ੫੬॥ ਗਯਾਨੀਕਰਮਗਯਾਨੈਸੰਸਾਰ॥
 ਕਰਮਕਰੈਜਗਾਦਿਸਾਦਿਵਿਚਾਰ॥ ਅਹਿਕਰਤਾਯਹਿਐਸਰਜੈ॥

ਹੈ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰ ਮਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੈ ਹੈ॥ ੮੭॥ ਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਾ ਮੈ ਨ
 ਹੀ ਪਏ॥ ਗਨ ਬਿਧਿ ਕੈ ਸੇ ਕਾਰਿ ਕਰੀ ਐ॥ ਨਿਰਦਿਕਾਰ ਧੀ ਰਹੈ ਜੇ
 ਦਿ॥ ਕਾਲਾ ਦਿਕੈ ਭੇਤਾ ਸਨਾ ਕਾਇ॥ ੮੮॥ ਨਿਰਸੁਭਾ ਦ੍ਰੋਹੀ ਜ
 ਗ ਆਹ॥ ਬੰਦਨ ਗਹਿਤ ਸੁਭਾ ਦ੍ਰੋਹੀ ਤਾਰੀ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਹੀ ਧੀਰ ਜਨਾ
 ਬ ਬੇਕ॥ ਕਾਲਾ ਦਿਕੈ ਭੇਤਾ ਨਹੀ ਅਨੇਕ॥ ੮੯॥ ਹੈ॥ ਨਹੀ ਸ੍ਰਗ ਨਹੀ
 ਨਰਕ ਤਿਹ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਮਾਇ॥ ਗਯਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਕਛੁ
 ਨਹੀ ਸਬਾ ਦਿਕਲ ਪਨਾ ਕਾਇ॥ ੯੦॥ ਨਹੀ ਬਾਛਾ ਕਛੁ ਲਾਹੁ ਤੈਨ
 ਹੀ ਅਲਾਹੁ ਤੈ ਭੋਧ॥ ਸੀਤਲਾ ਚਿਤ ਨਿਤ ਧੀਰ ਕਪੂਰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬੋਧ॥ ੯੧॥ ਹੈ॥ ਸਾਧ ਜਾਨਤਿ ਪਮਾਨ ਹੀ ਕਰੈ॥ ਦੁਸਟ ਜਾਨਨਿ ਦ
 ਪਰਹੈ॥ ਸਮ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਿਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਗਮ॥ ਨਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਛੁ
 ਕੁਮੈ ਤਾਮ॥ ੯੨॥ ਧੀਰ ਨਹੀ ਦ੍ਰੋਹੀ ਸੰਸਾਰ॥ ਸਬੈ ਅਤਮਾ ਜਾਨੈ

ਸਾਰ॥ ਹਰਖ ਮੋ ਗੁਨ ਹੀ ਤਾ ਕੈ ਪਯੋ॥ ਜੀ ਵਨ ਮਕਤਾ ਸਨ ਹੀ ਕਹੀ
 ਐ॥ ੧੦੩॥ ਸੁਤ ਦਾਗ ਸਿਉ ਨ ਹੀ ਸੇਨਹਿ॥ ਵਿਖ ਜਨ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕਾਮੀ
 ਏਹਿ॥ ਚਿਤ ਦਿਖੈ ਚਿਤਾਨ ਹੀ ਤਾਸ॥ ਸੇਰੁ ਤਗ ਯਾਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰ
 ਸ॥ ੧੦੪॥ ਸਦਾ ਸੰਤੁ ਸਟ ਸਰਦੁ ਮੈ ਪੀਰ॥ ਯਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੁਖ ਹੋਤ
 ਸਗੀਰ॥ ਸੁਛੁ ਏਹੈ ਸਬ ਦੇ ਸਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਗੇਰ ਦੁਅਸਤੁਤ
 ਗੰਥਿਤ ਆਹੀ॥ ੧੦੫॥ ਜੀ ਵਨ ਮਰਨ ਏਹਿ ਕੋ ਹੋਇ॥ ਗਯਾਨੀ
 ਕੋ ਚਿਤਾਨ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਬਿਸਾਮ ਨੁ ਭਯੋ॥ ਸੋਚੈ ਜਗ
 ਤ ਭੂਲਾ ਤਿਹ ਗਯੋ॥ ੧੦੬॥ ਏ॥ ਨਿਰਾ ਬਿਕਾਰ ਬੁਧ ਰਮਤ ਹੋਨ
 ਹੀ ਕਹੁ ਤਾ ਕੈ ਆਸ॥ ਨਿਰਦੁਰਛੀ ਨ ਮੇਸ ਸਦਾ ਸਰਦੁ ਅਸਕਤ
 ਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੧੦੭॥ ਸੋ॥ ਨਿਰਮਮ ਸੋ ਭੁਤਿ ਪੀਰ ਕੀ ਚਨ ਪਾਹਨ ਲੋਹ
 ਸਮ॥ ਰਿਦੈ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਚੀਰ ਨਾਮ ਕੀ ਏ ਜੀ ਨਤੀ ਨ ਗੁਨ॥ ੧੦੮॥ ਏ

ਸਬਾਸਿਖਜਨਕੋਨਹੀਦਿਚਾਰ॥ ਨਹੀਮਨਮੈਕਛੁਆਸਾਧਾਰ॥ ੧੦੮॥
 ਕਤਾਤਮਾਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਬਿਲਾਸ॥ ਕੋਨੈਤੋਲਮੈਕੋਪੁਨਤਾਸੁ॥ ੧੦੯॥
 ਦੇ॥ ਜਾਨਤਮਾਨਜਾਨਤਿਸਦਾਦੇਖਤਿਹੀਆਨਾਦੇਖ॥ ਬੋਲਤ
 ਅਨਬੋਲਤਿਸਦਾਬਿਨਗਜਾਨੀਨਹੀਪੇਖ॥ ੧੧੦॥ ਦੇ॥ ਭਿਖਰ
 ਜਾਗਦਲਕਜਯੋਗੇ॥ ਕੁਪਤਿਜਾਨਜਨਕਾਜਿਯੁਯੋਇ॥ ਜੇਨ
 ਹਿਕਾਮਵਾਸਾਜਾਰ॥ ਸੇਰੁਤਿਹੈਸੇਈਸੀਮਾਰ॥ ੧੧੧॥ ਅਲਖ
 ਅਰਥਬਹੁਅਰਥਨਮਾਹੀ॥ ਗਲਤਿਆਸਅੰਤਰਤੇਆਹੀ॥ ਮਮ
 ਤਾਤਜਾਗਰੁਯੋਨਿਰਵਾਸੀ॥ ਜੀਵਨਿਮੁਕਤਿਸਰੂਪਨਿਵਾਸੀ॥ ੧੧੨॥
 ਜੇਗਜਾਨੀਨਿਹਕਪਾਟਿਨਿਰੰਤਰ॥ ਦਿਚਰਤਿਸਰਬਅਰਥਕੇਅੰ
 ਤਰ॥ ਤਾਕੋਕੋਨਪ੍ਰਵਿਰਤਨਾਵਿਰਤਿ॥ ਕੋਨੈਤੋਤ੍ਰਨਿਸਚੈਚਿਤ॥ ੧੧੩॥
 ਦੇ॥ ਨਿਜਆਤਮਾਵਿਸ਼ਾਮਕਾਰਿਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਯੋਨਿਰਵਾਸ॥ ਸਕਲ

ਜਗਤ ਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਤਤਾ ਛਿਨ ਕੀ ਨੇ ਨਾਮ ॥ ੧੧੩ ॥ ਜੇ ਅੰਤਰ ਅਨੇਰੇ
 ਕੁਇ ਉਕੈ ਕੈ ਕੋ ਕਜਾਨ ॥ ਤੈਸੇ ਅਧਕਾਰੀ ਨਹੀ ਤਾਤੇ ਮੈਨ ਪ੍ਰਮਾ
 ਨ ॥ ੧੧੪ ॥ ਤੇ ॥ ਸਖੇ ਪਾਤਿ ਮੈਨ ਸੁਖੇ ਪਾਤਿ ਆਹ ॥ ਸੁਖ ਨੇ ਮੈ ਸੁਖ ਨਾ
 ਨਹੀ ਤਾਹ ॥ ਜਾਗੂਤ ਮਾਹਿ ਜਾਗੂਤ ਨਹੀ ਰਾਮੈ ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਅ
 ਤਮ ਤਿਪਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਹਿਤ ਚਿਤ ਨਹੀ ਚਿਤ ਪਛਾਨ ॥ ਇ
 ਝੀ ਸਹਿਤ ਨਾਇ ਝੀ ਜਾਨ ॥ ਗਜਾਨੀ ਸਹਿਤ ਬੁਧ ਨਿਰਬੁਧ ॥ ਸਹਿ
 ਕਾਰ ਪਛਾਨ ਸੁਧ ॥ ੧੧੬ ॥ ਤੇ ॥ ਅਕਿਚਨ ਕਿਚਨ ਨਾਹਿ ਮੈ ਨਹੀ ਮਮੁ
 ਖਨਹੀ ਮੁਕਤਿ ॥ ਨਹੀ ਦਿਰਕਤਿ ਰਾਗੀ ਨਹੀ ਸੁਖੀ ਦੁਖੀ ਨਹੀ
 ਬੁਗਤਿ ॥ ੧੧੭ ॥ ਧੰਡਤਿ ਦਿਖੈ ਧੰਡਤਿ ਨਹੀ ਨਹੀ ਜਣੁ ਜਣੁ ਤਾ ਮਾਹਿ
 ਸਮਾਧਾ ਦਿਖੈ ਨਾਮ ਮਾਪੈ ॥ ਅਨਭੂ ਮਭੂ ਮਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ੧੧੮ ॥ ਤੇ ॥ ਘ
 ਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੈ ਨਿਸਚਲਾ ਚਿਤ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਜਤਾ ਕੀ ਯਾਨ ਦਿਗਤਿ

ਸਮਸਰਬਤਨਾਤਿਸਾਨਾਹੋਇ॥ ਸਿੰਤਅਸਿੰਤਭੁਰੈਨਹੀਕੋਇ॥ ੧੧
 ੮॥ ੨॥ ਨਿਦਾਤੇਨਹੀਕੋਪਕਛੁਭਿਪਮਾਹਰਖਨਾਯੋਗ॥ ਜੀਵਨਮੈ
 ਅਨਿਦਨਾਹਿਅਰਨੇਮੈਨਹੀਸੋਗ॥ ੧੨॥ ਨਹੀਧਾਵਤਜਨਪੁਜਮੈ
 ਨਹੀਕਰਤੋਬਨਬਾਸੇ॥ ਜੇਮੈਤੈਸੇਜਗਤਗੰਬਨਪਟਨਸੁਹਿਲਾਸ
 ੧੩॥ ਏਕਭੂਨਸਠਚੈਪਈਦੇਗਤਿਹਪੰਚਾਸ॥ ਏਕਛੈਦੈਨਸੋਰ
 ਠਾਸੀਖਯਾਕਹੀਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੧੨੨॥ ਸਾਂਤਸਤਕਹੈਨਾਮਜਹਿਅਸ੍ਰਾ
 ਦਸਪ੍ਰਕਰਨ॥ ਤਾਂਕੀਸੀਖਯਾਪ੍ਰਗਾਟਿਕਾਰਿਦਯਾਲਅਨੇਮੀਦ
 ਰਨ॥ ੧੨੩॥ ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਿਦਯਾਲਅਨੇਮੀਦਿਚਰਤੀਅਸ੍ਰਾਦਛ
 ਗੁਖਾਅਨਰੁਹਦਿਲਾਸਸਾਂਤਸਤਕਨਾਮਾਇਤਅਸ੍ਰਾਦਸਪ੍ਰਕ
 ਰਨ॥ ੧੮॥ ੨॥ ਸਾਧਨਸਾਧਸਮਾਧਸਬਗੁਰਮੁਖਤੋਸੁਨਧਾਰ
 ਨਿਜਆਤਮਾਦਿਸਾਂਤਦੇਸਲੇਕਆਠਸੈਵਿਚਾਰ॥ ੧॥ ੨॥ ਹੇਗੁਰ

ਸੈਤੁਮਤੇਲਯੋਤਤਗਯਾਨਉਪਦੇਸ॥ ਰਿਦੇਉਦਾਰਸਮੁੰਦ੍ਰਸੇਰੁ
 ਮਕਛੁਰਯੋਨਾਲੇਸੁ॥ ੨॥ ਪਰਾਮਰਸਬਹੁਬਿਧਹੁਤਤਕੇਸਲ
 ਵਿਚਾਰ॥ ਤਕੋਨਾਸਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਕੀਉਮੋਹਿਉਧਾਰ॥ ੩॥ ਕੋਨਧ
 ਰਮਕੇਅਰਥਹੈਕੋਨਕਾਮਕੇਗਯਾਨ॥ ਕੋਨਏਵੇਤਅਏਤੋਹੈਨਿ
 ਜਉਪਮਾਥਿਤਠਾਨ॥ ੪॥ ਕੁਤਕੁਵਿਖਤਕੋਨਹੈਵਰਤਮਾਨਕੋਅ
 ਹ॥ ਕੋਨਦੇਸਉਪਦੇਸਕੋਨਿਜਆਤਮਾਥਿਤਜਾਹ॥ ੫॥ ਕੋਨਅ
 ਨਾਤਮਆਤਮਾਕੇਸੁਰੁਅਸੁਰੁਬਿਧਾਨ॥ ਕੋਨਚਿਤਨਹਿਚਿਤਕੇ
 ਨਿਜਉਪਮਾਥਿਤਗਯਾਨ॥ ੬॥ ਜਾਗ੍ਰਤਸੁਪਨਸੁਖਪਤਕੇਕੇਤੁਰੀਆ
 ਅਰੁਮਾਨ॥ ਨਿਜਉਪਮਾਥਿਤਹੈਕੁਯੋਨਿਗਵਿਸੇਖਨਿਰਬਾਨ॥ ੭॥
 ਕੋਨੈਦੂਰਸਮੀਪਹੈਅੰਤਰਬਾਹਰਕੋਨ॥ ਕੋਨਸੁਛਮਪੁਨਸਥੂਲ
 ਕੋਨਿਜਉਪਮਾਥਿਤਮੰਨ॥ ੮॥ ਕੋਨਮ੍ਰਿਤਜੀਵਤੁਕਵਨਕੋਨੇਲੇ

ਗਾਬਿਲੇਗ॥ ਕੇਸਮਾਧੋਕੇਲੀਨਹੈਨਿਜਤਿਪਮਾਥਿਤਯੋਗ॥੫॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਧਰਮਅਰਥਅਰਕਮਾਤ੍ਰਿਵਰਗ॥ ਰੁਯੋਪੁਗਨਿਸਤਿਗੁਰ
 ਸੰਸਰਗ॥ ਅਲਿਖਗਯਨਕਥਾਪੁਨਯੋਗ॥ ਨਿਜਆਤਮਾਥਿਤਅ
 ਨਦੇਰੁਗ॥੧੦॥ ਏ॥ ਕਹੋਦੇਹਗਨਿਪ੍ਰਗਾਟਿਏਪਈਏਕਪਛਾਨ॥
 ਵਿਸ਼ਾਂਤਅਸਟਤਿਨੀਸਕੀਸੰਖਯਾਕਹੀਪ੍ਰਮਾਨ॥੧੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਮ
 ਤਿਤਿਆਲਨੇਮਨਿਦਾਵਿਚਰਤਿਅਸ੍ਰਾਵਕੁਭਾਖਾਵਿਸ਼ਾਂਤਅ
 ਸ੍ਰਕਿਨਾਮਏਕਤ੍ਰਿਨਿਬਿਸਤਪ੍ਰਕਰਣਮ॥੧੨॥ ਏ॥ ਆਤਮਾਥਿਸ੍ਰ
 ਮਪ੍ਰਗਾਟਿਕਹੋਸਲੋਕਆਠਨਿਰਧਾਰ॥ ਜੀਵਨਿਮੁਕਤਿਦਸਾਕ
 ਹੋਸਲੋਕਚੜਦਸਧਾਰ॥੧॥ ਕੋਨਬੂਤਕੋਦੋਹਿਪੁਨੋਕਇੰਦ੍ਰੀਮਨ
 ਕੋਨ॥ ਸਾਂਤਸਰੂਪਨਿਰਵਾਸਮੈਸਬੈਕਲਪਨਾਮੈਨ॥੨॥ ਏਦਅਤੀ
 ਤਅਮਲਾਵਿਖੈਕੋਨਸਾਸਤਾਵੀਗੀਆਨ॥ ਕੋਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਤ੍ਰਿਪ

ਤੋਕੋਨਿਗਵਿਖੈਕੋਨਮਨਜਾਨ॥੩॥ ਤੋ॥ ਬਚਨਅਤੀਤਅਪਰਮਤ
 ਜਾਮੇ॥ ਕੋਨਆਵਿਦਿਆਵਿਦਿਆਤਾਮੇ॥ ਕੋਨਇਦੰਤਾਰੀਤਾਮਮ
 ਤਾ॥ ਕੋਨੈਬੰਧਮੁਕਤਿਐਸਮਤਾ॥੪॥ ਤੋ॥ ਨਿਗਵਿਸੇਖਅਵੈਤਮੈਤ੍ਰਿ
 ਬਿਪਰਮਨਹੀਗੋਇ॥ ਕੋਬਿਦੇਹਿਕੈਦਲਾਹੈਜੀਵਨਿਮੁਕਤਨਾਮੇ
 ਇ॥੫॥ ਕੋਕਰਤਾਰੁਗਤਾਕਦਨਅਕੁਰਨਾਕਾਇ॥ ਕੋਪਰੇਖਅਪ੍ਰੇ
 ਖੋਕੋਨਿਹਸੁਭਾਵੈਹੈਸੋਇ॥੬॥ ਨਿਗਵਿਸੇਖਅਵੈਤਮੈਕੋਮਮੁਖ
 ਕੋਲੇਗ॥ ਬੰਧਮੁਕਤਿਕਾਜਾਨੀਕਦਨਕੋਜੇਗੀਕੋਜੇਗ॥੭॥ ਨਿਗਵਿਸੇ
 ਖਅਵੈਤਮੈਕੋਉਤਪਤਿਸੰਘਾਰ॥ ਕੋਨੈਸਾਧਨਸਾਧਕੋਕੋਸਾਧਕ
 ਨਿਰਧਾਰ॥੮॥ ਤੋ॥ ਨਿਗਵਿਸੇਖਅਵੈਤਪਦੁਗ॥ ਨਹੀਪ੍ਰਮਾਤਾਨ
 ਹੀਪ੍ਰਮਾਨ॥ ਨਹੀਪ੍ਰਮੇਯਪ੍ਰਮਾਵਿਗਿਆਨ॥ ਨਹੀਅਕਿਚਨਕਿ
 ਚਨਜਾਨ॥੯॥ ਤੋ॥ ਕੋਵਿਖੋਪਾਇਕਾਗੁਤਾਕੋਨਮੁਢਕੋਬੁਧ॥ ਕੋਨੇਹ

ਰਖਾਬਿਖਾਰਹੈਨਿਗਵਿਸੇਖਅਤਸੁਧ॥੧੦॥ਪਰਮਾਰਥਾਵਿਵਹ
 ਰਕੈਕਸੁਖਦੁਖਪਾਹਿਨਾਨ॥ਸਪੇਖਕਸਵਿਕਲਪਨਾਸਬਾਦਿਰਹਤ
 ਨਿਰਬਾਨ॥੧੧॥ਕੋਮਾਯਾਸੀਸਾਰਕੋਕੋਨਾਬਿਗਤਿਗਤਿਜਾਨ॥ਕੋਨਜੀ
 ਆਕੇਬ੍ਰਹਮਹੈਨਿਗਵਿਸੇਖਾਨਿਰਬਾਨ॥੧੨॥ਕੋਨਪਰਗਵਿਗਤਿਨਿ
 ਗਵਿਰਤਕੋਕੋਨਬੰਧਕੋਮੁਕਤਿ॥ਨਿਗਵਿਗਾਗਕੂਟਸੁਕੋਬਠਨ
 ਵਿਖੇਨਹੀਉਕਤਿ॥੧੩॥ਉਪਦੇਸਕਵਨਕੋਸਾਸਤ੍ਰਹੈਕੋਨਸਿਖਗੁ
 ਰਗੀਤ॥ਕੋਪਰਮਾਰਥਅਰਥਕੋਆਤਮਸਬਾਦਿਅਤੀਤ॥੧੪॥ਕੋਨ
 ਏਕਕੇਦੂਸਰੇਆਸੁਨਾਸੁਕੋਆਹ॥ਮੁਸ਼ਮੈਬਛੁਠਾਹੀਗਤਨਹਿਕ
 ਗੰਬਹੁਤਕਹੇਤਾਹ॥੧੫॥ਦੇ॥ਏਪਈਸਹਿਤਪ੍ਰਗਟਿਤ੍ਰੇਦਸਦੇਹ
 ਜਾਨ॥ਬਿਸਤਨਾਮਪ੍ਰਕਰਨਕੀਸੀਖਯਾਕਹੀਪ੍ਰਮਾਨ॥੧੬॥ਇਤਸ੍ਰੀ
 ਮਤਿਦਿਆਲਅਨੇਮਾਨੀਦਅਸ੍ਰਾਵਕੁਭਾਖਾਅਨਭਵਾਬਿਲਾਸ

ਵੇਰਚਤੀਬਿਸਤਕਪ੍ਰਕਰਣਿ॥੨॥ਚਿਪਈ॥ਕੇਸਲੇਕਉਨੀਸਵਿ
 ਚਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਖਪਛਾਨਉਦਾਹੁ॥ਬੋਝਸੁਕਹੇਮੁਕਤਿਕੇਹੇਤਤੀ
 ਨਕੇਸੀਗੁਰਿਮੀਕੇਤਿ॥੧॥ਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਕਰਨਮਿਖਆਕ੍ਰਮਐਸੇ॥ਕਹ
 ਯੇਸੀਮਾਝਿਤਾਬਿਧਵ੍ਰਤਿਜੈਸੇ॥ਤੈਸੇਗੀਭਾਖਾਕ੍ਰਮਕਹਯੇ॥ਯਹਿਨਿ
 ਰਧਾਰਭੁਲੀਬਿਧਲਯੇ॥੨॥ਮਿਖਉਕਤਿਅਨਭੁਵਉਲਾਸ॥ਦੁਤੀ
 ਯਪ੍ਰਕਰਨਨਾਮਹੇਜਾਸ॥ਕੇਸਲੇਕਤਾਕੇਪਚੀਸ॥ਜੈਲਖਾਯੇਪ੍ਰ
 ਭੁਜਗਦੀਸ॥ਸਲੇਕਚੜਦਸਤ੍ਰਿਤੀਪ੍ਰਕਰਨ॥ਗੁਰਅਖੇਪਮੁਦਵਾ
 ਰਕਰਿਦ੍ਰਗਿ॥ਅਨਭੁਵਉਲਾਸਚਤੁਰਥਪ੍ਰਕਰਨ॥ਕੇਸਲੇਕ
 ਖਟਮਿਖਵਿਦ੍ਰਗਿ॥੪॥ਲੇਨਾਮਪ੍ਰਕਰਣਪੰਚਮਜੇਆਹਿ॥ਸਲੇਕ
 ਚਾਰਗੁਰਕੀਉਨਿਰਥਾਹਿ॥ਮਿਖਕਯੇਉਤਰਨਿਰਧਾਰ॥ਸਲੇ
 ਕਚਾਰਖਸਟਮਵੀਚਾਰ॥੫॥ਸਪਤਮਅਨਭੁਵਨਾਮਪ੍ਰਕਰਨ

ਸਲੋਕੁ ਪਾਂਚ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ਧਰਾ ॥ ਅਸਟਮ ਪ੍ਰਕਰਨ ਬੀਧ ਅਰ
 ਮੁਕਤਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਚਾਰ ਤਾਂ ਕੇ ਗੁਰ ਉਕਤਿ ॥ ਨਵਮ ਪ੍ਰਕਰਨ ਜਾ
 ਨ ਨਿਰਵੇਦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਆਠ ਗੁਰ ਕੇ ਹੇ ਅਭੇਦ ॥ ਦਸਮ ਪ੍ਰਕਰਨ
 ਉਪਸਮ ਪਾਹਿ ਚਾਨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਆਠ ਗੁਰ ਕੇ ਹੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੭ ॥ ਇਕ
 ਦਸਮ ਪ੍ਰਕਰਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸਲੋਕੁ ਆਠ ਗੁਰ ਜਾਨ ਗੁਰ ਗਾਵੈ ॥ ੮ ॥
 ਆਦਸਮ ਪ੍ਰਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਆਠ ਗੁਰ ਕੇ ਹੇ ਸੁਜਾਨ
 ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਆਠ ਸਿਖ ਸੁਖ ਕੇ ਗਾਵੈ ॥ ਤੇ ਦਸਮ ਪ੍ਰਕਰਨ ਸੁਨਾਵੈ
 ਸਲੋਕੁ ਚਾਰ ਸਿਖ ਸਾਂਤ ਬਖਾਨ ॥ ਚਤੁਰਦਸਮ ਪ੍ਰਕਰਨ ਪ੍ਰ
 ਛਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਬੀਸ ਗੁਰ ਤਤੁ ਉਪਦੇਸ ॥ ਪ੍ਰਕਰਨ ਪੰਚ ਦਸ ਗਾ
 ਯੇ ਦੇਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੇ ਸਲੋਕੁ ਦਸ ਜਾਨ ॥ ਖੇਤ੍ਰ ਸੁਨਾਮ ਪ੍ਰਕਰਨ
 ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਬੀਸ ਗੁਰ ਤਤੁ ਸਰੂਪ ॥ ਸਪਤਾਦਸਮ ਪ੍ਰਕਰਨ

ਪ੍ਰਕਰਨ ਅਨੁਪ॥ ਕਹੇ ਸਲੋਕ ਸੇ ਗੁਰ ਸਮਠਾਨ॥ ਅਸਟਾਦ ਸਨ॥
 ਮਪ੍ਰਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕ ਆਠ ਆਤਮਾ ਬਿਤੁ ਵਗਨਿ॥ ਸਿਖ
 ਕਹੇ ਉਨੀ ਸਪ੍ਰਕਰਨ॥ ਸਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤਿ॥ ਦ੍ਰਿ
 ਸਤ ਪ੍ਰਕਰਨ ਸਿਖਤਿ ਉਉਕਤਿ॥ ੧੨॥ ਕਹੇ ਸਲੋਕ ਖਟ ਗੁਰ ਸੇਖ
 ਜਾ ਕਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਕਰਨ ਏਕ ਬੀਸ ਨਾਮ ਪਾਰਿ॥ ਸਲੋਕ ਖੰਡੂ ਕਪੁਜ ਸੁ
 ਨਾਉ॥ ਸੇਖ ਜਾਨੁ ਗਮ ਸਮ ਸ੍ਵਾਦਿ ਪਾਉ॥ ੧੩॥ ਆਤਮ ਅਗਨ ਮ
 ਪਖੰਜਾਨ॥ ਕਹੇ ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਜਾ ਪਰਮਾਨ॥ ਦ੍ਰਿਸਤ ਖੰਡੂ ਏਕ
 ਮਿਤ ਕਹੀ॥ ਖੰਡੂ ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਜਾ ਯੋਲਹੀ॥ ੧੪॥ ਏ॥ ਨੀ ਸੇਸ ਕ੍ਰਿ
 ਤ ਗਜਾਨ ਜਹਿ ਜਾਨੇ ਚਾਹੇਈਸ॥ ਗੁਖਾ ਅਸ੍ਵਾਦ ਕ੍ਰਕੀ ਪਏ ਖੰ
 ਡੂ ਏਕੀਸ॥ ੧੫॥ ਏਹਾ ਏਕ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਹਿ ਉਏ ਪਈ ਏਦ ਸਜਾ
 ਨ ਸੇਖ ਜਾ ਪ੍ਰਕਰਨ ਏਕੀਸ ਕੀ ਬਿਧ ਵ੍ਰਤਿ ਕਹੀ ਬਖਾਨ॥ ੧੬॥

੩੭

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part - 3) Subject Gita
Name of MSS Vigyan Gita
Author Dyalanemananda Saraswati
Period _____ Folios 36
Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatli, Amritsar
Missing Folios _____

ਸ੍ਰੀ 18/1/18

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ਾਯ ਨਮਃ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
ਨਾਮ ਰੂਪ ਮਿਰਗ ਜਲ ਸਥੈ ਕਾ ਕੇ ਕਰੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ॥ ਮੇਰੀ ਮਸ਼੍ਰੇ ਕੀ ਬੀਰ
ਨਾਮੇਰੀ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਾਯ ॥ ੳ ॥ ਜੇ ਸਿਖ ਕਰੇ
ਕਵਨ ਤੂੰ ਜੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਰੰਗ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ॥ ਕੈਨ ਠੇਰੇ ਤੇ ਆਇ
ਸਾਧ ॥ ਕਰੰਗ ਨਾਇ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਸਮਾਧ ੨ ॥ ਹ ਸਤਾ ਮਲੇ ਟਾਡਾ ੳ ॥
ਚਿਟਾਨੀ ਦੁਆਤ ਮਾਜੈ ਜੈ ॥ ਸੁਖ ਮਸਾਖੀ ਸਰੂਪਾਇ ਸੇਰੈ ॥ ਯਹਿ
ਆਤਮ ਅੰਦ੍ਰਿ ਨਹੀ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਯਾ ਗੁਨ ਕਰੰਗ ਠਹਿਰਾਵੈ
੩ ॥ ਵੇ ॥ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਯਾ ਗੁਨ ਦੇਹ ਕੇ ਸੇਰੈ ਸਾਖੀ ਮਾਨ ॥ ਬਰਨ ਪਰਮ ਸ
ਭਵੇਹ ਕੇ ਤੇ ਅਬ ਕਰੇ ਬਖਾਨ ॥ ੳ ॥ ਨਹੀ ਮਨੁਖ ਦੇਹਿ ਗਵਜ
੬ ॥ ਨਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਦਖੇਤੀ ਪਦ ॥ ਨਹੀ ਬੈਸ ਸੁਝੈ ਜਾਤੇ ॥ ਮੇਰੇ ਨ

ਜੀਉਪਾਧਸੰਪਾਦੈ॥੫॥ ਨਹੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਪੁਨਰੋਹੀ ਬਾਨਪ੍ਰ
 ਸਤਬੁਖਕਨਹੀਦੇਹੀ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿਸਰੁਕੇਪ੍ਰਤਪਾਲਕ ਤਜ
 ਕ੍ਰਮਦੇਖਸੇਈਹਉਬਾਲਕ॥੬॥ ਮਨਚਖਆਦਿਬਿਖੈਬਿਵਹਾਰ
 ॥ ਤਿਹਨਮਿਤਚੇਤਨਾਵਿਚਾਰ॥ ਨਕੁਜਿਉਬਿਆਪਕਰਹਤ
 ਉਪਾਧ॥ ਏਕਕਲੇਹੁਕਿਅਗਜਿਉਸਾਧ॥੭॥ ਜਿਉਗਵਿਜਗਵਿ
 ਵਹਾਰਨਮਿਤ॥ ਤਿਉਚੇਤਨਸਾਖੀਹੀਨਿਤ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿਸਰੁਕੇ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ॥ ਤਜਕ੍ਰਮਦੇਖਸੇਈਹਉਬਾਲਕ॥੮॥ ਅਗਨਉਸਾ
 ਜੈਸੇਪਾਰਿਚਾਨੇ॥ ਬੋਧਰੂਪਆਤਮਤਿਉਮਾਨੇ॥ ਮਨਅਰਚਛ
 ਆਦਿਹੈਜਿਤੈ॥ ਅਤਅਬੋਧਆਵਿਟਕਹੈਤਿਤੈ॥੯॥ ਨਿਹਕਿਪ
 ਏਕਅਸੈਬਿਵਹਾਰ॥ ਮਨਅਰਬੁਧਾਚਿਤਅਹਿਕਾਰ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ
 ਸਰੁਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ॥ ਤਜਕ੍ਰਮਦੇਖਸੇਈਹਉਬਾਲਕ॥੧੦॥

ਮੁਖ ਅਰੁ ਸਰ ਰਪ ਨ ਮੈ ਜੋ ਹੈ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਨ ਹੀ ਨਿ ਆ ਰ ਪੁ ਨਿ ਮੈ
 ੧ ॥ ਚਿ ਦਾ ਰੁ ਸ ਬੁ ਧਿ ਮੈ ਤਿ ਉ ਹੀ ॥ ਨ ਹੀ ਨਿ ਆ ਰ ਆ ਤ ਮ ਪੁ ਨਿ ਕਿ
 ਉ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਨ ਜੋ ਰ ਮਿ ਲ ਯੋ ਕੇ ਨ ਕੇ ਹ ਯੋ ॥ ਬਾਂਝ ਪੁ ਤ ਕੁ ਮ ਯੋ ਗਿ ਲ
 ਜੋ ਮੈ ॥ ਨਿ ਤ ਪ੍ਰਾ ਪ ਤਿ ਸ ਰੁ ਕੇ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾਲ ਕ ॥ ਤ ਜ ਕੁ ਮ ਦੇ ਖ ਮੈ
 ਈ ਹੀ ਬਾਲ ਕ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਕੋ ਨ ਬਿ ਬ ਪ੍ਰ ਤਿ ਬਿ ਬ ਕੇ ਕੋ ਨ ਆ ਦਿ ਦਿ
 ਆ ਆ ਹੀ ॥ ਕੋ ਬੀ ਛੁ ਰ ਯੋ ਕੋ ਨ ਮਿ ਲ ਯੋ ਸ ਰੁ ਸ ਮ ਤਾ ਨਿ ਰ ਬਾ ਹ
 ੧ ३ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਅਰੁ ਦ ਰ ਰ ਪ ਨ ਕੋ ਹੋ ਏ ॥ ਮੁਖ ਅਰੁ ਸ ਤ ਹਾਂ ਰ ਹੋ
 ਨ ਕੋ ਏ ॥ ਤਿ ਉ ਅਰੁ ਦ ਬੁ ਧੋ ਕੇ ਪ ਯੋ ॥ ਚਿ ਦਾ ਰੁ ਸ ਚੇ ਤ ਨ ਕੇ ਹ ਯੋ
 ੧ ੪ ॥ ਦਿ ਰ ਮਾ ਨ ਮੁਖ ਏ ਕ ਪ ਛਾ ਨਿ ॥ ਗ ਹਿ ਤ ਕ ਲ ਪ ਨਾ ਤਾ ਕੇ ਜਾ ਨਿ ॥
 ਨਿ ਤ ਪ੍ਰਾ ਪ ਤਿ ਸ ਰੁ ਕੇ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾਲ ਕ ॥ ਤ ਜ ਕੁ ਮ ਦੇ ਖ ਮੈ ਈ ਹੀ ਬਾ
 ਲ ਕ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਕੋ ਰੁ ਸ ਕ ਕੋ ਰੁ ਸ ਹੋ ਕੋ ਅਰੁ ਸ ਦਿ ਦਾ ਰ ॥ ਤੁ

੩੪

ਲਮੂਲਸਰੂਪਾਤਠਲਏਕਬੀਜਾਬੀਸਤਾਰ॥ ਬੁਧਉਪਾਧਕ
 ਏਕੋਜਾਗੀ॥ ਏਕਪ੍ਰਕਾਸਤਹੈਸਰੂਪਾਗੀ॥ ਘਟਅਨੇਕਮੈ
 ਜਿਉਰਵਏਕ॥ ਘਟਉਪਾਧਤੈਰੂਯੇਅਨੇਕ॥ ਤਜਉਪਾਧ
 ਜੇਤਾਕਦੇਖੈ॥ ਏਕਰੂਪਸਾਖੀਸਮਲੇਖੈ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਸਰੂਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ॥ ਤਜਰੂਮਦੇਖਸੇਈਹੈਬਾਲਕ॥ ੧੮॥
 ਕੇਕਲਪਕੋਕਲਪਨਾਕਲਪਤਿਕਹੀਐਜੇਨ॥ ਜਹਾਂਭੇ
 ਰਸੁਪਨੇਨਹੀਸਾਧਨਸਾਧੇਕਉਨ॥ ੧੯॥ ਚੈ॥ ਸੁਖੀਜੇਤਜੇਅ
 ਤਮਹਯੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਮਨਤੈਨਯਾਭੇਕਹੀਐ॥ ਮਨਅਰਚਛੁਆ
 ਰਕੀਆਰਿ॥ ਮਨਇੰਦ੍ਰੀਤੇਅਗਮਅਗਾਧ॥ ੨੦॥ ਅਤਸੁਖਮ
 ਤੇਸੁਖਮਸਾਖੀ॥ ਯਾਹਿਗਤਬੇਦਪੁਰਾਨਨਭਾਖੀ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿਸਰੂਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ॥ ਤਜਰੂਮਦੇਖਸੇਈਹੈਬਾਲਕ॥ ੨੧॥

੨੦॥ ਕੇਰਾਜਾਤੋਕੇਰਾਜਾਨਹੈਕੋਨੈਕਹੀਅੰਗੇਗਇ॥ਏਕਡਾਟਚੈ
 ਤਨਸਬੈਕਾਕੋਕੋਨਪ੍ਰਮੇਯ॥੨੨॥ ਚੈਪਈ॥ਪ੍ਰਕਾਸਅਨੇਕਚ
 ਖੋਜੇਕੁਮੈ॥ਨਹੀਕੁਮੈਤੋਰਵਤਗੰਧਕੁਮੈ॥ਅਨੇਕਬੁਧਕੋਬੋਧਕ
 ਤਿਉਹੀ॥ਨਹੀਬੋਧੈਕੁਮਤੇਪੁਨਾਇਤਿਹੀ॥੨੩॥ ਨਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿਕੀ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਚਹੈ॥ਗਾਥਦੀਪਪਾਵਕਪਗਦਏ॥ਬੋਧਰੂਪਸਭਕੇ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ॥ਤਜਕੁਮਰੇਖਮੇਈਹਉਬਾਲਕ॥੨੪॥੨੦॥ਕੋਬੋਧ
 ਕੋਬੋਧੈਕੋਨੈਕਹੀਅਹਿਬੁਧਕੋਅਨਵੈਦਿਤੋਕਹੈਸਬੈਆ
 ਤਮਾਸੁਧ॥੨੫॥੨੦॥ਜਿਉਰਵਲੇਚਨਕੋਸੁਪ੍ਰਕਾਮੈ॥ਲੇਚਨਉ
 ਲਾਟਿਸੂਰਮੁਖਕੁਮੈ॥ਤਿਉਚਿਤਾਬ੍ਰਿਤਚੇਤਨਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਲਖੈਬਿ
 ਤਚੇਤਨਆਬਿਨਾਮੀ॥੨੬॥ਮਨਚਖਰੁਪਗਯਾਨਕੇਗਯਾ॥ਹੈ
 ਸਾਖੀਸਬਕੇਜਨਵਯਾ॥ਨਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿਸਭਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ

ਤਜਰੂਮ ਦੇਖ ਸੇਈ ਹੋ ਬਾਲਕ ॥ ੨੭ ॥ ਦੇ ॥ ਕੋਚੇਤ ਨ ਚਿਤ ਬ੍ਰਿਤ
 ਕੋ ਕੋਲਖ ਕੋ ਕੋਲਖ ॥ ਕੋਸਾਖੀ ਕੋਸਾਖੀ ਹੋ ਅੰਦ੍ਰੇ ਰੂਪ ਅਲਖ ॥ ੨੮ ॥
 ਚੈ ॥ ਜਲ ਅਯੋਕ ਮੈ ਜਿਉ ਗਵਿਏ ਕ ॥ ਹੇਤ ਚਲਾ ਚਲ ਰੂਪ ਅ
 ਨੇਕ ॥ ਨਹੀ ਨਿਅਰੇ ਕੰਬ ਹੂ ਦਾਰਿ ਹੇਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਜਲ ਮੈ
 ਜੋਤਿ ॥ ਚਲਾ ਚਲ ਬੁਧ ਅਨ ਕਜੇ ਆਹੀ ॥ ਨਯਾਰੇ ਭਾਸਤੁ ਹੋ ਸ
 ਭਾਗੀ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਲਕ ॥ ਤਜਰੂਮ ਦੇਖ ਸੇਈ
 ਹੋ ਬਾਲਕ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇ ॥ ਨਹੀ ਉਪਾਧ ਨਾਸ ਮਾਧੈ ਹੋ ਨਹੀ ਸਾਧ ਨ ਨਹੀ
 ਸਿਧ ॥ ਨਹੀ ਬਿਖੇ ਪਾਇ ਕਾਗਤ ਨਹੀ ਗਾਨ ਨਹੀ ਬ੍ਰਿਧ ॥ ੩੦ ॥ ਚੈ ॥
 ਪਾਨ ਕਰ ਜੈ ਸੋਇ ਸਾਟਿ ਦੁਗਈ ॥ ਮਨੋ ਸੂਰ ਜੋਤਿ ਪਾਨ ਛਾਈ ॥
 ਮੂੜ ਮੂੜ ਗਤ ਕੇ ਹੀ ਜਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭਾਗ ਹਿਤ ਆਦਿਤ ਪਛਾਣੈ ॥ ੩੧ ॥ ਤੋਸੇ
 ਦ੍ਰਿਸਾਇ ਮੂੜ ਜੋ ਅਹੈ ॥ ਨਿਤ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਬਾਂਧੀ ਉਕਹੈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਪ

ਤਿਸਰੁ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥ ਤਜ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖ ਸੇਈ ਹੋ ਬਾਲਕ ॥ ੩੪ ॥
 ਕੇਗ ਜਾਨੀ ਕੇਗ ਜਾਨੀ ਹੈ ਕੇ ਅਰਥੀ ਕੇ ਅਰਥ ॥ ਕੇਪ ਰਮਾਰਥ ਬੀ
 ਧ ਕੇ ਬਚਨਾ ਬਿਕਲ ਪਾਅਰਥ ॥ ੩੫ ॥ ਚੈ ॥ ਅਨ ਸੁਤ ਸਮਸਤ
 ਦਸ ਤਿਮਹਿ ਬਿਜਾਪਕ ॥ ਏਕੰ ਰੂਪ ਸਾਖੀ ਸਗਲਾਪਕ ॥ ਧ੍ਰੁਮ
 ਪੁਲਪਟ ਨ ਜਲ ਵਹੈ ॥ ਜਿਉ ਨ ਰੂਪ ਸਰਬ ਰਾਅ ਹੈ ॥ ੩੬ ॥
 ਤਿਉ ਚੇਤਨ ਸਭੁ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਰਹੈ ਅਲੇਪ ਸਗਲਾਪਟ
 ਵਾਸੀ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸਰੁ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥ ਤਜ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖ ਸੇ
 ਈ ਹੋ ਬਾਲਕ ॥ ੩੭ ॥ ਚੈ ॥ ਕੇ ਬਜਾਪਕ ਕੇ ਬਜਾਪ ਹੈ ਕੇ ਸਾਧਨ ਕੇ ਮੁ
 ਕਤਿ ॥ ਜਗਿ ਜਾਸੀ ਗਿਆਨੀ ਕਵਨ ਨਹੀ ਜੋਗਨ ਹੀ ਜੁਗਤਿ ॥ ੩੮ ॥
 ਚੈ ॥ ਅਚਲ ਚਾਂਦਨੀ ਜਲ ਮੈ ਜੈਸੇ ॥ ਚੰਚਲ ਰੂਪ ਤਹਿ ਕੇ ਤੈਸੇ
 ਤਿਉ ਉਪਾਧ ਮੈ ਚੇਤਨ ਪਜਾਰੇ ॥ ਆਤਮ ਰੂਪ ਚਲਾ ਚਲਨ

89

ਨਯਾਰੇ॥੩੮॥ਉਪਾਧੇਰੇਰਜਯੇਛਟਕਰਿਖਾਵੈ॥ਬੁਧੇਰੇਰਜਿ
 ਉਬੇਰਜਨਾਵੈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿਸਰੁਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ॥ਤਜਰੂਮਰੇ
 ਖਸੇਈਹੀਬਾਲਕ॥੪੦॥੨॥ਪ੍ਰਸਨਉਤਰਉਤਮਕਬਾਹਸਤੁ
 ਮਲਬੁਗਵਾਂਨ॥ਸਲੋਕਚਤੁਰਦਸਲੋਕਹਿਉਪਰਮਤਤੁਕੇਗ
 ਯਾਨ॥੪੧॥ਅਹਿਬ੍ਰਹਮਸਿਉਪਾਸਨਾਕੁਮਚਤੁਰਬੀਰਗਜਾਨ
 ਚਾਰਕੁਮਕਾਬਿਧਕਹੀਪ੍ਰਸਨਉਤਰਬਿਧਠਾਨ॥੪੨॥ਗਜਾਨ
 ਉਤਕਛੁਪੰਥਨਹਿਨਹਿਪ੍ਰਾਪਤਿਅਕੁਲਾਖ॥ਹਸਤਾਮਲਕੁ
 ਗਵਾਨਪ੍ਰਤਿਚਾਰਕੁਮਕਾਕੁਖ॥੪੩॥ਹਸਤਾਮਲਪ੍ਰਤਿਕੁਤ
 ਪੁਨਿਸਾਤਕੁਮਕੁਗੁਵਾਂਨ॥ਸਾਵਿਕਲਪਸਮਾਧਉਪਾਧਯਹਿ
 ਕੁਮਚਤੁਰਬੀਰਗਜਾਨ॥੪੪॥ਝੋਪਈ॥ਗਜਾਨਜਾਨਸਾਵਿਕਲ
 ਪਸਮਾਧ॥ਸਤ੍ਰਪਾਤਿਨਾਮਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿ॥ਅਸੀਸਕਤਿਪਾਂਚਦੀ

ਗਾਉ ਸਮਾਧਿਗਵਿਕਲਪਸਮਝਾਉ॥੬੫॥੨॥ ਯਾਤਿਆਰੇ
 ਹੋਤੈਗਿਗਵਿਕਲਪਜੇਸਮਾਧ॥ਬ੍ਰਹਮਅਸਮਤਮੇਨਹੀਜ
 ਗੰਤਿਪਟੀਕੇਬਾਧ॥੬੬॥ਗੋਗਜਾਨਗਜਾਤਾਨਹੀਨਹੀਆਸਿਮ
 ਅਰੁਮਾਨ॥ਅਸੀਸਕਾਤਿਪੁਨਿਸਹਜਹੀਹੋਤਸਰਬਭੈਜਾਨ॥
 ੬੭॥ਸਤ੍ਰਪਤਿਵਿਖੇਪ੍ਰਗਟਿਹੋਤਸੁਪਰਉਤਥਾਨ॥ਪਰਉਤਥਾਨ
 ਪਹੁੰਨੀਅੈਅਸੀਸਕਾਤਿਮੈਜਾਨ॥੬੮॥ਗਿਗਵਿਕਲਪਸਾਵਿਕਲ
 ਪਕੇਮਿਟਤਿਜਗੰਅਰੁਮਾਨ॥ਥਕੀਬ੍ਰਿਤਅਨੈਰੁਥਕਯੇਕਉਨੈਗ
 ਜਾਤਾਗਜਾਨ॥੬੯॥ਤਤ੍ਰਪਾਦਿਕੇਅਰਥਕੋਹੋਤਅਰੁਭਾਵਹਿਦਾਨ॥
 ਛੁਰੀਪਦਾਰਥਅਭਾਵਹੀਨਹੀਸੁਪਰਉਤਥਾਨ॥੭੦॥ਏਕੈਜੀ
 ਵਾਨਿਮੁਕਤਿਮੈਚਾਰਮੁਕਤਿਜਯੋਹੋਤ॥ਤਿਯੇਏਕੈਤੁਰੀਆਵਿਖੇ
 ਤੁਰੀਆਚਾਰਉਚੇਤ॥੭੧॥ਬਰਬਾਰਿਸ੍ਰਵਰੀਆਮਬ੍ਰਹਮਾਵਿਤੁ

ਚਾਰਗੁੰਤਤੁਰੀਆਜਾਨੋਚਿਤ॥ ਅਪ੍ਰੇਖਪ੍ਰੇਖਭੇਦਜੇਆਹਿ॥ ਛ
 ਠੀਪਾਚਵੀਕੋਨਿਰਬਾਹਿ॥ ੫੨॥ ਸਤ੍ਰਪਤਿਪ੍ਰਿਥਮਤੁਰੀਆਸੁਨ
 ਅਮੀਸਕਤਿਦੁਤਯੇਜਾਨੋਪੁਨਿ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏਪਦਾਰਥਅਗੁਵਨੀ
 ਜਾਨੋ॥ ਬਿਸਮਰਨਸਰਬਤੁਰੀਆਤਿਉਮਾਨੋ॥ ੫੩॥ ਚੌ॥ ਸੁਰੁਇ
 ਛਾਸੁਵਿਚਾਰਨਾਤਨਮਾਨਸਾਸ੍ਰੁਤਾਪਤ॥ ਅਮੀਸਕਤਿਪਦਾਰਥ
 ਭਾਵਨੀਪੁਰਾਨਿਤੁਰੀਯਾਤਤੁ॥ ੫੪॥ ਚੌ॥ ਪ੍ਰਥਮਜਾਨਸੁਬਾਇਛਾਏ
 ਕ ਸੁਰੁਕਰਮਨਕੋਸਦਾਵਦੇਕ॥ ਕੋਹੋਵਿਚਾਰਨਾਦੁਤੀਏਤਿਉਪੁਨ
 ਬੇਦਾਵਿਚਾਰਕਰੈਗੁਰਤੇਸੁਨਿ॥ ੫੫॥ ਤਦਾਕਾਰਸ੍ਰਵਨਿਸੁਨਹੋਇ॥
 ਤਨਮਾਨਸਾਜਾਨੋਪੁਨਿਸੋਇ॥ ਗਯਾਨਪੁਰਬਿਯਾਹਿਤੀਨਬਖਾਨੀ
 ਵਿਨੁਸਾਧਨਸਤ੍ਰਪਤਿਠਾਨੀ॥ ੫੬॥ ਚੌ॥ ਪ੍ਰਥਮਭੂਮਕੋਹਿਤੋਹੈਨੋਧ
 ਭੁਗਤਿਵਿਚਾਰ॥ ਤਾਤੇਅੰਤਰਉਪਜੈਹੈਭੁਗਤਅਨੰਨਉਦਾਰ

॥
५७॥ ॐ॥ बुगतिअनिउरारउमलमांडहीरेउ॥ पुगति
पारिमैडीकज्जेबिपानधेपउरेउ॥ ५८॥ ॐ॥ डीमरउपमा
पिषममूदनिमुनि॥ गुनउरारकीरतनदुतजेपुनि॥ रिउती
ऐडीमूरगाभमभरन॥ पारमैदनाभरननबीरन॥ ५९॥ ॐ॥
रनदामगुदपारिचन॥ मधारादुआठहीजान॥ मरघनै
देरननभीलगी॥ नैपारुगतिपूगटिकरिक्की॥ ६०॥ ॐ॥
पिषमभुमकाकरिउरैअरषाबिबिपाबिमषार॥ ६१॥ ॐ॥
नरूपमठलीठलैमैअबकगदिचारु॥ ६२॥ ॐ॥
बुभकाजगसांसाघरनउ॥ ६३॥ ॐ॥
ॐ॥ बुपभकतिबेभारगलर॥ ६४॥ ॐ॥
ॐ॥ मजानमैउपिआरे॥ ६५॥ ॐ॥
ॐ॥ अघरैउजैभरमपलदेम॥ ६६॥ ॐ॥

ਕਰਿਯਾਕੇਆਦਿਸ॥ ਨਿਵਰਤਿਸਾਮਤ੍ਰਸਜਨਜੇਆਹੀ॥ ਤੁਗਰੁ
 ਪਪਾਦਪਜਾਹਿਨਾਹੀ॥ ੬੩॥ ਸੀਤਲਛਾਯਾਫੁਲਫੁਲਤਰੇ॥ ਆਨੇਅ
 ਪਾਬਿਧਾਤਾਕਰੇ॥ ਤੁਗਨਾਏਕਾਦਿਵਸਾਬਿਰਕੀਜੈ॥ ਤਸਤਯਾਗਪ
 ਦਿਆਗੇਦੀਜੈ॥ ੬੪॥ ਵੈਗਗਅਗਦਿਇਛੁਗਨਿਤਗਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਭੁ
 ਮਸੁਭਾਇਛੁਅਹੈ॥ ਸੁਭਾਇਛੁਜਿਸਅੰਤਰਜਾਗੈ॥ ਤਾਂਕੀਮਲ
 ਨਵਾਸਨਾਭਾਗੈ॥ ੬੫॥ ਪ੍ਰਿਥਮਭੁਮਕਾਇਤ੍ਰਅਭੁਯਾਸ॥ ਅੰਤਰ
 ਭਯੋਦਿਚਾਰਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਕੇਹੰਕੈਨਕ੍ਰਾਂਤੇਆਯੋ॥ ਜੀਵਹਯਕੈਸੇ
 ਲਪਟਾਯੋ॥ ੬੬॥ ਸਤਿਅਚਾਰਾਬਿਉਗਰਾਬਿਚਾਰ॥ ਯਾਹਿਦਿਚਾ
 ਰੁਨਾਜਾਨਸਾਰ॥ ਨਿਤਅਨਿਤਬਬੇਕਬੀਚਾਰੈ॥ ਗਧੈਨਿਤਅਨਿ
 ਤਾਬਿਸਾਰੈ॥ ੬੭॥ ਸੁਭਾਇਛੁਸੇਵਿਚਾਰਨਾਤਾਤੇਜੋਫਲਹੋਇ॥
 ਇੰਦ੍ਰੀਅੰਰਥਾਦਿਖੈਪ੍ਰਗਟਿਗਗਰਹੈਨਹੀਕੋਇ॥ ੬੮॥ ਚੰ॥ ਮਨ

ਸੁਛਮਹੋਇਸੁਛਮਲਾਗੈ॥੨੬੬॥ਵਿਚਾਰਿਚਾਰਸੇਮਨਮੈਜਾਗੈ॥੩
 ਨਮਨਅਰੁਵਰੁਯਾਛਿਨਾਮਾਹੀ॥ਸਥੁਲਬਾਸਨਾਅੰਤਰਦਾ
 ਹੀ॥੬੬॥੨॥ਤਦਕਾਰਬੀਚਾਰਸੇਤਜਰਤਹੀਨਾਜੀਜਾਇ॥
 ਤਨਮਾਨਸਾਤਕੈਕੈਜੇਪੰਡਤਿਕਵਰਾਇ॥੭੦॥ਸੁਭਾਇਛਾਸੁ
 ਵਿਚਾਰਨਾਤਨਮਾਨਸੁਵਿਚਾਰ॥ਤਾਤੇਸਤਵਾਪਤਿਕੈਅੰਤਰ
 ਕੇਵਲਗਯਾ॥੭੧॥੨॥ਸਤਿਰੂਪਅਤਮਾਜੇਹੈ॥ਤਾਮੈਥਿਤਸ
 ਵਿਵਾਪਤਿਸੇਹੈ॥ਚਾਰਬੁਧਾਵਿਚਾਰੁਯਾਸਭਯੋਜਬ॥ਨਿਹਮਿ
 ਗੀਨਯਾਰੇਛਲਤੈਤਬ॥੭੨॥ਸਤਿਆਤਮਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਰੁਈ॥ਸ
 ਤ੍ਵਾਪਤਿਛਾਨਸੁਈ॥ਸਤ੍ਵਾਪਤਿਚਤਰਬੀਗਯਾ॥ਤਾਕੇਅਨ
 ਭਵਕਹੈਪ੍ਰਮਾਨ॥੭੩॥੨॥ਹੈਅਖੰਡਅਵੇਤਅਮਰਜਗਮੁਖ
 ਮੈਅਧਯਾਸ॥ਦਯਾਲਮੁਕਤਿਮਾਨਕਹਿਤੈਹੈਸਤ੍ਵਾਪਤਿਪ੍ਰਕਾ

ਸ॥੭੪॥ ਸਤ੍ਰਾਪਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੈ ਦ੍ਰੁ ਫੇਜਾਨੇ ਜਗਾਤਿ॥ ਸਾਚ ਪਦ
 ਨੈ ਆਤਮਾ ਹੋਇ ਏਕਤਾ ਕੁਗਤ॥੭੫॥ ਸਤ੍ਰਾਪਤਿ ਸੁਕਾਵ ਬਰ
 ਤੇ॥੭੬॥ ਜਾਨ ਏਕ ਦ੍ਰੁ ਸੋਗਤਿ ਜਾਗੈ॥ ਤਿਹ ਉਪਾਧ ਏਕਤਾ ਲਾਗੈ॥
 ਸੁਪਨੇ ਕੇਗ ਜਤੇ ਨ ਹੀ ਕੁਰੈ॥ ਤੁਰੀਆ ਕੀ ਜਗਤ ਮੇ ਜਾਗੈ॥੭੭॥
 ਤਜੇ ਤੀਨ ਤੁਰੀਆ ਮੈ ਰਹੈ॥ ਸੋਹਿੰ ਸੋ ਅਨਭੈ ਕਹੈ॥ ਗਿਆਨ ਅ
 ਹੰ ਮੇਵ ਰਹੈ ਤਿਹ ਅੰਤਰ॥ ਯਹਿ ਹੋ ਚਤੁਰ ਬਕੁ ਮਕਾਮੰਤਰ॥੭੮॥
 ਯਹਿ ਹੋ ਏਕ ਅਵਸਤਾ ਸਾਰ॥ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਜਗਾ ਜੀਉ ਬਿਵਹਾਰ
 ਯਾ ਮੈ ਗਿਕੇ ਬਹੁਗਨ ਹੀ ਆਵੈ॥ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਚੈ ਤਨ ਸਮਾਵੈ॥੭੯॥
 ਜਾਕੇ ਸ੍ਰਵਾਨਿ ਮਾਨ ਕੀ ਪਿਯਾਸ॥ ਸਦਾ ਜਗਾਤਿ ਜਾਨੇ ਅਧਯਾ
 ਸ॥ ਹੇਤੁ ਸੁਪਰ ਉਤਥਾਨ ਸੇਵਾ ਕੇ॥ ਛੂਟੈ ਲਗੈ ਸਮਾਧ ਸੁਵਾਕੇ॥੮੦॥
 ਹਸਤਾ ਮਲੇ ਦਾਤਾ॥ ਚੈ॥॥ ਅਚਲ ਅੰਤ ਕਾਲ ਪੁਨਿ ਕੈ ਸੇ॥ ਸੇ

ਬੇਧਕੋਹੋਤੋਹੋਜੈਸੇ॥ ਮਨਧਾਰਨਪਾਨਿਪਵਨਸਰੂਪ॥ ਅਚਲ
 ਹੋਇਨਹੀਤਾਕੇਰੂਪ॥ ਭੂਮਚਤੁਰਥੀਤਿਆਕੋਪਾਨ॥ ਤੀਕੀਗਤ
 ਕੁਖੇਕੁਗਵੰਨ॥ ਜਾਤੇਮਨਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਤੁਮਸਤਿਗੁਰਪੂਰਨ
 ਪਰਧਾਨ॥ ੮੧॥ ੨॥ ਗਯਾਨਪ੍ਰਥਮਮਨਅਚਲਕੀਮੈਕਾਕਰੀਗਵੈ
 ਚਾਰ॥ ਅਥਵਾਗਯਾਨਉਤਰਕਰੀਉਭੈਪੋਖਨਿਰਧਾਰ॥ ੮੨॥ ਗਯਾ
 ਨਉਤਰਪੂਰਬਿਸਰਾਮਨਚੇਚਲਚਲਜੇਆਹਿ॥ ਉਭੈਪੋਖਮੈਸਾ
 ਹੋਗਬਿਧਵਤਕਰਿਨਿਰਬਾਹ॥ ੮੩॥ ੩॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈਸ੍ਵਵਿਮਨਨਿਝਿ
 ਰੂਸਾਧੈ॥ ਮਨਮੈਸਤਿਗੁਰਬਚਨਅਗਧੈ॥ ਸਮਰਮਾਰਸਾਧਨ
 ਝਿਰੂਕਰੈ॥ ਅਚਲਹੋਇਮਨਤਮਕੋਹਰੈ॥ ੮੪॥ ੪॥ ਜੈਲੇਅੰਕਸ
 ਮੀਸਪਰਤੈਲੇਸੂਪੀਚਾਲ॥ ਤੁਭਮਨਸਾਧਨਗਯਾਨਕਰਿਅਚ
 ਲਹੋਤੋਹੋਦਯਾਲ॥ ੮੫॥ ਜੀਉਤਸਕਰੀਪਾਰਿਯੋਇਤਉਤਕ

ਰਬੀਦੀਪਾਰਿਯੋਇਤਉਤਕਹੂੰਨਾਜਾਇ॥ ਜਬਦੂਟੈਪੁਨਤਾਸਤੇ
 ਕੇਵਹੀਸੁਭਾਵ॥ ੮੭॥ ਅੰਤਕਾਲਮੂਰਛਾਦਕਰੰਸਾਧਨਗਯਾਨ
 ਬਿਨਾਸ॥ ਤਿਉਸਮਾਧਸ੍ਰਵਣਦਿਯੁਤਾਤੇਮੁਕਤਿਨਾਹੋਤੋਹੋਬ੍ਰਿਖਾ
 ਗਯਾਨਅਰੁਯਾਸ॥ ੮੮॥ ਚੈ॥ ਜਬਮਨਗਯਾਨਸਹਿਜਰੰਗਗਤਾ
 ਬਿਧਨਖੇਪੋਸੇਤਯਾਗੇਨਾਤਾ॥ ਰੁਯੋਅਚਲਚੇਚਲਤਾਤਯਾਗੀ॥ ਪੁ
 ਗਬਿਸੰਸਕਾਰਮਾਤਿਜਾਗੀ॥ ੮੯॥ ਚੈ॥ ਸੰਕਲਪਾਵਿਕਲਪਉਪਾਧ
 ਸੰਮਾਨਕਰੀਯਤਹੋਤਾਸ॥ ਤਯਾਗਉਪਾਧਸਮਾਧਸੰਮਾਨਚਲਤ
 ਯੋਅਨੁਜਾਸ॥ ੯੦॥ ਚੈ॥ ਅਨਹੀਸਾਧਚੇਰਪਾਰਿਚਾਨੇ॥ ਚੈਗੀਤਜੇਸਾ
 ਪਸੇਈਜਾਨੇ॥ ਚਾਖਜੇਈਖਮਹਾਂਰਸੁਜਾਹਿ॥ ਨਿਬਪਾਤਕਬਹੂੰਨ
 ਹੀਖਾਇ॥ ੯੧॥ **ਹਸਤਮਲੇਵਾਚਾ॥** ਏ॥ ਨਿਹਚੈਕਰਿਗੁਰਗਯਾ
 ਨਤੇਮਨਰੁਯੋਅਚਲਅਖੰਡ॥ ਅੰਤਕਾਲਮੂਰਛਾਦਵਸਅਚ

ਹੋਤਖੰਡਖੰਡ॥੨॥੨॥ ਚਤੁਰਥਰੁਮਕਾਪਾਪਤਿਰੁਯੇ॥ ਜੀਵਤਿ
 ਦੇਹਿਕਿਧੋਮਰਗਯੇ॥ ਅਸਟਾਂਗਯੋਗਾਬਿਨਕੇਵਲਗਯਾਨ॥ ਅੰਤ
 ਕਾਲਤਿਹਨਾਸਪਛਾਨ॥੩॥੨॥ ਅਸ੍ਟਾਂਗਯੋਗਸਾਧਯੋਨਹੀਕੇਵ
 ਲਗਯਾਨਉਦੇਤ॥ ਅੰਤਕਾਲਮੂਰਚੁਦਕਰਿਨਾਸਗਯਾਨਕੋਹੇ
 ॥੨੪॥ ਅੰਤਕਾਲਠਹੋਰੇਨਹੀਕੇਵਲਗਯਾਨਉਦਾਰ॥ ਤਿਉਸਮਾਧ
 ਸ੍ਵਦੁਆਰਿਯੁਤਅਚਲਹੋਤਨਾਦਿਚਾਰ॥੨੫॥੨॥ ਅਸ੍ਟਾਂਗਯੋਗ
 ਜੁਗਤਿਜੋਗਯਾਨ॥ ਅੰਤਕਾਲਮੈਅਚਲਪਛਾਨ॥ ਤਾਕੋਦੇਖਨਾ
 ਲਾਗੈਕੋਈ॥ ਸਾਵਧਾਨਤਨਤਜਾਗੈਸੋਈ॥੨੬॥ ਯਾਮੈਗਿਰਿਯੋਥ
 ਹੁਰਨਹੀਜਾਗੈ॥ ਅਚਲਗਯਾਨਮੈਜੋਤਨਤਜਾਗੈ॥ ਕੇਵਲਗਯਾ
 ਨਬਹੁਰਸੰਸਾਰ॥ ਅੰਤਕਾਲਤਿਹਨਾਸਾਦਿਚਾਰ॥੨੭॥ ਅਸ੍ਟਾਂਗਯੋ
 ਗਾਬਿਨਹੋਤਨਾਹਿਅਚਲਗਯਾਨਅੰਤਕਾਲ॥ ਤਿਉਹੀਮਨਚੰਚ

ਲਮਚਲੋਤਨਹੀਪੁਨਾਦਿਆਲ॥ੳ॥ ਹਸਤਮਲਸੀਕਾਯੋਕ
 ਚੈ॥ ਭੁਗਵਨਤਾਹਿਕੇਤਰਕਪਰਹੋਰੈ॥ ਅੰਤਕਾਲਗਤਿਬਿਧਟ
 ਤਸੇਧ॥ ਹਸਤਮਲਪ੍ਰਤਕਰੈਪ੍ਰਬੋਧ॥ੳ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਨੋਦਾਚ॥ੳ॥
 ਅੰਤਕਾਲਕਹੂੰਕੈਨੈਕਹੀਯੈ॥ ਜਾਤੋਬਿਧਨਖੇਧਾਬਿਧਲਹੀ
 ਐ॥ ਅਗਯਾਨਨਾਸਕਾਲਕੇਯੋਗ ਅਬਧਾਕਹੋਕ੍ਰਿਪਾਣਵਿਯੋ
 ਗ॥੧੦੦॥ ਜਬਅਗਯਾਨਨਾਸਾਇਤੁਭਯੋ॥ ਬਿਮਲਗਯਾਨਉਜੀ
 ਆਰੋਛਯੋ॥ ਤਿਹਐਸਰਦੇਹਾਦਿਕਭੂਤ॥ ਮਿਥਿਯਾਜਾਨਤਯੋ
 ਅਭੁਮਾਨ॥੧੦੧॥ੳ॥ ਹੇਤਨਮਨਇੰਦ੍ਰੀਨਹੀਸਾਛੀਸਬਕਾਯਾਰੀ
 ਕਾਯਾਕਾਮੀਨਗਰਮੈਅੰਤਕਾਲਤਨਦਾਹ॥੧੦੨॥ ਬਿਨਭੋਗੋਛੁ
 ਟੈਨਹੀਜੇਪ੍ਰਾਰਥਧਬਸੇਖ॥ ਸੁਖਦੁਖਮੂਰਛਾਭੈਅਭੈਗਯਾਨ
 ਬਿਰੋਧਨਦੇਖ॥੧੦੩॥ ਜੇਤਨਤਯਾਗੈਹੇਤਗਤਜੀਵਤਿਪਾਈਸੇ

ਇ॥ ਜਿਹ ਸਾਧਨ ਆਤਮ ਲਖੈ ਉਤਮ ਸਾਧਨ ਹੋਇ ॥ ੧੦੬ ॥ ਜਬਲ
 ਗਗਨ ਉਦੈ ਨਹੀ ਤਬ ਲਗ ਸਾਧਨ ਸਾਧ ॥ ਗਗਨ ਉਤਰ ਸਾ
 ਧਨ ਸਬਲ ਕੀ ਉਗਗਨ ਤਹਿ ਬਾਧ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸੈਨ ਪਾਤੈ ਤੈ ਆਇ
 ਏ ਮੁਰਹੂਦਿ ਕਪਹਿ ਚਾਨ ॥ ਉਦਰ ਦੇਵ ਨਾ ਆਇ ਸਭੁ ਨਹੀ ਬਿਰੇ
 ਧੀ ਗਗਨ ॥ ੧੦੮ ॥ ਗਗਨ ਪੁਲੈ ਗਗਨੀ ਗਯੋ ਅਗਗਨੀ ਅਗਗ
 ਨ ॥ ਗਗਨੀ ਪਰ ਮੇ ਸਰਬੁ ਯੋ ਅਗਗਨੀ ਉਤ ਬਾਨ ॥ ੧੦੯ ॥ ਨਹੀ ਸ
 ਮੁਏ ਗਗਨ ਮੇ ਅਸ੍ਰਾ ਗਯੋ ਗਏ ਗਗ ॥ ਮੁਕਤਿ ਸੁਕੇ ਵਲਗ
 ਯਾਨੈ ਤੈ ਅੰਤ ਕਾਲ ਤਨ ਤਿਜਾਗ ॥ ੧੧੦ ॥ ਤੈ ॥ ਸਮਦਮਾ ਦਸ੍ਰ ਵਣ
 ਦਕਲੁ ਕਤ ॥ ਜਾਨ ਆਤਮਾ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤਿ ॥ ਸਾਧਨ ਯੋਗ ਅਨਿ
 ਗੀ ਬਾਰ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਅਸੀ ਕਾ ਕੋ ਨਿਰਦਾਰ ॥ ੧੧੧ ॥ ਗੁਰਗਮ ਗਗ
 ਨ ਪੁਲੈ ਜਬ ਆਵੈ ॥ ਅਗਗਨ ਨਾ ਸਹੈ ਗਗਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕ

ਯਾਨ ਅਚਲ ਗਜਾਨੀ ਕਿਨਾਸ ॥ ਗਜਾਨੀ ਕੇ ਮੂਰ ਛੁਗਦਿ ਕਰੁਸ ॥
 १॥ **ਹਸਤ ਮਲੇ ਵਾਚਾ ਦਿਓ ॥** ਜੇ ਲੇ ਗਜਾਨੀ ਹੇਤੁ ਹੈ ਤੇ ਲੇ ਗਜਾਨ ਬ
 ਖਾਨ ॥ ਬਿਨ ਗਜਾਨੀ ਨਹੀ ਗਜਾਨ ਤੈਨਹੀ ਗੋਟਾ ਤਿਉ ਜਾਨ ॥ ੧੧੧ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਇਸ੍ਵਰ ਪਤਿ ਹੈ ਤੇ ਹਬ ਚਨ ਵਯ
 ਪਾਤ ॥ ਛੁਠੀ ਭੂਮ ਕਾ ਹੇਤੁ ਹੈ ਤਿਪਟੀ ਭੂਮ ਉਤਪਤ ॥ ੧੧੨ ॥ ਭੂਮ
 ਚਤੁਰ ਥੀ ॥ ਦਿਚਾਰੈ ਤੈ ਗਜਾਨ ਅਚਲ ਪਾਰਿ ਚਾਨ ॥ ਗਜਾਨੀ
 ਕੇ ਮੂਰ ਛੁਲਾਏ ਗੇ ਗਜਾਨ ਦੇਖ ਨਹੀ ਜਾਨ ॥ ੧੧੩ ॥ **ੴ** ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਅ
 ਸੇ ਕਾ ਕੀ ਨਿਰਦਾਰ ॥ ਬਿਧ ਵਤ ਕ੍ਰਿਯੇ ਭੁਲੇ ਦਿਸਤਾਰ ॥ ਕੋਹੇ ਦੁਸਰੀ
 ਸੇ ਕਾ ਬਾਧ ॥ ਕੇ ਵਲ ਕਰ ਮਤ ਹਾਂ ਤਿਨ੍ਹ ਸਾਧ ॥ ੧੧੪ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸਾ
 ਧਨ ਜੇ ਪੈਏ ਪੈਏ ਸੁਪਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਭੁਲੇਯ ਗਜਾਨਾ ਦਿਚਾਰ ਸਬ
 ਹਨ ਲਾਭ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ੧੧੫ ॥ **ੴ** ॥ ਸੁਪਨ ਅਵਸਥਾ ਜਾਗ੍ਰਤ ਨਾਸੇ

ਤੇ ਸੁਖ ਨੇ ਮੈ ਜਾਗਤ ਤੁਮੈ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਖ ਨ ਸੁਖੇ ਪਾਤਿਲੀਨ ॥ ੩
 ਯੇ ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਦੇ ਨੇ ਮੈ ਚੀਨ ॥ ੧੧੬ ॥ ਜੀਵਨਿ ਮਰਨ ਕਾਲ ਦੇ ਤਿਉ ਹੀ
 ਹੋਤੁ ਪਰਸ ਪਰੀ ਮਾਥਿ ਜਾਯੋ ਹੀ ॥ ਤਿਉ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਪਾਰਿ ਚਾਨ
 ਤਿਉ ਹੀ ਮੂਰਛਾ ਗਇ ਸਰੁ ਜਾਨ ॥ ੧੧੭ ॥ ਏ ॥ ਅਨਕ ਅਵਸਥਾ ਬੁਝੇ ਕੇ
 ਗਿਆਨ ਬਿਰੋਧੀ ਨਾਹਿ ॥ ਸੈਨ ਪਾਤ ਜਰ ਅਗਿ ਦੇ ਮੂਰਛਾ ਗਿ ਕ ਠਾ
 ਗਇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਅਨਕ ਅਵਸਥਾ ਬੁਝੇ ਕੇ ਗਿਆਨ ਗਾਨ ਨ ਹੀ ਹੋਤ ॥ ਜੈ
 ਸੇ ਵੈ ਸੇ ਤਨਾਗਿ ਰੇ ਛਲ ਪਾਰ ਬਧਿ ਦੇਤ ॥ ੧੧੯ ॥ ਏ ਕਤ ਜੈ ਤਨਾਜਾਨ
 ਕੈ ਏ ਕਤ ਜੈ ਅਨਜਾਨ ॥ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਮੈ ਬੁਝੇ ਕੇ ਮਰ ਬੋਏ
 ਕਸਮਾਨ ॥ ੧੨੦ ॥ ਏ ॥ ਰੋਗ ਅਰੋਗ ਹੋਇ ਤਨ ਤਯਾ ਕੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਕ
 ਛੋਰੇ ਪਨਾਲਾਗੈ ॥ ਅਥਵਾ ਬਹੁ ਗਿਯਾ ਕਲਬ ਹਰੇਗ ॥ ਬੁਧ
 ਗਿਆਨ ਉਪਜੈ ਨ ਹੀ ਯੋਗ ॥ ੧੨੧ ॥ ਮਨ ਕੇ ਪੂਲੇ ਕਾਲ ਜਬ ਆਵੈ

ਜਿਉ ਕਾਤਿਉ ਕੈਸੇ ਠਹਿਰਾਵੈ ॥ ਜੈਸੀ ਆਨ ਅਵਸਾਹੇਇ ॥ ਤ
 ਦਾਕਾਰਤਾ ਮੇਮਨ ਸਾਇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਜੇ ਜਾਗ੍ਰਤ ਮੈਂ ਹੋਵਿ ਦੁਗਰ ॥ ਸੇਸੁ
 ਪਨੇ ਮੈਨ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਜਾਗੈ ਸੁਪਨੇ ਮੈਂ ਵੈ ॥ ਜਾਇ ਸੁਖੇਪ
 ਤਿਆਪਾ ਖੈ ਵੈ ॥ ੧੨੩ ॥ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਸੁਖ ਦੁਖੈਂ ਜਿਤੇ ॥ ਅੰਤਹ
 ਕਰਨ ਪਰਮ ਸਕੁਤਿਤੇ ॥ ਸੇਕਲ ਪਾਏ ਕਏ ਕਾਛਿਨ ਕਰੈ ॥ ਏਕ
 ਰੂਪ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀਧਰੈ ॥ ੧੨੪ ॥ ਤਾਂਕੇ ਅਚਲ ਕਰੈ ਜੇਚਹੈ ॥ ਸੇਪਰ
 ਮੇਸਰ ਬਾਧਕ ਅਹੈ ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਾਧ ਗਿਆਨ ਕਾਰਿ ਹਯੈ ॥ ਮਨ ਚਲ
 ਰੂਪ ਅਚਲ ਕਿਉ ਕਹੀਯੈ ॥ ੧੨੫ ॥ ਜੈਸੇ ਮੂਲ ਤੂਲ ਰੂਮ ਤੈਸੇ ॥ ਪ੍ਰ
 ਲੋਕਾਲ ਠਹਿਰਾਵੈ ਕੈਸੇ ॥ ਅਚਲ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਚਲ ਚਲ ਮਨ
 ਹੈ ॥ ਸੋਬਿਰਹੇ ਤਨਾ ਕੈਸੇ ਪੂਨਹੈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸੇ ॥ ਭੁਮ ਚਤੁਰ ਥੀ ਗਿਆ
 ਨ ਭਯੋ ਨਹੀ ਪਰਪਕ ਜਹਿ ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰਤ ਜਪ੍ਰਾਨ ਤਾਕੀਭਾ

ਖੇਕਟਨਗਤਿ॥੧੨੦॥ੳ॥ਕੁਲਪਵਿਤੁਤਮਅਤਮਾਹੀ॥ਸਕ
 ਲਪ੍ਰਜਾਪਨਾਜਿਹਘਰਿਮਾਹੀ॥ਸੁਚਰਚਅਤਕਲੀਨਸਰੁਗ
 ਯਾਨੀ॥ਸਾਪਨਸਾਪਬੇਦਗਤਬਾਨੀ॥੧੨੧॥ੳ॥ਐਸੈਕੁਲਮਹਿਜ
 ਨਮਪਰਿਬਹੁਗਯਾਨਉਪਜਾਇ॥ਤੁਤੇਪਾਵੈਮੁਕਤਿਗਤਗਯਾਨ
 ਬੀਜਨਹੀਜਾਇ॥੧੨੨॥ੳ॥ਕੀਨੀਅਕੋਟਿਦਾਨਗਜਦਾਨ॥ਜ
 ਗਅਸੇਖਬਸੇਖਬਖਾਨ॥ਇਨੈਤੈਅਪਕੋਹਤਫਲਤਾਸ॥ਜੇਤਨ
 ਤਜੈਗਯਾਨਅਭੁਯਾਸ॥੧੨੩॥ਸਤ੍ਰਪਤਿਚਤੁਰਥੀਗਯਾਨ॥ਬਿ
 ਪਦਤਕਾਰੀਬਿਸਤਾਰਬਖਾਨ॥ਇਨੈਤੈਅਪਕੋਹਤਫਲਤਾਸ॥ਜੇਤ
 ਨਤਜੈਗਯਾਨਅਭੁਯਾਸ॥੧੨੪॥ੳ॥ਗਯਾਨਅਚਲਤਾਪਾਂਚੁਦੀ
 ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਬਖਾਨ॥ਨਾਮਰੂਪਸਰੁਜਗਤਕਮਿਥਿਜਾਕੁਸੈ
 ਕੁੰਨ॥੧੨੫॥ਤਜਸਮਾਪਨਉਪਾਧਮੇਲਾਗੈਮਿਥਿਜਾਜਾਨ॥ਹੈ

ਤਮਸਕਤਿਨਾਸਰਬਮੈਅਸੀਸਕਤਿਪਹਿਚਾਨ॥੧੩੩॥ੜੇ॥
 ਵਲਪਰਉਤਥਾਨਸੁਜਾਮੈ॥ਲਗੈਸਮਾਪਨਾਛੁਟੈਤਾਮੈ॥ਨਿਸ੍ਰਾ
 ਰੂਪਸਰੂਪਅਚਲਗਤ॥ਲਗੈਨਹੀਪਦਾਰਬੰਸੈਗਤਿ॥੧੩੪॥
 ੨॥ਪੰਚਭੂਮਅਭੁਜਾਸਤੈਨਿਜਆਤਮਾਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਇੰਦ੍ਰੀਆਦ
 ਸੁਖਤੈਨਹੀਹੋਤਸੁਤਾਹਿਅਗਮ॥੧੩੫॥ਨਾਮਪਦਾਰਥਭਾਵ
 ਨਿਛੁਠੀਸਛਲਛਲਹੋਇ॥ਸਕਲਪਦਾਰਥਅਭਾਵਹਿੰਦ੍ਰੁ
 ਸੰਸਾਰਹੈਨਾਕੋਇ॥੧੩੬॥ਮੋਨਨਾਸਖੈਵਾਸਨਾਛੁਠੀਭੂਮਕਾਹੋ
 ਤ॥ਤ੍ਰਿਪਟੀਭੂਮਭਾਮੈਨਹੀਨਿਗਵਿਕਲਪਉਦੇਤ॥੧੩੬॥ਤਤ੍ਰੇ
 ਪਾਦਿਕੇਅਰਥਕੋਹੋਤਅਭਾਵਵਖਾਨ॥ਚਾਰਪਦਾਰਥਅਭਾਵ
 ਤਿਉਅਥਵਾਐਸੇਜਾਨ॥੧੩੭॥ੜੇ॥ਅਥਵਾਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਪਦਾਰ
 ਥ॥ਭਾਵਰੂਪਤਾਹਿਕਹਿਜੇਯਥਾਰਥ॥ਜੇਜੇਹੋਤਪਦਾਰਥਨਾਮ॥

ਤਾਤੋਨਹੀ ਕਲਪਾਨਾਤਾਸ ॥ ੧੩੮ ॥ ਤਿਉ ਸੇਪਾਦਿ ਕਨਕਾਦਿਕ
 ਜਿਤੀ ॥ ਸਕਲ ਅਰੁਾ ਵਰੁ ਪਹੈ ਤਿਤੀ ॥ ਨਹੀ ਮੇਰੁ ਬਜਾਏ ਕਛੁਤ
 ਕੇ ॥ ਯਦਪਦੇਹਿ ਨਾਮਹੈ ਵਾ ਕੇ ॥ ੧੪੦ ॥ ਦੁਖ ਬਜਾਏ ਨਹੀ ਆਗ
 ਜਗਾਏ ॥ ਤਸਕਰਤੁ ਤੁਸਾਹਿ ਜੀਨ ਜਾਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋਹੈ ਇਦਿ
 ਯੋਗ ॥ ਮਾਮੈ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਕਛੁ ਸੇਕ ॥ ੧੪੧ ॥ ਤਾਮੈ ਨਹੀ ਸੁਪਰਭਿਤ
 ਥਾਨ ॥ ਛੁਠੀ ਭੂਮ ਕਾਤਾ ਕੇ ਜਾਨ ॥ ਯਾਮੈ ਕਹੀ ਐਨ ਨ ਕਾਬੀ ਦੇਹੀ
 ਛੁਠੀ ਭੂਮ ਤਯਾਗੈ ਸਰੁ ਨਹੀ ॥ ੧੪੨ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਅਰੁ ਯਾਸ ਰੁਮਖ
 ਟਰੁਯੇ ॥ ਤੁਰੀਯਾਦਿ ਗੁਜਾਨ ਤਾਸ ਮੈ ਛੁਯੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਿ ਮਗਨਿ ਸੋਰਥ
 ਸਪਤਮ ਛਲ ਟਲੈ ॥ ਤਾਕੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਨਹੀ ਪੂਲੈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਤੁ
 ਮਚਤੁ ਰਬੀ ਆਦਿ ਦੇ ਤੁਰੀਯਾ ਚਾਰ ਬੀ ਚਾਰ ॥ ਚਾਰ ਗੁੰਤਮੈ
 ਈਠੈ ਲੇਖਿ ਪਵਤਿ ਕਾਰਿ ਬੀ ਸਤਾਰ ॥ ੧੪੪ ॥ ਤੁ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ

ਤਤੁਰੀਯਾਜੋਰੇ॥ ਤੁਰੀਯਾਜਾਨਪ੍ਰਥਮਾਯਾਨੀਸੋਰੇ॥ ਦੁਤੀਆਬ੍ਰ
 ਮਾਦਿਤਵਰਪਹਿਚਾਨ॥ ਤਿਉਵਾਰਿਸ੍ਰਤੀਸਰੀਜਾਨ॥ ੧੪੫॥ ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤੋਰੇਵਰੀਆਨ॥ ਯਾਰਿਚਤੁਰਬਤੁਰੀਯਾਇਉਜਾਨ॥
 ਜੈਸੇਤੁਰੀਯਾਚਾਰਦਿਚਾਰ॥ ਜਾਗ੍ਰਤਆਦਿਚਾਰਤਿਉਧਾਰ॥ ੧
 ੪੬॥ ਦੋ॥ ਚਾਰਕੁਮਾਬਿਧਏਕੋਰੇਸਾਤਕੁਮਾਬਿਧਏਕ॥ ਉਰੇਪਖਸੀ
 ਸਾਨਹੀਕਾਗਨ॥ ਏਕਬਬੇਕ॥ ੧੪੭॥ ਸੋਪਤਿ **ਤੁਮਕੋਕਸੁਕੁਵਬਰ**
ਨਤੋਰੇ॥ ਨਹੀਬਿਖੇਪਾਇਕਾਗ੍ਰਤਾਨਹੀਸਮਾਧ॥ ਉਪਾਧ॥ ਅਗਯ
 ਨਗਯਾਨਭਾਸੈਨਹੀਨਹੀਸਾਧਕਨਹੀਸਾਧ॥ ੧੪੮॥ ਯਥਾਭਾਂਤ
 ਉਨਮਾਤਿਦ੍ਰਿੜਬਾਲਕਜਿਯਾਬਿਉਗਰ॥ ਹਨਾਬ੍ਰਿਧਮਾਨੇਨਹੀਐ
 ਸੋਪਰਮਉਦਾਰ॥ ੧੪੯॥ ਡੋਲਾਤਿਬੋਲਾਤਿਖਾਤਪੁਨਪਰਸਤਸੁੰਘ
 ਤਅੰਗ॥ ਆਨਨਲੋਚਨਬਦਨਮੈਅਤਅਲਸਾਨੇਅੰਗ॥ ੧੫੦॥

ਏਸਟਅਨਿਸਟਵਿਚਾਰਨਹਿਨਹੀਗ੍ਰਹਨਅਗਤਿਯਾਗ॥ ਸੇਵੈ
 ਸਹਿਜਸੁਭਾਇਸੇਸਹਜੈਜਾਗ੍ਰਤਜਾਗ॥ ੧੫੧॥ ਬੁਧਅਬੁਧਵਿ
 ਚਾਰਨਹਿਨਹਿਸੇਕਾਨਾਬਿਖਾਰ॥ ਭਯੋਮਰਥਾਬਿਧਮਰਨਤਹਿ
 ਸਹਿਜੇਸਹਿਜਸਮਾਧ॥ ੧੫੨॥ ਸੁਆਰਥਪਰਮਾਰਥਭਯੋਸਾਵ
 ਸੇਖਾਨਿਗਵਿਸੇਖ॥ ਬਚਨਠੰਡਪਾਵੈਨਹੀਕੋਸੋਲਿਖੀਅੰਝੇਲੇਖ॥
 ੧੫੩॥ ਨਹੀਨੈਨਪੁਨਸੀਹਕੇਜੀਹਨੈਨਨਾਬਿਮਾਲ॥ ਰੁਪਰੇਖ
 ਯਹਿਕਿਆਕਹੈਬਾਨੀਬਖ਼ੂਨਾਦਿਆਲ॥ ੧੫੪॥ ਕੈਤਨਤੁਯਾਰੋ
 ਸਹਜਕੈਕੈਬਯਾਕੁਲਬਹੁਰੇਗ॥ ਗਯਾਨਲੇਖਨਹੀਲਾਗਈਕ
 ਇਆਕਰਮਛਲਕੁੰਗ॥ ੧੫੫॥ ਤੈ॥ ਸੁਪਚਰੇਗ੍ਰਹਤੀਰਬਤਨਤੁਯਾ
 ਗੈ॥ ਗਯਾਨੀਕੈਕਛੁਦੇਖਨਾਲਾਗੈ॥ ਨਸਟਸਿੰਘਤਿਤੁਯਾਰੋਤਨ
 ਹ॥ ਗਯਾਨੀਕਾਮੁਕਤਮਨਤਹ॥ ੧੫੬॥ ਤੈ॥ ਗਯਾਨੀਗਥਸਰਾਵ

ਲੈ ਸੁਪਚਈ ਥਕੇ ਮਾਰਿ ॥ ਭਿਖਯਾ ਕੇ ਤੇ ਲਾਤਿ ਠਿਕੈ ਜੰਗਾ ਬ੍ਰਿਪਾਕਿ
 ਨਾਰਿ ॥ ੧੫੩ ॥ ਅਸਮੇਧ ਤੇ ਆਗਿ ਲੈ ਕਰਹੈ ਯਗਾ ਜਾਗ ॥ ਪੁਨਲੇ
 ਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਕਰਮ ਰਾਜਾਨ ਕੇ ਸਾਰ ॥ ੧੫੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਘਾਤਗੇ ਘਾਤੁ ਪੁ
 ਕਰਹੈ ਲਖ ਅਨੇਕ ॥ ਪਾਪ ਲੇਖ ਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਰਾਜਾਨਿ ਬਿਮਲ ਬਬੇਕ ॥
 ੧੫੫ ॥ ਪਾਤਿ ਜਲ ਸਾਧਨਾ ਬਿਨਾ ਕੇ ਵਲ ਰਾਜਾਨਾ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸਮਦਮ
 ਰਸੂਦ੍ਰ ਨਾਗਿ ਕਰ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤਿ ਉਦਾਰ ॥ ੧੫੬ ॥ ਗਜਾਨ ਦਗਧ
 ਤਾ ਕੇ ਤਨੁ ਭਯੋ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਾ ਬਿਨ ਕਾਲੈ ਛੁਯੋ ॥ ਬਿਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ
 ਤਨੁ ਤਜਾਗੈ ॥ ਯਹਿ ਕੇਤਕ ਜਮ ਰਾਜੈ ਲਾਗੈ ॥ ੧੫੭ ॥ ਦੋ ॥ ਤਨੁ ਤਜਤਨ
 ਕੈ ਲੈ ਰਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਤਜਮਨੁ ਤਜਾਨ ॥ ਆਤਮ ਤਜਮਨੁ ਸਾਹਿਤ
 ਮਿਟਯੋ ਆਵਿਦਿ ਆਮਾਨ ॥ ੧੫੮ ॥ ਜਾਗਿ ਜੇ ਆਵਿਦਿ ਆਗਿ ਦੋ
 ਬੂਲੈ ਸੁਪਨ ਅਨੇਕ ॥ ਬੂਲਯੋ ਸੁਪਨ ਸੁਪਨਾ ਜਨੈ ਸੇਹੀ ਨਾਰਿ ਬਬੇਕ

੬੩ ॥ ਚੇ ॥ ਕਰਮਨਾਸਗਯਾਨੀਤਨਤਜਾਗੈ ॥ ਤੇਕਛੁਦੇਖਨਾਗ
 ਯਾਨੀਲਾਗੈ ॥ ਜੇਤਨਪ੍ਰਲੇਸੁਭਾਵਸਮਾਵੈ ॥ ਤੇਕਛੁਦੇਖਨਾਗਯਾ
 ਨਿਆਵੈ ॥ ੧੬੪ ॥ ਜੇਮਨਜਾਇਸਖੇਪਤਿਸੇਵੈ ॥ ਤੇਕਛੁਦੇਖਨਾਗ
 ਯਾਨੀਹੋਵੈ ॥ ਜੇਮਨਲਾਗੈਸੁਪਨੇਜਾਇ ॥ ਨਹੀਯਾਹਿਗਿਆਨਾਵਿ
 ਰੋਧੁਸੁਭਾਇ ॥ ੧੬੫ ॥ ਰੋਵੈਹੋਸੈਤਸੇਮੁਹਿਬੋਲੈ ॥ ਪਟਸੇਮੁਖਦੁਪੈ
 ਅਰਖੈਲੈ ॥ ਸੀਨਪਾਦਮੁਰਛਾਰਕਰੇਖੈ ॥ ਹੋਕਛੁਅੰਰਅੰਰਆਲੈ
 ਚੈ ॥ ੧੬੬ ॥ ਧਿਤੁਪਾਤਅਰਪ੍ਰਾਨਾਬਿਓਗ ॥ ਯਾਹਿਪ੍ਰਾਰਥਧਕੁਰਮ
 ਸੰਜੋਗ ॥ ਬਿਨੁਰੋਗੇਟਾਰਯੋਨਹੀਟਰੈ ॥ ਗਯਾਨਾਵਿਰੋਪਾਨਾਯਕੋਕਰੈ
 ੧੬੭ ॥ ਗਯਾਨੀਕੋਕਛੁਦੇਖਨਾਲਾਗੈ ॥ ਜੇਐਸੀਬਿਧਪ੍ਰਾਨਾਤਿਆਗੈ
 ਜਿਹਅਵਸਰਮੈਉਪਜੈਗਯਾਨ ॥ ਤਾਕੋਅੰਤਕਾਲਸੇਈਜਾਨ ॥ ੧੬
 ੮ ॥ ਆਗਿਆਨਨਾਮਕੋਕਾਲਜੇਅੰਤਕਾਲਸੇਈਜਾਨ ॥ ਤਨਤਜ

ਤਨਕੇਲੇਹਯੋਜੋਸੇਜਨਕਪ੍ਰਮਾਣ॥੧੬੯॥ਗਯਾਨੀਤਾਮੈਤਨਤ
 ਜੈਸੁਖਦੁਖਮੂਰਛੁਰੇਗ॥ਗਯਾਨੀਦੇਖਨਾਲਾਗਈਰੇਗਰੇਗ
 ਸਮਝੇਗ॥੧੭੦॥ਬੁਲਯੋਬੇਦਬਿਭਾਗਸਭੁਜਗਤਿਗਯਾਨਅਗ
 ਯਾਨ॥ਆਦਕਾਲੰਅੰਤਕਾਲਕੇਸਮਤਾਸਰਬਪਛਾਨ॥ਤਨਮਨਇ
 ਝੀਆਤਮਾਸਕਲਪਿਤੁਬ੍ਰਹਮੰਤੁ॥ਰੇਦਰੁਵਨਾਰੇਖਹੈਲਹੈਅ
 ਰੇਦਅਖੰਤੁ॥੧੭੨॥ੳ॥ਤੀਨਕੁਮੁਤਿਤਰਜੇਗਯਾਨ॥ਬਿਪਵਤਕ
 ਜੀਪ੍ਰਗਟਿਕੁਗਵਾਨ॥ਤਾਤੇਰਹੈਨਾਮੈਸਾਕੋਇ॥ਜਾਤੈਪ੍ਰਸਨਬਹੁਰ
 ਕਛੁਹੋਇ॥੧੭੩॥ੲ॥ਹਸਤਾਮਲਕੁਗਵਾਨਕੇਪ੍ਰਸਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਸੰਗ॥
 ਕਾਹਿਉਲਖਵਤਗੁਗਝਿਪਾਸਰਬਸਾਰਸਰਬੰਗ॥੧੭੪॥ਜੇਹਸ
 ਤਾਮਲਸਹੀਸਝਿਤਕੁਖਾਕਰੀਬਨਾਇ॥ਗੁਣਗਹਿਨਅਤਕਠਨਪ
 ਦਿਸੁਗਮਕਯੋਸਮਝਾਇ॥੧੭੫॥ਹਸਤਾਮਲਕੁਖਾਰਚੀਰਚ

ਮਚਸੁਵਿਚਾਰ॥ ਯਾਹਿਵਿਗਜਾਨਗੀਤਾਕਹੀਸਕਲਬੇਦਕੇ
 ਸਾਰ॥ ੯॥ ਹਸਤਾਮਲੇਵਾਚ॥ ੧੦॥ ਜਾਨਯੋਗਜਾਨਸਰੂਪਸਰੂਪ
 ਤਤੁਮਾਬਿਸਥਾਰ॥ ਮਿਟਯੋਮਹਾਂਆਗਿਆਨਤਮਸਦਾਸਰੂਪਅ
 ਧਾਰ॥ ੧੧॥ ਸੁਗਮਬ੍ਰਹਮਕੇਗਜਾਨਹੈਕਠਨਗਜਾਨਅਗਜਾਨ
 ਸਾਤਤਤੁਮਅਗਜਾਨਕੀਪ੍ਰਗਟਿਕੇਹਰੁਗਵਾਂ॥ ੧੨॥ ਅਚਰਜ
 ਰੂਪਕੇਤਕਅਕਾਰਿਨੇਤਨਾਕਿਧੋਪੁਗਾ॥ ਜੈਸੈਹੈਅਗਜਾਨਯਾਹਿ
 ਤੈਸੈਕਹਿਬਖਾ॥ ੧੩॥ ਸਾਤਤਤੁਮਾਨਿਯੁਗਜਾਨਕੀਬਿਧਵਤਕ
 ਹੀਬਿਚਾਰ॥ ਤਿਉਸਾਤਅਗਜਾਨਕੀਤੁਮਕੇਹੋਬਿਸਥਾਰ॥ ੧੪॥
 ਨਹੀਜਾਨਤਿਹੈਆਪਕੇਯਾਹਿਅਗਜਾਨਸਰੂਪ॥ ਤਰਵਗਜਿਉ
 ਠੁਲੈਠਲੈਬਡਪਾਟਿਜਾਇਅਨੁਪ॥ ੧੫॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਨੇਵਾਚਾਦਿ
 ਸਾਤਤਤੁਮਅਗਜਾਨਕੀਸੁਨਾਮਿਖਸੁਗਾਰੀਅਗ॥ ਗਜਾਨਹੇਤ

ਅਗਿਆਨਕੇ ਅਗਿਆਨ ਨਾਮ ਪਾਹਿ ਚਾਨ ॥ ੧੮੨ ॥ ਚੈ ॥ ਅਬ
 ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਕੁਮਜੈ ਸੇ ॥ ਬਿਧ ਵਤ ਦਯਾਲ ਬਖਾਨੈ ਤੇ ਸੇ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸਾ
 ਕੁਮਕਾ ਗਉ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕੁਮ ਤੇ ਸੇ ਠਹਿ ਗਉ ॥ ੧੮੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੀਜ ਜਾ
 ਤੈ ਹੋਏ ਕ ॥ ਦੁਤੀਏ ਜਾਗ੍ਰਤ ਜਾਨ ਬਬੇ ਕ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਜਗਾਂ ਜਾਗ੍ਰਤ ਪਹ
 ਚਾਨ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ ਚਤੁਰਥੀ ਮਾਨ ॥ ੧੮੪ ॥ ਪੰਚਮ ਕੇ ਵਲ ਸੁਪਨ ਜ
 ਨਾਉ ॥ ਸੁਪਨ ਜਾਗ੍ਰਤ ਖਸੀ ਸਮਸ੍ਰਾਉ ॥ ਤਿਉਹੀ ਸੁਖ ਪਤਿਸਤ ਵੀ
 ਲਹੀ ॥ ਅਗਿਆਨ ਸਪਤਿ ਬਿਧ ਐਸੀ ਕਹੀ ॥ ੧੮੫ ॥ ਚੈ ॥ ਚੇਤਨ ਅਲ
 ਖ ਅਰੇ ਦਤੇ ਅਹਿਭਾਵ ਉਤਥਾਨ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤਿ ਕੁਮਬੀਜ ਯ
 ਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੁਮ ਅਗਿਆਨ ॥ ੧੮੬ ॥ ਚੈ ॥ ਅਨਵਾਛਿ ਨ ਚੇਤਨ ਪ੍ਰਿਥ
 ਮੈ ਸੁਨ ॥ ਅਨਾਮ ਅਬੰਤ ਅਮਲ ਅਦੁਵੈ ਪੁਨਿ ॥ ਕੁਦਿਖਤ ਚਿਤ
 ਜੀਵਾਰ ਨਾਮ ਜੇ ॥ ਸਰਬ ਅਰਥ ਭਾਜਨਾ ਨਿਸਚੈ ਸੇ ॥ ੧੮੭ ॥ ਚੈ

ਮੇਰੀ ਭਾਵ ਅਰਯਾਨ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭੂਮਿ ਯਾਗਨ ॥ ਨਾਮ ਭੂਪ ਜਗਾਥੀ
 ਭੁਕੇ ਬੀਜ ਤਾਹਿ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੧੮੮ ॥ ਚੈ ॥ ਅਰਿਭਾਵ ਬੀਜ ਜਾਗਤ
 ਜੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭੂਮਿ ਅਰਯਾਨ ਕੀ ਸੇ ॥ ਜਾਗਤ ਬੀਜ ਲੀਏ ਅੰਕਰ
 ਜਬ ॥ ਭੁਏ ਦੁੰਦਲ ਹੀਤ ਮਮਤਾ ਤਬ ॥ ੧੮੯ ॥ ਸੇਰੀ ਅਹੀਇ ਦੰਮ ਮ
 ਰੀਤ ॥ ਧਰਿਭੁਪ ਜੀਜਾ ਆਇਤੁ ਪਰੀਤ ॥ ਜੀਭਿਰ ਪਤਾਤੇ ਪੁਨ ਭੁ
 ਯੇ ॥ ਅਨਾਮ ਬੀਚ ਨਾਮ ਯਹਿ ਨਯੇ ॥ ੧੯੦ ॥ ਚੈ ॥ ਇਹ ਜਾਗਤ ਅਰਯ
 ਯਾਨ ਕੀ ਭੂਮਿ ਦੁਸਰੀ ਜਾਨ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਭਾਵ ਨਾਗਹਿ ਤੇਰੇ ਜਾਗਤ ਤਾਤੇ
 ਠਾਨ ॥ ੧੯੧ ॥ ਚੈ ॥ ਸੇਰੀ ਅਯੀਇ ਦੰਮ ਮਯਾਸ ॥ ਧਰਿਜਨ ਮਾਤ੍ਰ ਕੇ ਅ
 ਧਯਾਸ ॥ ਫਿਰ ਪਹਤੀ ਤਨਿਸ ਚੈ ਕਰਿ ਹੋਇ ॥ ਮਹਾਂ ਜਾਗਤ ਜਾਨ ਪੁ
 ਨਿਸੇਇ ॥ ੧੯੨ ॥ ਫਿਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸਬਦਾਇ ਕਜੇਤੇ ॥ ਅਰਥ ਸਰੂਪ ਅ
 ਨੇਕ ਹੋਤਿਤੇ ॥ ਤਦਾ ਕਾਰ ਮਨ ਤਾ ਸੇ ਜਾਨ ॥ ਫਿਰ ਆਇਤੁ ਪਹਤੀ ਤਪਹ

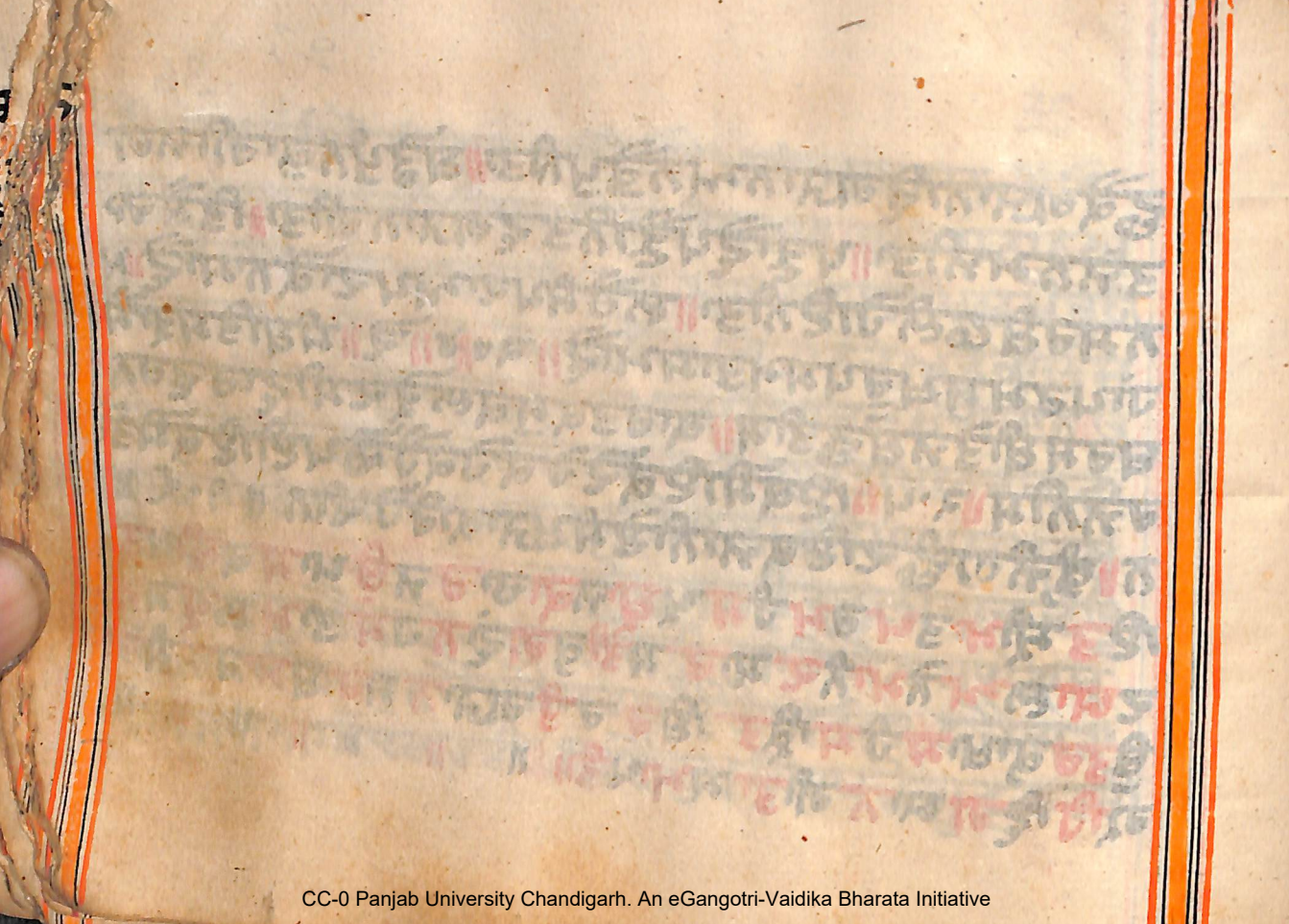
ਚਾਨ ॥ ੧੬੩ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਮੈ ਮਨੋ ਰਾਜ ਕਰੇ ਜਬ ॥ ਇੰਦ੍ਰੇ ਇੰਦ੍ਰੇ ਗਭੁ
 ਤਬ ॥ ਯਾਕੇ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ ਪਛਾਨ ॥ ਯਾਹਿ ਚਤੁਰਥ ਕੁਮ ਅਗਜਾ ॥
 ੧੬੪ ॥ ਅਨਹਿਤਾ ਅਧਯਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਜੈ ਸੇਰਜਤ ਸੰਪ ਮੈ ਭਾਸੈ ॥
 ਗਤਿ ਸਨਾਮੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਜਾਨ ॥ ਏਕ ਚੰਦ੍ਰਾਇ ਚੰਦ੍ਰ ਪਛਾਨ ॥ ੧੬੫ ॥
 ਜਾਗ੍ਰਤ ਮੈ ਕੁਮ ਭਾਸੈ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ ਪਛਾਨੈ ਤੇ ਸੇ ॥ ਅਲਪ
 ਕਾਲ ਮੇ ਬਪਨਾ ਦੇਖਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬੁਲਗਯੋ ਜੇ ਪੇਖਯੋ ॥ ੧੬੬ ॥ ਜਾਗ੍ਰ
 ਤ ਮੈ ਜੇ ਅਸੇ ਜਾਨ ॥ ਸੇ ਕੇ ਵਲ ਸੁਪਨਾ ਪਾਹਿ ਚਾਨ ॥ ਚਿਰਿ ਕਾਲ ਸੁ
 ਪਨ ਬਿਵਹਾਰ ਕੁਯੋ ਜਬ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਜਯੋ ਸੁਪਨਾ ਭਾਸੈ ਤਬ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਸੁਪਨ ਜਾਗ੍ਰਤ ਯਾਹਿ ਜਾਨੈ ਜਾਤੇ ॥ ਸੁਪਨ ਪ੍ਰਤਿ ਜਾਗ੍ਰਤ ਮੈ ਤਾਤੇ
 ਰਾਜਾਲ ਵਨ ਅਵਸਥਾ ਯੋ ॥ ਸੁਪਨ ਪਦਾਰਥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਲਯੋ ॥ ੧੬੮ ॥
 ਖਟ ਕੁਮ ਤਾਗ ਜੀਵ ਜਹੇ ॥ ਭਵਿਖਤ ਰੁਖ ਬੇਧ ਕੁਤ ਸਾਇ ॥

ਖਿਤਸਾਤੁਹੀਏਹੀਜਾਨ॥ ਜਾਮੈਰਹੈਮਹਾਂਅਗਜਾਨ॥ ੧੯੯॥
 ਸਤਬੁਖਮਅਗਜਾਨਕੀਬਿਧਵਤਿਕਹੀਬਖਾਨ॥ ਕੁਯੇਗਜਾਨਅ
 ਗਜਾਨਕੈਨਾਸਰੁਯੇਅਗਜਾਨ॥ ੨੦੦॥ ਬ੍ਰਹਮਗਜਾਨਪ੍ਰਿਥਮੈਕੁਯੇ
 ਦੁਤੀਏਗਜਾਨਅਗਜਾਨ॥ ਨਾਸਰੁਯੇਅਗਜਾਨਕੈਅੰਤਕਾਲਸੇ
 ਈਜਾਨ॥ ੨੦੧॥ ਨਾਮਰੂਪਸਰੁਯੇਆਤਮਾਜਾਨੈਗੁਰਮੁਖਗਜਾਨ॥ ੩
 ਲੂਕਉਸੁਝੈਨਹੀਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸੈਕੁਨ॥ ੨੦੨॥ ਹਸਤਮਲਕੁਗਵੇ
 ਨਕਥਾਕਹੈਚਿਤਲਾਇ॥ ਅਥਵਾਸੁਨੈਸੁਭਾਵਸੇਪਾਪਸਮੁਹਸੁ
 ਜਾਇ॥ ੨੦੩॥ **ਉਸੰਗਛੰਦ੍ਰ**॥ ਕਹੁਪ੍ਰਸਾਨਉਤੁਲੀਕੁੰਤੁਦੇਉ
 ਜੈਹੈਅਰਥਵਾਮੈਕਹੁਦਯਾਲਸੇਉ॥ ਧਾਰਿਕੈਨਾਮਤਾਂਕਾਸੁ
 ਦਿਹੀਜਾਨਹੀਤ॥ ਸੁਨਾਵੈਸੁਨੈਸਰਬਰੂਤੇਅਤੀਤ॥ ਫਰੈਗਜਾ
 ਨਦਿਗਜਾਨਆਨਿਦਲਹਰੀ॥ ਮਿਦੈਦੁਖਸੰਤਾਪਜੇਗੁਰੁਗਹਰੀ॥

ਛੁਕੈਗਯਾਨਵਿਗਯਾਨਅਨਭੈਪ੍ਰਸਿਤਾ॥ ਬੌਤੋਪੁੰਨਭਾਗੀਜਗ
 ਤਜਨਮਜੀਤ॥ ਪੜ੍ਹਾਵੈਪੜ੍ਹੈਨਿਤਵਗਯਾਨਗੀਤ॥ ਤਿਸੈਜ
 ਨਸਰਬਛਲੈਗੋਇਨੀਤ॥ ਲਹੈਸਪਦਾਅਪਦਾਕੋਨਸਾਵੈ॥ ਮ
 ਗੰਧਰਮਸੁਖਰੂਪਸਮਤਾਸਮਾਵੈ॥ ੨੦॥ ੬॥ ੨॥ ਸੰਬਤਿਸਤ੍ਰਿਸੈ
 ਬਰਸਬੀਤੇਜਬਛੁਤੀਸ॥ ਕਾਰਤਕਸੁਕਲਤ੍ਰੇਦਸੀਦਾਰਵਰਨ
 ਰਜਨੀਸ॥ ੨੫॥ ਇਕਸੀਇਕਦੇਹੇਕਹੇਕਹੈਚੈਪਈਇਕਸੀਤੀ
 ਨ॥ ਭੁਜੰਗਦੁਦਾਇਕਜਾਨੀਏਸੇਖਯਾਕਰਿਹੋਈਨ॥ ੧੦੬॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਪਰਮਹੰਸਪ੍ਰਭਾਜਗਦਾਰਜਭੁਖਾਸਕਸ੍ਰੀਮਤ
 ਦਯਾਲਅਨੇਮਾਨੰਦਸਾਰਸਤੀਰੁਗਦੰਨਹਸਤਮਲਪ੍ਰਸਨ
 ਉਤਰਕਾਖਾਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤਬਿਰਰਤੰਗਯਾਨਸਰਬਸਾਰਸੰਗ
 ਗ੍ਰਹਿਵਿਗਯਾਨਗੀਤਾਸਮਾਪਤੀ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part - 4) Subject Vedanta

Name of MSS Brahm Vidya Kindalia Shaka

Author _____

Period _____ Folios 61

Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatti, Amritsar

Missing Folios _____

ੴ ਸ੍ਰੀਗਦੇਸਾਨਮਃ

ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਨਕਮਲਕੁਯੋਨਮਃ ਅਥਕੁੰਡ
 ਲੀਯੇਛੰਦਸਤਕਲਿਖਯਤੇ ਜਾਂਕੇਜਾਂਨੇਤੇ
 ਬਿਨਭਾਸਤਨਾਨਕਾਗ ਜਾਸਗਿਆਨੁੰਨੀਨਹੋਇ
 ਤਹਿਬਿਧੋਤ੍ਰਿਧਾਪ੍ਰਕਾਗ ਤਹਿਬਿਧੋਤ੍ਰਿਧਾਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕਰੇਕੁਛੁਬਕਬਿਲਾਸਾ ਬ੍ਰਹਮਬਿਦੰਯਾਗਬ
 ਤਗਯਾਨਮੇਨਰਕੀਭਾਸਾ ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਰ
 ਦਿਰਚਨਾਅਸਰੈਹੋਵਤਜਾਕੇ ਜੇਨਿਰਵਿਸੇਸਿ

ਅਕ੍ਰਿਤਮਹਿਰਾਫਿਗਜਾਇਨਜਾਕੋ १ ਗਿਰਧਰ
 ਜੇਜੇਗਿਰਧਰੈਪ੍ਰਸਤਨਸੁਨਬਿਨਖੇਦਾ ਗਿਰਕਾਰ
 ਦਸੁਖਮਸਬੂਲਤਨਗਿਰਧਰਪ੍ਰਤਿਕਬੇਦਾ ਗਿ
 ਰਧਰਿਪ੍ਰਤਿਕਬੇਦਪ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਤਕੋਨਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿ ॥ ਬਿ
 ਨਸੇਤੁਪੁਨਸੁਨੈਵਾਕਬਿਨਜਬਦਅਲਾਪਤਿ ॥ ਕ
 ਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਰਾਇਜਾਸਮੇਨਾਹਿਮਿਤਅਗ ॥
 ਸੁਭਕੋਆਪਨੇਆਪਆਤਮਾਸੇਤੂਗਿਰਧਰਿਗਿ
 ਕਹੈਕਿਰਤਵੇਰਾਰਾਕੀਭੂਕਨਕਕਾਮਨੀਦੇਸਾ ॥ ਨ
 ਖੇਪਪਖੰਡਨਕੋਕਹੈਹੋਇਜਗਾਜਾਸੁਮਨਹੋਸਾ ਹੋਇ

ਜੰਗਾਯਾਸੁ ਮਨਹੋ ਸੋਏਈ ਅਬਿਕ ਵਤਸੁ ਨਾਉ। ਭੇਦਮ ੨
 ਤਨਕੇਖ ਭਿਕਛੁਕਪਨ ਐਰਭੀਗਾਉ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿ
 ਕਵਿਰਾਇ ਮੋਹਿ ਮਦਮਨਕਾਦੋਹ। ਜਿਉਹੋਇ ਅਭੇਦ
 ਗਾਯਾਨ ਸੋਈ ਸੁਤਿ ਅਨਭਵਕੋਹੋ ੩ ਮਹਿਮਾ ਜੋਨਿਰ
 ਵੇਦਕੀ ਕੋਕਹਿ ਸਕੈਉਦਾਰਿ। ਤਯਾਗੀ ਬਿਧਨ ਸੋਮੁਕ
 ਤਬਾਕੀ ਸਭਗਿਫਤਾਰਾ। ਬਾਕੀ ਸਭਿਗਿਫਤਾਰਦੀ
 ਨਾਥੀਜੁ ਬੁਛਧੀ। ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੋਭੂਲਾ ਅਪਕੋਮਾਨ
 ਲੀਓਜੀ। ਕਹਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਨ ਲਗਤਹੋਇ
 ਕਲਹਮਾ। ਜਿਸਫਿਨਕਰੈਤਯਾਗਤਿ ਸੀਛਿਨਹੋਵ

ਤਮਹੰਮਾਰੇ ਪਰਮਾਰਥਕੀ ਪਹਿਲੀ ਸਿਤੀ ਜਾਂ ਕਾਨਾ
 ਉਨਿਰਵੇਦਾ ਪਾਮਰਤ ਕੋ ਨ ਲਹੈ ਪਾਵਤ ਹੋ ਨਿਤ ਖੇ
 ਦਾ ਪਾਵਤ ਹੋ ਨਿਤ ਖੇ ਦਿਤ ਭੂਨ ਹਿਤਿ ਯਾਗ ਸਕੈ ਮੁਧਾ
 ਮੇਹਿ ਮਤ ਰੋਸੇ ਮਤ ਸੁਪਰਕੀ ਨਾਹਿ ਰਹੀ ਸੁਧਾ ਕਹਿ
 ਗਿਰਧਰਿ ਕਵਿਰਾਇ ਵਿਹਿ ਨਰਤ ਨਖੇਤ ਅਕਾਰ
 ਥਾ ਬਾਝੁ ਮੁਖੀ ਪੈਰ ਪੈਰੈ ਸਮਝੈ ਰੁਚ ਪ੍ਰਮਾਰਥਾ ॥ ੫ ॥
 ਭਹੰ ਵੈਰਾਗ ਕੀ ਕੋ ਕਥਾਇ ਦ੍ਰਿਸਤ ਹੰ ਅਰਾਮਾ ਜਉਨ
 ਤਉਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਪੈਸੈ ਹਰਚਰਾਮਾ ਪੈਸੈ ਹਰਚਰਾ
 ਮਬਾਝੁ ਮੁਖ ਭਵੈ ਜਨੁ ਸੀ ਕਰੈ ਆਪਨ ਪਾਤ ਅਨ

ਤਮਦਰਸੀ ਖੁਨੀ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਰਾਇਸਾਂਤਤਿ ३
 ਨਕੋਂਕਾਂ ਜੋਬਿਸੈਜਨਸੁਖਰਹੈਵੈਰਾਗਾਪੁਨੈਨਹੀ
 ਤਹਾਂ ੬ ਜਹਾਸਾਨਾਮਵੈਰਾਗਾਸੋਪੈਰਾਰਪ੍ਰਕਾਰਿ।
 ਜਿਤਮਨਵਿਭੇਕਾਇਕਾਇਏਜਨਲੇਹੁਬਸੀਕਾਰਿ।
 ਜਾਨਿਲੇਹੁਬਸੀਕਾਰਸੁਨੇਅਬਿਤਿਨਕਭੇਦਾ। ਤਰਤੀ
 ਬਰਤੀ ਬਰਮਟਿਤ੍ਰਿਪਾਬਿਦਗਾਵਤਬੇਦਾ। ਕਹਿਗਿਰ
 ਧਰਿਕਵਿਰਾਇਸਕਲਸੁਖਕੀਪੈਰਾਸਾ। ਵਡੇਭਾਗਹੈ
 ਤਿਨਕੋਜਿਨਕੋਹੋਤਜਹਾਸਾ। ੭ ਪੁਹਮੀਚੰਕੇਅਰਥਹੈ
 ਵਤਹੈਨਰਦੀਨ। ਜਬਿਪ੍ਰਾਪਤਾਇਨਕੀਭੀਤਬਬ

ਧੀਹੋਤਮਲੀਨਾ ਤਬਬੁਧੀਹੋਤਮਲੀਨਪੁਨਹਿਬਹਰੈ
 ਹੋਇਆਧਰਾ ਬਿਨਪਾਵੇਦਾਂਤਨਿਕਾਸੈਇਉਪਰਬਸ
 ਬਾਂਦਰਾ ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਰਾਇਭਾਵੈਪਤ੍ਰਿਤਹੋ
 ਇਓਮੀ। ਤਿਨਕੇਸਤਨਰਿਚਹੈਜਿਨਕੇਹਾਟਕਪੁਹਮੀ
 ੮। ਨਗਿਸੇਦੀਨਰਕਕੀਹੈਪ੍ਰਸਿਧਨਹਲੁਕੀ। ਜਥਾਸ
 ਮਾਨਯਪਰਕੀਆਤਥਾਜਾਨਲੇਸੁਕੀ। ਤਥਾਜਾਨਲੇ
 ਜੁਕੀਤਿਨਕੇਏਕੇਰੂਪਾ। ਅਸਤਮਾਸਨਖਚਰਮਰੇਖ
 ਮਲਮੂਤਕੇਰੂਪਾ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਪੁਰਸ
 ਇਨਕੀਏਅਜਗੀ। ਐਸਦੁਸਟਨਅੰਰਜਗਤਮੇਜੇਸੇ

ਜਿਉ

ਨਗੀ ੮ ਜਿਖਾ ਮੂਰਤਿ ਪਪਕੀ ਪਿਖ ਜੋ ਕੇ ਭੁਲੈ ਰੁਗਾ ਪਿਖੇ
 ਹਦਿਖਾ ਕਰਨ ਕਰਕਾ ਸਭ ਜਨ ਕੇ ਕਰਤ ਖੂਰਾ ਸਭ ਜਨ
 ਕੇ ਕਰਤ ਖੂਰ ਕੁੰਮ ਵਤ ਹੈ ਬਿਧ ਪੁਨਹਰੀ ਹਰਿ ਮੇਹਰ
 ਜਗਲ ਬਾਧਨ ਚ ਵਤ ਹੈ ਕਪ ਵਤ ਘਰ ਘਰਿ ਕਹਿ
 ਗਿਰਧ ਰਿਕ ਵਿਗ ਵਿਜੇ ਨੀਨਰ ਚਾਹਤ ਮੇਖਾ ਤਰਤੀ
 ਬਰਗਾ ਹੈ ਵੈਰਾਗਤ ਜੈ ਹਟ ਕੁਭੂ ਜੇਖਾ ੧੦ ਅਗਿਨਾ ਵਿ
 ਖਾਕਰ ਅੰਗ ਕੇ ਕਰੇ ਪੁਰਸ ਕੇ ਕੁੰਤਾ ਕਾਂਤਾ ਜਾ ਕਰ ਕਹਤ
 ਹੇ ਹਰੈ ਮਨ ਜਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤਾ ਹਰੈ ਮਨ ਜਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤਾ ਮਾਇਜ ਕਾ
 ਹੈਰਾ ਮਾਂ ਰੁਆ ਵੈਨਰ ਕੇ ਬਾਧ ਕੇ ਠਵਿਕੁ ਮੇਹ ਕੀਦਾ ਮਾਂ

ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਹਾਇਪਹਰਕਰਕਰਮੇਕਿਕਨਾ॥
 ਨਰਥਸਰਬਕੋਪੇਤਕੁਧੀਗ੍ਰਹਿਲਿਆਯੋਅਛਿਨਾ॥੧੧
 ਨਤੀਅਰਜਾਵੈਰੋਇਕਰਪੁਨਰੇਤੀਸੁਜਗਾਗਿ॥ਸਭ
 ਜਨਅਬਲਕਹਤਹੈਹੈਸਬਲਾਬਦਕਾਗਹੈਸਬ
 ਲਾਬਦਕਾਹਕਰਤਪੁਰਸਨਕੇਕਾਤਗਕਪਿਜਿਉ
 ਨਚਨਚਾਇਅਤਿਲੇਜਾਇਰਸਾਤਲਾਕਹਿਗਿਰਧ
 ਰਿਕਵਿਹਾਇਪਿਸਾਰੀਹੈਯਹਿਬਣੀਯਗਮੁਖਸਭ
 ਕੇਦੇਤਚਪੇਟਨਛਾਤਸਾਸਭਨਤੀਅਗੁ॥੧੨॥ਸਮ०
 ਨਯਸੁਕੀਆਪਰਕੀਆਪਹਿਚੁਕੁਲਾਐਹੁਗਾਇਨਕੇ

ਤਿਆਗੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਖਗਹਲ ਕੀ ਏ ਦੁਖ ਭੂਗ। ਗ੍ਰਹਲ ਕੀ ਏ ਪ
 ਦੁਖ ਭੂਗ ਪੁਰਸਕੀ ਬੁਧ ਬਉਰਾ ਵੈ। ਖਿਨ ਖਿਨ ਕਰਤ ਫ
 ਸੀ ਹਤ ਮੋਹ ਭ੍ਰਮ ਤਮ ਉਪਜਾ ਵੈ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਰੰ
 ਇਅਜੇ ਭੀ ਸਮਝ ਦਿਵਾਨਿਆ। ਗੁਰਚੁਕੇਲੀ ਅੰਪਰੀ
 ਪਰਕੀ ਅਸੁਕੀ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਬ੍ਰਿਧਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਗਧ
 ਜੇ ਭਾਲ ਲਥਾ ਘਲ ਭਾਲਾ। ਜੇਨਹ ਵਿਨ ਸੇਹਿਤ ਕਰੈ ਖੋਵ
 ਤਾਪ ਨੇਪਾਲਾ। ਖੋਵ ਤਾਪ ਦੇਪਾਲ ਪ੍ਰਥਮ ਜਗਹੋਵ
 ਤਹਾ ਸੀ। ਦੁਤੀ ਏ ਜਮਕਾ ਦੇਤ ਸਹੈ ਪਰਹੈ ਗਲ ਫਾਸੀ
 ਕਹਿ ਗਿਰਧਰਿ ਕਵਿਰਾਇ ਪੁਰਸਕਾਫਾ ਤਤ ਹਿਦਾ।

ਭਾਵ ਬਾਘਦਿਭਾਲਦਮੁਗਧਾਪ੍ਰਭਿਰਾਬ੍ਰਿਧਾ १३३
 ਨੇਮੁਲਭਿਪਧਕੇਜਰਜੇਰੂਜਮੀਨ ਹੈਉਪਧਤਿਨਕੇ
 ਕਹਾਂਜਾਕੇਨਹੀਇਹਿਤੀਨ ਜਾਕੇਨਹੀਇਹਿਤੀਨਰਿਦੇ
 ਮੇਨਹਿਨਇਛਾਂ। ਪਰਮਸੁਖੀਸੇਸਾਧਧਾਇਯੰਦਪਮ
 ਗਭਿਛਾਂ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਹਾਇਏਕਾਤਮਰਸ
 ਭੀਨੇ। ਨਿਰਭੈਬਿਚਰੈਸਿਤਸਰਬਦਾਤਜਕਰਤੀਨੇ।
 १੫। ਦਮਰੀਚਮਹਿਸਿਸਗਹਹੈਸਨੇਹਇਨਬੀਚ। ਉ
 ਪ੍ਰਚਿਨਵਿਰਕਤਕਾਸੇਦੁਰਬੁਧੀਨੀਚ। ਸੇਦੁਰਬੁਧੀਨੀ
 ਚਪਸੁਗਰਧਪਕੀਨਿਆਈ। ਉਭੈਭ੍ਰਮਸੁਪੰਸੁਨਗ੍ਰ

॥
 ਹਸਤਨਭਯੋਗਸਾਂਝੀ ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਰਾਇਵੇ ॥ ੬
 ਖਵਤਬਜਗੀਅਮਗੀ ਜਤੀਲਿਗਕੋਪਾਰਗਠਮੇ
 ਬਾਦਤਦਮਗੀ ॥ ੬ ॥ ਫੁਬੂਏਬਬੂਏਤੇਬਿਨਰਹਸ
 ਤੀਮਹਾਜਹੀਰਾ ਫੁਬੂਏਬਬੂਏਵਨਕੋਕਹੁਕਿਸਨੇਕੀ
 ਆਫਕੀਰਾ ਕਹੁਕਿਸਨੇਕੀਆਫਕੀਰਵਹਤੇਦੁਨੀਆ
 ਕੋਲੋਭਾ ਮਰਮੁਫਕੀਰੀਕਾਕਿਆਜਨੈਪਗਲੋਫੋਰਾ
 ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਰਾਇਖਰੀਦਤਹਿਭੇਭੂਭੂਏ ॥
 ਫਕਰਨਹੀਪਖੰਡੀਪਤਤਜੇਰਾਖਤਫੁਬੂਏ ॥ ੧੧ ॥
 ਨਨਾਲਿਪਸਾਥੀਦੇਮੇਬਨਬੈਠੇਉਲੀਆਉਲੀ

ਸੇਪੀਗਮੁਗੀਦੋਕੋਦੋਨੋਕੋਜੁਤੀਆਉ। ਦੇਨਉਕੋਜੁਤੀ
 ਅਉਮਗਜਕਰਤਿਨਕਾਪੋਲਾ। ਪੋਰੋਲਾਹਿਕਾਰਿਦੇ
 ਹਿਧਝਾਧੜਜੁਤਸੇਲਾ। ਕਾਹਿਗਿਰਧਰਿਕਾਵਿਰਾਇ
 ਪ੍ਰੀਰਫਕੋਰੋਕਾਬਾਨਾ। ਫੇਰਨਲਿਪਸਤਜਹਿਪਜਾਰ
 ਸਿਰਤਿਨਕੇਨਾਨਾ॥੯॥ ਉਪਸਉਪਸਕਭੇਦਜੇਵੇਤ॥
 ਮਨੈਭੇਦਾ। ਜਨਮਮਰਨਭੈਕੋਲੋਹੈਧਿਕਾਰੁਤਹਿਬੇ
 ਦਾ। ਧਿਕਾਰੁਤਿਨਬੇਦਦੇਵਸਬਕਰੈਅਨਾਦਾ। ਤਤ
 ਵੇਤਨਕੀਸਭਾਮਾਹਿਪਵੈਨਹੀਆਦਾ। ਕਾਹਿਗਿਰਧਰ
 ਕਵਿਰਾਇਆਪਕੋਆਪੇਨਾਸਕਾ। ਜੇਵੇਤਮਨੈਭੈਉ

ਪਾਸਉਪਾਸਕਾ ੧੯ ਦਾਸਕਹਾਵਹਬਾਵਰੈਵੇਕਾਤਮਕੇ ੧
 ਮਾਹਿ। ਉਪਾਸਉਪਾਸਕਭੇਦਜੇਸੁਪਨੈਹੂਨਹਿ। ਸੁਪ ੩
 ਨੈਹੂਨਹਿਜਾਕਤਕੀਕਉਨਕਹਨੀ। ਅਵੈਰੂਪਅਖਡ
 ਪਈਏਨਹੀਜਿਹਮਨਬਨੀ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਰੰ
 ਭਿਦੇਖੋਯਹਿਅਜਬਤਮਾਸਾ। ਏਕਾਤਮਕੇਮਾਹਿਕ
 ਹਾਵਹਿਬੈਰੇਦਾਸਾ ੨੦। ਈਸਜੀਵਪਨਸੁਪੰਚਿਦ
 ਜੀਵੇਸੁਰਕੇਭੇਦ। ਅਵਿਦਿਯਾਸੰਬੰਧਚਿਦਖਟਅਨੰ
 ਦਕਹਿਬੇਦ। ਖਟਅਨੰਦਕਹਬੇਦਪਚਿਤੋਅਤਵਾਨੈ
 ਬ੍ਰਹਮਅਨੰਦਅਨੰਤਭੇਦ। ਬਿਨਸੁਤੀਮਾਨਹੈ। ਕਹਿ

ਗਿਰਧਰਿਕਵਰਾਇਸੇਮੂਰਖਬਿਸੇਬੀਜਾਜੇਵਾਸ
 ਵਾਮਨੈਭੇਦਕਰੈਖੈਤਕੇਸੀਜਾ੨੧ ਜੇਸਗਿਆਸਮ
 ਬੁਨਕੇਨਜਾਤਿਨਕੇਕੇਲਾ ਜੇਜਵਹਿਤਿਬੈਠਮਤਿ
 ਬੈਠਹੋਤਮਤਿਬੇਲਾ ਬੈਠਹੋਤਮਤਿਬੇਲਾਬੇਲਾ
 ਤੇਛਾਤੁਬਖੇਰੇ। ਵਹਿਪੁਛਕੇਉਬਿਵਹਾਸਬੇਰੈਮੈਕ
 ਰੇਨਿਬੈਰੇ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਰਾਇਕਹੇਮਤਤਿਨ
 ਕੇਲਗਜੇ। ਨਾਂਜਾਤਿਨਕੇਕੇਲਬੁਨਆਸਮਸਗਜੇ
 ੨੨ ਫਾਸੀਜਬਿਲਗਮਜਬਕੀਤਬਲਗਹੋਤਨ
 ਗਿਆਨ। ਮਜਬਪਾਸਟੁਦੈਜਬੈਤਬਪਵੈਪਦਨਿਰ

ਬਨਾ ਤਬ ਪਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥
 ਜਨਮ ਮਿਤ ਭਵ ਚੱਕ੍ਰ ਮਾਹਿ ਸੇਬ ਹੁਰ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਹਿ ਰਿ
 ਰਧ ਰਿਕ ਵਿਰਾਇ ਬੇਧ ਬਿਨ ਭ੍ਰਮੇ ਚੋਰਾ ਸੀ ॥ ਤਬਿ ਲ
 ਗਹਿ ਤਨ ਗਾਯਾਨ ਮਜਬ ਕੀਜ ਬਲਗ ਪਾਸੀ ॥ ੨੩ ॥
 ਆਸ ਮਬਰਨ ਕੁਲ ਪਖਿ ਮੇਜਾ ਕਹੈ ਅਵੇਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਵਿਦਿਆ ਤਾਰਿ ਦੇਨਾ ਹਿਕਰਤ ਪਵੇਸ ॥ ਨਾਹਿ ਕਰਤ ਪ
 ਵੇਸ ਬਿਪ ਜਿਯੇ ਸੁਪਚ ਅਗਾਰਾ ॥ ਵਹਿ ਬੀ ਬੀ ਕੇਤ
 ਗਰਵ ਹਿਨਿ ਕਸਤਵ ਕਾਟੁ ਆਗਾ ॥ ਕਹਿ ਰਿ ਰਧ ਰਿਕ
 ਵਰਾਇ ਭ੍ਰਮੇ ਭ੍ਰਮੇ ਨਿਸ ਬਾਸਮਾ ॥ ਜਾ ਕਹੈ ਅਵੇਸ ਪ

ਬਕੁਲ ਬਲਮਧਆਸਮਾਰੇ । ਪਸੁਪਚਪ੍ਰਕਾਰਕੇਤਿ
 ਨਕਾਰਤ੍ਰਿਤਿਆਗਾ । ਪਸਦਮਸਤਿਗਾਰਮੁਕਤਜੇਤਿ
 ਨਕੀਸਰਦੀਲਾਗਾ । ਤਿਨਕੀਸਰਦੀਲਾਗਭਾਗਕਰ
 ਤਿਨਸੇਦਕੁਬਕੁ । ਸਵਦਕਰੇਮਹਾਂਵਕਛੇਰੁਪਵਿਰ
 ਤੀਅਕੁਬਕੁ । ਕਹਿਗਿਰਧਾਰਕਵਿਗਾਇਵਿਭਾਗਨ
 ਜਾਮੇਤਜੁ । ਤਾਮੇਦ੍ਵੈਤਅਰੋਪੇਬਿਨਬਿਚਾਰੈਪਸੁਰਪ
 ਪੇਕੇਬਰਪੀਰਅਰੁਅੰਤੀਵੇਸਭੈਮਜਬਕੇਸੁਨਾਭੁ
 ਸਹਅਠੇਜਾਮਸਗਾਬਿਨਮੇਲਾਕੀਪਹਚਾਨਾ । ਬਿਨਮੇ
 ਲਾਕੀਪਹਿਚਾਨਸਗਾਮਹਿਭੂਬੇਮੈਮਕਾ । ਬੇਯਕੀਨਮਰ

ਦੁਦਨਖਾਲਸਜਾਫੁਹਬੁਥਬਕਾ ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿ
 ਰਾਇਇਹਜੁਦੁਨੀਆਕੇਅਡੁਬਰਾਇਸਫਿਤਨੇਮੇਪਰ
 ਮੂਏਪੀਰਪੈਕੀਬਰਾਰਦੀਮੇਲਾਏਕਲਾਮਜਬਹੈਜਮੇ
 ਮਜਬਫਨਾਹਿਜੇਤੇਮਜਾਬਿਜਹਾਨਮੇਸਭਸੈਤਨਕੇ
 ਰਾਹਿਸਭਸੈਤਨਕੇਰਾਹਿਪੈਕੀਬੁਓਮੰਤਕਾਬਾਰੇਜ
 ਸੁਨਤਕੁਰਾਨਸਰਾਕਤੇਬਨਿਵਾਜਾਕਹਿਗਿਰਧਰ
 ਕਵਰਾਇਇਹਰਸਤਾਪਾਇਆਸਓਲਾਜਮੇਮਜਬ
 ਫਨਾਹਿਏਕਲਾਮਜਬਹੈਮਓਲਾਰਾਜੇਗੀਰੂਬੇਜੇਗ
 ਮੇਭੇਗੀਰੂਬੇਭੇਗਾਜੇਗਭੇਗਜਕੇਨਹੀਸੇਵਿਦਵਾਨ

ਅਰੇਗਾ ਜੇਵਿਦਵਾਨੁ ਅਰੇਗਾ ਅਚਾ ਹਿਅਮਾਨੁ ਅਸਿਗੀ
 ਭੇਦਭਾਵਸੈਰਹਤਬੁਧਤਿਨਕੀਯਕਰੰਗੀ। ਕਹਿਗੀ
 ਰਧਰਕਵਰਾਇਗੀ। ਜਨਾਬਿਨੈਸਭਰੇਗੀ। ਭੁਗੀਅਦ
 ਕੋਭੋਗਮਾਹਿਪੁਨਜੇਗਮੈਜੇਗੀ॥੨੮॥ ਕ੍ਰਮਲਿਪਸਕਰ
 ਨਾਪਦਵਤਪੁਨਪ੍ਰਮਦਅਧ੍ਰਮਾ। ਚਤੁਰਦੇਖਕਰਦੁ
 ਖਤਜੇਨਹੀਜਾਨੈਸੂਤਮਰਮਾ। ਨਹੀਜਾਨੈਸੂਤਮਰਮਪੁ
 ਰਸਅਪਰਾਧਨਨਾਮੈ। ਸਿਮਕਬੋਧਨਹੀਇਯਥਰਬ
 ਤਤਨਭਾਸੈ। ਕਹਿਗੀਰਧਰਿਕਵਿਰਾਇਬੀਧੇਅਵਿਦ
 ਯਕਾਮਰੁਕਰਮਾ। ਕਰਨਾਪਦਵਤਪ੍ਰਮਦਜਿਹਲਿ

ਪਸਾਰੁ ਮਾਰਦਿ ਏਕਵਸਤ ਕੇ ਦੇ ਕਹੈ ਪੁਨ ਦੋ ਮੈ ਏਕ ਨਿ ੧
 ਹਾਰਾ ਯਹੀ ਭੂਤ ਕਰ ਪੁਰਸ ਵੇਹ ਉਰਝੇ ਮਧ ਸਿਸਾਗ
 ਉਰਝੇ ਮਧ ਸਿਸਾਗ ਨ ਸੁਰਝੁ ਤਹੈ ਏਕ ਤਨ ਕਾ ਦੁਖ
 ਸਮੁਦ੍ਰਿ ਮਹਿ ਪਰੈ ਲਹੈ ਨਹੀ ਸੁਖ ਕੇ ਕਨਕਾ ਕਹਿ ਗਿਰਧ
 ਰਕ ਵਿਹਾਇ ਬਡੇ ਸੋਹੈ ਅਵਿਵੇਕਾ ਏਕਵਸਤ ਕੇ ਦੇ ਕ
 ਹੈ ਪੁਨ ਦੋ ਮੈ ਏਕਾ ੩੦ ਪਤਿਸਟਾਂ ਵਿਸੁ ਕੂਕ ਗੀਗ ਉਰ
 ਵੇਰੇ ਗਵਿਨ ਰਕਾ ਅਭਿਮਾਨ ਬਾਰਣੀ ਪਾਨ ਹੋ ਤਿਤੇ ਤਯਾ
 ਗਹੈ ਵਫਰ ਕਾ ਤਿਤੇ ਤਯਾ ਗਹੈ ਫਰਕ ਨਿਰਤ ਸੈ ਸੁਖਤ
 ਬਪੁ ਪਤਾ ਨੇਹ ਸੇਸ ਦੀਨ ਤਾਨ ਸਹੈ ਵਿਐ ਸੇਸੁਤ ਗਾਵ

ਤਾ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰਿ ਕਵਿਹਾਇ ਭੁਈ ਤਿਨ ਕੀ ਮਤ ਭ੍ਰਿਸ੍ਟਾ
 ਜਿਗਰਬਗਰੂਰੀ ਕਰਤ ਅੰਚਹੇ ਮਾਨ ਪਤਿਸਟਾ ३੧
 ਸਾਨੀਚਾਹਤ ਸਾਨਕੇ ਮਾਨੀਚਾਹਤ ਮਾਨ ਗੁਜਰਾਨੀਗੁ
 ਜਰਾਨਮੇਹੇ ਵਿਰਹੇ ਗਲਤਨਾ ਹੇ ਵਿਰਹੇ ਗਲਤਨਤੀ
 ਨਯਹਤਾਹੀ ਸਲਤਾ ਆਤਮਬੇਤ ਬਿਨਾ ਦੂਸਰਾਨਹੀ
 ਕੇਉਤਰਤਾ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰਕਵਿਹਾਇ ਜੈ ਤੇ ਨਰਹੈ ਅ
 ਗਾਯਨੀ ਕੇਉਚਾਹਤ ਗੁਜਰਾਨਮਨਕੇਉਹੇ ਵਿਰਹੈ ਸਾ
 ਨੀ ੩੨ ਪੋਸਤਪੀਵਹਿ ਬਾਰਦੀਖਾਤ ਅਫੀਮ ਮਜੂਨ
 ਗਟਕੈ ਗਾਜਾ ਚੜ੍ਹਸਜੇ ਸੇਵੈ ਗਾਤੇ ਸੁੰਨਾ ਸੇਵੈ ਗਾ १

ਤੇ ਸੁਨ ਅਨਥਾ ਹੈ ਅਵਸੰਧੀ। ਉਂਹਾਂ ਪੈ ਸੈਰ ਹਤ ਬੁੱਧਤਿ ११
 ਨ ਕੀਭੁ ਭੀ ਅਪੀ। ਕਹਿ ਗਿਰਵਰ ਕਵਰਾਇ ਨ ਹੁਜੈ ਤਿ
 ਨ ਕਾ ਦੇਸਤਾ। ਭੰਗਤ ਮਾ ਕੁਖਤ ਬਾਹਦੀ ਪੀਤ ਜੋ ਪੋਸ
 ਤਾ ਤੁੜ ਜਾਂ ਕੈ ਅਤਿ ਹਿਕਰਲ ਮੈਰਾ ਗਵੈ ਖਕੀਆਗਾ।
 ਤਾ ਕੇ ਸੁਖ ਸੁਪਨੈ ਨ ਹੀ ਸਾਂਤ ਨ ਲਹੈ ਅਭਾਗਾ। ਸਾਂਤ
 ਨ ਲਹੈ ਅਭਾਗਾ ਅੰਰ ਪੁਨ ਕਿ ਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਬਿਨ ਗਿਅ
 ਨ ਨ ਹੀ ਮੁਕਤ ਬੇਦ ਕਾ ਬਜੈ ਨ ਗਾਰਾ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ
 ਕਾਵਿਹਾਇ ਸੁੜ ਸਿਰ ਰੁਚੇ ਵਾਕੈ। ਰਾਗਾਵੈ ਖਕੀਆ
 ਨ ਲਜਰਤ ਹੈ ਅਤਿ ਜਾਂ ਕੈ। ਤੁਰੇ ਚੇਹੀ ਜਾਗੀ ਮਿਥਯਾ

ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਯਕੋਪ੍ਰਤਭੂਲਾ। ਤੰਤੇਤਿਯਗੇਸਿਤਜ
 ਨਹੋਮਹਾਂਅਨਰਥਕੋਮੂਲਾ। ਹੈਮਹਾਂਅਨਰਥਕੋਮੂਲ
 ਨਾਮਤਿਨਕਾਮਤਲੀਜੈ। ਸ੍ਵਦਿਭਿਨਹਿਸੁਨੈਚਿਤ
 ਮੇਰਚਨਦੀਜੈ। ਕਹਿਗਿਰਪਰਕਵਿਰਾਇਭੁਭੀਤਿ
 ਨਕੀਮਤਰੋਗੀ। ਜੇਮੁਖਸੇਬਲੈਤੂਠਕਰਤਹੈਯਾਗੀ
 ਚੇਗੀ॥੩੫॥ ਦੁਹਜਨਦੇਖੇਸਿਤਕੋਮਨਮੇਧਾਰੈਰੋਸਾ॥
 ਅੰਗਕਛੁਬਸਨਚਲੈਅਨਹੋਤੇਕਲਪਦੇਸਾ॥ ਅ
 ਨਹੋਤੇਕਲਪਦੇਸਵਾਕਬੇਲੈਸਭਛੇਸਮਸਾ॥ ਜਿ
 ਉਚੁਬਕਾਚਿਚਾਇਖਉਮਤਦਿਭੂਕਿਸਮਿਸਾ॥

ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਗਾਇਬਹੁਤਸਮਝਾਵੈਗੁਰਜਨਾ१
 ਤਉਸੁਭਾਵਨਤਜਹਿਪਾਤਕੀਐਜੇਦੁਰਜਨਾ੨੬
 ਅਨਤਮਮੈਬੁਧਅਤਮਅਸੁਚਸੁਚਸੁਖਦੁਖਧਾ
 ਯਾਨਿਤਵਿਖੇਬੁੱਧਨਿਤਜੇਅਵਿਦਿਯਾਚਾਰਪ੍ਰਕਾ
 ਰਾਅਵਿਦਿਅਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਜਨਲੈਕਾਰਜਤੂਲਾ
 ਜੇਆਪਨੇਅਗਯਾਨਜੇਈਹੈਕਾਰਦਮੂਲਾਕਹ
 ਗਿਰਧਰਿਕਵਗਾਇਪਿਖੇਜਬਵੇਕਪਰਮਾਤਮਾ
 ਤਬੀਸਰਬਥਾਨਸੁਹੇਇਜੁਬੁਧਅਨਤਮਾ੩१
 ਮਮਤਾਸੁਤਾਬਿਤਨਹਮੈਤੈਤਨਮੈਅਹਿਕਾਰਾਨਿ

ਜਾਤਮਾ ਵਿਗਯਾਨ ਬਿਨ ਚਾਰੇ ਵਰਦ ਚਮਾਗ ਚਾਰੇ
 ਵਰਦ ਚਮਾਗ ਪੁਨ ਚਾਰੇ ਅਸਮਾ ਪ੍ਰਿਤ ਕਬੋਧ ਬਿ
 ਹੀਨ ਨੀਚ ਭੂਬੇ ਵਿਚ ਭੂਮਾ ਕਹਿ ਗਿਰਧ ਰਿਕ ਵਿ
 ਰਾਇਨਾ ਹਿਤਿ ਨ ਕੇਦਿ ਲਸਮਤਾ ਤ੍ਰੈਤਨ ਮੇ ਅਹਿਕੰ
 ਰਨ ਰਸੁਤ ਬਿਤ ਮੇ ਮਮਤਾ ੩੮ ਅਕਰ ਅਵਰਦ
 ਅਵਿਦਯਾ ਵਖੇ ਪਕਿ ਪਵ ਉਤਲਾ ਜਕੜਲੀਏ
 ਜੁਗਰਗ ਨੈਵੈ ਰਗ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਉਚਰਦਾ ਵੈਰਾਗਵ
 ਵੇਕ ਦੇ ਉਚਰਦ ਬਿਨ ਚਲੇ ਨਹੀ ਜਾਵੇ ਨਿਸਦਿ
 ਨਸਹੈ ਕਲੇਸ ਮੇਖ ਪਦ ਕੈਸੈ ਪਾਵੇ ਕਹਿ ਗਿਰਧ ਰਕ

ਵਹਾਇਓ ਫੇਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਮਕਗਾਗਾ ਜਾਨ ਰਸਾਇਨ १੩
 ਸੇਵਨ ਸੰਟ ਹੋਇ ਕੀ ਪਾਅਕ ਗਤ ਦਿਅੰਧ ਜਤਮ ਅਧ
 ਭੂਤ ਪੁਨ ਅਪਦੈ ਵਕਲ ਖਲੇ ਹੁ। ਅਭੁਆ ਸਾਬਿਸ
 ਮਰਨ ਗਰਬ ਭੇਗ ਅੰਰਚਾ ਰਜੂ ਰਏ ਹੁ। ਅੰਰਚਾ
 ਰਜੂ ਅਰਾਇ ਹੁਤੀ ਨਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅੰਤਾ। ਪੰਭੁਤ ਕੇ ਹੋਸਾ
 ਤਜਾ ਸਕਰਤ ਪੇ ਨਿੰਤਾ। ਕਾਹਿ ਗਿਰਧ ਰਿਕਾ ਵਿਰਾ
 ਇਏ ਕਾਗਿ ਯਾਨੀ ਪੁਮਾਤਮਾ ਜਾ ਮੇਰੇ ਗਨ ਸੇਗ ਨੰਤੰ
 ਪਾਅਧਾ ਅਤਮਾ ਹੇ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਅਪਨੇ ਵਾਕ ਪਰਾ
 ਪਨਾ ਹੋ ਬਿਸੁਸਾ। ਤਿਨ ਮੂੜ ਨ ਕੇਉ ਪਦੇ ਸਕਰ ਕੈ ਸੇ

ਜਾਇਅਧਆਸਾ ਕੈਸੇਜਾਇਅਧਆਸਕਪਦਲੀ
 ਯੇਬੇਲਤਬਨੀ। ਕਥਹਅੰਰਕਹਹਅੰਰਸੇਕੇਵਲ
 ਹੈਅਗਆਨੀ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਰਾਇਸਮਝ
 ਕੀਲੇਸਨਤਿਨਕੋ। ਆਪਨਾਹਿਵਿਸੁਸਵਕਾਪ
 ਨੇਪਰਜਿਨਕੋ॥੧॥ ਕ੍ਰਿਪਦੇਹਿਅਧਆਸਕੀਅਵਿ
 ਦਿਯੋਕੋਪ੍ਰਭਾਪ। ਬੇਮੁਖਭਏਸਰੂਪਤੇਜਪਹਿਅਨੰ
 ਤਮਜਾਪ। ਜਪਹਿਅਨਤਮਜਾਪਨਸਾਰਸਾਰ
 ਬਿਚਾਰਹਿ। ਲੋਕਕਸਬਦਬਚਿਤ੍ਰਪਰਸਪਰਬੈ
 ਠਉਚਾਰਹਿ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਰਾਇਆਪਕੇ

ਮਾਨਲੀਓਸਿਰਪਾ ਰਚਹਿਮਲਨਸਿਕਲਪਦੇਹਿ
 ਅਧਆਸਕੀਕ੍ਰਿਪਾਭੇੜ ਪ੍ਰਿਤਤੈਲਤਿਦਲਵੰ
 ਦਤਕਰੀਧਨਰਾਸਾ ਨਿਸਦਿਨਚਿਤਵਨਜੇਕਰੈ
 ਤਿਸਵਿਪਲਹੋਇਬੁਧਨਾਸਾ ਤਿਸਵਿਪਲਹੋਇ
 ਬੁਧਨਾਸਕਿਅਕੁੰਰਤਪੀਨੀ ਬੁਲਪਦਾਰਥਗ
 ਪੈਵਸਤਪਵੈਨਹੀਝੀਨੀ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਹ
 ਇਕਰਤਵਸਅਨਮੇਨਿਰਤਾ ਮਿਸਹੀਦੂਪਜਲੇ
 ਬੀਵਰਫੀਚਾਹੈਪ੍ਰਤਾਭੇੜ ਨਹੀਜਾਨਤਾਪਕੇਤ
 ਕਹੈਧਿਕਾਰਾ ਸੁਨਬਮਨਕੇਤੁਲਹੈਜੇਵਹੁਕਰੈਅਹ

ਗ। ਜੇਵਹੁ ਕਰੈ ਅਹਰਸੇ ਤੇ ਪੈਰੀ ਖਸਮਾਨਾ। ਪੁੰਤਿਕ
 ਬਹੁਮ ਅਭਿਨਨਹਿ ਜਿਨ ਕੇ ਯਹਿ ਗਿਯਾਨਾ। ਕਹਿਗਿ
 ਰਧਰਿਕ ਵਿਰਾਇਤ ਪੇੜੈ ਤਾਪਨਮਾਹੀ। ਤੋਕੈ ਹੋਧਿ
 ਕਾਰ ਅਪਕੇਸ ਨਤਨਹੀ। ਠੇਠੇ ਧਰਿਯੇ ਕਾਚ ਸਿਦੂਕ
 ਮੇਰਤ ਨਚੁ ਰਾਹੇ ਭਾਰ। ਕੁਤੀਆ ਲੈਯਹ ਮੇਬਧੀਦੀ
 ਨੀਧੇਨ ਨਿਕਾਰ। ਦੀਨੀਧੇਨ ਨਿਕਾਰ ਬਭੁ ਬੁਧਵੇਤ
 ਕਹਾਵੈ। ਰਜਤ ਕੀਚ ਮੇਲੇ ਚਮਕੇ ਕਾਮਚਾਵੈ।
 ਕਹਿਗਿ ਰਧਰਿਕ ਵਿਰਾਇ ਗਿਯਾਨ ਨਿਜ ਰਤਨ ਪਰ
 ਹਰਯੋ। ਪੁਰਸਸਾਪ ਕਰਤ ਬਰਿਦੈ ਸਿਦੂਕ ਲੈਯਕਯੋ

ॐ ५। ਸਿਗਾ ~~ਪਨ~~ ਹਿਗਾ ਪਹਕੇ ਸੈ ਪਵ ਸਿਤਾ ਨ ਮੇਲਾ १੫
 ॥ ਬਿਰਬਾ ਹੀ ਸਿਗਾ ਏਕੇ ਸੇ ਭੁਤ ਨ ਹਨ ਕੇਲਾ ॥ ਸੇ ਭੁਤ
 ਨਾ ਹਿਨ ਕੇਲਾ ਤੈਲਾ ਪਿਤ ਕੇ ਨਹੀ ਜੇਗਾ ॥ ਚਕਵਰਤੀ
 ਭੂਪ ਪਹੀ ਸਿਗਾ ਕਰੈ ਨ ਭੇਗਾ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰ ਪਰ ਕਵਿਰਾ
 ॥ ਏ ਜਿਉ ਜੇਗੀ ਚਹੈ ਨਦੀਗਾ ॥ ਤਯੇ ਪ੍ਰਬਿਤ ਨ ਬਿਤ
 ਪਰ ਸਕੇ ਬਨੈ ਨ ਸਿਗਾ ॥ ੬ ॥ ਗਿਯਾਨੀ ਪੁਰਸਾ ਬਿ
 ਕੈ ਦਹੈ ਅਗਨੀ ਜਨ ਕੈ ਦਾ ॥ ਪਰ ਸੇਸੁ ਇਕ ਬੈ ਦਹੈ ਆਰ
 ਸਭੈ ਅਬੈ ਦਾ ॥ ਆਰ ਸਭੈ ਅਬੈ ਦਾ ਚਕਤ ਸਾਕਰ ਹੋ ਜੇ
 ਤੇ ॥ ਲੇਭੀ ਕਪਟੀ ਬੋਧ ਸੂਨ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਤੇ ਤੇ ॥ ਕਹਿ

ਗਿਰਧਰਿਕਵਿਰਾਇਕਹਾਂਲਗਕਥੇਕਹਨੀਅਗ
 ਯਾਨੀਜਨਕੈਦਪੁਰਸਾਬਿਕੈਦਗਿਯਾਨੀਯੇਕਹੁਸੋ
 ਨਹੀਦੇਸਤੀਨਕਾਹੁਜੇਵੇਗਸੇਰਹਿਬੈਕੋਪ੍ਰਥਮੀ
 ਮਾਂਗਖੈਬੈਕੋਸੈਗਮਾਂਗਖੈਬੈਕੋਸੈਰਸੈਲਕੋਸਕ
 ਲਬ੍ਰਹਮੰਡਿਸਤਦੀਪਦਸਚਾਰਭਵਨਨਵਜਪ
 ਲਉਖਡਿਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਸਬੀਜਨ
 ਚਰਤਤਾਹੁਨਾਤੇਰਾਖੈਵੇਰਦੇਸਤੀਨਪੰਨਕਾਹੁ
 ਯੇਬਹਤਾਪਦੀਨਿਗਮਲਾਖੜਾਗਾਪਲਾਹੋਇ
 ਤੇਸਾਪੂਰਮਤਾਭੁਲਾਦਾਗਨਲਾਗੈਕੋਇਦਾਗ

ਨਲਾਗੈਕੋਇਜਗਤਮੇਹੈਅਲੇਪਾ। ਰਾਗਦੈਖਜੁ॥੧॥
 ਗਪਿਤਨਚਿਤਕੋਕਰੇਵਿਖੇਪਾ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕ
 ਵਿਰਾਇਸੀਤਉਸਨਾਦਿਕਸਹਤਾ। ਹੋਇਨਕਾਹੀਅ॥
 ਸਕਤਯਥਾਗਿਗਾਜਲਬਹਤਾ॥੨॥ ਏਕਾਏਕੀ
 ਸਿਧਪੁਨਸਿਧਸਾਧਕਦੋਇਮੁਨੀਸਾ। ਤੀਨਚਾਰਕੁ
 ਏਬਸਮੁਲਸਕਰਹੈਦਸਬੀਸਾ। ਲਸਕਰਹੈਦਸ
 ਬੀਸਤਹੰਨਾਬਿਧਝਗਰੇ। ਸਦਾਰਹੈਵਿਖੇਪਮੇ
 ਮੇਹੀਤੇਹੀਰਗਰੇ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਪੁਰ
 ਸਜੇਪੁਮਾਬਿਬੇਕੀ। ਸੁਕੈਸਭਕੋਤਿਯਾਗਸੁਬਿਚਰੇ॥

ਕਾਏਕੀ ੫੦ ਫਕੀਰੀ ਕਰਨੀ ਕਰਨ ਫਤਹੁਲੀ ਸਭ ਪ੍ਰਾਬਿ
 ਤਾ ਏਹੀ ਵਤ ਮਰਦ ਜਗਤ ਮੇ ਬਾਝ ਅੰਤ ਹੋਲ ਨਿਵ
 ਰਤਾ ਬਾਝ ਅੰਤ ਹੋਲ ਨਿਵ ਰਤ ਨ ਰਖਦੀ ਰਿਚ ਮੁਤਾਜੀ
 ਜੇ ਜੋ ਸੀਆਇ ਬਦੈ ਤਿਸੀ ਮਹਰ ਹਲ ਰਾਜੀ ਕਹਿਗੀ
 ਰਧਕ ਵਰਾਇ ਭ੍ਰਾਂਤ ਕੀ ਫਤੈ ਚੀਗੀ ॥ ਏਕ ਆਤਮ ਮੇ
 ਰਹੈ ਮਗਨ ਤਿਸੀ ਕਾਨ ਉਫਕੀਗੀ ੫੧ ਆਈ ਮੇਜ ਫਕੀ
 ਰਦੀਦੀ ਓਏ ਪੜਾਫੂਕਾ ਸੰਮਕ ਜਾਨੇ ਆਤਮਾ ਜਗ
 ਤੇ ਭਯੋਦੁਟਕਾ ਜਗ ਤੇ ਭਯੋਦੁਟਕਾ ਫੇਭਕ ਫੁਨਹਿਦੀ
 ਲਾਅੰਤਾ ਲੀਲਾ ਮਤ੍ਰ ਸਿਤਰੇ ਸਟਕ ਰਤ ਸੁਤਿਤਾ ਕਹਿ

ਗਿਰਧਰਿਕਵਿਗਾਇਕੁੰਤਕੀਬਧਉਠੀ। ਦਿਓ੧੧
 ਉਪਕਾਫੁਕਮੇਜਜਬਫਕਰਕੀਆਈ। ੫੩ ਮਨਕੀਮੇ
 ਦੇਈਨਤਕਰੈਵਾਸਨਨਾਸ। ਪੁਤਕੋਬ੍ਰਹਮਅਭਿਨਕ।
 ਪਨਪਨਬੋਧਪ੍ਰਕਾਸ। ਪਨਪਨਬੋਧਪ੍ਰਕਾਸਵਿਖੇਕੀ
 ਮਮਤਾਜਾਗੈ। ਲੋਕੀਖਦਾਦਿਕਾਮਨਾਸਕਲਨਿਵੇ।
 ਹੈ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਗਾਇਤਮਗਕ੍ਰਹੀਤਤਨਕੀ।
 ਤਤਗਿਆਨਉਪਦੇਸਦੁਸੁੰਦਾਰੈਨਮਨਕੀ। ੫੩॥
 ਰੇਮਨਮਦੀਬਤਫਰਗੀਦਾਤਜਅਹਿਕਾਰਾ। ਗਿਆ
 ਨਪਨਪਉਗਮੇਗਹੋਕਰਅਹਿਬ੍ਰਹਮਦੇਕਾਰਾ। ਕਰਿਅ

ਹਿ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਕਾਰਜਗਤੁ ਪਗਧਰ ਆਗੈ। ਕ੍ਰਮਜੋਪਚਿ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਿਦੇ ਸੋਤ ਤਛਿਨ ਭਾਗੈ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰਿ ਕਵ
 ਰਾਇ ਮੂਲ ਸਿਸਾਰ ਕਾ ਪਨਿਰੇ। ਨਸ੍ਰਹੈ ਇਅਗ ਯਾਨੁ ਦੁਹੈ
 ਤਛਿਰਹੈ ਨਮਨਿਰੇ। ੫੦ ਰੇ ਮਨ ਅਸੋ ਕਾ ਮਕਰਜਾਂ ਤੇ
 ਪਾਵੈ ਸਾਂਤ। ਰਾਗ ਦੁਖ ਮਿਟ ਜਾਇ ਸਭ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ
 ਭ੍ਰਾਂਤਿ। ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਚ ਨੀਹੈ ਯਹ ਪਾਪਨਾ ਜ।
 ਕੈ ਅੰਤ ਬਸੈ ਤਿਸਿ ਕਿਰੁ ਸਹੈ ਸਾਪਨ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ
 ਕਵਿਰਾਇ ਗਿਯਾਨ ਕ੍ਰਤੂ ਉਤਪਨਿਰੇ। ਨਿਗੜਾ ਅੰਧੇ
 ਰੇ ਨਸੈ ਮੂਲ ਅਵਿਦਯਾ ਮਨਿਰੇ। ੫੫ ਰੇ ਮਨ ਭਉਦੁ

ਬਾਵਲੇਛਾਭੇਨਾਹਕਚਾਲਾ ਸੁਤਸਿਮਤਸਭਕਹਥਕੇ ੧੮
 ਭੇਗਵਹੀਹਵਾਲਾ ਭੇਗਵਹੀਹਵਾਲਾ ਬਿਸੁਗਾਬਿਤਾ
 ਲਾਗਾਵੈ। ਨਾਮਭੂਪਪ੍ਰਚਰਿਓਰਨਿਸਬਾਸੁਗਧਾਵੈ। ਕ
 ਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਹਾਇਅਵਰਤੂਮਤਬਿਨਗੇ। ਨਿਜ ਕਛ
 ਸਭੁਪਕੇਮਾਹਿਸਦਾਇਸਥਿਤਰਹੁਮਨਿਗੇ। ਪਵਿਰੇ
 ਮਨਸਬਦਸਪਰਸਜੇਭੂਪਪ੍ਰਨਾਰਸਗੀਧਾ। ਸੁਬਦੁ
 ਖਕਾਬੀਜਾਇਹੁਤੂਨਹੀਸਮਝੈਅਪਿ। ਤੂਨਹੀਸਮਝੈ
 ਅਪਿਸਦਾਇਨਹੀਕੋਚਾਹੈ। ਅਪਦੀਹਥੀਆਪਆਪ
 ਰੇਤਨਕੇਦਾਹੈ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਹਾਇਜੇਪ੍ਰਤਿਕ

ਅਨਿਦਘਨਰੇ ॥ ਤਿਸੀਮਾਹਿਰਹੁਲੀਨਸੁਖੀਤਬਹੋ
 ਵਹੁਮਨਿਰੇ ॥ ੫੧ ॥ ਰੇਮਨਸੁਧੋਹੋਇਚਲਛਾਤਕਪਟਕੀ
 ਗਿਤਾ ॥ ਛਲਬਲਕਲਾਬਿਜਾਹਸਭਕਰੇਏਕੋਸੇਪੀ
 ਤਾ ॥ ਕਰੇਏਕੋਸੇਪੀਤਜੇਅਤ੍ਰਿਬਿਆਪਕਤੇਰੇ ॥ ਦੇਹ
 ਇਏਪੁਨਪ੍ਰਾਨਸਹਤਜੇਸਭਕੋਪ੍ਰੇਰੇ ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰ
 ਕਵਰਾਇਅਨਗਨਤੀਮਤਗਿਨਰੇ ॥ ਤਜਪ੍ਰਾਬਿਤਨ
 ਬਿਤਗਹੋਸੁਧੋਹੋਇਮਨਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ਰੇਮਨਕੁਊਤਕਵਰ
 ਗਮੇਤ੍ਰਿਮਹਿਤਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੇਰੇਪਛੇਹੈਸਭੈਦੇਹਾਇਏਪ੍ਰਾ
 ਨ ॥ ਦੇਹਾਇਏਪੁਨਪ੍ਰਾਨ ॥ ਇਨੀਮਹਿਤ੍ਰਿਹੈਨਾਇਕਾਕ੍ਰਿ

ਅਤੇ ਰੇਅਪੀਨਮਨਸੀਬਚਕਕਾਇਕਾਕਹਿਗਿਰਧ ੧੯
 ਹਕਵਗਾਇਹੈਵੈਤਬਹੀਧਿਨਧਿਨਗੇ। ਜਬਨਿਬਿਕਾਰ
 ਏਰਹੈਸਰਬਥਾਇਕਰਸਮਨਗੇ। ੫੯ ਰੇਮਨਤਾਸਿਉ
 ਪ੍ਰੀਤਕਰਜੇਸਭਕੇਅਧਿਸ਼ਾਨ। ਅਨੇਠੇਰਸੁਖਹੈਨਹੀ
 ਯਹਨਿਸਚੈਕਰਜਾਨ। ਯਹਨਿਹਚੈਕਰਜਾਨਸੁਤਗਰ
 ਸਿਤਬਖਾਨੈ। ਮਾਧਵਬਿਯਾਸਬਸਿਯੰਕਹੇਤੁਮਵੇਕਨ
 ਜਾਨੈ। ਕਹਿਗਿਰਧਹਕਵਗਾਇਸਿਵੇਹੀਸਵੇਹੀਭਨਗੇ
 ਜੇਸਭਕੇਅਧਿਸ਼ਾਨਪ੍ਰੀਤਤਾਸਿਉਕਰਮਨਗੇ। ੬੦ ਮਾ
 ਲਾਮਨਸੇਕਹਤਹੈਸੁਨੇਦੇਵਜਗਭੂਪਾ। ਮੁਝਫੇਰਨਤੋਹ

ਤਕਿਆਜੇਤੂਨਲਖੈਨਿਜਰੂਪਾ ਜੇਤੂਨਲਖੈਨਿਜਰੂ
 ਪਤੇਕਰਦੀਹੈਸਭਥੇਥੀ॥ ਕੇਵਲਹੈਬਕਬਾਦਖੇਲਕ
 ਰਪੜਾਹਿਜੁਪੇਥੀ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਰਾਇਹੋਤਤਿ
 ਨਕਾਮੁਖਕਾਲਾ॥ ਜੇਪ੍ਰਤੰਕਬ੍ਰਹਮਅਭਿਨਗਯਾਨਬਿ
 ਨਫੇਰਤਮਾਲਾ॥ ੬॥ ਵੀਅਕਰਦੀਕਹਤਹੈਜਾਂਕਾ
 ਨਾਮਸਫੇਟਾ॥ ਚਤੁਰਖੰਸੁਦਸਅਸੰਕੀਵਹੀਲੰਖਪਰ
 ਚੇਟਾ॥ ਵਹੀਲੰਖਪ੍ਰਚੇਟਚਲਾਵਹਿੰਐਚਕਮਨਾ॥ ਤਿਰ
 ਨਦਾਜਅਨੇਕਸਭਨਕਾਏਕਨਿਸਾਨਾ॥ ਕਹਿਗਿਰਧ
 ਰਕਵਰਾਇਪ੍ਰੇਤਿਨਕੀਮਨਸਰਦੀ॥ ਜਾਂਕਾਨਾਮਸਫੇ

ਦਕਹਤਹੈਵਈਆਕਹਣੀ॥੬੨॥ਗਿਗਾਪਾਪਸਸਤਪਾਪ
 ਹਰੇਕਲਪਦਲਿਝੁਦੂਗਾ॥ਪਾਪਤਾਪਅਹੁਦੀਨਤਾਸੀ
 ਤਸਿਗਹੋਇਦੂਗਾ॥ਸਿਤਸਿਗਹੋਇਦੂਗਾਅਵਿਦਿਆਅ॥
 ਦਿਕਲੇਸੂ॥ਸਿਸੈਸੋਕਵਿਪ੍ਰਸੈਕ੍ਰਮਕਛਹੈਨਲੇਸੂ॥
 ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਸੁਪਜਿਨਕਾਮਨਚਿਗਾ॥
 ਸੋਭੋਗਤਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਕਠੋਚੀਤਿਨਕੇਬੀਗਾ॥੬੩॥ਕ
 ਰਲਹੋਇਸੀਰਾਮਕੋਅੰਗਾਰਕੇਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ਪੁਨਪੁਰਖਾ
 ਰਥਆਪਲਾਤਬਕਟੈਅਵਿਦਿਆਪਾਪਾ॥ਤਬਕਟੈ
 ਅਵਿਦਿਆਪਾਪਜੁਰੈਜਾਬਿਝੇਹਸਿਜੋਗਾ॥ਦੇਹਮਨ

ਇਥੇ ਮਹਿਕੇ ਸ਼ਿਰ ਪੈਨੇ ਰੇਗਾ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰਿ ਕਵਰਾਇ
 ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਭਯੋ ਪੁਮਨ ਕੁ
 ਛੁਰ ਪੈਨ ਕਰਣਾ ॥ ੬੦ ॥ ਬਿਮਾਰਿ ਜਾਇ ਨ ਗਿਆਨ ਬਿ
 ਨੁਕੀ ਜੈ ਜਤਨ ਜਾਗ ॥ ਮਾਰ ਤੇਰੁ ਕੇ ਉਦੇ ਬਿਨ ਜਿਉ
 ਨ ਹੋਇ ਭਿਨ ਸਾਗ ॥ ਜਿਉ ਨ ਹੋਇ ਭਿਨ ਸਾਗ ਅਪੈ ਰੇ ਭ
 ਨ ਪਲਾਵੈ ॥ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈ ਸਿਸਰ ਰੇਗ ਬਿਨ ਗਯਾਤਨ ਜਾ
 ਵੈ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਰਾਇ ਚਕ੍ਰੈ ਜਬ ਬੋਧ ਪੁਮਾਗੇ
 ॥ ਤਬੀ ਸੁਬ ਬਾਨੰਸ ਹੋਇ ਜੇ ਅਹੋ ਬਿਮਾਰੀ ॥ ੬੫ ॥ ਸਿਖ
 ਯਾਵਈ ਮਾਕਰਣ ਛੇਦ ਜੇ ਤਸ ਕਲਪਨ ਕੁਰਤਾ ॥ ਖਟ ੨

ਅਗਿਯਹਿ ਬੇਦ ਕੇ ਯਮੇ ਨ ਨਾ ਯਕਤਾ ਯਮੇ ਨ ਨਾ ਯਕਤ ॥ ੨੧ ॥
 ਬਿਨ ਸਤਗੁਰ ਨਹੀ ਪਵੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਤੀ ਨੇ ਹੀ ਜੇ ਗੁਰਮਿ
 ਲੋਭੇ ਆਵੇ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰਿਕ ਵਿਰਾਇਤ ਜੇ ਜਬ ਮਨ ਸੇ
 ਬਿਖਿਆ। ਤਬ ਹੋਇ ਯਥਾਰਥ ਗਿਆਨ ਯਹੀ ਸਿਤਨ
 ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਵੇ। ਲੀਲਾ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਜੂਝਿ ਸਨਾਮ ਹੈ ਰੂਪ
 ਆਇ ਦ੍ਰੁਜਾ ਲਵਤ ਹੈ ਸਭੈ ਤੂੰ ਆਪ ਅਦੁਤੀ ਸਰੂਪ। ਤੂੰ ਆਪ
 ਅਦੁਤੀ ਸਰੂਪ ਸੁਧ ਪੁੰਦਰ ਅਬਨਾ ਸੀ। ਅਜਰ ਅਮਰ
 ਅਖੰਡ ਨਿਰਮੇ ਸੁਤਹ ਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਕਹਿ ਗਿਰਧਰਿਕ ਵਿ
 ਰਾਇ ਰਿਜ ਕੇ ਕਰ ਯਹੀ ਲਾ। ਕਹੀ ਬਹਾਨੇ ਮੋਤ ਦੇਵ ਸ

ਕੁਤੇਗੀਲੀਲਾਵਿ। ਸ੍ਵਗਤਾਤੈਨੇਪਾਇਆਤੁਮਹੀਇ
 ਸੇਨਬੇੜਾ। ਦੁਸਸੋਸਾਇਨਿਬਖੈਨਹੀਏਹੁਅਟਪਟੇਫੇ
 ਗ। ਏਹੁਅਟਪਟੇਫੇਰਆਪੁਸੁਹਏਹਤਸੁਰਏ। ਐਰ
 ਲਗਾਵੈਹਾਥਤੇਉਲਟੇਦੁਹਲੇਉਰਏ। ਕਾਹਿਗਿਰਪ
 ਰਕਵਿਰਾਇਕੁਤਕਾਪਕੇਪਗੜਾ। ਅਹਿਬੁਹਮਜ
 ਪਸਦਾਤਬੀਏਹਮਿਟਹੈਸ੍ਵਗਤਾਵਿ। ਸਕਤੀਕ੍ਰਿਸ
 ਨਜੇਦੇਵਕੀਰਾਪੇਕਾਰਲਜਗਤ। ਅਨਰਵਚਨੀਅਨ
 ਦਾਅਸਅਬਯਾਕ੍ਰਿਤਅਬਯਕਰਾ। ਅਬਯਾਕ੍ਰਿਤਅ
 ਬਿਯਕਤਅਪਟਨਾਪਟਨਪਟੀਜੀ। ਬਿਨਉਪਕਰ

ਦਪ੍ਰਚਿਰਚੈਨਾਨਾਬਿਪਨਟਸੀ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵ ੨੨
 ਰਾਇਕਰਵੈਤਬਲਗਭਗਤੀ। ਜਬਲਗਪ੍ਰਸ਼ਨਲ
 ਖੈਕਿਸ਼ਅਹਿਮਮਯਹਸਕਤੀ। ਵਿਉਹੀਸੁਧਪ੍ਰਮਾਤ
 ਮਾਤੁਹੀਸਚਦਾਨੀਦਾ। ਚਤੁਰਬੇਦਜਿਉਕਹਤਹੈਬਯਾਸ
 ਬਸਿਸ੍ਵਮੁਕੇਦਾ। ਬਿਯਾਸਬਿਸਿਸ੍ਵਮੁਕੇਦਤਤਵਿਤ
 ਜਾਵਤਭੂਸਗ। ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਅਦਤੀਨਭਾਖਤਤੁਝਬਿ
 ਨਦੁਸਗ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਧਾਗਨਿਹਚੈਬ੍ਰਹਮ
 ਹਿੰਦੀ। ਤੁਹੀਸਚਦਾਨੀਦਸੁਧਪ੍ਰਮਾਤਮਤੁਹੀ ੨੦ ਆ
 ਧੀਸਾਖੀਕ੍ਰੋਕਹੈਕੇਟਗਿਥਕੇਸਗ। ਬ੍ਰਹਮਸਤਿਜਗ

ਮਿਥਿਆ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਧਾਰਾ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰ
 ਧਾਰ ਭੇਦ ਪ੍ਰਛੇਦ ਸੂਨ ਅਜਾ ਨਿਰਬਿਭਾਗ ਨਿਰਦੰਦ
 ਨਜਾ ਮੈਸੇ ਤੇਰੇ ਜੇਤਮਾ ਕਹਿ ਗਿਰਧਾਰਿ ਕਵਰਾਇ ਜੇ
 ਰਹਤ ਉਪਾਧ ਉਪਾਧੀ ਪ੍ਰਮਾਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਵਿਖਾ ਕਹਿਯੋ ਸਾ
 ਖੀ ਕਰ ਆਧੀ ११ ਦੇਹੀ ਸਦਾ ਅਰੇਗ ਹੋਰੇਗ ਦੇਹ ਮੈ
 ਚੀਨਾ ਯਹ ਨਿਰਚਾ ਪ੍ਰਪੰਕਜਿ ਸਜੇ ਚੀਰਤੁਰ ਪ੍ਰਬੀਨਾ
 ਸੇ ਚੀਰਤੁਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬਬੇ ਕੀ ਸੋਧੈ ਪ੍ਰਤਿਤਾਂ ਕਰੇ ਅਤੰ
 ਤ ਨਿਰਸ੍ਰਾ ਅਤਮਾ ਲਖੇ ਅਖਰੁਤਾ ਕਹਿ ਗਿਰਧਾਰ
 ਕਵਰਾਇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਨੇਹੀ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦ ਸਰੂਪ ਅੰ

ਚਨਹੀਏਹੋਦੇਹੀ ॥ ੨ ॥ ਅਤਅਤਿਮਲਨਯਹਦੇਹਹੈਦੇ ॥ ੨੩ ॥
 ਹੀਅਤਸੈਸੁੰਧਾ ॥ ਉਭੈਅਤਿਗਜਾਨਿਓਕਸੰਸਓਚਕਰੈ
 ਸੁੰਧਾ ॥ ਕਸੰਸਓਚਕਰੈਬੁਧਭੇਦਨਿਹਚੈਕੀਓਜਬਹੀ
 ॥ ਬਿਮਲਕਲਾਤ੍ਰੈਬਿਮਲਮਲਨਸੁੰਧੋਹੋਇਨਕਬ
 ਹੀ ॥ ਕਹੀਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਜਹਾਂਲਗਸੰਸਤ੍ਰਸਿਤ
 ॥ ਸਭਕਾਯਹੀਸਿਧਾਤਸ੍ਰੀਰਾਮਸਾਰਅਤਅਤਿ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਸ੍ਰੀਗੀਸਕਲਸ੍ਰੀਰਾਮੋਬਿਆਪਕਨਭਵਤਏਕਾ ॥ ਥਾ
 ਵਰਜੀਗਾਮਤਨਜਿਤੇਹੈਪੁਛਿਨਅਨੇਕਾ ॥ ਪੁਛਿਨਅ
 ਨੇਕਾਦਿਸਜਤ੍ਰੁਪਾਬਿਕਾਰੀ ॥ ਫਿਸ੍ਰਾਚੇਤਨਨਿਤਅਤ

ਮਾਅਬਿਭਰਾਗੀ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਰਾਇਮਿਟੇਤਬ
 ਸਬਦਲਗੀਗੀ। ਸਬਨਿਸਚੈਕਰਸਪੁੰਤੋਹੈਇਐ
 ਪੁਸਰੀਗੀ। ੴ ਕਾਰਨਸੂਖਮਬੁਲ੍ਹੈਸਿਨਜਾਨਯੋਅਹਿ
 ਅਤੀਤ। ਕਿਆਕਰਸਕਹੈਦੁਇਤਸਭਉਤਕਉਸਨਜੁ
 ਸੀਤ। ਭਉਤਕਉਸ੍ਰਜਸੀਤਲਗਤਹੈਬਯਾਕ੍ਰਿਤਤ
 ਨਕੇ। ਤਿਨਕਰਗਗਜੁਦ੍ਵੈਪਸੋਹੇਵਤਲੇਕਕਮਨਕੇ।
 ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਏਹਸੁਖਦੁਖਬਿਨਬਿਚਾਰ
 ਨ। ਅਤਮਾਸਭਤੈਪਰੈਜੋਕਲਪਤਕਾਰਯਕਾਰਨ। ੫
 ਅਮਰਨਥਾਇਕਾਤਮਾਸਭਦੇਵਨਕੇਦੇਵ। ਕੇਟਨ

ਮੰਧੇ ਸਿਤ ਜਨ ਜਾਨਤ ਹੈ ਕੋਊ ਭੇਵਾ ਜਾਨਤ ਹੈ ਕੋਊ ਭੇਵ ਬਰੇ
 ਬੇਕੀ ਪੁਰਸਨ ਕਾ ਮਨਿ ਅਨਗਤ ਅੰਤ ਵਾਯ ਬਿਯੋਮ ਵ
 ਤ ਅੰਤ ਜਾਮਨਿ ਕਹਿ ਗਿਰਧ ਰਿਕ ਵਿਗਾਇ ਬਿਨ ਅਵੈ
 ਵਜੁ ਭਮਗਾ ਇਵੇ ਗਦ ਕੇਨਾ ਬਾਤ ਮਾਸੇ ਤ੍ਰਿਅਮਗਾ
 ॥ ਵੀਨਰਾਇਨ ਇਹੁ ਆਪ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਵਿਗਿਆਨਾਨਿ
 ਜਸੁ ਰੂਪ ਕੇ ਭੂਲ ਬੇਹੈ ਕਲਪਤ ਅਗਾਯਨਾ ਹੈ ਕਲਪ
 ਤ ਅਗਾਯਨ ਨੂੰ ਬਿਪਨ ਚਨ ਚਾਵੈ ॥ ਘਟੀ ਜੀਤ ਜਿਉ
 ਉਰਧ ਅਰਧ ਇਤ ਉਤ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਗਿਰਧ ਰਕਵ
 ਰਾਇ ਖਵੈ ਜਬਿਗੀਆਨ ਰਸਾਇਨਾ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਵਿਗ

ਯਨ ਆਪ ਕੋ ਪਿਖੈ ਨ ਰਾਇ ਦਾ ॥ ਸੁਭੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਰਆ
 ਪਹੈ ਬਲੁ ਯੇ ਚਹੈ ਕਛੁ ਐਰਾ ॥ ਅਵਿਦੰਕ ਸਾਸੁ ਮੇਲ ਰਾ
 ਯੇ ਮੂੜ ਨ ਕੋ ਸਿਰ ਮੰਗ ॥ ਮੂੜ ਨ ਕੋ ਸਿਰ ਮੰਗ ਆਪ ਕੋ ਅੰ
 ਪਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਤ ਸਿਮਤ ਪਉਰਾ ਲੁਸਾ ਸੜਕਾ ਕਹਿ ਯਾਨ
 ਮਾਨੈ ॥ ਕਾਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿ ਰਾਇ ਕ੍ਰਮੇ ॥ ਇਤ ਕੋ ਪਿਦੁ ਉ
 ਤੈ ॥ ਬਲੁ ਯੇ ਚਹੈ ਕਛੁ ਐਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਆਪਹੈ ਸੁਭੈ ॥ ੮ ॥
 ਪ੍ਰਤਿਚ ਜੇ ਸਭ ਜਗਤ ਕਾ ਕਹੁ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇਨਾ ॥ ਜਾ
 ਮੇਵ ਈਤ ਥਲੇ ਕੜੈ ਸਹਤ ਚਾਰ ਦਸ ਭੋਨਾ ॥ ਸਹਤ ਚ
 ਚ ਦਸ ਭਵਨ ਨਹੈ ਨਹੈ ॥ ਇਨ੍ਹ੍ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਬਿਝਾ ਕੇ ਪੂਤ

ਨਉਤਪਤਭਵੇਨਮੂਝੇ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਿਰਾਇਦ੍ਰਿ ੨੫
 ਸਮਿਗਜਲਕੇਕੀਚਾ। ਤਮੇਜਾਇਧਸਯੋਆਪਏਕੈਪ੍ਰ
 ਤੀਚਾ ੧੯ ਅਚਬਿਨਜੈਸੇਬਲਕੇਹੋਵਤਨਹਉਚਾਰਾ
 ਤਯੋਅਸਤੀਭਾਤੀਪ੍ਰਿਯਤਾਬਿਨਸਿਧਨੋਹੋਇਬਿਯੋ
 ਹਰਾ। ਸਿੰਧਨੋਹੋਇਬਿਯੋਹਰਮਨਸੀਬਾਰਕਕਾਇਕਾ
 ਸਨਸਫੁਰਦਸ੍ਰਿਦ੍ਰਜਨਜਬਲਗਹੋਤਸਹਾਇਕਾ। ਕਹ
 ਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਰਹੋਬਹੁਸਿਆਲੇਪਚਪਚਾਹੋਵ
 ਤਨਹਉਚਾਰਬਲਕੇਸੈਸੇਬਿਨਅਚਾ ੨੦। ਸੁਰਾਬਿਹਿ
 ਨਅੰਪਰਜਥਾਬਿਜ੍ਯੋਹੋਤਮੁਰਦਾਰਾ। ਤਯੋਸਤਚਿਤਾ

ਨੇਦਭਿਨੋਹੋਤਪ੍ਰਚਿਅਸਾਗਹੋਤਪ੍ਰਚਿਅਸਾਰਸਹਾ
 ਲਗਕਾਰਦਕਾਰਜਾ। ਸੜਅਨਿਤਦੁਖਰੂਪਬੇਦਾਬਿਦ
 ਬਦਤਅਚਾਰਜਾ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਸੇਝੀਤ੍ਰਿਅ
 ਨਗਤਪੁਰਪੁਰਿ। ਯਥਾਰਾਗਨੀਤਨਗਮਸੂਰਛਨ
 ਮੇਇਕਸੁਰਾਦੀ। ਵਿਸੁਚਿਦਿਵਿਸਵਰਗਕੋਪੁਨਵਿਸ
 ਮੇਅਨਸੂਤਾ। ਸਗਅੰਧਯਸਤਤਮੇਸਭੈਯਵਤਭਉ
 ਤਕਭੂਤਾ। ਯਵਤਭਉਤਕਭੂਤਅਰੇਪਤਰਜਸਰਪ
 ਵਤਾ। ਭਰਮਕਰਸੰਪ੍ਰਸਿਧਅਨਤਮਰੂਪਅਸਤ੍ਰਿਸਤ
 ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਅਤਮਾਤੁਹੀਸੁਪਸ੍ਰਾ। ਕਲ

120
51

ਨਾਹਹਤਅਸੂਨਜੇਚੈਤਿਨਦ੍ਰਿਸਕੋਦ੍ਰਿਸ੍ਵਾਦਿਰਾਅੰਤਜੇਸਰਵ
 ਭਜਗਤਕਾਸੇਈਭੂਮਾਅਧਿਸ੍ਵਾਨਾਸੇਈਪ੍ਰਤਿਕਾਅਤ
 ਮਾਸੇਈਬ੍ਰਹਮਭਗਵਾਨਸੇਈਬ੍ਰਹਮਭਗਵਾਨਸਚ
 ਦਨੀਦਵਸੇਸਚਾਰਿਤ੍ਰਿਧਾਭੇਦਪਛੇਦਰਹਤਅਨਿਤਪ੍ਰਮੇ
 ਸਗਕਾਹਿਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਏਕਹਸਜਿਸਕੀਸਕ
 ਤਾਸੇਤ੍ਰਿਹੀਸੰਖਯਾਤਪਿਰੁਬ੍ਰਹਮੰਤ੍ਰਕੋਅੰਤਾਦਿਤ੍ਰਿਤਿ
 ਯਾਗਜੀਵਕੀਜੀਵਤਾਈਸ੍ਵਰਕੋਈਸ੍ਵਰਤਾਦੇਨਕੋਅ
 ਧਿਸ੍ਵਾਨਜੇਸੇਨਿਹਚੇਕਰਤੰਤਾਸੇਨਿਹਚੇਕਰਤੰਤਵਸ
 ਤਗਤਭੇਦਨਜਾਮੈ। ਸਮੰਸ੍ਰਬਯਸਵਸਰਬੰਗਅੰਤ

ਪਗੰਤ ਅਰੇ ਪਤਤਾਮੇ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰਿ ਕਵਰ ਇਮੇਹ
 ਨਿਵਾਸੈ ਜਾਗਾ ਈਸੁ ਰਕੇ ਈਸੁ ਰੰਤ ਜੀਵ ਕੀ ਜੀਵਤ
 ਤਿਆਗੇ ਏਏ ਛੁਪਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਧਰਮ ਹੈ ਸੀਤ ਉਸਨ ਤਨ ਪ
 ਰਮਾ ਅਤਮ ਸਦਾ ਅਸਿਰ ਹੋਗਾ ਜਾਨੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮਾਗ
 ਜਾਨੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮ ਅਰਜਾਨੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਕੋ ਜਾਨੈ ਜਗ
 ਯਾਸ ਮੁਕਤ ਪਦ ਚਾਹਤ ਜੇਈ ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵ
 ਰਾਇ ਗਿਯਾਨ ਜਬ ਪੀਵੈ ਸੁਧਾ ਤਬ ਨਿਰਸਿਸੇ ਪਿਖੇ
 ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਧਰਮ ਹੈ ਛੁਪਾ ੮੫ ਅਤਮ ਰਥੀ ਸੀਰ ਰਥ ਬ
 ਧੰਸਾਰ ਥੀ ਜਾਨਾ ਮਨ ਰੂਹੀ ਹੈ ਇਝੈ ਮਾਰਗਾ ਬਿਖੇ ਪਛ

ਨਾਮਾਹਗਬਿਖੈਪਛਨਅਤਮਾਇਦੈਮਨਜੇਗਾ॥੨॥
 ਪਸੁਖਭੋਗੈਭੋਗਤੰਤਬਿਤਕਹੈਪ੍ਰਜੇਗਾ॥ਕਹਿਗਿ
 ਰਧਹਿਕਵਰਾਇਵਸਤੁਹੈਯਹੀਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥ਬੁਧੰਸਾਰ
 ਥੀਜਨਦੇਹਰਬਰਥੀਜੋਅਤਮਾ॥੬॥ਸੇਸੀਅਤਮਦੇ
 ਵਾਇਕੁਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕਸਭਸੇਸਾ॥ਯਹਬਬੇਕਜਾਕੇਹੀਏਤ॥
 ਕੇਕਹਾਂਕਲੇਸਾ॥ਤਾਕੇਕਹਾਂਕਲੇਸਸਮਝਹਿਰਦੇਜਬ
 ਆਇ॥ਅਨਿਓਅਨਿਅਧਯਾਸਤਦਾਤਮਹੈਨਰਾਇ॥
 ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਜਾਸਮੈਫਜਰਨਪੇਸੀ॥ਅ
 ਭੈਨਿਰੰਜਨਦੇਵਅਤਮਾਸੇਤੂਸੇਸੀ॥੮॥ਖਿਪਤਮੂਰ

ਬਿਖਿਪੰਤਪੁਨਾਇਕਾਗੁਪਨਾਨਿਰੋਧਾ ਪਚਿਭੂਮਕਾ
 ਚਿਤਕੀਆਤਮਾਏਕਾਵਿਰੋਧਾ ਆਤਮਾਇਕਾਵ
 ਰੋਧਭੂਮਕਾਕੋਪਕਾਸਕਾ ਆਪਹੁਲਾਸਜਰੂਪਪੁਨਾ
 ਜੜਵਾਰਗਹੁਲਾਸਕਾ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਚਿ
 ਦਾਨੰਦਸਦਾਅਲਿਪਤਿ ॥ ਲਿਪਾਇਮਨਮਨਬੁਧੰਬਿ
 ਤਹੈਜਾਮੇਖਿਪਤਾ ॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਸੁਖਪਤਪੁਨ
 ਮੂਰਛਾਅਵਰਜਮਾਧਾ ਪਚਿਭੂਮਕਾਬੁਧਕੀਆਤਮਾ
 ਰਹਤਉਪਾਧਾ ਆਤਮਰਹਤਉਪਾਧਾਅਕਰਤਾਜਦਾ
 ਅਭੁਗਤਾ ਛੁਧਪਪਾਸਾਹਰਖਜੇਗਮਤਸਰਤੇਮੁਕ

ਤਾ ਕਹਿਗਿਰਧਰਿਕਵਰਾਇ ਬਿਤਿਜੋਵਿਖੇਕਾਇਕਾ ੨੮
 ਗਤਾ ਸਭੀਅਨਤਮਧਰਮਸਮਾਧਪ੍ਰਜੀਤਲੋਜਗ
 ਤਾ੮੮। ਕਰਮਜੇਅੰਸੁਪਕਾਰਕੇਕਹੈਜੈਨਮਤਮਹਿ। ਜੋ
 ਸਬਧਰਮਅਨਤਮਾਅਤਮਮੈਕਛੁਨਾਹਿ। ਅਤਮਮੈ
 ਕਛੁਨਾਹਿਯਾਹਮੈਹੋਤਬਖਨੇ। ਕਰਤਾਬਿਨਨਕਰਮ
 ਅਤਮਾਅਕ੍ਰੈਮਨੇ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਤਯਾਗ
 ਕ੍ਰਿਯਾਸਭਭ੍ਰਮ। ਉਦਾਸੀਨਅਸਿਗਵਿਖੇਕਹੁਕੈਸੇਕ
 ਰਮਾ੮੯। ਅਤਮਭਿੰਨਜੇਜੇਕ੍ਰਿਆਸੋਸੋਸਭ੍ਰਮਮੂਲਾ
 ਕਾਇਕਬਾਚਕਮਾਨਸੀਸਭੈਆਪਦੀਭੂਲਾ। ਸਭੈਆਪ

ਟਿਭੂਲਮੇਖਹਿਤਕਹਹਿਜੇਕਰਦੀ॥ਜਿਉਰਵਚਾਧੈਤੇ
 ਜਜਾਇਖਿਦਿਓਤਕੀਸਰਦੀ॥ਕਹਗਿਰਧਰਕੰਵਰੰ
 ਏਜੇਪੁਰਸਸਾਧਸੇਭੀਅਨਤਮਾ॥ਸੁਤੇਸਿਧੰਅਪਵਰ
 ਗਭੂਪਚਿਦਘਨਤ੍ਵਿਅਤਮਾਦੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹਮਦਰਾ
 ਗਮਨਮਮਤਾਦਿਭਅਰੁਕਾਮਾ॥ਇਹੁਜਾਮੈਨਹੀਪਾਵੀਐ
 ਸੇਪ੍ਰਮੇਸਰਰਾਮਾ॥ਸੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਰਾਮਸੁਰਬਕੇਜਾਨਨਹਾ
 ਰਾ॥ਐਰਸਭੈਅਧਯੰਸਤਾਪਅਧੰਸ੍ਰਾਨਅਪਰਾਕ
 ਹਿਗਿਰਧਰਕਵਿਰਾਇਧਯਾਨਧਰਸੁਨਰੇਭਾਇਆ
 ਸੇਤੇਭੂਮਾਤ੍ਰੀਅਰੇਪਤਜਾਮੈਮਾਇਆਦੇਅੰਲਾ

ਸਾਰਗਤੈ ਨਜੀਕ ਜਾਂਕਾ ਸਭੀ ਜਹੂਗ। ਬਾਤ ਨ ਕਾਹੇ ਰਯਾਨ ॥
 ਕਾਅਲ ਫਹਸਤੀ। ਉਲਮ ਸਰੂਗ। ਹਸਤੀ ਉਲਮ ਸ
 ਰੂਹਾਹਰ ਵਖਤ ਹੈ ਹਾਜਗ। ਪਰਵਦਗਾਰ ਖੁਦਾ ਵਿਵੇਤ
 ਬਰਹੱਕ ਯਹੀ ਕਾਦਗ। ਕਾਹਿਗਿਰਧਰ ਕਾਵਿਰਾਇ ਮਾਰ
 ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰਖੱਲਾ। ਜੇ ਖੁਦਾ ਬਖੁਦਿ ਬਿਨਾ ਦਿਗਰ ਅ
 ਵਰ ਕੇ ਉਮਾਨ ਤ ਅੱਲਾ ॥ ੩ ॥ ਬਾਦੀ ਮਾੜ ਜਗਤ ਸਭ ਚਿ
 ਦ ਵਿਵੇਕ ਨ ਰੇਚਾ। ਜਿਉ ਮਿਦਸਤਿ ਘਟੀ ਮਿਥਾ ਤਯੇ
 ਕਲਪਤ ਪ੍ਰਪਚਾ। ਤਯੇ ਕਲਪਤ ਪ੍ਰਪਚਿਤ ਤਮੈ ਜੈ ਸੇਬ
 ਸੜਾ। ਕਾਨਕ ਮਾਹਿ ਅਭੂਦਲੇ ਹਮੈ ਜਾਨੈ ਸਸੰਤਾ। ਕਾਹਿਗਿ

ਰਧਹਿਕਵਿਗਾਇਦੈਤਕੀਧੁਜੁਓਡਾਨੀ॥ ਚਿਦਿਵਿਤ੍ਰੇਕ
 ਨਰਿਚਜਗਤਮਾਤ੍ਰਸਭਬਾਨੀ॥ ਏਓ ਬਾਨੀਬਿਖੈਨਕ
 ਰਸਕੇਮਨਕੀਜਹਾਂਨਗੀਮਾ॥ ਸੋਪ੍ਰਮੇਸਬ੍ਰਹਮਅਹਿਐਸੋ
 ਲੀਓਮਰਮਾ॥ ਅੰਸੋਲੀਓਮਰਮਾਪਨਪੈਆਪਨਿਹੰ॥
 ਰਓਮੇਹਸਿਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਭ੍ਰਾਤਕਾਮੂਲਉਖਾਰਿਓਕ
 ਹਿਗਿਰਧਹਿਕਵਿਗਾਇਬਿਲੇਵਹੁਕਾਰੇਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਮਨਕੀ
 ਜਹਾਂਨਗੀਮਾਵਿਸੇਕਰਸਕੇਨਬਾਨੀ॥ ਏਪਿ ਬੈਦਕਲੇ
 ਕਕਸੁਪਅਸੁਧਯਾਵਤਹੈਪ੍ਰਯੋਗ॥ ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨਮਾ
 ਹਿਕਲਪਤਸਬੈਤਤੇਤਿਯਾਗਲਯੋਗ॥ ਤ੍ਰਾਤੇਤਿਯਾ॥

ਗਦੇਜੇਗਸਰਬਥਾਸਬਦਨਿਰਿਤਾ। ਪਰਾਪਸਿਤੀਮੰਧਬੈ੩੦
 ਖਰੀਪ੍ਰਿਤਾ। ਕਹਾਗਿਰਧਰਿਕਵਰਾਇਅਸਤਜੜਦੁਖ
 ਮੇਕੋਦਕਾ। ਯਾਵਤਹੈਪ੍ਰਜੇਗਸੁਧਾਸੁਧਲੋਕਕਵੈਦਕਾ
 ਦਿ। ਮਿਟੀਮੂਲਾਅਵਿਦਿਆਭੁਇਓਅਨੰਦਕੋਠਠਾਜੈ
 ਸਿਕਰਦੀਹਿੰਦਗੀਤੈਸੋਗੀਤਾਪਠਾ। ਤੈਸੋਗੀਤਾਪਠ
 ਰਹੈਨਿਤਊਚੀਜੁਰਸੋ। ਬ੍ਰਹਮਸਾਗਰਮੇਮਗਨਭੁਯੋ
 ਬਚਯੋਤੈਜੁਰਸੋ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵਰਾਇਵਾਸਨਾ
 ਤਿਸ੍ਰਾਹਿਦੀ। ਭੁਯੋਅਨੰਦਕੋਠਠਾਅਵਿਦਿਆਮੂਲਾਮਿ
 ਟੀ। ਦਿ। ਮੂਲਾਮਿਟੀਅਵਿਦਿਆਜਾਨਯੋਆਪਨਾਆਪ

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part - 5) Subject Padya Kavya
Name of MSS Chapai Rajab Ji Ke
Author Rajaba
Period _____ Folios 59
Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatti, Amritsar
Missing Folios _____

੧ ਚਿ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਥਿਛਪਯਾਲਿਖੰਯਤੇਕ੍ਰਿਤਰਜੰਬਜੀਕੀ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗਛਪੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬੈਰਾਗਰਮੇ
ਬਿਭੇਅਸੁਕਲਪਾਰਸਧਰੀਅਹਿ। ਕਲਪਬਿਰਛ
ਬਨਰਵਿਛਲਛਲਅਮਰਸਭਰੀਅਹਿ। ਸਪਤਸ
ਮੰਦਹੁਸੁਧਾਸੇਈਸਲਤਾਸੁਤਲਵਹਿ। ਪੀਵਨਕੇ
ਜਪਯੁਖਕੀਮਾਰਗਗਰਅਵਹਿ। ਨਗਰਪੁਰੀਬੈਕੀ
ਰਬਿਧਚਿਤਮਲਪਰਿਦਰਿਚਿਦੈ। ਰਜੰਬਗੁਰਪ੍ਰ

ਜਾਸਜੀਉਨਾਉਸਹਭਰਨਾਕਿਲੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੇਦੀਜੈਕਹਾ ੩੨
 ਪਰਮਾਨਿਧਜਿਨਤੇਪਾਈ॥ ਭਾਉਭਗਤਭਲਭੀਖਰਿ
 ਹਾਗੇਰਖਜੇਗਾਈ॥ ਸਾਚਸੀਲਸਿਤੇਖਦਿਸ੍ਰਦਤਦੀ
 ਰਪਦੇਨਾ॥ ਜੀਉਜਵਾਜਗਮਾਹਿਕਾਟਕੁੰਮਮੁਕਤਾਕੀ
 ਨਾ॥ ਸਕਲਅਗਿਸਾਈਸਹਤਕੈਨਮੋਜਐਸੀਕਰੈ॥
 ਦਾਦੂਦੀਨਦਿਆਲਾਬਿਨਰਜਬੰਗਿਤਕੇਭਰੈ॥ ੨॥
 ਗੁਰੂਹੀਸੁਮਧੁਰਿਖਪੁਨਹਿਉਬਕਜਿਉਸਾਹਾ॥ ਤਨੁ
 ਮਨੁਕਾਛਹਸੇਪਕ੍ਰਿਚਕੈਰਨਜਿਉਪਾਹਾ॥ ਕਰਹਿਸੁਦ॥
 ਈਕਰਮਾਨਿਤਨਿਆਹੇਜਿਉਧੋਵਹਿ॥ ਰਜਲਾਗੀਪਦ

ਪ੍ਰਾਨਰਜਕਜਿਉਕਸਮਲਖੇਵਹਿ। ਗੁਰੂਬੈਦੇਰਗਹ
 ਹਿਰੈਮਰਜੀਵੈਲਿਆਵੈਸੁਧਨ। ਜਨੁਰਜਬੰਬਲਿਬ
 ਲਸਦਾਭ੍ਰਿਗੀਜਿਉਪਲਟੇਸੁਤਨੁ॥੩॥ ਪਰਮਪਾਦਗੁ ਛਪੈ
 ਹਦੇਵਪ੍ਰਮਸੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਮਾਨੀ। ਪ੍ਰਮਾਪਿਤਾਪਰਮਾਨੰਪ੍ਰਮਸੇਮੀ
 ਤਬਖਾਨੀ। ਪ੍ਰਮਸੁਨਿਧਦਤਾਰਪਰਮਭਿਤਾਰਲੁਟਾਵਹਿ
 ਪਰਮਸੁਸੁਖਦੇਸਭਨਪ੍ਰਮਸੇਭੇਦਬਤਾਵਹਿ। ਪ੍ਰਮ
 ਸਿਧੰਖਾਨਿਨੀਖਿਤਾਪਰਮਮੁਕਤਮੁਕਤੀਕਰੈ। ਪਰ
 ਮਸੁਗੀਤੀਠਉਹਪਰਗੁਰੂਹਮਰਜੰਬਭਰੈ॥੪॥ ਮਾਦਿ
 ਪਹਿਗਪੰਤਗੀਬਿਹਿਗਉਭੁਹਗੁਟਕਾਮੁਖਧਾਰੀ॥ਅਤ ਛਪੈ

ਰਹਿਤਰਾਉਤੂ ਬੀਸਨਾਉਪੇਖਪਖਾਨਸੁਪਹਿ ॥ ਜਿਪਸੁਬਿ ੩੩
 ਚਾਰਪਹੁਪਿਰੁਧਾਰਅਚਰਜਹੈਰਾਨੀ ॥ ਮਹੁਰੇਸੁਤਾਗਿਨ
 ਹੀਅਗਨਲਾਗਾਇਬਦੇਤਨਪਨੀ ॥ ਗੁਰਦੇਵਸਾਬਦੀ
 ਜੈਸੁਨਾਬਾਇਹਿਮਾਂਗਤਕਾਮਸਟਕਾਂ ॥ ਰਜੰਬਬਧਤਗੁ
 ਰਗਿਆਨਗਮਕਰਬਾਵਨਜਿਉਲਾਸਟਕਾ ॥ ੫ ॥ ਕੁਪਛੰ
 ਹਿਗਜਪਕਿਮੂਸਪਾਰਾਪੀਪਿਗਲਾ ॥ ਸਾਧਨਸਮੀਰਨ
 ਰਨੀਦਸਮੈਸਰਕੈਨਹੀਅਗਲਾ ॥ ਅਨਿਗਹਨੂਮਿਰਚਨ
 ਕਪੂਰਉਬਕਾਸਨਲੈ ॥ ਅਭੁਮਨੁਚਕਾਬਖੂਹਜਹਾ
 ਜਨਬਾਇਸਚਾਲੈ ॥ ਗੁਰੂਬੈਦਪਾਰਾਸੁਮਨਗਰਕੁਭ

ਵਿਗਮਕਰੰਗਹਿਆ। ਨਿਧਸੁਪਜੋਤੈਰੈਭਵਰਰਜੰਬ
 ਪਰਪੰਖੀਗਹਿਆ। ਏਚਿਦਕਮੇਦਅਚਹਿਅਲ੍ਹਹਿਕ
 ਦਾਕਮਲਬੁਲਾਵੈ। ਦੀਪਕਦਿਲਨਪਤਿਗਾਪ
 ਅਹਿਚਿਦਨਾਵੈ। ਸਲਤਹੁਸਮੁਦਿਨਿਰਾਜਧਮਅ
 ਕਾਸਨਾਸਾ। ਧਰਿਉਰਿਧਿਅਨੰਨਧਾਂਮਹੋਹਿਘਰਬ
 ਰਾਤਮਾਸਾ। ਮੁਕਰਮਨੇਰਥਕਉਨਮੁਖਪਠੇਪਠਨਭ
 ਵਈ। ਰਜੰਬਗੁਰਵਿਸਾਸਬਿਧਸਿਰਜਿਆਸਿਖ
 ਸੁਆਵਈ। ਭੁਗੀਜੇਗਾਬਖਨੰਸੀਲੁਗਨਕਾਜੁਸੁ
 ਨਵੈ। ਸੁਮਦਿਕਵੈਪੁਨਕਉਨਕੇਹਿਰਦੇਅਵੈ। ਅਪ

ਅਪਿਕਰਗਹੈਨਾਰੋਗੀਜੁਟਦੇਰੈ। ਅਤਰਤਰਵੈਅਤਰੁ
 ਰਬੁਰੁਸੇਈਅਉਹਹਿਬੈਰੈ। ਸਕਲਅੰਗਭਿਗਸੁਗੁਰ
 ਕੀਏਕਾਜਕਹਿਕਉਨਸਿਧਾ। ਅਪਿਮਹਹਿਅਉਹਹਿਅ
 ਮਰਰਜਬੰਕਰੈਸੁਕਉਨਬਿਧਾ। ਬਸਤੀਪੁਜੈਅਸਜ
 ਰਨਜਿਹਧਕਾਨਅਵੈ। ਸੇਰਾਜਪ੍ਰਤਪਾਲਸਕਲਪ੍ਰਜਾ
 ਸੁਖਪਵੈ। ਬੈਦਸੁਖਵੈਰੋਗਰਾਗਜਿਹਈਪਕਜਾਹੈ।
 ਸਿਧੀਤੀਰਨਦਾਜਚੇਟਨੀਸਨੈਲਾਹੈ। ਖੋਜੀਖੋਜਨਚੁ
 ਕਈਸੇਸਰਫਪਰਖੈਖਰਾ। ਅਤਮਰਾਮਮਿਲਾਵਈ
 ਰਜੰਬਸੇਗੁਰਸਿਰਧਰਾ। ਉਪਦੇਸਕਾਅੰਗਾ १

ਸਵਨਪਰੀਖਤਰੂਪਸਬਦਸੁਕਦੇਵਸੁਗਾਵੈ। ਪਉ
 ਨਭਜਨਪ੍ਰਹਲਾਦਮਨਸਾਸ਼ੀਪਦਮਧਿਆਵੈ। ਪੂਜਾ
 ਰਚਪ੍ਰਿਥਰਾਜਪ੍ਰੇਮਾਕੂਰਸੁਬੰਦਨਾ। ਹੇਤਦਾਸਹਨਵੰ
 ਤਪ੍ਰਾਨੰਧਬਥਪ੍ਰੀਤਹੰਪ੍ਰਨ। ਬਲਿਜਿਉਬਲਿਬ
 ਲਿਹਰਕਰਹਜੰਬਰਾਮਹਿਦੀਜੀਏ। ਐਹਿਪ੍ਰਕਾਰਨ
 ਉਪਾਭਗਤਅਤਮਅਤ੍ਰੀਕੀਜੀਏ। ੧੦ ਆਤਮਅਗੰਮ
 ਅਕਾਸਭਉਨਜਿਹਬਸੈਬਿਸਿਭਗ। ਮਨਪਉਨਹਸਸ
 ਸੂਹਪ੍ਰੀਤਪਰਦਖਦੰਉਪਰ। ਤਾਰੇਤੰਤਤਹਿਚਲਹਿਸ
 ਤਹੂੰਏਸੇਵਕਸਾਰੇ। ਐਵੀਅਭੈਪਚਿਗਗਨਮੈਗਪਤ

ਸੁਗਾਰੇ। ਖਿਵੈਨਮਨਸਾਬੀਜਸਲਲਨਹੀਸਰਵੈਲੇ ੩੫
 ਸੋ। ਜਨਰਜਬੰਜੁਬਸਿਤਦੇਖਲੇਸੂਖਮਦੇਸੋ॥੧੧॥ਮਤਿ
 ਮਹਾਲਮਧੁਰਿਖਬਾਰਬਨਗਾਇਸੁਛਾਨਹਿ। ਦੇਖੰਕ
 ਬੁੜਕਾਂਮਪਖਿਪੰਤੀਘਰਅਨਹਿ। ਚਿਦਨਜਾਇਪਇਗ
 ਸੁੰਤਹਿਤਸੀਪਸੁਲੇੜੈ। ਅਜਾਨਬੈਠੇਕੂਪਭੂਖਰੈਦੀ
 ਕਰਜੇੜੈ। ਆਦਮਸਨਸਪਰਖੇਮਨੁਖਸੁਆਨਬਰਤ
 ਦਿਨਰਾਂਨਿਆ। ਰਜੰਬਮਨੁਖਾਦੇਹਿਧ੍ਰਿਗਅਤਸੁਰਾਂਮ
 ਨਜਾਂਨਿਆਂ॥੧੨॥ਦੇਇਅਮਰਫਲਰੂਰਤਜੇਪਰਸਚਿ
 ਤਮਲਾਂ। ਕਾਮਧੇਨਤਰਕਲਪਕਾਟਿਆਵੈਸੁਕਹਾਂਬਲ

ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਉਨਛਾਤੁ ਪਾਇ ਪੋਰ ਸਜਿ ਰਕਾਵੈ। ਗਿਆ
ਨਰ ਸਾਇਨ ਤਿਯਾ ਗਬੀਰ ਬਹੁ ਤੇ ਬਿਰੁ ਬਾਵੈ। ਚਕਰ
ਕਵੈ ਤੇਗਾਇਆ ਛਾਪ ਸਲੇਮਾਖੇ ਭੀਐ। ਮਨੁਖ ਦੇਹੀ
ਹਰਿ ਬਿਮੁਖ ਹਜੰਬਹਾਨ ਸੁਰੇ ਭੀਐ॥ ੧੩॥ ਉਤ੍ਰੈ ਕਪੂਰ
ਹਦੇਖ ਸੇਨਕਰ ਕਿਉ ਹੀ ਆਵੈ। ਸਿਤੀਆਂ ਪਰੈ ਸਮੁੰਦ
ਸੇਧ ਕੈ ਸੀਬਿਧ ਪਾਵੈ। ਕਦਾਹਿ ਏਕ ਹਿਬਾਰ ਫੁਲ ਫ
ਲ ਹੋਇ ਸੁਰੇ ਭੀ। ਕਾਗਦ ਉਪਰ ਅਕਿਦੂਸ ਰੈ ਲਿਖੇ ਨ
ਕੇ ਭੀ। ਸਤੀ ਸਿੰਗਾਰ ਸੁਏ ਕਹੀ ਭਿਲਾਨੁ ਪਾਇ ਏ। ਤਿ
ਉਹ ਜੰਬ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਉਹ ਸੁਲਾ ਭੀਐ॥

੧੦। ਸਿਭਕੋਟ ਸਿਸਾ ਰੂਪ ਨੇ ਰਿਧ ਰਾਗੀ। ਮਿਗਜਲ ਕੇ
 ਜਗਤ ਸਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਰਕਟ ਆਗੀ। ਸਕਤ ਸਲਲ
 ਕੇਣਗ ਅਜ ਕੁਚ ਕੇ ਠਨ ਕਾਜੈ। ਕਹਾਂ ਸੁ ਬਿਗਤ ਭਿਜਾ
 ਸਬਾਲ ਬਾਲੂ ਗ੍ਰਹ ਸਾਜੈ। ਅਤਿ ਵਿਆਲ ਕਪਕੂੜ
 ਮਨ ਕ੍ਰਿਤ ਮਕਾਸਟ ਪੂਤਲੀ। ਰਜ ਬਰੇਨ ਭੁਜਿ ਗਰਜ
 ਇਹ ਅਥਾਹ ਅਤਮ ਛਲੀ। ੧੫। ਅਧ ਅਧਿਕ ਪਾਇ
 ਤਾਰਏ ਕਮੁਹ ਇਝੀ ਹਾਰੇ। ਪਨ ਗੇਤੇ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ
 ਜੀ ਅਜਲ ਜੇਨ ਸੁਰਾਰੇ। ਕਰਮ ਕਿਰਮ ਕੁਲ ਗਤਲਾ
 ਤਸ ਭਕੀ ਸਿਰਲਾਰੇ। ਬਿਪਤਿ ਬਿਹਗ ਬਿਉਹਾਰੇ

ਖਮਨੁਖਉਰਭਾਗੈ ॥ ਪਸੁਖਾਨਪਰਬਸਸਦਾਬਿਪਤ
ਬਿਘਨਕਾਂਸਿਉਕੈ ॥ ਰਜੰਬਜੇਖਿਉਜਾਹਿਜਗਜੇਮ ॥
ਨੁਖਉਨਮਨਰਹੈ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧਮਿਲਾਪਕਾਅਗਾ ॥ ਛਪੇ
੨ ॥ ਆਜੁਦਿਵਸਧਨੁਉਦਤੁਆਜੁਦਰਵੈਜਗਦੀਸਿ
ਆਜੁਦਰਿਵਦੁਖਦੁਰਆਜੁਦੀਰਘਦਤਦੀਸਿ ॥ ਅ ॥
ਜੁਭਾਉਕਾਰਿਭਗਤਆਜੁਪਨਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਿ ॥ ਆਜੁਅ
ਗਮਸਭਸੁਗਮਆਜੁਹਸਰਾਮਬਿਲਾਸਿ ॥ ਆਜੁਕਾਜ
ਸਾਰੇਸਰਹਿਅਤਮਆਖੋਪੇਖਆ ॥ ਜਨਰਜੰਬਸਫਲ
ਜਨਮਦਰਸੁਸਾਧਸੇਈਦੇਖਆ ॥ ੧੧ ॥ ਆਜੁਅਗੰਮ

ਰਿਅੰਤ

ਗਾਮ ਅਨਿਦਾ ਆਜੁ ਉਰ ਪੁਗਿਆ ਸੀ। ਆਜੁ ਸਕਲ ਸਿਤੋ ੩੧
 ਖਾ ਆਜੁ ਬਿਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਬਾਸੀ। ਆਜੁ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਤਿਆਜੁ
 ਆਤਮੁ ਮਧਏ ਕੀ। ਆਜੁ ਗੁਪਤ ਬਿਤ ਪ੍ਰਗਟਾ ਆਜੁ ਅੰ
 ਕੁਰ ਅਨੇਕੀ। ਆਜੁ ਨੀਚੁ ਉਚੇ ਨਿਖਲਾ ਭਜਨ ਮੁਫਲ
 ਲੇਖਿਆਂ। ਰੇਰਜੰਬ ਸਾਧੁ ਦਰਸਦੁ ਖਭਿਜਨ ਸੁਖ ਦੇ
 ਖਾ ਅੰ ੧੮। ਸਾਧਕਾ ਅਗਿ। ਛਪੇ ੩। ਪਾਰਸਪਲ
 ਟੇਲੇ ਹਬਨੀ ਸਿਗਤ ਜਿਉ ਬਾਂਵਨ। ਬਾਰ ਬਾਰ ਨੀਬਿ
 ਬਿਧ ਪੈਠ ਗੀ ਗਾਮ ਧੰਪਾਵਨ। ਉਬਕ ਹਲ ਚਲ ਲੇਹ
 ਆਂਖ ਅਦਿਤ ਸਿਗਪੇਲੇ। ਰੇਗੀ ਹੋਇ ਨਿਰੋਗ ਅਉਖ

ਧੀਮੁਖਮਧਮੇਲੈ। ਸਾਧੂਸਿਗਜਹਾਜਜਗਜਥਾਏਂਤ
 ਸਿਪੇਪੜੀ। ਰਜਬਛਾਹਿਹੁਮਾਇਸਿਹਤਿਉਸਤਸਿਗ
 ਤਕੀਘੜੀ॥੯॥ ਸਾਧਪਗੀਖਆਕਾਅੰਗੁ ॥ ॥
 ਅਗਨੀਚੁਗਹਿਚਕੋਰਪੇਖੁਬੜਵਾਨਲਪਾਨੀ। ਸਮੁੰ
 ਦਜੀਵਜਕਾਗਬਤਨਹੀਯਹਿਸਾਨੀ। ਪਾਰਸਤ
 ਰਈਨੀਰਹੇਰਹੀਰਾਨਹੀਬੂਝੈ। ਬਿਨਪੀਖਨਹੈਰਾਨ
 ਪੀਖਜਿਉਗੁਟਕਾਊਝੈ। ਪਟਾਂਸਜੀਉਨਜਿਉਉਲੁ
 ਉਦਧਉਨਾਲੈਛੇਲੀਆ। ਜਨਰਜੰਬਾਇਹਸਾਧ
 ਗਤਉਲਟੇਚਲਹਿਸੁਅਉਲੀਆ॥੨੦॥ ਮਾਇ

ਆਮਧਮੁਕਤਕਾਅਗਿ ॥ ੫ ॥ ਕਉਲਸੀਪਜਲਜੁ ੩੮
 ਦਾਬਸਹਿਮਦਿਜਿਉਮੁਖਮਾਹੀ ॥ ਬੜਵਾਨਲਪੁਨਬੀ
 ਜਬਾਰਮਧਭੀਜੇਨਾਹੀ ॥ ਦਰਪਨਮੈਪ੍ਰਤਬਿਬਸੁਨਸ
 ਬਹੀਪਦਨਿਅਗੀ ॥ ਲੇਈਰਿਗੇਨਸੂਤਦੇਖਅਚਰਜ
 ਪੈਭਾਹੀ ॥ ਅਠਾਰਭਾਰਅਗਨੀਰਹਤਸੂਰਸਲਲ
 ਲੇਦੇਜੁਦਾ ॥ ਤਿਵਰਜਬਿੰਜਪੂਸਕਤਮਿਲੇਅਮਿਲ
 ਪਾਇਆਮੁਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਨਿਪਖਸਾਧਕਾਅਗਿ ॥ ੬ ॥ ਕਾਫ
 ਰਈਮਨਾਰਿਜਿਮੀਜਾਹਰਜਗਿਜਾਨੈ ॥ ਜਲਹੂਦੀਸੈ
 ਜੁਦਾਪੇਖਕਾਕੈਪਖਅਨੈ ॥ ਅਗਨਉਭੈਭਾਨਰਹਤਕਰ

ਹੁਕਫਾਗਿਆਨਬਿਚਾਰਾ ॥ ਆਰਤਮਧਿਸਰੀਗਨ੍ਰਿਖ
 ਨ੍ਰਿਪਖਨਿਜਨਿਆਗਾ ॥ ਰਜੱਬਰਵਾਹੁਅਕਾਸਰਖਤੋ
 ਉਹੀਦਵਿਲਮੁਪੜੀਐਉਰਕਾ ॥ ਇਨਪਚਨਸਿਉਪ
 ਰੁਯਹਿਕਿਉਕਹੀਐਹਿਦੂਤੁਰਕਾ ॥ ਫਕੱਰਜਤਹੈ
 ਆਪਤੁਰਕਹਿੰਦੂਨਕਹਾਵੈ ॥ ਪਾਰਸਤਾਬਾਲੇਹਨਾਉ
 ਮਿਲਸੈਨਾਪਾਵੈ ॥ ਨ੍ਰਿਪਖਮੋਤੀਹੋਇਪੇਖਪਖਸੀਪਹੁ
 ਨਿਆਗਾ ॥ ਮਲੁਪਜੈਮੁਖਸਰਪਜਹਰਜੇਕੈਜੁਮਇ
 ਗਾ ॥ ਕਲਮਅਟਕਲਦੇਇਨਿਤਮਲਫਾਤੀਤਅਲੰ
 ਹਦਾ ॥ ਬੀਜਦਾਲਰਜੱਬਸੁਰਜਹੁਇਅਕੂਰਫਲਦਿ

ਸਾਬਿਦਾ ੨੩ ਬਬੇਕਸਮਤਾਕਾਅੰਗ ੧ ਅਠਰ ੩੬
 ਹਭਾਹਿਕਅਗਨਏਕਦੁਆਇਕਧਰਨੀ। ਏਕਜੁਮ
 ਧਪੇਏਕਬਨੀਤਿਬਾਬਹੁਬਰਨੀ। ਏਕਬਨੀਬਹੁਦਿ
 ਪਅਨਿਤਅਭੈਇਕਪਾਨੀ। ਕੁਲਭੂਖਨਗਹਕਨਕਪਾ
 ਤਪੁਹਮੀਨਹੀਛੰਨੀ। ਚਤੁਰਬੰਰਨਖਟੰਦਹਸਮਧਏ
 ਕਰੂਪਏਕਹਿਮਿਲੈ। ਰਜੰਬਯਹਸੁਤਾਸਮਝਿਸੰਮ
 ਏਸਾਪਿਸੁਮਿਲਿਚਲੈ। ੨੪ ਭੁਜਨਪਤਾਪਕਾਅੰਗ
 ੮। ਸੂਹਤੇਜਤਮਤਾਰਸੇਰਚੰਦਨਸੁਭਜੀਗਾ। ਸੁਨਕੇਰ
 ਤੁਪਕੜਾਸਬਿਰਖਸਭਤਜਹਿਬਿਹੀਗਾ। ਸੀਤਕੇਦ

17
ਜਿਉਭਾਂਨ ਜਾਨ ਜਾਗੇ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ। ਗਰਬੁ ਦੁਆਰਾ ਬਿ
ਖਦੂਰ ਅਉਖਧੀ ਰੋਗ ਸੁਆਪਨਾ। ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਸੁਰਹੀ
ਗਈ ਓਲੇਆ ਦਤ ਦੇਖ ਕਰਾ। ਰਜੰਬ ਅਘਾ ਐਸੇ ਹਰੈ
ਹਿਰਦੇ ਆਵਤ ਨਾਮ ਹਰਿ। ਰਪ ਮੁਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੁਲਕ
ਮਲਾ ਮੀਰੰਕੀ ਮਾਰਿ ਦੁਜਾਇਓ। ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਸੁਮ
ਛਿੜ ਉਭੈ ਮੰਛੀ ਗੁਭਾ ਆਇਓ। ਸਾਰੀ ਗੀ ਕੇ ਪੇਟ ਸਾ
ਧ ਸਿੰਘੀ ਰਿਖ ਹੋਈ। ਹਨੂ ਅਜਿਨੀ ਮੰਧ ਕੁਲ ਸੁਕਾਰ
ਨਨ ਹੀ ਕੋਈ। ਬਾਲਾ ਮੀਰ ਬਾਮਨਿ ਨਮ ਗਰਬੁ ਜਤੀ
ਪੀਖੀ ਕੁਲੇ। ਰਜੰਬ ਜਾਣੀ ਜਾਤ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮੰਭ ਜਨਮ।

ਰੇਭਲੇ ੨੬ ਰਿਕਾਨ ਮੁਕਬੀਰ ਸੈਨ ਸਧਨ ਕੁਲ ਹੀਨੇ ॥ ੨੦ ॥
 ਪਦਮ ਪਰਸੁਰਦਾ ਸੁਧੀਨਾ ਨਾਪਾ ਸਕਾਮੀਨੇ ॥ ਇਉਂ ਹੁਟੀ
 ਪਸਕ ਉਨਕ ਉਨਕੀਤਾ ਸਕਨੇਰੀ ॥ ਬਿਦਰ ਬਾਦਰਾਬੀ
 ਸਜਾਤ ਸਭ ਹੀਜ਼ ਗਰੇਰੀ ॥ ਸੁਕਲ ਹੀਸ ਸੇਰੋਤ ਗਤੀ
 ਚਨਕੇ ਵਿਨ ਤੇ ਕਰੇ ॥ ਰਜੰਬ ਭਜਨ ਪ੍ਰਤਪ ਤੇ ਸਕਲ ਬਿਸ
 ਸਿਰਪਰਧਰੇ ੨ ॥ ਖਰਸਮੰਦ ਕੁਲ ਸੁਧਾ ਸਹਿਤ ਅਜ
 ਹੀ ਮਧ ਆਇਓ ॥ ਅਹਿ ਮੁਖ ਮਦ ਉਤਪੰਤ ਪਦਿਕਿਰ
 ਠਾਹਰ ਪਾਇਓ ॥ ਮਜੀਰੀ ਕੁਲ ਮੇਦ ਪਦਿਮ ਨੀ ਨੀਚ ਪ
 ਰਾਏ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਕੇ ਵੀਜਤ ਅਪਛਾ ਬਰਿਬਰ ਆਏ ॥ ਸਿ

ਲਿਖਿਤ

ਸੇਸੁਤਰੂਪਜਦਿਅਕਾਗਜਨਿਪਜਹਿਟਾਟਕੋ। ਰਜੱਬ
 ਹਰਭਜਗਤਗਤਪਲਦੇਅਕਲਿਲਾਟਕੋ। ੨੮ ਸਾ
 ਧਪ੍ਰਤਾਪਕਾਅੰਗਾ ੯ ਪੂਜਾਪਜਨਆਜਸਮੁੰਦਸੇ
 ਸਿਲਾਤਗਾਈ। ਦਾਹਦੇਉਨਹੀਸੇਉਹਗੀਸੂਲੀਹੁਇ
 ਆਈ। ਖੇਤਹੇਤਨਹੀਕੋਇਧਨਹਿਸਭਕੋਈਮਨੈ। ਰਾਂ
 ਮਨਮਨਿਜਠਉਰਕਰਹੁਮੂਰਤਪੇਪਨੈ। ਰਜੱਬਮਿਹਤ
 ਕਧੈਨਜੀਅਜਗਪਗੁਲਗੈਨਗਾਇਕੋ। ਛਾਪਸੁਛੀ
 ਪੇਕੀਪੜੀਹਿਰਦੇਰਾਦਾਗਾਇਕੋ। ੨੯ ਪੀਉਪਛਾਨਲੇ
 ਕਾਅੰਗਾ ੧੦ ਆਦਿਨਰਾਇਲਾਅਮਰਵੇਦਭਾਗਉਰੇ

ਤਸੁ ਬੇਲਹਿ ॥ ਬਿਬਧਤੰਤ ਬਪੁਧਾਰਡੁ ਰਜਗਨ ਹਿਨੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਲਹਿ ॥ ਟੁਇਟੁਇਗੁਲੇ ਸਿਰਹਤੁ ਲੇਸਿ ਪਸਾਧਕਭਾ
 ਖਹਿ ॥ ਪੁਰੇਪੁਰਖਪਛਾਨਰਤੁ ਮਤਤਾ ਸਿਉਰਾਖਹਿ
 ਸਾਚੇਥਾਪਹਿ ਸਾਚਨਿਤਰਜਬਗੀਤਾ ਬਿਰਗੀਏ ॥ ਪ
 ਰਮਪਥਪੁਟੀਚਲਹੁਹਰੇਕੀਰਹਧਾਗੀਏ ॥ ੩੦ ॥ ਹਿ
 ਤਸਨੇਹਕਾਅਗਿ ॥ ੧੧ ^{ਸੰਤਕੀ} ਨੇੜਕਉਲਸਸਸੂਰਦੂਰਹ
 ਕਾਹਿਤਮਾਹੀ ॥ ਪਪਪੁਨਿਜੀਅਕਰਹਿਦਿਉਸਾਨਿਸਅ
 ਤਨਹੀ ॥ ਕਹੀਸੂਰਕਹੀਸਤੀਮਰਤੁ ਬਿਰਬਿਧਨਬਿ
 ਲਾਨੇ ॥ ਨਮੋਨਮੋਨਿਜਨੇਹਜਨਮਸਿਹਅਰੇਜਨੇ ॥ ਸਪ

ਜਿਧਸਾਂ ਭੀ ਜਹਤ ਹਿਤ ਚਿਤ ਮੇ ਆ ਗੈ ਖਰੇ। ਮੂ ਵੇ ਜਿਲਾ
 ਵੇ ਮੰਤ੍ਰਿ ਗੰਜ ਬਸੇ ਠਾਂ ਭੀ ਕਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਬ੍ਰਤ ਕਾ ਅਗਿ।
 ੧੨ ॥ ਅਸਥਿਤ ਅਨਲ ਅਕਾਸ ਅਉ ਨਿਊ ਦਰਮੰਠ
 ਮਾਰਹਿ। ਜਿਉ ਜੇਗੀ ਮਿਗ ਸੀਗ ਜਨੇਉ ਬਿਪਨ ਛਾਂਡ
 ਹਿ। ਬਾਇਸ ਬਾਸ ਨਤ ਜਹਿ ਸੁਨ ਹਿਤ ਸਦਨ ਸੁਸਾ
 ਭੀ। ਗੰਧੀ ਸੁਤਿ ਆਗ ਹਿਨਾ ਹਿ ਬੀਰ ਬਿਪ ਹਜੇ ਬਾਂਝੀ
 ਹਾਰ ਲਾਜਿ ਉਲਕ ਹੀਲ ਗਨ ਜਸ ਚਕੋਰ ਅਖ ਯੋਗ
 ਹੈ। ਰਜੰਬ ਗੁਰਗੋ ਬਿਦਸੇ ਸਿਖ ਅੰਸੇ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਕਹੈ
 ੩੨ ॥ ਮਲੁ ਭੁਜੇਗ ਜਲ ਮੀਨ ਤੇ ਮੁਸਾਰ ਸਪਤਿ ਬ੍ਰਤਾ

ਸਾਂਹੰਗਸੀਪਸੁਤਨੋਮਨਿਸਾਦਿਨਮਨਪਰਤਾਨਰਠੇ੨
 ਮਾਦਨਗਨੇਹਿਕਿਹਦਸੁਰਜਕੇਸਿਗਾ।ਸਤੀਕਿਤਕੇਸੁੰ
 ਬਭਾਨੰਤਨਕਰੇਸੁਭੰਗਾ।ਤਰਵਹਛਾਇਆਸੰਸਕਉ
 ਲਬੁਤਸੁਅੰਸੇਬਾਦੀਏ।ਗੁਰਗੁਬਿੰਦਸੇਇਹਜੁਗ
 ਤਰਜੰਬਪ੍ਰਤਿਬੁਤਠਾਦੀਏ੩੩।ਆਦਿਤਸਿਗਉ
 ਜਾਸਸੁਧਾਸਸਹਰਿਅਨੁਰਾਗੇ।ਬਾਈਬਾਦਰਬੁੰਦ
 ਬੀਜਲੀਸੂਨਸੁਲਾਗੇ।ਸਲੰਤਿਹੁਸਮੁੰਦਸਨੇਹਬ
 ਨੀਬਸੁਧਕੇਸਿਗਾ।ਲਗਮਾੜਾਕੀਲਗਨਅਜਬ
 ਅੰਛਰਕੇਅਗਾ।ਸਬਦਸੁਉਦੇਸਿਜੇਗਮਧਪਨਹ

ਰਿਘਟਾਸੁਦੇਖੀਏ। ਜਨੁਰਜੰਬਯਉਰਮਸੇਸੇਈਪ੍ਰਤ
 ਬ੍ਰਤਲੇਖੀਏ। ੩੪॥ ਸੁਬਿਗੀਪ੍ਰਤਬ੍ਰਤਕਾਅਗਿ॥
 ੧੩ ਸੂਰਸੈਲਦਿਸਦੇਕਦ੍ਰਿਸਟਸਭਹੀਦਿਸਦੇਖੇ।
 ਕਾਂਇਥਕਥਾਅਨੇਕਲਗਨਚੁਕੈਨਹੀਲੇਖੇ। ਚਕ੍ਰ
 ਚਾਲਚਉਗਿਦਜਾਇਸੁਪਾਨੀਸਨੈ॥ ਬਿਗਤਬ
 ਪੂਰੇਫੇਰਗਉਨਗਗਨਹਦਿਸਠਾਂਨੈ॥ ਅਕੂਰਬੀਜ
 ਬੂਟੀਬ੍ਰਿਥਾਪੜੇਰਮਰਮਰਉਰਕੀ॥ ਜਨੁਰਜੰਬ
 ਯੋਰਮਸੇਸਰਬਿਗੀਪ੍ਰਤਬ੍ਰਤਕੀ॥ ੩੫॥ ਅਗਾਅਕ
 ਹੀਕਾਅਗਿ॥ ੧੪॥ ਨੀਤਨੈਮਪਤਬ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਉਤਮਤਿ

ਨਕੀਨੇ। ਹਿਤਸਨੇਹਰਸਰਗਵਿਸਟਅਗਆਪਗਦੀਰੇ।
 ਨੇ। ਅਦਬਮੈਂਡਮਰਜਾਦਬਿਦਗੀਸੇਵਸੁਧਗੀ। ਬੁ
 ਧਬਿਬੇਕਮਤਿਸਚਬਰੁਹਕੀਬਾਤਬਿਚਾਗੀ। ਲੇ
 ਖੇਚੂਕਨਚੇਟਕੋਪਰਮਧਾਰਤੇਸਭਭਲੇ। ਜਨੁਰਸੰਬ
 ਤਿਨਸਕਲਕੀਰਾਗਰਾਇਸੁਸਿਰਪਰਿਚਲੇ। ੩੬ ਅ॥
 ਗਾਅਭਿਰੀਕਾਅਗਿ॥ ੧੫ ॥ ਵੀਸ੍ਵਰਾਗਾਅਭਿਗਰਾ
 ਸਰਤਨਹੁਬਿਖਪਾਇਆ। ਤਿਉਹੀਰਾਵਨਸੀਚਲੀਕ
 ਲੇਪੇਸੁਮਰਾਇਆ। ਹਜਰਤਹੁਕਮਸੁਹਿਤਕਰੀਕਾਕੇਮੈ
 ਕੇਸੀ। ਹਠਮੂਸੇਕਾਹੇਰਸਹਤਿਕੋਤੁਰਸੁਤੈਸੀ। ਪਖਨੰ

ਪਿਤ੍ਰੋਗਦਾਵਰੀਅਜਾਜੀਲਗਹਰਨੀਆ। ਚੰਕਚਕਵੈ
 ਚੇਦਤਿਹਰਜਬਸਬਦਨਮਾਨੀਆ॥੩॥ ਸਾਰਗਾਹੀ
 ਕਾਅੰਗਿ॥੧੬॥ ਹਿਸਗਹੇਨਿਜਖੀਰਬਨੀਮੰਧਰਿਖੰ
 ਮੰਧੁਕਾਏ॥ ਅਲਾਜਿਉਪਰਮਲਲੀਦੁਪੁਰਪਪਖਿੜੀ
 ਨਤਾਏ॥ ਉਬਕਚੁਨਲੇਸਾਰਪੁਨਹਪਾਹਾਜਿਮਕਚਨਾ
 ਭਿਉਤੰਤਬੇਤੁਆਤੰਤਪਿਤ੍ਰਪਰਹਰਗੁਨਪਚਿੰਨਾ॥੬॥
 ਜਨਾਜਕਲਕਾਫਲੇਗਉਦੂਪਜਿਉਬਛੰਮੁਖਾ॥ਤਿਉ
 ਰਜੰਬਗੁਨਕੇਗਹਰਤਾਪਪਰਉਪਜੈਸੁਸੁਖਾ॥੩੮॥
 ਅਸਾਰਗਾਹੀਕਾਅੰਗਿ॥੧॥ ਚਲਨੀਕੇਲੂਣੀਖਕ

ਦਹਤਜਕੁਕਸੁਰਾਖੇ। ਮੀਨਮੈਲਾਮੁਖਗਹੈਪਾਇਪਰਮ ॥੨੬॥
 ਲਕਹੁਨਾਖੇ। ਧੋਵਦਿਧਾਵਦਿਲੇਹਜੇਨੇਤਜਿਨਿਰਮਲ
 ਨੀਰਾ। ਬਿਰਚੈਬਾਵਨਬਾਸਨਿਖਜੇਨਰਕਸੁਕੀਰਾ।
 ਚਿਚੜਤਿਆਗਸੁਦੂਪਧੇਨਮੀਡਕਮਾਤਕੀਚਹੀਂ।
 ਰਜਬਬਿਧਬੂਟੀਬਿਥਾਯੇਅਉਗਫਿਲੇਨੀਚਹੀਂ।
 ੩੮ ਪਾਰਖਕਾਅਗਾ ੧੮ ਗਹਨਿਤਬੇਦਬੈਦਗ
 ਰੇਗਨੀਰਤਸਿਹਾਰੀ। ਸੁਪੇਤੇਧਨੁਪਾਂਸਗਰੁਆਹ
 ਨਿਸਖਨਵਾਰੀ। ਸੁਆਨਬਰਤਅਜਕੁਪਪਇਗਪ
 ਰਮਲਗਤਜਾਨੀ। ਨਿਸਬਾਇਸਦਿਨਸਿਆਲਬੇ

ਲਸੇਈ ਬਿਘਨ ਬਖਨਿ ॥ ਸਹਿ ਦੇਵਨ ਸਮਝੀ ਗੁਆਲ
 ਗਮ ਸੁਤ ਸਿਕਟ ਮਤਾ ਬਨਹੁ ॥ ਰਜੰਬ ਸੀਤ ਨ ਸਉਨਲ
 ਗਏ ਅਗਮ ਜਨੇਘਨਹੁ ॥ ੪੦ ॥ ਰੈਨ ਦਿਉ ਸਨਹੀ ਦੁਹ
 ਹਿ ਦੁਹ ਹਨਹੀ ਚਿਦ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਦਾਮਨ ਦਮ ਕਿਨ ਗੋਪ ਗੋਪ
 ਨਹੀ ਉਰ ਕੀਆ ਸਾ ॥ ਛਿਪੇ ਨ ਭੂਇ ਭੂਇ ਚਾਲ ਗੁਹਨ
 ਗਤ ਸਭ ਕੇਈ ਜਨੈ ॥ ਝਿਦੁ ਗਾਜ ਬਜਨ ਲੋਬੇ ਲਛ
 ਦੇ ਨਹੀ ਛਾਨੈ ॥ ਸਗੁ ਜਨੈ ਜੇ ਮਨੁ ਮਰਨੁ ਉਗੈ ਬੀਜ ਜੈ ਬੈ
 ਝੀਐ ॥ ਤਿਉ ਰਜੰਬ ਮਨ ਮਹਿ ਲੀਕ ਹੋ ਕਉਨ ਬਿਧ ਗ
 ਝੀਝੇ ॥ ੪੧ ॥ ਭੋਰ ਲਈ ਪਤ ਦੁਹ ਰਿਪੁ ਨਹ ਪਾਨ ਨ ਕੇਖਾਝੇ

ਘਾਸਘੋਸੈਗੀਅਗਛਿਪੇਨਹੀਸਿੰਧਲਾਏ। ਜਲਤਰਸੀ ^{ਕੇ}
ਸੀਮਾਂਹਿਪਨਿਪਤ੍ਰਸੁਲਖਵੈ। ਅਮਲਨਛਾਨਹੋਇਨਿ ^{ਅਤ}
ਖਨਖਸਿਖਜਬਿਅਵੈ। ਅਕਫਟਕੜੀਉਘੜਹਿਜ
ਨਰਜੰਬਜਲਮੈਜਥਾ। ਤੈਸੀਬਿਧਮਨਮਾਹਿਲੀਬਾਹ
ਰਦੀਸੈਹੈਤਥਾ ^{ਕੇ}। ਧਰਿਉਰਮੇਰਿਧਰਹਤਪ੍ਰਗਟਮਸ
ਤਕਮਧਦੀਸਹਿ। ਸਾਚੁਨਦੁਰਹੀਦਿਬੁਆਪੁਅਗਨੀਨਿ
ਹਿਛੀਪਹਿ। ਹੋਇਅਉਤਘਰਪੂਤਜਥਾਜੀਤੈਸੁਜੁਆ
ਗੀ। ਕਹੁਕਿਉਗੋਏਜਾਹਿਮਹਾਂਮੰਗਲਮਨਭਾਗੀ। ਸਿ
ਧਸਿਕਟਆਗੈਖੜੀਸਕਤਿਸਿਧਸੇ ^{ਕੁਮਕੀਖਸਿ} ਆਠਕੀ। ਰਜੰਬ ^ਈ

ਛਿਪੇਨਮਹਿਲੀਜੈਸੇਰਜਨਾਪਾਠਕੀਠੇ੩ ਸਬਦਕੰ
 ਅੰਗ ੧੯ ਸਬਦਹੁੰਸੁਬਸਿਸੁਸੁਬਦਸੁਬਹਿਪਦ
 ਮਾਹੀ ਸਬਦਹੁੰਪਗਰਦੇਵਸੁਰਤਸਿਖਬਾਹਰਨਾਹੀ
 ਸਬਦੈਬੇਦਕੁਰਨਸਬਦਸੁਬਦਪਜਾਵੈ। ਸਿਉਸ
 ਕਤੀਕਾਭੇਦਸਬਦਸਬਦਹੁੰਸੁਬਤਾਵੈ। ਪ੍ਰਗੰਦਸਬ
 ਦਸਿਜੇਗਲਗਪਨਬਿਜੇਗਗੁਪਤਾਰਹੈ। ਰਜੰਬਕਹੀ
 ਏਕਉਨਸੇਸਬਦਭੇਦਬਿਰਲਾਲਾਹੈ॥੪੪॥ ਸਬਦੇਮ
 ਹਿਨਿਪਸਗਲਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਬਤਾਵੈ। ਸੁਬਸਿਤੰਮ
 ਲਕਹੀਅਸਬਦਸੇਪੇਸੁਪਾਵੈ। ਉਲਝੇਸੁਲਝੇਸ

ਬਦਸਬਦਸਭਸਿਸਾਭਾਗੈ॥ ਸਬਦਹੁਮਾਇਅਤਜੰਹਰੇ॥
 ਸਬਦਸੁਨਬ੍ਰਹਮਹਿਲਗੈ॥ ਅਦਅਤਿਮਧਮਾਂਡੁਮੈਸ
 ਭਕਾਰਜਸਬਦੇਸਗੈ॥ ਰਜਬੰਸਾਪੂਜਬਦਧੀਨਧੀਨ
 ਸੁਹਤਾਸੁਵਨੇਧਗੇ॥ ਪ੍ਰਦੀਬਿਨਨਸੂਤਤਾਗਮਕੜੀ
 ਲਗਹੇ॥ ਬਾਦਲਾਬਿਨਨਬਾਰਬੂਦਦਰਸੇਨਹੀਕੇ
 ॥ ਜੇਵਤਸੁਪਨਾਹੇਇਜਗੈ॥ ਬਿਨਸੇਜੇਈਬਾਖਗ
 ॥ ਖਗਿਡਗੀਘਟਿਜਾਇਨਿਰਖਨਿਕਸੈਨਹੀਆਖਗਾਤ
 ॥ ਬਾਸਬਦਸਿਜੇਗਲਗਉਦੇਅਸਤਬਾਇਕਕਹੀ॥ ਰ
 ਜਬੰਫੇਰਨਸਾਗਯਸਤਿਸਤਿਮਨੇਸਹੀ॥ ਰੇ॥ ਗਾਤ

ਬਾਤ ਨਿਜ ਗਿਆਨ ਸੀਸ ਤਿਹ ਸਮਾਇ ਸੁਜਾਂਗੇ। ਨੈਨ ਨਿ
 ਹਤ ਸਰੂਪ ਸੁਰਤ ਸਵਨੇ ਅਸਥਾਂਗਾਂ। ਨਾਸਕ ਪ੍ਰਦਮੁਖਿ
 ਮੁਖ ਕੰਠ ਭਾਖਾ ਸੁਛਤੀ ਸੈ। ਕਰ ਬਬੇਕ ਉਰੁ ਚਜੀ ਉਜ
 ਗਦੀ ਸੁਰਦੀ ਸੈ। ^{੩੬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ} ਰਜ ਬਪਗ ਬਾਉਨ ਤਿਸ ਹਿਰਜਨ
 ਰਸਾ ਪਹੁੰਚੇ ਲੀ। ^{੫੭ ਅਪ ੫੭ ਛੰਦ} ਸੂਤਾ ਅਚੇਤ ਅਸਨ ਸੁਰੂਪ ਚਲ
 ਆਸੁ ਉਠ ਜਬ ਬੇਲੀ। ੪੧। ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸਿਸਾਰ
 ਸਬਦ ਸੁਨ ਪਖ ਸਮਾਵਹਿ। ਸਬਦ ਧਰਿ ਸਭ ਸੁੰਗ
 ਸਬਦ ਅਰਸ ਠਕੇ ਧਾਵਹਿ। ਸਬਦ ਕਰਹਿ ਖਟ ਕਰਮ
 ਸਬਦ ਸਭ ਦੇਵ ਅਗਾਧਹਿ। ਸਬਦ ਸਿਗ ਕੁਲ ਕਸੂਸ

ਬਦਸਭਸਾਧਨਸਾਧਹਿ। ਸਬਦਮਾਂਹਿਸਰੇਭਰਮਸਰੇ।
 ਬਦਸਿਗਸਿਕਦਪਰੈ। ਜਨੁਰਜੰਬਨਿਜਸਬਦਕਾਸਾ
 ਧਸੇਧਾਬਿਗਲਾਕਰੈ। ੪੮ ਭੈਭੀਤਭਇਅਨਕਅੰਗਾ
 ੨੦। ਕਰੈਬਰਤਪਰਬਾਦਨਿਰਖਨਦਨੀਭੈਮੇਲਾ
 ਬਾਇਸਬੈਠਜਹਾਜਹਹਿਆਉਡਬੇਕਾਖੇਲਾ। ਉਭੈ
 ਸਿੰਘਾਬਿਚਅਜਾਅਹਾਰੁਸੁਖਪਾਵੈ। ਨਮੋਨਮੋਰ
 ਰਹੂਪਕੀਟਭ੍ਰਿਗੀਗੁਇਆਵੈ। ਚੇਰਯਾਰਭੈਰਾਜਨਿਤ
 ਸਿਰਨਉਕਾਸਹਿਸੇਕਹੀ। ਰਜੰਬਸਾਂਸ਼ਿਸੋਚਮਧਿ
 ਗੁਣਾਉਝੀਅੰਸੇਰਹੀ। ੪੯ ਲਿਖਤਕਾਅੰਗਾ ੨੧

ਲਘੁ ਅਗਿਗਿ ਨਿਸਛਾਪ ਪੋਖ ਪਚਿਨ ਮੈ ਪਵਹਿ। ਤਿਉ
 ਹਿ ਸਸਹਰਿ ਸੇਖ ਦੇਖ ਸਭ ਹਿ ਸਿਰਨ ਵਹਿ। ਅਰੁ ਭੁਖ
 ਲੀਜ ਹਿ ਗੇਦਮਾਤ ਪਿਤ ਸੁਖੀ ਸੁਰਾਖਹਿ। ਕਲੀਸੁ
 ਕੇਗਿ ਸਿਰਾ ਫੂਲ ਫਲ ਤਰ ਵਰਨਾਖਹਿ। ਲਘੁ ਮੂਰ
 ਤ ਸਿਰ ਕੀਠ ਨਿਤ ਈਰਘੁ ਸਹੂ ਪਦਾ ਸਹੁ ਜੁਦਾ। ਬਾ
 ਵਨ ਤਰ ਮੇਵਾ ਮਧੁਰ ਜੋਬ ਪਾਇਆ ਮੁਦਾ। ੫੦ ਕੇਸਿ
 ਈਕਾ ਅਗਿ। ੨੨ ਮਹਿ ਈਚਿ ਦਨ ਚਾਹਿ ਸਮਝੁ ਸੁਰ
 ਮਾਕਸ ਕੇ ਸਰ। ਕੀਚਨ ਪਨੀਕ ਪਾਸ ਕਸੇ ਕਾਸਟ ਕੇਘ
 ਸਿਰ। ਮਸਕਾਗਦ ਬਿਲੀਖ ਤੀਰ ਪਰੈ ਪਚ ਪੋਖੀ।

ਅਸਕਸਉਜੋਲਕੇਸਕਾਚਕਸਚਸਮਾਦੇਖੀ। ਲੇਹਤਾ ੪੦
 ਰਾਨਕਦਕਦੇਸਕਲਕਸਉਟੀਕਰਭੁਲੇ। ਉਉਰ
 ਜਬਗਾਂਮਹਿਮਿਲੇਜੇਗਾਰਖਕਸਨੀਚਲੇ। ੫੧ ਕਰ
 ਕਮਾਰਕਸਖਾਇਪਹਪਪਤਹੁਇਆਈ। ਲੇਖਨਸੀ
 ਸਕਟਾਇਕਾਨਕਰਿਠਉਹਸੁਪਾਈ। ਜਿਤਰਚੜੇਸੁਤਾ
 ਰਨਿਕਸਜੀੜਮੈਸਾਰੇ। ਜਿਭਿਆਬਾਝਕੁਰਗਪਾਨ
 ਪੀੜਾਸਹਿਪਿਆਰੇ। ਲਾਲਕੀਠਬੀਧੇਬਧਹਿਸਤਜੁ
 ਗਅਗਨਸੁਸੇਲਹਾਂ। ਰਜੰਬਨਿਪਜਹਿਸਿਖਗਾਰ
 ਕਠਨਕਸਉਟੀਹੁਇਜਹਾ ੫੨॥ ਜੀਵਤਮਿਤਕ

ਕਾਅਗਿ॥ ੨੩ ॥ ਮਰਿਆਪਾਸਾਰਰੇਗਰੇਗੀਕਾਟੈਰੈ
 ਬੈਰੇਮਿਤਕਜਹਾਜਅਤਰਆਤਮਹੁਇਪਾਰੈ। ਜੀ
 ਵਤਬੁਤਹਜਲਹਿਸੁਆਤਰਉਪਰਆਵੈ। ਮਿਤਮ
 ਹਾਤਮਦੇਖਕਿਧਪਟਪਿੰਡਸੁਪਾਵੈ। ਸੁਰਗਨਦੇਖੇਮੀ
 ਰਬਿਨੁਆਦਿਸਬਦਐਸੇਕਹੈ। ਰਜਬਰਮੀਏਰੈ
 ਨਜਿਉਸਾਈਸੁਰਜਤਉਲਹੈ॥ ੫੩॥ ॥ ਬਿਸੁਸਕ
 ਅਗਿ॥ ੨੪ ॥ ਅੰਤ੍ਰੇਰੁਜਾਅਨਲਪੇਖਕੈਸੀਬਿਧਪਾਵੈ
 ਹਿ॥ ਅਸਮਕੀਟਅਹਿਕਰੰਡਅਸਨਕਿਹਿਠਹਰਆਵ
 ਹਿ॥ ਪਹਲੇਬਨਹੁਖੀਰਪੁਨਹਪੀਛੈਹੈਇਬਾਲਾ॥ ਅ

ਜਗਰਠਉਰਅਹਾਰਦੇਇਐਸੇਪ੍ਰਤਪਾਲਾ। ਪਹਿਅੰਧੇ
 ਬਰਪਹਿਰਾਈਅਹਿਭਾਰਅਠਾਰਹਅਭੈਅਨਤਾ। ਮੂ
 ਰਤਮੁਰਦੇਪਦਲਹੈਰਜਬਗਹੁਬਿਸੁਸਮਤਿ। ਪੌ
 ਭਿਸਨਕੇਅਹਿ। ੨੫ ਭਿਸਨਨਗਜਮਭੂਖਅ
 ਉਪਮੁੰਦਾਨਹੀਨੇਰੀ। ਸੁਲਾਮੁਖੀਸੁਆਗਹਟਤ
 ਨਹੀਅਸਨਸੁਹੇਰੀ। ਸਲਤਾਸਮੁਦਸਮਾਉਸਲ
 ਲਬਮਈਥਲਜਾਹੀ। ਬੜਵਾਨਲਰੁਚਨੀਗਅਭ
 ਚਕਹੂਦੀਸੈਨਾਹੀ। ਭਿਸਖੁਧਿਆਸੁਪਨੈਬਢੀਸੇਸੂਤ
 ਓਨਹੀਭਾਗਈ। ਰਜੰਬਿਹੁਇਸਿਤੋਖਸੁਖਹਰਿਸਿ

ਮਰਨਜੀਉਜਾਗਾਈ। ਪਪ। ਪੇਟਕਾਜਤਜਲਾਜਹੇਰਹੀ
 ਨਰਸਭਸਾਬੋ। ਖਟਦਰਸੂਪੁਨਪਾਠਨਿਰਤਨਰਰਾਗ
 ਨਿਵਾਜੇ। ਨਾਜਕਾਜਭੂਪਤਨਰਹੁਨਰਸੀਸਨਿਵਾਵ
 ਹਿ। ਭੂਖਭੋਜਪਤਿਸਾਹਲੇਲਪਰਦੀਕੋਧਾਵਹਿ। ਸੁ
 ਤਪੁਤੀਸਿਰਦੇਹਿਸਭਅਨਿਕਾਜਅਨਿਅਨਿਕਰੈ। ਰ
 ਜਬੰਢਿਤੋਉਦਰਅਤਕਚਿਲਹਾਰਬਿਨਕੋਭਰੈ। ਪਵ
 ਕਾਮਕਾਅਗਿ। ੨੬ ਕਾਮਰਾਮਹਲਚਾਲਕਾਮ
 ਰਾਵਲਪਰਖੇਏ। ਅਨਿਗਜੁਈਸੁਰਠਰੈਬੀਜਬੁਹ
 ਮੰਜੁਬਿਗੇਏ। ਕਾਮਕੀਚਕਕਚਕਾਇਦੁਗੇਤਮਘਰ

ਮੋਹਨੀਅਦਤਰ

ਆਏ। ਮੈਨੇ ਮਛਿਓ ਮੇਰੇ ਸਾਠ ਸੁਤ ਨਾਰਦ ਜਾਏ। ਭਰ ੫੦
 ਥਰ ਭਰ ਗਿਆ ਏ ਬੁਧ ਕਹੁ ਸੁਨ ਤੈ ਕੈ ਸੇਚ ਲੀ। ਰਜੇ
 ਬਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ^{ਫੁ} ਰਿਖ ਅਤਿ ਗਤ ਮਦਨ ਮਹਾਂ ਬਲੀ। ੫੧।
 ਰਹਤ ਕਾ ਅਗਿ ੨੭। ਰਹਿਤ ਹੁਗੇ ਰਖ ਅਨੰਗ
 ਜਿਨ ਅਜੁਰ ਸੁਜ ਰਿਆ। ਲਛਮ ਦਲਾਂ ਗਾ ਸੁਦਿ ਫਰ
 ਹਤ ਬਲ ਰਾਵ ਦਮ ਰਿਆ। ਸੁਕੁ ਜਤੀ ਅਕਾ ਸੁ ਅਸੁਰ ਸੰ
 ਰੇ ਸਿਰ ਗਾ ਪਹਿ। ਪਤਿ ਰਥ ਗਰੁ ਬਿਸੇਖ ਬੇਦ ਰੇ
 ਮੁਖ ਭਾਖਹਿ। ਕਾਤੁ ਰਸਾਂ ਮਾਰੇ ਮਦਨ ਬੈਰ ਬਹੇ ਕੇ ਬੰ
 ਪਕਾ। ਰਹਤ ਹੇਤ ਹਨ ਵੇਤ ਹੰਦਰ ਜੰਬ ਮੇਲਨ ਮਾਪ ਕਾਂ

੫੮॥ ਈਖਮਿਠਾਈਗਤਗਤਪਨੇਮਧਲਾਲੀ॥
 ਜਤਿਮਾਤਿਨੈਨਹੁਜੇਤਜੇਨਇਝੀਬਹਿਚਾਲੀ॥ ਨਗ
 ਪਾਣੀਨਿਗਮੇਲਬਝਤੇਜਾਇਸੁਗੀਧੀ॥ ਬਾਉਨਬੇਧ
 ਕਬਾਂਸਅਵਸਜਿਨਇਝੀਬੀਧੀ॥ ਰਜੰਬਗੀਝਸੁਰ
 ਹਤਪਰਮੇਰਪਖਿਮਸਤਕਚੜੇ॥ ਨਿਖਮੇਨਬਿਨਧੇਨ
 ਨਾਉਕੀਨਕੀਨਚੜੇ॥ ੫੯॥ ਸੁੰਗਸਾਚਨਿਦੇਕਾਅੰਗੁ
 ੬੦॥ ਮਨੁਖਭਝੇਪਖਲਾਸਿਧਸੇਗੋਰਖਪਾਈ॥
 ਭੁਈਭੁਰਥਰੀਭਾਇਹਰੀਸੂਲੀਰੋਇਆਈ॥ ਲਹਿ
 ਚੰਜਭਿਧਰੀਜੇਗਪੁਹਮਮਾਰੇਪ੍ਰਤਪਾਲੇ॥ ਅਜੈਪਾ

ਲਕੇਚਕੁੰਕਉਲਕਰਦੀਜਗਚਾਲੇ। ਖੇੜੇਉਲਦੇਖਿਧ ੫
 ਲੀਚਉਰੰਗੀਕਾਰਜਸਰਹਿ। ਜਨਰਜੰਬਉਹਬਜ
 ਤਬਲਦਰਸਦਸਾਬਹੁਤੇਕਰਹਿ। ੬੦ ਜਲਜੇਖ
 ਚਿਨਹੀਸਾਚੁਪਹਮਪ੍ਰਹਲਾਦਨਪੀਗਾ। ਗਿਰਵਗਿਰਿ
 ਰਤਨਮੀਚਬਿਬਧਿਸਿਕਟਨਹੀਨੀਗਾ। ਗਰੰਡਦੁਆ
 ਰਮੁਖਨਾਉਜਹਗਿਬਿਖਜੇਹਨਹੂਆ। ਕੀਚਨਬਿਧ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਅਗਨਪ੍ਰਾਪਚਤਨਭੂਆ। ਖੜੰਗਬਿਭਮ
 ਹੇਨਿਕਸਬੇਰੀਬਾਪਸੁਮਾਗੀਏ। ਰਜੰਬਿਕਹਿਦਰਸ
 ਨਦਿਸਾਬਾਲਕਲਪਸੁਉਬਾਗੀਏ। ੬੧ ਮੁਰਤਦੁਪ

41
 ਪਿਵਾਇਗਾਇਜਿਨਨਾਮਜਿਵਾਈ। ਦੇਉਲਫੇਰਸੁ
 ਦੁਆਰਪੁਨਹਪਰਛਾਨਛਵਾਈ। ਅਤ੍ਰਿਜਾਂਮੀਲਿਖਿ
 ਚਿਸੁਆਨਮਪਿਸਾਂਈਜਾਨਓ। ਮੁਗਲਰੂਪਹੁਇਮਿ
 ਲਓਸੇਈਛੀਪੇਪਹਿਚਾਨਓ। ਅਤੁਲਰਾਖਰੀਕਾਰ
 ਨਿਪਸਲਤਾਜੇਮੰਗਾਈਏ। ਕਹਰਜਬਕਹਿਦਰਸ
 ਨਦਸਾਗਿਅਰਸਬਿਪ੍ਰਜਿਵਾਈਏ। ਵੇਰ। ਬਾਰਦੁਅੰ
 ਰਕੀਬੀਰਅਵਤੇਜਗਸਭਜਨੈ। ਤਾਰਕੀਦੈਰੇਦਾਸਜ
 ਨਉਜਗਤਨਛਨੈ। ਪੀਪੈਚੇਦਵਾਬੁਇਓਭਉਨਖੰ
 ਭੇਪੁਤਰਾਖੀ। ਬਿਨਬੀਜੇਹੁਇਖੇਤਧੀਨੇਕੇਸਾਧਸੁਸੰ॥

ਖੀ। ਨਾ ਤੀਉ ਬਿਥਿ ਨ ਉਬਲ ਸੰਤ ਨ ਦਿੱਬ ਦੇਹੀ ਜ
 ਹੈ। ਰਜ ਬਸੀ ਹੈ ਸਾਚ ਮੈ ਸੁੰਗਾ ਫੁਠਤ ਬਿਅੰਬਿ ਕਰੈ
 ਵਿਭੋ। ਬਿਲਿ ਦਿਖਨ ਕੀ ਬੇਰੁ ਨੀਦਾ ਫੁਟਾਇ ਦੇਖਹਿ।
 ਸਾਹਿਪੁਰੇ ਕੇ ਸਮੇ ਉਭੈ ਠਾਹਰ ਪੁਨ ਪੇਖੇ। ਚੀਰੀ ਉਲ
 ਦੇ ਅਗਿ ਜਹਾਜ ਸੁਜਲ ਨਿਪ ਕਾਛੈ। ਸਭੁ ਰਖਾ ਫੁਹ
 ਸਤਰ ਹੇਮੈ ਮਤਿ ਸੁਠਾਛੈ। ਕੰਸਲਾਇ ਕਾਜੀ ਸੂਝਿ ਅ
 ਹਉਲਾ ਮਾਇਨ ਪਰਜਹੇ। ਰਜ ਬਿਸਾਚੇ ਸਾਧ ਕੇ ਬਿ
 ਨ ਬਾਨੈ ਕਾਰਜ ਸਰੇ। ਵਿਭੋ। ਬਿਥਿ ਮਬਾਇ ਸਸ ਸੂਰਜ
 ਲਲ ਪਰਨੀ ਮਤਿ ਲੀਆ। ਖਟ ਦਰਸਨ ਦੇਆਇ ਵਿ

ਨਹੁਕੇ^ਈ ਬਰਨਨਕੀਆ। ਸੇਸੁਕੇਸਕਹਿਕਵਨਕਵਨਸੁਖ
 ਦੇਵਸੁਬਾਨਾ। ਦੰਤਦੇਹਿਨਹੀਦਰਸਗੁਰੂਚੇਬੀਸਨਛਾ
 ਨਾ। ਸਕੱਲਸੁਰਨਗਰਬਹਸਪਤਸੁਕੁੰਜਤੀਸਾਦੇਸ
 ਦਾ। ਰਜਬੰਬਰਨਗਛਾਪਾਬਿਨਦੇਖਪੁੰਨਪਾਇਆਮੁਦਾ
 ਵਪ। ਚਿਦਨਸਰਪਸੁਜਾਇਪਖਿਪਤੀਘਰਿਅਨੈ। ਮ
 ਧਰਿਖਲੇਮਧਸੇਧਰੀਸਪੈਪਨੀਛਾਨੈ। ਜਿਉਜੇਤਕ
 ਜੀਅਪੈ^{ਦਰਚੇ} ਠਗੁਰਲਗਤਗੁਰਜਾਈ। ਜਾਨੈਜੇਹਰੀਅ
 ਧਕਰਤਨਕੀਪਾਰਖਪਾਈ। ਨਦਆਸਨਦੇਖਅਧਰਿ
 ਸਿਸੁਸੁਰਹੀਕਿਉਥਨਲੀਆ। ਰਜਬੰਬਸਾਦੇਸਾਧਯੇ

ਕਹੁ ਕਿਨ ਕਿਨ ਬਾਨੰ ਕੀਆ ^{ਵਿ} ਬਿਨ ਸਨਾਹ ਮਰ ਸੂਰ ॥ ੫ ॥
 ਪਹਰ ਬੰਖੜ ਪੁਨ ਅਗਿ ॥ ਤਜਿ ਸਿਗਾਰ ਜਰ ਸਤੀਕ
 ਰੇਨ ਵਸੰਤਿ ਨਿਭੀਗਾ ॥ ਮੰਡੈ ਮੈ ਗਲ ਮਲੇ ਸੇਈ ਸਾਦੇ ਬ
 ਲੇਹੇਈ ॥ ਖੜਗ ਸਪਦੇ ^{ਸਿਗਾਰ} ਬਹੇਨ ਕਸਕਾ ^{ਹਥੀ} ਫੇਰਨ ਕੇਈ ॥ ਰ
 ਹਤ ਸਹਤ ਸਿਸਕੀ ^{ਆਈ} ਠਲੈ ਪੂਤ ਪਿਆਰੇ ਬਾਪ ਕੋ ॥ ਰਜੰਬ
 ਸੇਨਾ ਸਾਧ ਸੁਧ ਸੇਧੇ ਨਹੀ ਸੁਛਾ ^{ਦੁਕਾਨ} ਪ੍ਰਕੋ ^{ਕੁਖੜ} ॥ ਸਾਦੀ ਸਹਤ
 ਸੀਗਾਰ ਨਾਰਨਗ ਮਿਲ ਫਲ ਪਵਹਿ ॥ ਨਾਲਾ ਹਿਰਿਗ
 ਨਰਿਗੁ ਜੀ ^{ਸਾਜ} ਰਾਖਿ ਤਨੰ ਨਾਵਹਿ ॥ ਹੋਇ ਅਉਤ ਪਕ
 ਪੂਤ ਦੁਹੁ ਦਿਸ ਸਿਧ ਸੁਸਿਧੀ ॥ ਮਾਲਾ ਮਦ੍ਰਿਵਾ ਲਬਾਰ

ਬਿਧੀ ਅਨ ਬਿਧੀ ॥ ਘਟਾ ਸੇਤ ਬਹੁ ਬਹਨ ਕੀ ਬਹੁ ਖਤ
 ਬਾਦ ਹਸਤ ਭੁਲੇ ॥ ਰਜ ਬੰਗੀ ਏਸਾ ਚਮੇ ਬਿਨ ਦਰਸ
 ਨ ਦਰਸ ਨ ਚਲੇ ॥ ^੨ਵਿੰਗਨ ਕਾ ਸਜਹਿ ਸਿੰਗਾਰ ਭੇਖ ਬ
 ਹੁਕ ਹੁਕ ਭਵੰ ^{੩੪}ਯੋ ॥ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹਸਤੀ ਬੈਲ ਨਾਹ ਸਾਧੂ ਪਦੁਪ
 ਯੋ ॥ ਬਨੇ ਰਾਸ ਬਿਦੇ ਉਪਾਰ ਕਹੀ ਏਲੀ ਲਗੀਆ ॥ ਉ
 ਹਕਮਾਰ ਪਰ ਬਹੈ ਉਸ ਕਾ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰੀਆ ॥ ਮੁਹੁ ਰਛ
 ਪਪੀਤ ਲਾਘਗੀ ਕਲੀਲੇ ਹੁਪਰ ਕੀ ਜੀਏ ॥ ਰਜ ਬੰਧ
 ਰੇ ਰੂਪ ਬਹੁ ਤਿਨ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਲੀ ਜੀਏ ॥ ^{੬੮}ਵਿੰਗਨ ਕਾ
 ਗਿਬਰ ਫਿਰਹੀ ਏਕ ਪਹਿਰਹੀ ਸੁਬ ਪਬਗ ॥ ਏਕ ਹੁਪ

ਟਪਟਕੁਲਾਏਕਦੀਸਹਸੇਤੀਬਗ। ਏਕਸੁਭਗਵੇਕਰ ੫
 ਹਏਕਪਹਿਰਹੀਪਟਨੀਲਾ। ਏਕਕੈਥੀਓਮਹਿਏਕਮੈਲੈ
 ਹੁਮਧਕੀਲਾ। ਏਕਕੈਥਾਮੁਤਿਤਜਟਾਏਕਹੁਇਖੁਸਿ
 ਖੁਸਾਵਹੀ। ਰਜੰਬਕੀਏਬਹੁਬਰਨਅਤਮਗਾਮਨਪ०
 ਵਹੀ॥ ੧०॥ ਅਗਅਨਕਸੇਟੀਕਾਅਗੁ। ੨੯ ਏਕਸੁ
 ਭੂਖੇਮਹਰਿਏਕਖਾਏਕਹੁਇਭਾਗੀ। ਏਕਸੁਬਜਗਿ
 ਭਖਹਿਏਕਹੁਇਪਤਿਨਅਹਾਗੀ। ਏਕਸੁਨੀਲੀਤਜ
 ਹਿਏਕਕੇਦਮੂਲਸੁਖਾਂਗੀ। ਏਕਸੁਪੀਵਹਿਦੂਪਏਕ
 ਮਨਮੇਵਓਮਾਂਗੀ। ਏਕਹੁਖਾਏਕਤੇਲਹੀਸਿਮਰਨਸੁ

ਪੰਨ ਠਹਰੇ। ਮੇਨੇ ਬਿਰਤ ਜਗ ਠਗਨ ਕੇ ਰਜੰਬ ਬਹੁ ਪ
 ਖਰਿਭਰੇ। ੧੧। ਪਚਿ ਅਗਨ ਤਨ ਸਹੈ ਸੀਤ ਬਰਖਾਂਜ
 ਲਮਾਹੀ। ਉਭੈ ਦੁਆ ਦਸ ਬਰਖ ਬਸੇਖ ਸੁ ਬੈਠਹਿਨ।
 ਹੀ। ਉਧੈ ਪੂਰਹਿ ਪੂਮਨ ਗਨਹੁ ਇਦੇਹਿ ਸਿਤਾ ਵਹਿ।
 ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਦੇਹਿ ਦਹਨਾ ਰਥ ਆਵਹਿ।
 ਅਗਿ ਆਨ ਕਸਟ ਆਤਮ ਪਗੀ ਗੁਫਾ ਸੁ ਬਨ ਕੇ ਪਾਈ
 ਏ। ਜਨ ਰਜੰਬ ਨਿਜਨਾ ਉਬਿਨ ਨਿਰਾਲਿ ਬੁਨਹੀ ਪਾਈ
 ਏ। ੧੨। ਹੇਰਹਿ ਵਾਲੇ ਗਲਹਿ ਲੇਹ ਪੁਨ ਇਪਾ ਪਾਤੀ।
 ਸਿਕਰ ਸੇਵ ਸੁ ਕਰਹਿ ਸੀ ਸੁ ਕਾਟਹਿ ਨਿਜ ਕਾਤੀ। ਕਾਸੀ

ਕਰਵਤੁਲੇਹਕਠਨਕੁੰਡੀਸੁਕਚਾਵਹਿ। ਭਾਸਦਭਖਭੈਭੀ
 ਤਦੇਖਦੇਹੀਸੁਜਰਾਵਹਿ। ਸਕੁਲਕਸੰਟਹਦਮੀਚਲਗ
 ਅਤਮਸੁਸਭਾਦਰੇ। ਰਜੰਬਰਾਮਨਪਾਈਏਬਿਨੁ
 ਅਖੰਰਵੇਕਸਾਰੇ॥੩॥ ਅਗਾਅੰਨੰਦਾਨੰਕਾਅੰਗੁ
 ੩੦। ਕਨਕਤੁਲਾਚੜਦਾਨੰਦਾਨਪੁਨਗੁਪਤਾਈਜੈ॥੧॥
 ਗੋਪਟਪੁਵਾਹਿ^{ਸਿਰੁਹ}ਬਿਧਸੁਬੰਦਕਤਕੀਜੈ। ਕੇਦਗਊਕੁਰ
 ਖੇਤਦੇਇਦਿਨਕਰਿਪੁਬਦੇਖੈ। ਅਠਸਠਤੀਰਥਨਾ
 ਇਦਾਨੰਜਗਕਰੈਅਲੇਖੈ। ਭੁਜਨਭੁਮਭਿਡਾਰਦੇਸੁਤ
 ਨਾਗਉਦਕੈਪਰਕੈਪਰਮਾ। ਸਿਮਰਨਬਿਨਸੀਝੈਨਜੀ
 ਛੁਥੀਲ

ਵਜਨਰਜਬਪਾਇਆਮਰਮੁ॥ ੧੦॥ ਦੇਇਰਸਾਇਨਦਾ
 ਨਪੁਨਹਿਪਾਰਸਪੁਨਕੀਜੈ॥ ਪੈਰਸੁਕਰੈਪ੍ਰਵਾਹੁਦੰਤਗਿ
 ਰਕੇਚਨਕੀਜੈ॥ ਸਪਤਧਾਤਕੀਖਾਨਦੇਇਬੈਰਾਗਰਸਿ
 ਗਾ॥ ਤੇਇਨ੍ਹੰਨਿਪਸਭਤਿਆਗਜਹਾਨਿਪਜੈਬਹੁਨੰਗਾ
 ਅਉਨਉਦਕਾਉਤਰਬਿਪਅਬਿਬਿਨੁਦੀਨੇਕਿਅੰ
 ਰਹੀ॥ ਪਰਰਜਬਿਹਰਿਨਉਬਿਨੁਜੀਉਨਸਿਏਸੇਕਹੀ॥
 ੧੫॥ ਕਰਮਾਤਦੇਦਨਸਿਧਘਰਿਸਿਧਸੁਦੀਜੈ॥ ਨ
 ਉਨਿਪਕਾਪ੍ਰਵਾਹਿਕਹੀਠਾਹਰਇਹੁਕੀਜੈ॥ ਕਾਮਧੇਨਕਾ
 ਪੁਨਦਾਨੰਦੀਰਘਕਰਦੇਖੈ॥ ਚਿਤਾਮਣਅਨਮਿਤਉਦ

ਕਕੀਜੈ ਸੁਅਲੇਖੈ। ਕਲਪ ਬਿਛ ਸਿਕਲ ਪਕਰਿ ਕਉਲ
 ਸਹਤ ਸੁਦੀਜੀਏ। ਰਜੰਬਨ ਉਅਰਧ ਬਿਨਦਾਨ ਅਸਿ
 ਪਨ ਸੀਝੀਏ। ੧੬। ਸਚੁ ਚਾਨੁ ਕਕਾ ਅਗ੍ਰਿ ੩੧। ਲੇਹ
 ਅਮਾਵਸ ਦਾਨਗੁ ਹਰਥਾ ਉਰਕੇ ਮਾਂਗਹਿ। ਤਜਹਿ ਨਸ
 ਤੀਅ ਉਤਮਿਤ ਮੁਖਿ ਮਿਸਰਨ ਪਾਗ੍ਰਹਿ। ਸੂਤਕ ਪਾਤਕ
 ਗਹੈ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰੇਸਨ ਸੁਕਰਾਵਹਿ। ਜੁਪੰਖੇ ^{ਕਿਰਾਨਾ} ਲੇਖਲਗਨ
 ਦੇਇ ਦਿਨ ਜੀਉ ਮਰਾਵਹਿ। ਕਰਮ ਅਸੇਚ ਉਚਿ ^{ਸੁਛ} ਸੁਲੇ
 ਹਿ ਸਿਕਿਅ ਸੇਚਨ ਬਾਂਮਨਹੁ। ਰਜੰਬ ਅਵੇ ਪਾਪ ਸਿਰ
 ਤੇਲਾ ਮਾਪਨਾ ਹਨ ਮਨਹੁ ੧੭। ਪਲਕ ਸੁਕਾਛਹਿ ਪੜੀ

ਨਹਿਓ

ਘੜੀਕਾਫਹਿਪਹਿਰਹੁਤਹੁ। ਪਹਿਰਹੁਤਹੁਦਿਨਕਰਹਿ
 ਦਿਉਸਟਾਰੈਮਾਥੇਮਹਿ। ਬਾਰਹੁਪੁਨੈਬਰਸਕਰਹਿਸੇ
 ਤੇਰਹਿਮਾਸਾ। ਦੁਆਦਸਸੂਰਜਚੰਦਕਹੈਯਹੁਬਰਤਮ
 ਸਾ। ਪਲਕਘੜੀਅਰੁਪਹਰਦਿਨਮਾਸਬਰਖਸਕੈ
 ਕਥੈ। ਰਜਬੰਬਿਪ੍ਰਸੂਬਲਬੁਧਫਿਰਤਫਿਰਤਦੇ
 ਖੇਸਬੈ। ੧੮ ਪਰਸਰਾਮਭਰਮਾਇਮਹੀਮਰਬਾਰਸੁ
 ਲੀਨੀ। ਪੁਨਦੂਜੈਅਉਤਾਰਦੇਖਉਹਲਾਤਸੁਦੀਨੀ।
 ਬਿਪ੍ਰਭੂਪਬਪਧਾਰਿਉਫੇਬਲਸੇਨਹੀਬੇਰੇ। ਦੇਖ
 ਰੂਹੇਦਿਸਭੂਪਕਰਨਕੇਦਾਂਤਸੁਤੇਰੇ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਪ

ਭਪਾਭੈਸੁਪਤਿਪੁਤਬਾਪਾਬਿਚਕਿਆਪਗੀ। ਹੁਗੀਚੇਦੇਰਪ
 ਰਜੰਬਰਹੰਸਬਹੰਮਬਿਸਸਿਗਤਕਰੀ। ੯। ਕੁਸਿਗਤ
 ਕਾਅਗਿ। ੩੨। ਰਾਹਕੇਤਸਸਸੂਰਨੂਰਕੀਠਉਰਉਠ
 ਈ। ਰਾਵਦਸਿਗਸਮੁੰਦਸੀਸਪਰਖਾ^{ਮੁਲ}ਜਬੰਧਾਈ॥
 ਬਾਸਬਨੀਪਾਪਿਸਦਨਾਉਪ੍ਰੰਗਸਤੀਰੀ। ਰਿਗੇਦ
 ਕਮਦਮਿਲਤਖਾਅਰਮਦਭਿਜਨਖੀਰੀ। ਤੀਰਥਕਵੇ
 ਸਮੁੰਦਮਿਲਦੁਪਦੇਖਕਾਂਜੀਪਰੇ। ਰਜੰਬਅਜੰਬਿਤੰ^{ਇਲਤ}
 ਗਈਏਕੁਸਿਗਤਕੇਕਰੇ। ੧੦। ਜੂਠਦਕਾਅਗਿ। ੩੩
 ਮਨਸਾਤਾਮੈਲਮਡਿਦਗੈਲਮਲਭੁਲਸਮੁਲੀ। ਜ^{ਸੇਖਰ}

ਮਨਸਾ

ਲਬਲਮੇਲਹੁਇਕਿਖਮਲਹਿਖਿਤਿਖਤਸੁਪੁਲੀ
 ਮਲਮਿਸਟਾਨਸੁਮੇਲਮਲਹਿਸਾਂਭੁਰਸੁਤਸੀਰੀ॥
 ਮਲਮੁਖਿਲੇਹਅਫੀਮਮਲੈਮਲ^{ਲੁਣ}ਭੁਗਤਿਬੀਰੀ॥
 ਪ੍ਰਿਤਹੀਕਰਹਿਕਉਨਬਿਧਸੁਪਛਾਨਨੀਸੋਧੀਏ॥
 ਰਜਬਲੀਜੈਮੇਧਮਧਕਿਆਅਚਾਰਪ੍ਰਬੋਧੀਏ॥
 ੮੧ ਅਪਲਛਨਅਪਰਾਧਕਾਅਗੁ॥ ੩੦॥ ਛਪੇ॥
 ਸਾਰੀਗਸੁਰਸੁਬਿਨਸਮੀਨਰਸਨਾਰਸਆਸਾ॥ ਪ॥
 ਵਕਪੇਖਪਤਿਗਭਵਰਨਾਸੰਭਿਦਬਸਾ॥ ਪਟਛਲ
 ਬਾਰਨਬਾਘਮੁਗਧਮਤਮਰਕਟਸੂਆਮੂਸਚੁਰਾ
 ਅਇਜੇਹਪ

ਵਤ ਬਾਤ ਪਵਿਗ ਪਵਕ ਜਗਮੂਆ ਸੁਨ ਮੀਚ ਦਰਪਨ ॥
 ਮਹਲਾ ਮਕਰੀ ਮੂਦ ਸੁਦ ਆਰਕੇ ॥ ਰਜ ਬਮਗ ਹਿਸਿਧ
 ਉਰ ਬਗ ਪਾਇ ਆਨ ਹੀ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ॥ ੨੩ ॥ ਅਸਾਧੇ
 ਗਕਾ ਅਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਝਨ ਹੋਈ ਬਾਲਕ ਹਾਊ ਸਰ
 ਕੇ ਬਾਹੇ ॥ ਅਨਕ ਨ ਚੜ੍ਹੈ ਨ ਹਾਥ ਦੇਖ ਕੂਕੈ ਸਕੇ ਗਾਹੇ ॥
 ਚਿਦਨਾਭਿ ਦੇਨ ਬਾਸ ਅਧਿ ਅਜਨ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਬਹਰੇ
 ਆਗੇ ਬਾਤ ਬਹੁਤ ਕਰ ਦੇਖ ਹੁਕੇਈ ॥ ਅਸਾਧੇ ਰਕਾਅ
 ਉਪ ਪਨ ਹੀ ਗੰਝਾ ਗਿਆਨ ਹਿ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥ ਸਿਆਮ ਉ
 ਨ ਸਿਖ ਨ ਰੀਗੈ ਰਜ ਬਗ ਕਿਉ ਪਚਮੈ ॥ ੨੩ ॥ ਸ

ਪ੍ਰਸੰਨ

ਭਰਸਰਗਿਰਹੇਮਬਾਗਤਰਵਰਨਹੀਜਮੇ। ਅਨਿਮਾ
 ਗਖਗਪਥਾਬਿਆਲੁਥਲੁਪੇਲਨਠਾਂਮੇ। ਕਛੰਪਗੇ
 ਰਾਬਾਨਛਿਦੈਨਹੀਚਕ੍ਰੰਸੁਪੀਡਾ। ਜੇਲਸਹਿਸੁਇਕ
 ਮਾਰਬਾਰਦਰਸੈਨਹੀਛੀਰੰ। ਹਨਵਿਤਹਾਕਹਾਹੀਤਿ
 ਅਹੁਗਲੀਗੁਮਟਗਿਰਪਰੈ। ਅਸਾਧਰਗਅਉਖ
 ਦਨਹੀਚਜੰਬਬੈਦਸੁਕਿਆਕਰੈ। ੮੪। ਕ੍ਰੋਧਕਾਅੰਗੁ
 ਤਵਿ। ਤਾਮਸਤਾਖਹੋਇਅਚਲਉਰਅਹਿਨਿਸਾ
 ਗੀ। ਰਾਵਦਰਤਮਤਰੇਸਚਿਤਪਾਵਕਰਹੇਲਾਗੀ।
 ਸਮੁਦਜੀਉਕਿਸਠਉਰਚਕੋਰਅਹਾਰਅੰਗਾਰੇ। ੮੫।

ਲਸੁਦਾਮਾਹੇਇਪਾਲਪਹਦਹੀਕਾਗੇ। ਬੈਰਗੁਪਬਪ
 ਬਾਂਸਧਰਆਪਜਾਰਜਾਰੇਸੁਤਗ। ਜਨਰਜਬੰਸੁ
 ਗੁਜੁਗੁਦਖੀਪਾਲਜੁਪੈਠੇਕੋਧਘਗ। ੮੫। ਗਹੇਤ
 ਸਸਸੂਰਗਾਹਨਗਤਿਦੇਖਾਬਿਰਾਗੈ। ਰਾਮਾਨੰਦਪ
 ਤਪੀਸਬੈਰਬਿਧਬੰਨਮਾਰੇ। ਕੀਸਾਸੂਰਅੰਦਬੀ
 ਜਪਰੇਕਾਂਸੇਪਰਦੂਟੀ। ਹੇਗਿਹਿਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਬਗੀ
 ਬਾਰਤਨਹੀਛੂਟੀ। ਦੇਖਹੁਜਗਤਦੇਤਦਿਸਾਪ
 ਹਨਬਦਲਾਈਜੀਏ। ਜਨਰਜਬੰਸੁਨਸਾਖਯਹਿ
 ਬੈਰਨਕਾਹੂਕੀਜੀਏ। ੮੬। ਜਗਨਕਾਅਗ੍ਰਿ ੩?

ਸਲਤਾਸਮੁਦਿਸਮਾਉਬਾਰਬਰਵਨਲਜਾਗੇ
 ਚਉਰਸਿਕੋਚਰਨਧਮਸਿਧਿਰਸੀਸਿਧਿਧਾਰੇ
 ਲਾਤਗਾਤਸਹਿਬਿਸਨਖਿਮਾਖਲਕੋਸੁਦਿਤਾ
 ਈ। ਗਤਉਰਮਅਹਿਕਾਰਜਾਸੁਕੇਹਿਰਦੇਆਈ।
 ਸਾਪਸਵਨਸੰਸਾਰੁਬਚਨਸੁਖਸੁਨੈਸੁਛਲਬੁ
 ਲਨਾਚਲੈ। ਕ੍ਰੋਧਕਾਸਟਨਾਸਤਤਹੰਜਨਰਜੰ
 ਬਕਹੁਕਿਆਜਲੈ॥੮॥ ਪਰਮਜਰਨਾਦੁਸੁਟਾਤ
 ਰਕਾਅਗੁ॥੩੮॥ ਸੈਲਸੀਪਪੋਰਸਾਬੈਗਤਸੁ
 ਬਿਤਸੁਟੀਆ। ਈਖਮਿਠਾਈਪਾਨਕਸੁਸਿਰ

ਗਸੁਕੀਆ। ਬੈਰਾਗਰਕੀਖਾਨੰਤਾਸਤਰਵਰਫ
ਲਦਾਤਾ। ਰਸਨਾਦਿਤਨਬੈਰਖੀਰਸਰਵੈਸੁਰਮ
ਤਾ। ਬਾਉਨਕੁਠਰਪਾਰਸਪਨਹਿਨਿਧਦਧਮਹੈ
ਦਅਰੰਭਕਰਿ। ਰਜੰਬਅਉਖਧਅਨਿਜਿਉਕਰ
ਹਿਆਪਉਪਕਾਰਮਹਿ। ੮੮। ਮੂਲਾਬਿਸਥਾਰਕ
ਅਗਿ। ੩੮। ਕੁਲਾਲਪਾਤਰਪਤੰਜਲਹਿ
ਜਲਚਰਸਭਹੋਈ। ਬਾਦਲਨਿਪਹਿਬੂਦਬਾਤ
ਬਿਗਤੀਨਹੀਕੋਈ। ਚਿਤ੍ਰਚਿਤੇਰੈਮਾਹਿਖਨੰ
ਨਿਪਜਹਿਸਭਨਾਨੈ। ਤਿਉਸਾਪਸਬਦੁਹਰਜੀ

ਜੀਓ

ਉਹੋਹੋਸੇਨਹਿਨਛਨੇ। ਉਜਾਸਅਮੀਨਿਤਸੂਰਸਸ
 ਕਰਤਹੁਕੀਏਨਕੇਕਰੈ। ਜਾਜੇਯਾਪਰਉਲਟੀਕਰੈ
 ਜਨਰਜਬਤਾਂਸਿਉਰੁਗੈ੯੯॥ ਦੇਹਗਾ ਦਾਤੂ
 ਤਮਜੀਉਕੇਅਉਗਨਤਜੇਕਾਰਨਕਉਨਅਗਾ
 ਧਾਮੇਗੀਜਰਨਾਦੇਖਕੈਮਤਕੇਸੀਖੈਸਾਧਾ੯੦॥
 ਅਤਿਛੰਪੇਰਜੰਬਜੀਕੇਸਿਪੁਰਦਿਮਸ
 ਤਸੁਭਿਮਸਤੁ ^{ਸ੍ਰੀ}ਕੂਯਤਾ ॥ ॥

॥

॥

555

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part-6) Subject Vedanta
Name of MSS Adhyatam Parkash
Author Sukhdev
Period _____ Folios 71
Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatti, Amritsar
Missing Folios _____

ॐ श्रीगणेशाय नमः॥

ममस्त्रीमयातुमपूकासमुपदेवकुड
 लिखजते॥ महेष्वा॥ षाद्वरजैगमजीदृनि
 उजगभांतनभांतमुकेधपरेजै॥ उंमजसत
 चिरातिदृष्टेकसुभातमतिउपूकासुकेरै॥
 उंविठुजातेमिपसुलागउजातेउगेपद
 उंलउरैजै॥ धीदउताउसरासुपदेवजैषु
 मसरासुगुजैपरेजै॥ १॥ देवरा॥ विभास

ਮਥਨਕਰਵੇਦਸਭਸੂਤ੍ਰਜੇਕਾਦੇਸਾਗਾਸ੍ਰਿਗ २
 ਰਸੀਕਰਦੇਵਜੁਕਰਭਿਬਤਤੁਬਿਸਥਾਗ। ੨॥
 ਤਿੰਨਗ੍ਰੰਥਨਸਮੰਧੁਤੁਤੀਏਧਰਪ੍ਰਭਿਪਕਾਗ। ਰਾਖਾ
 ਕਰਸੁਖਦੇਵਕਵਹਚਉਗ੍ਰਿਥਮਤਚਾਗ। ੩॥ ਜੇ
 ਸੇਰਵਕੇਤੇਜਤੇਅੰਧਕਾਰਮਿਹਜਾਇ। ਅੰਧਜਾ
 ਤਮਪ੍ਰਕਾਸਤੇਤਿਓਮਗਜਾਨਨਸਾਇ। ੪॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖਕੇਸੀਬਾਦਅਰਵੇਦਵਚਨਭਿਪਦੇਸਾ। ਅੰਧ
 ਯਾਤਮਪ੍ਰਕਾਸਜਹਰਾਖਾਸਰਸਸਵੇਸਾ। ੫॥ ਮ
 ਮੁੱਖਥੰਢਰੀ॥ ਅਧਕਾਰੀਜਗਜਾਸਅਰਸਿਖਕ
 ਹਵੈਸੇਇ। ਤਪਸਾਧਨਕਰਦੇਹਕੇਪਾਤਕਕਾਦੇ
 ਧਾਇ। ੬॥ ਛੁਪਾ॥ ਵੇਦਸਿੰਮੂਤਿਜੇਕੇਯੇਸੁਮਆ

२
 ਸੁਮਸੁਬੁਨਕੇ। ਤਿਨਕਰਧੈਵੈਪਾਪੁਨਨਮਜ
 ਨਮਾਤਨਕੇ। ਛਬੁਅਰੁਲਾਧੈਛੁਡਕਰਮ
 ਹਰਪ੍ਰੀਤਕਰੈਸਗੁ। ਰਿਦੈਬਿਮਲਜਬਹੈਇ
 ਹੋਇਵੈਗਗਜੇਗਤਬਾ। ਸੁਤਿਜਗਤਸੁਹਤਉ
 ਪਦੇਸਗੁਰਕਏਸਿਖਮਨੇਮੇਧਰੈ। ਹਿੰਗਮਾ
 ਨਸਹਤਸੁਖਦੇਵੁਕਵੁਸੁੰਧਗਆਨਮਾਰਗ
 ਚਨੈ॥ ੭॥ **ਬ੍ਰਿਹਲਾਮਾਛਿਦਾ॥** ਜੈਸੇਵਰਖਾਪ
 ਇਕਰਜੈਤਤਿਖੇਤ੍ਰਕ੍ਰਿਸਾਨਾ। ਤਿਉਪ੍ਰਾਬਪਤ
 ਪਾਇਕਰਦੇਹਸਕਰਮਨਜਾਂਨਾਦਿਹਸਕਰਮ
 ਨਜਾਂਨੈਖੈਚਇੰਦਰੀਮਨਸੇਯੈ। ਬਿਓਬੀਜ
 ਉਪਦੇਸਥੇਦਬਚਨਨਗੁਰਕਏਪੈ। ਤਬਉਪਜੈ

ਵਿਗੰਮਾਂ ਨਹੀਂ ਤਖੇ ਤੀ ਕਰ ਤੈ ਸੇ ॥ ਅਨਭਵੁ ३
 ਲਤ ਬਲ ਹੋ ਕਹੈ ਸੁਖ ਮੁਗ ਜੈ ਸੇ ॥ ੨ ॥ ਕਥਿੰਤੁ
 ਇੰਦੁ ਨ ਕੇਜੀ ਤਓ ਗਨ ਖੇਚਰੀ ਨੇ ਗਥ ਮਨ ਪ੍ਰ
 ਉਪਕਾਰੀ ਲੈ ਤਨ ਭਾਈ ਅਤੁ ਹੋ ॥ ਬੇਦ ਨ ਬਖ
 ਨ ਬੇਕ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਜਾਨ ਬੇਕੀ ਬੇਦ ਗ੍ਰੰਥ ਭਾ
 ਨ ਬੇਕੀ ਰੂਪ ਗਾਈ ਅਤੁ ਹੋ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਪਯਚਾਂਤ
 ਸਭ ਹੀ ਮੇ ਸੋਈ ਜਾਨੇ ਆਪ ਤੇ ਨ ਜੇ ਦੇ ਮਾਨ ਓ
 ਸੇਭਤਾਈ ਅਤੁ ਹੋ ॥ ਈਸਰੁ ਲੈ ਪਿਆਵੈ ਜੀਵੇ ਮੇਰੁ
 ਗਤਾਇ ਨਾਵੈ ਜਬ ਮੇ ਸੋਗ ਰਪਾਵੈ ਤਾ ਸੋਗ ਮਾਨ
 ਪਾਈ ਅਤੁ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਜਿ ਖੈਵਾਚਾ ॥ ਦੇਹ ਗਾਗਰ
 ਸਿਓ ਪੂਛੈ ਸਿਖ ਜਹ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕਰ ਪਾਨਾਨਿ

ਸਦੈ ਜਾ॥ ਵਾਸੂ ਤਾਗ ਸਦਾ ਸਮੈ ਹੈ ਦਮ ਬਾਹਰ ॥
 ਬ੍ਰਿਤ ਕੇ ਨਿੰਗੂ ਗਠਾਨੇ॥ ਦੇਖ ਨ ਦੇਖ ਬਿਖੇ ਓਪਰਾਮ ॥
 ਤਤੁ ਛਾਸੈ ਸੁਖ ਜੇ ਦਖ ਮਾਨੇ॥ ਸਾਸੂ ਵੇਦ ਮਚ ॥
 ਰਜ ਕੀ ਸੁਪ੍ਰਮਾਨ ਜੇ ਸਰਪਾ ਸੁਬਖਾਨੇ॥ ਏਕੈ
 ਚਿਤ ਸਮਾਪ ਬਸੈ ਇਹ ਗੁੰਤ ਸਮਾਪ ਨ ਸਾਪੂਜਾ
 ਨੇ॥ ੧੫॥ ਮਮੁੰਖ ਲੰਛਨੀ॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਿ
 ਸਾਰ ਤੇ ਕੈ ਸੇਛੁ ਏੀ ਮੰਤ॥ ਵਹੀ ਮਮੇਖ ਪਹੁ ਚਾਨੀ
 ਏਯ ਜੀਵਿ ਚਾਰੇ ਚਿੰਤ॥ ੧੬॥ ਚਾਰੇ ਸਾਪੂਜੇ ਕ
 ਹੈ ਇਨ ਦੁਸਿ ਜੁਗਤ ਜੁ ਬਹਿਏ॥ ਤਬ ਜੇ ਪੁਛੁ ਮ
 ਤਮਾ ਕੈ ਹੋਗੁ ਪੁਨ ਸੇਇ॥ ੧੭॥ ਨਮ ਸਕਾਰੁ
 ਰੂ॥ ਤਕਰ ਦਰਬ ਗਥੇ ਮੇਲਾਇ॥ ਕਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ

7
 ਆਤਮਾ ਕਿਓਂ ਕਰ ਜਾਨ ਚਿਜਾਇ। ੧੮॥ ਸਿਖਮ
 ਮੱਖ ਵਿਚਾਰ ਕੈ ਬੇਲੇ ਗੁਰੂ ਦਿਆਲਾ। ਵੁਕਰਤ
 ਹੋ ਜੋ ਕਰਨ ਅਰਜਨ ਸੋਗ ਪਾਲਾ। ੧੯॥ ਸਾਂਮ
 ਵੇਦ ਕੇ ਵਚਨ ਪੈਤਤ ਤ੍ਵੰ ਅਸਪਦ ਤੀਨਾ। ਜਾਨ ਚਿਓ
 ਨ ਕੇ ਅਰਥ ਜਿਨ ਲਭ ਓਸਾਰ ਤਿਨ ਚੇਨਾ। ੨੦॥ ਮ
 ਹਰਾਇਦਾ। ਤਤਪਦਈ ਸਜੀ ਵ੍ਰਤ੍ਤ ਪਦਯੋ ਅਸਪ
 ਦ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਾਵੈ। ਆਇਆ ਤੇਯ ਰੇਦ ਤੀਨੇ
 ਏਕੈ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ। ਸਿਖੇ ਵਾਚਾ। ਕ੍ਰੋਹ ਗੁਰੂ ਜੀਏ ਕੁ
 ਬੁਧਿ ਮਤੇ ਤੀਨ ਰੇਦ ਕਿਓਂ ਗਏ। ਕੈ ਸੇਰੁ ਏਕੈ ਨ ਕੇ
 ਕੀਨੈ ਕੇਨੁ ਪੁਅਰੁ ਲਾਏ। ੨੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਵਾਚਾ।
 ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਚੈਤਨ ਮਖੰਡ ਤਤੇ ਉਪਜੀਇਦੁ। ਤਾ

ਹੀਸੈ ਮਾਯਾ ਕਰੀ ਨੀਕੈ ਸੁਨੀ ਮੇਸਿੰਛਾ ਮਾਯਾ ॥ ੫
 ਨਿਚੈ ਤਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇਤਾਂ ਮਹਾਭਯੋ ਮਹਾਸਾ ॥ ਸਤਰ
 ਜਤ ਮਤੀ ਨੇਉ ਪਜਾਇ ਤਿਨ ਤੇ ਦ੍ਵੈਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੩
 ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਮਰੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇਗਨ ਨਸਾ
 ਤਦੁ ਇਕੀਨੇ। ਏਕ ਮਾਹਸਤਗਨ ਮਪਕਾਨੇ ਦ੍ਵੈਤ ॥
 ਰੁਜਤ ਮਈਨੇ। ਸਤਗਨ ਮਪਕ ਬਿਬਯਤ ਮਾਇ
 ਆਬੈਈਈ ਸਕਹਾਇਓ। ਤਮਗਨ ਮਪਕ ਬਿ
 ਬਯਤ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਗਟ ਜੀਵ ਪਦ ਪਾਇਓ।
 ੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਿਬਯਤੁ ਲਯੋ ਮਪਨ ਪੇਤ ਮਗਨ ਕੇ
 ਮਪਕਾਗਾ ਮਾਯਾ ਕਰੀ ਬਚੰਤਾ ਕੀਨੇ ਜੀਵ
 ਮਪਾਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਪੀਛੁ ਕਰਕੇ ਗੇਜੀਵਨ ਕੇ

ਸਭਮਰਮਾ ਅਬਹਕਰਤਹੇਈ ਸਕੇਰੂਪਸੀਲ
 ਗਨਕਰਮਾ ॥੨੫॥ ਅਬਤਤਪਵਈ ਸਬਰਨੀ
 ਸਵੈਯਾ ਸੁੱਪਸਤੋਗਨਤੇਗਨਤੇਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਨ
 ਆਪਨਰੂਲਨਪਾਇਯੋ ਮਾਮਾਧੈਚਕਰੀ
 ਅਪ੍ਰਨੇਵਸਈ ਸਰ੍ਹੋਸਰਬੰਗਕਰਾਇਓ ॥੨੬॥
 ਦਹਲੇਕਰਚੇਛੁਨੋਮੇਅਰਮੇਦਤਹੈਜਬਚਾਹ
 ਮਿਟਾਇਓ ॥ ਸਕਤਅਨੀਤਕਹੈਸੁਖਦੇਵਵੇ
 ਪ੍ਰਥੇਤਮਵੇਦਨਗਾਇਓ ॥੨੭॥ ਆਪਨੀ
 ਚੁਤਗਨਨੇਸੁਖਥਾਵਰਜੀਗਮਜੀਵਉਪਾਵੈ ॥
 ਰੰਛੁਤਹੈਰਹੈਅਰਜੀਵਕਾਤਾਕੀਤੁਗੰਪਹੁਚਵੈ
 ਰੰਦੁਰੈਮੀਤਸਿਘਾਰਕਰੇਸਭਕਾਥਨਹੈਕਰਸਿਸ

ਧੂਮਾਵੈ॥ ਏਉ ਜਗ ਖੇਲ ਬਿਸਿ ਬਰੋਕ ਜਿਮ ਬਾਲ ਵਿ
 ਕ ਖੇਲ ਖਿਲੈ ਨਾਮਿ ਟਾਵੈ॥ ੨੦॥ ਏਹ ਗਾਤੀ ਨਦੇ
 ਗੋਈ ਸਕੀ ਬਾਰਨ ਸੁਛੁ ਮਸੁਲਾ॥ ਅਬ ਤੋਕ ਬ
 ਰਨ ਨ ਕਰੇ ਪਰਖੈ ਹਰ ਸਮੁਲਾ॥ ੨੧॥ ਤਮ ਰਜਸ
 ਤਿ ਦੇ ਸਪੁਲੈ ਇਸ ਬਿਤਉ ਤਪਤ ਕਾਲਾ॥ ਅਵ
 ਯਾ ਕਿਰਤ ਹਿਰਨ ਗਾਰੁ ਵੈਸਟਾਨ ਰਵਸਤ ਵਿਸ
 ਲਾ॥ ੨੨॥ ਚੈਪਈ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਦੇਹ ਕਾਰਨੈ ਮਾਇਮ
 ਜਾ ਕੇ ਦੁਲਸ ਭੁਜਗ ਤਉ ਪਾਯਾ॥ ਤਾਕੀ ਮਾਦਨਾ
 ਕਉ ਲਯੋ॥ ਸਤ ਅਸਤ ਨਵੇ ਦੇ ਕਯੋ॥ ੨੩॥ ਏਹ ਗ
 ਪੀਚਤਤ ਤਤਿ ਪ੍ਰਥੇ ਮੇ ਸੁਖ ਮਰੁਪਾ॥ ਸਬਦ ਸਪੁਸ
 ਰੁਪ ਰਸ ਗੀਪਕ ਹਤ ਕਵਰੁਪਾ॥ ੨੪॥ ਮੂਹਟਾ ਛਿਛਾਉ

ਚਾਰੇ ਖਾਨ ਰੁਜਾਮਾਨੀ ਓ ਚਤਰਾਨ ਨੇਓ ਉਦਰਸਾ ॥
 ਕਲ ਲੋਕ ਬਾਂਨੀ ਬੇਦਰ ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਬਤ ਹੈ ਅਸਤੋਰਮ
 ਸਕਲ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਮੇਘ ਮਾਲ ਬੀਰ ਜਪਤਾਲ ॥
 ਵਤਰੋ ਹੈ ॥ ਅਲਖ ਅਰੁਪ ਜਾਕੀ ਮਹਾਮਾਨੁਪ
 ਦੇਖੇ ਵ੍ਰਜੈ ਵਿਸਰੁਪ ਦੁਹਿ ਵਿਸਰੁਪ ਧਰੋ ਹੈ ॥ ੩੫ ॥
 ਸਿਖੈ ਵਾਚਾ ਵੇਰਗਾ ਸਮਝਿਐ ਪ੍ਰਬੈ ਗਟੇ ਕਕੀ
 ਨੇਮਾਪ ਬਖਾਨਾ ਕਬਤੇ ਹੈ ਕੋ ਉਲੇਹੈ ਕਹੀ ਮੇ
 ਸਭੈ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋ ਵਾਚਾ ਬ੍ਰਹਿਮੁਕੀ ਅ
 ਘਲ ਉਯਾਕ ਬਪਯੈ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਸੁਨਾਮ ਬਤੈ ਸ
 ਕਰਤੈ ਜੈ ਸਬੈ ਚਿਧਾਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸਵੈ ਜਾ ਸਤ੍ਰੰ
 ਗਲਾਖ ਹਜਾਰ ਮਠਾਇ ਸਹੈ ਜੁਗ ਸਤ ਚਤੁਪਰ

ਜਾਨੈ॥ ਬਾਰਹਲਾਖਹਜਾਰਛਿਆਨੈ॥ ਤੇਤਾਤਰਾਪ
 ਗਤੀਨਬਖਾਨੈ॥ ਅਠੇਲਾਖਹਜਾਰਛਿਆਨੈ॥ ਸਠਦ੍ਵ
 ਪਰਦ੍ਵੈਪਗਪਰਮਕੇਮਾਨੈ॥ ਚਾਰਸਲਾਖਬਤੀਸ
 ਹਜਾਰਕੈ॥ ਕਲਏਕੁਪਰੈ॥ ਠਹਰਾਨੈ॥ ੩੨॥ ਵੇਰ
 ਗਾ॥ ਲਾਖਤਿਤਾਲੀਬਰਖਾਮਰੁਬੀਤੇਬਰਸਹਜਾ
 ਗਾ॥ ਬੁਝਿਆਜੁਕੇਇਕਦਿਨਤਬਕੀਯੇਮੇਨਿਰ
 ਪਾਗਾ॥ ੩੨॥ ਮੇਸੀਮੇਸੀਚੈਕਨੀਜੁਗਾਜਬ
 ਜਾਇਹਜਾਗਾ॥ ਬੁਝਿਆਜੁਕੇਇਕਦਿਨਤਬਕ
 ਯੀਮੇਨਿਰਪਾਗਾ॥ ੪੦॥ ਜੇਤੇਜੁਗਕੇਦਿਨਕਾ
 ਰਿਤੇਤੀਏਪਨਗਤਾ॥ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਰਚੈਦਿਨਕੈਓਰੈਗ
 ਤਪੁਲੈਹੋਦਿਜਾਤਾ॥ ੪੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤ੍ਮਕੇਦਿਵਸ

ਕੰਕਲਪ ਕਰੈ ਸਰਤਾਤਾ ਜਾਂ ਮਹਾਦੇਵ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ
 ਗਜਕਰਤ ਮਿਹਜਾਤਾ ॥੨॥ ਬਰਖਤੀ ਨਸੈ ਸਾਠ
 ਕੇਇਨ ਦਿਵਸੂ ਕੋਰੇਇ ॥ ਆਇ ਦਿਵਸੈ ਬਰਖਕੀ
 ਬ੍ਰਹਿਮਾਂਜੀ ਕੀ ਜੋਇ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਕੇਜਨਮ
 ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤ ਸੀ ਸਾਗ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰੋਹਿਤ ਮਰਨ ਤੇ
 ਜਹਜਾਨ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥੪॥ ਕਰੋ ਕਹਾਂ ਲਗਾਈ
 ਸਕੀਆ ਯਾ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਜਾਹੀ ਤੇ ਸੀ ਛੇਪ ਤੇ ਛੇ
 ਛਕੁ ਕੀਉ ਬਿਚਾਰਾ ॥੫॥ ਤਤਪਦਈ ਸੂਰਕੇ ਕਾ
 ਓਜੈ ਜੈ ਸਕਲ ਵਿਦ੍ਵਹਾਰਾ ॥ ਅਬਸੁਨਤ੍ਰਿਪਦਜੀਵਕੇ
 ਜਿਓਨ ਸਾਇਸੀ ਸਾਗ ॥੬॥ ਇਤੁ ਤਤਪਦ ਮਰ
 ਥਾ ॥੭॥ ਅਬਤ੍ਰਿਪਦ ਬਰਨਨੀ ਮਰਹਾ ਛੇਦਾ ਜੋ

15
 ਪਹਲੇ ਉਤਪਤਈ ਸਕੀ ਵਹੀ ਜੀ ਵਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ੧ ॥
 ਕੇਸੁ ਪਸੰਤੈ ਗੁਨ ਜਾ ਕੇਤੁ ਮਗੁ ਨ ਮਪਕ ਬਖਸੇ ॥
 ਸਿਖੈ ਵਾਚਾ ॥ ਸਤਰਜ ਤਮ ਯਹ ਜੇ ਤੀਨੇ ਗੁਨ ਮ
 ਯਾਤੇ ਕਿਹ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਥੰਨੁ ਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿ
 ਪਤੁ ਮ ਮੇਰ ਨਹਿੰ ਸੁਨਾਏ ॥ ੪੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਵਾਚ
 ਏਹ ॥ ਸਕਲ ਦੁਸਤ ਕੇ ਗੁਨ ਯਾਨ ਉਹ ਬੁੱਧ
 ਥਿ ਮਲ ਜਬੋਇ ॥ ਜਹੀ ਸਤੈ ਗੁਨ ਜਾਨੀ ਏਕ
 ਗੁਤਿ ਯਾਨ ਲੇਇ ॥ ੪੮ ॥ ਏਕੁ ਲੀਏ ਵਿਵਰ
 ਰਜੈ ਸੇਰ ਜਗੁਨ ਪਹੁਚਾਨਾ ॥ ਆਲ ਸਿਨਿੰਦ ਗਾਥਿ
 ਆਕਲ ਤ ਮੇਰ ਤੁ ਮੇਰ ਗੁਨ ਮਾਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਸੁਦੇਵ
 ਸਤੁ ਚਿਤ ਮਾਨਿ ਦਰੁਪ ਅਖੰਡੁ ਸੇ ਆਪਤ ਮੇਰਾ

ਨਤ੍ਰੇਟ੍ਰਿਸਗਯੋ॥ ਏਕਤੇਜੀਵਾਮਨੇਕਬਨਾਯਕੇ॥ ੬
 ਮਾਯਾਕੀਓਮਪਨੇਮਨਗਾਇਓ॥ ਕਾਰਨਦੇ
 ਹਮਵੰਦਿਅਾਵਹੀਮਰੁਦ੍ਰਾਹੀਕੇਨਾਮਮਗਯੋ॥
 ਨਕਗਾਇਓ॥ ਸੁਖਮਸੁਲਓਪਾਧਕੇਮੁਲਵ੍ਰੇਧ੍ਰਿ
 ਕੁਲਸੁਖਾਨਿਦੰਗਾਇਓ॥ ੫੦॥ ਹੋਹਰਾ॥ ਸਾਯੋ॥
 ਕੀਵ੍ਰੇਸਕਤੇਹੋਵ੍ਰੇਦ੍ਰੇਧਮਦਰਨਾਚੈਤਨਰੂਪਭੁ
 ਲਾਇਕੇਰੂਪਓਮੀਤਹਕਰਨਾ॥ ੫੧॥ ਸ੍ਰਿਧੇਵ੍ਰਾਚ
 ਮੁਲਮਵ੍ਰਿਦਿਮਾਤੁਮਕਹੀਸਭਉਪਾਧਕੇਦੇਵਾ॥
 ਦੇਹਲਿੰਗਾਮਸੁਲਕੋਜਾਨਓਚਾਹਤਭੇਵਾ॥
 ੫੨॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚਾ॥ ਸਵੇਯਾ॥ ਨਾਸਕਾਨੈਨਤੁਚੋ॥
 ਰਸਨਾਮਿਲਕਾਨਏਇੰਦਰੀਗਯਾਂਨਬਖਾਨੇਵਾ

ਕਉਪਨਪਾਵਗੁਰਾਉਪੰਸ੍ਰਮਿਸਪਾਚਏਕਰਮ
 ਪ੍ਰਧਾਨਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਨਵਿਯਾਨਸਮਾਨਉਦਯਾਨ
 ਗਮੰਗਮਨੇਬਧਮਾਨਾਸੁਛਮਪਾਚੇਈਤਤਨ
 ਤੇਜਹਸੰਤ੍ਰਤਤਕੇਸੁਛਮਜਾਨੇ॥੫੩॥ ਸਿਖੰਦਾ
 ਚਾ॥ ਵੇਗਾ॥ ਪਾਂਚਤਤਸੁਛਮਤੇਸੰਤ੍ਰਤਿਕਿਓਕ
 ਰਕੀਨਾ॥ ਕੀਏਮੇਸੇਪ੍ਰਗਟਕਰਕਾਮੇਕੰਨਪ੍ਰਬੀ
 ਨਾ॥੫੪॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਚਾ॥ ਵਾਕਸੁਦਨਮਕਾਂਸਤੇ
 ਪ੍ਰਗਟਹੋਤੇਜਾਨਾ॥ ਵੇਗਥੇਲੇਵੇਸੁਨਤਹੇਸੇਈ
 ਸਬਦਨਿਰਾਨਾ॥੫੫॥ ਤੁਛਾਪਾਂਨਏਪਵਨਤੇ
 ਪ੍ਰਗਟਹੋਤੇਦੈਮਿਤ੍ਰਾ॥ ਵੇਉਸੁਪ੍ਰਸਪ੍ਰਮੇਕੇਨੀਕੇ
 ਜਾਨਤਚਿਤਾ॥੫੬॥ ਨੈਨਚਰਨਏਹਤੇਜਤੇਇੰਦ

ਗੰਦੇਇਕੀਜਾ। ਦੁਹਰਾਹਤਜਿਹਰੁਪਕੇਵਹੇਲੇਜਾ
 ਤਤੀਜਾ। ੫੦॥ ਰਸੂਕਾਮਕਸੁਭਾਵੇਏਹਜਲਤੇ
 ਦੇਉਤਾਤਾ। ਜਾਨਤਗਸੇਕੇਸੁਦਾਦੇਕੇਸਮਝਦੇਖਜ
 ਹਬਾਤਾ। ੫੧॥ ਮੁਲੁਦੁਹਰਾਮਰੁਨਾਸਕਾਜਗੀਪੁ
 ਬਵੀਤੇਹਤਾ। ਵਹਠਿਕੋਨੇਗੀਪਕੇਵਹਗਿਆਨਗੀਪ
 ਹੇਤਾ। ੫੨॥ ਪ੍ਰਾਨਮਪ੍ਰਾਨਸਮਾਨਮਰਵਿਮਾਨ
 ਉਰਾਨਜਾਨਾ। ਪੀਚਠਿਕੋਨੇਤੇਭਏਏਕੈਪਦੁਨਬ
 ਖਾਨ। ੬੦॥ ਤ੍ਰਿਦੈਗੁਰਾਮਰੁਨਲੁਪਨੁਕੰਠਮੇਰੁ
 ਕਦਜਾਨਾ। ਪਾਚੁਠਿਕੋਨੇਪ੍ਰਾਨਕੇਯਥਾਸਿਖਪ
 ਹਚਾਨ। ੬੧॥ ਗੁਰਾਮਪ੍ਰਾਨੀਏਪ੍ਰਾਨਪਨਕੰਠ
 ਉਰਾਨਮਾਂਨਾ। ਨਲੁਸਮਾਨਸਰੀਰਮੇਥਯਾਨਬ

ਸੈ ਯਹ ਜਾਨਾ ॥ ੬੨ ॥ ਪਾਂਚ ਰੂਤ ਕੇ ਮੀ ਸਮਿ ਲਓ ਪਰੇਸ
 ਨਾ ਮਰ ਬੁੱਧਾ ॥ ਸਭ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਸੁਹਾਦ ਕੀ ਹੈ ਤਾਹੀ ਮੇਸੁ
 ੬੩ ॥ ਪਾਂਚ ਪਰਾਨ ਦੇ ਬੁਧ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਸੋਗ ਨਾਇ
 ਪਾਂਚ ਰੂਤ ਸੰਤਰਭਏ ਤਿਓ ਸਭ ਦੀਏ ਬਤਾਇ ॥ ੬੪ ॥
 ਕਾਰਨ ਜੋ ਪਹੁੰਚੀ ਮਰ ਜਾਣੀ ਗਾਸ ਮੇਤਾ ॥ ਕਰ
 ਮ ਭੰਗ ਕੇ ਕਰਨ ਕੇ ਬੁਲ ਦੇਹ ਪਰਏਤਾ ॥ ੬੫ ॥ ਸਿਖੇ
 ਵਾਚਾ ਗਾਰਨ ਸੁਫੁ ਮਦੇਹ ਦੇ ਕੀ ਸੋਸ ਮਝੀ ਦੇਹੁ
 ਮਧ ਕੀ ਮੇਕਰ ਕੈ ਕਿਰਪਾ ਬੁਲ ਦੇਹ ਕੇ ਭੇਦਾ ॥ ੬੬ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਵਾਚਾ ॥ ਮਰਹਟਾ ਛੁਟਾ ॥ ਮਗਾਂ ਰੂਤ ਪੰਨੀ ਕਿਰ
 ਤ ਕਰ ਕੈ ਸਿਛਤ ਕਰ ਮਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਖ ਮਰਦੁ ਧਰੇ ਕਿਰ
 ਕਰਨ ਕੇ ਬੁਲ ਦੇਹ ਛੁਬ ਛੁਵੈ ॥ ੬੭ ॥ ਸਿਖੇ ਦੁਤਾ ॥ ੧

ਪੰਛੀ ਕਿਰਤ ਮੇਸ ਮਭਿਓਨੀ ਜੇ ਪੁਰੁ ਮਾਧ ਬਤਾਇ ੧੯
 ਯੋ॥ ਸੇਵਿ ਸਤਾਰ ਪ੍ਰਬ ਕੇ ਮੇਸ ਕਹੀਐ ਪੁਰੁ ਢੁ ਬਿਛੁ
 ਯੋ॥ ੬੦॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋਵਾਰਾ ॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਮਹਾ ਕਠਰਾ ਮਹ
 ਦੁਵਤ ਜਲ ਤੇ ਜਥਿ ਸੂਤਾ ਮਨਾ॥ ਚਲਤ ਵਾਓ ਖਾਲੀ
 ਜਗਤ ਹਾਂ ਮਕਾਸ ਬਖਾਂਨਾ॥ ੬੧॥ ਏਕਤਤ ਕੇ ਪਾਂਚ
 ਕਰ ਪਾਂਚ ਨ ਕੇ ਪੰਛੀ ਸਾ॥ ਪੰਛੀ ਮਸ ਨ ਆਰੇ ਰਹੈ ਮਿ
 ਸੁਧਿ ਕੀਤੇ ਬੀਸਾ॥ ੬੨॥ ਢੁਪਯੋ॥ ਅਸਤੁ ਮਸਤੁ
 ਕਰੇ ਮਨਾਟ ਕਾ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਵਾ॥ ਪਿਤਾ ਮਹਾ ਸ੍ਵੈਦਲ
 ਰ ਦੁਵਨੀ ਰਹੁਵੁ॥ ਰੁਖ ਪਾਸ ਮਖ ਪ੍ਰਭਾ ਨੀਦਾ
 ਲਸਤੇ ਜਗਨ ॥ ਪਵਨ ਕੁੰਦਨ ਚਲਨ ਸੀਕੋ ਚਨਪ
 ਸਰਨ ਸੁਪਵਨ ਕੁਨ ॥ ਸਿਰੈ ਕੀਠ ਰਿਦੇ ਮਹਾ ਉਦਰ

ਕਟਨਾਮਕਾਸਥਿਪਪੰਚਲਾ। ਇਸਪੰਚਲੁਤ
 ਪੰਚੀਕਰਨਕਰਪਚੀਸਸੁਖਦੇਵਕਾ। ੧੦॥
 ਹਰਾ। ਏਕਏਕਕੇਪੰਚਕਰਕੇਸਸਰੁਪਚੀਸਾ।
 ਕਉਨਤਤੋਕੇਨੇਮਿਲੁਓਸਸੁਨਓਚਿਤਦੇਬੀਸਾ।
 ੧੧॥ ਏਕਏਕਕੇਨਵਕਰੇਪੰਚਸੇਪੈਤਾਲੀਸਾ। ਪੰਚ
 ਰਾਖੰਚਾਲੀਸੇਕੈਦ੍ਵੈਦ੍ਵੈਕੀਨੇਬੀਸਾ। ੧੨॥ ਗਰੁਮੁਖ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀਰਾਜੀਮਾਸਨੀਰਨਸੇਤਜਾ। ਤੁਚਾਪਵ
 ਨਮਿਲਕੈਸਭੈਰਮਮਕਾਸਕਹੇਜਾ। ੧੩॥ ਬੀ
 ਰਜਮੁਖਜਲਜਾਨੀਮੇਪਿਤਤੇਜਮਿਲੇ
 ਇ। ਸ੍ਰੇਦਪਵਨਭੁਦਰਮਿਲਲਾਰਗਗਨ
 ਮਿਲੇਨਾਇ। ੧੪॥ ਛੁਪਾਪ੍ਰਥਮਤੇਜਹਰ

ਯਪਾਸਪਵਨੋਮੇਜਾਨਾ। ਮੁਖਮਾਜਲੁਆਲਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਆਵਨਨੀਦਅਕਾਸਬਖਾਨਾ। ੧੪ ॥ ਧਾਵਨ
 ਮੁਖਸਮੀਰੈਗਗਨਪਸਾਰਨਮਾਹਿ। ਕੁੰਦਨਤੇ
 ਜਸੀਕਚਰੁਵਚਲਨਨੀਰਬਿਨਨਾਹ। ੧੫ ॥
 ਸਿਰਮਕਾਸਜੇਸਬਦੇਮੇਕਿਠਵਾਉਹੀਏਤੇ
 ਜਾ। ਉਦਰਨੀਰਜੁਤਜਾਨੀਏਕਟਕੁਟੀਪਕੇ
 ਜਾ। ੧੬ ॥ ਭੂਮਅਸੰਬਜਲਰੇਤਅਰੇਤਜਭੁਖ
 ਪਹਚਾਨਾ। ਧਾਵਨਪਵਨਅਕਾਸਸਿਰਪੰਚਨ
 ਖਾਲਸਜਾਨਾ। ੧੭ ॥ ਪਾਂਚਮੀਸਏਹਗਾਖਕੇਰ
 ਦੇਬੀਸਜਉਲੀਨਾਜਜਨਰਪਗੀਆਪਰ
 ਸਪਠਬਦਲਤਦੇਉਪ੍ਰਬੀਨਾ। ੧੮ ॥ ਜਹਸਭ

ਪੀਚੀਕਰਕੇਤਸੇਕੁਓਓਵਿਚਾਗਾ। ਬੁਲਦਿਯਪ
 ਰਜੀਵੁਯਕਰਤਭੇਗਸੀਸਾਗਾ॥੨੦॥ ਤੀਨਦੇ
 ਹੇਤਸੇਕਹੀਕਾਰਨਸੁਛਮਬੁਲਾ। ਪਾਂਚਕੇਸਕੇ
 ਰੇਦਪਨਤਾਹੀਮਾਂਝੁਸਬੁਲਾ॥੨੧॥ ਕਬਿਤਾ।
 ਅੰਨੇਮੇਸਬੁਲਜਾਨਪੁੰਨਪੁਨਮਏਮਾਨਪਾ
 ਚਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਅਰਮਨਮਨੈਮਏਹੈ। ਗਯਾ
 ਨਇੰਦ੍ਰੀਅਰਬਧਹੈਵਿਗਯਾਨੇਮੇਕਾਰਨ
 ਅਵਦਾਮਾਸੇਤਮਾਨੈਦੇਮੇਲਦੇਹੈ। ਤੀਨ
 ਦੇਹਮਾਝਪਾਂਚਕੇਸਸੁਖਦੇਵਕਯਓਨੀਕੇ
 ਕੇਵਿਚਾਰਦੇਖਕੁਮਹੀਕੇਕੁਏਹੈ। ਕਿਸਹੈਨ
 ਕੇਉਪਰਦੇਹੈਨਾਸੇਉਏਕਮਾਤਮਾਕੇਜੋਉ

ਤਾਤੇਅਨੰਦਕੁੰਚਦੇਯੋ॥ ੨੨॥ ਸਿਖੇਵਾਚ ੧੩
 ਮਰਹਾਛੰਦਾ॥ ਸਿੰਧੁਤਕਰਮਨਤੇਪਹਲੇਇਸ
 ਥੁਲਦੇਹਤਮਭਾਖੀ॥ ਕਰਮਨਕੇਲੰਛਨਸੁਨ
 ਥੋਕੇਮੇਰੀਮਤਅਭਾਖੀ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚ॥
 ਸਿੰਧੁਤਅਰਪ੍ਰਾਬੁਧਿਕੂਹੈਕ੍ਰਿਮਾਮਾਨਜੇਕਰਮ
 ਸੁਨਹੋਯਹਤੈਸੇਸਮਝਾਉਇਨਕੇਅਦਰੁਤਮਰ
 ਮਾ॥ ੨੩॥ ਏਹਗਾਇਕਜਨਮਕੇਕਰਮਫਲੁ
 ਭੁਗਤਿਜਨਮਅਨੇਕਾ॥ ਸਿੰਧੁਤਤਾਕਿਕਹਤੈਸੇ
 ਖਦੁਖਸਹਤਬਬੇਕਾ॥ ੨੪॥ ਏਕਜਨਮਕੇਕਰਮ
 ਫਲੁਭੁਗਤਿਦੁਜੀਏਗਾ॥ ਸੇਪ੍ਰਾਬਧਕਹਾਵਈਸ
 ਨਅਬਸਹਤਸ੍ਰੇਯਾ॥ ੨੫॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥ ਗਰਭਦ੍ਰੋਸ

ਨਗ ਕੀ ਪਾਸ ਦੇ ਹੋ ਜੇ ਰਜ ਜੇ ਨ ਤਗਾਂ ਪਦ ਪਾਵੈ
 ਪੰਛੀ ਤੇ ਆਦ ਜੇ ਅੰਗੁ ਜ ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਸੇ ਅੰਗੁ ਜ
 ਜੇ ਨ ਤਗਾਂ ਛ ਬਲੁ ਹੋਵੈ। ਸ੍ਵੇਦ ਤੇ ਸ੍ਵੇਤ ਜ ਕੀ
 ਉਤਪਤਿ ਸੁਖੀ ਜ ਤੇ ਅੰਗ ਸੁਭਾ ਸੁਕ ਗਾਵੈ। ਉ
 ਤਰੁ ਜ ਬਿਲੁ ਤਿਨੁ ਕ ਨ ਲੇਇ ਹੁਗਾਂ ਤ ਸੁਜੀਵ ਨ
 ਕਰਮ ਬਨਾਵੈ॥ ੨੬॥ ਕੀਟ ਪਤੰਗ ਕੋ ਰੋਪ ਸੁ
 ਪੰਖ ਨ ਅੰਧਿ ਗਤੇ ਮੇਜ ਲਜੀਵ ਨ ਕੁਏਵੈ। ਕੋਸੁ
 ਗਲੇ ਗ ਬਸੈ ਸੁਰ ਪ੍ਰੈ ਕ ਬਹਿ ਸੁਰ ਗਜ ਕੀ ਸੇ
 ਪਤ ਪਾਵੈ। ਮਾਨ ਖੋਰੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੋ ਰੋਪ ਰਉ
 ਚਕੇ ਨੀ ਚਕੇ ਲੈ ਉਪ ਜਾਵੈ। ਮਾਤ ਮਇ ਕਵਿ
 ਚਾਰ ਬਿਨਾਇ ਹੁਗਾਂ ਤ ਸੁਜੀਵ ਨ ਕਰਮ ਬਨਾ

ਵੈ॥ ੨੦॥ ਪੁਨਕਰੈ ਸੁਰਲੋਕ ਲਯੋ ਮਰੁਪਾਪ੍ਰਤੇ ॥ ੨੦ ॥
 ਸਰੁਨਰਕਤਧਾਵੈ॥ ਪੁਨਰਪਾਪ ਸਮਾਂ ਨ ਕਉ ਏਸ
 ਗਮਾਨ ਖਕੇ ਕੁਲ ਮੇਛੁ ਬਿਛੁਵੈ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਦੇਵ
 ਲਿਲਾਹ ਲਿਖਿ ਸੁਖ ਏਨ ਬਢੈ ਮਰਮਾ
 ਇਨਾ ਜਾਵੈ॥ ਆਤਮ ਇਕ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਾਇ
 ਭਾਤ ਸੁਜੀਵ ਨ ਕਰਮ ਬਨਾਵੈ॥ ੨੧॥ ਜਾਗਰ
 ਤੇ ਮੇ ਸਰੁਵਿ ਸ ਬਿਨਾ ਯਾ ਬਿਲਾਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਨੇਨ
 ਨਿਰੇ ਹੈ॥ ਤਾ ਜੀ ਕੀਵਾਸ ਨਾਵਾਸ ਤੈ ਸੁਪਨੇ ਮ
 ਹਿ ਆਇ ਮਨੋਰਥ ਘੇਰੇ॥ ਸੁਛੁ ਮ ਬੁਲ ਸ੍ਰੀਰ
 ਰਦੇ ਉਰੁਗ ਮ ਤੇ ਅਤੁਹ ਤ ਸੁਖ ਪਤ ਤੈਰੇ॥ ਤੀ
 ਨ ਮੰਦੁ ਸਥੂ ਮੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਲਯੋ ਸੁਤੇ ਏਕ ਮਤਿ

ਸਟਕੇ ਪ੍ਰੇਰੈ॥ ੨੨॥ ਏਹੁ ਗਾਇੰਛਾ ਨਿੰਛਾ ਪ
 ਰਿੰਛਾ ਏ ਬਿਧ ਕਰਮ ਕੇ ਕੁੰਗਾ॥ ਜਮ ਆਦਮ
 ਰਨਾ ਤਲ ਉਕਤ ਮਿਅਨ ਲੇਗਾ॥ ੨੩॥ ਕਰ
 ਮੇਤ ਪ੍ਰਾਬ ਪਤਿ ਮੁਖ ਜਾਨਤਾਗਾ॥ ਆਲੇ
 ਤਮ ਬੀਮੇ ਕੀਏ ਕਿਰਮਾ ਮਾਨੇ ਮਾਗਾ॥ ੨੪॥
 ੧॥ ਜਨਮ ਪਗਵਤ ਤੇ ਕਰਮ ਮਾਨ ਲੇਤ ਫਿਰ
 ਮੰਗਾ॥ ਵੇਜੀ ਜੇ ਪ੍ਰਾਬ ਪਤਿ ਸਮਝਤ ਸੇਸੁ
 ਬੰਗਾ॥ ੨੫॥ ਗਿਯਾਨ ਉਏ ਉਗਤ ਜਬ ਸਿਰ
 ਤ ਕਰਮ ਬਿਲਾਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਮਾਨ ਹੋਵੈ ਨੀ ਪ੍ਰਾ
 ਬ ਪਮਿਦ ਜਾਤਾ॥ ੨੬॥ ਤੀਨ ਦੇਹ ਜੇ ਜੀਵ ਕੀ ਕ
 ਹੀ ਸਹਤ ਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਜਾਤੇ ਤੇਰੇ ਚਿਤ ਮੇ ਉਪ

ਜੈਬੁਧਿਮਾਥਿਚਾਗ॥੬੪॥ ਪੰਚਭੂਤਤੇਦੇਹਜਾ
 ਤਾਕੇਧੂਠੀਜਾਨਾ॥ ਸਾਚੇਏਕੈਆਤਮਾਸੇਵਿਚ
 ਹਮਨਮਾਨਾ॥੬੫॥ ਸੇਵੇਯਾ॥ ਰੂਤਕਦੇਹਸਦ
 ਜਨ੍ਹੈਕਹਿਆਤਮਜੇਤਿਹਸਾਨੰ॥ ਦੇਹਮਨ
 ਤਮਹੈਜਨਮਯਦ੍ਰਹਆਤਮਨਿਤਮਖੰਡਤਜਾ
 ਨਾ॥ ਦੇਖੀਏਦੇਹਅਮੀਗਲਰੁਪਸੇਆਤਮਸੁ
 ਧਅਦ੍ਰਿਸੁਬਖਾਨਾ॥ ਤੁਕਿਕਹੈਨਰਮੀਛਕਹਾਓ
 ਨਤੇਪਸਾਐਗਹਮਾਨਾ॥੬੬॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਖਟਬਿ
 ਕਾਹੈਦੇਹਮੇਆਤਮਮੇਤੇਨਾਹਿ॥ ਸੁਨਮਾਥਿ
 ਤਿਨਕੇਨਾਮੁਸਰੁਸਮਝੁਦੇਖਮਨਮਾਹਿ॥੬੭॥
 ਉਪਜਤੁਹੈਅਰੁਬਛਤੁਹੈਬਾਲਜੁਵਾਜੁਤੁਹੈ

ਬਿਪਰੈਤਾਮਰਮਰਤਰੈਖਦਬਿਕਾਰਇਹਜੇ
 ਇ॥੨੨॥ ਸਦੈਜਾ॥ ਸੇਰੁਅਸੁਪਰੁਰੀਦੁ
 ਰਗਪਲਸੈਬਹੁਖੰਡੁਇਸਬੁਲਨਿਹਾਰੈ
 ਗਗਸੈਬਹੁਤਾਤਜੇਸਿਬਲੇਪੁਨਅਮਿਖ
 ਪਵਅਧਾਰੈਤਨਹਤਘਟੈਦਿਨਮੇਛੁਟ
 ਮੇਮਿਟਜਾਨੁਨਲਾਗਤਬਾਰੈ॥ਏਹਸਦਾ
 ਦਸਦੇਖੁਰੁਰੀਅਰੁਮਾਤਮਨਿਤਮਦੇਖੁ
 ਚਾਰੈ॥੨੩॥ ਏਹਗਾ॥ ਬੇਦਕਹਤਬਧਕਹ
 ਤਰੈਤੁਪੁਨਚਿਤਬਿਚਾਰੁਮਾਤਮਚੈਤੁਨਨਿ
 ਤਰੈਏਹਮਨਿਤਨਿਹਾਰੈ॥੨੪॥ ਸਿਖਵਾਰੁ
 ਤਮਜੇਕਹੀਸੁਮੇਲਖੀਬੁਲਦੇਹਓਨਾਹ

ਜਾਹੁ ਛਾਤੁ ਅੰਗੀਧੁ ਸਿੰਗ ਦੇਹ ਭੀ ਮਾਗ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇਵਾਨਾ ਪਾਂਚ ਭੂਤ ਜਨ ਤੇਰੀ ਸੂਝ
 ਮਕੀ ਉਤ ਪੰਤੂ ॥ ਅਲਪ ਅਨਾਰ ਮਸੰਤ ਹੈ
 ਤੇਰੇ ਮਾਤ ਮਸੰਤ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸੇਵਤੋ ਮੇਰੁ ਖਨ
 ਰਤ ਜਾਨਤ ਨਾਹ ਨ ਕੇਇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਇ ਚਿਤਿ ਨਤ
 ਉਚੈ ਰੈ ਪਕਰੈ ਸੇਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸੇਵੇ ਜਾ ॥ ਕਾਂਨ
 ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਨਾ ਕ ਕੇਰੇ ਨਾ ਕ ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਕਾਨ ਤੇਰੇਈ
 ਮਾਧ ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਜੀਰੁ ਕੇਰੇ ਜੀਰੁ ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਮ
 ਧਨ ਜੇਈ ॥ ਜਾਥ ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਪਾਵ ਕੇਰੇ ਮਰਧਾ
 ਵ ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਗਥ ਨ ਸੇਈ ॥ ਜਾਨਤੁ ਮਾਧ ਨ ਸ
 ਮਾਨ ਨ ਕੇਰ ਸਇ ਦੁਰੇ ਮੇਰਾ ਚੇਤ ਨ ਕੇਈ ॥

੧੦੦॥ ਸਿਖੇਵਾਚਾ। ਵੇਰਗਾ। ਸਮਾਦਪੁਸਪਰ
 ਮੈਰਕੇ। ਇੰਦਰੀ। ਜਾਨਤਾਗ। ਤਾਤੇਜਨੁ। ਇੰਦਰ
 ਕੈਤੇ। ਤੈਤਨਮਨਮਾਗ। ੧੦੫॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਵਾਚਾ। ਪੰ
 ਚਤੁਤਕੀ। ਮੀਸਤੇ। ਮਨਓਪਜਿਓ। ਜਗਜਾਨਾ। ਸ
 ਭਿਓ। ਦੁਨਕੇਸੁਦਾਰਕੀ। ਤਾਤੇਯੈਪਯਤਾਨ। ੧੦੬
 ਬਾਤਸੁਨਤੈ। ਸੁਨਤਨਕਕਯਨੀ। ਮਨਠੇਗ। ਤਾਤੇ
 ਜਗਦਿਚਾਰੀ। ਮੈਤੈਤਨੈਕਉਮੀਗ। ੧੦੭॥
 ਸੁਖਪਤਇੰਦਰੀ। ਸਯਤਮਨਮਿਲਤਮਦਿੰਦਮਾ
 ਮਾਗ। ਜਾਗਤੈਤਬਕਹਤੈ। ਮਾਜਕਛੁਸੁਪਨ
 ਗ। ੧੦੮॥ ਸੁਪਨੇਗੀਦਿਖਓਨਕਛੁਸੇ। ਇਗਦਿ
 ਓਏਗੀਤਾ। ਜਗਜਾਨੀ। ਜਗਜਾਨਤੈ। ਜਗਮਗਯਾ।

ਨਕੀਲੀਤਾ॥੧੦੯॥ਪੰਚਤਤੁਤੇਰੇਤਮਨਗਯਾਨ ੧੩
 ਭਏਮਿਦਜਾਤਾ॥ਤਾਸੇਨਾਸੁਕਕਤਯੇਜੇਯੇਉਤੁ
 ਪਤਪਾਤਾ॥੧੧੦॥ਸਦਾਮਨਾਦਮਨੀਤਯੇਸੁ
 ਮਾਤਮਤੀਆਤਾ॥ਤਤਿਏਯੇਵਿਚਾਰਕੈਢਰੂਮ
 ਗਕੈਭਾਇ॥੧੧੧॥ਸਿਖੇਵਾਚਾਸੰਤਰਮੁਸੇ
 ਰਹਿਕਰੈਰਹੀਜੇਬਾਕੀਬੰਧਾ॥ਜਾਨਤਹਉਚੇਤੀਨ
 ਵਹਿਜਾਕੇਸਭਕੀਸੰਧਾ॥੧੧੨॥ਸ੍ਰੀਗੋਰੇਵਾਚ
 ਅਹੀਕਾਰਮਨਬੰਧਚਿੰਤਏਕਕਤਯੇਚਾਰਾ॥
 ਏਕਕਤਯੇਬਧਮਨਾਮੀਤੁਕਰਨਨਿਗਰਾ॥
 ੧੧੩॥ਜੈਸੇਏਕੈਪਦਨਕੇਪ੍ਰਾਨਕਤਯੇਪਾਂਚ
 ਤੇਸੇਅੰਤੁਕਰਨਕੇਚਾਰਭੇਦਯੇਸਾਚਾ॥੧੧੪॥

ਜਬ ਚਿਤ ਵਤ ਜੇਵੁ ਸਤ ਕਰੁ ਚਿਤ ਕਰਤੇ ਤਾਹਿ
 ਜਤ ਨ ਕਲਪਨਾ ਜਬ ਕਰੈ ਸੰਨਕ ਹੀ ਮਤੈ ਜੇਵੁ
 ਹਿ। ੧੧੫॥ ਮੇਯਗਲੀ ਨੇਲਤੁ ਹੇ ਅਹਿਕਾਰ ਯਹ
 ਹੋਇ। ਸਬ ਕੇ ਜਬ ਨਿਸੈ ਕਰੈ ਬੰਧ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ
 ੧੧੬॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕੈ ਪੁਖ ਕੇ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਮਾ ਤੇ ਹੋਇ।
 ਰੋਟੀ ਕਰੈ ਗੰਮੇਈਆ ਪ੍ਰੈ ਸੁਪਾ ਛਕਹੋਇ। ੧੧੭॥
 ਆਤਮਾ ਜੇ ਬੰਧ ਤੇ ਪਰੈ ਯਹ ਕਹੀ ਕੁਗਵਾਨਾ।
 ਅਰੁ ਪੁਨਾਮਾਤਮ ਬੋਧੇ ਸਿਕਰ ਬੋਧ ਨਿਦਾਨਾ।
 ੧੧੮॥ ਇੰਦਰੀ ਪਰੈ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮਨ ਇੰਦੁ ਨ ਪਰੈ
 ਜੋਇ। ਬੰਧ ਕਹੀ ਮਨ ਤੇ ਪਰੈ ਬੰਧ ਤੇ ਮਾਤਮਾ
 ਹਿ। ੧੧੯॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਇੰਦੁ ਗਾਏਗ ਸਕੈ ਬੰਧ

ਧਕੇਕਰਮਾ। ਸੁਖਪਤਮੇਇਹਸਭਿਮਿਦੈਰਹੈ ੧੨
 ਮਾਤੁਮਾਪਗਮਾ। ੧੨੦॥ ਸਿਖੇਵਾਚਾਕਹ
 ਓਮਾਪਸਮਭਿਯੋਸੋਮੇਦੇਹਦੇਇਹਓਨਾਯਾ।
 ਅਬਮਾਤੁਮਕਾਸੇਕਹੋਯਾਸਰੀਰਕੇਮਾਗਾ।
 ੧੨੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਚਾ। ਨਯਾਰੇਨਯਾਰੇਤੈਲਖੇ
 ਸਰੁਹੀਕੇਗੁਨਰੂਪਾ। ਜਾਨਤਨਾਹੀਮਾਪਕੇਯ
 ਹਿਮਗਯਾਨਾਮਨੂਪਾ। ੧੨੨॥ ਕਾਰਨਮੁਲ
 ਉਪਾਧਕੇਯੈਤੀਸਰੋਦੇਹਾ। ਮਾਦਨਜਾਕੀ
 ਜਾਨੀਏਮੀਤਗਗਿਯਾਨਕੇਗੇਹਾ। ੧੨੩॥ ਅ
 ਹਿਕਾਰਬੁਧਸੇਕਹੈਤੂਜਿਨਦੇਹਜਗਾਇ। ਉਠ
 ਤੇਪੁਮਾਨੇਦਜਬਮੇਤੂਜਗਮਿਟਜਾਇ। ੧੨੪

ਯਹੈ ਅਵਿਦੰ ਜਾਨੀ ਦਹੈ ਸੁਪਨੁ ਲਸਿ ਸਾਗਰ
 ਬੂਝਿ ਮਲੇਖੇ ਜਬਾ ਮਾਰਥ ਕੇ ਜਾਗਰਤੁ ਯਹੈ ਵਿ
 ਚਾਰਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸਿਖੇ ਦਾ ਚਾਰੁ ਪਕਵਨੁ ਹੋ ਬੂ
 ਮਕੇ ਕਾ ਵਿਪਵੇ ਸੇ ਸ੍ਰੀਗਾ ਕਰੀਏ ਮੇ ਸੇ ਕਰ ਕਿਰਪਾ
 ਜਿਓ ਨਸਾਇ ਰੁਮ ਮੁਕੀਗਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀਗਰਿਦਾ
 ਕਾ ਕਬਿਤੁ ॥ ਮਨ ਬੰਧਾਇ ਦੂ ਨਕੇ ਫੂਰਨ ਚਲ
 ਇ ਬੇਕੇ ਸਕਲ ਉਪਾਸਨ ਤੇ ਨ ਆਰੋਗੈ ਗਾਤੋ ਮੇ
 ਜੈ ਸੇ ਘਟ ਮਟ ਮਾਹਿ ਵਿਆਪਕ ਮਕਾਸ ਮਰ
 ਨ ਆਰੋ ਸਖਦੁਖ ਨ ਤੇ ਦੇਖ ਓ ਅਵਿਦਾਤੋ ਮੇ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਰਵ ਜੋਤ ਮਾਰੋ ਸੇ ਵਤੁ ਤੇ ਜੀਵਿ ਜਾਗੇ ਓ ਫੁੱਫੁ ਓ
 ਮਲਾਰੋ ਬਡੇ ਪੁਰਾਤੋ ਮੇ ॥ ਅਜਾ ਅਵਨਾ ਸਿਖਰ

ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸੁਖ ਦੇ ਵਸੁ ਪਗਸੀ ਐਸੇ ਨਿਤ ਏ ੧੬
 ਖਾਮਾ ਤੇ ਮੋ ॥ ੧੨ ॥ ਘਾਯਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੋ ਰੇ ਕਾਠੇ
 ਅਗ ਨੇ ਜੇ ਸੇ ਚੈ ਤੇ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੋ ਜੇ ਮਨ ਬੁਧਗਾ
 ਤੇ ਮੋ ॥ ਮਨ ਚੰਦ੍ਰਗਾਦ ਨ ਤੇ ਨ ਜਾ ਰੇ ਸਰਕਾ ਲਜਾ
 ਨੁ ਮਨ ਚੰਦ੍ਰਗਾਦ ਹੁਕੇ ਮਨ ਚੰਦ੍ਰਗਾਤ ਤੇ ਮੋ ॥ ਮਨ
 ਚੰਦ੍ਰਗਾਦ ਨਾ ਤੇ ਪਾਈਏ ਨਾ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਅਤ ਹੀਮ
 ਨੁ ਪੁਏ ਕਾ ਅਦਭੁਤ ਬਾਤ ਤੇ ਮੋ ॥ ਅਜ ਅਵਤਾਸੀ
 ਪ੍ਰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸੁਖ ਦੇ ਵਸੁ ਪਗਸੀ ਐਸੇ
 ਨਿਤ ਲਖਾਮਾ ਤੇ ਮੋ ॥ ੧੨ ॥ ਮੁਖ ਕੇ ਅਗੁਸ
 ਜੇ ਸੇ ਦੁਪਨੇ ਦੇ ਖੀਮ ਤੁਮੁਖ ਤੇ ਨ ਜਾ ਰੇ ਤਾ
 ਹਗ ਨੀਮੁਤਗਾ ਤੇ ਮੋ ॥ ਤੇ ਸੇ ਬੁਧਮ ਤੇ ਤੇ ਨ ਕੇ

ਬੁਧਮੇ ਅਭਾਸ ਪਰੰਤੁ ਤੀਸੇ ਕਹਤ ਜੀਵ ਬਹੁ ਬਿ
 ਸਬਾ ਤੇ ਮੋ ॥ ਦੁਪਤ ਕੇ ਟਾਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਿ ਮਿਟ ਜਾ
 ਇਜੈ ਸੇ ਬ੍ਰਹਿਮ ਕੇ ਵਿਚਾਰੇ ਏਥੇ ਜੀਵ ਮਿਟ ਜਾ
 ਇ ਬਹੁ ਗੁੰਤ ਮੋ ॥ ਅਜਾ ਅਵਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸੀ ਸੁਖ ਦੇਵ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ਐਸੇ ਨਿਤ ਲੱਖ ਆ
 ਤੇ ਮੋ ॥ ੧੨ ॥ ਭਵ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਇ ਲੋਕ ਨ ਵਿਖੇ
 ਕੇ ਰੁਪ ਰਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਬਦਾ ਹੋ ਮੋ ॥ ਜੈਸੇ
 ਏਕ ਸੁਤੁ ਮਾਹਮ ਨਗ ਨ ਪੈਈ ਅਤੁ ਤੈਸੇ ਏ ਕਰੇ
 ਤੈਨੂੰ ਬੁਧ ਪਤ ਕੇ ਗਾ ਤੇ ਮੋ ॥ ਸਭੁ ਜੀ ਮੇਏ ਕਵੇਰੇ
 ਸਭੁ ਨੇਤਿ ਨਿਯਾਰੇ ਰੇ ਰਗ ਗਤ ਸਮਾਨ ਨ ਮਿ
 ਲਤ ਕਾਹੂੰ ਬਾ ਤੇ ਮੋ ॥ ਅਜਾ ਅਵਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰ

ਕਾਸੀ ਸੁਖ ਦੇਵ ਸੁਖ ਗਾਸੀ ਮੈ ਸੇ ਨਿਤੁ ਲੰਖਾ ॥ ੨ ॥
 ਤੇ ਮੇ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤੁ ਮਾਨਿ ਦਸ ਰੁਪਏ ਕੁ
 ਮਾਤੁ ਮਾਕਿ ਬਿੰਬ ਪੂਓ ਬੁਧਨ ਮੇਲੇ ਕੋਲ ਖੀਅੰ
 ਤੇ ॥ ਜੈ ਸੇਰ ਵੇਦ ਕੇ ਮੇਲੇ ਕਸਪੁ ਦਮਾਯਾਨ
 ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਿਮਾਰੇ ਨਿਯਾਰੇ ਖੀਅੰ ਤੇ ॥ ਕਰ
 ਮਨ ਕੇ ਬਸ ਜੀਵੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਭੋਗ ਕੋਰੇ ਨੀਚ ਭੀ
 ਰਮਾਧ ਜੇਨ ਮਾਝੇ ਖੀਅੰ ਤੇ ॥ ਪਵਨ ਕੇ ਵਸੰ
 ਜੈ ਸੇ ਸਰ ਵਗੇ ਮੇਜਲੁ ਕਉ ਚਿਤਲਾ ਸਰੁਪ ਕਉ ਬਿ
 ਰਦੇ ਖੀਅੰ ਤੇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਡੀਠ ਕੇ ਦੁਖ ਮਾਝੇ ਪਨ
 ਮੰਗ ਜਾਨੇ ਨਗਨ ਫੁਪਯੋ ਮੈ ਸੇ ਸਧਾ ਮਾਤੁ ਮਾ
 ਕੇ ਬਿਧਾ ਮਨ ਮਾਨ ਭੀ ॥ ਕਹੈ ਸੁਖ ਦੇਵ ਜੈ ਸੇ ਸੇ ਤਮ

ਦੁਮੇ ਨਰਿਯਾ ਪਾਸ ਪਰੈ ਜਾ ਕੇ ਤਾ ਕੇ ਰਿਗ ਮਾਨ ਤਿਸਾ
 ਨਿਭਿਯੋ। ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਮੁਖ ਪਰੈ ਚੰਦ੍ਰ ਪਤ ਬਿੰਬ
 ਮਾਇ ਜਲ ਕੇ ਹਲ ਤਤੇ ਹਲ ਤੁਹਾ ਜਾਨ ਭਿਯੋ
 ਮੇ ਸੇ ਜਨ ਨ ਬੁਧ ਮਾਹ ਦੇਖ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ ਚਿਤ ਮੁ
 ਨੂਨ ਲੈ ਬੁਧ ਮ ਕੇ ਜਗਤ ਮਾਝੁ ਮਾਨ ਭਿਯੋ। ੧੩
 ੨॥ ਸਿਖੇ ਵਾਚਾ। ਦੇਹ ਗਾਮ ਮਾਸੀ ਰਹੈ ਮਾਤੁ
 ਮਾਜ ਨ ਸਰੀਰ ਸੇ ਨਾਹ। ਵਿਖੇ ਕੇ ਗਕੇ ਕਰਤੈ
 ਜਗ ਸਿਸੇ ਮਨ ਮਾਹ। ੧੩੩॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਵਾਚ
 ਬਿਖੇ ਕੇ ਗ ਬਿੰਜ ਨ ਰਚੈ ਬਾਗੀ ਬੁਲ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾ। ਸ੍ਰੀ
 ਦੁਕੇ ਰਸ ਕਰਤੈ ਕੇ ਜਨ ਮਨ ਬੈਧ ਪੀਗ। ੧੩
 ੪॥ ਗੀਤਾ ਜਬਾਃ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ਮ ੨

ਗਧ੍ਰਿਤਏਤੰਨਸਿਘਾਤਾ। ਏਹਸਭਛੇਤ੍ਰਪ੍ਰਮਾਣਿ २੫
 ਘਾਠੇਮਾਤਮੁਤਾਤਾ। ੧੩੫॥ ਦੇਯਤਤੈਮ ०
 ਪਕੇਤਬਲਗਕੀਮਤਮੰਗਾ। ਬ੍ਰਮਲੇਖੇ
 ਗਯਾਨੀਦ੍ਵੈਮਾਤਮਮਗਨਤੰਗਾ। ੧੩੬॥ ਤ੍ਰਿ
 ਛੁਦ੍ਰੁਪੀਸੀਸਾਰਤੇਨਿਰਸੀਦੇਹਰਹਿਚਿਤ੍ਰਾ। ਲ
 ਖੰਯਮਾਪਕੇਮਾਤਮਾਯੈਮੁਕਤਯੈਮਿਤਾ।
 ੧੩੭॥ ਕਬਿਤ੍ਰਾਸਤਚਿਤਮਾਨੀਦਸ੍ਵਰੂਪੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸਜਾਕੇਸਮਸਕੁਯਕੇਊਰਮੀਤਰਰਹਤ
 ਯੋਮਚਲਮਖੰਡਮਜਮਕਰੋਮਨੀਤਮਤਾ
 ਮੰਦ੍ਰੇਮਰੂਪਇੰਦ੍ਰੀਮਨਨਗਹੰਤਯੋ। ਨਿਰਬਿ
 ਕਾਰਨਿਰੰਧਾਰਨਿਰਵਿਕਲਪਨਿਰਕਾਰਕੂਟ

41
 ਦੁਤ ਨਿਰਗਾਦਿ ਨਿਰੰਤਰ ਲੱਭੁਯੋ॥ ਮਾਤੁ ਮਾ
 ਕੇ ਬੁਧਿ ਮਜਾਨੇ ਦੇਹ ਕੇ ਮਨਿ ਤਮਾਨੇ ਪੰਡਤ
 ਸੁਆਨੇ ਗਮਾਨ ਜਾਗੀ ਕੇ ਕਹੰਤੁਯੋ॥ ੧੩੨
 ਦੇਹਗਾ॥ ਦੁਰਨ ਸੁਮਾ ਮਭਿ ਮਾਨੇ ਜੋ ਭਿਲ
 ਗਜਾ ਮੇਜਾਨਾ॥ ਦੇਵ ਸਿੰਮੁਤ ਕੀ ਸਾਸੂ ਤਭਿਲ
 ਗਸਕਲ ਪ੍ਰਦਾਨ॥ ੧੩੩॥ ਕਵਿਤਾ॥ ਪਾਪ
 ਅਰਪੀਨ ਦੇਉ ਪਟੀਆ ਪ੍ਰਬਲ ਜਾਂ ਕੇਲੇ ਕ
 ਅਰ ਬੇਦਗੀਤ ਬਾਸੂ ਕੀ ਬਾਰੁ ਕੋ॥ ਕਾਮ ਕੋ
 ਪਲੇ ਕੁਮੋਹ ਕੀਲ ਨ ਸੋਗਾ ਪਯੋ ਜਰ ਕੇ ਸੁ
 ਖ ਦੇਹੁ ਚੰਕੂ ਕਰਮ ਨ ਵਿਚਾਰ ਕੋ॥ ਆਸੂ ਮਦੁਰ
 ਨ ਮਭੁ ਮਾਨ ਕੀ ਜੀ ਜੀਰ ਜਾਗ ਸੁਖ ਮਰਦੁ ਪਕੇ

ਕਿਵਾਰ ਤੇਰ ਤਾਰੇ ਕੋ। ਰੁਗ ਮੁਕੇ ਨਿਵਾਰ ਰੂਪ ਅ २५
 ਪਨੇ ਸਿਭਾਗ ਸਿੰਘ ਨਿਕਸ ਜੋ ਪ੍ਰਬੋਧ ਜਗ ਪਿ
 ਜੈ ਕੋ ਰੋਣ ਕੋ। ੧੪੦॥ ਦੋਹਰਾ ਹਿੰਦੁ ਨ
 ਹਿ ਮਨੁ ਬਧ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਕਾਰਨ ਅਵਿਦੰਯਾ
 ਨਾਗ ਮੇਰ ਸੁਖ ਜੇ ਕੋ। ਆਸੁ ਮਦੁਰ ਨਾਹ
 ਜਾਤ ਕੁਲ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਤਾ ਨ ਕਰਮ ਨਾ ਰਿਭੇ
 ਗਤਾਨ ਕੋ ਕੋ। ਆਪਾ ਕੋ ਬਿਲਾਸੁ ਨਾਹੀ ਸ
 ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਾਹੀ ਜੀਵ ਚਿਦਾ ਕੁਸ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤ ०
 ਤੇ ਕੋ। ਜਾਗੁ ਤਸੁ ਪਨ ਸਬੋਧ ਤੇ ਕੇਲਖ ०
 ਸਦਾ ਤੁਰੀਆ ਪ੍ਰਗਟ ਬੋਧ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕ
 ॥ ੧੪੧॥ ਸਿਖੇ ਦੁਖਾ ਦੋਹਰਾ। ਯਹ ਤੇ

ਜਾਨਓ ਮਾਤਮਾਤੁ ਮਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਅ
 ਬਕੀਏ ਮਸਪਦਹਿਕੇਜੇਕਰੋਨੈਕੁਦੇ ॥
 ੧੦੨ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸਾ ਜਗਸਰੁਤ੍ਵਪਦਜੀ
 ਵੇਕੇਤ੍ਰਿਸੁਨਾਇਓਰੂਪਾ ॥ ਮਬਸੁਨਾਮਸ
 ਪਦਮਰਥਕੇਜੇਸਰੁਕੇਰੂਪਾ ॥ ੧੦੩ ॥
 ਇਤ੍ਵਪਦਮਰਥਃ ॥ ਅਥਾਮਸਪਦਮਰ
 ਥਕਥੀਃ ॥ ਤਤਪਦਈਸ੍ਵਰੁਕੇਕਤ੍ਵਪਦ
 ਜੀਵਸਥਾਨਾ ॥ ਅਸਪਦਬ੍ਰਹਮਾਮਲਪਤ੍ਰੇਵ
 ਜੇਵੇਦ੍ਰੁਗਨੇਜਾਨਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਦ੍ਰੁਈਸ੍ਵਰੁ
 ਸਰਬੰਗਜੇਜੀਵਸਦਾਮਲਪੰਗਾ ॥ ਮਿਮ
 ਕੀਏਜੇਦ੍ਰੁਗਨਕੇਤੁਓਨਾਮਾਨਈਅੰਗਾ ॥

੧੦੫॥ ਤਤਪਦਮਾਨਿਸਿਧਿਯੈਤ੍ਰਿਪਦਬ੍ਰਿਦਸਮ ੦੨॥
 ਨਾ॥ ਅਸਪਦਪਾਨੀਦ੍ਯੁਨੇਮੇਤਾਹਿਕਕਥਜਾ
 ਨਾ॥ ੧੦੬॥ ਤਤਪਦਜੇਸੇਭੁਪ੍ਰੈਤ੍ਰਿਪਦਮਹਾਂ
 ਕ੍ਰਿਸਾਨਾ॥ ਅਸਪਦਮਾਨਖਕਕ੍ਰੈਯੈਮੇਸੇਜਾਨ
 ਜਾਨਾ॥ ੧੦੭॥ ਦੇਵਦੰਤੁਜਹਨਮਾਇਕਮਿਲ
 ਤਿਥਿਭੇਜੁਤਮਿਤੁ॥ ਫਿਰਦ੍ਵਾਦੇਖਓਥਿਪਤੁਜੁਤ
 ਕੈਸੇਮਾਦੁਤਚਿਤੁ॥ ੧੦੮॥ ਵਾਸਾਏਕੀਥਿਭੇ
 ਤਜਾ॥ ਮਥਕੀਤੁਜੇਥਿਪੰਤਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਕਰੈਜੇਦੇਹ
 ਪਰਤੁਓਵਾਹਿਯੈਸੰਤੁ॥ ੧੦੯॥ ਈਸ੍ਵਰਕੀ
 ਸਰਦ੍ਵੰਗੁਤਾਸੇਮਾਇਆਤੇਜਾਨਾ॥ ਜੀਵਨਕੀ
 ਅਲਪੰਗੁਤਾਤਾਹਮਾਇਦਿੰਮਾਮਾਨਾ॥ ੧੧੦

ਦੇਹਉ ਪਾਪਕੇ ਮਲੁ ਹੈ ਤਾ ਕੇ ਬੁਠੀ ਜਾਨਾ ਸੁੱਧ
 ਬੁਧੇ ਮੇ ਬੁਧ ਮਹਿ ਹੈ ਕਾ ਮਾਤ ਮਾਨਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਜੈ
 ਸੇ ਦੇਹ ਹੈ ਜੀਵ ਕੀ ਤੈ ਸੀ ਹੇ ਜਗ ਦੀ ਸਾਨਾ
 ਹੀ ਨਾ ਹੀ ਕਰ ਤਹੈ ਦੁਹੁ ਏਕ ਕਰ ਹੀ ਸਾ ॥ ੧੫੨ ॥
 ਕਥਿਤੁ ॥ ਜੈ ਸੀ ਦੇਹ ਦਾ ਕੇ ਬੁਧ ਮਾਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਗਟ
 ਤੈ ਸੀ ਜਾ ਕੇ ਬੁਲ ਦੇਹ ਤਾ ਮੇ ਗਥ ਪਾਇ ਦੇਖੀਏ
 ਵਾ ਕੈ ਹੈ ਹਿਰਨ੍ਗਰਥ ਦੂਸਰੇ ਸਰੀਰ ਜਾ ਮੇ ਸੁ
 ਛਾ ਕਹਾਇ ਤਤ ਸੰਤੁ ਕਥਿ ਪੇਖੀਏ ॥ ਵਾ ਕੇ ਮਾ
 ਦ ਮਾਯਾ ਜਾ ਤੇ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਸਰੁ ਕਾ ਯਾ ਸਿਧ ਜਾ
 ਕੇ ਹੈ ਮਹਿ ਦੁੱਯਾ ਤਾ ਤੇ ਕੁਲ ਜਾ ਮਹਰੇਖੀਏ ॥
 ਵਾਸੇ ਜਗ ਦੀ ਸਯਾ ਕੇ ਜੀਵ ਕਾ ਗਰੇ ਏਕ ਬੁ

ਗਮਕੇਵਿਚਾਰੇਤਉਨਜੀਵਈਸਲੇਖੀਏ॥੧੨੪॥
 ੫੩॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਤੁਜੇਈਸਕੀਈਸਤਾਅੰਗਜੀ
 ਵਾਅਵੁਵੇਕਾ॥ ਤੀਨੇਪਦਕੇਅਰਥਯਤਤ੍ਵੰਮ
 ਸਪਦਏਕਾ॥੧੫੪॥ ਤੁਤਤ੍ਵੰਮੀਏਯਗਕਯ
 ਯੋਤਤ੍ਵੰਮਸਕੇਅਰਥਾ॥ ਯਯੇਬ੍ਰਿਤਜਾਕੇਥ
 ਈਸੇਸਭਭਾਤਸਮਰੰਥਾ॥੧੫੫॥ ਸਾਮਵੇਦਕੇ
 ਵਚਨਕੇਕਹਓਸਭੇਬਿਸਥਾਗ॥ ਤੈਸੇਚਾਰੇਵੇਦ
 ਕੇਮਗਵਾਕੇਏਸਾਗ॥੧੫੬॥ ਪ੍ਰਗਯਾਨੰਦਬ੍ਰ
 ਹਮਇਤੀਰਿਗਵੇਦਾ॥ ਅਹਿਬ੍ਰਹਮਅਸਮੀ
 ਇਤੀਜਜਗਵੇਦਾ॥ ਤਤਤ੍ਵੰਮਸੀਇਤੀਸਾਮਵੇਦ
 ਇਯੀਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਇਤੀਅਯਰਥਵੇਦ

ਦਾ। ਇਤੀਚਤਵੇਦਵਾਕਮਾਨਾ॥ ੪॥ ਵੇਰ
 ਈਸਜੀਵਮਰਬੂਮਯੇਯਸੇਏਕਬਖਾਂਨ
 ਜੇਯੇਮਰਬਸਰੁਬਚਨਕੇਬੰਧਬਲਜਾਨੇ
 ਜਾਨਾ॥ ੧੫੦॥ ਸਤਿਚਿਤਮਾਨੀਦਮਦੁਤੀ
 ਮਚੰਦਮਧੰਡਮਨੀਤਾ॥ ਸੰਪ੍ਰਕਾਸਕੁੰਦੁ
 ਸਥਮਜਮੰਕੈਬੂਮਗਨਿਤਾ॥ ੧੫੧॥ ਸਿਖੇ
 ਵਾਚਾ॥ ਵਾਦਸਏਕੈਬੂਮਕੇਕੇਵੇਵੇਸੇਸੂਨ
 ਮਾ॥ ਨਿਯਾਰੇਨਿਯਾਰਿਕਰਕੇਮਥਿਤਿਨ
 ਕੇਗਲਗੁਮਾ॥ ੧੫੨॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚਾ॥
 ਮਥਸੁਤੀ॥ ਮਸਤਜਗਤਸਤਸੇਲਗਤ
 ਜਾਕੀਸਤਾਪਾਇ॥ ਸੇਸਤਬੂਮਸਰੁਪਯੇਗ

ਆਨ ਬਿਨਾ ਨਾ ਲਖਾਇ॥ ੧੬੦॥ ਅਥ ਚੇਤਿ ਤਨੁ
 ਕ ਬਿਤੁ॥ ਜਾਗਤੁ ਸੁਪ੍ਰਕਾਜੇ ਤਨਾ ਕੀ ਚੇਤਨਾ
 ਸੇ ਸੁਖ ਪਤੁੰ ਮੇਵੇ ਸਾਢੀ ਅਵੇ ਸੇਖੀਏ॥ ਤੀ
 ਨੂੰ ਮਵੇ ਸਥੂ ਕਠਾਵਾ ਕਵਰੁ ਪਗਨ ਤਰੀਮ
 ਸਵਰੁ ਪਏ ਕਰਸਾ ਮਵੇ ਖੀਏ॥ ਜੇ ਸੇ ਲੋਹ ਚੁਪ
 ਕਸੰ ਮੀ ਪਕਰੇ ਚੇ ਸਟਾਕਿ ਤੇ ਸੇ ਦੇਹ ਈ ਰੀਮ
 ਨ ਮਾਤ ਮਾ ਸੇ ਲੇਖੀਏ॥ ਏ ਕਰੁ ਪਜਗ ਮੇ ਜਗ
 ਮਗਾਤ ਜਾਕੀ ਜੇਤ ਜਗਤੁ ਜਾਨ ਚਿਤ ਚਿਤੀ
 ਨੇ ਸੇ ਦੇਖੀਏ॥ ੧੬੧॥ ਅਥ ਮਾਨੀ ਦਾ ਦੇਖੇ ਸੁਨੇ
 ਸੁਖੇ ਖਾਇ ਚੇਤਨ ਤੁਛਾਲ ਗਾਇ ਬਚਨ ਬਨ
 ਇਨੀ ਕੇ ਜਗ ਲੋਲ ਗਤੇ॥ ਗਥਨ ਗਯਨ ਮ

ਰਖਾਇਨ ਚਲਾਨ ਕਰੈ ਸੇਈ ਜੀਯੋ ਧਰੈ ਤਾ ਕੇ
 ਸੁਖੀ ਪਗੰਤੁਯੋ। ਕਰੈ ਸੁਖ ਦੇਵ ਬਿਖੇ ਮਿਲੇ
 ਮਨ ਕਾਵੇ ਤੇ ਸੁਖ ਸੇ ਲਗਾ ਪੀਛੈ ਮਨੁ ਭੁਭੰ
 ਤੁਯੋ। ਅਨੰਦ ਸੂਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੰਦ ਅਖੰ
 ਰੁਜਾ ਤੇ ਸੁਖੇ ਨ ਕੇ ਅਨੰਦ ਸੇ ਅਨੰਦ ਜਗਤੁ
 ੧੬੨॥ ਅਥ ਅਦੁਤੀ। ਏਹ ਗਾਇਕਾ
 ਤਮਾਵਸ ਤੁਯੇ ਬਾਹਰ ਜੰਗਮ ਦੇਯਾ ਗੁਨਜ
 ਯੋ ਮਨ ਕੇ ਮਾਲ ਕੇ ਅਦੁਤੀ ਲੱਖ ਦੇਯਾ ੧੬
 ੩॥ ਅਥ ਅਖੰਡੁ। ਸ੍ਰੋਯਾ। ਨਾਹ ਨ ਜਾ ਕਿਸ
 ਜਾਤੀ ਕੇ ਅਰੁ ਦੁਸਰੀ ਜਾਤੁ ਸੇ ਕੇ ਨ ਕਹਾਵੇ
 ਆਪ ਨ ਮਾਝੁਨ ਕੇ ਦਕ ਛੁਸੁ ਤਨਾ ਸਕਾਧਾ

ਨਾਮ ਪਾਇਨ ਪਾਇਓ। ਰੀਗ ਨਰੂਪ ਨ ਬੇਟ ਕੈਯੋਮ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਇ ਦੁਨ ਕੇਗੁ ਨ ਕੈਸੇ ਤ੍ਰਿਪਾਇਓ। ਮਾਤਮ ਇਕਮ
 ਖੰਡੁ ਸਰੂਪ ਕੈਯੋ ਸੁਖ ਮਾਪ ਕੋ ਮਾਪ ਲਖਾਇ
 ੧੬੪ ॥ ਮਥਾ ਮਚਲਾ। ਦੋਯਾ। ਦੋਤਿਯਮੁ
 ਮਿਟ ਤੈਤੁ ਤੇਚਿ ਚਲ ਜਾਨਾ। ਜਨਮ ਮ੍ਰਿਤ ਜਾ
 ਕੇ ਨਹੀ ਮਾਤਮ ਮਚਲ ਬਖਾਨਾ। ੧੬੫ ॥ ਮ
 ਥਾ ਮਨਿ ਤਾ। ਕਬਿਤਾ। ਪ੍ਰਥਮੇ ਹੀ ਮਾਯਾ ਮੇਧੁਇ
 ਸੈਧੈ ਮਕਾਸਟਾਇ ਤੇਜ ਨੀਰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਮੇਵੁ ਯਾਪ
 ਕਰਾਨਿ ਤੇਯੋ। ਥਿਰ ਚਿਰ ਜੀਵਾ ਜਿ ਤੇਜਗੇ ਮੇਜ
 ਗਾਮਗਾਤੁ ਸਕੁ ਮੇਧੁ ਗਟੇ ਕਾ ਮਾਤਮਾ ਭੀਤ
 ਯੋ। ਜੈਸੇ ਘਟ ਮਟ ਮਾਯਾ ਪਹਲੇ ਮਕਾਸ ਥਿਰ

51
 ਤੇ ਸੇ ਜੀ ਵਈ ਸਮਧ ਪਹ ਏ ਗਨੀ ਤੇ ॥ ਰੂਪ
 ਤੇ ਮਨੀ ਤ ਜਾ ਕੀ ਮਹਮਾ ਮਨੀ ਤ ਮਰਮਾ ਦੇ
 ਨਾ ਮੀ ਤੁ ਤੇ ਮਾਤੁ ਮਾ ਮਨੀ ਤੇ ॥ ੧੬੬ ॥
 ਅਥ ਸ੍ਵ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅੰਗ ਦ੍ਰਸਤ ਚਾਹੀ ਏ ਤੁਓ ਦੀ
 ਪਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਦੀ ਪਕ ਕੇ ਚਾਹੀ ਬੇ ਕੇ ਦੀ ਪ
 ਕਨਾ ਚਾਹੀ ਏ ॥ ਅੰਗ ਸਬ ਦੇ ਪ ਬੇ ਕੇ ਆਪਸ
 ਪ ਦੇ ਵੇ ਜੇ ਸੇ ਆਪ ਨ ਕੇ ਦੇ ਪ ਬੇ ਕੇ ਕੇ ਨ ਮਦ੍ਰਗ
 ਜੀ ਏ ॥ ਰਵ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਇ ਸਭੇ ਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸੇ
 ਤਰਹੇ ਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਜੇ ਸੇ ਸੁ ਤੇ ਅਸਗੀ ਏ ॥ ਅਰ
 ਨੇ ਰਾਗ ਕਸਕ ਤੇ ਜੇ ਸੇ ਆਪ ਜੀ ਤੇ ਤੇ ਸੇ ਸ੍ਵ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸ ਏ ਕਾ ਮਾਤੁ ਮਾ ਬਤਾਈ ਏ ॥ ੧੬੭ ॥ ਅਥ

ਕੂਟੰਸਥਾ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜਾਕੇ ਨਹ ਬਿਕਾਰ ਕਛੂਰ ॥
 ਹਤ ਕੂਟਵਤ ਨਿਤੁ॥ ਸੇ ਕੂਟੰਸਥ ਕਗਵਈ ਸਮੇ
 ਏਦੇ ਪਨਿਤ ਚਿੰਤਾ॥ ੧੬੨॥ ਅਥ ਅਜਃ॥
 ਅਦਕੇ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗਤ ਕੇ ਜਾਨ
 ਮਾਦਰ ਹਤ ਕਾਰਨ ਹਤ ਅਜ ਪੂਰਤਾ ਹਬ
 ਥਾਨ॥ ੧੬੩॥ ਅਜ ਅੰਕੁੜੇ॥ ਮਾਤੁ ਮਤੇ
 ਮਕੁੜੇ ਸਦਾ ਦੇਹ ਕਿਰਮਾ ਬਹੁ ਰੂਪਾ ਜੈ ਸੇਈ
 ਪਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਖੇਲਤੁ ਜੁ ਮਾਰੀ ਜੁਪਾ॥ ੧੭੦॥
 ਬਿਖੈ ਬੰਧ ਪਾਤੁ ਨ ਚੈ ਮਰਿਕਾਰ ਢਿਗ ਰੂਪਾ॥
 ਇੰਦ੍ਰੀਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦਿਗ ਜਤ ਮਾਤੁ ਮਦੀ ਪਕ
 ਰੂਪਾ॥ ੧੭੧॥ ਅਥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਸਕੇ ਸਹਿ ਸਮੁ

ਖੁਜੀਭਏ ਸਤਿਸਤਿ ਤੇ ਨੇ ਨੇ ਨਾਮ ਨਿੰਤ ਚੁਈ
 ਗੱਤੁਏ। ਇਕੀਤੀ ਬੁਧੀ ਰੁਝਾਏ ਪਾਟੁਤ ਨਾਪਾਰ
 ਕਉ ਮੇਜੇ ਮੇਸੇ ਕੋਟ ਕੋਟੇ ਮਦਨੀ ਮੰਤੁਏ।
 ਕੋਸੁ ਮਖ ਦੇਵੇ ਕਮ ਦੇ ਪੁਰਖ ਜਾਸੇ ਨੇਤ ਨੇਤ
 ਕੋਸੁ ਨ ਪੁਆਨ ਗਾਹੀ ਮੰਤੁਏ। ਸਤ ਚਿਤ ਮਾਨਿ
 ਦਸ ਰੂਪ ਮਬ ਨਾਸੀ ਪੁਪੁਰ ਨ ਪੁਗੰਟ ਪਾਰ
 ਬੁਧ ਮਕਹੀ ਮੰਤੁਏ। ੧੦੨॥ ਦੋਹਰਾ। ਇਹ
 ਦੁਦਸ ਬਿਸਤਾਰ ਸੇ ਕੋਏ ਦੁਸੇ ਸੂਚਾਰਾ। ਮੇਸੇ
 ਜਾਨੈ ਮਾਪ ਕੋਇ ਏਵੇ ਦੋਕਸਾਰ। ੧੦੩॥ ਦੋ
 ਹਰਾ। ਇਹ ਦੁਦਸ ਬਿਸਤਾਰ ਸੇ ਕੋਏ ਦੁਸੇ ਸੂ
 ਚਾਰਾ। ਮੇਸੇ ਜਾਨੈ ਮਾਪ ਕੋਇ ਏਵੇ ਦੋਕਸਾਰ

ਮਿਥੈਵਾਚਾ। ਨਯਾਰੇਨਯਾਰੇਸਕੁਕੈਬਲਬਿ ॥ ੨੮ ॥
 ਕੁਮਮਰਨਾਮਾ। ਰੂਪਕਰਹੈਬੁਧਮਕੇਲਹੋਗੁ
 ਯਾਂਨਕੇਧਾਂਮਾ। ੧੦੦॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਦਾਚਾਰੰਮੁਖ
 ਮਾਂਨਮੰਦੈਤੁਯੋਮਰਚੈਤੈਨਸੁਭਾਇ। ਮਨਇ
 ਦਰੀਗਾਹਸਕਤਨਹਿਕਿਓਕਰਜਾਨਓਜਾਇ
 ੧੦੫॥ ਕਬਿਤੁ। ਕਾਨਕੇਨਾਦਨਾਜੀਜੀਕੁਕੇ
 ਸੁਆਦਨਾਜੀਦੁਚਨਕੇਦਾਦਨਾਜੀਜੁਗਤੁਮੇ
 ਜੈਕੈ। ਮਾਖਨਕੇਦਿਖਾਉਨਾਜੀਨਾਕਕੇਸੁਖ
 ਉਨਾਜੀਕਰਕੇਗਗਉਨਾਜੀਪਾਉਕੀਨਾਰਕੈ।
 ਮਨਕਰਜਾਨਨਾਜੀਬੰਧਉਨਮਾਨਨਾਜੀਦੁਸਰੇ
 ਪ੍ਰਮਾਨਨਾਜੀਪ੍ਰਗਟਸੇਕੈਕੈ। ਮਸਤਪ੍ਰਧੰਚ

ਕੈਸੇ ਸਤੁਪਰਚਾਨੇ ਆਪ ਆਪ ਆਪੇ ਸੁਖ
 ਜਾਨੇ ਦੁਜੇ ਮਾਨੇ ਬਿਨੁ ਕੇ ਕਠੇ ॥ ੧੦੬ ॥ ਵੇਰਗਾ
 ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਦ੍ਰੈ ਤੁਹੈ ਤੁਹੀ ਉਪ ਆ ਕਿਨਾ
 ਬਿਨੁ ਉਪ ਆ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਅੰਗ ਆਨ ਕਰਾ
 ਵੈ ਜਥੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਜੇ ਲਛਨ ਮਕਾਸ ਕੇ ਵ
 ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦੇਖਾ ॥ ਜਹ ਜਨੁ ਦੁਹਰੈ ਤੇ ਨਹੈ ਜਹ
 ਭੇਦ ਜੀ ਅਪੇਖਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਕਬਿ ਤੁਹਾ ਦੁਖ ਮ
 ਜੀ ਮੇ ਸਾ ਤਰਸੁ ਤਲ ਮੇ ਸਾ ਤੇ ਲੋਕ ਦਿਓ ਮ
 ਜਿ ਕੇ ਮਾਝੁ ਲੋਕ ਲੋਕ ਲੇਖੀ ਅੰਤੈ ॥ ਦੁਖ ਮ
 ਮੇ ਜਗਤੁ ਮਰ ਜਗਤੁ ਮੇ ਦੁਖ ਮ ਦੁਖੈ ਪਟਮਟ
 ਮਾਝੁ ਮਰਨ ਯਾਰੇ ਪੇਖੀ ਅੰਤੈ ॥ ਕਹੈ ਸੁਖ

ਦੇਵ ਮੈ ਸੇ ਜੀ ਵਈ ਸਭੇ ਦਹਾ ਮੈ ਜੈ ਸੇ ਘਟਮ ॥
 ਟਭੇ ਦਾ ਮਦੁ ਰੇਖੀ ਮੰਤ੍ਰੇ ॥ ੧੦੬ ॥ ਮੰਗ ਸਕ
 ਲਛਮ ਮਨ ਸਮਾਨ ਜਾਨ ਵਿਓ ਮ ਕੇ ਪੈ ਬੁਧ ਮੈ
 ਚੇ ਤੇ ਨਤਾ ਸੇ ਵਿਸੇਖੀ ਮੰਤ੍ਰੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸਿਖੇ
 ਵਾਚਾ ॥ ਟੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਓ ਪ੍ਰੰਪੰਚ ਮਾਸਤੁ ਮਰਥੁ
 ਹਮ ਸਤੁ ਸੇ ਏਕਾ ॥ ਦੂਜੇ ਕਯੋ ਮਾਸਤੁ ਕਿਓ ਰਹੀ
 ਏਕ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਏਕੈ ਕੇ ਬੁ
 ਲਬੁ ਮਿਹੈ ਭੇਦ ਪ੍ਰਤੀਤੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਤ ਮਾਨਿਤੁ
 ਵਟੇ ਕਕਰ ਦੁਰਕਰਤੁ ਮੰਗ ਜਾਨਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਜੈ
 ਕਾਤੇ ਯਯ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਦੇਹ ਮਾਤੁ ਮਏਕਾ ਤਓ
 ਮਾਤੁ ਮਾਨ ਜਾਨ ਤੇਗਾ ਹਲੇ ਤੇ ਯਯ ਟੇਕਾ ॥ ੧੧੦ ॥

੧੨੨॥ ਦੇਹਮਾਤੁਮਾਭਿਨਕਰਦੇਹਮਮਤਛੁ
 ਰੂਪਮਾਰੁਯਮਾਤੁਮਾਇਕਜਬਤਬਸਭਏ
 ਕੇਮਾਗਾ॥੧੨੩॥ ਪਵਿਗਮਛਿਦਾਇਕਮੇਕ
 ਮੰਦੈਤਬ੍ਰਹਮਜਹਬੇਦੈ॥ ਮੇਰੁਦਸਤਕਛੁ
 ਨਾਹਕੇਦਮਭੇਦੈ॥ ਜਹਬਾਤਮੰਦੈਤਸਿਪ
 ਕਰਹੀਗਏ॥ ਜਾਨਮਾਪਕੇਮਾਪਮਕਤਪਦ
 ਕੇਲਏ॥੧੨੪॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜਗਕੇਗਰਨਬ੍ਰ
 ਹਮੈਯਹਨਿਸ੍ਰੈਕਰਸੇਇ॥ ਕੁਲਨਮਨੇਮੇਇ
 ਮਾਈਏਕਰਨਕਾਰਜਦੈ॥੧੨੫॥ ਸਿਖੇ
 ਦਾਚਾਕਾਰਨਤਉਦੈਕੁਤਕਉਪਾਦਾਨੇਮੰ
 ਤਾ॥ ਕਹੀਮੇਤਮੇਕਉਨਦੈਦਹਮਬਨਾਸੀਨਿਤ

੧੨੬॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਿਦਾਸਾਕਾਰਨਦੈਕੈਬ੍ਰਹਮਾਜੈ ॥ ੩
 ਦੁਇਗੁੰਤਸੇਮਾਂਨਾ॥ ਉਪਦਾਨਮਬਕਤੋਬ
 ਹੁਨਨਮਿੰਤਬਖਾਨਾ॥ ੧੨੭॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਮਾਟੀਯ
 ਉਕਤਪਟਕਾਠਸਿਓਮਟਸਤਸਿਓਕਤਪਟ
 ਪਾਇਪਟਮਾਨੇਤੁ॥ ਲੋਹੇਸੈਕਹੈਕਟਾਗੀਪੀ
 ਤਰਸੈਕਹੈਧੁਗੀਕਾਸੀਕੋਕਹੈਬਾਗੀਭੋਜਨਕੋ
 ਖਾਨੇਤੁ॥ ਕਹੈਸੁਖਦੇਵਜੈਸੇਜਲਸੇਂਤਰੀਗਕਹੈ
 ਤਾਂਬੇਮਾਝਰੀਗਲਪਟਾਨੇਤੁ॥ ਕਨਕਸੇਕੀਤੁ
 ਲਾਮੈਕਿੰਕਨੀਕਤਜੈਸੇਬ੍ਰਹਮਜਗਤਕਹੈ
 ਮਾਪਾਬਿਨਾਜਾਨੇਤੁ॥ ੧੨੮॥ ਭੀਧੁਬਨਗ
 ਰਜੈਸੇਬਾਦਰਸੇਦੇਖੀਮਤਨੀਲਤਾਮਕਾ

ਸਮਾਧੁਖਾਈ ਕੇ ਪਰਮ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੁਕੇ ਫੂਠਾ ਆ
 ਗੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਿਸਲਾ ਗੈ ਜੇਵਰੀ ਅੰਧੇਰੇ ਮਾਝੁਸਾ
 ਪਾਜਿਉ ਨਰਮ ਹੈ। ਕਹੈ ਸੁਖ ਦੇਵ ਜੈਸੇ ਸੇਫਟ ਕੇ
 ਹੀਰਾ ਜਾਇ ਲਾਲ ਕੇ ਅੰਗਾਰ ਮਾਇ ਲਗਤ ਗ
 ਰਮ ਹੈ। ਰੂਪ ਸੀਖਾ ਮੈਂਦੁ ਨ ਮੇ ਨਿਹਲ ਖੇਰੇ ਤਨ
 ਮੇ ਅੰਧੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਮੇ ਜਗ ਕੇ ਕੁਰਮ ਹੈ। ੧੮
 ੨॥ ਠਸਮਾ ਕੇਦੀ ਦੇ ਜੈਸੇ ਸੇਫਟੇ ਬੰਨੇ ਲਾਗੇ ਦੂਰ
 ਕੇ ਨਿਗਰੇ ਬੰਨੇ ਛੋਟੇ ਸੇ ਲਗਤ ਹੈ। ਕਾਚ ਕੀ ਧਰ
 ਨ ਮਾਝੁ ਟੀਰ ਜੈਸੇ ਦੇਖੀ ਅਤੁ ਟੀਰ ਮਾਝੁ ਕਈ ਕ
 ਼ੀਕਾ ਚਮੇ ਖਗਤ ਹੈ। ਨਾਵ ਕੇ ਚਲਤ ਰੁਖ ਤੀਰ ਕੇ
 ਚਲਤ ਲਾਗੇ ਬਾਦਰ ਕੇ ਦਊਰੇ ਮਾਨੇ ਚੰਦੁ ਮਾਰਗ ੩

३
 ॐ ਜੇ ਸੇਇ ਦੀ ਜਾਲ ਕੁਮ ਪੁਤੇ ਪੇਵਾ ਕੁ ਸੈ ਤੇ
 ਸੇ ਬੁਧ ਮਚੇ ਤੇ ਨੇ ਮੇ ਕਾ ਸਤ ਨਾਮ ਤੇ ॥ ੧੯੦ ॥ ਸਿ
 ਧੇਵਾਚਾ ਦੇਹਗਾ ਬੁਧ ਮਨਿ ਤੇ ਤੇ ਨੇ ਜਗ
 ਮਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾਨਾ ॥ ਓ ਪਾਦਾਨ ਕਿਉ ਕਰ ਕੁਓ
 ਜਨ ਕੇ ਦੇਤ ਨ ਮਾਂਨਾ ॥ ੧੯੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇਵਾਚਾ
 ਦੇ ਤੇ ਨੇ ਜਨ ਜੇ ਤੇ ਜਨ ਤੇ ਦੇ ਤੇ ਨੇ ਇਹਾ ਜਗ
 ਪੁਤੰਛੁ ਜੀ ਦੇਖ ਕੇ ਸੇ ਸੇ ਗੁਰੇ ਪੇਇ ॥ ੧੯੨ ॥ ਜ
 ਗ ਸਰੀਰ ਦੇ ਤੇ ਨੇ ਤੇ ਤੇ ਨੇ ਪਨ ਜਨ ਜੇ ਇਹਾ ਗ ਬੁਧ
 ਨੇ ਪ੍ਰਗਟਾਨ ਗੁਰੇ ਤਾ ਚਿਤੁ ਗੇਇ ॥ ੧੯੩ ॥
 ਸਿਧੇਵਾਚਾ ਜਗਤ ਜਾਨੀ ਜੇ ਕਹੀ ਓ ਪਾਦਾਨ
 ਕੀਰੀਤਾ ਮਥਨ ਮਿਤੁ ਕਿਹਾ ਤੇ ਸੇ ਕਹੀ ਦੇ

ਕਰਪ੍ਰੀਤੁ॥ ੧੨੪॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਦਾਚਾ ਸਾਖਬੇਦ
 ਅਰਸਿ ਮੁਤਕੀ ਸੋਰੇਗੁ ਥ ਬਨੁ ਜਾਇ॥ ਤਾ
 ਤੇਉ ਪਮਾਜਗਤ ਸੇ ਪੁਗਟ ਦੇਤੁ ਸਮਝਾਇ॥
 ੧੨੫॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਜੈਸੇ ਘਟ ਕਾਰਜ ਕੇ ਕਾਰਨ
 ਕਾਤ ਦੇਇ ਉਪਾਦਾਨ ਮਾਟੀ ਅੰਨ ਮਿੱਤੁ ਸੇ
 ਕੀ ਗਾਰੇ॥ ਤੈਸੇ ਪਾਚਤਤ ਗੁਣ ਤੀਨ ਤੇ ਜਗ
 ਤਰਇ ਉਪਾਪਨੀ ਜੀਵੁਈ ਸਾਮਾਪਕਰ
 ਤਾਰੇ॥ ਮਾਟੀ ਸੇ ਕੁਭਾਰ ਨਿਯਾਰੇ ਏਕ ਕੋ
 ਸੇ ਕੁਭਾਰ ਤੁੰਤਿ ਅੰਨ ਉਪਮਾ ਦੇਕੀ ਉਨਿਰਧਾ
 ਰੇ॥ ਜਾਰੇ ਕੇ ਨ ਮਿੱਤੁ ਉਪਾਦਾਨ ਜੈਸੇ ਮਕਰੀ
 ਤੈਸੇ ਕੁਭਾਰ ਜਗ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੇ॥

੧੬੬॥ ਵੇਰਗਾ॥ ਕਾਰਨ ਕਾਰ ਜਕਰ ਕਰ ਯੋਜ ੩੨
 ਹੁਤੇ ਸੇਵਿ ਦੁਹਾਗਾ॥ ਕਾਰਜ ਕਾਰਨ ਕੇ ਪਰੇ ਸੇਵੇ
 ਤਤੁ ਦਿਓਗਾ॥ ੧੬੭॥ ਕੰਤੁ ਲੀਆਂ ਜੈ ਸੇ
 ਘਟ ਕੇ ਘਟ ਕੇ ਹੋ ਮਾਟੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇ॥ ਘਟਤ
 ਜ ਮਾਟੀ ਜੇ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਕਾਰਨ ਸੇਇ॥ ਕੋ ਕੋ ਕ
 ਰਨ ਸੇਇ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗ ਮੇ ਸੇ ਜਾਨੇ॥ ਜਗ ਠ
 ਜ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਨਿਰਭਿ ਪਾਪ ਬਖਾਨੇ॥
 ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਹੋਇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਨੁ ਪਿਤਾ ਨ ਜੈ ਸੇ॥
 ਕਾਰਨ ਹੋ ਮਿਟ ਜਾਇ ਤੇ ਜੈ ਕਾਰਨ ਕੇ ਤੇ ਸੇ॥ ੧੬੮॥
 ੧੬੯॥ ਜਬਾਰ ਬਭੁ॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਚੈ ਤੇ ਨ ਕਹੂੰ
 ਕਹੂੰ ਮੇਰ ਜਨ ਹੋਇ ਕਹੂੰ ਸਤ ਕਹੂੰ ਜਾ ਤੇ ਜੋ ਮ

ਸਤੁ ਮੰਗਲੁ ਹੀਏ॥ ਅਨਿਦ ਸਰੁਪ ਤਉ ਕਹੂੰ
 ਜੇ ਸੇਕ ਜਾਨਿ ਕਉ॥ ਮਦੁ ਤੀ ਕਹੂੰ ਜਦੁ ਤੀ ਮੇਰ
 ਗਈਏ॥ ਤਉ ਕਹੂੰ ਮਖੰਡ ਖੰਡ ਸੇਰ ਦੇਖ ਕ
 ਢੁਚਲੇ ਜੇਏ॥ ਮੇਰ ਤੇ ਮਚਲ ਦੁਹ ਕਹੀਏ॥
 ਜਾਨਿ ਜਹ ਬੇਦ ਨੇ ਤੇਨ ਤੁਸਖ ਦੇਵ ਕੇ॥ ਮਾ
 ਪ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਮਾਪ ਚੁਪ ਚੁਪ ਰਹੀਏ॥ ੧੯
 ਦੁਲੀ॥ ਦੇਹਗ॥ ਮੇ ਸੇ ਬੁਝਿ ਮਸਰੁਪ ਹੈ ਤੁਹ
 ਮਾਤੁ ਮਾ ਜਾਨਾ॥ ਮਬ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਾਹ ਬਧਨ
 ਹਕ ਢੁਲੇਹ ਜਿਨ ਮਾਨਾ॥ ੨੦॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਸੇਵ
 ਤੇ ਮੇ ਜੇ ਸੇ ਦੇਹ ਪਰ ਕੇ ਮੇਰ ਬਕੀ ਪੁਤੁ ਭਉ
 ਓਕਾਉ ਕੇਖ ਲਾਇ ਉਤਾ ਬਾਰੇ ਤਾ॥ ਸਿਸਤਾ

ਨਿਵਾਰੇ ਪੁਨ ਬਡੇ ਬੇਦ ਚਾਰੇ ਦ੍ਰਿਯਾਹ ਕੁਟੀਬ ॥ ३ ॥
 ਸਿਭ ਰਿਕਾ ਕਾ ਬਾਬਾ ਬਧੂ ਸਾਰੇ ਤੇ ॥ ਕਰੈ ਸੁਖ ਦੇ
 ਦੁਪੁਤ ਨਾਤੀ ਉਪਜਾਏ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਨਿਖਿਲਾਏ
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਰ ਪਾਰੇ ਤੇ ॥ ਜਾਗਤੀ ਜੈ ਸੇ ਸਭ
 ਸੁਪਨੇ ਕੇ ਝੂਠੇ ਮਾਨੇ ਜਗਤ ਕੇ ਤੈ ਸੇ ਜਾਨੇ ਮਾਤ
 ਮਾਫੀ ਚਾਹੇ ਤੇ ॥ ੨੦੧ ॥ ਪਨ ੪ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥
 ਸੇਵਤੁ ਸੁਪ੍ਰਮਾਭੁ ਨੀਚ ਜੈ ਸੇ ਗਜਾਹਿ ਤ ਜਾਗ
 ਤੈ ਲੋਸਤਾ ਕੇ ਤੇ ਕਨਾਹ ਦੇ ਖੀਏ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਾਭੁ
 ਪੁਤ ਕੇ ਉਠਾਉ ਕੇ ਉਗਾਹੇ ਕੀ ਕੰਨ ਕੈ ਬਾਤ ਕਾ
 ਕੇ ਉਗਮ ਦੁਹੇ ਖੀਏ ॥ ਕਰੈ ਸੁਖ ਦੇਵ ਜੈ ਸੇ ਗਗ
 ਨ ਕੀ ਗਿਗਾਮਾਂ ਝੂਠੇ ਮਰ ਥਿੰਦਤਾਂ ਕੇ ਸੋਰ

ਰਵਸੇਖੀਏ। ਤੈਸੇਤ੍ਰਿਜਗਤ ਅਰੇ। ਤ੍ਰਿਏਸਰੀਰਜਾਨ
 ਤਾਕੇਕੀਏਕਰਮਕਿਉਸਾਨੇਕਰਲੇਖੀਏ॥੨੦੨॥ ਸਿਖੇ
 ਵਾਚਾ। ਤੇਹਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਰੂਪਤੁਬਹੀਏਤਿਜਬਹੇਮੰਗਯੰ
 ਸੁਭਾਇਮਗਯਾਨਭਏਕਣੂਮੈਰਨਹਵੈਬ੍ਰਹਮਅਬਾਮ
 ਇ॥੨੦੩॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਚਾ। ਭੁਲੇਕੇਸਮਝਾਵਈਬੇਦ
 ਅੰਗੁਰਲੇਗਾ। ਕਰਤਮੈਰਤੇਮੈਰਨਹਕ੍ਰਿਆਕਰਮਕੇ
 ਜੋਗਾ॥੨੦੪॥ ਕਥਿਤੁ। ਕਿਹੀਬੀਸਚਲੇਗਾਉਬੀਚ
 ਨਦੀਉਤਗਉਪੈਰੇਪੇਰਕੈਸੈਭਯੋਪਾਰਚਿਤਕੁਮਾਮਾ
 ਇਉਂ। ਜੇਈਗਨਦੇਖੈਸੇਈਆਪਕੇਨਲੇਖੈ
 ਏਕਬੂਰਯੋਅਵਰੇਖੇਮਯੰਸੇਕਉਪਜਾਇਉਂ।
 ਅੰਰਜਬਪੀਥੀਆਏਨਮਾਰੇਨਯਾਰਿਸਮ

ਭਾਇਬੀਸਿੰਗਲਕੇਬਤਾਇਤਬਸਥਪਾਇਓਯੋ। ੩
 ਅੰਸੇਸੁਖਦੇਵਗੁਰਦੇਵਉਪਦੇਸਕਰਤੇਕੀ
 ਸਰੂਪਛਿਰਤੇਹਸਮਭਾਇਓਯੋ। ੨੦੫॥ ਸਿ
 ਖੇਵਾਚਾ। ਦੰਗਗਾ। ਜਾਨਮੋਤਦੁਪ੍ਰਸਾਦੇਤਮ
 ਪੋਨੇਮਾਤਮਰੂਪਾਮਨਕੁਵਕਸਿਕੁਤਯੇਮ
 ਰਵਿਗੰਮਾਨਮਨੁਪਾ। ੨੦੬॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚਾ।
 ਸਤਾਚਿਤਜਾਨਤਬ੍ਰਹਮੰਕੇਤਉਲਗਕੀਮ
 ਤਗਯਾਂਨਾਬ੍ਰਹਮਾਧੀਕੇਲਖੇਤਉਵਿਗੰ
 ਮਾਨਵਿਧਾਨਾ। ੨੦੭॥ ਜੈਸੇਨਰਮੰਗਯਾਨ
 ਤੇਕਰਤੇਦੇਹਸੇਮਾਪਾ। ਤਯੇਹੀਜਬਬ੍ਰਹਮੇਕ
 ਹੋਗਯਾਨੀਰਿਦੈਮਲਾਪਾ। ੨੨॥ ਸਿਖੇਵਾ

ਚਾਮਕਤਰੁ ਇਓਸੀਸੇਗਇਓਲਹਿਯੋਮਾਪ
 ਨੇਰੁਪਾ।ਗੀਦੇਹਵਿਦੁਗਰਤੇਥਾਵਿਪਕਰੇਮ
 ਨੁਪਾ।੨੦੯। ਸ੍ਰੀਗੋਰਦਾਚਾ।ਭਾਂਤਭਾਂਤਕੁਗ
 ਨਕਰੈਕੇਦਿਗਮੀਬਰਹੇਇ।ਪਾਪਪ੍ਰੰਤਲਾਗੇ
 ਨਹੀਜਿਓਜਨਕਾਦਕਜੇਇ।੨੧੦।ਅਥ
 ਵੇਦਾਂਤ।ਜੀਵਣੀਸਾਮਭਜਗਤੁਕੇਆਤਮ
 ਜਾਨੈਜੇਇ।ਮਨਜਿਓਭਵੇਤਿਓਰਹੈਤਾਹਨ
 ਰੈਕੈਕੇਇ।੨੧੧।ਸਾਖਾ।ਏਕਬੇਦਕੇਕਰ
 ਮਥਭਗਆਨੀਕੀਨੈਜਾਇ।ਜਾਕੇਕਰਮਨ
 ਦੇਖਕੈਜਗਤੁਪਰਮਠਹੁਗਾਇ।੨੧੨।ਜੈਸੇ
 ਤ੍ਰਿਮਗਆਨੇਤਚਲਤੁਤੇਜਿਹੀਤਾ।ਤੈਸੇ

ਬਿਧਾਮਬਧੀਚਲੇਤਜਕਰਮਨਸੇਪ੍ਰੀਤਾ। ੩
 ੨੧੩॥ ਕਵਿਤਾਨਗਸੇਜਨਮਨਾਂਗਪ੍ਰਮਥੇਦ
 ਸਾਸਤ੍ਰਸੇਵਿਪ੍ਰਸੇਵਰੁਨਾਹਮਾਸ੍ਰਮਨਗੇਗੀ
 ਸੋ। ਕਰਮਸੇਅਮਲਨਾਂਗਮਲਵਿਖੇਈਪਟਸੇ
 ਜਗਸੇਨਕੁਮਨਕੁਲਈਆਮੰਗੇਗੀਸੋ।
 ਗਾਗੇਨਾਵੈਦਓਪਚਾਰਨਵਿਚਾਰਜੈਸੇਅੰ
 ਗਸੇਨਰੇਗੀਅੰਅਸੀਜਮੀਨਵੇਗੀਸੋ। ਮਨ
 ਸੇਉਧਾਸਕਸੇਬੁੱਧਸੇਨਸਿਗੀਅੰਰਦੇਹਸੇਨ
 ਰੇਹਗਨਦੇਵਅੰਰਦੇਗੀਸੋ। ੨੧੪॥ ਰੇਹਗਾ
 ਯਾਦੇਦਾਂਤਨਕੇਕਯੋਸਕੁਸਿਧਾਂਤਜੇਸਾਰ
 ਸਕੇਸਮਝੀਅੰਮੇਆਪੋਸਕੇਮੇਆਪਨਿਗਰ

੨੧੫॥ ਕੇਟਕੇਟਨਗਿੰਬਨਕੁਯੋਗਦਪਦਰਚ
 ਠਾਗਾਸੇਮਤੁਗਿੰਮੀਏਪਸੇਭਾਧਾਮਾਭ੍ਰਿਨਿਗਰ
 ੨੧੬॥ ਜੈਸੇਸੇਪ੍ਰਏਨਦੇਥਸੇਲਸਮਜੇਇ॥
 ਲੀਨੇਪੇਸਾਏਕਰਕਰਕਰਜਮਧੇਨੇਏਇ॥ ੨੧੭
 ਹੁਤੇਜੈਸਭਵਿਨੁਜਾਨਥੇਜਾਨਨੁਕਿਉਤ੍ਰਿਸੇਇ
 ਮੇਰੇਜੈਸ੍ਰਾਸਤਨਕੇਮਤਿਭੁਬਨਤਿਨਤਨਜੈਇ
 ੨੧੮॥ ਮੀਮਾਸਾਜਗਾਮਾਦਕਕਰਮਨਕੇਰੇ
 ਦੇਵੇਲੇਕਠਲੇਕੁਗਾ॥ ਕੈਏਮਕਤਮੀਮਾਸਜਗ
 ਜੈਦਖਕੇਭਏਮਜੇਗਾ॥ ੨੧੯॥ ਪਾਤਿਜਲਃ
 ਜੀਵਈਸਨਮਰੇਕੈਪਾਤਿਜਲਸਕੁਕਾਲਾ॥
 ਦੋਕਲੇਸਮੇਜੈਗਕਰਕੈਮਕਤਸੁਖਲਾਲਾ॥

੨੨੦॥ ਸਾਖਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪਰਖਾ ਮਰਤੁ ਕੇ ਜਾ ਕੇ ਹੀ ੩
 ਏ ਬ ਬੇ ਕਾ ਯਗ ਮੁਕਤ ਸਾਂਖ ਕ ਕੇ ਹੇ ਗ ਯਾਂ ਨ ਕੁਏ
 ਸ ਕੁਏ ਕਾ ॥ ੨੨੧॥ ਟੈ ਸੇਖ ਕਾ ਮਰਨ ਭਾਇਖ
 ਟੈ ਤਾਰ ਕਾ ਇਕ ਗ ਯਾਂ ਨਾ ॥ ਰੇ ਰ ਬਾ ਦਾ ਇ ਨੈ ਕੇ ਸਦਾ
 ਮੁਕਤ ਪਦਾਰ ਥੁ ਜਾਨਾ ॥ ੨੨੨॥ ਆਗ ਮ ਤਿਤ
 ਪਗ ਨ ਪੁ ਨ ਪੀ ਚ ਗਤੁ ਮਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ਖੈ ਚ ਮਾ ਪਿਤੁ
 ਪੈ ਛ ਕੇ ਜਾ ਗੇ ਮੇ ਤਾਰ ਤੁ ਮਾਂ ਨਾ ॥ ੨੨੩॥ ਮੈ ਰ ਜੇ ਸ
 ਸਤ ਨ ਕੇ ਮ ਤੇ ਪ ਰੇ ਜਗ ਤੇ ਮੇ ਜਾਇ ॥ ਕਲ ਪੂ ਲ ਓ
 ਛੁ ਟੈ ਨ ਹੀ ਜਨ ਮ ਮਿ ਤੇ ਤੇ ਗੁਇ ॥ ੨੨੪॥ ਅਪੋ ਨ ਮ
 ਤ ਯਗ ਬੇ ਦ ਸਿਰ ਸ ਕੁ ਤੇ ਓ ਤੁ ਮ ਜਾਂ ਨਾ ॥ ਤਾ ਹੀ ਕੇ ਟਿ
 ਸ੍ਵਾ ਸ ਕਰ ਮੈ ਰ ਨ ਓ ਰੇ ਮੇ ਮਾਂ ਨਾ ॥ ੨੨੫॥ ਸਠ ਪੂਰ

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part - 7) Subject Dharamsastra

Name of MSS Saar Kutavali Bhasa

Author _____

Period _____ Folios 48

Script Gurmukhi Source Bhabe di Hatli, Amritsar

Missing Folios _____

71
 ਤਮਰਨਾਸਤੀਵੇਦਵਿਰੋਧੀਮੰਗ। ਤਿਲੋਨਕੁਸੁ
 ਨਾਈਮੇਜਗਮਤਮਤਸਿਮੰਗ। ੨੨੬॥ ਜਿਨਕੇ
 ਉਗਰਗੁਰੂਤੈਯਮਰਗੁਰੂਗਤੁਸਮਾਂਨਾ। ਤਿਲੋ
 ਮਾਗੇਖੋਲੀਏਜਗਉਪਦੇਸਨਿਪਾਂਨਾ। ੨੨੭॥
 ਵੇਗਾ। ਥੇਰਬਰਨਸਿੰਮ੍ਰਤਬਰਨਕਰਸੁਖਦੇ
 ਵਖਿਲਾਸਾ। ਮਯਾਮਾਤਮਪ੍ਰਕਾਸਤੇਮਯਾ
 ਤਮਪ੍ਰਕਾਸਾ। ੨੨੮॥ ਵੇਗਾ। ਸੀਬਤਸੰਤ੍ਰਯੋ
 ਯਬਰਖਪਚਾਂਨਵਮੰਸ੍ਰਨਮਾਂਨਾ। ਏਕਦਸਬੰ
 ਧਾਗ੍ਰਿਥਕੁਟੁਮਕਲਪੰਧਮਸੁਕੁਜਾਨਾ। ੨੨੯॥
 ਇਤਮ੍ਰਿਮੰਧਾਤਮਪ੍ਰਕਾਸਸੁਖਦੇਵਕਿਰਤ
 ਸਮਾਂਪਤੀ। ਸਿਵੇਤੀ। ਸਿਵੇਤੀ। ਸਿਵੇਤੀ।

१६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਥਸ੍ਰੀਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀ
 ਭਾਖਾਲਿਖਯਤੋ॥ ਦੇਹਰਾਸ੍ਰੀਪਤਿਪ੍ਰਥਮਨਮਾਮਿਮਸਯੋਗੀਰਿਦਯ
 ਨਿਵਾਸਾਭਿਗੀਰਿਦਯਉਦਾਸਜੋਵੈਮਮਸੁਮਤਿਪ੍ਰਕਾਸ॥੧॥ ਦੁਵੈਯਾ
 ਛੇਦੁ॥ ਗਣਪਤਿਨ੍ਰਿਪਵਤਿਭੁਗਤਿਪ੍ਰਨਕੇਨਸੋਕਣਿਕਾਰਿਅੰਗੀਕਾਰਾ॥
 ਕਾਮਰੋਗਬਿਘਨੀਬੁਧਿਸਸਿਕੋਪ੍ਰਤਿਦਿਨਕਰਹੈਤਾਸਪ੍ਰਹਾਰਾਗਿਰਿਦਯਨਿ
 ਕੇਤਸਮਾਦਿਵਿਭੂਤਿਕਰੁਣਾਕਰਿਕਰਹੈਵਿਸਤਾਰਾਤਾਂਤੇਮੈਤਿਹਕਰਣਾਕ
 ਰਕੋਕਰੋਅਨੇਕਸੁਭਵਨੁਹਾਰਾ॥੨॥ ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਛੇਦੁ॥ ਨਮੋਸਾਰਦਾ
 ਮਾਤਵਿਦਯਾਪ੍ਰਦੈਨੀ॥ ਕਰੋਮੇਧਮੇਧਾਨਥਾਕਿਤ੍ਰਿਥੈਨੀ॥ ਕਰੋਨਸ੍ਰਮੋਹਾਦਿ
 ਸਾਂਤਾਦਿਦਿਨੈ॥ ਹਰੇਆਪਕਾਰੀਰਿਦੈਧਾਮਕਿਜੈ॥੩॥ ਦੇਹਰਾਅਥਸ੍ਰੀ
 ਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀਭਾਖਾਫ੍ਰਿਤਹਰਿਦਯਾਲਾਵਰਣਅਰਥਕੇਦੋਖਕੋਬੁਧਿ

ਨਨਪੰਡੋਸਮਾਲਿ॥੪॥ਨਉਘਟਵੈਸਤਮੂਲਬ੍ਰਿਤਪੰਦ੍ਰਸਤਿਹਿਅਧਯਾਇ॥
 ਕੰਠਧਰੇਨਤ੍ਰਤਾਹਰੇਮੰਗਲਅੰਗਲਗਾਇ॥੫॥ਭੁਖਾਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀਸੁ
 ਕਤਾਵਲੀਮੂਲਾਕੋਰਿਤਭੁਖੇਸਭਾਜਿਤਤ੍ਰਿਤੀਨਾਮਅਨਕੂਲਾ॥੬॥
 ਅਥਦੇਸਲੋਕਕਰਿਕੋਮੂਲਮੰਗਲਾਰਣਕਹੋਯੋ॥ ਛਪਾ॥ਧਰਮਸਰ
 ਬਸੁਖਖਾਨਜਾਨਸਬਕੋਹਿਤਕਾਰੀ॥ਧਰਮਧਰੋਬੁਧਮਾਨਨਿਰੰਤਰਿਚਿਤ
 ਮਝਾਰੀ॥ਧਰਮਸਾਂਤਸੁਖਹੋਤਨਿਖਲਕਿਲਕਲਮਲਖੇਵਤਾ॥ਤੀਨਦੇ
 ਵਕੇਦੇਸਧਰਮਕਰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਤਾ॥ਦਸਅਸਟਨਰਕਕੁਸੁਨਵਿਖੇਧਰਮਥਿ
 ਮੁਖਨਰਨੀਤਗਮਾ॥ਯੋਧਰਮਸਾਰਸਿਸਾਰਮੈਂਤਾਂਤੇਧਰਮਨਮਾਮਿਮਮਾ॥
 ੭॥ਚੋਪਈ॥ ਆਨਸੁਹਿਰਦਨਾਧਰਮਾਥਿਨਾਨਨੁ॥ਸਿਤਨੰਨਕਾਸਹੀਧ
 ਰਮਧਨ॥ਧਰਮਧਰੋਮੈਨਿਤਚਿਤਅੰਤਰਾ॥ਮੁਝੇਪਾਲਹੋਧਰਮਨਿਰੰਤਰਾ॥
 ੮॥ਦੋਹਰਾ॥ ਅਥਪ੍ਰਥਮੇਦਸਫੀਦਕਰਵਰਨੇਧਰਮਮਨਾਕਾ॥ਧਰਮਸ੍ਵ

ਰੂਪਨਿਮਿਤਥਿਧਾਇਸਾਥਿਤਨਸਟਾਵਿਪਾਕ॥੮॥ਧਿਮਾਅਹਿਸਾਦਯਾਮ੍ਰਿ
 ਦਸਤਬਚਨਤਪਦਾਨ॥ਸੀਲਸੋਚਤ੍ਰਿਸਨਾਥਿਨਾਧਰਮਲਿਗਦਸਨਲ
 ॥੧੦॥ਠੋਪਈ॥ ਉਪਨੇਧਰਮਵਾਕਸਤਿਕਰਿਅਤਿ॥ਦਯਾਦਾਨਕਰ
 ਧਰਮਵਧੋਨਿਤਾ॥ਇਸਥਿਤਧਰਮਾਧਿਮਾਕੇਸੀਗਾਧਰਮਵੇਧਕਰਹੋ
 ਤਵਿਭੁਗਾ॥੨॥ਦੋਹਰਾ॥ ਸ੍ਰੁਤਕੁਲਨਮਸਰੂਪਤਨਤੂਪਭੋਗਆਪੋ
 ਤਾਪੀਤ੍ਰਿਤਦੋਹਅਰੋਗਪੁਨਧਰਮਨਾਨਛਲਸੋਤ॥੩॥ਠੋਪਈ॥ਧਰਮ
 ਪ੍ਰੀਤਨਿਤਬੇਦਉਚਾਰੇ॥ਉਤਮਦਾਨਸ੍ਰੁਤਾਵਨੁਧਾਰੇ॥ਇੰਦ੍ਰਯਅਰਥਵਿ
 ਰਾਗਾਹਿਮਨਾਨਿਹਿ॥ਨਿਹਿਇਹਪ੍ਰਾਪਤਿਸਛਲਨਮਤਿਹ॥੪॥ਦੋਹ
 ਰਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਥਿਨਾਨਿਉਮੰਦਨਿਸਮੰਦਕੰਨਥਿਨੁਤਾਲਾ॥ਨੀਵਮੰਦਤਿ
 ਉਧਰਮਾਥਿਨੁਤਾਤੇਧਰਮਨਟਾਲਾ॥੫॥ਸਮਸੀਤੋਪਨਐਰਸੁਖਤਪਨਥਿ
 ਮਾਸਮਨਾਨਾ॥ਘ੍ਰਮਗਯਾਨਸਮਦੰਨਨਹਿਧਰਮਨਦਯਾਸਮਾਨਾ॥੬॥

ਭਾਰੇ ਛਲ ਮੈਂ ਏਕੁ ਉਪਜੈ ਰਿਦਯਨ ਨਾਸ ॥ ਅਨਾਗਲੇ ਕੇ ਕੁਰਨ ਜਿਉ ਨਨ
 ਮਥਯਰਥ ਪੈਤਾਸ ॥ ੭ ॥ ਧਰਮ ਪਰਮ ਪਾਰਸ ਅਪੈ ਨੇਦਾਯਕ ਛਲ ਰਾਗ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਉ ਕਿਉ ਧਰਮ ਕੇ ਪਰੇਨੁ ਬੁਧਿ ਉਦਾਗ ॥ ੮ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਨਾਗ ਸੇਭੈ
 ਮਦਕਰਿ ਨੀਰ ਸੇਭੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਰ ਰੋਨ ਸੇਭੈ ਹਿਮਕਰਿ ਨਾਰ ਸੀਲ ਰਤਤੋ ॥ ਸੇਭਤ
 ਤੁਰੰਗ ਨਵ ਪਾਮ ਸੇਭੈ ਉਤਸਵ ਸੇਭੈ ਵੈਯਾ ਕਰਣ ਰਵਨ ਦੀਹਿ ਸਗਤਤੋ ॥ ਸ
 ਭਾਜੇਭੈ ਵਿਦਯਾ ਵਾਨ ਕੁਲ ਸੇਭੈ ਸੁਸੀਤਾਨ ਪਾਨ ਸੇਭੈ ਕਰੋਦਾਨ ਖਿਤਾ ਖਿਤਪ
 ਤਤੋ ॥ ਮੂਢ ਸੇਭੈ ਕਰੋ ਮੈਨਾ ਸਿਖੀ ਸੇਭੈ ਪਰੋਚਨ ਸੇਭੈ ਅਤਿ ਸੋਝਿਓ ਨਧਰਮੀ
 ਸੁਮਤਤੋ ॥ ੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਖੀ ਦੁਖੀ ਨਰਨਗਤ ਮੈਧਰਮ ਕਰੋ ਸਭ ਕੋਇ
 ॥ ਸੁਖੀ ਕਰੋ ਤਬ ਸੁਖ ਦੁਖੈ ਦੁਖੀ ਕਰੋ ਦੁਖ ਖੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤੰਦੋਹੇਂ ਦੋਹ ਉਪਈ
 ਉਤਮ ਏਕ ਕਥਿਤੁ ॥ ਦਸੇਛੰਦ ਅਨੰਦ ਮਯਥ ਸੇਨਿਸੇ ਨਿਤ ਚਿਤ ॥ ੧ ॥
 ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਾਰੁ ਕਤਾਵਲੀ ਤਾਸ ਪ੍ਰਥਮ ਅਧਯਾਇ ॥ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪਯੋਤਾਸ

ਮੈਨਹਰਿਦਯਾਲਸੁਭਾਇ॥ ੧॥ ਏਹਗਾ॥ ਗੁਰਕੀਕੀਰਤਦੂਸਰੇਸਤ
 ਸਲੋਕਉਚਾਰਾ॥ ਨਾਕੇਸੁਨੇਅਧੇਨਤੇਹੋਰਿਤ੍ਰਿਤਪ੍ਰਯਾਗ॥ ੧॥ ਦਰਬਖ
 ਰਚਸਤਪਾਤ੍ਰਮੈਨਨਮਨਾਇਗੁਰਸੇਵਾ॥ ਗਰਿਸਿਮਰਨਮਾਹਿਚਿਤਜਿਹ
 ਵਹਿਪੀਤ੍ਰਿਤਸੁਤਿਭੇਵ॥ ੧॥ ਏਪਈ॥ ਪੁਛੇਗੁਰਤੇਸੁਭਸਿਖਤੈਦਪਾ॥ ਆ
 ਜਾਤਵੇਤਹੋਵੈਨਿਨਜੋਦਪਿ॥ ਗੁਰਨਿਸਰੇਜੁਤਬਚਨਪਰੇਨਥਾ॥ ਏਹਸਿਖ
 ਕੇਪਰਮਸਾਂਤਤਬ॥ ੨॥ ਤੇਟਕਛਿਦੁ॥ ਗੁਰਕੀਰਤਕੇਅਪ੍ਰੇਖਕਰੇ॥ ਸ
 ਸਥਾਂਪਦਮੀਤਨਪ੍ਰੇਖਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਤਦਾਸਨਸੈਕਰਮਾਂਤਗਹੇ॥ ਅਥਿਲਾ
 ਸੁਤਉਪਕਥੀਨਕਹੇ॥ ੩॥ ਏਹਗਾ॥ ਰਨਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦਰਿਦ੍ਰੈਗੁਰਅ
 ਵਿਗਯਾਘਾਤ॥ ਤਯਾਗਦੇਤਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜੋਸਿਧਤੀਨਰਕੇਨਤੁ॥ ੪॥ ਤੇਟ
 ਕਛਿਦੁ॥ ਗੁਰਕੇਪਨਕੋਨਨਜੇਹਰਹੇ॥ ਰਤਤੇਨਾਵਿਛੁਤਦੁਖੀਮਰਹੇ॥
 ਪਰਮਾਦਿਟਰੇਨਰਕੇਸੁਪਰੇ॥ ਉਪਨੈਪੁਨਤੇਧੁਪਚਾਇਘਰੇ॥ ੫॥ ਏਹਗਾ

॥ ਮੁਗਧਨ ਪ੍ਰੰਸ ਕਵਿ ਕਲ ਮਨ ਬਿਨ ਬਿਬੇਕ ਦੁਰਭਾਗ ॥ ਨੀਚ ਕਰਮ ਨੀ
 ਚਹਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਨਿਦਾ ਮੈਂ ਰਾਗ ॥ ੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਰਯਾਨ ਸਲਾ ਕਾ ਦੇ ਬਾਧ
 ਲੋਚਨ ॥ ਕਰਹੈ ਤਮ ਅਗਯਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸੇਚਨ ॥ ਨਿਰਾਵਰਣਾ ਦ੍ਰਿਗ ਕਰੈ ਨੂੰ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨ ਮੇਨ ਮੋਤਿ ਹਰ ਰਣ ਧਾਰ ਉਗ ॥ ੭ ॥ ਟੋਹਗਾ ॥ ਤੈਂ ਟੋਹੈ ਤੋਟ ਕ
 ਉਤੋਂ ਟੋਰ ਉਪਈ ਨਿਹਾਗ ॥ ਮੁਨਿ ਸੋਲੇ ਕ ਮਨ ਸੇ ਕ ਕੋ ਕਾ ਟੋ ਕ ਰੋਂ ਨ ਬਾਗ ॥
 ੮ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਾਬੁ ਕਤਾ ਵਲੀਤਾ ਸਦੁਤੀ ਅਧਯਾਇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਮਾ
 ਤਾ ਮੈਂ ਕਹੀ ਹਰਿ ਦਯਾਲਾ ਹਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਟੋਹਗਾ ॥ ਵਿਦਯਾ ਵਰਨੇ
 ਤੀ ਸਰੇ ਛੇਦ ਅਠਾਈ ਮਾਨ ॥ ਵਿਦਯਾ ਪਾਤ੍ਰ ਅਪਾਤ੍ਰ ਪੁਨਿ ਵਿਦਯਾ ਬ੍ਰਿਧਨਿ
 ਟਾਨ ॥ ੧ ॥ ਸਵੈਯੰ ॥ ਇਹ ਟੋਹੈ ਕੇ ਗਯਾਨੁ ਸੁਨਾਨ ਨ ਕੇ ਅਭੁ ਮਾਨ ਮਦਾ
 ਵਿਦਿਕਾਰ ਵਿਨਾਸੇ ॥ ਪੁਨ ਕੋ ਚਿਤ ਨੀਚ ਨ ਕੇ ਵਹੁ ਬੇਧ ਮਦੇ ਅਤਿ ਮਾਨ ਵਿ
 ਕਾਰ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਅਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਸ ਹਲਾਹਲ ਹੂਨ ਹਿ ਅੰਖ ਪਟੈ ਟਨ ਹੀਰ

ਫੁਤਸੋ॥ ਨਨਪਾੜਾਪਾੜੇਸੇਧਰੇਬੋਧਕਰੇਬੁਧਮਾਨਕੋਬੁਧਪ੍ਰਕਾਸੇ॥
 ੧॥ ਸੇਰਠਾ॥ ਮੋਬਨਸੈਨਾਗਰਪਾਠਸਮੇਤੀਨਿਤਨੈ॥ ਪਾਠਸਹਿਤਪ੍ਰ
 ਨਚਾਰਤਨੈਸਾਂਝੁਮੈਧੀਰਜਨ॥ ੨॥ ਟੋਹਗਾ॥ ਸੁਖੀਵਿਆਧੀਆ
 ਲਸੀਕੁਮਤਿਰਸਕਥਹੁਸੇਇ॥ ਤਿਹਆਧਿਕਾਰਨਸਾਸਤ੍ਰਕੋਖਟੋਖੀ
 ਨਨਕੋਇ॥ ੩॥ ਸਿਕਰਛੰਦੁ॥ ਕਛੁਪ੍ਰਿਤਸਨੇਹਨਲਵਣਤੰਦੁਲਤੰਕੂ
 ਧਾਮਨਦਾਮਾ॥ ਯਾਸਿਰਰੀ॥ ਨਿਹਿਤਿਤਿਤਾਧਾਮਕੀਦੁਖਧਾਮਾ॥ ਭੁਈ
 ਨਾਸਪ੍ਰਾਕਅਗਾਮਕੀਬੁਧਮੂਰੁਮੇਯਥਾਮਾ॥ ਆਧਿਕਾਰਨਹਿਤਿਯਾ
 ਸਤ੍ਰਕੋਸੋਭਨੈਨਿਤਸ੍ਰੀਗਾਮਾ॥ ੪॥ ਸੇਰਠਾ॥ ਨਿਹਨਿਨਮਤਿਕਛੁਨ
 ਹਿਸਾਸਤ੍ਰਤਾਰਿਕੋਕਯਾਕਰਹਿ॥ ਲੋਚਨਬਿਨੁਨੈਆਹਿਪ੍ਰਤਿਬਿਬੀ
 ਕਯਾਕਰੋਭਿਹ॥ ੫॥ ਟੋਹਗਾ॥ ਬੀਰਅਸਟਮੀਮੀਰਗੁਰਅਸਟਧ
 ਸਟਮੈਸਿਖਾ॥ ਪੀਰਟਸੀਗੁਰਸਿਖਮਰੋਟੋਕਮਪਾਠਆਸਿਖਾ॥ ੬॥ ਗੁਰ

ਪੁਸਤਿਕਤੁਮੀਸ਼ੁਗਪ੍ਰੀਤਮਾਦਰਸਹਾਇ॥ ਕਰਹਿਬ੍ਰਿਧਵਿਦਯਾਪਠੀ
 ਬਹਿਰਪਾਂਚਗੁਣਗਾਇ॥ ੭॥ ਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰੀਤਸੁਧਿਬ੍ਰਿਧਿਤੁਗਤਿਉਤਮ
 ਰੋਗਨਦੋਹ॥ ਕਰਹਿਬ੍ਰਿਧਵਿਦਯਾਪਠੀਚਾਂਚਾਂਤਰਗੁਣਦੋਹ॥ ੮॥ ਗੁਰ
 ਸੇਵਾਵਾਦਰਬਕਰਵਿਦਯਾਵਿਦਯਾਹੋਇ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਬ੍ਰਿਧਵਿਦਯਾਕਰਹਿਰ
 ਉਥੋਹੋਤੁਨਕੋਇ॥ ੯॥ ਅਥਵਿਦਯਾਮਹਿਮਾਦੋਹਰਾ॥ ਵਿਦਯਾਉ
 ਦੋਮਾਸਿਲਪਤਾਪ੍ਰੀਤਸੰਗਹਿਮੀਤਾ॥ ਅਖੈਨਭੋਤਸਕਰਇਨੋਪਾਂਚਨਿ
 ਧਾਸੁਖਨੀਤਾ॥ ੧੦॥ ਗੁਪਤਪ੍ਰਫਿਨਅਤੁਲਧਨੁਵਿਦਯਾਨਰੁਬਪੁਜਾਨਾ॥
 ਵਿਦਯਾਨਸਸੁਖੰਤੋਗਦੋਵਿਦਯਾਗੁਰਗੁਰਮਾਨ॥ ੧੧॥ ਵਿਦਯਾਬ੍ਰਿਧੁ
 ਪ੍ਰਦੇਸਮੈਵਿਦਯਾਦੋਵਿਸੇਖਾ॥ ਪੂਨਨ੍ਰਿਪੇਕਰਿਅਘਹਤੀ॥ ਬਿਦਯਾਬ੍ਰਿ
 ਨੁਪਸੁਦੇਖਾ॥ ੧੨॥ ਨਿਦ੍ਰਾਭੋਜਨਭੋਗਭੋਏਪਸੁਪੁਰਖਸਮਾਨ॥ ਨਰਨਗਯਾਂ
 ਨੁਨਿਜਾਧਿਕਤਾਗਿਯਾਂਨੁਬਿਨਾਪਸੁਜਾਨ॥ ੧੩॥ ਧਰਮਸੀਲਗੁਣ

੧
 ਦਾਨਤਪਾਬਿਦਯਾਬਿਨੁਜੋਨੀਤਾ॥ ਅਰਤਲੇਕਖਿਤਭਾਰਤੇਨਰੁਬਪ੍ਰਾਸ੍ਰਿਗਵਿਦ
 ਰੀਤਾ॥ ੧੪॥ ਸ੍ਵਰਸਿਰਵ੍ਰਕਮੁਨਪਲਦਨਨਸ੍ਰਿਗਯੋਗਵਿਗਨਾਰਾ॥ ਪੰਜਗੁ
 ਦਾਸ੍ਰਿਗਾਖਟਦੋਖਨਰੁਨਰਤੇਹਰਣਉਦਾਰ॥ ੧੫॥ ਪੁਰਖਅਸਾਸਤ੍ਰੀਕਯ
 ਲਖੇਗੁਣਦੋਖਨਦੀਸੀਧਾ॥ ਰੂਪਤੇਦਅਧਿਕਾਰਜੋਕਯਾਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਅੰਧ
 ॥ ੧੬॥ ਮੁਗਧਪ੍ਰਜਨਿਨਧਾਂਮਸੈਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰਜਤਨਿਨਨੰਗਾ॥ ਰੂਪਪ੍ਰਜਸ੍ਵਦੇ
 ਸਮੈਪ੍ਰਜਤਗੁਣੀਸਮੰਗਾ॥ ੧੭॥ ਏਕਾਖਰਦਾਤਾਨੁਗੁਰਜੋਸੇਵਤਨਹਿ
 ਤਾਸਾ॥ ਪਾਇਨਨਮਸਉਸ੍ਵਾਨੰਕੇਬਹੁਤ੍ਰਸ੍ਵਪਰਘਾਰਿਵਾਸਾ॥ ੧੮॥ ਰੂਪ
 ਦਰਬੰਨੇਬਨਸਹਿਤਸੂਕੁਲਨਮਬਹੁਬੰਧਾ॥ ਬਿਦਯਾਬਿਨੁਸੇਭਤਨਹੀ
 ਨਿਉਕੇਸੁਬਿਨੁਗੀਧਾ॥ ੧੯॥ ਅਲਿਕਾਰਪਟਤੇਖਾਬਿਨੁਜਟਪਿਹੋਇਵਿ
 ਰੂਪਾ॥ ਸੇਭਤਸੀਤਨਸਭਾਬਿਤਨਵਿਦਵਾਨਅਨੁਪਾ॥ ੨੦॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਸਬਦੁਸਾਸਤ੍ਰਦੋਤਯਾਗਠਹੋਯਯੇਨਾਪਰਨਿਗਮਾ॥ ਸੋਪਗਾਗੀਨਿਤਿ

ਹਿਨਾਰਾਨਿਸਿਤਮਜਲਮੋਰਿਰਰਮਯੋ॥੨੧॥ਦੇਹਰਾਗਦਿਖਵਿਦਯਾ
 ਅਤੁਯਾਸਾਥਿਨੁਭੋਜਨਗਰਲਾਅਘਾਇ॥ਸੁਭੁਕੇਸੀਗਦਰਿਦ੍ਰਵਿਖ
 ਬਿਪਨਾਰਿਬਿਖਗਾਇ॥੨੨॥ਮਾਤਾਵਤਰਖਜਾਕਰੋਪਿਤਾਜਿਵੇਹਿਭ
 ਕਾਰਾ॥ਕਰੇਨਾਰਾਜਿਉਪ੍ਰੇਮਬਹੁਸੇਕਟਾਰਸੁਖਕਾਰਾ॥੨੩॥ਬਿਦਯਾ
 ਬਾਂਧਵਾਜਿਉਸਕਲਕਾਰਜਦੇਤਸਵਾਰਾ॥ਦਾਇਕਕੀਰਤੁਦਰਬਕੀ
 ਤਾਂਤੋਪਛੇਉਦਾਰਾ॥੨੪॥ਸਹਿਸਗੁਣਾਵਿਦਯਾਵਧੋਪੁਨਾਪੁਨਾਅਭਿ
 ਆਸਾ॥ਰਸਨਾਗੋਨਿਸਦਿਨਬਸੋਜਿਉਜਲਨੀਚੇਵਾਸਾ॥੨੫॥ਸਾ
 ਸਤਕਰਤਮਦਹਤਸੁਨਨਖਲਕੇਮਦਉਪਜੀਤਾ॥ਜਿਉਦ੍ਰਿਗਤੁੰਨਪ੍ਰ
 ਕਾਸਹੈਉਲੂਅੰਧਕਰੀਤਾ॥੨੬॥ਸਵੈਯਾ॥ਮੁਕਟਾਂਗਦਕੁੰਡਲਕਿਕਟ
 ਹੈਕਰਚੰਦਪ੍ਰਭਾਗਰਮੇਤਨਹਾਰਾ॥ਮੁਖਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਭਾਦ੍ਰਿਗਕਿਨਪ੍ਰਭਾਤਨੁ
 ਕੰਦ੍ਰਪ੍ਰਭਾਰਤਸੀਘਰਦਾਰਾ॥ਇਸਨਾਨਾਵਿਲੇਪਨਚੰਦਨਕੁੰਕਮਗੀਧ

॥ ਨੀਕਰਿਗ੍ਰਿਹਤਥਾਗਾ॥ ਨਰੁਕੇਇਹਸ੍ਰੀਦਰਸਾਰਕਰੋਪਰਅੰਤਅਨੰ॥
 ਕਲੇਸਭੰਡਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਸਬਭੁਖਣਮੈਸੁਭਭੁਖਣਹੈਜਹਿਵੇਦਮਈ
 ਏਕਥਾਣੀਉਚਾਰਾ॥ ਨਰੁਕੇਵਹਿਸ੍ਰੀਦਰਬੇਗਕਰੇਬਪੁਸਾਰਾਜੀਸੇਛ
 ਲਦੇਵਹਿਸਾਰਾ॥ ਚਤੁਰਾਨਨਰੋਦਸੰਭੁਨਰੋਪਰਨਾਵਿਦਯਾਸਮਤੰ
 ਹਿਮਝਾਰਾ॥ ਨਰੁਤਾਂਤੇਸਦੀਵਪਛੇਵਿਦਯਾਹਰਿਦਯਾਲਚਹੇਜੋਪਦਾ
 ਰਬਚਾਰਾ॥ ੨੮॥ ਏਹਰਾ॥ ਥਾਈਦੇਹੋਸੇਰਠੇਦੇਇਸਵੈਯੋਤੀਨ॥
 ਏਕਸੀਕਰਅਠਥੀਸਾਬ੍ਰਿਤਚਿਤਾਬ੍ਰਿਤਕਰਹਿਮਹੀਨ॥ ੧॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀਤਾਸਤ੍ਰਿਤੀਅਯਾਇ॥ ਕੀਰਤਵਿਦਯਾ
 ਕੀਕਰੀਕਵਿਹਰਿਦਯਾਲਸਭਾਇ॥ ੩॥ ਏਹਰਾ॥ ਕਹੇਚਤੁਰ
 ਬੇਗਯਾਨਹਿਤਉਤਮਆਠਸਲੋਕਾ॥ ਸੇਕਸੁਕਹਿਇਸਲੋਕਕੇਅੰਤ
 ਹਿਮੁਕਤਿਸਲੋਕਾ॥ ੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਨਉਤਮਹੋਰਧਰਾਪਰਉਤ

ਸਪਾਉ ਧਰੇਨ ਹਿਨੀਤ ਮਰੇ ॥ ਅਤਿ ਵਾਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨ ਬਾਰ ਬਸਿ ਦਰ ਸੋਧ ਰਏ
 ਸਬ ਹੂੰ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਪ੍ਰਣ ਕੈ ਸੁਰਚੀਰ ਸੋ ਨੀਰ ਭੁਲੇ ਨ ਨੁਪੀਰੁ ਨਿਰੀਤ ਰਪਾ
 ਨ ਕਰੈ ॥ ਬੁਧ ਸੈਲ ਖਕੈ ਸਤ ਵਸਤ ਧਰੇ ਪੁਰਖ ਤਮ ਲਖਣ ਏ ਉਚਰੇ
 ॥੧॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਤਨ ਪਟ ਨ ਲਕਰ ਸੁਧ ਧ੍ਰੁਵੈ ਬੁਧ ਵਿਦਾਂਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥
 ਜੀਵ ਅਹਿ ਸਾਗੋ ਭੁਗਤਿ ਮਨ ਨਿਰਵੇਦਾ ਹਿਧਾਰਾ ॥੨॥ ਨ ਲਕਰ ਕਰ
 ਦਮ ਉਪਜ ਹੈ ਨ ਲਕਰਿ ਪੰਕ ਵਿਨਾਸ ॥ ਮਨ ਕਰ ਉਪਜਤ ਪਾਪ ਕਿ
 ਲ ਮਨ ਕਰਿ ਹੀ ਅਘਨਾਸ ॥੩॥ ਨ ਲਥ੍ਰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਨਾਨ ਤ੍ਰੈਤ ਪੀਨ ਪੀ
 ਥ੍ਰਤ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਨ ਲ ਸਨਾਨ ਗ੍ਰਸਤੀ ਨ ਕੋ ਪੂਜੈ ਉਠੈ ਨਿਰੰਤ੍ਰ ॥੪॥ ਨ ਲਨ
 ਏਨਾ ਏਨ ਹੀ ਅੰਤ ਸਕਰਣ ਮਲੀਨਾ ॥ ਸੁਰਾ ਪਾਤ੍ਰ ਕਉ ਵਾਰ ਸਉ ਧੇਏ
 ਸੁਧ ਕਥੀਨ ॥੫॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਕੀਟ ਹਲ ਸਤੁਤ ਪਗੁਣ ਨਿਗੋ
 ਹਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਪਰਸ ਪਤੁ ਹੈ ਅੰਤ ਰਤੀ ਰਬ ਏਹ ॥੬॥ ਗਥਿਤੁ ॥

ਸੀਤਲ ਸੁਗੰਧ ਮੰਦ ਭੂਖਨ ਪ੍ਰਭੰਜਨ ਕੇ ਪਰਮ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦੇ ਉਮੈ ਨ ਕੇ ਬਿਚ
 ਰੀ ਹੋ ॥ ਅਖਿ ਮਾਤ ਪਧਾਰੀ ਬਿਦਯਾ ਬਿਪ੍ਰਕੇ ਉਚਾਰੀ ਨਿਜ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਨ
 ਰੀ ਧਨ ਦਾਨ ਪਾਤ੍ਰ ਭਾਰੀ ਹੋ ॥ ਉਪਸਮਰ ਜਾਨੀ ਪੁਨਿ ਪੰਡਿਤ ਅਮਾਨੀ
 ਸੂਰਸੀ ਨ ਮਸ੍ਰਬਾਨੀ ਨ ਰਪਤ ਨੀਤ ਪਯਾਰੀ ਹੋ ॥ ਦੇਹ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦ੍ਰਿਗ
 ਮ੍ਰਿਤ ਤਾਮਹਾਨ ਨ ਗਭੁਗਵਾਨ ਪਾਦ ਭ੍ਰਿੰਗ ਤ ਕੇ ਬਿਦਿਨਾਹ ਮਾਰੀ ਹੋ ॥
 ੭ ॥ ਸਵੈਯੰ ॥ ਧਨਵਾਨ ਬਿਮਾਧਿਤ ਨਵਾਨਤ ਪੀਸੂਤੀ ਮੈਂ ਨ ਕੁਵਾਕ
 ਨਿਜੈ ਨ ਸੁਤੋ ॥ ਪਰਕਾਮ ਮਰੇ ਸ੍ਵਧਰੇ ਧਰਮਾ ਕਰਹੈ ਕਰਣਾ ਬ੍ਰਿਪਤੋ ਪ
 ਸੁਤੋ ॥ ਪਰਖੇਦ ਸਹੇ ਨ ਸਹੇ ਪਰਖੇਦ ਯਥਾ ਸੁਖ ਮੇਦ ਅਘੋੜ ਸੁਤੋ ॥
 ਕਬਹੂੰ ਕਰਤੇ ਨ ਸੁਤੇ ਦਸਤੇ ਹਸਤੇ ਹਸਤੇ ਸ੍ਵਰਗੋਦ ਸੁਤੇ ॥ ੮ ॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਦੇਇ ਸ੍ਵੈਯੰ ਦੇਹਰੇ ਪਾਂਚਕ ਬਿਤ ਸੁਏ ਕਾ ॥ ਅਸਟਛੰਦਾ ਚਿਤ ਕਸਕ
 ਕਰਹੈ ਨ ਸੁਖਿ ਨੇਕ ॥ ੯ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਾਰੁ ਕਤਾਵਲੀ ਤਾ ਸੁਚਤੁਰ

ਬਿਧਾਇ ॥ ਗਯਾਂ ਨਿਰੂਪਯੋਤਾ ਸਮੇਂ ਕਵਿਹਰਿ ਦਯਾਲ ਸਤੁਇ ॥ ੪ ॥
 ਵੇਹਰਾ ॥ ਅਥ ਪੀਰਮ ਅਧਾਇ ਮੇਵਰਨ ਨਕਰੈ ਵਿਹਾਰਾ ॥ ਖਸਕਿਟ
 ਚਿਤਰੈ ਦਨੁ ਸੂਤ ਪਰਜੁਨੈ ਉਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਗੋਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤਾ
 ਨਕਰੇ ਧਨੁ ॥ ਧੀਨੁ ਸਿਗਹਿ ਕਰਗਉਰਵਨ ਹਿਨਨਾ ॥ ਸਬਤੋ ਉਰਧ ਥਾਰਿ
 ਕੈਸੇ ॥ ਥਾਰਿਥ ਅਪੋ ਭੁਏ ਪੁਨਤੈ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਿਉ ਇਕ ਬਾਪਿ ਤਿ
 ਇਈ ਖਸਿਗ ਮਿਲ ਮਧੁਰ ਆਤਿ ॥ ਕਟੁ ਸਾਨਿ ਮਸਮੇ ਇਛੁਨ ਨ ਪਾਤੁ
 ਪਾਤਿਉ ॥ ੨ ॥ ਕੁਨੈ ਗਪ੍ਰਯਾਤੁ ਛਿਦੁ ॥ ਛਲੀ ਭੂਤ ਦਾਨੀ ਸੁਭਿ ਪਾਤੁ
 ਜੋ ॥ ਕਥਾ ਬੀਨ ਬੋਯੋ ਸੁਖੇ ਤੇ ਅਖੈ ਜੋ ॥ ਕੁਪਾਤ੍ਰੇ ਮਝਾਰੀ ਦਯੋ ਦਾਨ ਅਯੋ
 ॥ ਕੁਖੇ ਤੇ ਮਝਾਰੀ ਬੋਯੋ ਬੀਨ ਕੈਸੇ ॥ ੪ ॥ ਛਪਾ ॥ ਯਗਯ ਸੇਖ ਮੁਨਿ
 ਭੁਗਤਿ ਸੇਖ ਵਰਏ ਦੁਇ ਭੁਨਨ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਆਗੇ ਨਵਨ ਵਹੀ ਹੈ ਬੁਧ ਮਾ
 ਨਨ ॥ ਉਪਮਾ ਕਰਹਿ ਆਵਿ ਸਟ ਸੇ ਸਟ ਸੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਗ ਬਗਾਇ ਭੁਧਿ

ਨਾਨੈਧਰਮਧਰਮਵਹਿਕਹੈਮੁਨੀਸ੍ਵਰਾਹਰਿਕੁਕਤਿਨਗਤਮੈਨਾਨ
 ਨਿਨਾਇਸ੍ਵਾਥਿਨਾਦ੍ਰਿਸਟੇਨਅਨਾਪੁਨਸਾਧਵਹਿਨਗੁਨਾਨੀਅੋਨਾ
 ਕੇਨਹੀਉਪਾਧਮਨਾ॥੫॥ਸਵੈਯਾ॥ ਨਬਧਾਗਤ੍ਰਿਟ੍ਰਿਛਿਰੇਨਗ
 ਨਾਮੁਖਉਪਰਸੀਸਨਟਾਨਿਧਰੇ॥ਅਬਵਾਗਿਰਦੇਰਬੀਰਬਸੇ
 ਸਿਲਪੈਥਿਤਹੈਥਿਤਬ੍ਰਿਖਤਰੇ॥ਤਤਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿਧਾਤਪਦੇਉ
 ਪਵਾਸਧਰੇਤੀਰਬੋਵਿਰਰੇ॥ਮਨਮੈਨਬਭੋਗਨਕੀਰਤਹੈਤਬਏਸ
 ਥਾਕਿਥਿਤਨਾਹਿਕਰੇ॥੬॥ ਤੇਟਕਛੰਦ੍ਰ॥ ਨਿਨਮਾਤਾਨਿਵੇਪਰ
 ਨਾਰਿਕੁਨੇ॥ਪਰਕੋਧਨਲੇਸੁਸਮਾਂਨਤਨੇ॥ਸਬਜੀਵਿਸੁਯੇਸਮਏ
 ਖਤਨੇ॥ਵਹਿਵੈਸਨਹੈਵਿਵਪੇਖਤਨੇ॥੭॥ਦਿਹਰਾ॥ ਇਕਰੋਪਈ
 ਇਕਸੇਰਠਾਏਕੁਨੀਗਪ੍ਰਯਾਤਾ॥ਇਕਛਪਾਤੋਟਕਾਇਕੋਏਕਸਵੈਯਾ
 ਜਾਤਾ॥੮॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀਤਿਹਪੰਚਮਅਧਯਾਇ॥

ਤੁਮਹਿ ਕਹਿਯੋ ਦਿਗਰਸੁ ਭੁਕਵਿਹਾਰਿ ਦਯਾਲੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥
 ਦੇਹਗਾ ॥ ਚਤੁਰਗਤੁ ਗਤੁ ਨ ਰਨ ਕੀ ਕਹੋ ਛਿਵੇ ਅਧਯਾਇ ॥ ਪਾਂਚ ਸ੍ਵੈ
 ਜੇਤਾ ਸਕੇ ਨਤੁ ਰਨਿ ਨਿਤੁ ਬਿਕਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ਕਵਿਤਾ ਪਿਖ
 ਣਾ ਅਤਿ ਸੈਨਿ ਨ ਕੀ ਪੁਨ ਜਾ ਸਕਲੇ ਵਰ ਰੇ ਗਾਥਿ ਲਾਯੋ ॥ ਅਥੁਲਾ
 ਅਨੁਗਾਗ ਕਰੇ ਨਿਨ ਸੇ ਪੁਨ ਹਾਟ ਕਲਾ ਭੁਨਿ ਸੇ ਅਧਿਕਾਯੋ ॥ ਸ੍ਵਪ
 ਨੇ ਕੇ ਮਝਾਰ ਸੁਚੇਤ ਰਹੇ ਪੁਨ ਸਾਜਨ ਮੈ ਅਤਿ ਸੈਨ ਸਫਾਯੋ ॥ ਨਿਸ
 ਮੈ ਸਤ ਲੱਖ ਏਲਖੀਏ ਵਰੁ ਮਾਨੁਖ ਨਾ ਕਗਿ ਰਯੋ ਪਿਤੁ ਮਾਯੋ ॥ ੧ ॥
 ਦਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਦੀ ਵਕਰੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦੇ ਵਭੁ ਨੇ ਨਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਯਾਸੁ
 ਗੀਰਾ ਮਧੂਰੀ ਅਤਿ ਸੈਨਿ ਤੁਸੇ ਵਤ ਨੇ ਧਰਮੀ ਨਰੇ ਤਾਂਈ ॥ ਜਾਨਨ
 ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਨਿਤੁ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਰ ਬਿਰਾਜਤ ਏ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਤੇਨ ਰੁਕੁਮ
 ਬਿਰਾਜਤ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗੋਬ ਸਹੈ ਸਹਿ ਸੈਨ ਹਿਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਲੋਕੁ ਕੀ ਅੰ

ਸਨਹੀਨਿ ਸੰਕੇਤਿ ਦਾਨ ਦਯਾ ਮਧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਅੰਨ ਨ ਜਾ ਸਖ
 ਸੀਨ ਸਦਾ ਪੁਨ ਕੇ ਮਲ ਜਾ ਸਸੁ ਭਾਵੁ ਲਖਾਵੈ ॥ ਸਿਤ ਗੁਰੂ ਨ ਨੀਸਵੈ
 ਤਾਪ ਗਾਸੀ ਸਨਿ ਰਿਤ ਰਿਨੇ ਭ੍ਰਿਨਿ ਵਾਵੈ ॥ ਜਾਂ ਮਨਏ ਗੁਣ ਪਾਂਚ ਦਸੇ ਨਰ
 ਕਾਤ ਨੁਤ ਜਾਗਨ ਰੂਤ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਚਾਹਿ ਘਨੀਨਿ ਨ ਕੀਮਨ ਸੇ ਪੁਨੀ
 ਨਰ ਨੀਤਿ ਸੰਤੋਖ ਤੇ ਭਾਗਤਾ ॥ ਜੇ ਸੁਪਨੇ ਮਹਿ ਸੂਰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ
 ਨਿਨਾ ਮਿਤ੍ਰਾ ਨਿਠਾ ਗਤਾ ॥ ਜੇ ਨਰ ਆਲਸਵਿਤ ਅਹੇ ਪੁਨ ਜਾ ਸਦਾ ਖੁਧਿ
 ਅਧਿਕ ਲਾਗਤਾ ॥ ਏਖੈ ਟਲੈ ਖਣ ਜਾਸਾਵੈ ਖੇਵੁ ਹਟੇ ਰੁਨਿ ਜੇ ਨ ਨਿਤੋ
 ਨਰ ਆਗਤਾ ॥ ੪ ॥ ਬਾਂਧਵੁ ਮਾਂਹਿ ਨਿਰੋਧ ਸਦਾ ਅਤ ਸੇ ਕਰਦੇ ਹਿਸਰੇ
 ਗਰਹੇ ॥ ਮੂਰਖ ਨਿਤੁ ਨਿਕਾਸੀ ਗਹੈ ॥ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੀ ਸੁਭਾਵੁ ਸਦੀਵੁ ਅਹੇ ॥ ਜਾ
 ਸਸਦੀਵੁ ਗੀਰਾ ਕਵਰੀ ਇਹ ਪਾਂਚ ਕੁਲੰਖਣ ਜਾਸਗਹੇ ॥ ਤੇ ਨ ਰੂਤ ਜਾ
 ਗਾ ਅਏ ਨਰ ਕਾਨ ਰੂਟੇ ਹਲਹੀ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਕਹੇ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਇਤਸੀਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀਤਾਸਖਸਟਮੇਧਯਾਇ॥ ਰਤੁਰਗਤਲੇਖਣਕਹੇ
 ਕਵਿਹਰਿਦਯਾਲਬਨਾਇ॥੬॥ ਏਹਗਾ॥ ਵਾਰ੍ਯਨਿਰੂਪਣਅਥ
 ਕਰੇਸਪਤਮਧਯਾਇਮਝਾਰ॥ ਫਿਰਕੁਦਮਤਿਛੁਦਕੋਕਰਤਸਮੰਦ੍ਰਪ੍ਰਕਾ
 ਰ॥੧॥ ਮੰਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਤਪਦਾਨਨਪਥਾਧਵਾਦਿਨੋਆਹਿ॥ ਜੇਨਰੁਪੀਤ੍ਰਤੁਕਾ
 ਲਕਰਿਕੋਰੱਖਕਨਹਿਤਾਹਿ॥੧॥ ਸੁਖਕਰਥਿਧਤਕਰਮਮਹਿਤਿਹਦੁਸ
 ਤਰਯਲਹੇਇ॥ ਹਸਤੀਧਾਰੇਗਰਭੁਕੋਤਨਤਰੁਦਿਤੀਸੋਇ॥੨॥ ਜੀਵ
 ਕਰਮਆਪੇਕਰੇਆਪੇਤਿਹਯਲੁਕੁਤਾ॥ ਆਪਰਮਤਸੀਸਾਰਮਹਿ
 ਆਪੇਤਹਿਤੇਮੁਕਤਿ॥੩॥ ਦੁਖਮਯਮਿਥਜਾਭਾਵਨਾਸੁਖਦਭਾਵਨਾਸੈ
 ਤਾ॥ ਗਾਂਠਭਾਵਨਾਕਰਕਰਮਨਿਸੂਯਸਕਲਨਸੈਤਾ॥੪॥ ਸਤੁਗੁਣਅਵ
 ਸਰਕੇਪਛੇਸੋਭਾਵਿਤਮਨਾਕਾ॥ ਗਮਨਕਾਲਥਾਮਾਂਗਾਨਿਉਮੰਗਲਗ
 ਰਧਪਵਾਕ॥੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਨਬਭਾਂਨੁਉਦੈਦਿਗਪਸਰਮਹੈਪ੍ਰਨਮੇਰ

ਚਲੈ ਅਤ ਸੈ ਨ ਬਹੀ ॥ ਗੀਰ ਸ੍ਰਿਗ ਸਿਲਾ ਨ ਬਹੁ ਪਦ ਮਾ ਅਗਨੀ ਅਭਿ
 ਸੀਤਿ ਲਹੁ ਕੋ ਬਹੀ ॥ ਸਬ ਕੋ ਅਤਿ ਸਾਜਨ ਸੀਤ ਨਾਵਹਿ ਸ੍ਰੁਠ ਗੀਰਾ
 ਨ ਕਹੇਤ ਬਹੀ ॥ ਭਨ ਭਾਂਤ ਰਿਦੇ ਪਰ ਸੀਤਾ ਗੀਰਾ ਸੁਸਮਾ ਅੰਬਹੀ ਅ
 ਬਹੀ ਅਬਹੀ ॥ ੬ ॥ ਤੇਵ ਕਛਿ ਦੁ ॥ ਬੁਧਿ ਕੋ ਛਲੁ ਸਾਰਾ ਬਿਰਾਰ
 ਰਹੇ ॥ ਤਨੁ ਕੋ ਛਲੁ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਤਾਇ ਗਹੇ ॥ ਧਨ ਕੋ ਛਲੁ ਸਾਰਾ ਸੁਪਾੜ ਦਿਨੇ
 ॥ ਛਲੁ ਸਾਰਾ ਗੀਰਾ ਸਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਿਨੇ ॥ ੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਆਨ ਨਹੈ ਸਾ
 ਸਤ੍ਰਾ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਤੇ ਬੁਲਨੁ ਆਸਾ ॥ ਸੁਰੁ ਬਾਨੀ ਬਿਨੁ ਬਦਨ ਕੋ ਸੁਖ ਨਹੈ
 ਪ੍ਰਲਖਤਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ਸਵੈ ਜਾਨੈ ਨਹੁ ਹੋ ਸਮਰੰਥਤਿ ਸੇ ਪ੍ਰਥੁ ਕਾਮਨਹੀ
 ਕੋਉ ਯਾਨਗਾ ਮਾਂਹੀ ॥ ਮਾਨੁਖ ਉਦਮਵੀਤ ਅਹੋ ਤਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਦੁਰਾ
 ਹੋਨਗਾ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਗੁਣਾ ਪਾਨ ਪੁਮਾਨ ਅਹੋ ਪਰਦੇ ਸਤਿ ਸੇ ਕਛੁ ਨਾਦਰ
 ਸਾਹੀ ॥ ਜੋ ਮਧੁਰੇ ਸੁਪਵਾ ਕਛੁ ਨੇ ਸਬ ਸਾਹਤਿ ਨੇ ਨ ਕਨ ਦੁਖਾਹੀ ॥ ੯

॥ ८८ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਨਕੇ ਦਾਨ ਤੇ ਹੋਤ ਪ੍ਰਸੰਦ ਤ੍ਰਿਭੁਨਾ ਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
 ਈਤਨੇ ਜਾਮੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਐਪਈ ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਅਰੁ ਪਯਾਰ
 ਕੇਈ ॥ ਬੁਧ ਮਾਨ ਜਨਨੁ ਖੇਸੈ ਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਵਾ ਕਸੰਤੁ ਹੋ ॥ ਕਹੇਨਾ
 ਤਿਸੇ ਸਬਦੁ ਮੰਤੁ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਲਾਗੇ ਮਧੁਰ ਝੂਠੁ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਹਿ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਤਿ
 ਕੁਧੇ ਤਾਂ ਕੋ ॥ ਏਹ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਸੀਤਨ ਕੋ ॥ ਏਹ ਅਨੁਗਾਮੀ ਜੋ ਰਾਜ
 ਜਨਨ ਕੋ ॥ ੧੨ ॥ ਏਹਗਾ ॥ ਦੇਸਤਰੇ ਇਕੁ ਤੋਟਾ ਕਿਕਉਤੁ ਜਸੈ ਜੋਨਾ
 ਨਾ ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਇਕਾਦਸ ਬ੍ਰਿਤ ਕੀ ਮੈਲ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਨਿਦਾਨ ॥ ੧ ॥ ਇਤਸ੍ਰੀ
 ਸਾਰੁ ਕਤਾਵਲੀ ਤਾਸ ਸਪਤ ਮੇਧ ਜਾਇ ॥ ਤਾਂ ਮੈਵਾ ਕਨਿ ਰੂਪ ਜੋ ਕਵਿਹੰ
 ਰਿਦ ਜਾਲ ਸਤੁਇ ॥ ੭ ॥ ਏਹਗਾ ॥ ਉਦਮ ਦੁਰਨੇ ਅਸਟ ਮੇਵੁਦ
 ਸਫਿਦ ਸਰੋਨਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮਨ ਅਲਿਲੇਤਰ ਸਤਾਂ ਕੋ ਸਿਧ ਮਨੇਨ ॥ ੧ ॥ ਉ
 ਦਮ ਕਾਰਿ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਮਿਲੈ ਕੀਰਤਤੁ ਜਾਗੇ ਹੋਤਾ ॥ ਬੁਧ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ

ਹੈ ਬਿਦਯਾ ਭਯਾਸ ਉਚੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਉਦਮ ਕੇ ਰੂ ਕਲੈ ਮਧਨਾ ਮਾ ਪ੍ਰਤਿਮਾ
 ਗਾਉ ਗਾਨੀ ਦਿਨ ਵਸੇ ਵਤੇ ਵਧੈ ਪ੍ਰਲਯਾ ਜਿਉ ਵਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਉਦਮ ਉਤਮ
 ਮਿਤ੍ਰ ਵਤਭਯੇ ਸੁਜੰਤ ਸਮਾਨਾ ॥ ਆਲਸ ਸਤ੍ਰਾ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਉਭੈ ਵਿਪਰ
 ਯੋਗਯਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਵਿਦਯਾ ਸੇਵਥ ਪਾਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਨ ਕਾਰਿ ਨਿਗਬਿਤ ਹੋਇ
 ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਰਪ ਕੋ ਟੰਗਾ ਜਿਉ ਕਰਣ ਯੋਗਯਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸੋਰ
 ਠਾ ॥ ਅਭਯਾਗਤ ਖੀਰਾ ਦਿਖੇਤੀ ਕਾਰਿ ਦਾਰਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਅਥਲ ਕੋਟ
 ਰਥਾ ਦਿਤਥਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਸਭਾ ਜਿਤਾ ॥ ੫ ॥ ਨਾਗਤ ਹਤ ਹੁਇ ਤ੍ਰਾਸ
 ਦੁਗਭਿਖਨਾ ਸੋ ਸਜੀ ਕਾਰਿ ॥ ਕਲੈ ਮੇਨ ਕਾਰਿ ਨਾਸਤਥਾ ਨਾਪ ਕਾਰਿ ਪ
 ਪਹਤਾ ॥ ੬ ॥ ਇਹ ਰਾਗਾ ਦਿਵਾਚਿਤ ਵਨੀਧਾਰ ਕਾਰਿ ਉਦਮ ਤਯਾਗੇਨਾ
 ਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਉਦਮ ਕਹੁ ਕੋ ਨ ਕੋ ਮਿਲੇ ਤੇਲਾ ਤਿਲ ਮਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ
 ਕਰਮਾ ਵਿਪਾਕ ਕੋ ਸਿਮਰੇ ਹੋਤ ਪ੍ਰਸੇਦਾ ॥ ਨਰਤਧਾ ਮਕੇ ਸਾਂਤਹਿ ਤਮਾ

ਇਹੁਪਸੁਤੁਖੇਦਾ॥੮॥ਸਵੈਯਾਸਬਹੀਕਰਮਾਕੇਅਰੰਭੁਵਿਖੇਬੁਧਿ
 ਮਾਨਸਦਾਛਲਕੇਸਿਮਰੇ॥ਆਤਿਪ੍ਰਾਰਥਧਾਂਤਕਰੇਗਮਲਿਨਿਨਕੇ
 ਛਲਕੂਰਸੇਦੁਰਹਰੇ॥ਜਿਹਕਾਰਨਕੇਛਲੁਚਾਰੁਲਖੇਵਹਿਧਾਰਿ
 ਦੈਤਨੰਮੋਵਿਚਰੇ॥ਸਬਕਾਨਕੇਆਦਿਬਿਚਾਰੁਲੇਪੁਰਖੇਤਮਲੰ
 ਖਣਏਉਚਰੇ॥੯॥ਧਨਆਪਇਕੰਤਕਰੇਨਨਜੋਨਿਨਾਬ੍ਰਿਤਨਾਮਿ
 ਤਹਿਉਤਮਤੇਈ॥ਸਵਿਤਾਬਿਤਸੇਨੁਕਰੇਬ੍ਰਿਤਆਪਨਮਾਧਿਮ
 ਮਾਨੁਖਯਾਨਗਸੇਈ॥ਪੁਨਆਪਨੀਜੀਵਕਾਂਯੋਕਰਿਯੋਨਨਨਧਿ
 ਨਕੈਆਧਿਮੇਲਖਵੇਈ॥ਗੁਣਮੈਅਧਮਾਧਿਮਤੇਨਰਹੋਧਨਯੋ
 ਧਿਤਸੇਤਨਪੋਖਤਜੇਈ॥੧੦॥ਨਰਾਜੁਛੁਟਾ॥ਤ੍ਰਿਕਾਲਦੁਵਯ
 ਦੁਖਮੈਉਪਾਇਰੱਖਅੰਤਮੈ॥ਨਿਦਾਨਹੋਵਿਰਧਕੇਸੁਮਾਤਤਾਤਨੀ
 ਤੁਮੈ॥ਕ੍ਰਿਤਾਂਤਧਾਂਮਕਾਂਮਕੇਅਲਿਕ੍ਰਿਤੀਸਮਸੁਹੋ॥ਸੁਕੁਸੁਕੁਨਿਕੇ

ਤਤੀਤਥਾਪਿਤਯਾਗਸ੍ਰੋਸਟਿਯੋ॥੧੧॥ਸੋਰਠਾ॥ ਜੋਥਨਥਨਅਵਿਵੇਕ
 ਪ੍ਰਤਤਾਰੰਧਰਮਾਰਿਪ੍ਰਾਦਿਤਅਨਰਥਇਕੋਕਨਹਾਰਤਹਿਕਯਾ
 ਕਥਾ॥੧੨॥ਦੋਹਰਾ॥ ਖਟਦੋਹੇਤ੍ਰੈਸੋਰਠੇਉਭਯਸਵੈਯੋਨਾਨਾਇਕ
 ਨਰਾਨ੍ਦ੍ਰਾਦਸਸਬੇਛੰਦਾਨਿਦਾਨਾ॥੧॥ ਇਸ੍ਰੀਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀ
 ਤਿਹਿਅਸਟਮਅਧਯਾਇ॥ਤਾਂਮਹਿਉਦਮਵਰਨਿਓਕਾਵਿਹਰਿਯਾ
 ਲਬਨਾਇ॥੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ਨਉਮੇਕਹੋਉਦਾਰਤਾਨਾਂਤ੍ਰੇਬਿਦਯਉਦਾਰ
 ॥ਧਨਨਿਦਯਬਿਨਦਾਨਜੋਸਾਤਸਲੋਕਉਚਾਰਾ॥੧॥ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥
 ਸਰਤਾਂਨਅਚੇਅਪਨੇਨਲਕੋ॥ਨਕਦਾਪਿਭੁਖੋਬ੍ਰਿਖਸ੍ਵਾਛਲਕੋ॥ਸ
 ॥ਸਿੰਕੋਨਹਿਅਭੁੰਕਥੀਭੁਖਹੋ॥ਧਨਤਯੋਪਰਹੇਤਬਡੇਰਖਹੋ॥੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਧਨਕੋਭਾਗੀਚਾਰਹੋਧਰਮਚੋਰਨ੍ਰਿਪਆਗਾ॥ਕਿਪੈਂਤਾਂਪੈਕ੍ਰ
 ਤਤ੍ਰੈਵੈਨ੍ਰਜੋਸੈਤਯਾਗਾ॥੨॥ ਦੁਵੈਯੋਛੰਦਾ॥ਸਬਨਕਰਤਪਦਾਰਥ

ਸੀਗਰਪੁਨਤਿਹਰਖਯਾਕਰਤਉਪਾਇ॥ਉਤਮਰਖਯਾਤੁਯਾਗਪਦਾਰ
 ਬਅਬਾਇਨਪਗਵੈਸਟਾਂਤਬਤਾਇ॥ਜਿਉਨਲਸਰਕੇਸੂਕੇਸਰਮੇਵਾਇ
 ਮਹੈਵਾਸ਼੍ਵਾਰਥਿਲਾਇ॥ਨਾਕ੍ਰਿਮਸੁਕੇਨਨਲਪਰਵਾਹਕਸੁਕੁਗਸ੍ਵਾ
 ਦਾਤੇਉਅਰਥਸੁਕੁਇ॥੩॥ਦੇਹਗਾ॥ ਧੰਨੁਸਿਗਰਤੇਦਾਨਧਨਸੇਕੁ
 ਦਾਅਧਿਕਪਛਾਨਾ॥ਬਿਨਾਦਾਨਜੇਦਰਬਹੈਸੋਬਨਸੁਮਨਸਮਾਨ॥
 ੪॥ਨ੍ਰਾਨਜਿਤੇਦੁਯਨਪਤਪੀਸ੍ਰਿਦਵਿਦ੍ਵਾਨਉਦਾਰਾ॥ਦੀਨਮਾਨਨਹ
 ਨਵਕੁਣੀਹਰਿਬਪੁਤਾਸਨੁਹਾਰਾ॥੫॥ਸਵੈਯਾ॥ਸਿਧੁਅਗਾਧਅ
 ਹੋਲਵਣੇਦਕਤਦਯਪਕਯਾਕਹੁ॥ਪਯਾਸਨਟਾਰੇ॥ਨਾਨੁਪ੍ਰਮਾਨਜੇ
 ਵਾਰਿਸੁਭਾਰਿਤ੍ਰਿਖਾਨਰਿਨਾਰਿਮ੍ਰਿਗਾਦਿਕੀਹਾਰੇ॥ਨੈਕੁਧਨਾਢਿ
 ਤਥਾਪਬਡੈਅਰਥੀਵਯਰਥੇਜਿਹਜਾਤਨਦੁਾਰੇ॥ਨ੍ਰਾਧਨਰਾਸਨਿਗ
 ਸਕਉਖਕਸੋਧਨਕਯਾਦੁਵਤੀਛੁਤਧਾਰੇ॥੬॥ਹੋਸਰਸੇਸਿਧੁਤੇਸ

ਰਸੇਰਤਨੇਦਰਖਾਨਨਤੁਸਿਬਭਾਵੈ॥ ਅਜਾਸਸ੍ਰਮੀਪਥਕੀਨਨਕੇਸ੍ਰਮ
 ਨਾਸਨਮੇਸਮਰੋਬਦੁਸਾਵੈ॥ ਜੇਸਰਜਯੋਧਨਨੈਕਧਨੀਨਿਹਦੁਰਹਿ
 ਤੇਸਬਕੇਦਰਸਾਵੈ॥ ਸਿੰਧੂਧਨੀਕੁੰਦੇਨਕਨੀਕਿਧੋਪਕਥਨੀਪਰਪੀ
 ਸਕੇਲਾਵੈ॥ ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਕਤੋਟਕਤੋਦੋਹਰੇਏਕਦੁਵੈਯਾਛੰਦੁ॥
 ਉਤੁਜਸੈਯੋਧੀਰਜਨਸਤਸਲੋਕਚਿਤਰੀਦ॥ ੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਰੁਕ
 ਤਾਵਲੀਤਿਹਿਨਉਮੇਅਯਾਇ॥ ਉਤੰਮਕਹੀਉਦਾਰਤਾਕਵਿਹਰਿਦ
 ਯਾਲਸੁਰੁਇ॥ ੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦਸਮੇਦੁਸਛੰਦਕਾਰਿਕ੍ਰੋਧਾ
 ਵਿਕਵਖਿਆਨੁ॥ ਹਾਨਕਰੇਅਰੁਜਾਨਕੈਮਾਨਕਰੈਦੁਖਖਾਨ॥ ੧॥
 ਮਧੁਰਾਰਛੰਦੁ॥ ਪਹਰੇਕੁਰੈਲਾਧ੍ਰਿਤਦਿਤਸੈਲਾਤੁਪਤਾਨਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਮਧੁਰੇਨਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਗਵਿਅੰਤੁੰਗਾਨਿਹਨੀਦਘੋਰਾਨਬਲਛ
 ਕੰਤਾ॥ ਤਿਹਸ੍ਰੀਤਨੀਤਾ॥ ੨॥ ਤਿਲਕਛੰਦੁ॥ ਪਰਅੰਨਹਰੇਯਪਰੰ

ਨਚੁਰੇ॥ ਪਰਸੇਜਰਸੇ॥ ਗੁਰਨਾਰਿਗਸੇ॥ ੩॥ ਪਰਧਾਮਬਸੇ॥ ਪੁਨਫ
 ਨਨਸੇ॥ ਯਦਿਇਦੁਅਹੇ॥ ਤਹਿਸੀਨਰਹੇ॥ ੪॥ ਤੇਟਕਛੰਦੁ॥ ਖੁਧਿਅ
 ਸਮਨਾਤਨੁਖੇਦਅਹੇ॥ ਨਹਿਭਿਤਸਮਾਤਨੁਸੇਖਕਹੈ॥ ਨਨਨੁਖਨਨਾ
 ਦਿਦਯਾਕੇਸਮਾ॥ ਨਹਰਖਕਕਾਯਸਮਾਨਖਿਮਾ॥ ੫॥ ਖੁਧਿਅ
 ਕਰਿਆਤੁਰਜੇਨਰਹੈ॥ ਖੁਧਿਕਾਂਤਉਭੈ॥ ਤਿਨਕੀਨਰਹੈ॥ ਅਤਿਆ
 ਤੁਰਭਿਤਹਤੇਨਨਗਾ॥ ਸੁਖਨੀਦਉਭੈ॥ ਤਿਨਕੇਨਨਗਾ॥ ੬॥ ਮਨੁਜਾ
 ਤਰਜੇਨਨਆਇਸਹੀ॥ ਤਿਨਕੇਨਹਿਤਾਸਨਲਾਨਕਹੀ॥ ਦਰਬਾ
 ਤਰਜੇਨਨਆਹਿਘਨਾ॥ ਤਿਨਕੇਗੁਰਨਾਂਨਹਿਬਿਧੁਜਨਾ॥ ੭॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ਕ੍ਰੋਧਅਨਰਥਨਿਮੂਲਕ੍ਰੋਧਨਨਮਅਰੁਮਰਨਦੇ॥ ਕ੍ਰੋਧਬਰਮ
 ਨਿਰਮੂਲਤਾਤੇਕ੍ਰੋਧਤਯਾਗਸੁਕੁ॥ ੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕਾਲਕੁਟਅਹੁਕ੍ਰੋ
 ਧਸੈਬਰੇਅੰਤਰੇਆਹਿ॥ ਕ੍ਰੋਧਨਿਨਾਸੈਕ੍ਰੋਧਹਿਤਵਿਖਨਹਿਸ੍ਵਸੈਦਾ

ਹਿ॥੯॥ਮਾਨਨਿਮੂਤਾਪ੍ਰਿਤਿਤੋਸੀਘਰੇਪਤੈਨਾਸਾਰੈਪ੍ਰਤਿਤਿਤਕਪ-
 ਟਕਰਸਭਗੁਣਲੋਭਪ੍ਰਨਾਸ॥੧੦॥ਕਰੈਬਖੀਲੀਬਲੀਸੋਪਾਪਕਰ
 ਮਮੈਪਯਾਗੁ॥ਤ੍ਰਿਯਾਪ੍ਰਤਿਤਸਾਜਨਕਲੋਮ੍ਰਿਤੁਦੁਗਇਹਰਾ॥੧੧॥
 ਕੋਇਕਾਮਿਤ੍ਰਨਕਹੁਕੋਇਕਾਰਿਪ੍ਰਕਹੁਨਾਹਿ॥ਨੀਵਨਕੇਗੁਣਦੋਖਨੇ
 ਸੋਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਤੇਆਹਿ॥੧੨॥ਦੋਤਿਲਕੇਮਧੁਭਾਰਦੁਇਤ੍ਰੋਤੋਟਕਪਹਿਰਾ
 ਨਾ॥ਚਾਰਦੋਹਰੇਸੋਰਠਿਕਵਾਦਸਛੰਦਬਖਾਨ॥੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਾ
 ਰੁਕਤਾਵਲੀਤਾਸਦਸਮਾਯਜਾਇ॥ਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕਤਾਮੈਕਹੈਮੋਖਨਿ
 ਮਿਤਾਵਿਹਾਇ॥੧੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ਏਕਾਦਸਮਾਯਜਾਇਸੋਸਿਤ
 ਨਕੀਪਰਸੀਸਾ॥ਦੁਰਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਹੈਕਹਿਸਲੋਕਖਟਬਿਸਾ॥੧॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਪਰਕਾਵਯਸਦੋਖਅੰਦੋਖਨੁਨੇਕਦੁਵਾਕਕਹੈਨਪਰਿਤਸ
 ਹੇ॥ਅਪਨੇਗੁਣਐਗੁਣਤਯੋਪਰਕੇਰਹੁਮੈਦੋਕਹੈਦੋਕਬੀਨਕਹੈ॥ਹਿ

ਦੇ ਕੇ ਚਿਤ ਚੇਤ ਤਾ ਚਿਤ ਭੁਯੋ ਵਿਖਿਓ ਤੇ ਪਰਿਤ ਡਰੀਤ ਰਹੇ ॥ ਸ੍ਰਵਣਾ ਦਿਨ ਨੈ
 ਸ ਬਥੀ ਪਹਨੈ ਸਮਧਾਂ ਬਥਨੈ ਪਰਿਕਾਂਤ ਰਹੇ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗਾ ਦਰਤ ਮਾ
 ਨ ਭਾਵੀ ਬਿਪਤ ਸੀਤ ਸੇਵ ਤੇ ਨਾਸਾ ॥ ਨਿਊਰੀ ਗੋਦ ਕ ਅਚ ਨ ਤੇ ਦੁਰਗਾ
 ਤਿ ਪਜਾਸ ਦਿਨਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸਿਤ ਕਰੇ ਨਹ ਵੈਰ ਕ ਹੂੰ ਸਬ ਕੋ ਹਿ
 ਤੁ ਮੈ ਵਰਤੇ ਅਤ ਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤਨੁ ਕੋ ਨ ਬਦਾਹਿ ਤੁ ਕੇਵਹਿ ਤਦ ਜਪ ਦੇਤ ਸੁਖਾ
 ਮਿਤ ਹੀ ॥ ਨੈ ਸੇ ਕੁਠਾਰ ਕਟੇਤ ਰੁਚੀ ਦਨ ਬੀਧ ਤਿਸੇ ਮੁਖ ਦੇਵਤ ਹੀ ॥ ਏ
 ਤੁ ਇਹੀ ਸਰਬਾਤ ਮਹੇਰਤ ਤਾਂ ਪਤ ਕੀਨ ਮੇਂ ਨਿਤ ਹੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗਾ ॥
 ਨਰਨਾ ਭਰਣ ਸਰੂਪ ਤਨੁ ਰੂਪ ਅਭਰਣ ਗੁਣਾਹਿ ॥ ਗੁਣ ਕੇ ਰੂਪ ਟਗਾਂ
 ਨ ਨਿਨ ਗਾਂ ਨੁ ਆਭਰਣ ਬਿਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਦਰਪਣ ਮਰਜਨ ਮਾਨ ਨਿਊ
 ਨਿਰਮਲ ਹੋਵਤ ਸੇਇ ॥ ਤੁਥਾ ਰਜਾਂ ਨ ਅਭੁਜਾ ਸਕਰਿ ਵਿਮਲ ਮਨੀ
 ਖਾਹੇਇ ॥ ੫ ॥ ਨਿਊ ਨਲ ਭੀਤ ਰਪਦ ਮਥਿਤ ਨਲ ਸਪਰਸ ਨਹਿਤਾ

ਹਿ॥ ਗਯਾਨੀ ਸਬਦਾ ਵਿਕਟਿ ਖੇਡੇ ਗਤ ਪਰਨਾ ਲਿਖਾਹਿ॥ ੬॥ ਘਰਸ
 ਨਛੇਦ ਨਦਹਨ ਮੈ ਕੰਠ ਨਦੁ ਪੇਨ ਆਸਾ ਗੰਨ ਨ ਸਹਿ ਤੋਲਣੁ ਹੁਤੇ ਹਟਕ
 ਦੁਖੇ ਜੈਸਾ॥ ੭॥ ਤਨੁ ਦਾਹਨ ਛੇਦ ਨਾ ਬਿਪਤ ਨਹਿ ਅਸਦੁਖੇ ਸੀਤਾ॥ ਵਿਖਯ
 ਸੰਗਤੋ ਨਿਉ ਦੁਖੋ ਵਿਖਯ ਅਸੀਤ ਕਰੀਤਾ॥ ੮॥ ਕ੍ਰਮ ਰੋਤ ਕੀ ਚੂਲ ਪਰ
 ਖੰਡ ਮਾਨਭੀ ਸੋਭਾ॥ ਤਿਉ ਗੁਣ ਕਾਰਿ ਨਿਹਾਰਿਤ ਰੂਪਿ ਜੋ ਤਿਹਨ ਦੇਖ ਕਰ
 ਖੇਭਾ॥ ੯॥ ਦੁਸਟਾ ਕ੍ਰਿਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੀਨੋ ਸੋ ਨਲ ਮੈ ਰੋਖਾ॥ ਸੀਤ ਕ੍ਰਿਆ ਅਤ
 ਅਲਪ ਭੀ ਸਿਲਾ ਰੋਖਾ ਨਿਉ ਦੇਖਾ॥ ੧੦॥ ਚੰਦਨ ਸੀਤਲ ਲੋਕ ਮੈ ਚੰਦਨ ਤੇ
 ਸਾਸਿ ਸੀਤਾ॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦ੍ਰਾਨੁ ਗਲ ਤੇ ਸੀਤਲ ਸਤ ਸੰਗਤੀਤਾ॥ ੧੧॥ ਏ
 ਕ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਣ ਵਾਂਗ ਸੁਭ ਸੰਸਾਰ ਅਗੁਣ ਅਕਾਮਾ॥ ਵਿਕਰੀ ਸਾਸਿਤ ਮਰੇਹ
 ਰੇਤਾਰੇ ਕੋਟਾ ਕ੍ਰਿਹ ਕਾਮਾ॥ ੧੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਵਿਦ੍ਵਾਨ ਕੋ ਨਾਨਤਾ ਵਿਕਟਿ
 ਦੁਨਾ॥ ਰੀਭਾ ਭੋਗਨ ਤੇ ਨੁ ਸੁਖ ਨਾਨੇ ਸਕੂਨ ਆਨਾ॥ ੧੩॥ ਸਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਮੋ

ਰਤੁਰਭੀਰਤਰਵੇਦਬਿਤਵਾਕਾ॥ ਅਤਮਗਜਾਂਨੁਨਨਾਨਿਓਨਿਓਰਥੀ
 ਰਸਪਾਕਾ॥ ੧੪॥ ਗੀਗੀਗੀਰਿਮੈਮਾਨਕਨਹੀਮੈਤੀਗਨਗਨਨਾਹਿ
 ॥ ਨਿਦਨਤਰੁਬਨਬਨਨਹੀਸਿਤਨਪੁਰਪੁਰਮਾਹਿ॥ ੧੫॥ ਨਿਰਮਲਮ
 ਤਿਮਾਨੀਪੁਰਖੁਦੁਇਛਲਕੀਇਛੁਧਾਰਾ॥ ਸਰਬਸਿਗਨਿਗਬ੍ਰਿਤਤਾ
 ਵਾਬਿਰੁਤਵਿਸਤਾਰਾ॥ ੧੬॥ ਉਪਕਾਰੀਪਯਾਰੀਗੀਰਾਕਰੋਅਕ੍ਰਿਤ
 ਮਪ੍ਰੀਤਾ॥ ਸਿਤਨਇਹੀਸ੍ਰੁਭਾਵਹੈਸਸਿਸੀਤਲਕਿਨਕੀਤਾ॥ ੧੭॥ ਸੋ
 ਤਰੇਕੋਇਕਕਹੂੰਹੈਕਿਹਿਕਰਿਦਆਸ੍ਰਿਛਾ॥ ਬਨਬਨਮੈਬਨਰਰਣਕੇ
 ਵਾਸਯੋਗਯਬਹੁਬ੍ਰਿਛਾ॥ ੧੮॥ ਜੋਨਨਕੇਥੀਪਨਹਰੇਸੋਸਾਧੂਕਹੂੰਏਕਾ॥
 ਕਰਮਕ੍ਰਿਅਜੋਨਨਵਿਖੇਨਨਸਮਰੰਥਅਨੇਕਾ॥ ੧੯॥ ਦਿਨਪ੍ਰਸਿਨਥੀ
 ਰਾਦਿਕਰਮੇਰਮੇਦਪਨਥੈਨਾ॥ ਸਿਤਖੁਸੀਪਰਹਿਤੁਬਿਖੇਸਠਪਰਬਿਪ
 ਤਾਰੈਨਾ॥ ੨੦॥ ਅਰਥੀਪ੍ਰਸੰਨਗਤਮੈਸੁਲਭਅਗਾਰਅਗਾਰਾਦਾ

ਤਾਉਤਰਵੰਤਵੈਦੁਰਲਭਨਰਸਿਸਾਰ॥੨੧॥ਸ੍ਵਗੁਣਦੋਖਪਰਜਾਰਨਾ
 ਅਰਥੀਵਯਰਥਾਤਿਨੀਤਾ॥ਇਨਰਾਵੰਦੋਕਹਨਮੈਸਿਤਨਨੀਭੁਲਨੀਤਾ॥
 ੨੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਕਰਕੋਪਰਗਾਰਭੁਏਨਿਵੰਦੋਕੁਮਾਗਿਰੇਪੁਨਊਰਧ
 ਹੋਈ॥ਅਥਿਤਅੰਥਿਤਉਤਮਸਿਤਨਕੀਪਰਹੋਵਹਿਨਾਸਕਥੇਵਹਿਦੇਈ॥
 ਅਪਦਾਅਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਨਬੇਨਹਿਤਦਪਿਥਯਾਕੂਲਹੋਵਤਸੇਈ॥
 ਸਮਮੇਰਰਹੈਬਿਰਸੀਤਸਦਾਬਿਪਦਾਸਥਗੋਦੁਸਮਾਨਸੁਜੇਈ॥੨੩॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਅਧਿਮਰਾਹਤੇਦਰਬਕੋਮਧਿਮਧਨਅਰੁਮਾਨਾਉਤਮਰਾ
 ਹੋਮਾਨਕੋਤਾਂਕੋਧਨਸਨਮਾਨ॥੨੪॥ਹੈਗੁਣਐਗੁਣਸਥਾਬਿਖੋਇਨ
 ਬਿਨੁਨੀਤੁਨਕੋਇ॥ਸ੍ਰਿਦਸੁਗੀਧਸ੍ਰਿਦਰਕਮਲਪਰਕੋਟਕੁਤੀਹੋਇ॥
 ੨੫॥ਸੋਰਠਾ॥ਭੂਮੰਡਲਸਿੰਗਾਰਸਿਤਮਰਾਲਨਿਵਾਸਕਹਾ॥ਹਾਨਤਿਨੋ
 ਪੂਰਤਾਰਸਾਧੂਹੋਸਾਵਿਨੋਗਨਹਿ॥੨੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਬਾਈਦੋਹੇਸੋਰਠਿ

ਕਤੀਨਥੈਯੇਰੀਨ॥ ਸਬੀਛਿਦਖਟਬੀਸਹੈਰਰਹੈਦੀਨਅਧੀਨ॥੧॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀਤਾਸਯਾਰਮੇਧਯਾਇ॥ ਦੁਰਜਨਸੁਰਜਨਨੁ
 ਗਲਕੇਦੁਰਨਨਕੀਨਸੁਭਾਇ॥੧੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਅਬਦ੍ਵਾਦਸਅਪ
 ਯਾਇਮੈਸਪਤਦਯਸਨਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਤਿਹਨਿਦਹੈਪੀਦ੍ਰੁਛ
 ਦਉਚਾਰਾ॥੧॥ ਨ੍ਰੁਪਮਾਸਮਧੁਵੇਸ੍ਵਾਹਿਸਾਚੇਰੀਨਾਰਾ॥ ਸਪਤਲੋਕਮੈ
 ਸਪਤਹੈਸਪਤਨਛੁਹੈਉਚਾਰਾ॥੧॥ ਲਖਮੀਤੁਹਾਰਹੈਨਹੀਨਹਾਂਨ੍ਰੁਪ
 ਕੇਵਾਸਾ॥ ਪਾਦਪਤਹਾਂਨਉਪਨਹੈਨਹਾਂਅਗਨਿਪਰਕਾਸਾ॥੩॥ ਪਾ
 ਪਾਥਿਪਤੋਥਿਧਧਨਧਨਾਥਿਪਤੋਥਿਧਪਾਪਾ॥ ਖੂਹੈਨ੍ਰੁਪਮੈਧਰਮਾਥਿਨ
 ਉਭੈਲੋਕਸੀਤਾਪਾ॥੩॥ ਇਤਨ੍ਰੁਪੀ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਸੁਰਾਪਾਨਤੋਹਾਨਮ
 ਤਕਰਹੈਕਾਮਾਥਿਹੈਸਾ॥ ਨਾਰੀਮਹਿਤਾਰੀਉਭਯੰਗੁਗੋਗਨੇਨਦੇਸਾ॥੪॥
 ਭੋਟਕਛੁਦੁ॥ ਮਧੁਪਾਨਸਮਾਨਨਪਾਪਪਰੇ॥ ਨਹਭੂਤਭੁਵਿਖੰਤਮੈ

ਉਰਗੇ॥ ਮਧੁਤਾਗਾਸਮਾਨਨਪ੍ਰੀਨਕਰੂ॥ ਨਹਿਨੁਤਵਿਖੇਨੁਤਵਿਖਤਰੂ॥
 ੫॥ ਇਤਮਧੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਤਕਰਤਾਉਪ੍ਰਦੇਸਾਉਪਕਰਤਾਅਨੁ
 ਮੰਤਾ॥ ਘਾਤਿਕਸ਼੍ਰਾਦਿਕਥੰਸੁਦੇਅਘਸਮਭਾਗੀਨੰਤੁ॥ ੬॥ ਰਕਤ
 ਥਿੰਦਕਰਿਸੰਭਵੇਨੋਨਰਭੁਜਤਮਾਸਾ॥ ਨਰਕਪਰੇਨਿਕਸੇਨਹੀਯਾਵ
 ਤਇਦਾਵਿਭਾਸਾ॥ ੭॥ ਸਰਬਸੁਕ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾਅਹੋਵਿਸਨੁਪਿਸਤਪਰ
 ਕਾਸਾ॥ ਈਸ਼੍ਵਰਅਸੁਸੰਘਾਤਹੋਤਾਂਤੇਮਤਭੁਖਮਾਸਾ॥ ੮॥ ਇਤਮਾ
 ਸੀ॥ ਨਪਤਪਾਥਿਤਥਿਤਅਵਧਨਸੁਦਿਰਯਾਸੁਕਲਉਦਾਗਾਸੀ
 ਘ੍ਰਕਟੇਗਨਕਾਸਕਲਨੋਸੇਲਤਾਕੁਠਾਰ॥ ੯॥ ਸੁਰਾਮਾਸਗਨਕਤ੍ਰਿ
 ਤੀਮਨਕਾਮਨਕਾਨਾਸਾ॥ ਤਿਨਸੀਗੋਦੁਖਹੋਤਹੋਤਿਨਸੀਗੋਦੁਖਨਾਸਾ॥
 ੧੦॥ ਇਤਵੇਸਵਾ॥ ਕੁਲਖਯਕਲੋਕਲੇਸਉਰਧਨਹਤਧਰਮਪ੍ਰਾ
 ਰਾ॥ ਇਤਉਤਅਪਨਸਲਭਤਸਤਨੰਭੇਗਤਪਰਨਾਰਿ॥ ੧੧॥ ਨਿ

ਨਨ੍ਹਵਤੀ ਕਿਹੋਤੁ ਜੀਸ ਠਲ ਪਟਹਿ ਪਰਨਾਰਿ ॥ ਭੁਰੇਤਾਲ ਸਬ ਠਉਰ ਪ
 ਰਕਾ ਕਾ ਅਠੈ ਪਟਵਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤੁ ਪਰਿਸਤ੍ਰੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗਾਨੁ ਖਸਿਤ
 ਲਵਿਹਤ ਬ੍ਰਿਤ ਤ੍ਰਿਣ ਸੰਬਰੁ ਸਿਤੋਖਾ ॥ ਲੁਭੁ ਧਕੁ ਣੀਵਰੁ ਦੁਸੁ ਨਨਕਰ
 ਹਿ ਅਠਾਰਣ ਦੇਖ ॥ ੧੩ ॥ ਛਪਾ ॥ ਨ੍ਰੁਪ ਸੰਗਤੇ ਧਰਮਤਾਤ ਅਤਿ
 ਾਬਿਪਤ ਸਹੀਬਨਾ ॥ ਮਾਸ ਸੰਗਇ ਕੁਭੁ ਯੋਭੁ ਪਬ ਕਟਯੋ ਸ੍ਰਾਪ ਮੁਨਿ
 ॥ ਯਾਦਵ ਨੰਦਨ ਨਾਸ ਭਏ ਮਧੁ ਪਾਂਨ ਕਰਯੋ ਨਥਾ ॥ ਕ੍ਰੀਚਕ ਬੇਸਉਤ੍ਰ
 ਤਕਾਂ ਮਕਰਨਾਸ ਭਏ ਸਬਾ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਮ੍ਰਿਗ ਜਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਖਤ ਹਤ੍ਯੋ ਚੋਗੀ
 ਕਰਿ ਸਿਵ ਭੂਤ ਹਤਾ ॥ ਪੁਨ ਪਰਨਾਰੀ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਸੀਸ ਦਏ ਦਸਲੀ
 ਕਪਤਿ ॥ ੧੪ ॥ ਏਹ ਰਾਗ ॥ ਇਕ ਇਕ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਏ ਭਏ ਨਰੋਤਮ
 ਨਾਸਾ ॥ ਨਾਮੈ ਸਾਤੋ ਦੁਯਸਨ ਹੋ ਕਥਾ ਕੋ ਕਹੇਤਾਸਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤ੍ਰਿਉ ਦਸ
 ਦੇਹੋ ਇਕ ਛਪਾ ਤੋਟ ਕਏ ਕਥਤਾਇ ॥ ਪੰਦ੍ਰਾ ਕਹੇ ਸਲੋਕ ਸਬ ਲੋਕ ਪ੍ਰ

ਲੇਕਸਹਾਇ॥੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀਤ੍ਰਿਹਿਦੁਵਾਟਸਅਪ-
 ਯਾਇ॥ਸਪਤਵ੍ਯਸਨਵ੍ਰਨਨਕਰੇਕਵਿਹਰਿਦਯਾਲਸਹਾਇ॥
 ੧੨॥ ਵੇਹਗਾ॥ਅਥਤ੍ਰਿਉਦਸਅਯਾਇਮੋਇਦ੍ਵਯਾਇਖਯਨਿ
 ਦਾ॥ਦੁਰਜਨਕੀਨਿਦਾਕਰੇਕਹਕੋਤੇਈਛਿਦਾ॥੧॥ਕਾਮਥਰੇਬਰ
 ਬਯਾਪਨਹਿਸਤ੍ਰੁਨਮੋਹਿਸਮਾਨਾ॥ਆਨਅਗਨਨਹਿਕ੍ਰੋਧਸਮਸ੍ਰੁ
 ਖਨਸਮਾਨਰਸਾਂਨਾ॥੧॥ਕਰੀਕਾਮਅਮਖਮਤਸਮ੍ਰਿਗਸ੍ਰੁਗੁਪ
 ਪਤਿਗਾ॥ਅਲਿਸੁਗੀਧਾਇਤ੍ਰਿਯਾਇਹਤਾਇਕਾਇਕਾਇਦ੍ਵਯਸਿਗਾ॥
 ੩॥ਸ੍ਰੁਗਸਪਰਸਰਸਰੁਪਗੀਧਪਾਂਚੇਕਾਰਣਨਾਸਾ॥ਨੇਜਨਪਾਂਚੇ
 ਵਾਸਿਭਏਕਥਾਕੇਕਹੋਤਾਸਾ॥੩॥ਦੁਰਜਨਸਿੰਗਨਕੀਨਿਐਬਰ
 ਨਨਤੰਗਹਿਬਖਾਨਾ॥ਕਰਕਲਾਲਨੀਦੁਗਧਭੀਪਰਤਿਹਸਥਮਧ
 ਨਾਨਾ॥੪॥ਜਿਰਠਾਤੁੰਲਦੁਸ੍ਰਮਹਦੇਗਪਿਤ੍ਰਤ੍ਰਿਮੈਨਬਪਰੇ॥ਤਬ

ਲਗਾਇਲਤਰੀਗਨਾਤੁਰਨਿਦਕੁਰਸਕਰੇ॥੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਨਦਪਿਦਕਤਾ
 ਸਰਬਵਿਤਅਰੁਸੇਤਾਖਲਹੋਇ॥ਬਚਨਛਲੋਨਹਿਤਾਸਮਨਨੋਅਨੇਕ
 ਨੁਗਾਖੇਇ॥੬॥ਜੋਸੇਸ੍ਰਿਦਰਸ੍ਰਿਦਰੀਖੇਤੁਸਕਰੇਸਿੰਗਾਰਾ॥ਤੁਦਪਿਨਿ
 ਹਛਲਸਬਸਹੀਨਿਉਦ੍ਰਿਗਬਿਨੁਭਰਠਾਰਾ॥੭॥ਦਾਦਰਕਰਕੁਖਤੁ
 ਰਣਮੈਤਤਪਰਨਾਗਾਅਨੇਕਾ॥ਸਮਰਬਧਰਣੀਧਰਣਮੈਸੇਖਨਾਗਰੀ
 ਏਕਾ॥੮॥ਉਦਰਭਰਣਤਤਪਰਭੁਏਭੁਖੀਸਿਤਅਨਿਤਾ॥ਨਗਤਜਲ
 ਪਕੇਤਰਣਮੈਵਿਰਲਾਕੋਇਕਨੀਤੁ॥੯॥ਨਿਦਕਵ੍ਰਿਤਘਨਪਿਜੁਨ
 ਨਨਪੁਨਿਨਿਹਰੇਪਛਿਜਾਲਾ॥ਠਾਰੇਕਰਮਾਕੇਸ੍ਰਪਰਪੰਚਮਜਾਤਿ
 ਚੰਡਾਲਾ॥੧੦॥ਸਰਪਕੂਰਖਲਕੂਰਹੋਸਰਪਨਤੋਖਲਕੂਰਾ॥ਮੀਤੋ
 ਖਧਕਰਸਰਪਦਸਖਲਕੋਮੀਤੁਨਸੂਰਾ॥੧੧॥ਸਿਗਦੇਖਕਰਿਸਿਤਨ
 ਨਕਈਨਵਿਕ੍ਰਯਧਾਰਾ॥ਚਿਦਨਨਾਗਨਕਰਿਛਪਯੋਤੰਦਪਧਰੇਨਮਾ

ਗ॥ ੧੨॥ ਨੀਚ ਨ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਨੇ ਕੋ ਪੁਰੋਤਨ ਹਿਸਾਂਤੁ॥ ਨਿਉ ਸਰਪਨ ਪੈ
 ਪਾਨ ਨੁ ਕੋ ਵਲਾਵਿਖ ਵਰਧਾਤੁ॥ ੧੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਦੁਹਿ ਪਗ ਆਹਿ ਤੁ
 ਦ੍ਰਿਸਟਤ ਪੁਰਖ ਅਕਾਰ॥ ਸੀਤਵਾ ਤੁ ਕੇ ਘਾਤੁ ਹਿਤੁ ਕ੍ਰਿਉ ਨ ਹਿਕਰੇ ਆ
 ਗਾਰ॥ ੧੪॥ ਸੂਚੀ ਮੁਖ ਵਿਭੁ ਰਣੀ ਰੰਗੇ ਪੰਡਿਤ ਰਾਗ॥ ਨਹਿ ਬਲ ਨਿ
 ਨਗ੍ਰਹਿ ਰਨ ਮਾਹਿ ਸਮਰਥ ਹਤ ਹੁੰਦਾ॥ ੧੫॥ ਜੋ ਸੇ ਕੋ ਸੇ ਪੁਰਖੁ ਕੋ
 ਦੇਉ ਪਦੇ ਸਨ ਸੀਤਾ॥ ਮੁਰਖ ਕਾ ਪਿਛਿ ਨੁਗ੍ਰਹਿ ਕਰੀ ਕਾਟਿ ਕਾ ਜੋਗ੍ਰਹਿ ਵੇ
 ਤਾ॥ ੧੬॥ ਉਠੋ ਬਿਤ ਉਠੋ ਨਹੀ ਉਠੋ ਗੁਣ ਕਰਹੋਇ॥ ਕਾਕ ਅਦਾਰੀ ਪ
 ਰਬਹੋ ਪਰਕਯਾ ਖਗ ਪਤਿ ਸੋਇ॥ ੧੭॥ ਨੀਚ ਨ ਕੀਸੀ ਗਤ ਕਰੇ ਨ
 ਸੇਬੇ ਗਵੇ ਗਾਗਾ॥ ਪਰਾਧਿ ਨਿਤੀ ਸੁਖ ਨ ਸੇ ਅਭੂਛਾਇ ਤ੍ਰਿਣ ਆਗਾ॥
 ੧੮॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਕ੍ਰਿਉ ਇਕ ਬਿਪ੍ਰਾਹਿ ਸੀਤੁ ਬਨ ਸੋ ਮਨਾਇ ਤਾਂ ਮੂਪਾ
 ਤ੍ਰੇਕਦਥਾਇ ਲਿਗਾ ਲਿਗਾ ਕਯੋ ਜੋ॥ ਤੁਹਾਂ ਨੇ ਕਨਨ ਅਏ ਲਿਗਦੇਖ

ਲਿਗਕਏ ਲਿਗਾ ਅਰਚਏ ਕਰਨ ਨ ਕੁਖ ਗਯੋ ॥ ਭੂਸੁਰੰਜ ਅਯੋ ਦੇਖ ਲਿ
 ਗਾ ਬਿਸਮਾਯੋ ਕਹੂੰ ਏਕ ਲਿਗਾ ਹੁੰਤੋ ॥ ਲਿਗਾ ਭ੍ਰਿਤ ਨਿਰਮਾਯੋ ॥ ਪਾਤ੍ਰ ਨਹਿ
 ਪਾਏ ਤੁਥਾ ਬਿਪ੍ਰਯੋ ਅਲਾਏ ਤਾਹਿ ਪਾਤ੍ਰ ਲਿਗਾ ਚਿੰਨਕੀਨੇ ਸੁੰਦਰ ਲਖਯੋ
 ਤੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਨਗਕੀ ਭਿਤ੍ਰਾ ਚਾਲ ਚਲਤੇ ਕੇ ਪਾਛੇ ਚਲੇ ॥ ਪਰਮਾ
 ਰਥ ਨਸਮਾਲ ਦੇਖੋ ਨਨਕੀ ਮੁਹਖਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਏਹ ਰਾਗ ॥ ਛਲਕਰ ਕੋਤ
 ਹੁਤਰੇ ਹੁਇ ਨਿਮਿਤਾ ਅਤਿ ਸੂਤਵੰਤਾ ॥ ਸੂਰੇ ਬ੍ਰਿਖਾਜਿ ਉਤੁਟਤ ਪੈਂਤੁ ਰਤ
 ਨਹੀ ਖਲਨੰਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਕਾਬਿਤ੍ਰਾ ॥ ਨੀਰਕਾਰਿ ਸਿਖੀ ਕੋ ਨਿਵਾਰਨ ਮੇਸਮ
 ਰਬਠਾ ਜਾਕਾਰਿ ਦਿਵਾਕਾਰਿ ਅਤੁਪ ਨਿਵਾਰੀਐ ॥ ਸਮਦਮ ਤੰਗਵਸ
 ਹੋਤਤੀ ਖੇਦੁੰਦੁ ਰਹਯੋ ਨੁਭੈ ਸਰਾਸਭੁੰਦੇ ਡੁਕਰਟਾਰੀਐ ॥ ਚੁਖਨਕੀ
 ਸੀਗੋ ਕਰਿ ਧਜਾਧਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਨਕੋ ਬਲਤੇ ਹੁੰਨੀ ਗਮਾਰਮਾਰੀ
 ਐ ॥ ਨੀਗਮ ਕਰੀਯੋ ਰਚੀਤੇ ਖਨਸਕਲ ਕੋਗੀ ਪਰਨੀਚਨਹੁ ਕੀਨਐ

ਖਧਉਚਾਰੀਐ॥੨੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਮਤਪ੍ਰਤਿਤਿਖਲਕੀਕਰੇਸੁਕਲਨਭੀ
 ਵਿਦਵਾਨ॥ ਚਿਦਨਰੇਘਰਸਣਕਰੇਦਾਹਤਪ੍ਰਗਟਾਕ੍ਰਿਸਾਨ॥੨੩॥
 ਬੀਸੰਦੇਹਰੇਦੇਕਥਿਤੁਏਕਸੇਰਠਾਨਾ॥ ਤੀਨਬੀਸਸਬਛੰਦਯੋਜਿਏ
 ਸਰੋਰੁਹਭਾਂਨ॥੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਰਕਤਾਵਲੀਤਾਸਤ੍ਰਿਉਦਸੇਯਾ
 ਇ॥ ਨਿੰਦਯਖਲਾਇੰਦ੍ਰਯਵਿਖਯਮੁਕਤਿਨਿਮਿਤਵਿਹਾਇ॥੧੩॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ਸਿਖਯਾਵਰਨਤਰਉਦਸੇਰਉਦਸਛੰਦਉਚਾਰਾ॥ ਬੇ
 ਗਤ੍ਰਿਤਪ੍ਰਗਾਰਹੂੰਕਿਉਘਨਬਾਰਿਥਿਆਰ॥੧॥ ਨਰਾਨਛੰਦ॥
 ਹਿਤੀਖਣਾਨਹਾਂਅਹੇਤਹਾਂਨਹੀਮਨੀਖਣਾ॥ ਮਨੀਖਣਾਨਹਾਂਅਹੇ
 ਤਹਾਂਨਹੀਹਿਤੀਖਣਾ॥ ਸਮਾਦਵੇਦਵੇਦਭੀਸੁਦਰਭਉਭੈਅਹੇ॥
 ਯਬੰਖਧੀਸੁਆਦਿਵਿਤਬਯਾਧਮੂਲਤੇਦਹੇ॥੧॥ ਛਪੈ॥ ਬ੍ਰਿਖਹੀਨ
 ਛਲਚੀਨਾਵਿਹਿਗਮਥੇਗਤਿਆਗੋ॥ ਕਾਂਨਨਦਗਥੇਦੇਖਹਰਣਆ

ਇਕਸਬਭਾਗੇ॥ ਨੂਲਮਾਲਨਿਰਗੀਧਗਲੇਤੇਤਾਗੇਸਬਨਰ॥ ਸਾਰ
 ਸਤਾਗੇਬੇਗਨੀਗੰਬਿਨੁਪੇਖਸਰੇਵਰ॥ ਪੁਨਗਨਕਾਨਿਰਧਨਨਰਤ
 ਨੇਕੂਸਟਨਿਪਤਿਕ੍ਰਿਤਤਨਤਹੀ॥ ਨਨਸਕਲੇਸ੍ਵਾਰਥਮੈਰਮੈਰੋਕਾ
 ਰੂਪਯਾਰੇਨਹੀ॥ ੨॥ ਏਹਰਾ॥ ਪਸੁਧਨਅਧਨਕਨਕਅਰਧਅਹੇ
 ਸਰਧਧਨਧਾਮਾ॥ ਮਿਤ੍ਰਸੀਲਵਿਦਯਾਤ੍ਰਿਤੀਅਵਿਧਸੇਤਨਕੀਖਾ
 ਨ॥ ੩॥ ਅਥਿਨਾਭੁਜਾਸਾਵਿਦਯਾਨਹੀਵਿਦਯਾਬਿਨੁਧਨਨਾਹੀ॥ ਅਥਿਨ
 ਦਰਧਨਹਿਮਿਤ੍ਰਕੋਮਿਤ੍ਰਾਥਿਨਾਬਲਕਾਹੀ॥ ੪॥ ਤਬਲਗਾਹੀਗੁਣ
 ਗੋਰਤਾਨਬਲਗਾਕਹੇਨਦੇਹ॥ ਏਹਕਹੇਤੇਖੇਹਸਭਗੁਣਗੋਰਵਧਿ
 ਠਦੇਹੀ॥ ੫॥ ਮੰਤ੍ਰੇਖਧਸਿਧਅਵਧਧਨਮੈਬਨਦਾਨਕੂਸੇਵਾ॥ ਦੁਰ
 ਭੈਨਨਵਿਨਅਸਟਕੋਸੁਧੀਨਪ੍ਰਗਟਕਰੇਵਾ॥ ੬॥ ਅਰਥਨਾਸਮਨ
 ਪਾਪਗੁਣਿਦੁਰਗਰਿਤ੍ਰਗਾਹਿਮਾਹੀ॥ ਮਾਨੁਗਬੀਚਨਕਹੂਧੀਰਪਾਂਚ

ਕਹੈ ਨਾਹਿ॥ ੭॥ ਫਾਰਫਾਰ ਮੈ ਬਨ ਕਰਿ ਨਗਰ ਭਰਾ ਰਜੈ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਥਮੇ
 ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰੇ ਪਾਛੇ ਬਹੁ ਦੁਖ ਦੇਹਾ॥ ੮॥ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕਵਿ ਵੈਦ ਨ੍ਰਿਪ
 ਸਸਤੀ ਮਰ ਮੀਨਾਨਾ ਸ੍ਵਾਮਿ ਬਿਦਨੀ ਮੁਖ ਬਨਵ ਮਤ ਕੁਪਾਇ ਮਤ
 ਮਾਨਾ॥ ੯॥ ਅਰਥ ਪਤੀ ਨ੍ਰਿਪ ਅਤਿ ਤਪੀ ਵਿਦਯਾ ਪਿਕਸਠ ਮਾਰੀ
 ॥ ਵਿਦੁਖ ਗੁਰੂ ਆਰਿ ਸੁਕੇ ਪੀਰਿ ਤਰਵੇ ਨਾਹਿ॥ ੧੦॥ ਬਰਬਿਚਾਰ ਬਿ
 ਦਯਾ ਗੁਤੇ ਬੁਧ ਬਿਨੁ ਬਿਦਯਾ ਨਾਸਾ ਬਿਨੁ ਬਿਚਾਰ ਜੋ ਉਕਾਰ ਕੈ ਕੋਹਿ
 ਕਛੈ ਵਿਨਾਸਾ ਏਕ ਪਰਮਤ ਨਾਹ ਬਨੇ ਸਸੋ ਬਿਨਾ ਸਿਯੋਤਾਹਿ॥ ਨਿਰ
 ਬਿਚਾਰੈ ਬਲਾਤਿ ਸੋ ਬਿਨੁ ਬਿਚਾਰ ਬਲ ਨਾਹਿ॥ ੧੧॥ ਦੁਵੈਯ ਛੰਦੁ॥
 ਰਿਣਾਰਿ ਪੁਅਗ ਨਿਵਿਨਾਸ ਮਝਾਰੀ ਕਰੇ ਬਿਲ ਮਨਹਿ ਸਮਾਪਛਨਾ॥
 ਕੋਨ ਜਾਵਨੇ ਧਰਮਾਰੀ ਭੇਦਿ ਦਯਾ ਪਠਨੇ ਧਨ ਕੇ ਲਿਆਨਾ॥ ਅਵਸਰ
 ਦੇਖ ਪਦਾਰਥ ਰਹੈ ਕਰੇ ਸੀਘ੍ਰ ਨੇ ਸੋ ਬੁਧ ਮਾਨਾ ਬਿਣ ਬਿਣ ਪੀਣ ਕਲ

ਤਨਕਰਹੈਭੁਲੇਕਲਛਿਗਮਿਲੇਨਪਾਨ॥੧੨॥ਦੇਹਗਾਨਾਰਿਕਲਹਿ
 ਈਗਾਮਘਰਦੇਹਦੁਖੀਨ੍ਰਿਪਨੀਚਾ॥ਪਰਵਸਪਾਂਚੇਨਰਨਕੋਜੀਵਤੀ
 ਹੋਮੀਚਾ॥੧੩॥ਇਕਨਗਾਨਏਕੋਛਪਾਏਕਦੁਵੈਯਾਛੇਦੁ॥ਸੀਕਰਦੇਹੋ
 ਸੀਕਰੀਚੋਦਸਛੇਦਾਨੰਦ॥੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀਤਿਹਿਚਉ
 ਦਸਅਧਯਾਇ॥ਸਿਖਯਾਵਰਨੀਤਾਸਮੈਕਵਿਹਰਿਦਯਾਲਸਭਾਇ॥
 ੧੪॥ ਦੇਹਗਾਅਥਪੰਦ੍ਰਸਅਧਯਾਇਮੈਸਿਸ੍ਰੁਤਇਕੀਛੇਦ
 ॥ਪਠੁਪ੍ਰੈਸਥਾਪਟਮੈਠਏਇਤਉਤਮੈਅਨੰਦ॥੧॥ਨਗਾਨਛੇਦੁ॥
 ਪਾਤਾਲਮੈਪ੍ਰਵੇਸਇਦੁਲਕਮੈਪ੍ਰਵੇਸਹੈ॥ਗਗਿਰਿਦਜੇਸੁਮੇਰਚਾਰੁ
 ਤਾਸਪੈਨਿਵੇਸਹੈ॥ਨੁਮੰਤੁਲੇਖਨੀਕਰੋਬਿਆਧਿਹਾਰਕਾਰਣਿ॥ਜੋ
 ਨਿਹੈਸੋਹੋਇਅਤਹੇਤੁਨਾਵਿਚਾਰਨੀ॥੧॥ਦੇਹਗਾਮੂਰਖਕਾਬਲੁਮੈਨ
 ਹੋਤਸਕਰਕਾਬਲਧੂਠਾ॥ਦੁਰਬਲਕੋਬਲਭੂਪਹੈਸਿਸਬਲਰੇਵਨਰੂਠ

੨॥ ਪ੍ਰਾਤਰੀਨੰਤੋਨਨਕਰਯੋਸਾਂਝਸਮੇਦ੍ਰਤਿਨਸਾਤਿਹਰਸਕਰਉਪਜੇ
 ਤਨੁਕਹਾਨਿਤੁਤਾਤਾਸ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਾਸਬਅਨਿਤਹੈਕਾਯਸਥਾਵਿ
 ਤਾਖਿਣਤੁਗੁਰੀ॥ ਨਿਕਟਕਾਲਨਿਤਾਅਇਧਰਮਸਿਗ੍ਰਹੇਯੋਗਅਥ
 ॥ ੪॥ ਸਦੈਯੋਗਾਅਥਾਥਿਅਥਾਥਿਨਤਨੁਮਾਨੁਸਮਾਨਸੰਜੋਅਪਨੇ
 ਜਬਹੋਰੋ॥ ਅੰਨਪਟਾਇਅਨਾਬਨਕੋਘਰਦੈਕਰਜੋਰਦੇਪੁਨਟੇਰੇ॥
 ਖਾਇਹਠਾਇਥਿਆਇਹਰੀਚਿਰਨੀਵਹੁਨੀਤੁਮਥਾਧਵਮੇਰੇ॥ ਤਾ
 ਸਅਸੀਸਹਿਤੇਨਗਦੀਸਕਰੇਮਨਸੁੱਧਸੁਸਾਂਝਸਦੇਰੇ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਗੁਣਸਭਟਕਰੋਕੋਅਹੇਵਹੀਦੇਖਕੋਹੇਤੁ॥ ਤੈਸੇਸ੍ਵਾਸੈਅਤਮਾਨਿ
 ਰਮਲਤੁਮਿਲਲੇਤ॥ ੬॥ ਨਰਾਨਛੰਦੁ॥ ਨਟਾਨਗੀਗਇਦ੍ਰੋਕੇਸਿ
 ਵਾਰਧਾਂਗਧਾਰਹੋ॥ ਤੁਨੀਗਤੁਗੰਕੇਅਹਾਰਹਾਰਮਾਰਮਾਰਹੋ॥
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਲਤੁਰਧੁਰਧਾਰਹੋਤੁਮਾਲਅਥੀਤੀ॥ ਇਤੀਥਿਤੁਤਵਾਰਹੋਤੁਥਾਥਿ

ਸਿਵਾਕ੍ਰਿਤੀ ॥ ੭ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਏਕਸਰੀਰਸਿਥਿਧਤੁਏਨਮਾਤਰਕੀਰ
 ਤੁਤੀਕਛੁਨਾਹੀ ॥ ਤੁਪਾਰਜੇਅਨੁਗਾਗਕਰੇਸੁਤਮਾਤਪਿਤਾਤਰੁਣੀਧਨੁ
 ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਰਅਸਾਰਵਿਚਾਰਤੁਤੀਤਨਸਾਰਅਸਾਰਵਿਖੇਲਪਟਹੀ
 ॥ ਛੇਰਕਹੋਹਮਨੀਵਨਮੇਖਸੁਏਕਲੂਕਾਲਕੇਲੇਖਣਆਹੀ ॥ ੮ ॥
 ਗੋਬਾਅਪਾਰਵਿਚਾਰਵਿਚਾਰਗਵਾਰਮਹਾਂਮਦਕੇਸੁਖਸੂਲਾਪੀਤੁ
 ਤੁਯੇਇਵਿਚਰੇਕੁਟਮੈਨਿਨਪ੍ਰੇਨਨਤਾਰਦਯੋਅਨੁਕੂਲਾ ॥ ਅੰਗਨਕੋਊ
 ਪਟੇਸਬਤਾਵਤਅਪਥੱਧਯੋਨੈਸੇਗੰਡਕੇਨੂਲਾ ॥ ਸ੍ਰਿਰਭੂਪਰਤੇਵ
 ਹਿਦੀਸਤੁਤੀਤਰਯੋਨਿਊਕਿਸਕਛੁਲਾ ॥ ੯ ॥ ਏਹਸਿੰਗਾਰਅਹਾ
 ਰਰੰਗੇਗੁਣਮੂਢਨਸੀਗਾਵਿਚਿਤ੍ਰੰਤਮੰਦਗਾਨਾਰਿਨਿਰੂਪਣਕਾਵਿਜੋ
 ਰੇਪੁਨਿਮੈਬਨਆਠਨੇਗੀਥਨਿਅੰਦਗਾ ॥ ਕਾਮਨਿਕੋਛਲਦੇਵਨਲੇਵ
 ਨਕੰਦਪਦੇਪਲੇਕਾਦਿਕਲੀਦਗਾ ॥ ਨੇਵਤੁਗਾਵੈਰਾਗਚਹੇਤਬਤਯਾ

ਗਦਏਇਤਯਾਦਿਕਸ੍ਵਿਦਰ॥੧੦॥ਕਾਮਕਰੋਮਮਰਾਖਤਜੋਤਿਨਕੀਰਖਯਾ
 ਤਿਨਦੇਵਕਰੇਗੋ॥ਜੇਮਮਤਯਾਗਕੁਤੂਮਕਰੇਤਿਨਦੇਵਕੁਪੈਤਿਨਸੁਖਹੋ
 ਗੋ॥ਠੇਰਨਹੀਤਿਨਲੇਕਾਬਿਖੇਤਿਨਜੇਕੁਮਹੋਸ੍ਰਮਪ੍ਰੰਨਪਰੇਗੋ॥ਨਾਰਤਿ
 ਧੈਤਿਨਤਾਪਤਿਨੇਮਮਧਾਰਤੁਆਰਤਸਿੰਧੁਤਰੇਗੋ॥੧੧॥ਚੰਚਲਸੰਗ
 ਤਤੋਚਿਤਚੰਚਲਅੰਚਲਦਾਗਲਗੋਕਿਲਖਾਸੋ॥ਤੁਸੇਕਦਾਂਚਿਤਬਚ
 ਤਨਾਅਨਥਾਨਹਿਬਾਠਤਕੇਟਕਲਾਸੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਨਕਲਾਲਗਹੋ
 ਪਰਨਾਨੇਸਰਾਬਸਬੀਅਕਲਾਸੋ॥ਨੀਚਕੇਸੰਗਤੇਮੀਚਭੁਲੀਪਰ
 ਮਾਰਬਥੀਚਾਵਿਰੋਧਨਮਾਸੋ॥੧੨॥ਛਿਗਛੈਲਤੇਮੈਲਲਗੋਦਿਲਕੇ
 ਤਿਹਗੋਲਸੁਧੀਨਕਥੀਪਰਹੈ॥ਮਧੁਪਾਨਸਮਾਨਧਿਆਨੁਤਿਸੇਹਰਿ
 ਦਯਾਲਕਹੋਬਿਖਕੇਸਰਹੈ॥ਨੀਹਹੋਰਨਤੇਹਿਰਦਾਹਲਹੈਪ੍ਰਸੂਤਰਿ
 ਤੇਊਰਕੇਛਰਹੈ॥ਖਲਚੰਚਲਸੰਗਤਵਾਂਗੁਹਿਮਾਰੁਲਕੇਪਰਹੈਗਰੇ

ਗਰਹੈ॥੧੩॥ਰਘੁਬੀਰਰਿਦੈਹਮਜਾਨਤਤੀਤੁਵਭੋਗਸਰਗਬ੍ਰਹੇਤੁਬ੍ਰਹੇ
 ॥ਪਰਪੂਰਬਪਾਪਨਕੇਬਲਤੇਮਨਮੋਰਪਦਾਰਬਓਰਦੁਰੇ॥ਹਮਮੋਰਤੁਨੇ
 ਰਤੁਨਾਰੁਰਸੈਮੁਰਹੈਵਿਖਯੋਮਹਿਛੋਰਜੁਰੇ॥ਬਹੁਬਾਰਜੁਰਾਰਹਰੀਵ
 ਰਦੈਤਵਛੋਰਕਹੂੰਨਹਿਛਿਤਛੁਰੇ॥੧੪॥ ਲਲਿਤਛਿਦ੍ਰਾਤਨਰਬਮ
 ਨਰਬਵਾਹੀਜਨੇਪ੍ਰਬਲਦੁਸ੍ਰਇੰਦ੍ਰਯਹੈਘੋਰੇ॥ਮਨਰਬਵਾਹੀਇੰਦ੍ਰ
 ਯਅਸ੍ਰਨਸ੍ਰੁਮਾਰਗਮੈਬਲਕਰੰਟੇਰੇ॥ਸੋਭਤਦੇਹਸਯੀਦਨਮਹਿ
 ਨੀਵਤਮੰਦੇਪਰਮਾਤਮਨੇਰੇ॥ਅਚੁਤਪੂਰਣਕਾਮਸ੍ਰਾਮਿਭੁਦਵਿਸਨ
 ਵਹੀਨੇਦੁਬਿਧਾਛੋਰੇ॥੧੫॥ਕਾਬਿਤ੍ਰਾਪ੍ਰੰਨਨਕੇਆਰੀਹੈਰਿਪਾਪਨ
 ਕੀਰਯਾਰੀਹੈਰਿਕੀਰਤਕੁਹਾਰੀਹੈਰਿਧਨਕੇਕਟਾਰੀਹੈ॥ਸਾਤੁਕੇਬ੍ਰ
 ਹਮੀਹੈਰਿਤ੍ਰਾਂਤਕੇਰੁਠਾਰੀਹੈਰਿਤਾਂਤਦੁਤੀਭਾਰੀਹੈਰਿਕੁਲਕੇਅੰਗਾਰੀ
 ਹੈ॥ਚਿਤਾਮਹਿਤਾਰੀਹੈਰਿਛਲਮੈਮਦਾਰੀਹੈਰਿਰੋਗਰੀਪਿਟਾਰੀਹੈਰਿਕ

ਲੈ ਕੀ ਦੁਆਰੀ ਹੋ ॥ ਗੁਣ ਰੂਪ ਘਾਹੀ ॥ ਦਿਧੋ ਗਜ ਨੁਬਟ ਪਾਹੀ ॥ ਐਸੀ ਨਾਗੀ ਬਿ
 ਤਰਾਹੀ ਤਾ ਤੇ ਗਾਖੋ ਗਿਰਧਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਐਤ ਕਨਿ ਸਿਤ ਕਹਿ ਨ ਨਜਿਨ ਮੇਲੀ
 ਨੇ ਗੁਣ ਗੁਣ ਰੀਨਿ ਖੇਦ ਮੇਦ ਭੁਯੋ ਰੀਨਿ ॥ ਕਹੈ ਗਾਮ ਐ ਬੈਠ ਕਰੇ ਹਟ ਦੇਤ
 ਪੇਖੋ ਭੁਯੋ ਖੇਖੋ ਭੁਯੋ ਗਿ ਮਨ ਸੂਤਾ ਮੀਤ ਲੀਨਿ ॥ ਅੰਗ ਗਾਹੀ ਦਰ ਗੁਰਯਾਪੋ
 ਰੋ ਰੋ ਤਰਤੂ ਕਹਯੋ ਧਨੀ ਮਾਨਯੋ ਯਾ ਤੇ ਭੂਤ ਬਲ ਖੀਨਿ ॥ ਕੋ ਸੂਰੂ ਪਲਾਵੈ
 ਕੋ ਸੂਰੂ ਪਗੀਤ ਗਾਵੈ ॥ ਐਸੇ ਸੀਤ ਜਨੇ ਨਿਜ ਮਨ ਭੂਤ ਵਸ ਕੀਨਿ ॥ ੧੭ ॥ ਏ
 ਹਰਾ ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਗਣ ਪਤਿ ਵਾਰਯ ਪਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਬੀਦਾ ॥ ਨਾਹਿ
 ਦ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਬੀਧ ਗਣ ਪ੍ਰਤਿ ਹਤ ਭੁਟੇ ਕੁਮੀਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਭਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ
 ਤਾ ਨਿਤ ਪਰਾਪਾ ॥ ਸਭਾ ਨਿਤ ਕੋਢਾ ਪਹੈ ਸਭਾ ਨਿਤ ਕੋਢਾ ਪਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਬਿ
 ਤਾ ॥ ਤਨ ਕੋ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਕਰ ਮਨ ਕੋ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਤੀਰਥ ਸਨਾਨ ਕੋ ਨਹਾਨ ਜਸਨਾਨੈ
 ॥ ਮਨ ਕੋ ਵਿਸੁਧ ਕਰਨੀ ਵੇਖੋ ਪ੍ਰਬੁਧ ਕਰੇ ਤੀਰਥ ਕੋ ਜਸਕਾਤੀ ਗ੍ਰਿਥੇ ਵਾਰਗਾ

ਨਹੈ॥ ਤੁਤੇ ਸਤੁ ਨਿਤੁ ਗਿਬਹ ਰਿਯਾਲ ਮੇਖ ਪੰਥੁ ਤੇਰਿ ਟਕਰੂ ਗਿਬਨ ਨੇਬੁ
 ਬਿਮਾਨ ਹੋ॥ ਨੈ ਸੇਉ ਚਨੀ ਰਮੀ ਰਯੰ ਸੀ ਬੀ ਰੰ ਮੇਖ ਲਹੈ ਤੀਨੇ ਦੇਵੇ ਦੁਰਦੀਨੇ
 ਜੇਲਾ ਤੀਨੇ ਮਾਨ ਹੋ॥ ੨੦॥ ਏਹ ਰਾਗ ਚੇਟ ਸਾਸਤਰੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਰਨਰਦਾ
 ਕੁਲੇਕਾ ਹੋ ਪੁਨਾ ਮਉਨੀ ਸਮਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਰਸਿਵ ਓਕ॥ ੨੧॥ ਸਦੈ ਜੰਗ॥
 ਨਹਿ ਸੁਧ ਅਸੁਧ ਰੀ ਸੁਧ ਪਰੀ ਮਮ ਬੁਧ ਅਸੁਧ ਗੁਤੀ ਅਘ ਧਾਮੰਗਾ ਹਰਿਦ
 ਯਾਲ ਵਿਹੁ ਪੈ ਕੇ ਹੋ ਦੁਰਦਾ ਰੰਥ ਸੁਧ ਰੰਤੁ ਮਹੇ ਕਵਿ ਸੁਮਾਨ ਤਿਨਾ ਗਾ ਸਿਧੀ
 ਸਸਿ ਸੇਵਤ ਸਾਵਣ ਮੰਗਲ ਤਿਬ ਛੁਠੀ ਪਖ ਸਾਮਾ ਯੁਗਣੀ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ਅਰਿ
 ਤੁਰਗਯੋ ਇਤ ਸ੍ਰੀਲਵ ਪਾਮ ਸਤੁ ਨਿਤੁ ਨਾਮਾ॥ ੨੨॥ ਏਹ ਰਾਗ ਨੈ ਮਸਵੈ ਯੋਜੇ
 ਗਠਿ ਕਤੁ ਯਕਾ ਵਿਤਲ ਲਤੇਰਾ॥ ਏਹੇ ਪਾਰਨ ਰਾਜ ਦੁਇ ਇਹੀ ਛੁਟਾ ਬਿਬੇਕ॥
 ੧॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਾਰ ਰਤਾ ਵਲੀ ਪੰਦ੍ਰ ਸਮਿ ਸੂਤ ਪਾਠਾ ਸਤੁ ਨਿਤੁ ਰੇਵੇ ਦੁਸਬ
 ਤੇ ਸੈ ਪਾਂਤੁ ਵਆਠਾ॥ ੧੫॥ ੧॥ ੨੫੮॥ ਰਾਮ ਨੀ॥

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part - 8) Subject Dharamsastra

Name of MSS Bachan Gobind Lokande

Author _____

Period _____ Folios 191

Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatli, Amritsar

Missing Folios _____

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਬਚਨਿ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਕੇ॥ ਅਸੀਖ ਜੀਵ ਮੋਹ ਮਾਇਆ
 ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਮਹਿ ਸੁਤੇ ਪੈਐ॥ ਕੋਈ ਵਰਲਾ ਪੁਰਖਾਇ ਸਨਿਦ੍ਰਾ ਤੇ ਜਾਗਿਆ
 ਹੈ॥ ਸੋ ਜੋ ਜਾਗਿਆ ਤਿਸ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਨਿ ਰੂਪੀ ਖੇਤੰ ਉਪ੍ਰ
 ਰਾਖੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਾਹੀਤੀ ਹੈ॥ ਜੋ ਸੇ ਅਨਾਜ ਕੇ ਖੇਤੰ ਉਪ੍ਰ ਰਾਖੀ ਕਰਤੇ ਹੈ॥
 ਜੋ ਪਸੂਨ ਖਾਇ ਜਾਵਹਿ॥ ਪੰਖੀ ਨ ਚੁਗ ਜਾਵਹਿ॥ ਸੁਕਰ ਨਾਉ ਖੇਨ ਡਾਰ
 ਹਿ॥ ਹਰਣ ਨ ਖਾਇ ਜਾਵਹਿ॥ ਸੋ ਐਸੇ ਹੀ ਭਜਨਿ ਕੇ ਖੇਤੰ ਕੋ ਨਾ ਸਕਰਤਾ
 ਬਹੁਤੇ ਹੈ॥ ਰੋਗਾਹੁ ਰੂਪੀ ਪਸੂ ਆਤੇ ਰਖਿਆ ਚਾਹੀਤੀ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਨਾਹੁ ਰੂਪੀ ਹ
 ਰਣ ਤੇ ਰਖਿਆ ਚਾਹੀਤੀ ਹੈ॥ ਅਰਾਜਿ ਨਹੁ ਤੇ ਐਸੀ ਰਾਖੀ ਨਹੁ ਈ॥ ਤਿਨ

॥ १ ॥ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ ॥ ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਧ
 ਸਿਉ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਨਿ ਕੀਆ ॥ ਜੋ ਕਰਣੁ ਕਾਰਣੁ ਏਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੀ ॥ ॥ ਕੋ ਕੋਊ
 ਅਉਰ ਹੀ ॥ ॥ ਤਬ ਸਾਧ ਉਤ੍ਰਟੀਆ ॥ ਜੋ ਕਰਣੁ ਕਾਰਣੁ ਏਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੀ
 ॥ ॥ ਜੋ ਸੋਮੰਦਰ ਆਸਰੇ ਕਾਠ ਕੋ ॥ ॥ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਮੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕਾਠ ਥੀ ਭੁਹੋਇ
 ਖੜਾ ॥ ॥ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਕਾਠ ਘੇਰੇ ਭੁਹੋਇ ਖੜਾ ॥ ॥ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਕਾ
 ਠ ਕੜੀਆਂ ਹੋਇ ਖੜਾ ॥ ॥ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਕਾਠ ਤਖਤੀਆਂ ਹੋਇ ਖੜਾ ॥ ॥ ਨਾਮ
 ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਨਾਮ ਹੁਕਾਰਿ ਕੇ ਏਕ ਹੀ ਕਾਠ ਮੰਦ੍ਰ ਕੋ ਊਠਾਈ ਖੜਾ ॥ ॥ ਨਾਮ
 ਅਨੇਕ ਹੋ ਅਰਕਾਠ ਏਕ ਹੋ ॥ ॥ ਤੈਸੇ ਜਗਤ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਭਿ ਧੁਪ ਕੇ ਆਸਰੇ ਠਹ
 ਰਾਈ ॥ ॥ ਆਸਰਾ ਰੂਪ ਜਗਤਿ ਕਾ ਧੁਪ ਹੋ ॥ ॥ ਕਿਸੀ ਰਚਨਾ ਮਹਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ
 ਧੁਪ ਮਿਲੀ ॥ ॥ ਕੋਈ ਰਚਨਾ ਈਸਰ ਕੀ ਧੁਪ ਏਸਥਾ ਪ੍ਰਸਨਿ ਕੀ ਨੀ ॥ ॥ ਕਿਸੀ ਰ
 ਚਨਾ ਮਹਿ ਜੀਵਹੁ ਕੀ ਧੁਪ ਮਿਲੀ ॥ ॥ ਸੋਈ ਧੁਪ ਜਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ॥ ॥ ਤਾਂ ਤੇ

ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕਰਣੁ ਕਾਰਣੁ ਹੁਆ ਕਿਉ॥ ੨ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੈ॥ ਤੇ
 ਸਾਆਪ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਹੋ॥ ਤੈਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕੀਰਚਨਾ ਹੋ॥ ਸੋਆਪ ਨੀਰਚਨਾ ਮਹਿ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰੁਆਪਨਾਆਪ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਰਾਖਿਆ ਹੋ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਰੇ ਮਾਹਿ ਨਿਹ ਕਲੰਕ ਰਾਖਿ
 ਆਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਤਾਂਬੇ ਮਾਹਿ ਤਮੇਸਰੁ ਰਾਖਿਆ ਹੁਆ ਹੋ॥ ਤੈਸੇ ਸਭਿਰਚਨਾ ਮਾਹਿ
 ਐਸੇ ਹੀਆਪਨਾਆਪ ਰਾਖਿਆ ਹੋ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਰੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾ ਨਿਹ ਕਲੰਕ
 ਪਾਰੇ ਸਿਉ ਨਹੀ ਪਾਈਤਾ॥ ਅਰਪਾਰਾ ਨਿਹ ਕਲੰਕ ਕਾਰਿ ਭਰਪੂਰ ਹੋ॥ ਕਾਂਹ ਤੇ
 ਜੈ ਪਾਰੇ ਹੀ ਕੇ ਅਕਾਰ ਸਿਉ ਨਿਹ ਕਲੰਕ ਉਤਪਤਿ ਹੋਵਣਾ ਹੋ॥ ਪਾਰੇ ਤੇ ਇਤ
 ਨਿਹ ਕਲੰਕ ਉਤਪਤਿ ਨਹੀ ਹੋਵਣਾ॥ ਪੁਰਸਾਪਨਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਨਿਹ ਕਲੰਕ ਹੋਤਾ
 ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਜੀਵੁ ਹੁਕਉ ਭੀਸਾਪਨਾ ਚਾਹੀਤੀ ਹੈ॥ ਨਬਜੀਵ ਸਾਪਨਾ ਕਰਹੀ
 ਗੋਤ ਬਹੀ ਨਿਹ ਕਲੰਕ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਗਟੇਗਾ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕੀਰਚਨਾ ਜੀਵ
 ਕਹੈ ਹੈ॥ ੩ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੈ॥ ਨਬਜੀਵੀਆ ਸੀਸੀਤ ਹੁਕੈ

ਬਚਨਿਸੁਦਕਰਿਕਰਤਤਿਵਿਖੋਲਿਆਵਦਾਹੈ॥ਤਬਉਨਬਚਨਹੁਕਾਪ੍ਰਕਾਸ
 ਉਨਕੋਹਿਰਦੇਅਹਿਪਹੁਚਤਾਹੈ॥ਤੇਬਚਨਿਸੁਦਕਰਿਕਰਤਤਿਵਿਖੋਲਿਆ
 ਇਆ॥ਤਬਉਹੁਬਚਨਿਕਹਾਣੀਮਾਤ੍ਰਹੋਇਨਾਤੇਹੈਨਾ॥ਕੁਛਕੁਟਿਨਾਚਿਤਰਹਿ
 ਕੇਫੁਰਵਿਸੁਜਾਂਦੇਹੈਨਾ॥੪ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਹੈ॥ ਰੁਲਿਆਈਮ
 ਨੁਖਦੀਜੋਹੈ॥ਸੋਏਨਾਚਹੁਦਸਤੁਮੈਹੈ॥ਏਕਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀ॥ਦੁਨੀਮਾਇਆ
 ਵਾਨਾਸਿਭਿਥੇਪ੍ਰਵਾਹੀ॥ਤੀਸੀਗਰੀਬੀ॥ਚੋਥੀਮਨਉਪ੍ਰਖਧ੍ਰਵਾਰੀ॥ਜੋਕਰਮੁ
 ਅਸੁਭਨਾਕਰੇ॥੫ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਹੈ॥ ਜਗਤਿਕੇਜੋਲੋਕਹੈ॥ਸੋਮਾ
 ਇਆਕੋਪਦਾਰਥਹੁਤੇਹੋਰਪਦਾਰਥੁਭਲਾਕੇਈਨਹੀਜਾਣੇ॥ਤੇਜਾਰਿਯਾ
 ਸੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਭੁਜਨਿਥੀਹੋਰਪਦਾਰਥਿਸੋਭਨਿਕਕੇਈਨਹੀਜਾਣੇ॥੬
 ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਹੈ॥ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਜੋਹੈਮਾਇਆਕੀ॥ਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀਪ੍ਰ
 ਸਨਤਾਦੁਰਕਰਤੀਹੈ॥ਤੇਮਾਇਆਸਾਥਲਪਟੀਵਣਾ॥ਇਹਸਾਂਤਸਮਾਪਥਿ

ਗੈਰੀਐ। ੭ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਏ। ਪ੍ਰੀਤਵਾਨਉਹੋਏ। ਜੋਬਿਨਾਪ੍ਰਮੋ
 ਰੁਆਸਾਭੈਹਿਰਦੇਮਹਿਕਿਸੀਕਾਨਾਰਾਖੋ। ਅਰੁਕਰਮੁਭੀਭਿਕਿਰੋਨਿਸਮਾਹਿਪ੍ਰਮੋ
 ਸਰਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇ। ਅਉਰਕਰਮੁਤਿਜਾਗੁਦੈਵੈ। ੮ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਏ।
 ਪ੍ਰਮੋਸਰਕੀਪ੍ਰੀਤਵਾਲੇਕਾਇਹੁਪਤਾਏ। ਜੋਬਿਖਅਹੁਕੇਭੋਗਹੁਤੇਗਿਲਾਨਆ
 ਵੈ। ਬਹੁਨਮਾਨਿਕੇਕਰਤਤਾਂਤੇਗਿਲਾਨਆਵੈ। ਤੇਪ੍ਰਮੋਸਰਕੇਭਜਨਿਬਿਨਾਸੁਸ
 ਬਿਰਥਾਨਗਵਾਵੈ। ੯ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਏ। ਜੋਅੰਤਹਿਕਰਣਤੇਰੇਕੇ
 ਪ੍ਰਮੋਸਰਦੇਖਦਾਏ। ਤੇਸਰੀਰਤੇਰੇਕਉਜਗਤਿਦੇਖਦਾਏ। ਤਾਂਤੇਜੇਸਰੀਰ
 ਕੈਸੁਧਰਾਖੋਗਾ। ਤਬਜਗਤਿਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਲੇਵਹਿਗਾ। ਤੇਜੇਅੰਤਹਿਕਰਨਿ
 ਕੈਸੁਧਰਾਖਹਿਗਾ। ਤਉਪ੍ਰਮੋਸਰਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਲੇਵਹਿਗਾ। ੧੦ ਅਉਰਬ
 ਚਨਿਇਹੋਏ। ਕਿਸੀਸਾਧਥੀਸਾਧਪ੍ਰਾਛਿਆ। ਜੋਪ੍ਰਮੋਸਰਕੇਕੇਹਨੀਗਲ
 ਨਹੀਭਾਵਦੀ। ਤਾਸਾਧਉਤਦੀਆ। ਜੋਅਵਰਾਂਤੇਆਪਕੋਵਿਸੇਖਮਾਨਦਾ

ਇਹੁ ਭੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕੰਨਹੀ ਭਾਵਦੀ। ਤੇ ਸੁਰੁ ਕਰਤਾਂ ਆਪਣਿਆ ਦਾ ਬਦਲਾ
 ਚਾਹਿਣਾ। ਇਹੁ ਭੀ ਨਹੀ ਭਾਵਦੀ। ੧੧ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ।
 ਕਿਸੀ ਸਾਧਈ ਸਾਧ ਪੁਛੁ ਆ ਜੋ ਸੁਰਮਾ ਕੰਨਹੋ। ਤਬ ਸਾਧ ਉਤਰਦੀ ਆ ਜੋ ਸੁਰ
 ਮਾਓਹੋ। ਜੋ ਬਿਖ ਅਹੁ ਕੋ ਭੋਗਹੁ ਉਪੁ ਬਾਲਿ ਪਾਏ। ਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪੁ ਬਾਲਿ ਪਾਏ। ਤੇ ਮਨ
 ਆਪਣੈ ਸੁਰਮਾ ਰਗੁ ਥੀ ਗਿਨੇ ਨਦੇਵੇ। ਤੇ ਵਚਨਿ ਜੋ ਕਹੇ ਸੇ ਸਚੁ ਦੇਵੇ।
 ਸੁਰਕ ਦਾਂਚਨ ਕਹੇ। ਤੇ ਨਿਦਿ ਆਖੀ ਅਪਣੇ ਮਨਿ ਕੰਨਹੋ। ਸੁਰਮਾ ਓਹੋ। ੧
 ੨ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ। ਜੋ ਗਰੀਬੀ ਦਾਇਹ ਪਤਾਹੋ। ਜੋ ਬਚਨਿ ਕ
 ਉਸੁਣਕਾਰਿ। ਫੇਰ ਉਪਰਤੇ ਨਹੀ। ਅਰਥੁ ਇਹੁ ਜੋ ਬਾਦ ਬਿਧਾਇ ਨ ਕਰੇ। ਤੇ
 ਅਦਬਿ ਸਾਭਿ ਸੇਵਾ ਕਰੇ। ਤੇ ਆਪਿ ਮਾਨ ਕਉ ਸਾਹਿਦੁ ਵਾਲਾ ਹੋਵੈ। ਸਚਿਆ
 ਰੀ ਆਪਣੀ ਨਜਾਣਾਵੈ। ਓਹੁ ਗਰੀਬੀ ਹੋ। ੧੩ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ।
 ਕਿਸੀ ਸਾਧਈ ਸਾਧ ਪੁਛੁ ਆ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਕਿਆ ਹੋ। ਤਬ ਸਾਧ

ਉਤਰੀਆਗ। ਜੋਆਗਿਆਨੀਅਹੁਦੀਸੰਗਭਿਦਾਤਿਜਾਗਥਰਨਾ। ਤੇਸੰਤਾਦੀਯ
 ਗਤਿਦਾਸੰਗਥਰਨਾ। ਤੇਸੰਤਹੁਕੇਉਪਦੇਸਉਪਮਨਿਕਉਵਰਤਾਵੁਣਾ। ਇਹੁਪ੍ਰੇ
 ਸਰੁਕਾਮਾਰਗੁਹੈ॥ ੧੪ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜੋਪਾਨੀਉਤੇਤੁਰਨ
 ਨਾਲੋ। ਤੇਅਕਾਸਾਵਿਚਉਰੁਣੁਨਾਲਹਾ। ਤੇਲੋਕਾਂਦੇਹਿਰਦੇਦੀਬੁਝਣੁਨਾ
 ਲਹਾਇਹੁਵੇਸੇਖੁਹੈ॥ ਜੋਮਨਿਕਉਬੁਰੀਆਂਪ੍ਰਾਕਿਰਤਾਸਿਉਹੋਨਾ। ਤੇਕਿਸੀ
 ਜੀਵਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਲੇਵੁਣੀ। ਤੇਕੁਸੁਪਪਾਨਕਾਤਿਜਾਗਥਰਣਾ॥ ੧੫ ਅ
 ਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜੋਆਪਕਉਨੀਚਾਨਾਨਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਉਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਉਚਾਕਰਦਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਆਪਕਉਉਚਾਨਾਨਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਉਪ੍ਰਮੇਸਰਨੀ
 ਚਾਕਰਦਾਹੈ॥ ਸਰਬਸੰਤਹੁਕਾਇਹੀਮਤਿਹੈ॥ ੧੬ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ
 ॥ ਉਤਮੁਪ੍ਰਰਖਭਿਹੁਹੈ॥ ਜਿਸਕਉਬੁਰੀਆਂਪ੍ਰਾਕਿਰਤਾਂਪ੍ਰਾਨਹੀਕੀਆ
 ਮ੍ਰੁਨਿਰਬੀਧਪ੍ਰਰਖਭਿਹੁਹੈ॥ ਜਿਸਕਉਲੋਭਨੇਨਹੀਥਾਂਧਾ॥ ਅਰਸਮਸ਼ੁਵਾਨਪ੍ਰ

ਰਖੁ ਓਹੁ ਹੋਇ ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਰਤ ਕੇ ਆਗੇ ਹੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਤਿਜਾਗ ਕੀ ਆਗੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਐਰਥ ਚ ਨਿਓਹੁ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਬ ਲਾਗਿ ਤੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਮਾਯਾ ਸਾਥੀ
 ਧਾਇ ਮਾਨੈ ॥ ਤਬ ਲਗ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕੀ ਆਸਾਨ ਕਾਰਿ ॥ ਜੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨ ਹੋ ਸੀ ॥
 ॥ ਤੇ ਜਬ ਲਾਗਿ ਤੇਰੇ ਕਉ ਜਗਾਤਿ ਕੇ ਜੀ ਜਾ ਲਿਅਰ ਪੀਧੇ ਮੀਠੇ ਲਾਗ ਤੇ ॥
 ਤਬ ਲਗਿ ਸੰਤ ਹੁਕੇ ਬੀਚਾਰ ਕੀ ਆਸਾਨ ਕਾਰਿ ॥ ਜੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨ ਹੋ ਸੀ ॥ ੧੮ ॥
 ਅਉਰ ਥਾਨਿ ਓਹੁ ॥ ਜਗਾਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕਾ ਸੁਦਿ ਲੇਵੁਣਾ ॥
 ਇਹ ਪਾਪਾਂ ਕੇ ਸਿਰ ਮਹਾਂ ਪਾਪੈ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਣੀ ਮਾਇਆ ਵਾਨੇ ਕੇ ਸਾਥ
 ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਏ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਲੋਕੁ ਕੀ ਖੂਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ਐਰਥ ਚ ਨਿਓਹੁ
 ਕਿਸੇ ਸਾਧੀ ਸਾਧ ਪੁਛਿਆ ॥ ਜੇ ਫੁਕੀਰੀ ਕਾ ਲਛਣੁ ਕੈਣੈ ॥ ਤਬ
 ਸਾਧ ਉਤਰੀਆ ॥ ਜੇ ਇਹ ਲਛਣੁ ਫੁਕੀਰੀ ਕਾ ॥ ਜੇ ਸਰਬ ਜਗਾਤਿ ਕੀ
 ਮਾਇਆ ਅਪਣੇ ਹਾਥੁ ਸਿਉ ਧਾਂਟ ਦੇਵੈ ॥ ਤੇ ਇਕ ਰੁਪਯਾ ਭੀ ਅਪਣੇ ਸਰੀ

ਰਕੇਨਮਿਤਨਗਧੇ॥ ਇਹੁ ਜਾਣੇ ਜੋ ਰਿਜਕ ਪਹੁਚਾਵੁ ਏਵਾ ਲਾਸਾਂਈ ਹੈ॥ ੨
 ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਅਨਾਜ ਕਾ ਥੋੜਾ ਪਾਣਾ ਸਰੀਰ ਕਉ ਸੁਖ
 ਰਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਪਾਪਹੁ ਕਾ ਤਿਜਾਗ ਮਨਿ ਕਉ ਸੁਖੀ ਰਾਖਤਾ ਹੈ॥ ੩੧ ਅਉਰ ਬ
 ਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਮਨਿ ਮੈ ਲੇਖੀ ਆਪੰਜ ਨਿਸਾਨੀ ਆਹੈ ਨਾ॥ ਇਕਾਇਹੁ ਹੈ॥ ਜੇ
 ਭਜਨਿ ਕਾ ਸੁਹਾਦਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਤੇ ਦੂਜੀ ਇਹੁ ਜੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਥੀ ਨਿਰਭਰੇ॥ ਕੁਉ ਨ ਕਰੇ॥
 ਤੀਜੀ ਇਹੁ ਜੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਦਾਰਥੁ ਸਤਿ ਜਾਣੇ॥ ਚੌਥੀ ਇਹੁ ਜੈ ਹਰਚਰਚਾ
 ਸੁਣੇ ਤੇ ਵੇਸੁ ਜਾਵੈ॥ ਪੰਜਵੀ ਇਹੁ ਜੈ ਸੀਸਾਰੀ ਆਜੀ ਆਕਾ ਬਚਨਿ ਬਿਥਾ
 ਦੁਖੁ ਸਾਵੈ॥ ੩੨ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਵਿਦਿਆਵਾਨ ਬਹੁ ਤੈਹੈ
 ॥ ਪ੍ਰਕਰਤਿ ਸੰਜੁਗਤਿ ਵਿਦਿਆਵਾਨ ਕੋਈ ਹੈ॥ ਕਰਤਾ ਵਿਦਾ ਲੇਖੀ ਬਹੁ ਤੈਹੈ ਨਾ॥
 ਪ੍ਰਨਿਹਕਾ ਮਪੁਰਖੁ ਕੋਈ ਹੈ॥ ਤੇ ਮਹੀਤ ਬਹੁ ਤੈਹੈ ਨਾ॥ ਪ੍ਰਜੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਮਨ
 ਕਉ ਦੂਰ ਰਖੇ॥ ਸੋ ਮਹੀਤ ਥੋੜੈ ਹੈ ਨਾ॥ ੩੩ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ ਨਿਹਚੈ

10
ਗਰੀਕੇਇਹਤ੍ਰੈਲਛੁਣੁਹੈਨਾ। ਇਕਾਇਹਜੇਸਰਬਪਦਾਰਥੋਧਿਖੇਭੁਗਵਿਤਕੀ
ਕਾਰੀਗਰੀਕਾਥੀਚਾਰਰਾਖੇ। ਨੂਨਾਲਛੁਣੁਇਹਜੇਭੁਗਵਿਤਕੇਕਿਸੇਸਮੇਦਿ
ਸਾਰੇਨਾਹੀ। ਤੇਤੀਜਾਲਛੁਣੁਇਹੁ। ਜੋਅਰਦਾਸਹਿਰਦੇਮਹਿਲਗੀਰਹੈ। ਭੁ
ਗਵਿਤਕੇਆਗੇ। ਆਪਦੇਆਪਕਉਭੁਗਵਿਤਵਿਖੋਧਿਨਾਸਕੀਤਾਲੇਨੇ। ੨੪
ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਜੋਮਨੁਖਸਤਿਸੰਗਤਿਮਹਿਨਹੀਉਧਾਰਿਆ। ਅਰ
ਬਹੁਤਵਿਦਿਆਪੁਨ੍ਹਿਆਹੈ। ਸੋਮਨੁਖਉਜਨੀਵਾਨੀਕੀਨਿਆਈਹੈ। ਸੇਵਾਨੀ
ਜਿਉਕੀਤਿਉਦਿਸਦਆਵਤੀਹੈ। ਤਿਛਲਿਕਿਛਨਾਹੀ। ਤੇਸੇਵਿਦਿਆਥਾਨਾ
ਨੁਖਚੜਦਿਸਦਆਵਦਾਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਨਮੋਹਉਪ੍ਰਥਲਿਕਿਛਨਹੀਪਾਇਆ। ੨
੫ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਜੋਜਗਤਿਮਹਿਰਹਿਣਾ। ਪ੍ਰਜਗਤਿਕੇਰੁ
ਖਸੋਗਤੇਅਲੇਪਰਹਿਣਾ। ਇਹੁਕਾਮਸੰਤਹੁਕਾਹੈ। ਅਰਨਿਰਪੀਨਤਾਈਮਹਿਰ
ਹਿਣਾ। ਪ੍ਰਨਾਲਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕੇਰਹਿਣਾ। ਇਹੁਕਾਮਵੇਗਰੀਆਂਪੁਰਖੋਕਾਹੈ। ੨੬

ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਯੋ॥ ਵਡੇਤੇਵਡਾਸੁਖਜਗਿਆਸੀਮਾਨਤੇਯੋ॥ ਸੋ
 ਮਨਿਕੀਇਕਾਗ੍ਰਤਾਮਾਨਤੇਯੋ॥ ਅਰਬਡੇਤੇਵਡਾਜੇਦੁਖਮਾਨਤੇਯੋ॥ ਸੋਪਸਰਾਉ
 ਮਨਿਕਾਮਾਨਤੇਯੋ॥ ੨੦ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਯੋ॥ ਜਿਸਕਉਇਨਤਿਹੁਵ
 ਸਤ੍ਰਿਕਾਪਿਆਰੁਯੋ॥ ਸੋਸਾਹਿਬਲੇਕੁਯੋ॥ ਇਕਤੇਇਹੁਜੇਉਦਰੁਭਰਪੁਰਕਰਕੈਨਖਾ
 ਵੈਅਨਿਅਰਜਾਲਿਕਉ॥ ਤੇਨੁਸਰਾਇਹੁਜੇਹਿਰਦਾਸੀਤੋਖਵਾਨਰਾਖੇ॥ ਠਾਹਿ
 ਨਾਸਭਿਹੀਟਿਸਾਰਛੇਡੇ॥ ਤੇਤੀਸਰਾਨਿਰਹੀਕਾਰੀਰਿਦਾਰਾਖਣਾ॥ ਮਨਿਕਉਪ੍ਰ
 ਮੇਸਹੁਕੇਭਉਮਹਿਤੋਬਿਆਰਾਖੇ॥ ੨੮ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਯੋ॥ ਜੋਮਮ
 ਤਾਲੀਏਸੁਹਾਦਿਯੋ॥ ਸੋਸਾਂਈਕਾਸੁਹਾਦਿਨਾਹੀ॥ ਮਮਤਾਰਹਿਤਸੁਹਾਦਿਸਾਂਈਕਾ
 ਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਨਹਾਂਸਾਂਈਪੈਤਹਾਂਮਮਤਾਨਾਹੀ॥ ਜਹਾਂਮਮਤਾਤਹਾਂਸਾਂਈਨਾਹੀ॥
 ਇਸੀਉਪ੍ਰਏਕਅਸਵਾਰੀਯੋ॥ ਮੈਕੁਛਾਤ੍ਰਿਤਮੈਕੁਪਾਏ॥ ਮੈਵੈਚਮੈਮੁਛਾ
 ਹੀ॥ ਮੈਵੈਚਮੈਕੁਮੂਲਨਲਾਹਿਸੀਮੈਆਂਹੀਸਭਿਠਾਂਹੀ॥ ਜੇਤਉਸਟੀਅਪਦੀ

ਮਤਾਸਭਿ ਮੈਂਗੀ ਮੈਂਗੀ ਆਂਗੀ॥ ਨਿਬੇ ਮੈਂ ਤਿਬੇ ਮੈਂ ਨੀਸੀ ਸੁਦਗੁ ਆਲਾਸ ਚੁਅ
 ਖਾਂਈ॥ ੨੯ ਅਉਰ ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਸਾਠੀ ਪ੍ਰੀਤ
 ਹੈ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮ੍ਰਿਤ ਬਧੁ ਨ ਹੀ ਗਵਾਇ ਸਕਣੀ॥ ਸੰਗੇ ਉਨ ਦਾਰ ਸਿਵ ਪਿ
 ਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਪਾਇਦਾ ਨਾਹੀ ਕਾਂਹਿ ਤੇ ਜੋ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪਾਤ੍ਰਿ ਦਉ ਠਾਰੀ ਆ
 ਤਾ ਨਿਪਟੁ ਸਾਂਈ ਰਹਿਆ॥ ੩੦ ਅੰਬ ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਸੀ
 ਤਾ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਛੋਡ ਕਰਾਇ ਕਾਂਤ ਪਕੜੀ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਰਿਦੇ ਆਪ
 ਦੇ ਕੇਸਭਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਤਾਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਾਖੇ॥ ਤਬ ਅਡੋਲ ਰਹੇਗਾ॥ ਨਾਹੀ ਤਾਂਇ ਕਾਂ
 ਤ ਉਸ ਕਉ ਬਿਨਾਸ ਕਰੇਗੀ॥ ਇਕਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਉਸ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸ ਕਉ ਸਦਾ ਹੀ ਹਾਜਰੁ ਜਾਣੇ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋ ਰੂਪੈ ਮਨਿ ਬੇਰਾਖੇ॥ ਨਾਹੀ ਤਾਇ
 ਕਾਂਤ ਉਸ ਕੋ ਬਿਨਾਸ ਕਰੇਗੀ॥ ੩੧ ਅਉਰ ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜੋ ਸਾਂਈ ਦੇ
 ਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਤਿਛਕੀਰਦੇ ਖਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ॥ ਕਾਂਹਿ ਤੇ ਜੋ ਸਾਂਈ ਅਪ

ਏਆਪਕਰਿਸਤਿਹੈ। ਤੇਫਕੀਰਅਪਣੇਆਪਕਰਿਕੈਅਸੰਤਿਹੈ। ੩੨ ਅ
 ਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਜੋਸੇਨਿਸਪੁਰਖਕੈਅੰਨਪਾਣਿਨਪਹੁਚੈ। ਤਬਓਹੁਮਰ
 ਨਾਂਦਾਹੈ। ਤੇਸੇਸਤਹੁਕੀਸੰਗਤਿਥਿਨਾ। ਤੇਸੰਤਹੁਕੇਵਚਨਹੁਸੁਵਨਿਥਿਨਾਪ੍ਰ
 ਮੇਸੁਕੀਪ੍ਰੀਤਉਤਪਤਿਨਹੀਹੋਤੀ। ਨਬਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰੀਤਨਹੁਈ। ਤਾਥਿਦਿਸੀਕ
 ਰਮੁਆ। ੩੩ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਜੋਸਾਂਈਦਾਫਕੀਰਕਹਾਵਣ
 ਭੀਸਿਖਾਹੈ। ਤੇਏਕਾਂਥੀਪੁਨਾਵਣਾਭੀਸਿਖਾਹੈ। ਪ੍ਰਸਾਂਈਦਾਹੋਵਣਾਅਉਖ
 ਹੈ। ਸਾਂਈਦਾਓਹੀਪੁਰਖਹੁਆਹੈ। ਨਿਸਕਉਕਿਸੀਥਾਤਕਾਂਧਖਸੋਗੁਨਉਪ
 ਜੋ। ਕੋਈਕਛਲੇਜਾਵੈਕੋਈਦੇਜਾਵੈ। ਕੋਈਜਮਿਕਰੇਕੋਈਅਪਜਮਿਕਰੇ।
 ਉਸਕੈਸਕਿਸਮਾਨਹੋਵੈਤਾਹੀਸਾਂਈਦਾਹੋਵੈ। ੩੪ ਅਉਰਬਚਨਿਇ
 ਹੁਹੈ। ਉਤਮਪੁਰਖਓਹੁਹੈ। ਜੋਇਕਸਾਦਿਨਮਹਿਚਾਲੀਸਬੇਰਮਰੇ।
 ਤੇਸੇਰਾਤਮਹਿਭੀਚਾਲੀਸਬੇਰਮਰੇ। ਅਰਥਿਇਹੁਜੋਮਨਿਕੋਅਨੇਕਸੀਸਹੈ।

16
ਜੇਤੇ ਬੁਰੇ ਸੀ ਕਲਪੁ ਉਠਤੈ ਹੈ। ਸੋ ਸਭਿ ਕੇ ਮਨਿ ਕੇ ਸੀ ਸਹੈ। ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਟਤਾ ਰਹੈ॥
੩੫ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਉਤਮੁ ਭੁਜਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਰੁ
ਜਨਿ ਮਹਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੇ ਬਿਨਾ ਸਕ ਰਿਛੋਰੇ॥ ਜਥਾ ਰਥਿ ਰੁਪ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰੁ ਕਾਟਗਸਨਿ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਮੈ ਲੀਨਤਾ ਪਾਇ ਜਾਵੈ। ਜੋ ਸੇ ਨਦੀ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਲੀ
ਨਤਾ ਪਾਇ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਉਤਮੁ ਭੁਜਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ੩੬ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥
ਜੋ ਕਿਸੀ ਫਕੀਰ ਕੇ ਕਿਸੀ ਪੁਰਖ ਦੁਰਬ ਚਨਿ ਕਹਿਆ॥ ਆਗੇ ਤੇ ਭਹੁ ਫਕੀ
ਰ ਪ੍ਰੇਰਿਆ॥ ਤਬ ਉਸ ਫਕੀਰ ਪੁਰਖ ਫਕੀਰ ਕੇ ਕਹਿਆ॥ ਜੋ ਪੰਡੇ ਕੇ ਉਠਾਵੇ
ਕੀ ਸਕਤਿ ਨ ਰਾਖਤਾ ਥਾ॥ ਤਬ ਇਉਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿਤਾ ਫਿਰਤਾ ਥਾ॥ ਰੂਰਾ ਕਾਂਧੇ ਪ੍ਰ
ਰਾਖ ਕਰਿ॥ ਜੋ ਸੈ ਪਾਂਡੀ ਹੈ॥ ਅਰਥਿ ਇਹੁ ਜੋ ਜੀਵਤਿ ਮ੍ਰਿਤ ਕੁਨਹੀ ਹੁਆ॥
ਤਬ ਫਕੀਰਾਂ ਕਾ ਭੇਖ ਕਾ ਹਿੰਦੁ ਪਹਿਰਿਆ ਹੈ॥ ੩੭ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ
ਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਧਕੈ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਥਾ॥ ਚਿਸ ਸੁਪਨੁ ਮਹਿ ਇਕ ਸੁੰਦਰੁ

ਪਦੇਖਿਆ। ਤਬ ਸਾਧ ਪ੍ਰਾਣਿ ਆਤ੍ਮਿਕ ਉਨਹੋ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਆ। ਜੇ ਮੈਂ ਵੈਰਾਗ
 ਹੋ। ਫਿਰ ਸਾਧ ਕਹਿਆ ਤੇਰਾ ਨਿਵਾਸ ਕਹਾਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰੀਤ
 ਵਾਸਿਓ ਮਾਹਿ ਹੈ। ੩੮ ਅਉਰ ਬਚ ਨਿਏ ਹੋ। ਜੇ ਕਿਸੀ ਅਉਰ ਸਾਧ ਕ
 ਉਸੁਪਨਾ ਆਇਆ। ਚਿਸਨੇ ਸੁਪਨੇ ਮਹਾਂ ਕਰੁ ਪਇਸਤੀ ਕੀ ਦੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਸਾਧ ਪ੍ਰ
 ਫਿਰ ਆਜੇ ਤ੍ਵਿਕ ਨਿਹੇ। ਤਬ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਹਾਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਾਧ ਕਹਿਆ ਤੇਰਾ
 ਨਿਵਾਸ ਕਹਾਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਿਵਾਸ ਅਚੇਤੁ ਪੁਰਖ ਹੁਮਾਹਿ ਹੈ। ੩੯
 ਅਉਰ ਬਚ ਨਿਏ ਹੋ। ਅਚੇਤੁ ਪੁਰਖ ਹੁਕਾਰਿ ਰਦਾ। ਏਨਾ ਛਿਹੁੰਦੁ ਧਾ
 ਤਹੁ ਕਰਿ ਕੈਸ ਦਾ ਮਲੀਨ ਰਹਿਤ ਹੋ। ਏਕਤਾ ਏਹੁ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ ਸਾਥ ਉਨਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕ
 ਛੁਨਹੀ। ਦੁਜਾ ਏਹੁ ਜੇ ਅਪਣੀ ਵਾਸਨਾ ਕੇ ਦਾਸ ਹੋ। ਤੀਸਰਾ ਉਨਕੇ ਮਰਣ
 ਭੀ ਚਿਤ ਨਹੀ। ਚੌਥਾ ਕਾ ਅਨਾਦ ਕਹੁ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਤੈ। ਪੰਜਵਾਂ ਸੀਤਹੁ ਕੀ
 ਸੰਗਾ ਤਿਤੇਵਾਂ ਜੇ ਰਹਿਤੈ। ਫਿਰ ਵਾਇਹੁ ਜੇ ਅਤ੍ਰਿਮਾਨ ਸਾਥ ਅਪਣੀ ਹੁ

ਹਵਾਇਸਾਥਰਹਿਤੈਹੈ॥੪੦॥ ਅਉਰਬਚਾਨਿਇਹੈ॥ ਜੋਕੋਈਵਿ
ਦਿਆਵਾਨਕਿਸੀਸਾਹਿਬਲੋਕਕੇਪਾਸਆਇਕਾਰਿਇਹਚਿਤਵਨੀਕਰ
ਤਰੁਇਆ॥ਜੇਮੈਦਿਸਤੇਵਿਦਿਆਵਾਨਭੀਬਹੁਤਹੈ॥ਅਰਚਤੀਹੈ॥ਅਰ
ਅਉਰਭੀਗੁਣਮੇਰੇਵਿਖੋਪਾਇਜਾਤੈਹੈ॥ਲੋਕਮੇਰੀਮਾਨਨਹੀਕਰਤਾਅਰਾਇਸ
ਕੀਮਾਨਜ਼ਤਾਹੈ॥ਅਮੇਰੇਤੇਇਕੀਆਇਆਕਰਿਕੋਗੁਜਰਾਨਕੀਮੁਕਤੀਹੈ
॥ਬਡਾਅਸਰਾਜੁਹੈ॥ਅਪਨੇਹਿਛੇਮਹਿਇਹਚਿਤਵਨੀਕਰਤਾਰੁਇ
ਆ॥ਤਬਸਾਹਿਬਲੋਕਉਸਕੋਹਿਰਦੇਜਾਣਕਰਿਉਤਦੇਤੇਰੁਏ॥ਦੀਵੇਕੀ
ਓਰਅੰਗੁਰੀਕੀਨੀਤੇਕਹਿਆ॥ਜੇਤੇਲਾਸਰੁਪਾਨੀਆਪਸਿਮਹਿਜੁਪਕ
ਰਤੇਹੈ॥ਨੀਕਹਿਤਾਹੈਤੇਲਮੇਰੇਪੀਵਣਕਰਤਿਖਾਵੁਗਤੀਹੈ॥ਤੂੰਮੇਰੇਉਪ੍ਰਾਕਿਉ
ਚਨਖੈਠਤਾਹੈ॥ਮੈਤੇਰੇਸਉਵਿਸੇਖੰਗ॥ਫੇਰਾਗੇਤੇਤੇਲਕਹਿਤਾਹੈ॥ਰੇਪਾਨੀ
ਮੈਜੋਵਿਸੇਖਤਾਪਾਈਹੈ॥ਸੋਦਿਨਾਮਤਾਨਹੀਪਾਈ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮੈਅਪਨਾਆਪ

ਕੈਲੁ ਮੈ ਪੀਨਾਇਆਹੈ। ਫੁਰਮਗਾਨਿ ਮੈ ਅਪਨਾ ਅਪਨ ਲਾਇਆਹੈ। ਬਹੁ ਤੇ
 ਰੇਕਰ ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਤਾਹੈ। ਅਪਨੇ ਅਪਕੇ ਜਲਾਵਤਾਹੈ। ਅਰਲੈ ਕਹੁ ਕਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰ
 ਤਾਹੈ। ਮੈ ਇਤ ਕਾਰਿ ਦਿਸੇਖੈ। ਨਥਉ ਸਾਵਿਦਿਆਵਾਨ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ਐਸ
 ਉਤਰੀਆ। ਤਬਉ ਸਾਵਿਦਿਆਵਾਨ ਜਾਨ ਲੀਆ ਜੋ ਇਹ ਪੁਰਨੁ ਸੀਤੈ। ਅਰੁ
 ਮੇਰੇ ਸਿਉ ਸਹੀ ਸਰੁ ਭਾਗਾ ਦਿਸੇਖੈ। ਮੇਰੇ ਕਉ ਸੁਠਾ ਸੰਕਲਪੁ ਅਪਣੀ ਦਸੇਖਤਾ ਕਾ
 ਉਤਪਤਿ ਭੁਇਆ ਥਾ। ੪੧॥ ਅਉਰ ਬਚਾਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਅਖਰਾਂ ਕੇ ਪਨ ਨਿਕ
 ਫਲਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਅਖਰਾਂ ਮੈ ਅਰਥ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਭੇਦ ਪਾਈਐ। ਅਰ ਅਰਥਿ
 ਸਮਝਣੇ ਕਾ ਫਲਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਅਨਰਥ ਹੁਕਾ ਤਿਯਾਗ ਕਰੀਐ। ਅਨਰਥੁ
 ਕੋ ਤਿਯਾਗ ਕਰਣੇ ਕਾ ਫਲਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਸੰਤਹੁ ਕੀ ਸੰਗਾ ਤਿਕਰਣੇ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ
 ਹੋਈਐ। ਨਥ ਸੰਤਹੁ ਕੀ ਸੰਗਾ ਤਿਨੁ ਗਾਤਿ ਪੁਰਬ ਕਹੋਤੀ ਹੈ। ਤਬ ਸੰਤਹੁ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨਤਾ ਪਾਵੀਤੀ ਹੈ। ਨਥ ਸੰਤਹੁ ਕੀ ਪ੍ਰਸਨਤਾ ਪਾਈ। ਤਬ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਪਾਵੈਗਾ।

੪੩॥ ਅਉਰਬਚਨਾਇਹੁਹੈ॥ ਜੈਮਨਿਰੂਪੀਏਕਠਾਗਿਹੈ॥ ਜੈਸੇਠਾਰਿਭੁਜ
 ਨਿਹਤਿਆਕਰਿਕੈਖਾਵਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਮਨਿਰੂਪੀਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਪ੍ਰਚਕਰਿਕੈਰੋਗਭੁ
 ਤਾਤਾਹੈ॥ ਇਸੀਕਰਿਗੁਰਮੁਖਮਨਿਸਿਉਉਲਟੇਵਰਤਤੇਹੈ॥ ਮਨਿਕਾਕਹਿਆਨਹੀ
 ਕਰਤੇਸਤਿਬੀਚਾਰਕਾਕਹਿਆਕਰਤੇਹੈ॥ ਮਨਿਕੋਊਪ੍ਰਚਕੀਪਹਿਰਾਨੇਤੇਹੈ॥ ਥ
 ਹੁਨਹੁਸੀਆਰਗਹਿਤੇਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਜਾਗ੍ਰਤਿਪੁਰਖਓਹੀਕਹੀਤੇਹੈ॥ ਜੈਜਾਗਤਾਹੈ॥
 ਤਿਸਕੋਠੋਰਨਹੀਲਾਗਤੇ॥ ਜੈਸੇਕਹਿਆਹੈਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬ॥ ਤਿਨਘਰਿ
 ਰਾਖਅਨ੍ਹਾਜੈਅਨਾਦਿਨਜਾਗੇਰਾਂ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਛੁਜਾਗੇਨਾਮਲਾਗੇ॥ ਤਿਨਾਰੈਣਸੁਹੇ
 ਲੀਆ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵਹਿਜਨਮੁਨਾਵਹਿ॥ ਤਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੋਲੀਆ॥ ੪
 ੩॥ ਅਉਰਬਚਨਾਇਹੁਹੈ॥ ਕਿਸੀਸਾਧਸਿਉਸਾਧਗੁਰਮਤਿਕਾਰੂਪਪ੍ਰਾਣਿ
 ਆ॥ ਜੈਗੁਰਮਤਿਕਿਆਰੂਪਹੈ॥ ਤਬਸਾਧਉਤ੍ਰਦੀਆ॥ ਜੈਗੁਰਮਤਿਕਾਇਹੁ
 ਪਹੈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਨਿਸਨੇਮਨਿਮਤਿਕਉਦੁਰਕੀਆਹੈ॥ ਤਹਾਂਤੀਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰਗਟ

ਤੀਹੈ॥ ਜੇਸੇਮਾਲੀਬ੍ਰਿਛਕੋਪੇਵਟੀਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਬਪਹਿਲੇਪਾਤਅਰਪਹਿਲੀ
 ਆਟਾਸੀਆਂਬ੍ਰਿਛਕੀਆਂਕਾਟਰੂਰਤਾਹੈ॥ ਜਿਸਟਾਂਸੀਮਾਹਿਪਿਵਟੀਲਾਵ
 ਤਾਹੈ॥ ਓਹੀਟਾਂਸੀਜਥਫੈਲਕੇਬ੍ਰਿਛਹੋਇਜਾਤੀਆਹੈ॥ ਅਰਟਾਸੀਆਜੇਕਰ
 ਉਗਵਤੀਆਭੀਹੈ॥ ਤਿਭੀਕਾਟਰੂਰਤਾਹੈ॥ ਉਨਕੋਬ੍ਰਿਧੋਵਟੇਨਹੀਦੇਤਾ॥
 ਜਥਐਸੀਪਥਰਦਾਰੀਰਖਤਾਹੈ॥ ਤਬਹੀਓਸਬ੍ਰਿਛਕੇਫਾਲਿਆਦਿਭੁਤਹੋ
 ਤੈਹੈ॥ ਬ੍ਰਿਛਓਹੀਦਿਸਟਆਵਤਾਹੈ॥ ਅਰਫਾਲਿਅਉਰਹੋਇਜਾਤੇਹੈ॥ ਤੈਸੇ
 ਹੀਜਥਮਨਮਤਿਕੇਪਰਮੁਕੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਬਿਲਾਇਜਾਤੇਹੈ॥ ਤਹਾਂਹੀਗੁਰਮਤਿ
 ਪ੍ਰਗਟੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਇਹਪਿਵਟੀਸਤਿਗੁਰੂਪੀਮਾਲੀਲਾਵਤਾਹੈ॥ ਅਉਗੁਣਾ
 ਕੈਨਾਸਕਰਛੋਰਤਾਹੈ॥ ਅਰਸੁਭਗੁਣਪ੍ਰਗਟੀਹੋਤੈਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਓਹੀਮਨੁਖਅ
 ਵਤਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਇਸੰਤਜਾਤਾਹੈ॥ ੪੪॥ ਅਉਰਬਚਨਿਦਿਹੁਹੈ॥ ਕੋਈਸਾ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਆਗੇਐਸੀਬੇਨਤੀਕਰਤਾਥਾ॥ ਜੋਹੋਪੁਰਨੁਪ੍ਰਮੇਸਰੁਤੈਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰੁ

ਕੀ ਬਿਖਰ ਨੀਹੈ। ਪਰ ਅਉਰ ਬਿਖਸਿਉ ਇਹ ਮਹਾਂ ਦੀਰਘ ਹਉ ਮੈਰ ਨੀਹੈ। ਕਾਹਤੇ
 ਨੇ ਅਉਰ ਬਿਖ ਨੀਵੁ ਕਉ ਏਕ ਜਨਮ ਖਉ ਕਰਤੀਹੈ। ਅਰਹਉ ਮੈਕ ਰਿਕੈ ਨੀਵੁ ਕੋਟਿ ਜ
 ਨਮੁ ਧਾਰਤੇਹੈ। ਅਰਜਨਮੁ ਕਰਧਹੁ ਜਮਰਤੀਹੈ। ਤਉ ਭੀ ਹਉ ਮੈਕਾ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਹੀ ਜਾਤ
 ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਧਿ ਇਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਐ ਜੋ ਹਉ ਮੈਕਾ ਬਿਨਾਸ ਹੋਇ। ਹਉ ਮੈਨੇ ਮੋਰੇ ਕਉ ਧਹੁ
 ਤਦੁ ਪਟੀਆਹੈ। ਹਉ ਮੈਕਉ ਜੋ ਬਿਨਾਸ ਕਰਣਾਹੈ। ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਬਿਨਾਸ ਕਰਣਾ
 ਹੈ। ਇਸ ਕਾਉ ਤਪਤਿ ਕਰਤਾ ਭੀ ਤੂੰ ਹੀਹੈ। ਅਰ ਇਸ ਕਾ ਬਿਨਾਸ ਭੀ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇਰੇ
 ਇਗਾ। ਜੈ ਸੇਰਾ ਦੁਲ ਅਰਹੁ ਰਣੁ ਕਸਾਪਾ। ਉਤਪਤਿ ਭੀ ਤੁਮ ਹੀ ਨੇ ਕੀਏ ਥੋ। ਅਰ
 ਬਿਨਾਸ ਭੀ ਉਨ ਕਾ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇਰੇ ਆ। ਅਉਰ ਉਨ ਕੇ ਮਾਰ ਦੇ ਕਉ ਸਮ੍ਰਾਥਿ ਕੋਉ ਨਥਾ
 ॥ ਸੋ ਮੈ ਹਉ ਮੈਕ ਰਿਧਾਂ ਪਿਆਹੈ। ਤੁਮ ਹੀ ਛੁਡਾਵੁ ਗੋਤ ਧਛੂਟਾਂਗਾ। ਜੈ ਸੇਰਾ ਨਾ
 ਕਿਸੀ ਕਉ ਧੰਧਾਵੈ। ਨ ਧਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿਕੈ ਛੁਡਾਵੈ ਤਧ ਹੀ ਛੂਟੈ।
 ਸੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ। ਜੋ ਤੁਮ ਹੀ ਛੁਡਾਵੁ ਇਸ ਹਉ ਮੈਥੀ। ਤਧ ਹੀ ਮੈ ਛੂਟਤੀਹੈ।

ਹੋਰਉਪਾਉਕੋਉਨਹੀ॥੪੫॥ ਅਉਰਬਚਨਇਹੁਹੈ॥ ਜੋਕੁਟਬਕੇਸਾਥ
 ਪ੍ਰੀਤਕਰਤੇਹੈਸੋਅਪਨੇਮੋਤੀਤੁਨਾਵਤੇਹੈ॥ਇਸੀਉਪ੍ਰਦੇਕਵਾਰਤਾਹੈ॥ਕਿਸੀਪੁ
 ਰ੍ਹਾਂਤ੍ਰਸਾਥਪ੍ਰੀਤਕੀਨੀਥੀ॥ਥਾਂਤ੍ਰਕਉਅਪਨੇਗ੍ਰਹਿਮਹਿਆਨਰਾਖਿਆ॥
 ਤਥਰਾਤਕੇਸਮੇਥਾਂਤ੍ਰਉਸਕਾਮੋਤੀਆਂਕਾਰੁਥਾਉਠਾਇਲੈਗਾਇਆ॥ਤਥਕਿ
 ਸੀਅਸਥਾਨਜਾਇਕਰਿਥਾਂਤ੍ਰਨੇਰੁਥਾਫੇਲਿਆ॥ਜਬਥਾਂਤ੍ਰਮੁਖਮਹਿਮੋਤੀਤ੍ਰਾ
 ਹੇ॥ਤਥਉਸਕਉਸ੍ਰਾਣਿਕਛੁਨਆਇਆ॥ਫਿਰਉਸਨੇਇਉਜਾਨਿਆਜੋਮਤਿ
 ਇਨਕੇਥੀਚਕੋਉਮੇਵਾਹੋਇ॥ਤਥਉਸਨੇਦੋਪਥਰਿਲੈਕਰਿਮੋਤੀਚੂਰਨਿਕਰਿਰ
 ਹੇ॥ਜਬਓਹੁਪੁਰਖਜਾਗਕਰਿਦੇਖੇਜੋਮੋਤੀਆਂਕਾਰੁਥਾਭੀਈਹਾਂਨਹੀ॥ਅ
 ਰਥਾਂਤ੍ਰਭੀਈਹਾਂਨਹੀ॥ਤਥਉਸਥਾਂਤਰਕਾਖੋਜਲੈਕਰਿਆਇਥਾਂਤ੍ਰਦੇਖਿ
 ਆ॥ਤੇਮੋਤੀਭੀਚੂਰਨਿਕੀਏਆਇਦੇਖੇ॥ਦੇਖਕਰਿਰੁਣਨਿਕਰਨੇਲਾਗਾ॥
 ਤੇਕਹਿਦੇਲਾਗਾਜੋਮੁਖਹੁਕੀਪ੍ਰੀਤਕਰਿਕੈਰੋਵਣਾਹੀਪੜਤਾਹੈ॥ਤੈਸੇਕੁ

ਏਥਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਥਾਂ ਤਹੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ। ਨਥ ਕੁਟਿ ਥਸਾ ਥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈ ਗਾ। ਤਥ ਇਸ ਕਾ
 ਜੈ ਹੈ ਮਨੁ ਖਾਨ ਨ ਮੁਅਰ ਅਮੋਲ ਕੁਸੁ ਸਾ। ਸੋ ਸਾ ਰਿਹੀ ਥਿਖ ਅਹੁ ਕੇ ਭੈ ਗੁਸਾ ਥ
 ਅਮਾਇਆ ਕੇ ਪੀਧ ਅਹੁ ਸਾ ਥ ਗਵਾਇ ਛੋਡੁ ਹਿਗੇ। ਇਸੀ ਕਰਨਾ ਗਿਆ ਸੀ
 ਅਕੈ ਕੁਟਿ ਥਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਥਿਥ ਰਜ ਤਿਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਜੈ ਕੁਟਿ ਥਸਾ ਥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਤੇਹੈ।
 ਸੋ ਅਪਣੇ ਮੋਤੀ ਤੁਨਾ ਵੇਤੈਹੈ। ੪੬॥ ਅਉਰ ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੋ। ਨਾਥਿ
 ਅਸਥੁਲ ਕੁਟਿ ਥਕਾ ਤਿਜਾਗੁ ਕਰਤਾਹੈ। ਤਥ ਸੁਖ ਮੁਕੁਟਿ ਥ ਇਸ ਕੇ ਸਾਥ ਇ
 ਕ ਅੰਰ ਲਗਾਹੁ ਆਹੈ। ਸੋ ਸੁਖ ਮੁਕੁਟਿ ਥ ਇਹੁ ਹੋ। ਮਮਤਾ ਆਤਾ ਹੋਇ ਮਿਲ
 ਤੀਹੈ। ਤੇਲੋ ਭੁਪਿਤਾ ਹੋਇ ਮਿਲਤਾਹੈ। ਸਰੀਰ ਕੀ ਚਪਲਤਾ ਇਸ ਕੇ ਇਸ
 ਤੀਹੋਇ ਮਿਲਤੀਹੈ। ਇਦ੍ਰੀਆ ਕੇ ਭੋਗ ਭਾਈਹੋਇ ਮਿਲਤੈਹੈ। ਧੁਰੀਆਂ
 ਚਿਤ ਵਨੀਆਂ ਸੁਤਾਹੋਇ ਮਿਲਤੀਆਂਹੈ। ਤੇ ਅਪਕਰ ਮੁਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਮਿਲਤੈ
 ਹੋ। ਨਥ ਅਸਥੁਲ ਸੁਖ ਮੁਟਿ ਨਹੁ ਕਾ ਤਿਜਾਗ ਕਰਤਾਹੈ। ਤਥ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੈਗੁ

ਹੋਤਾਹੈ॥੪੭॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜਿਨਹੁਪੁਰਖਹੁਨੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
 ਅਹਦਿਕਬੁਰੇਸੁਭਾਵਮਾਰੇਹੈ॥ਤਿਨਪੁਰਖਹੁਸਾਭਿਸੰਤਹੁਕੀਆਗਿਆਮਾਨੀਹੈ
 ॥ਸਰਬਸੰਤਹੁਕੀਆਗਿਆਮਾਨਦੇਕਾਤਾਤਪਰਨੁਇਹੀਹੈ॥ਜੋਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾ
 ਹਦਿਕਮਹਾਂਅਜਗਾਰਿਸਰਪੁਹੈ॥ਇਨਕਉਆਪਨੇਵਸਿਕਰਹਾਤਬਾਹਿਸੁ
 ਖੀਹੋਵਹੁਗੇ॥੪੮॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜੋਏਕਸਮੇਨਾਰਦੁਸੁ
 ਆਮੀਰਮਤਿਕਰਤੇਥੇ॥ਅਤੀਤਹੁਕਾਭੇਖਧਾਰਕਾਗਿ॥ਕਿਸੀਨਗਾਰਿਮਹਿ
 ਬਾਜਾਰਕੇਬੀਚਜਾਇਥੈਠੇ॥ਤੇਅੰਗੁਰਾਸਿਖਭੀਨਾਰਦੁਸੁਆਮੀਕੇਸਾਥ
 ਹੀਥਾ॥ਤਬਏਕਬਕਰਾਉਹਾਂਕਸਾਈਲੀਏਜਾਤਾਥਾ॥ਓਹੀਬਕਰਾਦੇਨ
 ਕਰਿਏਕਹਟਿਕੇਬੀਚਵਨ੍ਹਿਗਇਆ॥ਕੁਛਕੁਓਸਨੇਦਾਣੇਭੀਮੁਖਮਹਿ
 ਪਾਇਲੀਤੇ॥ਤਬਹਟਿਵਾਲੇਉਠਕਰਿਕ੍ਰੋਧਕੇਸਾਥਬਕਰੇਕੇਮੁਖਉਪਰਮੁ
 ਕੀਚਲਾਈ॥ਬਕਰੇਕੇਮੁਖਸਿਉਦਾਣਾਗਿਨਪੰਨਾ॥ਫਿਰਬਕਰੇਕਉਕੀਠੇਪ

ਕੁਨਿਕੈਕਸਾਥਕੇਹਾਥਪਕਨਾਇਦੀਆ। ਤਬਨਾਰਦਿਸੁਆਮੀਇਹਠ
 ਰਿਤਦੇਖਕੈਹਾਉਕਾਭਰਿਆ। ਤਬਅੰਗਰੇਸਿਖਨਾਰਦਿਸੁਆਮੀਪਾ
 ਸਹੁਪੁਛਿਆ। ਜੇਸੁਆਮੀਜੀਤੁਮਤੇਸਦਾਅਨੰਦਮੂਰਤਿਹੈ। ਤੁਮਨੇਹਾ
 ਵਕਾਭਿਉਰਿਆ। ਤਾਬਿਨਾਰਦਿਸੁਆਮੀਕਹਿਆ। ਹੇਅੰਗਰਾਸੀਸਾ
 ਰਕੀਗਤਿਕੈਦੇਖਕੈਮੈਹਵਕਾਭਰਿਆਹੈ। ਇਹੁਬਕਾਜੇਕਸਾਥਲੀਏਨਾ
 ਤਾਥਾ। ਸੋਇਸਹੀਹਟੀਵਾਲੇਕਾਪਿਛਲੇਜਨਮਕਾਪਿਤਾਥਾ। ਹਟਭੀਇ
 ਸੀਬਕੇਕਾਪਾਇਆਹੁਆਹੈ। ਇਸਹਟਿਮੈਜੇਇਸਕਾਪਾਸਵਨਨਿਨਿ
 ਕਲਨਿਕਾਪਾਇਆਹੈਇਆਸੀ। ਉਸੀਪੂਰਬਲੀਹੇਲਤਿਅਨਿਸਾਰਅਥ
 ਭੀਹਟਿਮਹਿਵਾਨੀਗਇਆਸੀ। ਖੁਪਿਆਕਾਰਿਕੈਜੇਆਤ੍ਰਥਾ। ਇਤਕਰ
 ਕਛਕਦਾਣੇਭੀਮੁਖਮਹਿਪਾਇਲੀਏਥੇ। ਹਟਿਵਾਲਾਇਸਕਾਬੇਟਾਥਾ।
 ਬੇਟੇਨੇਉਠਿਕੈਪਿਤਾਕੇਮੁਖਉਪ੍ਰਮੁਕੀਚਲਾਈਹੈ। ਅਰਦਾਣੇਮੁਖਸਿਉ

ਕਾਛ ਲੀਏਹੈ। ਫੇਰ ਕੰਠ ਪਕੜਿ ਕੈ ਕਸਾਈ ਕੇ ਗਥ ਪਕੜਾਇ ਦੀਆਹੈ। ਇਸੇ
 ਪਾਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਉਨ ਹੋਤਾ ਥਾ। ਕਈ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਮਨਾਇ ਕੈ ਲੀਆ ਥਾ। ਸੋ ਪੁਤ੍ਰੇ
 ਪਿਤਾ ਸਾਥ ਅਯੋਸਾ ਕਾ ਮਕੀਆ। ਇਤ ਕਰਿ ਕੈ ਮੋਹਾ ਵਕਾਭ ਰਿਆਹੈ। ਬਡਾ
 ਸਚਰਜੁ ਹੋ। ਸੋ ਆਗਿਆ ਨੀ ਨੀ ਵਢਿ ਹੁਕਾਰਜੁ ਕੋ ਉਨ ਹੀ ਕਰਤੇ ਜੋ ਸੀਸਾਰ ਕੀ
 ਗਾਤਿ ਬਿਤਰਹੀ। ਓਹੀ ਕਾਰਜੁ ਕਰਤੇ ਹੈ ਜੋ ਬਾਰੀ ਬਾਰ ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਗਾਤਿ ਬਿਖੇਰੂ
 ਤੈਹੈ। ੪੮॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੋ। ਪਰਮ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਇਹ ਨਿਸਾਨਿ
 ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਪਾਸ ਇਹ ਪਾਂਚ ਲਖ ਟੁਮੁਖੈ। ਏਕ ਧਾਂਟ ਖਾਵਣਾ। ਦੂਜੀ ਗਰੀਬ
 ॥ ਤੀਜਾ ਜਗਾਤਿ ਸੋ ਖੋਪ੍ਰਵਾਹੀ। ਚੌਥੀ ਨਿਹ ਸਿੰਠਾ ਬ੍ਰਿਤਾ। ਪਾਂਚਵਾਸ ਦਾਹਰ
 ਜਸਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰਿ। ੫੦॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੋ। ਜੋ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਅੰਸ ਨੀ ਵਰੁਛ ਨਿਕਰਤੇਹੈ। ਅਜਾਗਿਆ ਸੀਕੋ ਸਭੀ ਤਿਜਾਗੁ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਵਾ
 ਨੈਹੈ। ਏਕ ਅੰਸ ਨੀ ਵਹੁਕਾ ਬੜੇ ਥੀਆ ਦਿਲੇ ਕਰਿ। ਦੂਜਾ ਅੰਸ ਕਾ ਮਾਦਿ

ਭੋਗਕਾ। ਤੀਜਾਮਾਂਸਹੁੰਦ੍ਰੁਪਕੇਦੇਖਣੇਕਾ। ਚੌਥਾਮਾਂਸਪ੍ਰਨਿਦਿਆਕਾ। ਪੰ
ਠਮਾਂਸਦੁਰਬਚਨਹੁਕਾ। ਜਬਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰਕਾਮਸਿਤਿਗੋਗਾ। ਤਬਹੀਪਵਿ
ਸੁਪਾਵਨੁਹੋਵੇਗਾ। ੫੧॥ ਅਭਿਰਬਚਨਿਦਿਹੋ। ਚਹੁਪ੍ਰਕਾਰਨਿਦ੍ਰਾਹੋ। ਜਬ
ਚਹੁਹੁਨਿਦ੍ਰਾਤੇਨਾਗੋਗਾ। ਤਬਹੀਸਿਤਹੁਕੇਬਚਨਹੁੰਉਪਦੇਸਸ੍ਵਨਿਕਰੇਗਾ। ਸੋਚਾਰ
ਨਿਦ੍ਰਾਇਹੋ। ਇਕਨਿਦਰਾਸਖੋਪਤਿਹੋ। ਜੇਅੰਨਅਰਜਲਿਕੇਬਿਕੇਵਟੇਕਰਿਕੇਰੈਤ
ਤਅਵਰੀਜਾਤਿਹੋ। ਦੁਨੀਨਿਦ੍ਰਾਸੰਕਲਪਨਿਕਸੁਜਾਵਣੁਕੀਹੋ। ਸੁਨਤਾਦਿਸਣੁਅ
ਵਤਾਹੋ। ਅਰਸੁਨਦੇਵਾਲਾਮਨਿਅਵਰਚਰਸੈਰਕਰਤਾਹੋ। ਤੀਜੀਨਿਦ੍ਰਾਬਚਨਹੁਕਾ
ਅਰਥਿਨਾਸਮਸ੍ਵਣੁਕੀਹੋ। ਜਬਅਰਥਿਨਸਮਾਝਿਆ। ਤਬਪਨਨਾਅਰੁਨਾਪਨ
ਨਾਬਰਾਬ੍ਰਹੇਇ। ਚੌਥੀਨਿਦ੍ਰਾਬਚਨਹੁਅਨਿਸਾਰਕਰਣਿਨਹੋਵੈ। ਤਿਆਪਕੇਬੁ
ਧਵਾਨਮਾਨਣਾ। ਸੋਜਬਕਰਣਿਨਹੁਈ। ਤੇਸੁਪਸ੍ਵਾਦਿਤੇਵਾਂਜਿਆਰਹਿਆ।
ਜੇਸੇਕਹਿਆਗੁਰੁਨਾਨਕਸਾਹਿਬ। ਸੋਚਿਤਨਿਨਕਾਹਿਰਲਇਆਮਾਇਆਬੰਲ

ਨਪਏਰਵਾਣੀ॥੫੨॥ ॥ ਅਉਰਬਚਨਇਹੋ॥ ਜੇਇਹਤੀਨਲਛੁਤੁਜਾਗਿ
 ਸੀਕੈ॥ ਸਹਿਦੁਸੀਲਤਾਧਰਤੀਕੀਨਿਆਈਹੋਇ॥ ਤੇਉਦਾਰਤਾਨਦੀਕੀਨਿਆਈਹੋਇ
 ॥ ਦਇਆਲਤਾਮੇਘਕੀਨਿਆਈਹੋਇ॥ ਇਨਤੀਨਹੁਲਛੁਤੁਹੁਕੀਨਿਆਈਹੋਇ॥
 ਇਨਤੀਨਹੁਲਛੁਤੁਹੁਵਿਖੈਜਾਗਿਆਸੀ॥ ਟੁਰਤੇਗਾ॥ ਤਬਹੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਮਿਲਾ
 ਜੋਗੁਹੋਇਗਾ॥੫੩॥ ਅਉਰਬਚਨਇਹੋ॥ ਜੇਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰੈਨੀਵਹੁਕੀਆਰਥ
 ਲਾਇਉਹੀਚਲੀਜਾਤੀਹੈ॥ ਤਾਮਸੀਮਨੁਖੋਕੀਆਰਥਲਾਇਉਚਲੀਜਾਤੀਹੈ॥ ਜੇ
 ਕੁਮਾਤਿਕਾਕਹਿਆਕਰਣਾ॥ ਉਦਰਿਭੁਰਕਰਿਖਾਵਣਾ॥ ਸੁਖੋਪਤਿਨਿਦਰਾਮਹਿ
 ਚਿਰਕਾਲਬਸੇਰਾਕਰਣਾ॥ ਅਰਕਾਮਆਦਕਹੁਸਾਥਪ੍ਰੀਤਕਰਣੀ॥ ਪ੍ਰਨੀਦਿ
 ਆਬਿਖੇਤੇਸ੍ਰਗਾਨੁਅਹੁਬਿਖੇ॥ ਤੇਕੁਨਕੁਸਤਿਬੋਲਣਾਬਿਖੇਮਨਿਕੈਪ੍ਰਚਾਈਰਾ
 ਖਣਾ॥੫੪॥ ਅਉਰਬਚਨਇਹੋ॥ ਰਾਜਸੀਮਨੁਖਹੁਕੀਆਰਥਲਾ
 ਇਉਚਲੀਜਾਤੀਹੈ॥ ਜੇਮੋਹਆਦਕਹੁਕਾਦਾਸਹੁਇਰਹਿਣਾ॥ ਤੇਬਿਖਿਅੰਕੀ

ਤਾਠਿਏਮਹਿਪ੍ਰਬਲਾਮਾਨਪ੍ਰਭੁਤਕੀਕਾਂਖਾਉਦਰਪੁਰਨਾਕੀਉਤਾਵਿਖੋਬਾਧਿ
 ਭਾਵਿਖੇਅਰਮਾਇਆਕੋਪੀਧਿਆਬਿਖੇਮਨਕਉਪਰਚਾਈਰਾਖਣਾ॥ ੫੫
 ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੈ॥ ਸਾਂਤਕੀਮਨੁਪਹੁਕੀਆਰਬਲਾਇਉਚਲੀਜਾਤੀਹੈ॥
 ਜੈਕਰਮਸੁਕਰਣੇ॥ ਪ੍ਰਕਾਮਨਾਸਹਿਤਕਰਣੇ॥ ਨਗਾਧ੍ਰਤਿਤਪੁਕਰਣਾ॥ ਪੂਜਾ
 ਪਾਠਕਰਣਾ॥ ਤੀਰਥਸੇਵਾਕਰਣੀ॥ ਪ੍ਰਕਾਮਨਾਤੇਰਹਿਤਨਹੋਵਣਾ॥ ਕਾਮਨਾਗਾ
 ਜਕੀਕਾਮਨਾਸੁਰਗੋਕੀ॥ ਕਾਮਨਾਪ੍ਰਭੁਤਕੀਇਸਵਿਖੇਮਨਿਕੈਪ੍ਰਚਾਈਰਾਖ
 ਣਾ॥ ੫੬॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੈ॥ ਸੁਪਸਾਂਤਕੀਮਨੁਪਹੁਕੀਆਰਬਲਾ
 ਇਉਚਲੀਜਾਤੀਹੈ॥ ਜੇਸੀਤਹੁਕੇਬਚਨਹੁਅਨਿਸਾਰਮਨਕੈਵਰਤਾਵਣਾ॥ ਤੇਪ੍ਰ
 ਮੇਸ਼ਕੋਪਾਵਣੇਕਾਪ੍ਰੇਮ॥ ਹਿਰਦੇਮਹਿਰਾਖਣਾ॥ ਅਉਰਬਾਛਾਚਿਤਾਵਿਖੋਕੋਉਨ
 ਰਾਖਣੀ॥ ਤੇਕਬਹੁੰਗਵੰਤਕੋਪ੍ਰੇਮਕਰਿਕੈਰੋਵਣਾ॥ ਕਬਹੂੰਆਪਣੇਅਉਰੁਣ
 ਚਿਤਕਰਿਕੈਰੋਵਣਾ॥ ਕਬਹੂੰਗਵੰਤਕੋਧਿਯਾਨੁਮਹਿਮਗਨਿਰਹਿਣਾ॥

ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਜਾ ਸਿਹਾਰਿ ਚਰਚਾ ਕਰਣੀ॥ ਏਸੀ ਮਹਿ ਮਨਿ ਕੈ ਪ੍ਰਚਾਈ ਰਾਖਣਾ॥ ੫੭
 ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਏਹੁ ਹੋ॥ ਪਾਂਠ ਵੇਜੀ ਵਨੁ ਮੁਕਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰੀ ਆਰਥ ਲਾਇ
 ਉਚਲੀ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਜੇਕੁ ਗਵੰਤ ਕੀ ਚਾਹੁ ਬਿਖੇ ਅਪਣੀ ਚਾਹੁ ਲੀਨ ਕਰਿ ਛੋਡੀ ਹੈ॥
 ਅਰਥੁ ਗਵੰਤ ਕੇ ਭਾਣੇ ਮਹਿ ਅਪਨਾ ਭਾਣਾ ਲੀਨ ਕਰਿ ਛੋਡੀ ਹੈ॥ ਸਹਿਜ ਕੇ ਹਿੰਤੁ
 ਲੇਉ ਪ੍ਰਚਾਨੈ ਕੈ ਸੂਲ ਤੇਰਹਿ ਤੈ ਹੈ॥ ਦਿਨ ਰਾਤ॥ ਤੇਉ ਸਤੁ ਤਿਨਿ ਦਿਆ ਜੇਨ ਕੇ ਸਮ
 ਨਾ॥ ਮਾਨ ਅਪਿ ਮਾਨ ਸਮਾਨਿ॥ ਏਸ ਪਾਦਿ ਮਹਿ ਮਨਿ ਕੈ ਪ੍ਰਚਾਈ ਰਾਖ ਤੈ ਹੈ॥
 ੫੮ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਏਹੁ ਹੋ॥ ਜੈ ਮਨਿ ਰੂਪੀ ਏਕੁ ਭੁੰਡੈ॥ ਜੈ ਸੇਭੁ ਭੁੰਡੈ ਹੋ ਕੇ
 ਚਿਦੇ ਸਵਾਰਤਾ ਹੈ॥ ਉਨਿ ਚਿਦ ਅਹੁੰਕਾਰਿ ਨ ਕੋਨ ਲੀਏ ਫਿਰਤਾ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਨ ਤਿਨ
 ਚਿਦ ਅਹੁੰਕਾਰਿ ਮਿਤੁ ਭੁੰਡੈ ਆਪਸਿ ਮਹਿ ਨੁਪਕਰਤੈ ਹੈ॥ ਅਰਥਿ ਹੁਨੁ ਪਮਹਿ ਲੀਨ
 ਰਹਿ ਤੈ ਹੈ॥ ਏਕ ਅਰਥੁ ਭੁੰਡੈ ਆਵਤਾ ਹੈ॥ ਸੇਭੋ ਹੋ ਕਾ ਚਿਦ ਆਹੁੰਖੇ ਸੇਜਾਤਾ ਹੈ॥
 ਅਰਥਿ ਹੁਨੁ ਪਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਹੁ ਪਾਲੀ ਰਹਿ ਤੈ ਹੈ॥ ਤੇਸੇ ਏਹ ਰਾਜ ਰੂਪੀ ਅਮਾ

ਇਆਰੂਪੀਮਿਥਿਜਾਚੇਸਟਾਰਿਦਹੈ॥ ਮਿਥਿਜਾਚੇਸਟਾਰਕੋਆਰਨਾਪਨੇਈ
 ਤਾਵੁਤੇਹੈ॥ ਬਹੁਨਤਿਸਰਾਨਕੇਨਮਿਤਅਰਮਾਇਆਕੇਨਮਿਤਆਪਸਿਮਹਿ
 ਨੁਪਕਰਤੇਹੈ॥ ਸੋਨੁਪਕਰਦੇਵਾਲੇਦੇਨਹੁਮਾਰੇਜਾਤੇਹੈ॥ ਮਾਇਆਅਰਰਾਜ
 ਕੋਉਅਵਰਾਮਾਇਭੁਗਤਾਹੈ॥ ੫੮॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਹੈ॥ ਸਾਭਿਸੁਕ੍ਰਤ
 ਕਾਫਲਿਅਰਸਾਭਿਸਾਧਨਾਕਾਫਲਿਇਹੋਹੈ॥ ਜੋਸੀਤਹੁਕੇਹਿਰਦੇਸਾਥਹਿਰਦਾ
 ਮਿਲਾਵਨਾਹੈ॥ ਸੋਸੀਤਹੁਕਾਹਿਰਦਾਨਿਮਾਇਕੋਹੈ॥ ਅਰਨਿਰਮੋਹੋਹੈ॥ ਆਪਰਮੋ
 ਸਰਕੇਰੰਗਤਾਹੁਆਹੈ॥ ਸੋਮਹਾਂਅਤਿਲਾਲਰਤਾਹੁਆਹੈ॥ ਐਸਾਰਤਾਹੁਆ
 ਹੈ॥ ਜੋਉਸਰੰਗਉਪ੍ਰਅਉਰਰੰਗਚਰਤਾਕੋਉਨਹੀ॥ ਮੈਸਾਜੋਹਿਰਦਾਹੈਸੀਤ
 ਹੁਕਾ॥ ਤਿਸੀਹਿਰਦੇਸਾਥਹਿਰਦਾਮਿਲਾਵਨਾਹੈ॥ ੬੦॥ ਅਉਰਬਚਨਿ
 ਇਹੋਹੈ॥ ਜੋਨਨਰਕਹੁਤੇਭਉਕਰੀਐ॥ ਨਮਿਰਤਤੇਭਉਕਰੀਐ॥ ਨਰੋਗਹੁਸੋ
 ਗਹੁਤੇਭਉਕਰੀਐ॥ ਇਕਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਭੁਮਨਿਮੋਰਾਖੀਐ॥ ਆਪ੍ਰਮੇਸਰਹੀਸਾਥਪ੍ਰੀਤ

ਕਰੀਐ। ਨਖ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਬਦੁਖ ਕੋਊ ਨ ਧਿਆਪ ਸਕੈਗਾ।
 ਜੇ ਦੁਖ ਕੇ ਧੀ ਚ ਭੁਧਿ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਵੈਗਾ। ਤਉ ਭੁਧਿ ਦੁਖ ਨ ਪਹੈਗਾ। ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ
 ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਥੀ। ਤਬ ਨ ਅਗਨਿ ਦੁਖ ਦੇ ਸਾਕਿਆ। ਨ ਨਾਲਿ
 ਦੁਖ ਦੇ ਸਾਕਿਆ। ਨ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਸਸਤ੍ਰੁ ਹੁ ਦੁਖ ਦੇ ਸਾਕਿਆ। ਜੇ ਸੇ ਸੁਆਨ ਹੁ ਤੇ
 ਰਚਿਆਂ ਸੁਆਨ ਨ ਹੀ ਛੋਰੁ ਤੇ। ਪ੍ਰਜਥ ਸੁਆਨ ਹੁ ਕੇ ਸੁਆਨੀ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੀ ਤੀਹੈ। ਤਬ
 ਸੁਆਨ ਸਹਿ ਜੇ ਹੀ ਦਾਸ ਹੋਇ ਜਾਤੈ ਹੋ। ਤੇ ਸੇ ਜਿਨ ਪੁਰਖ ਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਨੀ
 ਹੈ। ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦਾਸ ਹੋਇ ਗਇ ਹੈ। ੬੧॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹ ਹੈ। ਮਾਨੁਖ ਦੇ
 ਹਮੈ ਜੋ ਕਾਰਨ ਰਾਖਿਆ ਹੈ। ਸੇ ਆਖਿਨਾ ਸੀ ਕਾਰਨ ਰਾਖਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਪਾ
 ਵਣੇ ਕਾ ਜੋ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਸੇ ਆਖਿਨਾ ਸੀ ਕਾਰਨੁ ਹੈ। ਸੇ ਇਸੀ ਦੇ ਹਮ ਹਿਰਾਖਿਆ
 ਹੈ। ਅਰ ਦੇ ਹਨਾਸ ਵੰਤ ਰਾਖਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਇਸ ਛਿਨ ਭੰਗ ਰਸ ਰੀਰ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖ
 ਹੁ ਹੀ ਆਖਿਨਾ ਸੀ ਕਾਰਨ ਕਾਰਿ ਲੀਆ ਹੈ। ਅਰ ਜਿਨ ਹੁ ਪੁਰਖ ਹੁ ਸਰੀਰ ਸਿਉ ਅ

ਬਿਨਾਸੀ ਕਾਰਨ ਨਾ ਕਰਿ ਲੀਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਰੀਰ ਤੀ ਬਿਨਾਸੀ ਹੋਇ ਰਸਾ ॥ ਅਰ ਕਾਰ
 ਨਾ ਬਿਨਾਸ ਹੋਇ ਗਏ ॥ ਅਪਿ ਅਪਿ ਨਾ ਸਹਿਮ ਨਿਧਾਂ ਪਿਓ ਕਹਾਂ ਕੁਸਲਿ ਅਖੇ ਮਹੀ ॥
 ਏਕ ॥ ਅਉਰ ਬਠਨਿ ਇਹੋ ॥ ਜੋ ਕਿਸੇ ਆਜਨੀ ਨੇ ਲਾਇ ਲਾਭਿਆ ਥਾ ॥ ਫੇਰ ਥੇ
 ਸਕਿ ਸੀ ਹਲਿਵਾਹੀ ਕੰਦੇ ਕਰਿ ਸੇਰ ਜਲੇ ਥੀਆਂ ਲੈ ਲੀਤੀਆ ॥ ਲੈ ਕੇ ਜਲੇ ਥੀਆ ਕਉ
 ਦਉ ਤਰਾ ਲਿਆ ॥ ਤਾ ਬਿਕਿ ਸੀ ਪੂਛਿਆ ਜੇ ਤੂੰ ਦਉ ਤ੍ਰਿਮਾ ਵਿਉ ਜਾਤਾ ॥ ਤਬ
 ਆਜਨੀ ਕਹਿਆ ॥ ਜੋ ਇਕ ਮਦਕਾ ਪਥਰੁ ਦਾ ਦੇ ਕੈ ਹਲਿਵਾਹੀ ਪਾਸ ਹੁਸੇਰ ਜਲੇ
 ਥੀਆਂ ਲੈ ਲੀਤੀਆਂ ॥ ਤੇ ਭੁਕਰ ਤਹਿ ॥ ਜੇ ਮਤਿ ਹੁਮਦਕਾ ਫੇਰ ਦੇਵੈ ॥ ਤੇ ਜਲੇ
 ਥੀਆਂ ਲੈ ਲੈਵੈ ॥ ਇਤ ਕਰਿ ਦੇ ਤ੍ਰਿਮਾ ਜਾਤਾ ॥ ਤੇ ਸੋ ਮਾਇਆ ਵਾਨ ਹੁਮਾਇਆ
 ਕੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਛੇਤ੍ਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਫਿਰ ਇਉ ਕਹਿ ਤੇ ॥
 ਜੋ ਮਾਰੇ ਸਮਾਨ ਵਡਿ ਭਾਗੀ ਕਉ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਕੈਠਾ ਗਿਆ ਆਪ ਕਿਆ ਨੈ ॥
 ਤਉ ਭੀ ਤਿਨ ਕਾ ਕਉ ਛੁਟੇ ਕਉ ਪਾਉ ਹੋਇ ਰਾ ॥ ਪ੍ਰਫਿਰ ਥਾਭ ਭੁਕਾਰੀ ਮਾਨ ਤੇ ॥ ਤਾਂ
 ਤ੍ਰੇ

ਤੇ ਅਨਨੀਕੀ ਨਿਜਾਂ ਈ ਮੁਰਖ ਹੋਏ ॥ ੩ ॥ ਅਉਰ ਬਚ ਨਿਏ ਹੋਏ ॥ ਇਹ ਦਸਿ
 ਸਸੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ ਹੋਏ ॥ ਸਸਾਸਨੁ ੧ ਸਸਾਸਿ ਤੇ ੨ ਸਸਾਸੇਵਾ ੩ ਸਸਾਸਿ ਮੁ
 ਨ ੪ ਸਸਾਸਾ ਮਤਾ ੫ ਸਸਾਸਾ ਪਸੰਗੁ ੬ ਸਸਸ੍ਰਗ ੭ ਸਸਾਸਾ ਹਿੰਦੁ
 ਸੀਲਤਾ ੮ ਸਸਾਸਿ ਫਤੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ੯ ਸਸਾਸ ਬਦੁ ਗੁਰ ਪੁਕਾ ੧੦ ਨਿਸ
 ਸਸੇ ਕਰਿ ਕੋਊ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਪਕਨੇ ਗਾ ॥ ਓਹਿ ਸਸਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਣੇ ਕਉ ਸਮਝਿ ਹੋਏ ਕ
 ਹੀ ॥ ਤੇ ਨਿਸਮੈ ॥ ਸਭਿ ਹੀ ਪਾਇ ਨਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕੈ ਨ ਕਹੈ ॥ ੬ ॥
 ੪ ॥ ਅਉਰ ਬਚ ਨਿਏ ਹੋਏ ॥ ਜੋ ਏਹ ਪਾਂਚ ਪਦਾਰਥਿ ਨ ਗਤਿ ਮਹਿ ਦੁਰ
 ਲਭਿ ਹੋਏ ॥ ਏਕ ਸੁਮਤਿ ॥ ੧ ਦੂਸਰਾ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂ ॥ ੨ ਤੀਸਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਓ
 ਰ ਲਾਈ ਰਾਖੇ ॥ ੩ ਚੌਥੇ ਐਸੇ ਮਾਤਾਂ ਪਿਤਾ ਜੋ ਕਹੈ ਬੇਟਾ ਨਾਹੁੰਗੇ ॥ ਏਹ ਦੁਰਜਨ
 ਕਰਿ ਕੋ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੂ ॥ ਹਮ ਕੀ ਨਿਓ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਰਾਖੈ ਗਾਹਮਤਿ ਉਹਿਰ
 ਹਾਂਗੇ ॥ ੪ ਪਾਂਚਵਾਰਾ ਜਾਨਿ ਅੰਏਰੀ ਨ ਗਤਿ ਮਹਿ ਦੁਰਲਭ ਹੋਏ ॥ ੬ ॥ ਅ

ਉਰਬਚਨਿਦਿਹੋ। ਜੀਵਨੋਅਪਣੀਆਰਥਲਾਖਿਰਥਾਪਨੇਖੈਵਤੋਹੈ। ਸੋ
 ਆਰਥਲਾਕਾਮਹਾਤਮਤਬਨਾਨਹਿਰੇ। ਨਿਬਜਮਕੰਕੁਲੈਨਆਵਹਿਰੇ।
 ਤਬਉਨਕੈਆਗੇਥੇਨਤੀਕਾਰਿਕੈਏਕਾਦਿਨਆਰਥਲਾਕਾਮਾਂਗੇਗਾ। ਜੇਸਾ
 ਰੀਆਰਥਲਾਮੈਅਨੇਤੁਰਹਿਆਹੈ। ਸਿੱਕਹੁਏਕਾਦਿਨਆਰਥਲਾਕਾਦੇਵੈ
 ਜੇਮੈਭੁਜਨਿਕਰਲੇਵੈ। ਫੇਰਨਮਕੰਕੁਪ੍ਰਾਣਿਕੀਐਸਾਉਤ੍ਰਦੈਵੈਗੇ। ਜੇਰਾਤੀਅ
 ਤੇਦਿਹੁਤੋਕੀਪ੍ਰਮੇਸਰਥਹੁਤਦੀਏਥੇ। ਜਬਤੇਰੇਵੈਖੇਭੁਜਨਿਕਰਨੇਕਾਪੁਰਖਾ
 ਰਖੁਹੋਤਾ। ਤਬਤੂੰਭੁਜਨਿਕਰਲੇਤਾ। ਤੇਅਥਕਹੈਤੈਏਕਸ੍ਰੁਸਤ੍ਰੀਮਾਂਗਿਆ
 ਨਹਿਮਿਲਤਾ। ਕਾਂਹਿਤੇਜੇਹਮਅਪਨੇਸ੍ਰੁਮੀਕੀਆਗਿਆਮਾਂਨੇਕੇਤੇਰੀਆ
 ਰਿਜਾਮਾਂਨੇ। ਸੋਸ੍ਰੁਮੀਕੀਆਗਿਆਅਧਿਹਿਲੈਨਾਵਦੇਕੀਹੁਈਏ। ਜਬ
 ਐਸਾਨਥਾਥਉਨਤੇਸੁਨੈਗਾ। ਤਬਇਹਪ੍ਰਾਨੀਕਹੇਗਾ। ਨਾਹਨਾਂਦੀਮੋਕਿ
 ਆਪਜਾਵੀਤਾ। ਜਿਸਆਰਥਲਾਕਾਏਕਸ੍ਰੁਸਅਥਵਾਏਕਾਦਿਨਮਾਂਗਿ

ਆਨਹੀ ਮਿਲਤਾ। ਤਿਸ ਆਰਥ ਲਾ ਕੇ ਖੋਲਣੇ ਅਰਸੇ ਵਣੇ ਮੈ ਧਿਰਥਾ ਪਤੀਰ
 ਵਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੈ ਕਿ ਆ ਕੀਆ। ੬੬॥ ਅਉਰ ਬਠ ਨਿਏ ਗਏ। ਜੋ ਜੀਵ ਹੁਕੀ
 ਆਰਥ ਲਾ ਅਰਜੀ ਵਹੁਕੀ ਮਾਇਆ। ਤਬ ਹੀ ਗੋਬਿੰਦ ਓਰ ਲਾਗਤੀ ਹੈ। ਜਬ
 ਇਸ ਕੋ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾ ਥਾ ਲਿਵੇ ਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਸੇਸ ਨਾ ਹੀ ਨਦੀ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਪਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ।
 ਜਬ ਮਨੁਖ ਕੇ ਸੁਸਾਥ ਮਿਲਤੀ ਹੈ। ਮਨੁਖ ਕੇ ਸੁਸਾਥਿਨਾ ਪਾਰ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕ
 ਤੀ। ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਪੁਰੇ ਕੇ ਥਾ ਲਿਵੀ ਦੇ ਬਿਨਾ ਮਾਇਆ ਅਰਸੁ ਸਮੁਛਲ ਨਹੀ
 ਹੋਤਾ। ੬੭॥ ਅਉਰ ਬਠ ਨਿਏ ਗਏ। ਜੀਅ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਕੀਏ ਉਪਰਾਜੀ
 ਨਹੀ ਰਹਿਤਾ। ਸੋ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥਿ ਇਹ ਹੈ। ਮਾਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀਏ ਉਕਹਿਤਾ
 ਹੈ। ਜੋ ਤੂੰ ਹਮਾਰਾ ਭਾਣਾ ਕਰਤਾ। ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਕਿਉ ਕੀਆ ਹੈ। ਪ੍ਰ
 ਮੇਸਰ ਕਾ ਕੀਜਾ ਹੋ ਕਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਉਪਰੁ ਕਮ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਰ ਇਸ ਤੀ ਅੰਜੋ ਮੁ
 ਦੇ ਕਉਲ ਵਿਥਨ ਕਰਿ ਰੋਵਤੀ ਆਂ ਹੈ। ਸੋ ਮਾਨੇ ਓਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਾਥ ਸੁਗਣਾ

ਰਤੀਆਂ ਹੋ। ਜਬ ਉਨ ਕਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਹੂੰ ਦਿਸ ਆਵੈ। ਤਬ ਨੁਪ ਜਾਇ ਕਰਹਿ
 ਆਪ ਭੀ ਮਰਿ ਰਹੈ। ਪ੍ਰਉਨ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਿਸ ਨਹੀ ਆਵਤਾ। ਤਬ ਦਿਸ ਤੀ ਆਕੇ
 ਸਾਥ ਐਸਾ ਨਿਆਉਂ ਹੋਤਾ ਹੋ। ਉਨਹੁਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਨਹੀ ਮਾਨਿਆ। ਸੋ
 ਇਤ ਕਰ ਉਨਹੀ ਕੇ ਹਾਥ ਹੁਸਿ ਉਉਨਹੀ ਕੇ ਮੁਖ ਉਪ੍ਰਤ ਮਾਚੇ ਲਾਵਤਾ ਹੋ। ਅਉਨਹੀ ਕੇ
 ਹਾਥ ਸਿਉ ਉਨ ਕੀ ਛਾਤੀ ਕੂਟਤਾ ਹੋ। ਉਨਹੀ ਕੇ ਹਾਥ ਹੁਸਿ ਉਉਨ ਕੇ ਸੀਸ ਉਪ੍ਰਛਾਰ
 ਠਾਰਤਾ ਹੋ। ਓਹੁ ਆਪਤ ਉਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਿਉ ਚੇ ਮੁਖੈ ਹੋ। ਪ੍ਰਉਨ ਕੇ ਹਾਥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਆ
 ਰਿਜਾ ਮਾਨੇ ਤੈ ਹੋ। ਅਰ ਓਹੁ ਉਉਨ ਨ ਤੀ ਆਹੈ ਜੋ ਹਾਥ ਹਮਾਰੈ ਹੋ। ਸੋ ਜਬ ਹਾਥ
 ਉਨ ਕੇ ਹਹਿ। ਤਬ ਉਨ ਕੇ ਦੁਖ ਤੇ ਨ ਦੇਵਹਿ ਕਿਉ। ਉਨ ਕੇ ਜੇ ਦੁਖ ਦੇ ਤੈ ਹੋ। ਇਤ
 ਕਰਿ ਹਾਥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋ ਹੋ ਉਨ ਕੇ ਨਹੀ। ੬੮॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੈ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
 ਆਦਿ ਕੇ ਜੋ ਅਗਨਿ ਹੋ। ਸੋ ਮਹਾਂ ਟੀਰਘ ਅਗਨਿ ਹੋ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਇਸਨੇ ਸਭ ਸੀ
 ਸਾਰ ਕੇ ਏਕ ਗ੍ਰਾਸ ਕਰ ਲੀਆ ਹੋ। ਜੇਨਹੁ ਪੁਰਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਿਮ੍ਰਨੁ ਪ੍ਰੀ ਨ ਲਿ

ਸਾਥਇਸਅਗਨਿਕਿਸੀਤਲਕੀਆਹੈ॥ ਤਿਨਹੀਕਾਹਿਰਦਾਸੀਤਲਕਾਇਆਹੈ॥
 ਉਸਸੀਤਲਕਾਈਕਾਨਾਮਸਾਂਤਹੈ॥ ਅਰਉਸੀਸੀਤਲਕਾਈਨਾਮਸੰਤਹੈ॥ ਸੋ
 ਐਸੀਸੀਤਲਕਾਈਸੰਤਹੁਪਾਸਹੈ॥ ਅਵਰਕੁੰਨਹੀਪਾਈਜਾਤੀ॥ ੬੮॥ ਅਉ
 ਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਕਿਸੀਸਾਧਸਿਉਸਾਧਪੁਛਿਆ॥ ਜੋਨਗਤਿਮੈਬੁਧ
 ਨਕਵਨਿਹੈ॥ ਤਬਸਾਧਉਤ੍ਰਦੀਆਜਿਸਨੇਮਰਨਿਤੇਆਗੇਹੀਰਾਂਮਚੋਤਿਆ
 ਹੈ॥ ਬੁਧਵਾਨਓਹੁਹੈ॥ ਫਿਰਸਾਧਪੁਛਿਆ॥ ਜਗਤਿਮੈਸੁਖੀਆਕੋਣਹੈ॥ ਤ
 ਬਸਾਧਉਤ੍ਰਦੀਆਜਿਸਕੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਸਿਉਬਾਇਆਈਹੈ॥ ਸੁਖੀਆਓਹੁਹੈ॥
 ਫਿਰਸਾਧਪੁਛਿਆ॥ ਜੋਨਗਤਿਮੈਪੰਨੀਕੀਨਹੈ॥ ਫਿਰਸਾਧਉਤ੍ਰਦੀਆਜੋਨਿ
 ਸਨੇਮਨਿਅਪਨਾਰੋਧਿਦਕਾਸਖਾਕਰਿਲੀਆਹੈਪੰਨੀਓਹੀਹੈ॥ ੭੦॥ ਅ
 ਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਏਕਸਾਧਸਾਗੀਰੈਨਖਨੈਇਕੈਕੁਜਨਿਕਰੈਤੇਦਿਨਕ
 ਉਭੁਤਰਾਖੇ॥ ਸਨੁਹਆਰਜਾਮੈਐਸਾਕਾਮਕਰਤਾਰਹਾ॥ ਤਬਕਿਸੀਉਸ

ਕਹਿਆ। ਇਤਾਭੁਜਨਿ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਕਛੁ ਇਹ ਭੀ ਜਾਨਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਰੁਗਵਾਨ
 ਮੇਰਾ ਭੁਜਨਿ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਤਥਾ ਸਾ ਪਉਤ ਦੀਆ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਨਾ ਕਾਮ ਕਰ
 ਨਾ ਹੈ। ਰੁਗਵਾਨ ਕਾ ਕਾਮ ਰੁਗਵਾਨ ਜਾਨੈ। ਭੁਜਨਿ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਕਾਮ ਹੈ। ਤੇ
 ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨਾ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਕਾਮ ਹੈ। ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਕਾਮ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾ
 ॥ ਅਰ ਮੇਰਾ ਕਾਮ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹ ਹੈ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਨਭੀ ਹੈ। ਜੋ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛਲਿ ਕੇ ਪਛਾਣੈ। ਜਬ ਭੁਲੇ ਕਰਮੁ ਕਾਉਣ
 ਮ ਕਰਣੁ ਲਗੀਤਾ ਹੈ। ਤਥਾ ਮਨਿ ਪੁਸਾਈ ਕਰ ਕੇ ਟਾਲਿਆ ਲੇਨਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਵਾਨ ਮਨਿ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ। ਜੋ ਕਿਛੁ ਮਨਿ ਕਾਹਿਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਤਉ
 ਲਟੇ ਵਰਤੇ ਤੈ ਹੈ। ਮਨੁ ਖਾਕੇ ਛਾਹਿਲੇ ਤਾ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਮਨਿ ਕੇ ਸਾਖੀ ਰਹਿ
 ਤੈ ਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹ ਹੈ। ਜੋ ਮਨਿ ਅਰਏ ਦੀਆ ਕਾਏ ਕੋ ਮਤਿ
 ਹੈ। ਨਿਸਾਵਿਖੇ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਹਿਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਏ ਦੀਆ ਭੀ ਪੁਲਕ ਆਵ

ਤੀਆਹੈ। ਦੋਨਹੁਏਕਸੇਕਹੋਇਨਾਤੇਹੈ। ਪ੍ਰਜੋਗੁਗੁਪਹੋਤੇਹੈ। ਸੋਦੋਨਹੁਕਾਕਹਿ
 ਆਨਹੀਕਰਤੇ। ਨਿਉਕਰਿਆਪਣੇਸਿਰਜਣੁਹਾਰਸਿਉਰਹਿਆਵਦੀਦੇਖਦੇ
 ਹੈ। ਤਿਉਹੀਕਰਤੇਹੈਨਾ। ਇਨਕੀਓਰਨਹੀਦੇਖਤੇ। ਜੈਸੇਹਸਤੀਜਹਾਂਜਾਣਹੋ
 ਤਾਹੈ। ਤਹਾਂਅਗਨਿਹੋਆਚਲਾਜਾਤਾਹੈ। ਕੁਕਰੋਕੇਕੂਸਣੇਕੀਓਰਨਹੀਦੇਖਤਾ
 ॥੨॥ ਅਉਰਬਚਨਾਇਹੈ। ਜੋਕਿਸੀਸਾਧਸਿਉਸਾਧਸੰਤਹੁਕੀਰਹਿਤਕਾਰੁ
 ਪਪੂਛਿਆਥਾ। ਤਬਸਾਧਉਤਦੀਆ। ਜੋਖਨਅਹੁਤਿਖੀਤੇਵਾਲਹੁਨਿਕੀਜੋਪੁ
 ਰਸਲਾਤਕਹੀਤੀਹੈ। ਸੋਸੰਤਹੁਕੀਰਹਿਤਹੈ। ਜਾਨਿਅਰਚੇਤੰਨਕੀਜੋਗੰਠੈਹੈ। ਤਿ
 ਸਕਉਤਿਨਹੁਨੇਖੋਲਿਆਹੈ। ਜਾਨਿਨਕੀਆਹੈ। ਅਰਚੇਤੰਨਚੇਤੰਨਕੀ
 ਆਹੈ। ਘਹੁਜ਼ਚੇਤੰਨਕਾਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਹੈ। ਤੇਜਾਨਿਕੰਠਾਰਦੀਆਹੈ। ਅ
 ਪਨਾਚੇਦਵਪਮਾਨਕੋ। ਅਤਿਕਰਿਨਿਰੰਗੁਹੋਇਗਏਹੈ। ਜੀਵਣਅਰਮਰਨਿਤੇ
 ਰਹਿਚੁਕੇਹੈ। ਕਾਲਕਰਮੁਤਿਨਹੁਨੇਅਪਨਾਦਾਸਕਰਛੁਡਿਆਹੈ। ਪਰਮਰਾਇ

ਤਿਨਕਾ ਦਰਸਾਨੀਆ ਚਾਹਿਤਾ ਹੈ॥ ਐਸੀ ਦਸਾ ਕਾ ਬਾਹਿਰਾ ਅਗਇ ਹਰਾਹਿਤ ਸੰਤ
 ਹੁਗੀ ਵਿਖੇ ਪਾਈ ਨਾਤੀ ਹੈ॥ ੨੪॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸਾਪਥੀ ਸਾ
 ਧਪੂ ਛਿਆ ਜੋ ਜਗਤਿ ਮੈ ਸੇਸਟੁ ਕਰਮੁ ਬੰਨੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਾਪਥੁ ਤੁਟੀਆ॥ ਜੋ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕ
 ਰਮੁ ਸੰਤ ਹੁਕਾ ਦਰਸਾਨੀ ਹੈ॥ ਕਾਂਹਿ ਤੇ ਨਬ ਸੰਤ ਹੁਕਾ ਦਰਸਾਨਿ ਨੇਤ੍ਰ ਹੁਸਾਥ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
 ਤਬ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਨਬ ਸੰਤ ਹੁਕੇ ਬਚਨਿ ਸੁਣਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸੁਣਤੁ ਪੁਨੀਤ ਹੋਤੇ ਹੈ॥
 ਨਬ ਬਚਨਿ ਸੁਣ ਕਰਿ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਪਾਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਹਿਰਦਾ ਪੁਨੀਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਨਬ
 ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਗਰ ਪੁਨੀਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰ
 ਮੁ ਜੋ ਸੰਤ ਹੁਕਾ ਦਰਸਾਨੀ ਹੈ॥ ੨੫॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਮੋਸਰ ਕੀ
 ਕੁਟੁਬ ਤਿਥੈ ਦੇਖੁ ਦੇਖੁ ਕਰਿ ਸੰਤ ਪਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਪਰ ਤੁਮਿ ਉਅਨਾ ਨ ਕਹੀ
 ਨਹੀ ਪਾਈਤਾ॥ ਪ੍ਰਤੀਕੀ ਮਿਸ ਪਾਇ ਕਰਿ ਨੀਵਿ ਕਉ ਰਿਜ ਕਾ ਦੇਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਸੇਖਿ
 ਤਾ ਕ੍ਰਿਸੀ ਕਾ ਪਤਾ ਸੇਧਾਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਰਥਾਰਕ ਕਾਹਿਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਜਾਹੁ ਧੇਟਾ ਮੰਦ੍ਰਉ

ਪ੍ਰਪਤਾ ਸਿਥਿਕਾ ਮੇਘਵੁਠਾਹੈ। ਜਾਇਕੈ ਚੁਗਲੈ ਆਉ। ਤਬ ਚਿਹੁਇਆ ਛਾਬ
 ਕੁਨਿਹ ਚੋਜਾ ਨਤਾਹੈ। ਜੇ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਪਤਾ ਸਿਥਿਕਾ ਮੇਘਵੁਠਾਹੈ। ਅਰਬੁ ਪਵਾਨ ਕੀ
 ਸਟ ਮੈਂ ਜਥਾਰ ਥਿਹੈ। ਜੇ ਪਿਤਾ ਹੀ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਪਤਾ ਸੇਠਾਰ ਤਾਹੈ। ਆਰਮੇਘ ਤੈਕੋ
 ਨਹੀ ਦੁਠਾ। ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਰਤੀ ਮੈਂ ਅਨਾਜ ਨਹੀ। ਅਨਾਜ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੁਦਰਤ
 ਮੈਂ ਹੈ। ੭੬॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਸਾਧ ਸਿਉ ਸਾਧ ਪੁਛਿਆ।
 ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਜੀ ਆਂਕਉ ਪ੍ਰਤਖ ਰਿਜ ਕਠਿਉ ਨਹੀ ਦੇਤਾ। ਪਰਤੀ ਕੀ ਮਿਸ ਪਾਇਰ
 ਰਕਿਉ ਦੇਤਾਹੈ। ਤਬ ਸਾਧਕ ਹਿਆਇਸ ਪ੍ਰਸਾਨਿ ਕੇ ਦੇਉ ਤ੍ਰੋਹੈ। ਇਕ ਤ੍ਰੋਇਹ ਉਤ
 ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜੀ ਆਂਕੇ ਰਿਜ ਕੁਪਹੁ ਚਾਵੁਟੁ ਕੀਜ ਰੂਰਹੈ। ਤੈਸੇ ਹੀ ਜੀ ਆਂਕ
 ਉਪ੍ਰਚਾਵੁਟੁ ਕੀ ਭੀਜ ਰੂਰਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਾਥ ਤੇ ਜੀ ਆਂਕਾ ਪ੍ਰਚਾਕੁ ਨਹੀ।
 ਜਬ ਮਾਯਾ ਕਾ ਪੀਧਾ ਭੀਕੁ ਨਹੀ। ਤਬ ਪ੍ਰਮਦੁਖੀ ਹੋਵੈ। ਇਸੀ ਨਾਮਿ ਤਪਰ
 ਤੀ ਸਿਉ ਰਿਜ ਕੇ ਦੇਤਾਹੈ। ਪ੍ਰਤੀ ਦਵਾਰੇ ਰਿਜ ਕੁਪਹੁ ਚਾਵੁਟੁ ਕਰਿ ਕੈ ਜੀਵੁ

ਬਠਾਪ੍ਰਚਾਰੇਇਪ੍ਰਗਏ। ਤੇਦੁਨਾਉਤ੍ਰਇਹੋਏ। ਜੋਓਹੀਥਾਤਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰਗਟਿ
 ਮਸ੍ਰੁਤੈਏ। ਅਰਓਹੀਥਾਤਮਨਮੁਖਪਟਾਲਿਮੈਸਮਸ੍ਰੁਤੈਏ। ਧਰਤੀਦੁਵਾਰੇਨੇ
 ਤੇਨਕਦੇਤਾਸਮਸ੍ਰੁਤੈਏ। ਸੋਮਨਮੁਖੈਮਨਮੁਖੈਕੇਧਰਤੀਕਾਪਟਾਲਿਗਾਰਿਆ
 ਏ। ਓਹੁਧਰਤੀਸਿਉਰਿਨਕੁਪਹੁਚਤਾਨਾਤੇਏ। ਉਨਕੋਕਛੁਭੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਪਹੁ
 ਚਾਵਟੇਕਾਸੰਕਲਪਨਹੀਉਤਪਤਿਹੋਤਾ। ਅਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰਗਟਿਦੇਤਾਸਮਸ੍ਰੁਤੈਏ।
 ੨੨॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਏ। ਕਿਸੀਸਾਧਸਿਉਸਾਧਪੁਟਿਆ। ਜੋਮਾ
 ਜਾਕਾਪੇਡਕਵਾਨਿਏ। ਅਮਾਇਆਕੀਆਂਸਾਖਾਂਕਵਾਨਿਏ। ਤਬਸਾਧਉਤ੍ਰ
 ਟੀਆ। ਜੋਮਾਜਾਕਾਪੇਡਇਸਤੀਏ। ਅਰਇਸਤੀਤੇਇਤ੍ਰਜੋਪਦਾਰਥਏ
 । ਸੋਮਾਜਾਂਕੀਆਂਸਾਖਾਂਏ। ਜੋਨਪੁਰਖਹੁਪੇਡਕਾਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਏ। ਤ
 ਬਸਾਖਾਂਸਭਿਹੀਬੀਚਆਏਏ। ਅਵਰੁਪਦਾਰਥਹੁਕੇਅੰਗੀਕਾਰਕਰਦੇਵਾਲੇਪੇ
 ਡਤੇਬਚੇਹੁਏਏ। ਦੁਨਾਦਿਸਟਾਂਤਇਹੋਏ। ਜੋਸੇਦੀਪਕੁਅਰਦੀਪਕੁਕਾਪ੍ਰ

ਕਾਸਹੋਤਾਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀਜੇਹੈਸੋਦੀਪਕੁਵਤਿਅਗਨਿਕੀਨਿਆਈਹੈ। ਅਵਰੁਪਦਾ
 ਪ੍ਰਕਾਸਵਤਿਹੈ। ਪਤੰਗਜਬਦੀਪਕਸਾਥਸੁਪਰਸਿਕਰਤਾਹੈ। ਤਬਹੀਜਲਤਾਹੈ।
 ਕਾਸਮਹਿਨਹੀਜਲਤਾ। ਤੈਸੇਹੀਇਸਤ੍ਰੀਰੂਪਦੀਪਕਉਪ੍ਰਜੀਵਰੂਪੀਪਤੰਗਜਲ
 ਹੈ। ਅਵਤ੍ਰਿਪਦਾਰਾਥਿਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸਕੇਅੰਗੀਕਾਰਕਰਨਿਮੈਨਹੀਜਲਤੇ। ਅਰਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰੁਵਿਖੇਦੇਨਹੁਪਟਾਲਿਡਾਰਤਾਹੈ। ਓਹੁਛੋਟਾਪਟਾਲਿਹੈ। ਓਹੁਮੋਟਾਪਟਾਲਿਹੈ।
 ਦੋਨਹੁਪਟਾਲਿਹੈ। ੭੮॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਜੈਸੇਸਤੀਅਪਨਾਕੰਤਮਾ
 ਕੇਕੰਝੇਪੀਛੇਜਲਿਮਰਤੀਹੈ। ਅਪ੍ਰਾਨਸਹਿਤਸੁਖੰਸਾਕਾਤਿਜਾਗਕਰਤੀਹੈ। ਤੈਸੇ
 ਹੀਜੀਵਹੁਕਉਭੀਅਪਨੇਸਿਰਜਨਿਹਾਰਕੇਪ੍ਰੇਮਕਾਰਿਕੈਸਭਾਕਿਛਤਿਆਗਕਰਣ
 ਜੰਗੁਹੈ। ੭੯॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਸਖਾਹੈ। ਜੀਵਹੁ
 ਉਪਾਰਕਾਕਾਰਦੁਹੈ। ਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਪ੍ਰੇਮਕੋਹਵਾਲੇਕੀਆਹੈ। ਤੇਤੁਰਤਿਮੁਕਤਿਉ
 ਆਹੈ। ਜਿਨਹੁਪੁਰਖਪ੍ਰੇਮਕਾਅੰਚਲਿਪਕਨਿਆਹੈ। ਅਪ੍ਰੇਮਕੇਸੰਗਲਪਦੈਹੈ।

ਸੀਸਾਰਵਿਖੇਅਟਕਾਵਤਾਕੋਉਨਹੀ। ਓਹਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੋਪ੍ਰਪਤਿਹੋਤੇਹੈ। ੮੦॥
ਰਿਬਚਨਿਦਿਹੋਹੈ। ਕਿਸੀਸਾਧਸਿਉਸਾਧਪੁਛਿਆ। ਜੇਜਤਿਪੀਰਨਸੀਤੇ
ਦੈਰਾਗਅਰਸਿਦੁਕਾਰਿਆਰੂਪਹੈ। ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੋਖੋਲਸੁਨਾਵਹੁ। ਤਬਇਨ
ਜਿਪ੍ਰਸਨਾਕਾਉਤਸਾਧਦੀਆ। ਜਤਿਕਾਰੂਪਇਹਖੋਲਿਆ। ਜਬਅਸਟਪ੍ਰ
ਕਾਰਕਾਮਤਿਆਗੀਦੇਤਬਹੀਪੂਰਾਜਤਿਹੋਤੇਹੈ। ਸੋਅਸਟਪ੍ਰਕਾਰਕਾ
ਇਹੋਹੈ। ਵੇਹਰਾ। ਨਾਰੀਸਿਮ੍ਰਨਸ੍ਰਵਨਪੁਨਾਦਿਸਟਸੰਭਾਖਦੁਹੋਇ।
ਹਜਵਾਰਤਾਹਸਾਰਿਤਬਹੁਤਸਪਰਸੈਕੋਇ। ੧ ਜਬਅਸਟਿਪ੍ਰਕਾਰ
ਕਾਮਤਿਆਗੀਦੇਗਾਤਬਹੀਪੂਰਨੁਜਤਿਹੋਤੇਹੈ। ੧ ਪੀਰਜੁਕਾਰੂਪ
ਸਾਧੋਇਹਖੋਲਿਆ। ਜੋਪ੍ਰਕਾਰਕਾਪੀਰਨਹੈ। ਪ੍ਰਿਥਮਪੀਰਨਇਹੋਹੈ। ਜੋ
ਰੂਪਕਰਨੇਵਾਲੇਸਾਧਕ੍ਰੋਧਨਾਕਰੇ। ਨਤਨਿਕਰਕ੍ਰੋਧਕਰੇਨਮਨਿਕਰਕ੍ਰੋਧਕਰੀਐ
ਸੋਮਨਕਰਿਕ੍ਰੋਧਇਹੋਹੈ। ਜੋਸਾਧਦੇਵਣਾਅੰਤਹਿਕਰਨਿਮੈ। ਤੇਤਨਿਕਰਸੀਲ

ਰਹੈ। ਤੇ ਦੂਜਾ ਪੀਰ ਜੁ ਇਹੁ ਹੋ। ਜੋ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ਮੈ ਹਿਰ ਦੇਵੈ ਸਮਾਨ ਰਾਖ
 ਣਾ। ਮਾਨ ਦੇਵੇ ਵੇਵਾ ਲੇਕੇ ਆਗੇ ਫੁਲ ਨ ਜਾਵੈ। ਅਰ ਅਪਮਾਨ ਕਰ ਦੇਵਾ
 ਲੇਕੇ ਆਗੇ ਕੁਮਲਾਇ ਨ ਜਾਵੈ। ਨੈਨ ਹੁ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਸਮਾਨ ਰਹੈ॥ ੮੧॥
 ੨॥ ਤੀਸਰਾ ਪੀਰ ਜੁ ਇਹੁ ਹੋ। ਇਉਨਾ ਕਹੈ ਜੋ ਮੈ ਸਾਪਨਾ ਕਰਤਾਰ ਹਿ ਅਹੈ
 ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮੇਰੀ ਆਸ ਤੇ ਪੂਰੀ ਨ ਕੀਨੀ। ਆਗੇ ਤੇ ਮੈ ਸਾਪਨਾ ਨਹੀ ਕਰਤਾ। ਸੋ
 ਇਉ ਸਮਝਣਾ ਪਰਮੁ ਇਹੁ ਜਾਣ ਪੁਹੈ। ਜੋ ਅਪਨੀ ਭਲਾਈ ਚਾਹੈ। ਤਿਸਾ
 ਪਨਾ ਤੇ ਹਰੈ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ। ਕਾਂਹ ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤੇ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੁ ਹੋ। ਜੀਵਹੁ ਕੇ ਦੁਖ
 ਤਿਸਿ ਉਭੀ ਅਲਪ ਹੋ। ਅਰ ਸੁਕ੍ਰਾਤਿ ਸਿਉ ਭੀ ਅਲਪ ਹੋ। ਜਬ ਜੀਉ ਆਗਿ
 ਆਨੀ ਰਹੈਗਾ। ਤਬ ਭੀ ਉਹਾਂ ਪਰਮੁ ਕਲਿਆਨ ਹੋ। ਅਰ ਜਬ ਆਗਿ ਆਨੁ ਕਾ ਅੰ
 ਗੀ ਕਾਰ ਕਰੈਗਾ। ਤਬ ਭੀ ਉਹਾਂ ਪਰਮੁ ਕਲਿਆਨੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਉਪਰਨੁ ਕਾ ਪ੍ਰੋ
 ਜਾਨਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਵਹੀ ਕੇ ਹੁ ਆਕਿਉ। ਜਬ ਜੀਵ ਆਗਿ ਆਨੀ ਰਹੈ। ਤ

ਅਸਦਾਹੀਸੀਸਾਰਕੇਕਲੇਸਹੁਅਨੂਨੀਮੈਭੁਰਮਤਾਫਿਰੈਗਾ॥ਨਿਨਹੁਜੂਨੀਕਾ
 ਕਬਹੂੰਅੰਤਨਅਵੈਗਾ॥ਅਰਜਾਧਿਰਿਜਾਨੀਹੈਵੈਗਾ॥ਤਬਸਦੀਵਅਨੰਦ
 ਜੈਹੈਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ॥ਤਿਸਦਿਖੇਮਗਨਿਜਾਇਹੈਵੈਗਾ॥ਇਤਕਰਉਪ੍ਰਨਿਕਾਪ੍ਰੰ
 ਜਨਿਨੀਵਹੁਬੈਰੁਆ॥ਤਾਂਤੇਸਾਪਨਾਰੂਪੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਦੁਆਰਾਹੈ॥ਨੀਵਉ
 ਸਕੇਉਪ੍ਰਗਿਤਿਆਹੈ॥ਸੇਕਬਹੂੰਸਮਾਲੀਏਗਾ॥ਬਿਸਾਰੀਏਗਾਨਹੀ॥੩
 ਜੇਦਰਿਉਪ੍ਰਪਸ਼ੀਗੇਪਕੇਪਣੀਕੇਪਾਇ॥ਇਕਾਦਿਨਫੇਰਨਿਵਾਜਸੀਜੇ
 ਦਰਿਛੋਰਨਜਾਇ॥੩॥੮੨॥ ਝੋਥਾਪੀਰਜਾਇਹੈ॥ਜੋਨਿਸਸਮੇਕੋਈ
 ਸਾਚਾਬਚਨਿਕਹਿਕਰਿਸਮਝਾਵੈ॥ਰਿਜਾਨੀਸਮਝਾਵੈ॥ਅਥਵਾਅਗਿ
 ਆਨੀਸਮਝਾਵੈ॥ਜਾਗਿਜਾਸੀਕਉਦੇਨਹੁਕਾਜਥਾਰਥਿਪਲੇਪਾਇਲੇਵਨਾ
 ਪ੍ਰਵਾਨਹੈ॥ਉਸਜਥਾਰਥਿਬਚਨਿਤਾਤਪਰਜਰੂਲੀਪ੍ਰਕਾਰਅਪਨੇਮਨਕੈਸ
 ਮਝਾਵੈ॥ਅਰਜਾਬਿਸਾਚਕਹਿਦੇਵਾਲੇਕੇਆਗੇਖੁਭਾਇਮਾਨਹੈਵੈਗਾ॥ਤ

ਥਾਪਨੀ ਨਗਿਆਸਾ ਕਾ ਧੀ ਨਗਵਾਵੈ ਗਾ॥ ਜੈ ਸੇਤ ਧੀ ਧਰੋਗੀ ਕਉ ਅਉਖਧ
 ਵੈ ਤੋਰੋਗੀ ਉਲਟਾ ਉਸ ਕੇ ਸਾਥ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਕੈ ਧੁਰਾਸਮ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਤਬ ਓਹੁ ਰੋਗੀ ਅਰੋ
 ਕ ਧਉਨ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਅਉਰਾ ਦਿਸਟਾਂਤਾਇ ਹੋਏ॥ ਜੈ ਸੇਲੁ ਹਾਰ ਲੋਹੇ ਕੇ ਤਪਾਇ ਕਰ
 ਦਾਣ ਮਾਰਤਾ ਹੋ॥ ਜੈ ਲੋਹਾ ਖਿਲਰ ਜਾਤਾ ਹੋ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਰਸੀ ਨਹੀ ਧਨ ਤੀ॥
 ਅਰ ਜੈ ਲੋਹਾ ਵਦਾਣੁ ਕੇ ਆਗੇ ਏਕ ਠਾਰਹਿਤਾਵੈ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਲੋਹੇ ਕਾ ਸਭ
 ਕੇ ਛੁਛ ਧਨਤਾ ਹੋ॥ ਤੈ ਸੇਹੀ ਅਸੀਤ ਸੀਤ ਤਾ ਬਿਹੋਤਾ ਹੋ॥ ਨਥ ਸਾਚੇ ਧਨ ਹੁਕਾ
 ਸ ਹਾਰਨੁ ਕਰਤਾ ਹੋ॥ ੪॥ ੮੨ ਸੀਤੋਖ ਕਾ ਰੂਪਾਇ ਹੋ॥ ਜੈ ਏਕ ਦੇਹੇ ਮੈ ਖੋਲਿ
 ਆ॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਸੁਖ ਸੰਪਤਾ ਤਿਨ ਵਤਿ ਜਾਨਹਿ ਸੀਤਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇਖ
 ਜੁ ਧਿਰਾ ਸੁਹੇਤੇ ਖਾਲਿ ਆਤਮ ਹੋਤਾ॥ ੧॥ ੮੪ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਜੈ ਸੀਤ ਹੁਕਉ ਪ੍ਰਗ
 ਏ ਆਹੋ॥ ਇਤ ਕਰਿ ਉਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਮੈ ਸੀਤੁ ਸਟਹੋ॥ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੀ ਇਛਿ
 ਆਨਹੀ ਕਰਤੇ॥ ਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੈ ਰਾਗ ਦੇਖਨਹੀ ਕਰਤੇ॥ ਸਦਾ ਸਮਝਾਪਸੀਤਲੁ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਪ੍ਰੀਤਯੋ। ਤੇਨਾਲੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਵੇਇ ਪ੍ਰੀਤਏ ਕਮਾਨਿ ਮੈ ਕੈ ਸੇ ਸਮਾਵਤੀ ਦੇ
 ਤਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਿ ਦੇਖ। ਤਬ ਉਸ ਸੰਤ ਅਪਨੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਇਉ ਜਾਨਿਅ
 ॥ ਜੋ ਇਸ ਬਾਲ ਕਵਿਚ ਦੇ ਮੋ ਕਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਆਹੈ। ਐਸੇ ਵਚਨਿਕ
 ਦੇ। ਇਸ ਬਾਲ ਕਪਰ ਮੁਨਥਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਓਹੁ ਸੰਤ ਜਾ ਬਿਲਾਗਿ ਜਗਤਿ ਮੈ ਜੀਵਾ
 ॥ ਤਬ ਲਾਗਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਕੇ ਸਾਥ ਮੋਹੁ ਨ ਕੀਆ। ੫॥ ੮੬॥ ਬਹੁ ਨ ਸਿ
 ਤਤਿ ਕਾਰੂਪ ਸਾਧੁ ਹੁਇ ਹਯੋ ਲਿਆ। ਜੋ ਅਪਨੇ ਆਪ ਕਿ ਜੋਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਮਾਨੇ
 ਅਰਪਿ ਚਤਤ ਹੁਕਾਤ ਨਿਕੰ ਪਹਿਚਾਨੇ। ਏਤੀ ਮਾਨ ਬਿਨ ਜੋ ਅਵਰੁ ਮਾਨਹੈ। ਸੇ
 ਹੋ ਕਾਰਹੈ। ਅਨਹੋਤੀ ਮਾਨਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਅਨਹੋਤੀ ਮਾਨ ਕੇ ਤਿਸਾਗ ਛੋਰਨਾ ਪ੍ਰਵਾ
 ਨਹੈ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਅਰਥ ਨਿਜਾਤਿ ਅਰਦੇਹਾ ਦਿਕ ਕੀ ਸਾਭਿ ਅਨਿਹੋਤੀ ਮਾਨਹੈ। ਆ
 ਸਤੇ ਆਪ ਕੇ ਨਿਆਰਾ ਕਰਣਾ ਜੋਗੁ ਹੈ। ਤਬ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੋਗੁ ਹੋਇ ਰਾ। ਜਬ ਇਸ
 ਕੈ ਬਿਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਅਨਹੋਤੀ ਮਾਨ ਤੇ ਜਬਾਰ ਬਿਸਿਉ ਪਟਾਲਿ ਭਾਰਿ ਆਹੈ। ਜ

ਅਨੰਦੀ ਮਾਨ ਬਿਲਾਇ ਨਾਇਗੀ। ਤਬ ਹੀ ਨਥਾਰ ਥਪ੍ਰਗਟੇਗਾ। ਜੈਸੇ ਤੂ
 ਸਿਉ ਅਨਾਜ ਕੇ ਭਿਨ ਕਰੀਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਹੀ ਅਨਾਜ ਦਰਸਨ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਭੀ
 ਕੀਏ ਬਿਨਾ ਅਨਾਜ ਨਹੀ ਪ੍ਰਗਟਤਾ। ਤੈਸੇ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਈ ਏਗਾ
 ਤਬ ਹੀ ਸਿਵ ਤਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇਗਾ। ਓਹੀ ਸਿਵ ਤਤਿ ਓਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸਵਰ ਭ੍ਰਿਨ ਭੁਵਨ ਲਤਾਰ
 ਹੋਆ। ਜੈਸੇ ਦਾਦੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਏਹ ਰਾ। ਜੇ ਦਾਦੂ ਨਖਾ ਸਿਖ ਪੀਅਬ
 ਸੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਤ ਨਿਮਾਂਹਿ। ਹਉ ਨਾ ਹੀ ਹਉ ਨਾ ਹਿਰੇ ਹਉ ਨਾ ਹੀ ਹਉ ਨਾ ਹੀ। ੧॥੮
 ੨॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ ਹੈ। ਇਹ ਜੀਉ ਮਹਾਂਤੁ ਛੁਬੁ ਪੈ। ਐਸਾ ਤੁਛ ਹੈ ਜੋ
 ਤ੍ਰਿਦ ਅਰਵਾਲ ਤੇ ਭੀ ਤੁਛ ਹੈ। ਕਾਂਹ ਤੇ ਜੋ ਤ੍ਰਿਦ ਅਰਵਾਲ ਜੋ ਕਾਂਪਤਿ ਹੈ। ਸੇ
 ਪਉਨ ਕੇ ਸਨਈਧ ਕਾਰਿ ਕਾਂਪਤਾ ਹੈ। ਪਉਨ ਕੀ ਸਪਰਸਿ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕਾਂਪਤਾ।
 ਅਰਜੀ ਉਦੂਰ ਤੇ ਧਰਨਿ ਕੁਬਚਨਿ ਸੁਨ ਕਾਰਿ ਕਾਂਪਤਾ ਹੈ। ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਬਚ
 ਨਿ ਕਿਸੀ ਕੇ ਮੁਖਾ ਸਿਉ ਸੁਨਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੀ ਤੈਸੀ ਮਾਨ ਅਪਨੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਮਨਿ ਲੇਤਾ

ਹੈ॥ ਜਬ ਕੋਈ ਮਾਨ ਦੇ ਤਹੈ॥ ਤਬ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਨ ਏਉ ਹਿਰ ਦੇ
 ਮਾਨ ਦੇ ਤਹੈ॥ ਜੋ ਮੋ ਕਉ ਨਿਉ ਕਾ ਤਿਉ ਏ ਸੀਨੇ ਪਛਾਨਿ ਆਹੈ॥ ਅਵਰੁ ਜੋ
 ਕਉ ਮਾਨ ਨਹੀ ਦੇ ਤਹੈ॥ ਸੋ ਮੇਰੀ ਦਸਾ ਕੇ ਭੇਟੀ ਨਹੀ॥ ਸੋ ਐਸੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰੇ ਸ
 ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪ ਹੋ ਅਰਭੁ ਲੂਪ ਹੋ॥ ਏਸੀ ਨ ਮਿਤ ਜੀਵਹੁ ਕੀ ਦਸਾ ਮਹਾਂਤੁ
 ਰੂਪ ਹੋ॥ ੮੮॥ ਅਉਰ ਬਠ ਨਿਏ ਹੋ॥ ਸੰਤਹੁ ਕੀ ਦਸਾ ਮਹਾਂ ਅਚਲਿ
 ਭੋਲਹਾਰੀ॥ ਅਰਜੁ ਮੇਰ ਦੁਤਿ ਪਰਮੁ ਗੀਭੀ ਗੋ॥ ਜੇ ਉਨ ਕਉ ਬਿਰਛੁ ਅਰਪਹਾਰ
 ਭੀ ਮੁਖ ਤੇ ਥੋਲ ਕੇ ਕਹੈ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਜੈਸਾ ਸੰਤ ਆਗੇ ਕਉ ਨਹੀ ਧੁਆ॥ ਤੂੰ ਸਭਿ ਸਿ
 ਸੈਸ ਦੁਸੀ ਤਹੈ॥ ਤਬ ਭੀ ਸੰਤਹੁ ਕਾ ਨਿਸਠਾ ਨੈ ਕਰੁ ਲਾਇ ਮਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਜੈ
 ਉਨਹੁ ਨੇ ਆਪ ਕੋ ਸਮਝਿ ਆਹੁ ਆਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਮਝਿ ਆਹੁ ਆਹੈ॥ ਜੇ ਕਰਿ
 ਬੈਠਹੁ ਪਹਾੜਹੁ ਕੇ ਕਹਿਣੇ ਪ੍ਰਨਾਫੁ ਲੇ॥ ਤਬ ਐਰ ਮਾਨੁ ਖੋਕੀ ਮਾਨ ਦੀ ਏਉ
 ਕਬ ਫੁਲ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰ ਅਉਰ ਏਤ੍ਰ ਜੀਵੀ ਮਾਨ ਕੋ ਤਉ ਸੰਤੁ ਭੁਤਹੁ ਕੇ ਦੀਵੀ

ਆਈ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ। ਸੋ ਭੂਤ ਹੁਕਾ ਦੀ ਵਾਸਿ ਹਰ ਕਾ ਜੋ ਤਾ ਹੈ। ਕਬਹੂੰ ਦੇਖ ਤੇ ਹੀ
 ਖੇਤ ਜਾਗ ਉਠ ਤਾ ਹੈ। ਕਬਹੂੰ ਦੇਖ ਤੇ ਹੀ ਦੇਖ ਤੇ ਬੁਝ ਜਾ ਤਾ ਹੈ। ਇਤ ਕਰ ਸੀ ਤ
 ਗਤਿ ਕੀ ਮਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਾ ਕਛੁ ਕਰ ਦਰਿ ਨਹੀ ਗਨ ਤੇ। ਆਪ ਦੇ ਆਤਮੁ ਆਨੰ
 ਕਰਿ ਕੈ ਅਨੰਦੀ ਰਹਿ ਤੇ ਹੈ। ਜਗਤਿ ਕੀ ਮਾਨ ਅਰ ਅਪਮਾਨ ਸਮਾਨ ਜਾਨ ਤੇ
 ਹੈ। ਕਿਸੀ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿਸਾਉ ਪ੍ਰਾਇ ਹਕ ਵਿਤ ਕਹਿ ਆ ਹੈ। ਕਾਖਿ ਤੁ। ਦੇਖੇ ਸਭ ਤੇ
 ਲਏ ਕਾਗਿ ਆਨ ਕੇ ਤੁਲਾ ਪ੍ਰਵਿਰੀ ਰੇ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤਿ ਸਾਪਸੁ ਖਕਾਰੀ ਹੈ। ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਮੰਦ੍ਰ
 ਚਲਿਤ ਦੰਪੁ ਪਕਤੁ ਰਮਾਇ ਓਨ ਪਸਾਗ ਰਾਸੀ ਮੁਦਤਾਂ ਕੀ ਅੰਧਰੀ ਕਰਿ ਡਾਰੀ ਹੈ। ਪ
 ਰਨਿ ਗਗਨਿ ਮੰਡਲਿ ਡੋਲੇ ਇਕ ਅਵਸਰੁ ਲਗਾ ਸਾਧੁ ਤੇ ਅਡੋਲ ਅਤਿ ਇਸਥਤੁ ਹੀ
 ਭਾਰੀ ਹੈ। ਜੋਗੀ ਅਰ ਜੋਗ ਮੁਸਭਿ ਅਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਿ ਦਧੇ ਸਰਬ ਤੇ ਅਡੋਲ ਸਾਧੁ ਜ
 ਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਿਅਾਰੀ ਹੈ। ੮੯॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਕਿਸੀ ਸਾਧ ਅਪ
 ਣ ਵਿਵਾਹੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਛੁ ਆਪਾਈ। ਉਸ ਕੋ ਵਿਵਾਹੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਛੁ ਆ ਕੀ ਅਵਾਜ ਆ

ਈ। ਤਾ ਚਿਹਾ ਵਿਵਾਹਿਅਗ। ਨਾ ਚਿਵਿਵਾਹੁ ਕਰਿ ਕੈ ਅਪਨੇ ਗੁਰੁ ਪਾਸ ਆਇਆ।
ਉਸੈ ਗੁਰੁ ਕਹਿਅਗ। ਜੇ ਵਿਵਾਹੁ ਤੇ ਕੋਟਿ ਨਨ ਮੁਜੂ ਨੀਕੀ ਪਾਣ ਬਾਝੈ ਸੀ ਦੁਖ
ਪੈਟੈ ਕਾਂਹਿ ਕੈ ਅਪਨੇ ਸੀਸ ਉਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ। ਤਬ ਉਸ ਆਗੇ ਤੇ ਕਹਿਅਗ। ਜੇ ਜੀ।
ਪ੍ਰੀਛਿ ਆਗੁ ਰੁਥਾ ਧੇ ਕੀ ਪਾਈਥੀ। ਮੇਕੁ ਪ੍ਰੀਛਿ ਆਕੀ ਅਵਾਜ ਆਈ। ਇਸ
ਨਮਿਤ ਮੈ ਵਿਵਾਹਿਅਗੇ। ਤਬ ਉਸ ਕੋ ਫੇਰ ਗੁਰੁ ਕਹਿਅਗ। ਜੇ ਨਥ ਤੁ ਪ੍ਰੀਛਿ ਅ
ਗੁਰੁ ਧਾ ਧੇ ਕੀ ਨਪਾਇ ਕੈ ਵਿਵਾਹੁ ਕਰਤਾ। ਤਬ ਭੀ ਤੁ ਕਬਹੂੰ ਇਸ ਦੁਖ ਤੇ ਮੁਕਤਿ
ਹੋਇ ਰਹਿਤਾ। ਤੇ ਆਬਿ ਤੇਰੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇ ਕਾਰੁ ਰੇ ਸਾਰਹਿ ਦੁਕਾ। ਕਾਂਹ ਤੇ ਨਥ
ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਸੰਗ ਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਕਛੁ ਵੈਰਾਗ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਆਵੈਗਾ। ਤਬ ਮਨੁ ਮ
ਕੋ ਕਹੇਗਾ। ਜੇ ਤੂੰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਛਿ ਆਕ ਰਿਕੈ ਵਿਵਾਹਿਅਗੇ। ਕਿਉ। ਤੂੰ ਕਿਉ ਤਿ
ਆਗ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਨਥ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਰੂਪੀ ਨਕਮਾ ਕਿਤੇ ਵੈਰਾਗ ਰੂਪੀ ਚਿਨਗਾਰੀ
ਨਿਕਸੇਰੀ। ਤਬ ਮਨਿ ਰੂਪੀ ਮੋਘ ਵੈਰਾਗ ਰੂਪੀ ਚਿਨਗਾਰੀ ਬੁਝਾਇ ਦੇਵੈਗਾ। ਕ

ਗਾਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਗੁਕੇਬਚਨਿਕਰਿਕੈਵਿਦੁਹਿਅਗੋਕਿਉ। ਤਾਂਤੇਤੇਰੇਨਸਤਿਸੰਗ
ਵਿਸਕਰੇਗਾ। ਨਤੇਰੇਕੇਜਥਾਰਥਿਬਚਨਿਪ੍ਰਵੇਸਕਰੇਗਾ। ਇਹਤੇਰੇਕੋਜੋ
ਵਿਦੁਹੁਕਾਬਚਨਿਅਇਅਗੋ। ਸੋਮਾਇਆਕਾਛਾਲਿਅਇਅਗੋ।
ਅਰਨੁਸਗਾਉਤ੍ਰਇਹੁਯੋ। ਜੈਸੇਕੋਟੀਬਿਖਕਾਪਾਤ੍ਰਤੀਅਗੋਧਰੇ।
ਅਮ੍ਰਿਤਕਾਪਾਤ੍ਰਤੀਅਗੋਧਰੇ। ਤੇਕਹੇਜੇਤ੍ਰਿਏਕਪਾਤ੍ਰਚੁਣਲੇਹਿ। ਤਬ
ਉਹਾਂਪ੍ਰੀਛਿਆਪਾਵਣੀਅਜੇਗਾਯੋ। ਅਮ੍ਰਿਤਕਾਪਾਤ੍ਰਚਾਇਲੇਵਣਾਪ੍ਰ
ਵਾਨਹੈ। ਉਹਾਂਤੇਪ੍ਰਤਪਪਨਾਦੇਖੀਤਾਯੋ। ਜੋਬਿਖਲੈਦਕਰਿਮ੍ਰਿਤਹੋਵੈਗੀ
। ਅਰਅਮ੍ਰਿਤਲੈਦਕਰਿਅਮ੍ਰਿਹੋਵੀਏਗਾ। ਅਰਜਾਬਿਕੋਉਦੇਨਉਅਮ੍ਰਿਤ
ਕੋਪਾਤ੍ਰਅਗੋਧਰੇ। ਤੇਕਹੇਜੇਤ੍ਰਿਏਕਪਾਤ੍ਰਚੁਣਲੇਹਿ। ਤਬਉਹਾਂਪ੍ਰੀਛਿਆ
ਪਾਵਣੀਪ੍ਰਵਾਨਹੈ। ਤਾਂਤੇਤ੍ਰਿਭੁਲਕਰਪ੍ਰੀਛਿਆਪਾਈਯੋ। ਅਮ੍ਰਿਤਕਰਿ
ਵਿਦੁਹਿਅਗੋ। ੯੦ ॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਯੋ। ਜਿਨੇਪੁਰਖੋਦਾਸਤ੍ਰ

ਉਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਹੈ॥ ਤਿਨਪੁਰਖਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਸਹਾਇਤਾਕਾਅੰਗੀ
ਕਾਰਕੀਆਹੈ॥ ਅਰਾਨਿਨਪੁਰਖਅਭਿਮਾਨਕਾਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਹੈ
॥ ਤਿਨਪੁਰਖਪ੍ਰਮੇਸਰਸਾਥਧੈਰਕਾਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਹੈ॥ ਕਾਂਹਿਤੇਜੇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਅਗਦਿਨੁਗਾਵਿਦਾਸਾਂਉਪ੍ਰਸਹਾਇਤਾਕਰਦਾਆਇਆ
ਹੈ॥ ਅਰਅਭਿਮਾਨੀਆਕੈਖਉਕਰਤਾਆਇਆਹੈ॥ ੮੧॥ ਅ
ਉਰਬਚਨਿਇਹੈ॥ ਆਖਿਆਗੋਸਪਨੇਭਗਤੀਕੀਕਥਾਛਲੀ॥
ਨੇਏਕਸਪਨਾਬਰਨਕਾਕਸਾਬਹੁਆਹੈ॥ ਸੇਏਕਬਕ੍ਸ਼ਾਨਿਤਪ੍ਰਤਮਾਰ
ਦਾਸੀ॥ ਤਿਸਕਾਸਾਲਦਾਬੇਚਦਾਸੀ॥ ਨਬਉਸਕੇਉਪਰਣੁਕਾਸਮਾ
ਆਇਆ॥ ਤਬਪ੍ਰਮੇਸਰਉਸਕੇਇਹਚਲਤਿਦਿਖਾਇਆ॥ ਉਸਨਗ
ਰੀਕਾਨੇਗਾਜਾਥਾ॥ ਤਿਸਕੀਗਾਣੀਅਰਧਾਨਵੰਤਸੀ॥ ਰਾਤਕੇਸਮੇਉ
ਸਕਾਚੇਤਸਾਲਦੇਉਪ੍ਰਚਲਿਆ॥ ਤਬਗਾਨੇਨੇਸਪਨੇਕੀਓਰੁਕੋਟਿ

ਵਾਲੁ ਭੇਜਿਆ। ਜੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੇਰ ਸਾਲ ਦਾ ਪੈਦਾ ਕਰਿ ਦੇਹਿ। ਤਬ ਸਪਨੇ
 ਸਿਉ ਕੋਤ ਵਾਲ ਸਾਲ ਦਾ ਨਾਇ ਮਾਂਗਿਆ। ਤਬ ਸਪਨੇ ਕੋਪ ਰਿਏ ਕਥ
 ਕਰਾਖਲੇ ਤਸੀ। ਦਿਨ ਕਉ ਇਕਾਦਸੀ ਕਾ ਧੂਤਿ ਸੀ। ਸਪਨੇ ਇਹ ਧੀ ਚਾਰ
 ਕੀਆ। ਜੇ ਦਿਨੇ ਇਕਾਦਸੀ ਹੋ ਸਾਲ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਲੇਵਣਾ। ਤਾਂ ਤੇਥ
 ਕਰੇ ਕੇ ਪਤਾਲੂ ਦਫਿਰੇ ਵੇ। ਜਬ ਛੁਰੀ ਲੇ ਕਰਿ ਨਿਕਟੁ ਆਇਆ। ਪਤਾ
 ਲੂ ਕੋਹ ਖਿਡਾਰੇ। ਤਬ ਬਕਾਟ ਹਿਟ ਹਿ ਕਰਿ ਹਸਿਆ। ਹਸ ਕਰਿ ਬਕਰੇ
 ਇਹ ਬਚਨਿ ਕੋਹ। ਜੇ ਹੋ ਸਪਨਾ ਤੇਰਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਲਖਾ ਗਾਲਿ ਵਢੇ ਕਾ ਚ
 ਲਿਆ ਆਇ ਆਯੋ। ਇਕੋ ਤਸੇ ਧੇਰ ਮੈ ਬਕਾਹੇ ਇਆਂ। ਅਰਤੁ ਕਸਾ
 ਬਹੇ ਇਆਂ। ਅਰ ਇਕੋ ਤਸੇ ਧੇਰ ਮੈ ਕਸਾ ਬਹੇ ਇਆਂ। ਅਰਤੁ ਬ
 ਕਾਹੇ ਇਆਂ। ਤੇਰਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਗਾਲਿ ਵਢੇ ਕਾਲੇ ਖਾਠ ਲਿਆ ਆਇ
 ਆਯੋ। ਤੂੰ ਇਹਨ ਇਆਂ ਵੇਰਨਾ ਦਿਹਾਸੁ। ਇਤ ਕਰਿ ਮੈ ਭੀ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈਗਾ।

ਪ੍ਰਥਮੈ ਆਨਕਾਰਿ ਟਹਿਲ ਕਰੈ। ਅਰਯੋ ਪਦ ਕਰੈ। ਅਰਥੁ ਲੇਖੁ ਲੇਖੀ ਮ੍ਰਿਤਿ ਭੇ
 ਨਿਭੰਚਾਵੈ। ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਨਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲੇਵੈ। ਬਹੁਨ ਉਨਕੀ ਅਸੀਸ ਲੇਵੈ।
 ਏਸੀ ਨਿਮਿਤ ਪ੍ਰਮੋਸ ਰਸ ਪੋਨੇ ਸੰਤ ਕੇ ਸਤਿਐ ਗੁਨ ਖਿਆ ਕੀਨੇ। ਅਰਯੋ ਸਾਪਦੁ ਸਪੋਨ
 ਬਾਖਿ ਸਿਆ। ਨੈਸ ਕੁਰਿ ਪੀਸਿ ਪੀਸ ਪੋਨੇ ਕੇ ਆਗੇ ਹਥਿ ਜੇਨ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਤੀਆਂ ਆਇ
 ਈਆ। ਇਸ ਜੁਗਤਿ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਮੋਸ ਰਸ ਪੋਨੇ ਕਉ ਭੀ ਭਲਾ ਸੰਤ ਕੀਆ। ੮੨॥ ਅਉਰ
 ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੋ। ਕੈਈ ਸਾਧਐ ਸੀਅਦਾਸ ਪ੍ਰਮੋਸ ਰੁਆਗੇ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਜੇਹੇ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰ
 ਮੋਸ ਰੁਜਧੈ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨੀਉ ਸਿਰ ਨਿਆਥਾ। ਤਬ ਭੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਥਾ। ਅਰਜਥ
 ਤੇ ਮੇਰਾ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ। ਭੁਲਾ ਅਥਵਾ ਬੁਰਾ। ਤਬ ਭੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਥਾ।
 ਟੁਰ ਮੇਕਉ ਜਨਮੁ ਦੀਆ। ਸੇਜਹਾਂ ਤੈਰਾ ਛਾਤਹਾਂ ਦੀਆ। ਤਬ ਭੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਾ
 ਸ ਨਥਾ। ਸੇਜਾ ਬਿਮੈ ਜਗਤਿ ਦੁਖੇ ਆਇ ਪ੍ਰਗਾਇਆ ਹੋ। ਤਬ ਹੀ ਕਾਲਗਾਹੋ
 ਟੇਖਣ। ਅਪਣੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਨਹੀ। ਤੇਰੇ ਹੀ ਸਿਰ ਜੇਹੇ ਹੋਏ ਹੋਨ। ਲਖ

ਰਮਤੇ ਅਨਿਸਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪਸਿਰਿ ਤੇ ਹੋ। ਅਰਮਨਿ ਮੇਰਾ ਮੂਰਖ ਹੋ। ਜੋ ਅਪਣੇ
ਖੇਰੁ ਲੇਖੁ ਰਾਮਾਨਰਹਿ ਅਗੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਐ। ਜੋ ਇਨ ਕਰਮ
ਬੀਚ ਗੁਣਗ੍ਰੀਮੁ ਸੁਣਨ ਲਿਆਈ ਓ। ਤੂੰ ਜਾਨਤੇ ਭਲੇ ਖੁਰੇ ਕਰਮੁ ਜਾਨੈ। ਇ
ਥਾ ਤਨ ਥਾਰਾ ਬਿਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਜਥਾਰਾ ਬਿਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਜੀ ਐ। ਜਥਾ ਮੈਥ
ਲੇਖੁ ਰੇ ਕਰਮੁ ਅਪਣੇ ਦਿਖੇ ਨਮਾਨੇਗਾ। ਤਥਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈਗੀ। ੯੩
॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੋ। ਜੋ ਇਹਾ ਛੁਇਥਾ ਤਾਂ ਜਗਾ ਅਸੀ ਕਿਉ ਪ
ਦੇਸ ਕੀ ਅਗੋ। ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈਰਾ ਖਣੀ ਆਪ੍ਰਵਾਨੇ ਹੋ। ਏਕੰਤ ਇਹੁ
ਹੋ। ਜੋ ਮਨਿ ਆਪਣੇ ਕਉ ਤਸ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ। ਜੀਵੀ ਜੋ ਦੇਵੀ ਸਿਪਦਾ ਹੋ।
॥ ਤਿਸ ਕੋ ਚੁ ਲੋਨਤਾ ਹੋ। ਦੂਜਾ ਮਿਰਤ ਕਾ ਬਿਸਾਰੈ ਨਹੀ। ਜ
ਬਇਉ ਜਾਨੈਗਾ ਜੋ ਮੈਥੀ ਹਾਂ ਸਿਉ ਕੁਚ ਕਰਨਾ ਹੋ। ਤਥਾ ਕਿਛੁ ਮਾਰਗ
ਕਾਂਤੇ ਸਾਭੀ ਬਨਾਵੈਗਾ। ਤਿਸਰਾ ਇਹ। ਜੋ ਕਰਮੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋ ਭਾਵੈ ਓਹਿ

ਅਕਰੈ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਾਵ ਦੇ ਕਰਮੁ ਕਰੈਗਾ॥ ਤਬ ਕਿਸੀ ਭੁਲੀ ਗਤਿ ਕੋ ਪਾਏ
 ॥ ਨਹੀਂ ਤਿਸੀ ਸਾਰ ਕੇ ਕਲੇਸੇ ਮੇਰੇ ਮਤਾ ਫਿਰੈਗਾ॥ ਚੈਬਾ ਅੰਤ ਜਾਮੀ ਕਿਹਾ ਨਰ
 ਨਾਏ॥ ਜਬ ਹਾਜਰਿ ਜਾਏਗਾ ਤਬ ਹੀ ਪਾਪ ਕਰਮੋਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਪਾਂਚ ਦਾ
 ਇਹ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਦਾਰਥਿ ਸਾਥ ਮੇਰੇ ਹਨ ਕਰੈ॥ ਤਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋਮਿ
 ਲੇਗਾ॥ ਜੈਸੇ ਕਹਿ ਆਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ॥ ਜੇ ਦਸ ਤੂੰ ਅੰਦਰਿ ਦਸ ਤਿਸ
 ਮਾਏ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ॥ ਛਿਹ ਵਾਇਹ ਜੇ ਸੁਖਾਂ ਥੀ ਦੁਖ ਭੁਲੇ ਜਾਏ॥ ਜਬ ਸੁ
 ਖਾਂ ਥੀ ਦੁਖ ਭੁਲੇ ਜਾਏਗਾ॥ ਤਬ ਜਗਤਿ ਕੀ ਸਮਿਗਰੀ ਕਾ ਹਰਖੁ ਸੋ ਗਤਿ ਜਾ
 ਰੋਗਾ॥ ਇਹ ਛਿਹ ਧਾਤਾਂ ਜਗਿ ਸਾਸੀ ਕੋ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਰਾਖਨੀ ਆਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋ॥
 ੬੪॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੋ॥ ਏਕ ਕਰਮੁ ਜੋ ਹੋ ਸੋ ਮਿਥਿਆ ਚੇਸਟਾ ਹੋ॥
 ਮਿਥਿਆ ਚੇਸਟਾ ਕਾ ਅਰਥਿ ਇਹੁ ਹੋ॥ ਜੈਸੇ ਕਉ ਤੁਹ ਮੁਸਲਿ ਸਿਉ ਛੁਨੇ॥ ਤਬ
 ਉਸ ਕੋ ਕਛੁ ਅਨਾਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਤਇਹੁ ਹੋ॥ ਜੈਸੇ ਕਉ

ਨੀਗਵਿਰੇਲੇ। ਤਬ ਮਾਪਣਾ ਕਿਛੁ ਭੀ ਨਾ ਨਿਕਸੇਗਾ। ਤੈਸੇ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਕਰਮੁ ਰਾਜ
ਤਾਮਸੀ ਸਾਂਤ ਕੀ ਇਹ ਮਾਥਿਆ ਚੋਸਟਾਹੈ। ਤਾ ਤਿਰੁਪ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ। ਸੋਇਨ
ਰਮੈ ਕਾਰਿ ਕੈ ਹਿਰਦੇ ਮੈਨ ਪ੍ਰਗਟੈਗਾ। ਅਰਏ ਕਰਮੁ ਅਜ ਰਿਅਮੁਹੈ। ਸੋਇਨ
ਸੁਪਸਾਂਤ ਕੀ ਅਜ ਰਿਅਮ ਰਿਕਰਮੁਹੈ। ਸਰਬ ਕਾਮ ਤੇਰਹਿਤਾ। ਤਿਨੈ ਹੀ ਕਰਮੇ
ਕਾਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਪਾਈਤਾਹੈ। ਅਰਮੁਕਾ ਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ੬੫॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇ
ਹੁਹੈ। ਜਗਿ ਜਾਸੀ ਕੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਕਾ ਭੋਅਰਮ ਨਿਕਾ ਭੋਬਹੁਤ ਚਾਹੀਤਾਹੈ। ਕਾਹਿ ਤੇ
ਜੋ ਮਨਿ ਕੀ ਗਤਿ ਖੋਟੀਹੈ। ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਗਤਿ ਖੋਪ੍ਰਵਾਹੁਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਦੇਨ ਉਭ
ਜਗਿ ਜਾਸੀ ਕੈ ਰਾਖਣ ਪ੍ਰਵਾਨਿਹੈ। ਮਨਿ ਸਿਉ ਐਸਾ ਭੋਕਰੇ। ਜੋ ਮਨਿ ਕੈ ਪਾਪ
ਕਰਮੇ ਤੇ ਵਰਜਤਾਹੈ। ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਿਉ ਐਸਾ ਭੋਕਰੇ। ਜੋ ਕਬਹੂੰ ਅਹੰਕਾਰ
ਰਕਾ ਫੁਰਨਾ ਫੁਰਾਵੈ। ਜਾਬਿ ਕਬੀ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਫੁਰਨਾ ਫੁਰਾਵੈਗਾ। ਤਬ
ਗੋਤ੍ਰਾਇ ਹੀ ਦੇਈਏਗਾ। ਕਿਸੀ ਅਉਰ ਸੁਕੁਲ ਛਾਣਿ ਕੀ ਓਰਨ ਦੇਖੀ ਐਗਾ

ਮਹਿਕਾਰਕੇ ਫੁਰਕੇ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉ ਪਾਇ ਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਗਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਬੁਝਿ ਸਕ
ਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਾਹੀ ਤਾਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੈ ਬੁਝਾਥ ਮਿਲੇ ਹੋਇ ਕਰਮ ਸਾਭਿ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਤੇ
ਹੋ। ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਤਸਾਥ ਮਿਲੀ ਮਿਠਾਈ ਸਾਭਿ ਸੋਭਨੀ ਕਹੇ ਤਾਹੈ। ਇਸੀ ਨ ਮਿਤ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਬੁਝਹੁਤ ਚਾਹੀ ਤਾਹੈ। ੮੬॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੋ। ਆਗੇ
ਸੁਕਦੇਵ ਸੁਮੀਰੀ ਕਥਾ ਠਲੀ। ਸੋ ਸੁਕਦੇਵ ਸੁਮੀਰੀ ਬਾਰਹਿ ਬਰਸਿ ਮਾਤਾਂ
ਕੇ ਗਰਬਿ ਮੋਰਹਿ ਆਥਾ। ਜਬ ਗਰਬਿ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ਆਇਆ। ਤਬ ਦੰਡ ਕਮੰ
ਤੁਲਿ ਲੇਕਰਿ ਬਨਿ ਕੀਓ ਰੁਖ ਪਰਿ ਦੀਆ। ਜੇ ਬਨਿ ਮੈ ਜਾਇ ਕੈ ਤਪ ਕਰਿ ਗਾ
॥ ਤਬ ਪਾਛੇ ਧਿਸਾ ਜੀ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ। ਅਰਕ ਹਿਤ ਬੁਝਿਆ। ਜੇਹੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਛੁ ਮੇਰੀ ਭੀ ਆਸ ਪੂਰਨਿ ਕਰਿ ਜਾਹ। ਸੋ ਮੇਰੀ ਇਹ ਆਸਾ ਥੀ। ਜੇ ਮੈ
ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਥ ਮਿਲੈ ਥੈ ਠੇਰਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਕੈ ਬੁਖਣ ਅਬ ਸਤ ਪਹਿਰਾ ਵੇਗਾ। ਬ
ਹੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ ਦਿਵਾਹੁਗਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ

ਇਹ ਆਸਾ ਪੂਰਨਿ ਕਰਿ ਜਾਹੁ। ਤਬ ਸੁਕ ਦੇਵ ਸੁਮੀ ਨੀਕ ਹਿਆ। ਹੋ ਪਿਤਾਨ
ਅਧਿ ਮੇਰਾ ਬਿਖ ਅਹੁ ਕੈ ਭੋਗ ਮੀਠੇ ਨਹੀ ਲਾਗਤੇ। ਕਾਂਹ ਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕਉ ਸੰਸ
ਰ ਕੀਜੂ ਨ ਜਨਮੁ ਕਾ ਫਾਸ ਪਹੁੰਚਿ ਆਹੈ। ਇਤ ਕਰਿ ਬਿਖ ਅਹੁ ਕੈ ਭੋਗ ਮੀਠੇ
ਨਹੀ ਲਾਗਤੇ। ਮੇਰੇ ਅੰਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਨੀਐ ਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀ ਆਹੈ। ਜੇ ਸਤ੍ਰਸ
ਹੀ ਸੁਜੇ ਨ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਉਤਪਤਿ ਕੁਇ ਆਹੈ। ਨੂਨੀ ਤਿ ਮੈ ਅਪਾਰੁ ਕੁੰਠੀ
ਆਹੈ। ਪ੍ਰਸਤ੍ਰਸ ਹੀ ਸੁਜੇ ਨ ਕਾ ਦੁਖ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯਾਵੈ। ਜੇ ਤੇ ਦੁ
ਖ ਸੁਖ ਉਨ ਨੂਨੀ ਮੈ ਦੇਖੇ ਅਰੰਭੁ ਗੋਹੈ। ਸੋ ਬਿਸਥਾਰ ਸਹਿ ਤੇ ਸਾਭਿ ਹੀ ਮੇਰੇ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਮੈ ਪੈਠੇ ਆਵੈ ਤੇ ਹੋ। ਸੋ ਮੇਰੇ ਕੀ ਆਬਿ ਤੇ ਨੀ ਭੁਲਤੇ ਨਹੀ। ਸੋ ਓਹੁ ਅਪਾ
ਰ ਦੁਖ ਮੈ ਭੋਗੋਹੈ। ਜਿਨ ਦੁਖ ਹੁਕਾ ਕਛ ਪਾਰਨ ਪਾਈਐ। ਸੋ ਏਤੇ ਜੇ ਦੁਖ
ਸੰਕਟੁ ਭੋਗੋਹੈ। ਸੋ ਸਾਭਿ ਹੀ ਬਿਖ ਅਹੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਕੈ ਭੋਗੋਹੈ। ਬਿਖ ਅਹੁ
ਕੀ ਪ੍ਰੇਤਾਰੂ ਪੀਜੇ ਏਕਾ ਬ੍ਰਿਛ ਹੋ। ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਥ ਅਪਾਰੁ ਦੁਖ ਫਲਿ ਲਾਗਤੇ

॥ ਸੋ ਮੈ ਅਨੇਕ ਹੀ ਦੁਖ ਭੋਗੇ ॥ ਸੋ ਆ ਬਿਤੁ ਮੋ ਕਹੁ ਫੇਰ ਓਹੀ ਬਿਖ ਅਹੁ ਕੋ ਭੋ
 ਗਾ ਦਿਨ੍ਹਾ ਵਤਾ ॥ ਬਿਖ ਅਹੁ ਕੋ ਭੋਗ ਮੈ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਖ ਵਤਿ ਜਾਨੇ ॥
 ਕਿਸੀ ਕਾ ਠਗਾਇਆ ਮੈ ਨਹੀ ਠਗੀ ਤਾ ॥ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੇ ਅਪਨੀ ਬੁਧ ਸਿ
 ਉ ਅਰੁ ਆਪਨੀ ਆਖਹੁ ਸਿਉ ਦੇਖ ਕਰਿ ਨਿਸਠਾ ਕੀ ਆਹੋ ॥ ਅਰੁ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਜਾਨਿਆਹੋ ॥ ਜੇ ਬਿਖੇ ਪਦਾਰਥ ਬਿਖ ਵਤਿ ॥ ਜਿਨ ਬਿਖ ਅਹੁ
 ਕੋ ਬਿਖ ਜਾਨਿਆਹੋ ॥ ਸੋ ਬਿਖ ਜਾਨ ਕਰਿ ਕੈ ਸੇਖਾ ਵਤਾਹੋ ॥ ਏਕ ਦਿਸੀ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪਰ ਸੰਗ ਸੁਨਾਯਾ ॥ ਜੇ ਕਿਸੀ ਨਗਾਰਿ ਮਹਿ ਏਕ ਸ੍ਰਾਫਕਾ
 ਬੇਟਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਬਾ ॥ ਕਿਸੀ ਸੰਜੋਗ ਪਾਇ ਉਸ ਕੋ ਰਾਜੇ ਕੀ ਰਾਣੀ ਦੇ
 ਖਲੀਆ ॥ ਤਬ ਰਾਣੀ ਦੇਖ ਦੇਹੀ ਸਾਥ ਉਸ ਕੋ ਰੂਪ ਉਪਮੰਗੀ ਗਈ ॥
 ਰਾਣੀ ਕਉ ਉਸ ਕੋ ਰੂਪ ਕੀ ਲਗਾ ਨਿਲਗਾਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਬਹੁਤ ਤੀਖਨਾ ਓਹੁ ਰਾ
 ਜੇ ਕੀ ਰਾਣੀ ਅੰਤ ਹਿ ਪੁਰ ਮੈ ਰਹਿਤੀ ਥੀ ॥ ਸੋ ਪਟਾਲਿ ਉਸ ਕੋ ਆਗੇ ਧਰਿ

ਆਹੁਆਗਾਪਾਂਚਤੋਰਿਉਪ੍ਰਭੋਕੀਆਂਥੀ।ਪਾਂਚਹੀਦ੍ਰਵਾਜਿਓਪ੍ਰਪੂ
 ਥੀਏਥੈਠੇਹੁਏਨਿਗਾਵਾਨਓਹੁਸ੍ਰਾਫਕੋਦੇਖਣਕੈਸੇਪਾਵੈ।ਤਬਰਾਣੇ
 ਉਸਕੋਦੇਖਣਕਾਇਹਉਪਾਉਕੀਆਗਾਜੇਅਪਨੀਦਾਸੀਸ੍ਰਾਫਕੀਓਰੇ
 ਜੀ।ਅਰਾਇਉਕਾਹਿਅਤਬਦਾਸੀਜਾਇਕਾਹਿਆਗਾਸ੍ਰਾਫਕੋਜੇਤੇਰੇਕ
 ਉਰਾਜੇਕੀਰਾਣੀਬੁਲਾਇਆਹੈ।ਉਸਨੇਰੁਪਜੇਦਿਖਾਵੁਣੈਹੈ।ਕਿੰਨਾ
 ਅਰਪਨਤੋਲਲੈਆਉ।ਤੇਰੁਪਜੇਦੇਖਦੇਹ।ਤੇਰੇਕੀਰੁਪਜਾਦੁਇਰੁਪਜੇ
 ਦਿਖਾਈਕੇਦੇਵੇਗੀ।ਤਬਕੀਰੁਪਨਤੋਲਲੈਕੇਓਹੁਸ੍ਰਾਫਦਾਸੀਸਾਥਹੋ
 ਆਗਾਤਬਦਾਸੀਸ੍ਰਾਫਕੀਰਾਣੀਪਾਸਲੈਆਈ।ਤਬਰਾਣੀਸ੍ਰਾਫਕੋਆਪ
 ਏਪੰਲਪੁਊਪ੍ਰਥੈਠਾਇਲੀਆਗਾਅਰਉਸਕੇਸਾਥਹਸਣੇਅਰਪ੍ਰਚਣਲਾ
 ਗੀ।ਦਾਸੀਨਿਗਾਹਵਾਲਛੋਨੀਥੀ।ਫੇਰਦਾਸੀਦਿਨੀਆਈ।ਦਾਸੀ
 ਆਨਕਾਹਿਅਹੋਰਾਣੀਰਾਜਾਤੋਚਲਾਵਤਾਹੈ।ਤਬਰਾਣੀਕਹਾਐ

ਫਕੇ ਕਹਾਂ ਦੁਰਾਵੈ। ਨਾ ਸੀ ਕਹਾਤੁ ਜਾਣ ਮੇਰੇ ਕਉ ਤੈ। ਇਹ ਬੀ ਚਾਰ ਕਛ
 ਹੀ ਆਵਤਾ। ਰਾਣੀ ਕੇ ਮਨਿ ਮੈ ਇਹ ਚਿਤ ਉਪਜੀ। ਜੋ ਜਾ ਬਿਰਾਜਾ ਸ੍ਰ
 ਕੇ ਅੰਤ ਹਿ ਪੁਰ ਮੈ ਦੇਖੈ ਗਾ। ਤਬ ਹਮੁ ਤੀਨੇ ਮਾਰੇ ਜਾਵੈ ਗੇ। ਨਾ ਸੀ ਸ੍ਰ
 ਨਾਲੇ ਹੋਭੀ। ਫਿਰ ਰਾਣੀ ਸ੍ਰ ਫਕੇ ਸਿਹਤ ਖਾਨੇ ਮੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ। ਉ
 ਜਾਂ ਮਹਿਲ ਕੇ ਉਪ੍ਰਚ ਨ੍ਰਿਕੇ ਸ੍ਰ ਨੇ ਫਿਰ ਤੇਥੇ। ਉਹਾਂ ਦੇ ਠਾਇ ਪਨੁ ਤਾਥਾ
 ਤਬ ਤਹਾ ਸ੍ਰ ਫਕੇ ਦੁਰਗ ਪਿਪਤੀ ਆਵੈ। ਵਡਾ ਦੁਖੀ ਹੁਆ। ਫਿਰ
 ਇਹ ਕਾਮ ਹੁਆ। ਜਬ ਰਾਜਾ ਆਇਆ। ਤਬ ਰਾਜਾ ਆਵੇ ਹੀ ਸੇਤੀ
 ਨਿਸਾਗਾਇਆ ਫਿਰਨੇ। ਚਿਹੁਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤਾ ਸ੍ਰ ਫਕੇ ਉਪ੍ਰਪਤੀ। ਨਾਲੇ
 ਉਸ ਕਾ ਸਰੀਰ ਰੁਚਿਆ ਨਾਲੇ ਕਪਨੇ ਭਰੇ। ਸਾਥ ਹੀ ਭੋਰਾ ਜੇ ਕਾਮਨਿ ਮੈ ਬ
 ਹੁਤ। ਜੋ ਮਤਿ ਮੇ ਕਹੁ ਦੇਖ ਲੈਵੈ। ਤਬ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੈ ਗਾ। ਨਾਲੇ ਭੁਖ
 ਤਿਖਾ ਕਰਿਆ ਤਹੇ ਆ। ਪਾਂਚ ਪਹਿਰ ਉਹਾਂ ਸ੍ਰ ਫਕਾ ਬੇਟਾਰ ਹਿਆ।

ਜਥਕੋਈਰਾਤਕਾਸਮਾਹੋਆ। ਤਾਰਾਣੀਰਾਜਾਸੁਤਾਦੇਖਿਆ। ਤਬ
 ਈਸ੍ਰਾਫ਼ਕੋਸਿਹਤਖਾਨੇਬੀਬਾਹਰਕਰਦੀਆ। ਨਬਸ੍ਰਾਫ਼ਅਪਨੇਪਾ
 ਆਇਆ। ਤਬਬਹੁਤਹੀਸੁਖਮਾਨਿਆ। ਅਰੁਮੰਗਲਾਚਾਰਕੀਅ
 ਜੋਮੈਮੈਸੇਪਰਮੁਖਤੇਬਾਹਿਰਾਹੋ। ਕਛਕੁਦਿਨਬੀਤੇਤਬਰਾਣੀਨੇਦ
 ਸੀਫੋਰਸ੍ਰਾਫ਼ਕੀਓਰਭੇਜੀ। ਜੋਸ੍ਰਾਫ਼ਕੋਮੇਰੇਪਾਸਲੈਆਉ। ਨਬਦਾਸੀਸ
 ਫੋਰਬੁਲਾਵਣੁਗਈ। ਤਬਸ੍ਰਾਫ਼ਕਹਿਆਹੋਦਾਸੀਨਬਮੈਅਪਨੀਆ
 ਖਹੁਸਿਉਇਹਤਮਾਸਾਨਦੇਖਆਇਆਹੋਤਾ। ਤਬਮੈਤੇਰੇਸਾਬਉਠਜਾਤ
 ਪ੍ਰਮੈਅਪਨੀਆਖਹੁਸਿਉਦੇਖਆਇਆਹੋ। ਆਬਿਸੈਫੋਰਮੇਰਾਆਵ
 ਨਿਨਹੀਹੋਤਾ। ਓਹਸ੍ਰਾਫ਼ਕਾਬੇਟਾਦਾਸੀਸਾਬਰਾਣੀਪਾਸਨਰਜਾ। ਤੈਓ
 ਹੀਹੋਪਿਤਾਜੀ। ਮੈਉਸ੍ਰਾਫ਼ਕੀਨਿਆਈਬਿਖਅਹੁਕਾਤਮਾਸਾਭਲੀਪ
 ਕਾਰਦੇਖਆਇਆਹੋ। ਅਨੇਕਭਰਮੁ। ਅਰਅਨੇਕਜੂਨੀ। ਅਰਅਨੇਕ

ਰਾਇ।। ਬਿਖਅਹੁਕੇਸੰਜੋਗੁਕਰਿਕੈਪਾਏਹੈ।। ਤਾਂਤੇਮੈਬਹੁਰਬਿਖਅਹੁਵਿਖੇਨ
 ਰੁਬਤਾ।। ਆਬਿਤੇਮੈਏਕਸੁਸਭੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਭਜਨਿਥਿਨਾਬਿਰਥਾਨਗ
 ਏਵੇਗਾ।। ਕੋਈਪਰਮੁਅਨਗੁਹੁਆਹੈ।। ਜੋਮਨੁਖਾਜਨਮੁਹਥਿਆਇ
 ਆਹੈ।। ਬਹੁਨਪ੍ਰਮੇਸਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੈਮਤਿਬੁਧਟੀਨੀਹੈ।। ਤਾਂਤੇਮੈਇਨਸੂਸੈ
 ਬਿਥਾਨਹੀਗਵਾਵਤਾ।। ਫਿਰਬਿਅਸਕਹਿਆ।। ਹੋਪੁਤੁਜੋਕਹਿਤਾਹੈ।। ਮੁ
 ਏਜੁਨੀਕਾਸਿਮ੍ਰਨੀਹੈ।। ਕਛਤੇਮੇਰੇਕਉਤੀਉਨਕਾਦੁਖਸੁਨਾਵੈ।। ਕੋਸਾਦੁਖਤੈ
 ਨੂਨੀਵਿਖੇਭੋਰੀਆਹੈ।। ਤਾਬਿਸੁਕਦੇਵਸੁਮੀਕਹਿਆਹੈਪਿਤਾਜੀ।। ਮੈਦੁ
 ਖਤੇਜੁਨੀਮੈਅਪਾਰਭੋਰੀਆਹੈ।। ਪ੍ਰਏਕਾਛਹਜੁਨੀਕਾਦੁਖਜੋਮੈਭੋਰੀ
 ਆਹੈ।। ਸੋਮਹਾਂਦੀਰਘਤੇਦੀਰਘਦੁਖਭੋਰੀਆਹੈ।। ਸੋਮੈਤੁਏਸੁਨਾਇ
 ਦੇਤਾਹੈ।। ਏਕਥੇਗਠਿਠਨਭੁਜਾ।। ਕਿਸੀਸੁਆਨਕੇਕਾਨਜਾਇਲਪਟਿਆ
 ਉਸਸੁਆਨਕਾਅਪਾਕਾਨਅਉਰਸੁਆਨਵਾਢਿਲੋਰਯਾ।। ਤਬਕੁਛਕੁਮੇਰਾਸ

ਗੀਰਭੀਉਸਕੇਵਾਨਸਾਬਦਾਛਿਆਗਇਆ। ਤਬਭੀਉਹਾਂਨਮੋਮਰੈਨਜੀਵੈ
 ਕੇਤੋਦਿਨਜੀਵੈਆਗ। ਪ੍ਰਭਿਸਜੀਵਨਿਮੁਏਬਹੁਤਹੀਦੁਖਦੀਯਾ। ਭਿਹੁਦੁਖ
 ਭਾਗੀਚਿਤਪਤਤਹੈ॥੧॥ ਫੇਰਦੁਸਰਾਸੁਆਨਕਾਜਨਮੁਪਾਇਆ। ਕਿਸ
 ਮਨੁਖਮੇਰੇਸੀਸਉਪ੍ਰਲੇਹੇਕੀਛਟੀਚਲਾਈ। ਮੇਰਾਸੀਸਫਾਟਰਜਾ। ਕਾਛਕਿ
 ਨਥੀਤੇਤਬਸੀਸਮੈਕੀਨੇਪਨ੍ਰਿਗਏ। ਨਹਾਂਤੁਰੇਜਹਾਂਥੈਸਉਤਹਾਂਕੀਨ੍ਰਿਆਵਾ
 ਪ੍ਰਵਾਹੁਚਲਿਆਜਾਵੈ। ਤਬਮੇਕਹੁਪ੍ਰਰਿਭੀਵਨਨੇਕੋਉਨਦੇਵੈ। ਪ੍ਰਥਮੇਸੀਸ
 ਕਾਦੁਖਥਾ। ਫੇਰਭੁਖਕਾਦੁਖਅਤਿਅੰਤਹੀਆਨਹੁਆ। ਮੈਂਦੇਖਿਆਜੇਅ
 ਥਮੇਰੇਵੈਨਗਾਰਿਮੈਂਦੇਈਨਹੀਮਿਲਤੀ। ਤਬਨਗਾਰਿਕੈਛੁਨੇਕੋਉਦਿਆਨਮੈ
 ਜਾਇਥਸੇਰਾਕੀਆ। ਜਥਵੇਤਾਕਾਲਥੀਤਾਤਬਭੁਖਹੀਕੇਦੁਖਕਾਰਿਕੇਸਗੀਰ
 ਛੇਨਿਆ। ਉਸਜੂਨਮੈਭੁਧਹੁਤਾਤੇਬਹੁਤਹੀਦੁਖਦੇਖਿਆ। ੨ ਹੇਪਿ
 ਤਾਜੀਤੀਸਗੀਜੂਨਪਿਸੁਕੀਪਾਈ। ਇਕਤੀਵੀਕ੍ਰਿਸਾਣਕਾਭੁਤਾਲੀਏ

ਤੀਥੀ। ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਸਰੀਰ ਮੈਂ ਹਿਮੈ ਸੁਰ ਕਿਆ। ਉਸ ਜੋ ਹਾਥ ਰਾਹਿਆ। ਉ
 ਕੇ ਹਾਥ ਮੈਂ ਮੈਂ ਪਕਾਨਿਆ ਗਇਆ। ਤਬ ਉਸ ਮੇਂ ਕਹੁਤ ਕਨਾ ਕਰ ਛੋੜਿਆ
 ਹਾਥ ਮੈਂ। ਅਰਮੁਦ ਨਿਕਰਤੀ ਚਲੀ ਜਾਵੈ। ਦੂਰ ਤੇ ਦੂਰ ਲੀਏ ਚਲੀ ਗਈ
 ਉਹਾਂ ਭੀਨ ਮੈਂ ਮਰੇ ਨ ਜੀਵੈ। ਏਕ ਤੇ ਸਾਹੁ ਘੁਟਿਆ ਗਯਾ। ਫੇਰ ਸੁਰਜ ਕਰਿ
 ਜਿਉਹਾਂ ਤਪੀ ਹੋਈ ਰੇਤ ਥੀ। ਇਸ ਉਪਮੇ ਕਹੁ ਰਾਦੀਆ। ਤਨ ਫਿਤਨ ਫਿਕ
 ਰ ਜਿੰਦੁ ਨਿਕਸੀ। ਏਕ ਘਨੀ ਦੁਖ ਕੀ ਮੇਂ ਕੋਂ ਜੁਗ ਪ੍ਰਜੀਤ ਹੋਇ ਥੀ ਤੀ। ਇਸ ਜੁ
 ਨ ਕਾ ਭੀ ਭਾਗੀ ਦੁਖਾ ਚਿਤ ਪਨਾ ਪਨਾ ਹੋ। ੩ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਨ ਚੋ ਥੀ ਜੁ
 ਨ ਮੈਂ ਰੂਮਾ ਕਾਟ ਦੂਭਯਾ। ਓਹੁ ਘਾਸ ਭੀ ਮੇਂ ਕਹੁ ਨ ਪਾਵੈ। ਤੇ ਸਦਾ ਧਾਂ ਪਿਆ ਹੀਰਾ
 ਖੋ। ਪ੍ਰਾਪਿਆ ਕਰਿ ਕੈ ਸਰੀਰ ਜਲ ਤਾਰਹੋ। ਕਬਹੂੰ ਦੂਸਰੇ ਤੀ ਸਰੋ ਦਿਨ ਤੂਨੀ
 ਮੁਠ ਭਾਰ ਛੋੜੇ। ਸੋਭੀ ਲੋਕਾ ਸਿਉ ਮਾਂਗ ਕਰਿਆ ਨ ਪਾਵੈ। ਮੇਲ ਤੇ ਕਬੀ ਭੀਨ
 ਲੇ ਪਾਵੈ। ਪ੍ਰਉਨ ਮੰਗ ਕੇ ਪਾਠਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨ ਹੋਇ। ਨਥ ਅਸ ਦਵਾਰੀ ਕ

ਗੈ। ਤਾਬਿਮੁਖਮੈਲਗਾਮਭਾਰਲੇਵੈ। ਤਾਬਿਭੀਚਰਦਿਨਹੋਇ। ਜਬਤਿਦਾ
 ਨਿਓਕੇਅਥਵਾਤੁਨੀਕੋਖਾਵੈ। ਤਬਉਠਿਕਰਿਫਹੇਜੀਮਾਰੈ। ਅਰਕਹੈਰੇਤੁਤਾ
 ਮਾਰੈਕਿਨੇਭੀਨਹੀਛੋਰਤਾ। ਅਯੋਸਾਭੂਖਾਹੈ। ਉਹਾਂਭੀਚਿਰਕਾਲਪ੍ਰਜੀਤਦੁਖ
 ਪਾਯਾ। ਅਰਉਹਾਂਭੀਚਿਰਕਾਲਪ੍ਰਾਪਿਆਕੰਕਿਕੈਸਰੀਰਕੋਛੋਨਿਆ। ਉਸ
 ਜੂਨਕਾਭੀਭਾਗੀਦੁਖਾਚਿਤਪਨਤਹੈ। ੪ ਹੇਪਿਤਾਜੀਪਾਂਠਵੀਜੂਨਪੋਥੀਮ
 ਕਾਖੋਤਾਭਯਾ। ਚਿਹੁਭੀਸਦਾਹੀਬਾਂਧਿਆਹੀਗਾਖੋ। ਛੋਠੈਕਦੈਨਾਹੀ। ਜੇਮ
 ਤਿਹਮਕੈਦੁਛਲਾਪਨੈ। ਤਾਬਿਬਾਹਿਰਭੀਬਾਂਧਿਆਹੀਗਾਖੋ। ਛੋਰਕਪ
 ਨੈਗਾਰਮੁਗਾਰਮੁਪੀਠਉਪ੍ਰਪੋਟੁਥਾਂਧਕੈਡਾਰੈ। ਪੀਠਭੀਗਾਲਿਗਈ। ਏਕ
 ਪੁਰਾਤਨਿਤਰੀਕਾਤੇਟਾਪੀਠਉਪ੍ਰਡਾਰੈ। ਅਰਕਪਨੈਲਾਦਿਛੋਠੈ। ਜੇਰਟ
 ਸਾਥਚਿਹੁਤਰੀਭੁਗੀਜਾਵੈ। ਜਾਬਿਪੋਥੀਧੋਇਕੈਪ੍ਰਰਿਆਵੈਉਨਦੁਰਤੇ
 ਆਵਦਾਹੋਇ। ਤਬਉਪ੍ਰਆਪਭੀਚਨਿਥੈਸੇ। ਏਕਾਦਿਨਪੋਥਾਚਿਲੀਉ

ਚੜ੍ਹਿਆ ਆਵਤਾ ਹੋ। ਅਰਮਾਰਗੁ ਮਹਿ ਹੋਸਲੀ ਚਲਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲੋਂ
 ਪਤਿਆ ਮੇਰੇ ਅਗਲੇ ਪਾਉ ਠਿਕ ਨ ਮੈ ਫੁਸਿ ਗਏ। ਤਾ ਬਿਧੋ ਬੇਰੇ ਮੇਰੇ ਉਪ੍ਰਕੇ
 ਪ੍ਰਉ ਪਾਜਿਆ। ਉਸ ਕੋ ਹਾਥ ਜੋਤ ਖਤੇ ਕਾ ਕਿਲਾਥਾ। ਤਿਸ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਆਂ
 ਨੀ ਘਾ ਕੇ ਖੈਠ ਮਾਰਿਆ। ਤਬ ਪਿਛਲੀ ਟੰਗ ਨੀ ਮੇਰੀ ਟੁਟ ਗਈ। ਤਬ ਖੈ
 ਬੇਦੇਖਿਆ। ਜੇ ਇਹ ਖੇਤ ਅਥਿ ਮੇਰੇ ਕਾ ਮਕਾਨ ਹੀ ਰਹਿਆ। ਤਬ ਚਿਹੁਣਿ
 ਲੀ ਉਪ੍ਰੇਲਾ ਹਿਲੇ ਗਯਾ। ਅਰਮੇਰੇ ਕੋ ਫੁਸਿਆ ਹੀ ਛਿਡ ਗਯਾ। ਤਬ ਉਸ ਰਸ
 ਤੇ ਜੋ ਮਾਨੁਖ ਆਵੈ। ਸੇ ਮੇਰੇ ਉਪ੍ਰੇ ਪਗ ਪਰ ਕੈ ਹੋਸਲੀ ਲੈ ਘਜਾਵੈ। ਉਹ ਮੈਂ ਤੀ
 ਨਾ ਦਿਨ ਜੀਵਤ ਰਹਿਆ। ਪ੍ਰਮੈ ਉਹਾਂ ਭੀ ਦੁਖੀ ਜੀਵੈ ਆ। ਚੋਥੇ ਦਿਨ ਮੇ
 ਰਾ ਸਰੀਰ ਛੁਟਾ। ਓਸ ਜੂਨ ਕਾ ਦੁਖ ਭੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਭਾਰੀ ਚਿਤ ਪਨ੍ਹਤਾ ਹੋ। ੫
 ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ। ਛਿਹਵੀਂ ਜੂਨ ਬਿਲੇ ਕੀ ਪਾਈ। ਸੇ ਚੋਟ ਸਿਬਰ ਬਿਲਾਭਾਇ
 ਆ। ਬਾਰੀ ਬਾਰ ਨ ਮਣਾ। ਅਰ ਬਾਰੀ ਬਾਰ ਮਰਣਾ ਪਨ੍ਹਾ ਹੋਵੈ। ਨਬ ਮੇਰਾ

ਸਰੀਰ ਛੁਟੇ। ਤਬ ਇਸੀ ਦੁਖ ਭੋਛੁਟੇ। ਜੇ ਬਡੇ ਬਿਲੇ ਮੇਂ ਕੀ ਘਟ ਮਾਰੈ। ਬਿਲਿਓਂ
 ਆਨ ਮੈਂ ਜੇ ਸਰੀਰ ਛੁਟੇ। ਸੋ ਇਤ ਕਰਿ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਲੇ ਹੀ ਕੀ ਜੂਨ ਮੈ ਪਾਈ
 ॥ ਬਿਲਿਓਂ ਕੀ ਜੂਨ ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਆਵੈ। ਉਸ ਬਿਲੇ ਕੀ ਆਜੂਨ ਮੈ ਭੀ ਬ
 ਤ ਦੁਖ ਪਾਯਾ। ਫੇਰ ਸੁਕ ਦੇ ਵਸੂ ਮੀ ਕਹਿਆ। ਜੇ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੁਖ ਤੇ ਮੈ
 ਬਿਜੂਨੀ ਮੈ ਪਾਯਾ ਥਾ। ਪ੍ਰਾਇਨੇ ਛੁਹ ਜੂਨੀ ਮੈ ਮਹਾਂ ਦੀ ਰਖ ਦੁਖ ਦੇ ਪਿਅ
 ਹੈ। ਜੇ ਨਿਕਾ ਦੁਖ ਤੁਮ ਕੋ ਮੈ ਖੋਲ ਸੁਨਾਯਾ ਹੈ। ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤਾਂ ਤੇ ਆ ਬਿਮੋਓ
 ਕਾਰਜ ਕਰੋਗਾ। ਜਿਸ ਜੂਨੀ ਕੇ ਦੁਖ ਬੈਤ ਰੋਗਾ। ਸੋ ਆ ਬਿਮੋਗੋ ਬਿੰਦ ਹੀ ਭੁ
 ਜੇ ਨਿਕਰੋਗਾ। ਇਸ ਤੇ ਅਰ ਕਾਰਜ ਮੇਰੇ ਕੀ ਭੁਲਾ ਕੋ ਉਨ ਹੀ ਲਾਗਤਾ। ੯੩
 ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਮਨ ਰੁਪੀਏ ਕਠਾਗੈ। ਜੇ ਸੇਠ ਗਿਪੀਨ ਕੇ ਹਿਰ
 ਦੇ ਨਮਿਤ ਅਨੇ ਕਰੁ ਪਾਰ ਮਿਲਤੇ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਮਨਿ ਭੀ ਹਰਿ ਪੀਨ ਕੇ ਹਿਰ ਦੇ ਨਮਿਤ
 ਜੀਵਿ ਕੇ ਅਨੇ ਕਰੁ ਪਾਰ ਮਿਲਤੇ ਹੈ। ਜਿਨ ਪੁਰਖ ਆਗੇ ਹੀ ਪਛਾਣਿਅ

ਨਮਨਿਠਗਿਐ॥ ਤਬ ਚਿਹੁ ਮਨਿ ਕਾ ਆਦਰਿ ਨਹੀ ਕਰਤੇ॥ ਅਰਉ ਨ ਕਾਪਾਰਿਭੀ
ਚਿਅਾਰਹਿ ਤਐ॥ ਅਰਨਿ ਨ ਪੁਰਖ ਪਰਿਲੁਟਾਇ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਨਿਆ॥
ਨਾਇਹੁ ਠਾਠੀਥਾ॥ ਤਬ ਚਿਹੁ ਜਾਣ ਸੁਖ ਕਛੁ ਨਹੀ ਦੇਤੀ॥ ੮੮॥ ਅਉਰ ਬ
ਤਨਿ ਇਹੁ ਐ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਧਵੀ ਸਾਧ ਪੁਛਿਆ ਥਾ॥ ਜੇ ਮਨ ਮਤਿ ਕਾ ਕਿਆ ਰੂਪ
॥ ਤਬ ਸਾਧ ਉਤਰੀਆ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਮਤ ਕਾ ਇਹੁ ਰੂਪ ਐ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਮਤ
ਮਤਿ ਕਾ ਧੀ ਚਾਰ ਕਾ ਗਿਆਨ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਜਿਉ ਕਿਸੀ ਨੇ ਕਛੁ ਕਹਿੰਦੀਆ॥
ਤੈਸੇ ਮਨ ਨਿਹੀ ਕਰਿ ਲੀਆ॥ ਜੈਸੇ ਕੋਊ ਧਾਣ ਚਲਾਵਤ ਐ॥ ਤਬ ਧਾਣ ਕੋ
ਇਹੁ ਧੀ ਚਾਰ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਮੈ ਈਹਾਂ ਲਾਗਾਣਾ ਹੋਵੇ ਨਹੀ ਲਾਗਾਣਾ॥ ਤੈਸੇ ਅ
ਰਿਆਨੀ ਪੁਰਖ ਜੈਸੇ ਕਿਸੀ ਕਹਿੰਦੀਆ॥ ਤੈਸੇ ਕਰਿ ਲੇਤ ਐ॥ ਅਪਨੇ ਸਤ
ਧੀ ਚਾਰ ਤੇ ਹੀ ਨੇਐ॥ ਇਸੀ ਕਾ ਨਾਮ ਮਨ ਮਤਿ ਐ॥ ੮੯॥ ਅਉਰ ਬ ਚਨੁ
ਇਹੁ ਐ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਧ ਸਿਉ ਸਾਧ ਪੁਛਿਆ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਕਾ ਕਿਆ ਰੂਪ ਐ॥

ਤਬਸਾਧਉਤ੍ਰਟੀਆ। ਜੋਗੁਰਮਤਿਕਾਇਹੁਰੁਪੈ। ਜਬਗੁਰਮਤਿਹਿਰਨੇ
 ਮੈਪ੍ਰਗਟਤੀਹੈ। ਤਬਅੰਰਤੇਅੰਰਹੋਇਨਾਤਾਹੈ। ਚਿਤਵਨੀਆਂਜੋਕਰ
 ਹੈ। ਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰਪਾਵੁਣੇਕੀਆਂਕਰਤਾਹੈ। ਕਰਮਪ੍ਰਉਪਕਾਰਕੇਕਰਤਾਹੈ।
 ਸੰਗਤਿਜੋਕਰਤਾਹੈ। ਸੋਸੰਤਹੁਮਹਾਂਪਰਖੀਕਰਤਾਹੈ। ਤਿਬਚਨਿਸਾਸ
 ਤ੍ਰਅਨਿਸਾਰਕਰਤਾਹੈ। ਉਸਕੀਆਂਇਦ੍ਰੀਆਂਸਿਉਅਗਿਆਨਕੀਆਂ
 ਚੋਕੀਆਉਠਿਨਾਤੀਆਹੈ। ਅਗਿਆਨਕੀਆਂਚੋਕੀਆਅਨਰਾਖੀ
 ਕਰਤੀਆਹੈ। ਗੁਰਮਤਿਕਾਇਹੁਰੁਪੈ। ੧੦੦॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ
 ॥ ਜੈਸੇਜਲਿਕਰਿਕੈਖੇਤੀਬਰਧਿਮਾਨਹੋਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਸੰਤਹੁਕੀਸੰਗਤਿ
 ਕਰਿਕੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰੀਤਬਰਧਿਮਾਨਹੋਤੀਹੈ। ਜਬਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰੀਤਰੂਪੀ
 ਬੋਲਾਸਿੰਠੀਤੀਹੈ। ਤਬਉਸਬੋਲਕੈਸਾਥਸੰਤਹੁਕੀਪ੍ਰਸਨਤਾਰੂਪੀਫਲਿ
 ਲਾਗਤਾਹੈ। ਫਿਰਉਸਫਲਿਕੈਪਾਇਕਾਰਿਨਾਰੀਅਸੀਜਨਿਅੰਜਰੁਅ

ਰਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ੧੦੧॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ ਹੈ॥ ਕੋਈ ਸਾਧ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਆਗੇ ਐਸੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਤਾ ਥਾ॥ ਜੋ ਹੋ ਪੂਰਨਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੋ ਸੇ ਮਾਤਾਂ ਪਿਤਾ
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਾਰਿਕ ਕੰਮ ਗਣੁ ਸਿਖਾਲਤੇ ਹੈ॥ ਪਾਛੇ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥਿ ਕੇ ਦਾਤਾ
 ਹੀ ਆਪ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਓਹੁ ਜੋ ਸੋ ਨ ਕਾਲਿ ਮਾਤਾਂ ਪਿਤਾ ਹੈ॥ ਅਰਤੁ ਮ ਅਸਲ
 ਮਾਤਾਂ ਪਿਤਾ ਹੈ॥ ਅਰ ਮੈ ਤੇਰਾ ਬਾਰਿਕ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮੇ ਕਉ ਓਹੁ ਬੁਧ
 ਦੇ ਹਿ॥ ਜੋ ਤੇ ਕਹੁ ਰੀਝਾਵੈ॥ ਅਰਤੁ ਮਾਰੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲੇਵੈ॥ ਨ ਬਤੁ ਮਾਰੀ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨਤਾ ਮੇਰੇ ਸੰਗੀ ਹੋਵੈ ਗੀ॥ ਤਬ ਸਰਬ ਕਾਰਜੁ ਮੇਰੇ ਸਿਧੋ ਹੋਰਿ ਗੋ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇ
 ਰਾ ਕਾਰਜ ਤੁਰਤਿ ਕਰਿ॥ ਤੁਰਤਿ ਇਤ ਕਰਿ ਠਾਹਿਤ ਹੋ॥ ਜੋ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ
 ਤੈ ਨੇ ਛੂਨ ਭੰਗ ਰਿਉਤ ਪਤਿ ਕੀ ਆਹੋ॥ ਮਾਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਤੇ ਆਗੇ ਹੀ
 ਮੁਝ ਕੋ ਜਮ ਕੰਕਲੇ ਜਾਵੈ॥ ਤਾ ਬਿਛੋਰੇ ਰਾਸੀ ਲਖ ਜੇ ਨ ਦਿਖੋ ਭ੍ਰਮਤਾ ਛਿ
 ਰੰਗਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇਖ ਕੈ ਮੇਰਾ ਕਾਰਜ ਕਰਿ॥ ੧੦੨॥ ਅਉਰ ਬਚਨ

ਇਹੋਹੈ। ਕੋਈ ਸਾਧ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਆਗੈ ਐਸੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਜੋ ਹੋ ਪੁਰ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ। ਸੀਤਹੁ ਕਾ ਸੰਗ ਜਗਤਿ ਮੈਤੁ ਮਾਰਾ ਹੀ ਸਹੂ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਹੈ। ਜੀਵੈ
 ਕੇ ਉਪਾਰ ਕੇ ਨਿਮਿਤ। ਸੀਤੋ ਕਾ ਵ੍ਰਿਪਤੁ ਮਹੀਧਾਰਿ ਆਹੈ। ਜੋ ਸੋ ਪਿਤਾ ਕਾ ਅਰ
 ਪੁਤ ਕਾ ਵੇ ਕੇ ਸੁਤ ਹੈ। ਜੋ ਪਿਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲੇਤ ਹੈ। ਸੋ ਪੁਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸਾਥ ਹੀ
 ਲੇਤ ਹੈ। ਤਿਸੇ ਜਿਨ ਪੁਰਖੇ ਸੀਤਹੁ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲੀਨੀ ਹੈ। ਤਿਨ ਪੁਰਖੇ ਤੁਮਾਰੀ
 ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸਾਥ ਹੀ ਲੀਨੀ ਹੈ। ੧੦੩॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋਹੈ। ਭੁਗਤਿ
 ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸੁਤ ਹੈ। ਤਬ ਭੁਗਤਿ ਰੂਪੀ ਸੁਤ ਕੇ ਸੀਤ ਸਾਥ ਵਿਵਾਹ
 ਆਹੈ। ਨਿਨਿਧੀ ਤੇ ਅਠਾਰਹਿ ਸਿਧੀ ਸੀਤ ਕੀ ਦਾਜ ਪਾਇ ਮਿਲੀ ਆਹੈ।
 ਜੋ ਨੇਤ ਜੋ ਹੈ ਸੀਤੋ ਸਾਥ ਜਾਗਿ ਜਾਸੀ ਜਾਨਿ ਹੈ। ਅਰ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਜਤ ਨਿਰੂਪੀ
 ਸਾਥ ਨਗਾਰੇ ਪਨ੍ਥੇ ਬਾਜਤ ਹੈ। ਬਬੇ ਕਰੂਪੀ ਸੀਤੋ ਕੇ ਸੀ ਸਭਿ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਪਨ੍ਥਾ
 ਲੇਤ ਹੈ। ਅਰ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਬਾਟ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜਗਤਿ ਕੇ ਲੋਕ ਹੈ। ਸੀਤੋ ਕਾ ਸ

ਕਾਦੀਆਖਾਵੁਤੈਹੈ। ਬਹੁਮੰਗਲਿਚਾਰਨੈਜਗਤਿਮੈਹੋਤਹੈ। ਸੈਭੀ
 ਸੀਤਹੁਕਾਦੀਆਹੋਤਹੈ। ਨਿਨਹੁਸੀਤਹੁਨੇਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਕੈਅਪਨੇਹਿਰਦੇ
 ਮੈਪ੍ਰਗਟਿਕੀਆਹੈ। ਤਿਨਸੀਤਹੁਕਾਅਨੰਦੁਦੀਆਹੂਆਸਭਿਜਗਤਿ
 ਮੈਬ੍ਰਤਤਹੈ। ੧੦੪॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੈ॥ ਜੋਜੋਤਾਜਗਤਿ
 ਮੈਸੋਗਾਥਿਆਪਾਹੈ। ਸੋਸਭਿਹੀਅਗਿਆਨੀਆਕੇਥਾਂਟੇਆਇਆ
 ਹੈ। ਕਾਂਹਤੇਜੋਨਿਨਹੁਨੇਮਨੁਖਾਨਨਮੁਪਾਇਕੈਪਾਵਣਜੋਗਪਦੁਨਹੀ
 ਪਾਇਆ। ਤਿਨਕੇਥਾਂਟੇਏਤਸੋਗਆਇਆਹੈ। ਜੋਲਾਖੰਬਰਖੰਧੂ
 ਜੀਤਸੋਗਕਾਮੇਪ੍ਰਸਤਾਰਹੈ। ਅਰਪਹਾਨੇਕੇਸਮਤੁਲਸੋਗਕੀ
 ਆਂਬੁੰਦਾਪਨੈ। ਤੋਰੀਥੰਨਾਸੋਗਹੈ। ਉਨਕੇਥਾਂਟੇਅਪਾਰਸੋਗੁਆ
 ਇਆਹੈ। ਕਾਂਹਤੇਜਿਨਕਾਰਿਆਨਰੂਪੀਥੇਟਾਮੁਆਹੈ। ਅਰਸੀਤੋ
 ਖਰੂਪੀਪਿਤਾਮੁਆਹੈ। ਸੁਮਤਿਰੂਪੀਜਿਨਕੀਮਾਤਾਮੁਈਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ

ਥਿਦਿਆਰੂਪੀ ਜੀਨਕੀ ਇਸਤੀ ਮੁਈਹੋ। ਤਿਲਕੇ ਥਾਂ ਟੇ ਅਪਾਰ ਸੋਰ
 ਆਇਆ ਹੋ। ੧੦੫॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ ਹੋ। ਕਿਸੀ ਸੁਮੇਰ ਪ੍ਰਥ
 ਸਿਉ ਪੁਛਿਆ ਥਾ। ਜੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੋ। ਤਿਨ੍ਹਿ ਰੂਤਿ ਰੇ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪ
 ਤ ਨਹੀ ਹੋਵਣਾ। ਅਰਜੇ ਸੰਤੋਖ ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੋ। ਸੋ ਤਉ ਸੰਤੋਖ ਹੀ ਕਰਿ
 ਕੈ ਸੰਤੁਸਟੇ ਹੋ। ਉਨ ਕੋ ਤੇਰੀ ਥਾਛਾ ਕਛ ਨਹੀ। ਤਾ ਤੇਰੇ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਿਸ
 ਨੀ। ਤਉ ਤਪਤਿ ਕੀਆ ਹੋ। ਤਬ ਸੁਮੇਰ ਕਾਹਿ ਆ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰਜਣ
 ਹਾਰ ਸਿਉ ਜਾਇ ਪੁਛੋ। ਹਉ ਆਪ ਤਉ ਤਪਤਿ ਨਹੀ ਹੂਆ ਕਿਉ। ੧
 ੦੬॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ ਹੋ। ਜੇ ਇਹ ਚਾਰ ਲਛਣੁ ਜਾਗਿ ਜਾਸੀ
 ਕੈ ਵਧਾਇ ਚਾਹੀ ਦੇਹੈ ਨਾ। ਦੇਕਸ ਮਤਾ। ੧ ਦੂਜਾ ਬਿਖਾਹੁ ਤੇ ਧੈਰਾ ਭਾ।
 ੨ ਤੀਜਾ ਸੂਝ ਸਾਥ ਸੇਵਕ ਭਾਉ। ੩ ਚੌਥਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ਮ
 ਨੇ। ੪॥ ੧੦੭॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ ਹੋ। ਅਨਿਰੂਪੀ ਮਹਾਂਤਿ ਦਘੈ ਨਹੈ

ਤੁੰਦਘਨੇਕੈਮੁਖਸਿਉਥਾਤਾਂਕਰਿਕਰਿਸਮਸ੍ਰਾਈਐ॥ ਤੁੰਨਸਮਸ੍ਰੇਗਾ॥
 ਸੇਮਨਿਭੀਥਾਤਾਂਸਿਉਨਹੀਸਮਸ੍ਰੁਤਾ॥ ਨਬਲਗੁਇਸਕੇਤੁਪੁਤਪਰੁਪੀ
 ਨੀਨਨਪਾਈਐ॥ ਅਰਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਰੁਪੀਚਾਬਕੁਨਲਾਈਐ॥ ਅਰਕੁਰੇਸੇ
 ਰੂਪੀਲਗਾਮਨਪਾਈਐ॥ ਤਥਿਲਾਗਿਸੁਧਾਹੋਇਕੈਨਹੀਚਲਤਾ॥ ੧੦੮
 ॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋ॥ ਨਾਰਿਨਾਸੀਨਨਿਕੋਇਹਤੀਨਲਛਾਟਿਵਧਾਇ
 ਚਾਹੀਦੈਪੈਨਾਏਕਗਰੀਬੀ॥ ੧ ਦੁਜਾਸਤਿਬੀਚਾਰੁ॥ ੨ ਤੀਜੀਸਰੀਰ
 ਕੀਵਰਤਣੁਸੁਧਤਾਸਾਥਮਿਲੀਹੁਈ॥ ੧੦੯॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋ॥
 ਜੇਏਕਕੁਰੇਸੇਕਾਤਨਿਹੋ॥ ਅਰਏਕਕੁਰੇਸੇਕਾਮਨਿਹੋ॥ ਜੇਉਦਰਿਪੁਰਨਾਕੀਠੀ
 ਤਾਤੇਅਠੀਤਰਹਿਣਾ॥ ਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੈਦਾਤਾਨਾਣਕਰਿਸੰਤੋਖਮੈਰਹਿਣਾ
 ਇਹਕੁਰੇਸੇਕਾਤਨਿਹੋ॥ ਰਾਣਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਮੀਠਾਮਾਨਦਾਸਰਾਬਿਪ੍ਰਕਾਰੁ॥ ਇ
 ਹਕੁਰੇਸੇਕਾਮਨਿਹੋ॥ ੧੧੦॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋ॥ ਜੇਸੇਸਰੀਰਕੋਰੇ

ਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਅਰਥ ਗੁਰੀ ਉਨਹੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੂਰ ਹੋਤੈ ਹੋ। ਤੈਸੇ ਮਨਿ ਕੇ ਰੋਗੀ
 ਵੇਖੈ ਦਸੀਤੈ ਹੋ। ਅਰਥ ਸੰਤ ਹੁਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਮਨਿ ਅਰਗੁ ਹੋਤੈ ਹੋ। ਨਿਸਾਜਿ ਸਕੇ
 ਮਨਿ ਕਾਰੇ ਗੁਗਾਯਾ ਹੋ। ਸੋ ਸੰਤ ਹੁਰੀ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਮਿਉ ਰਸਾਯੋ। ੧੧੦॥ ਅਉ
 ਰਬ ਚ ਨਿਏ ਹੁਏ। ਜੋ ਸੰਤ ਹੁਰੀ ਕਾ ਯਾਰੁ ਪੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋ। ਨਿਸਾਜਿ ਸਪ੍ਰਕਾ
 ਰਕਾ ਕੇ ਈ ਉਨ ਮੈ ਬੀਜ ਬੇਵਤਾ ਹੋ। ਸੋ ਤਿਸੀ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਤੁਰਤਿ ਅੰਧਾ
 ਰੁ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੋ। ਸੋ ਓਸ ਅੰਧਾਰ ਕੇ ਨੁਗ ਪ੍ਰਜੰਤ ਪਨਾਖਾ ਵਤਾ ਹੋ। ੧੧੧॥
 ਅਉ ਰਬ ਚ ਨਿਏ ਹੁਏ। ਜੋ ਸੇਤਿ ਖਾਧਿ ਨਾਨਾ ਲਿਕੇ ਬੀਚਤੀ ਨ ਲਿਨਹੀ
 ਪੀਵਤਾ। ਤੈਸੇ ਪ੍ਰੀਤਾ ਬਿਨਾ ਸੰਤ ਹੁਰੇ ਨਿਕਟੁਰੀ ਸੰਤ ਹੁਰੀ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਕਰਤਾ
 ॥ ੧੧੨॥ ਅਉ ਰਬ ਚ ਨਿਏ ਹੁਏ। ਨਿਨ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖਾਰ ਬਕਰ ਕੈ ਅਪਨੇ ਮਨਿ
 ਕੈ ਮਾਰਿ ਆਏ। ਤਿਨ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਮੈਧੁਰ ਮਾਨਿ ਦੁਰੁਪੀਕਸਤੁਰੀ ਕੀ ਖਾਣ ਪ੍ਰਗਟ
 ਕੁਈ ਹੋ। ਅਰਥ ਇਹ ਜੋ ਓਹੁ ਸੁਰਪਿ ਨਿਖੁਟ ਕਥਹੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ। ਅਰਾਜਿ ਨ
 ਪੁਰਖ ਕਛਿ ਕਥਨੀ ਸੀਖੀ ਹੋ। ਤਿਨ ਕੇ ਕਛਿ ਕਸਿਤੁਰੀ ਕੀ ਸੁਰਪਿ ਹਾਥ ਲਾਗਤੀ
 ਹੋ। ਕਸਤੁਰੀ ਹਾਥ ਨਹੀ ਲਾਗੀ। ਸੋ ਸੁਰਪਿ ਪਉਨ ਕਰਿ ਕੈ ਚਲਤੀ ਰਹਿਤੀ ਹੋ।

ਤੇ ਸੇ ਮਾਯਾ ਕੇ ਮੋਹੁ ਰੂਪੀ ਪੈ ਨ ਨ ਬਚ ਲਤਾਹੈ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਕਥਨੀ ਨ
 ਹੀਰਹਿ ਤੀਉ ਭ੍ਰਿਜਾ ਤੀਹੈ॥ ੧੧੩॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜੋ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਦਾ ਨ ਅਨਾਜ ਕਾ ਤਿਜਾਗ ਕਰਿ ਦੀਆ ਥਾ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਕੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰਾਂ ਕ
 ਹਿ ਆ॥ ਜੇ ਤੈ ਅਨਾਜ ਕਾ ਤਿਜਾਗ ਕਾਂਹਿ ਕੀਆਹੈ॥ ਤਿਸ ਆਗ ਕਰੀ
 ਐ ਤੈ ਮੈ ਮੇਰੇ ਕਾ ਤਿਜਾਗ ਕਰੀ ਐ॥ ਜੇ ਸਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਿਉ ਚਿੰਟੇ ਰਾਤਾ
 ਰਿ ਆਹੈ॥ ਅਰ ਅਨਾਜ ਕਾ ਕਛ ਪ੍ਰਾਣੇ ਕੇ ਰਹਿਣ ਮਾਤ੍ਰ ਅੰਗੀਕਾਰ
 ਕਰ ਲੇਵਨਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿ ਹੈ॥ ੧੧੪॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੇ
 ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਸੀਤ ਹੁਵਾਲਾ ਬਥੇ ਕੇਹੈ॥ ਜਾਗ੍ਰਤਿ ਪੁਰਖ ਇਉਂ ਹੀ ਕਹੀ ਤੇਹੈ॥
 ਅਰ ਜੇ ਸੀਤ ਹੁਕੇ ਬਥੇ ਕੇ ਤੇਹੀ ਨੇਹੈ॥ ਤੇ ਆਗਿਆ ਨ ਰੂਪੀ ਨਿਦਰ ਮੈ ਸੁਤੇ
 ਪਨੈ ਹੈ॥ ਦਿਸਣ ਨਾਗ ਤੇ ਆਵਤੈ ਹੈ ਅਰ ਹੋਸਤੈ ਹੁਏ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਮ ਕੋਧ
 ਦਿਕਤ ਸਕਰਿ ਹੈ॥ ਸੋ ਦਿਨੈ ਰੋਨ ਪਨੈ ਲੁਟੇ ਤੇਹੈ॥ ੧੧੫॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ
 ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜਿਨ ਪੁਰਖ ਸਹਿਣ ਸੀਲ ਤਾਰੂ ਪੀਸਨਾ ਹੁਆ ਪੁਣੇ ਅੰਗ ਮੈ
 ਪਹਿਰਿ ਆਹੈ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੁਰਜ ਨੇ ਕੇ ਦੁਰਬ ਚਨੇ ਰੂਪੀ ਬਾਣ ਕੇ ਉਨਹੀ ਲ

ਗਸਕਤਾ। ਸਾਹਿਦਸੀਲਤਾਕਰਿਕੈਸਦਾਸੀਲਾਚਿਤਰਹਿਤੈਹੈ॥੧੧੫॥
 ਅਉਧਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਕੋਈਸਾਧਪ੍ਰਮੇਸਰੁਆਗੈਂਐਸੀਅਰਦਾਸਕਰ
 ਥਾ। ਜੇਹੋਪੁਰਨਪ੍ਰਮੇਸਰੁਮੈਮਾਯਾਕੈਸਾਥਮਿਲਕੈਮਹਾਂਅਪਵਿਤ੍ਰਹੋਰ
 ਯਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਜਾਲਿਅਰਅਨਾਜਸਰੀਰਕੈਸਾਥਮਿਲਕੈਅਪਵਿਤ੍ਰਹੋ
 ਨਾਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਮਾਯਾਕੈਸਾਥਮਿਲਕੈਮੈਮਹਾਂਅਪਵਿਤ੍ਰਹੋਗਯਾਹੈ॥
 ਸੋਕੈਸਾਅਪਵਿਤ੍ਰਹੋਗਯਾ। ਜੇਮੇਰੇਮਨਿਕੀਆਂਚਿਤਵੁਨੀਆਠਗਾਂ
 ਲੀਆਂਹੋਗਈਆਹੈ॥ ਅਰਧਚਨਿਮੇਰੇਕਪਾਟਿਰੂਪਹੋਗਏਹੈ॥ ਕਰ
 ਮੇਰੇਕਸਾਧਵਾਲੇਹੋਗਏਹੈ॥ ਨਸੀਤਹੁਕੀਸੰਗਤਿਕਰਦੇਕੀਮੇਰੇਵਿਚ
 ਪ੍ਰੀਤਰਹੀਹੈ॥ ਨਤੁਮਾਰੇਭੁਜਨਿਕੀਪ੍ਰੀਤਮੇਰੇਵਿਖੇਰਹੀਹੈ॥ ਮਾਯਾਸ
 ਥਮਿਲਕੈਮਾਯਾਰੂਪਹੋਗਯਾਹੈ॥ ਘਹੁਨਸਭਿਕਰਮੁਮਾਯਾਮਈਕ
 ਰਤਾਹੈ॥ ਸ੍ਰੇਸਟਕਰਮਕੋਊਨਹੀਕਰਤਾ। ਤੇਰਾਕੋਊਸੰਤਸਾਧਜਾਨਕਰ
 ਭਾਉਨਹੀਕਰਤਾ। ਤੇਰਾਨੀਉਜਾਨਕਰਿਭਾਉਨਹੀਕਰਤਾ। ਕੋਊਪ੍ਰੇਮ
 ਨਹੀਪਕੈਅਥਵਾਟਿਭੁਸਾਥਮਿਲਕਰਿਭਾਉਕਰਤਾਹੈ॥ ਮਾਯਾਕੈਸਾਥ

ਤੁਵੈਐਸਾਅਪਦਿਤ੍ਰੋਰਜਾਹਿ॥ਇਸੀਨਮਿਤਤੇਰੀਸਹਾਇਤਾਕੇਦੁੰ
 ਤਾਹਿ॥ਨਬਤੇਰੀਸਹਾਇਤਾਮੇਰੀਸੰਗੀਹੋਵੈਗੀ॥ਤਬਮਾਯਾਨੇਦੁਖ
 ਵੁਟੇਵਾਲੀਹੈ॥ਸੋਮਾਯਾਮੇਕਹੁਸੁਖਦੇਵਦੀਵਾਲੀਹੋਵੈਗੀ॥ਕਾ
 ਤੇਨੇਮਾਯਾਤੇਰੀਦਾਸੀਹੈ॥ਨਿਉਤੰਉਨਕਉਆਰੀਯਾਦੇਹਗਾ॥ਤੇਸੇ
 ਮੁਕਰਵੈਗੀ॥ਤਾਂਤੇਹੋਪਤਤਿਪਾਵਨਿਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ॥ਨੇਮਾਯਾ
 ਕਹੁਦੁਖਨਦੇਇ॥ਅਰਨਾਬਿਤੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਬਿਲਿਖਕਰੇਗੀ॥ਤਬਮਾਯਾਮੇ
 ਹੁਜੂਨੀਮੈਦਾਖਲਿਕਰੇਗੀ॥ਨਬਜੂਨੀਮੈਦਾਖਲਿਹੁਆ॥ਤਬਮੇਰੀਭ
 ਚਲਤੀਰਹੈਗੀ॥ਨਜਾਨੇਗਾਨੇਮੈਕਿਸਕੇਬੰਧਨਿਕਾਰਿਬਾਂਧਿਅਹੈ॥ਨ
 ਨਾਨੇਗਾਨੇਮੁਕਤਿਕਿਸਕਰਣਾਹੈ॥ਤੇਅਬਤੇਸਭਾਕੇਛੁਸਮਸੁਤਹੈ॥ਨੇ
 ਮਾਯਾਮੇਕਹੁਬੰਧਨਕਾਰਿਕੇਬਾਂਧਿਅਹੈ॥ਅਰਮੁਕਤਿਨੇਕਰਣਾਸੇਤੇਰੀ
 ਟਯਾਮਾਯਾਕਰਣਾਹੈ॥ਤਾਂਤੇਇਸਸਮਸੁਟਕਾਫਲਿਇਹੀਹੈ॥ਨੇਤੰਮੇਰੀ
 ਅਰਦਾਸਤੁਰਤਮਾਨਲੇਹੁ॥ਅਰਮਰਣਤੇਆਗੇਹੀਮੇਕਹੁਮੁਕਤਿਕਰਲੇਹੁ
 ਅਰਤੇਰੇਸਿਉਨੇਮੈਮਾਂਗਤਹੈ॥ਸੋਅਪਨੇਪਿਤਾਪੁਤਕੇਸਨਬੰਧਕਾਰਿਕੇਮਾਂ

ਗਤਾਹੈ। ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈਂ ਅਰਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਸੇਵੇ ਨਤੀ ਕਰਿ ਕੈ
 ਲੇਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਗ ਨਿਕਾਰਿ ਲੇਤਾ ਹੈ। ਮੰਗ ਕਰਿ ਲੇਤਾ ਹੈ। ਰੋਇ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਨਿ
 ਵਿਉ ਕਰਿ ਲੇਤਾ ਹੈ। ਬਹੁ ਨ ਜਾ ਬਿਤੁ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾ ਸਿਮਾਨੈ ਗਾ। ਤਬ ਮੈ ਐਸੇ
 ਖਜਾਇ ਬੂੰਦੈ ਗਾ। ਤੇਰਾ ਜੇ ਧ੍ਰੁਮਾਨੰਦ ਰੂਪੀ ਬਾਗ ਹੈ। ਤਿਸ ਬਾਗ ਕਾ ਪੰ
 ਜਾਇ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਅਰਤਿ ਸਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ਬਾਗ ਕਾ ਮੇਵਾ ਜਾਇ ਖਾਵੈ ਗਾ।
 ਆਗੇ ਉਹਾਂ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸੰਤ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰਹਿਤੇ ਹੈ। ਉਨ ਕੋ ਸੰਗ ਹਉ ਭੀ ਗਇ
 ਮਿਲ ਰਹੈ ਗਾ। ਸੋ ਓਹ ਧ੍ਰੁਮਾਨੰਦ ਰੂਪੀ ਬਾਗ ਕੈ ਸਾਹੈ। ਜੇ ਸਦਾ ਹੀ ਫੁਲਿ
 ਆਫੁਲਿ ਆਰਹਿ ਤਾਹੈ। ਤੇ ਐਨ ਕ ਬਹੁ ਨ ਹੀ ਹੋਤੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪੀ ਮੇਘ ਉਹਾਂ ਸ
 ਦਾ ਹੀ ਬਰਸਤੇ ਰਹਿਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਮੇਵੇ ਕਾ ਸੁਆਦਿ ਭੀ ਆਦਿ ਬੁਤ ਹੈ। ਅਰ
 ਉਹਾਂ ਨ ਜਾਲੈ ਨ ਬਾਧਿ ਕੁਹੈ। ਨ ਉਹਾਂ ਜਰਾ ਹੋ ਨ ਉਹਾਂ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋ। ਤੇ ਬਾਗ ਭੀ ਅਰੁ ਪ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਜੇ ਉਹਾਂ ਬਸਤੇ ਹੈ। ਫਲਾਂ ਕੇ ਖਾਵਣੁ ਹਾਰੈ ਭੀ ਅਰੁ ਪਹੀ ਹੈ। ਉ

ਪੁਰਾਹਿਤੁ ਗਾਏ। ਰੋਗ ਕਉ ਨਹੀ। ਭ੍ਰਿਗੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਮੈਲਾ ਕਿਛੁ ਨਹੀ
 ਤਾਂ ਤੇ ਹੋ ਪੁਰਾਨਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ਮਾਨੇਗਾ ਤਾਹਿ ਮੈ ਐਸੇ ਸੁਖ
 ਲਾਇ ਬੁਝਾਇਗਾ। ਪ੍ਰਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਤੂੰ ਤੁਰਾਤਿ ਮਾਨਿ। ਮੈ ਐਸੇ ਸੁਖ ਕਾਇਛੇ
 ਨਾਸ ਹਿਨ ਹੀ ਸਕਤਾ। ਤੇ ਉਹਾਂ ਤੇਰੀ ਦਯਾ ਮਯਾ ਬਿਨ ਪਹੁੰਚਣੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਤਾਂ
 ਮੈ ਸੀ ਦਯਾ ਕਰੀ ਐਨੈ ਮੈ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਰੂਪੀ ਬਾਗ ਮੈ ਪਹੁੰਚੈ। ੧੧੬
 ਮੈ ਰਬ ਚ ਨਿਏਹੈ। ਮਨੁਖਾਨ ਨ ਮੁਨੈ ਬਨਾਯਾਹੈ। ਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਪਾਵ
 ਏ ਕਾਇਕ ਹਥੀ ਆਰਥਣਾਯਾਹੈ। ਨੈਸੇ ਬਾਸ ਨਿਜੇ ਨੇਕਾ ਹਥੀ ਆਰ
 ਥ ਬਿਥਣਾਯਾਹੈ। ਨੈਸੇ ਕਪੜੇ ਵੁਟਨੇ ਕਾ ਹਥੀ ਆਰਤੁ ਰਕੀ ਘੀ ਅਰਨਾ ਲਿ
 ਬਨਾਈਹੈ। ਨਿਸਕਾਰਨੁ ਕੋ ਹਥੀ ਆਰਥਣਾਈ ਤੈਹੈ। ਨਾਥ ਓਹੁ ਕਾਰਨ
 ਕਰਤਾ ਬਹਿਤਾਹੈ। ਤਾਹਿ ਹਥੀ ਆਰਥ ਹੁਤ ਸੁਖ ਦੇਤੈਹੈ। ਅਰਨਾ ਬਿਓਹੁ
 ਕਾਰਨੁ ਨ ਕੀਨਾ। ਤੇ ਉਨਿ ਹਥੀ ਆਰਥੁ ਸਿਉ ਵੇਪਰਨੇ ਕਾਰਨੁ ਕੀਨਾ। ਨੈ

ਚਕੋਰੀ ਜਲਾਇਕਰ ਅਥਵਾ ਤੁਰੀ ਜਲਾਇਕਰ ਚਾਲ ਪਕਾਇਖਾਈ। ਤ
 ਸਹਈ ਆਰਕੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹੀ ਗਵਾਇਆ। ਕਾਂਹਿ ਤੇ ਜੇਓਹੁ ਹਈ ਆਰਥ ਭੇ
 ਰ ਪਕਾਰ ਚੁਕੇ ਬਨਾਏਥੇ। ਛੁਟ ਰੁਕਾਰ ਚੁਕੇ ਤੇਓਹੁ ਨ ਬਨਾਏਥੇ। ਤੇ ਸੇਹ
 ਮਨੁ ਖਾਜਨ ਮੁਪ੍ਰਮੇ ਸਰਕੇ ਪਾਵਟੇ ਕਾਹੁ ਹਈ ਆਰਥ ਨਾਇ ਅਗੈ। ਨਾ ਬ
 ਨੁ ਖਾਜਨ ਮੁਪ੍ਰਮੇ ਸਰਨ ਪਾਇਆ। ਅੰਗ ਮਾਯਾ ਕੇ ਕਾਰ ਚੁਕੀਨੇ। ਤਬ
 ਮਾਨੇ ਹਈ ਆਰਕੇ ਜਲਾਇਕਰ ਚਿਟਾਲ ਪਕਾਇਖਾਈ। ਮਨੁ ਖਾਜਨ
 ਮਾਨੇ ਥਾ ਅਮੋਲ ਕੁਸੋ ਬਿਰਥਾ ਹੀ ਗਯਾ। ਤੇ ਮਨੁ ਖਾਜਨ ਮੁਵਾਲੀ ਜੇਵੇ ਸੇ
 ਖਤਾਈ। ਸੇ ਮਾਯਾ ਕੇ ਕਾਰ ਜੇ ਮੈਲਾ ਰਾਕਰਿ ਭੇਥਾਇ ਛੋਰੀ। ੧੧੭॥
 ਅੰਗ ਬਚਨਾਇ ਹੁਯੋ। ਮਨੁ ਖਾਜਨ ਮੁਕੀ ਬੁਧ ਪ੍ਰਮੇ ਸਰ ਬਹੁਤ ਦੀ ਰਪਉ
 ਤਪਤੀ ਕੀਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਕਾਰ ਚੁਕੇ ਬੁਧ ਨਾਇ ਲਾਗਤੀ ਹੈ। ਸੇ ਕਾਰ ਚੁਕੀ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਲੇ ਤੀ ਹੈ। ਨਾ ਬ ਪ੍ਰਮੇ ਸਰਕੇ ਪਾਵਟੇ ਕੇ ਕਾਰ ਜਮੈ ਲਾਗਤੀ ਹੈ। ਤ

ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਕਾਰਜ ਕਰਿ ਲੇਤੀ ਹੈ। ਕਾਂਹਿ ਤੇ ਜੋ ਜਿਨੇ ਸੰਤੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਪਾਯਾ ਹੈ। ਤਿਨੇ ਮਾਨੁਖਾਹੀ ਨਨ ਮੁਕੀ ਧੁਪ ਕਰਿ ਕੈ ਪਾਯਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾ
 ਜੁ ਕਰਿ ਕੈ ਇਸ ਕੀ ਦਸੇਖਤਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਅਰਜਾ ਬਿਇਸ
 ਆਰਜ ਤੇ ਹੀ ਨਰਹਿਤੀ ਹੈ। ਤੇ ਅਉਰ ਮਾਯਾ ਕੇ ਕਾਰਨੇ ਬਿਖੈ ਨਾਇਲਾ
 ਗਤੀ ਹੈ। ਤਾ ਬਿਪਸੁ ਅਹੁਤੇ ਅਰਸਰ ਪਹੁਤੇ ਬੀਨੀ ਚਗਤਿ ਕੋ ਪਾਵਤੀ ਹੈ
 ॥੧੧੮॥ ਅਉਰ ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਜਿਨ ਪੁਰਖੈ ਇਹੀ ਬਿਖ ਅਹੁਰੇ
 ਰਸਿ ਅਹੁਇ ਦ੍ਰਿਅ ਕੋ ਭੋਗ ਦਸੇਖ ਜਾਨੈ ਹੈ। ਅਰਬਿ ਇਹੁ ਜੋ ਇਨ ਦਿਖੈ
 ਦੇਖ ਦ੍ਰਿਸਟੁ ਨ ਹੀ ਗਾਖਤਾ। ਸੋ ਤਿਨ ਪੁਰਖੈ ਕੇ ਬਠਨਿ ਅਰਤਿਨ ਪੁਰਖੈ ਕੀ
 ਸੰਗਤਿ ਨਾਰਿਯਾ ਸੀਨ ਨਿਕੈ ਬਿਖਵਤੀ ਹੈ। ਨਾ ਕਰੀ ਚਾਹੀਏ। ਕਾਂਹਿ ਤੇ
 ਜੋ ਸੇਭਿਹੁ ਆਪੈ ਹੈ। ਤੇ ਸੇਭਿਨ ਕੇ ਬਠਨਿ ਭਹਿ ਹੋਵੈਗੇ। ਤੇ ਸੀਉਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਕਾ
 ਅਸਹੁ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਉਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪਸੁ ਅਹੁਰੀ ਸੰਗਤਿ ਦਸੇਖੈ

॥ ਜੇਪਸੁ ਅਹੁਕੀ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਕੈਲਾ ਭੁਕੇ ਉਨਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਟਾਭੀ ਤਿਕੇ ਉਨਹਿ
 ਕਿਉ ॥ ੧੧੮ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ ਹੈ ॥ ਜਬ ਜਾਗਤਿ ਵਿਖੇ ਭੁਜਨਿ
 ਸਰਕਾ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਹਿਤ ਚਿਤ ਲਾਇ ਕੈ ॥ ਤਾ ਬਿਉਸ ਪੁਰਖ ਕੈ
 ਪਨੇ ਮੈ ਭੀ ਸੰਤਹੁ ਹੀ ਕਾ ਦਰਸਨਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਸੰਤਹੁ ਕੇ ਸੰਗ ਮਿਲ ਕਰਿ ਸੁਪਨੇ
 ਮੈ ਭੀ ਧ੍ਰੁਮ ਨਰ ਚਾਪ ਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਹਰਿ ਜਸਿ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਦਰ
 ਸਨਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਤੇ ਕਿਲ ਵਿਖ ਪਤਨਿ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਇਸੀ
 ਨਾਮਿ ਤੁਰੁ ਭੁਨਾਨ ਕਸਾਹਿ ਬਕਹਿ ਆਹੋ ॥ ਜੇਕਿ ਆਸ ਵਣਾ ਵਿਆਨਾ ਗਦ
 ਜੈਨ ਰੁਰ ਮੁਖ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਕਾ ਸਵਣਾ ਅਰਨਾ ਗਲਾ ਸਮਾ
 ਨਾ ਦਿਖਰਾਯਾ ਹੈ ॥ ੧੨੦ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ ਹੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨੇ ਅ
 ਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰੰਤ ਕੀ ਬਨਾਇ ਲੀਤੀ ਹੈ ॥ ਮਨਿ ਬਚੁ ਕਰ ਮੁਕਰਿ ਕੈ
 ਉਨ ਸੇ ਉਸੁਕ੍ਰੰਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰਮਨ ਮੁਖ ਅਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤ ਦੁਕ੍ਰੰਤ

ਨਾਇਲੀਤੀਯੋ। ਮਨਧਾਨਿਕਰਮਕਾਰਿਕੈਉਨਸਿਉਜੋਹੋਤਾਯੋ। ਸੋਦੁਕ੍ਰ
 ਹੀਹੋਤਾਯੋ। ਅਰਉਨਿਕੈਦੁਕ੍ਰਤੋਕੈਅੰਧਾਰਹੋਤੇਜਾਤੇਯੋ। ਅਰਸੀਤਹੁਕੇ
 ਕ੍ਰਤੋਕੈਅੰਧਾਰਹੋਤੇਜਾਤੇਯੋ। ਤਾਂਤੇਅਨੇਕਜਨਮੋਪ੍ਰਜੀਤਮਨਮੁਖਦੁਖਭੋ
 ਯੋਗ। ਕਾਂਹਤੇਜੋਕਰਮੋਹੀਅਨਿਸਾਰਦੁਖਸੁਖਭੋਰੀਤਾਯੋ। ਪ੍ਰਮਾਤਕੀਨੇ
 ਨਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਯੋ। ੧੨੧॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਯੋ। ਜੋਇਨਛਿਹੁਹੁਕਰ
 ਕੈਜੀਉਦੁਖੀਪੜ੍ਹੇਹੋਤੇਯੋ। ਚਾਹੁਮਾਯਾਕੀ॥ ੧ ਚਾਹੁਇਸਤ੍ਰੀਕੀ॥ ੨ ਚਾ
 ਹੁਲੇਭੁਜਨਿਕੀ॥ ੩ ਅਰਚਾਹੁਬਸਤ੍ਰੀਕੀ॥ ੪ ਚਾਹੁਪ੍ਰਭੁਤਾਕੀ॥ ੫ ਚਾ
 ਹੁਸੁੰਦਰਗੁਪਕੀ॥ ੬ ਚਾਹੁਦੰਭੁਨਿਖਾਏਕੀ॥ ੭ ॥੧੨੨ ਅਉਰਬਚ
 ਨਿਇਹੁਯੋ। ਜੋਅਤੀਤਫਕੀਰਹੋਕੈਮਾਯਾਵਾਨੇਕਾਮੁਹਤਾਨਜਾਇਹੋਤਾ
 ਯੋ। ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਲੋਕਵਿਖੇਪ੍ਰਮੇਸਰਮੁਹਕਾਲਾਕਰਤਾਯੋ। ਅਰਇਉਕਹਿਤਾ
 ਯੋ। ਰੇਤੈਮੇਰਾਅਤੀਤਫਕੀਰਕਹਾਇਕੈਐਸੇਨੀਚੈਕਾਮੁਹਤਾਨਕਿਉ

ਜਾਇਹੁਆ। ਨੁਓਹੁਨੀਚਭੀਤਿਸਦਾਮੇਰੇਹੀਮੁਹਤਾਜਰਹਿਤੇਹੈ। ਜੇ
 ਪਮੁਹਤਾਜਹੈ। ਤਿਨਕਾਮੁਹਤਾਜਨਾਇਹੋਵਣਾਮਾਯਾਕੇਨਮਿਤਾ।
 ਮੇਰਾਬਿਰਦੁਲਜਾਇਆਹੈ। ਜਾਹਿਆਥਿਤੇਰਾਮੇਰਾਸਾਨਿਬੀਪਕਛੁਟ
 ॥੧੨੩॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਹੈ। ਜੇਮਾਨੁਖਮਨੁਖਕੀਆਸਾਕਰਤਾ
 ॥ਤਿਸਕੋਭੁਗਵਿਤਕਹਿਤਾਹੈ। ਰੇਦੁਸਇਮੈਤੋਤੇਰੇਸਾਦਿਹੀਅੰਗਸੀਗਰ
 ਹਿਤਾਹੈ। ਅਰਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਤੇਰੀਬਿਰਥਾਕਾਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਭੇਦੀਹੀ। ਅ
 ਰਸਰਾਬਿਪ੍ਰਕਾਰਸਮੂਢਿਹੈ। ਅਰਆਗੇਜੇਤੇਪਦਾਰਥਿਤੇਰੇਪਾਸਹੈ। ਸੇ
 ਸਾਭਿਮੇਰੇਹੀਦੀਏਹੁਏਹੈ। ਤਾਂਤੇਇਸਾਰਿਯਾਤਤੇਹੀਨਹੈ। ਜੇਮੇਰੇਦੀਏਹੁ
 ਏਨਹੀਜਾਨਤਾ। ਅਰਆਬਿਆਸਾਭੀਅਉਰੰਕੀਕਰਣੇਲਾਗਾਹੈ। ਇਸ
 ਥਾਤਕਾਬਣਲਾਮੈਤੋਕਹੁਨਰਕਿਭੁੰਚਾਵੇਗਾ। ਜੇਸੇਕਹਿਆਹੈਸੰਤਹੁ
 ॥ਜੇਹਰਿਸੋਹੀਗਾਛਾਡਕੈਕਰਹਿਆਨਕੀਆਸਾ। ਤੇਨਰਿਦੇਨਕਜਾਹਿਰੇ

॥ १३४ ॥ अतिरघचरतिदिगुं॥ जेमानुपरा
 अगुवेदामनजाइहोते॥ अरअपटासीसमाजावेनमिउतकी
 टाकाइठाऊते॥ ताधिउतवेपूमेसवुअमेकहिता॥ रेदुसदिमै
 रेकउमातांवेगारुतेतघहीघाहिरवीआषा॥ नघतेमेरेसाषु
 ननकरटेकाघेलवीआषा॥ तेमैतेरेसाधिरिनकटेदटेकाघेल
 रीआषा॥ मेतेदेनउघेलदिसारहुते॥ तेतेदाममेराकहाइकरिमे
 रेबुननिदिपेलागाटाषा॥ तुअतिरीकादामविउनाइगुआ॥ सु
 समरेदीऐलेता॥ रिनकमेरादीआधादुता॥ अरदामअतिरीका
 नाइगुआ॥ तांतेतेरेवेडीनरकुडुंटादुगा॥ १३५ ॥ अतिरघचरति
 दिगुं॥ नाधिदिगुनीउविमीकाबुलाघाहुता॥ तघपूषमैअ
 पनीडीबुलाहीकरता॥ अरनविदजावरिबैविमीविबहुदानपु

ਨਕਰਤਾਹੈ। ਤਾ ਬਿਪ੍ਰਿਥ ਮੈਂ ਅਪਨਾ ਹੀ ਰਿਜ ਕਬ ਛਾਵੁਤਾਹੈ। ਅਰਜਥਾ
 ਜੀਵੈ ਮੀਠੇ ਬਚਨੇ ਕਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਤਾਹੈ। ਤਬ ਅਪਨਾ ਹਿਰਦਾ ਸੀਤਲ ਕਰ
 ਹੈ। ਅਰਜਥਾ ਕਿਸੀ ਜੀਵ ਸਾਥਿ ਕਪਟ ਅਥਵਾ ਛਾਲਿ ਕਰਤਾਹੈ। ਤਾ ਬਿਪ੍ਰਿ
 ਥੇ ਕਪਟਿ ਅਰਛਾਲਿ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸਾਥਿ ਕਰਤਾਹੈ। ਇਹ ਨੇਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਚੀ ਹੈ। (੧੨੬)। ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਜਾ ਬਿਮਾਯਾ ਜੀਵੈ
 ਕਉ ਮਿਲਤੀ ਹੈ। ਤਬ ਤਿਸ ਕੈ ਜੀਵ ਛਾਂਪ ਰਾਖ ਤੈ ਹੈ। ਮਾਯਾ ਕਾਰ ਹੁਸਨ ਹੀ
 ਲੇਤੇ। ਮਾਨੇ ਮਾਯਾ ਕੈ ਕੈਦ ਕਰ ਰਾਖ ਤੈ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਕਉ ਨਿਆਈ ਪਾਤਸਾਹੁ
 ਕੈ ਕੈਦ ਕਰਿ ਰਾਖੈ। ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਆਉ ਨ ਕਰਣੇ ਦੇਇ। ਤੈ ਸੇ ਮਾਯਾ ਕਾਰਿ ਕੈ
 ਅਨੇਕ ਕਾਰਨਾ ਸਿਧ ਹੋਤੈ ਹੈ। ਜਿਨੇ ਨੇਸੀਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਅੰਤ ਰਾਖ ਛੇਰੀ ਹੈ।
 ਮਾਨੇ ਨਿਆਈ ਪਾਤਸਾਹੁ ਕੈ ਕੈਦ ਕਰਿ ਛੇਤਿ ਆਹੈ। ਓਹੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਕੇ ਦੇਵੇ ਦਾਰ ਹੋਹਿਗੇ। ਜਿਨੇ ਪਰਮ ਅਰਥਿ ਕਿਸੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀ ਲਗਾਈ।

॥ १३ ॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋ॥ ਜੇਮਾਯਾਸੀਤਹੁਕੇਮਿਲਤੀਹੈ॥ ਸੇਮਾ
 ਆਸਰਾਬਿਨੀਵਉਕੇਵਰਤਾਵਣਮੈਆਵਤੀਹੈ॥ ਮਾਨੇਮਾਯਾਕਾਰਹਸ
 ਮੇਤਲੇਤੇਹੈ॥ ਮਾਯਾਕਾਤਤਿਏਹੀਹੈ॥ ਜੇਕਿਸੀਅਰਾਬਿਲਗਾਵਣੀ॥
 ਨਾਂਗੋਕੋਕਪਨਾਕਰਦੇਵਣਾ॥ ਭੂਖੋਕੋਭੋਜਨਿਦੇਵਣਾ॥ ਰਿਗੀਕਾਅਉਖ
 ਧਕਰਣਾ॥ ਸੇਮਾਨੇਸੀਤਮਾਯਾਕਉਕੋਦਤੇਮੁਕਤਿਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਰਮਾ
 ਯਾਕੀਸੁੰਦਰਤਾਈਪ੍ਰਗਟਿਕਰਤੇਹੈ॥ १੩੭ ॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹ
 ਹੈ॥ ਜੇਸੀਤਨੇਨੇਸਰਾਬਿਪਟਾਰਾਥਾਂਕਾਤਿਜਾਗਕਾਰੀ॥ ਏਕਗੋਇੰਦ੍ਰਕੀਰ
 ਹਿਣਕੀਆਹੈ॥ ਕਿਉਜੇਉਨਕੇਹਿਰਦੇਕੋਗੋਇੰਦ੍ਰਹੀਮੀਠਾਲਾਰਾਤਾ
 ਪੁੰ॥ ਅਰਉਨਿਕੋਗੋਇੰਦ੍ਰਹੀਸੁਖਦੇਤਾਹੈ॥ ਅਉਰਪਟਾਰਾਬਿਉਨ
 ਕੇਸੁਖਕੋਉਨਹੀਦੇਤਾ॥ ਸੇਇਸੀਨਮਿਤਸੀਤਉਨੇਗੋਇੰਦ੍ਰਹੀਕੋਗ੍ਰਹਿ
 ਣਕੀਆਹੈ॥ ਅਰਗੋਇੰਦ੍ਰਸਗਲਿਸੰਸਾਰਕੋਤਿਜਾਗਕਾਰੀਸੀਤ

ਜੈਕਉਗਾਹਿਦੀਆਹੈ। ਜੈਸੇਕਹਿਆਹੈਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬ। ਜੈ
 ਪੋਤਿਅਲਓਗੁਰੂਤਨਿਕੋਜਨਿਸਿਉਪਰਦਾਲਾਹਿਓ। ੧੨੮॥ ਅ
 ਰਬਚਨਿਇਹੋਹੈ। ਜੈਨੁਪੁਰਖਸਤਿਥੀਠਾਰੂਪੀਨਟੀਪਕਪ੍ਰਨੁਲਤੀਕੀ
 ਆਹੈ। ਅਰਮਨਿਮੰਦਰਿਮੈਪ੍ਰਗਾਸਿਕੀਆਹੈ। ਏਰੇਸੁਭਾਵਹੁਪੀਨੇ
 ਰਪੁਹੈਮਨਿਮੰਦਰਿਮੈ। ਤਿਨਕੋਪੁਰਖਪ੍ਰਜਤਨਿਕਰਿਕੈਧਾਹਿਰਕਾਨ
 ਆਹੈ। ਤਿਨਪੁਰਖਮੈਅਰਪ੍ਰਮੇਸਰਮੈਭੇਦਕਿਛੁਨਾਹੀ। ਉਨਕੇਜੋਕਰ
 ਮੁਹੈਸੋਉਨਕੇਨਹੀ। ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੋਹੈ। ਉਨਕੇਬਚਨਿਜੋਹੈ। ਸੋਭੀਉਨਕੇਨ
 ਹੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੋਹੈ। ਜੈਸੇਖੰਡਕਾਜੰਘਨਾਹੈਸੰਘਨਾਨਹੀਖੰਡਹੀਹੈ। ਜੈਸੇ
 ਸੂਰਨਿਕਾਭੂਖਨਿਭੂਖਨਿਨਹੀਸੂਰਨਿਹੀਹੈ। ਤੈਸੇਹੀਸੰਤਹੁਕੇਨਾਮਅਰ
 ਬਰਦਕਹਿਦਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਅਰਹੈਓਹਸੰਤਪ੍ਰਮੇਸਰਭੂਪ। ੧੨੯॥
 ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਹੈ। ਜੈਸੰਤਨਾਨਿਅਰਪ੍ਰਮੇਸਰਸਦਾਆਪਸਿਮੈ

ਲਖੈ ਠਹਿਰੈ। ਅਰਮਿਲ ਕਰਿ ਧਾਤਾਂ ਕਰਤੈ ਹੈ। ਨਾਰਾਤਿ ਅਰਸੇ ਵਤ
 ਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਉ ਪਦੇਸ ਪਨੇਸੁ ਨ ਤੈ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸੰਤ ਹੁਕਾਰੇ ਦਿਹੈ।
 ਮਰਸੰਤ ਜਾਨਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਕੇ ਦਿਹੈ। ਅਰਤੀ ਕੀ ਸਮਾਈ ਉਗਨ ਹੀ ਪਾਈ
 ਨਾਤੀ ਹੈ। ॥੧੩੦॥ ਅਭਿਰਚਨ ਨਿਦਿਹੈ। ਜੇਕਿ ਸੀਧਾ ਦਸਾਹ
 ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸਾਥਿ ਮੇਲਾ ਨਾਇਕੀਆ। ਚਿਹੁ ਧਾਟਸਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋ
 ਕ ਕੇ ਧਰਨਿ ਸੁਨ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ। ਫਿਰ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗਾ। ਜੇਨੀ
 ਕਾ ਛਿਤੁ ਮੇਵਾ ਕੀਆ ਰਿਜਾ ਮੁਝ ਕਰਹੁ। ਤਬ ਮੇਸੇਵਾ ਕਰਉ। ਫਿਰ
 ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਕਹਿਆ। ਜੇਮਖੀ ਫਿਰ ਫਿਰ ਮੁਖ ਉਪ੍ਰਚੈ ਠਤੀ ਹੈ। ਇ
 ਸ ਕੇ ਧਰਨੇ ਜੇਮੁਖ ਉਪ੍ਰਚੈ ਠੇ। ਤਬ ਧਾਟਸਾਹਿ ਕਹਿਆ। ਜੇਨੀਮ
 ਖੀਤਿ ਮੇਰਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਹੀ ਮਾਨਤੀ। ਕਾ ਛਿਤੁ ਅਭਿਰ ਅਗਰਿ ਜਾ ਕਰਹੁ
 ਸੇਸੇਵਾ ਕਰਉ। ਫਿਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਕਹਿਆ। ਜਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਮਖੀ

ਨਹੀਮਾਨਤੀ॥ਤਿਸਕੋਵਿਆਆਗਿਯਾਕਰਣਿਹੈ॥ਤਾਂਤੇਉਸੀਕਿ
 ਆਗਿਯਾਕਰੇਗੇ॥ਜਿਸਕਾਅਮ੍ਰਿਤਰਸੀਲਖੁਨੇਨਮਾਨਤੀਹੈ
 ॥ਸਰਬਪਦਾਰਥਿਕਾਦਾਤਾਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਿਤਿਸੀਕੋਆਗਿਯਾਕਰੇ
 ਗੇ॥੧੩੧॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜੋਕਿਸੀਬਾਦਿਸ
 ਹਨੇਸਤਿਵਲਾਇਤਾਂਜੀਤੀਆਂ॥ਫੇਰਅਠਵੀਵੇਲਾਇਤਉਪ੍ਰ
 ਚਰਿਅਾ॥ਤਬਅਠਵੀਵੇਲਾਇਤਵਾਲੇਬਾਦਸਾਹਕੋਕਹਿ
 ਭੇਜੇਆ॥ਜੇਤੈਬਾਹਿਰਕਾਮਵਾਸਾਤਉਸਭੁਸਾਧਿਆਹੈ॥ਪ੍ਰ
 ਪਾਰਿਕਾਮਵਾਸਾਨਹੀਸਾਧਿਆ॥ਤਿਰੇਉਪ੍ਰਤੇਗੀਦਾਨੀਹਸਤੀ
 ਹੈ॥ਅਰਇਉਕਹਿਤੀਹੈ॥ਜੇਮੇਰਾਡੇਰਾਪਾਤਸਾਹਿਕੀਛਾਤੀਉ
 ਪ੍ਰਹੈ॥ਅਰਬਾਦਸਾਹਸਿਉਸਦਾਮਵਾਸਰਹਿਤੀਹੈ॥ਬਾਦਿ
 ਸਾਹਿਕਾਕਹਿਆਨੈਕਭੀਨਹੀਮਾਨਤੀ॥ਬਾਦਿਸਾਹੁਕਹਿਤਾ

ਚੇਨੇਦਾਨੀਮੇਰੀਕਾਲੀਹੀਰੇਹੇ। ਅਰਮੋਪਿਛਾਣੇਸੁਪੈਦਹੋਤੀਨਾ
 ਤੀਹੀ। ਲੋਕਥਾਦਿਸਾਹਿਰੇਥਹਾਦਰਿਕਹਿਤਹੈ। ਪ੍ਰਮੋਤਉਇ
 ਨਕੀਥਹਾਦਰੀਕਛੁਨਹੀਮਾਨਤੀ। ਜੇਦਾਨੀਤੇਰੀਐਸੀਆਂ
 ਥਾਤਾਂਕਰਤੀਹੈ। ਸੋਨਬਿਤੈਪਾਰਿਕਾਮਵਾਸਾਨਹੀਸਾਧਿਆ
 । ਤਿਥਾਹਿਰਕਾਮਵਾਸਾਸਾਧਿਆਕੀਮਨਹੀਆਵਤਾ। ਨਿਉ
 ਦਾਨੀਤੇਰੀਤੇਰਾਕਹਿਆਨਹੀਮਾਨਤੀ। ਤੈਸੇਮ੍ਰਿਤਭੀਤੇਰਾਕ
 ਹਿਆਕਛੁਨਮਾਨੇਗੀ। ਨਾਬਿਤੁਮਾਰਿਗਯਾ। ਤਾਬਿਥਾਦਸਾ
 ਹੀਆਂਤੇਰੀਆਂਕਿਸਕਾਮਆਵੈਗੀਆਂ। ਤਾਬਿਥਿਹੁੰਸੇਨੇਗਾਸੁ
 ਲਕਰਿਸੁਪ੍ਰਸਾਨਿਹੂਆ। ਕਹਿਦੇਲਾਗਾਉਸਥਾਦਿਸਾਹਿਮੇਰੇ
 ਕੀਸਾਚਕਹਿਆਹੈ। ਨਿਸਸਰੀਰਕੇਨਮਿਤਮੈਨਤਨਿਕਰਿਕੇ
 ਥਾਦਸਾਹੀਆਂਲੀਨੀਆਂਹੈ। ਸੋਸਰੀਰਤਉਛੁਨਭੰਗਾਰਿਰੂਪ

ਪਹੋ। ਇੰਦ੍ਰੀਆਸ ਹਿਤ ਪਾਲਿ ਪਾਲਿ ਮੋ ਬ੍ਰਿਧ ਅਰ ਨਿਬਾਲਿ ਹੋਤਾ
 ਜਾਤਾ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਮੈ ਅਉਰ ਉਪ੍ਰਾਥਿ ਚੜ੍ਹਤਿ ਰਹਾਈ ਹੋ। ਮੇਰੀਆ
 ਪਦੇ ਆਪ ਉਪ੍ਰਾਥਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਤੀ ਹੋ। ਤੈਸੇ ਜਿਨ ਪੁਰਖੋ ਕੀ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟ ਅਪਨੇ ਮਨਿ ਕੇ ਸਮਸਟਾ ਵਨਿ ਉਪ੍ਰਾਥਿ ਹੋ। ਤੇ ਅਉਰ ਲੋਕੋ
 ਸਮਸਟਾ ਵਨਿ ਤੇ ਆਲਿਸਾਈ ਰਾਈ ਹੋ। ੧੩੨॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ
 ਈਹੁ ਹੋ। ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਸੰਤ ਹੋ। ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਉ ਅਧਿਕ ਹੀ
 ਰਾਖਤੈ ਹੋ। ਕਾਂਹਿ ਤੇ ਜੋ ਮਨਿ ਅਪਨੇ ਕੰਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਟਾ ਜਾਨਤੈ ਹੋ।
 ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਬੇ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਜਾਨਤੈ ਹੋ। ਜੋ ਮਾਤਿ ਹਮ ਸਿਉ ਕੇ ਈਓ
 ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਜਾਇ। ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨ ਭੁਏ। ਤਬ ਹਮ ਕੇ ਸਾਚੀ
 ਦਰਗਾਹਿ ਮੈਂ ਛੋਟੀ ਨ ਮਿਲੈ ਰਹੀ। ਇਸੀ ਕਰਿ ਸੰਤ ਸਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰ ਕੇ ਭੋ ਮੈ ਰਹਿਤੈ ਹੋ। ਉਨ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੁਕ੍ਰਤਿ ਹੋਤੈ ਹੋ। ਦੁਕ੍ਰਤਿ ਨ

ਹਿੰਦੋ। ਪ੍ਰਤੀਤਿਤਕਰਿਮਨਿਮੈਅਥਿਕਰਾਪਤੈਹੈ। ਜੇਜਾਬਪ੍ਰ
 ਮੇਸਰਹਮਾਰੇਸਾਥਿਲੇਖਾਕਰੇਤੈਹਮਾਰੇਕਾਛਿਸੁਕ੍ਰਤਿਕਾਮੋਲਿ
 ਨਪਨੈਗਾ। ਨਹਮਾਰੀਕਾਛਿਸਮਸਟਕਾਮੋਲਪਨੈਗਾ। ਜੇਹਮਸੁਕ੍ਰ
 ਤਿਜਾਨਕੈਕਰਤੈਹੈ। ਸੋਅਪਨੀਬੁਝਾਨਿਸਾਰਕਰਤੈਹੈ। ਜੇਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰਕੈਨਭਾਵੈ। ਤਾਥਿਇਉਹੋਇਜਾਵੈ। ਸੁਕ੍ਰਤਿਦੁਕ੍ਰਤਿਹੋਜਾਵੈ
 । ਐਸੀਸਮਸਟਜੇਸੀਤਜਨੈਕੋਹਿਰਦੇਮੈਹੈ। ਸੋਇਤਕਰਿਉਨਕੈ
 ਅਹਿਕਾਰਕਾਛੁਰਣਾਕਥਹੂੰਨਹੀਛੁਰਤਾ। ਘਾਰੰਘਾਰਅਪਨੀਠਉ
 ਨਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਆਗੇਥੇਤਤੀਆਕਰਤੈਰਹਿਤੈਹੈ। ਬਹੁਨਪ੍ਰਮਕੇਅ
 ਸਰੁਵਾਦਭੁਰਕਰਿਰਦਾਨਿਕਰਤੈਹੈ। ਅਰਕਹਿਤੈਹੈ। ਜੇਹੋਪੁਰਾਨਿ
 ਤੈਹਮਕੋਵਿਛੋਨਾਤਉਡਾਰਿਆਹੈ। ਪ੍ਰਹਮਾਰੇਸਾਥਿਲੇਖਾਨਹੀਕ
 ਰਣਾ। ਹਮਸਾਸਿਸਾਸਿਭੁਲੇਹੁਏਹੈ। ਅਪਨੀਪਤਿਤਿਪਾਵਨੀਕਾ

ਹਮਾਰੇਉਪ੍ਰਾਗਰਾਖਣਾ॥ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸੰਤਸਦਾਹੀਭਉਮੈਰਹਿਤੇ
 ਹੈ॥ ਜੈਸੇਕਹਿਆਹੈਸੰਤਜਨਨੇ॥ ਜੇਪ੍ਰੀਖੀਕਿਭਉਥਾਜਕਾਮਿਰਿ
 ਆਕਿਭਉਸੀਹਾਂ॥ ਛਨੂਸੰਤਾਕਿਭਉਰਾਮਕਾਰਾਤੀਅਤੇਰੀਹਾ॥
 ੧੩੩॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਕਿਸੀਸਾਧਸਿਉਸਾਧਪੁਛਿ
 ਆ॥ ਜੈਸੰਤਾਕੇਬਚਨਿਪੜਤੇਹੈ॥ ਬਹੁਨਸੁਨਤੇਹੈ॥ ਅਰਸਮਝਤੇ
 ਭੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਹਿਰਦੇਕੈਅਸਰਕਛਨਹੀਕਰਤੇ॥ ਸੋਕਿਸਨਮਿਤਾਹਿਰ
 ਦੇਕੈਅਸਰਿਕਛਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਤਬਸਾਧਉਤ੍ਰਦੀਆ॥ ਜੈਇਸਪ੍ਰਸ
 ਨਿਕੇਤੀਨਉਤ੍ਰਹੈਸੰਤਮਸੁਨਹਾ॥ ਪਹਿਲਾਂਉਤ੍ਰਇਹੁਹੈ॥ ਜੈਮਾਨਮੋਹੁ
 ਰੂਪੀਰੰਗੁਜੀਵਉਪ੍ਰਧਾਲਿਪੜਾਹੁਆਹੈ॥ ਰੋਗਾਕੀਪ੍ਰਥਲਾਈ
 ਕਾਰਿਕੈਸੰਤਹੁਕੇਬਚਨਹੁਰੂਪੀਅੰਖਪੁਅਸੁਨਹੀਕਰਤਾ॥ ਜੈਸੋਜੀ
 ਸਕੈਛਰਦੁਰੋਗਹੋਤਾਹੈ॥ ਸੋਅੰਖਪੁਸਾਭਿਉਕਲੇਦਕਾਰਿਡਾਰਤਾ

॥ ਐਖਦੁਜਾਬਿਅੰਤਰਹਿਰੇਤਬੰਹੀਅਸਰਕਰੇਕਿਉ। ਤੇਸੇਮ
 ਨਿਉਪ੍ਰਮਾਨਮੋਹੁਪੀਰੋਗਪ੍ਰਬਲਿਪਨਾਹੁਅਹੈ। ਇਸੀਨਮਿਤ
 ਸੀਤਹੁਕੇਬਠਨਿਰੂਪੀਐਖਦੁਜੀਅਕੈਅਸਾਰਿਨਹੀਕਰਤਾ।
 ੧ ॥ ਤੇਦੁਜਾਉਤ੍ਰਇਹੁਹੈ। ਜੇਮਨਿਸਦਾਹੀਤ੍ਰਿਹੁਤਾਪਹੁਕਰਿ
 ਕੈਤਪਤਾਰਹਿਤਾਹੈ। ਆਧਿਥਿਆਧਿਉਪਾਧਿਇਹੁਤੀਨੇਤਾਪ
 ਹੈ। ਇਨਹੁਕਰਿਕੈਤਪਤਾਰਹਿਤਾਹੈ। ਆਧਕਹੀਐਅੰਤਕੀਪੀ
 ਨਾ। ਥਿਆਧਕਹੀਐਸਰੀਰਕੇਰੇਗੁ। ਉਪਾਧਿਕਹੀਐਥਿਉ
 ਹਾਰਅਰਪਿਧੇਜਗਤਿਕੇ। ਸੋਇਨਤੀਨੇਤਾਪਹੁਕਰਿਕੈਸਦਾਜੀ
 ਉਘੇਰਿਆਰਹਿਤਾਹੈ। ਇਕਪਿਨਭੀਇਨਤੇਨਹੀਛੁਟਤਾ। ਕਥ
 ਹੁੰਦੀਤਾਮਹਿਮਗਨਿਹੋਤਾਹੈ। ਕਥਹੁੰਸਰੀਰਕੇਰੇਗਉਮੈਵਹਿਅ
 ਜਾਤਾਹੈ। ਕਥਹੁੰਧਾਹਿਰਕੀਕ੍ਰਿਆਮੈਅਰਪਿਧੇਮੈਘੇਰਿਆਰ

ਹਿਤਾਹੈ। ਸੀਤਹੁ ਕੇ ਬਚਨੈ ਰੂਪੀ ਜੋ ਅਮ੍ਰਿਤਿ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਅਚਵੇਲੇ
 ਵੇਹਲ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ। ੨ ਤੀਸਰਾ ਉਤ੍ਰਿਤਿ ਹੈ। ਜੇ ਸੀਤਹੁ ਕਾ ਬਚ
 ਨਿਸੁਨਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਬਚਨੈ ਕੋ ਅਪਨੇ ਹਿਰਦੇ ਤੇ ਕਾਢ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਅ
 ਰਥਿ ਇਹ। ਜੇ ਇਹ ਬਚਨਿ ਕਿਸੀ ਬੁਧਵਾਨ ਪਾਸਿ ਜਾਇਕੋ ਹੋਗਾ।
 ਜੇ ਮੇਰੁ ਭੀ ਬੁਧਵਾਨ ਜਾਨੈਰੇ। ਅਪਨੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਬਚਨਿ ਨ ਲਾਇ
 ਆ। ਬਾਹਿਰ ਕਾ ਢੁਟੀ ਆ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਈਰੁਲਾ ਭੋਜਨਿ ਭਿਛਕ ਕ
 ਉਦੈਵੈ। ਤੇ ਭਿਛਕੁ ਲੈ ਕਰਿ ਬਗਲੀ ਮੈ ਰਾਹ ਦੇਵੈ। ਤਬ ਉਸ ਭੋਜਨਿ
 ਕਾ ਸੁਖ ਸੁਆਗਦਿ ਕੈ ਸੇ ਪਾਵੈ। ਜਬ ਖਾਇ ਲੈਵੈ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖ ਸੁਆ
 ਦਿ ਪਾਵੈ ਕਿਉ। ਸੇ ਬਚਨਿ ਅਪਨੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਨ ਲਗਾਇਆ। ਇ
 ਸੀ ਨ ਮਿਤ ਬਚਨਿ ਹੁ ਅਸੂਨ ਕੀਆ। ੧੨੪॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ
 ਇਹ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਾਧ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਗੇ ਐਸੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤਾ ਥਾ।

ਜੁਹੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮੇਕ ਹੁੰਦਾ ਸਨਿ ਦੇਹਿ ॥ ਫਿਰ ਉਸ ਕਉ ਅਕਾਸ ਧਾ
 ਣੀ ਹੁਈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੇ ਤੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਿ ਕੈ ਕਹਿ ਤਾਹੇ ਦਰਸਨਿ ਦੇਹਿ ॥
 ਤੇ ਸੇ ਸਾਰਾ ਸੀ ਸਾਰ ਦਰਸਨਿ ਮਾਂਗਤਾਹੈ ॥ ਪ੍ਰਮੇ ਦਰਸਨਿ ਅਪਣਾ
 ਕਿਸੀ ਕੰਨ ਹੀ ਦੇਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜੇ ਤਨਿ ਮਨਿ ਅਪਨਾ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ਰਾਖ
 ਤੈਹੈ ॥ ਅਰਫੇ ਕੀ ਆ ਬੇਨਤੀ ਆ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਕਰਤੈਹੈ ॥ ਜੇ ਹਮ ਕੰਦਰ
 ਸਨਿ ਦੇਹਿ ॥ ਸੇ ਦਰਸਨਿ ਮੇਰਾ ਤਬ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਨਾ ਬਾਪ ਪੁੱਤ ਆਪ
 ਤਿਲਕੀ ਨਿ ਆਂਈ ਪਤੰਗਾ ਦੁਤਿ ਮੇਰੇ ਉਪ ਨਾਲਾਵੈਗੇ ॥ ਤਬੀ ਤੀ
 ਦਰਸਨਿ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਬਾਤ ਹੁਸਿ ਉਦਰਸਨਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕ
 ਹਿ ਆਗੁ ਰੂਨਾ ਨ ਕਮਾਹਿਬਾ ॥ ਜੇ ਨਾ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਦਸਿ ਬਹੁਤ
 ਪਿਪਾਵੈ ॥ ਨਾ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਦਸਿ ਬੇਦ ਪਨਾਵੈ ॥ ਪਿਪਾਵ
 ਣੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ॥ ਜੇ ਪਿਪਾਵਣਾ ॥ ਇਤ ਕਰਿ ਕੈ ਭੀ ਤੂੰ ਦਸਿ ਨਹੀ ਹੋ

ਤਾ ਸੋ ਕਈ ਕੰਗਾਲਿ ਪਿਘਾਇ ਪਿਘਾਇ ਮਾਂਗ ਤੇ ਫਿਰੇ ਤੇ ਹੈ। ਸਿਤ
 ਨਹੁ ਨੇ ਪੁਰਖਾਗ ਥਿਕੀ ਮੁਖਤਾਰਾ ਧੀ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤਾਂ ਕੰਧਾਂ ਪਕਰਿ ਭੁ
 ਨਿਤ ਪੁਕਰੇਗਾ। ਤਬ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਗਾ। ੧੩੫॥ ਅਉਰ ਬਚਾ
 ਇਹੁ ਹੈ। ਵਿਸੀ ਸਾਧ ਸਿਉ ਸਾਧ ਪੁਛਿਆ। ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਰਸਨਿ
 ਕਾ ਮਹਾਤਮੁ ਕੈਸਾ ਹੈ। ਤਬ ਸਾਧ ਉਤਰੀਆ। ਜੇ ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਪਦਾਰ
 ਥੈ ਹੈ। ਤੈਸਾ ਤੈਸਾ ਤਿਸ ਕਾ ਮਹਾਤਮੁ ਹੈ। ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਦਰਸਨਿ ਮਹ
 ਦੁਰਲੱਭੁ ਹੈ। ਜੇ ਪਦਾਰਥਿ ਦੁਰਲੱਭੁ ਕਹੀ ਤੈ ਹੈ। ਤਿਨ ਤੇ ਕੁੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕ
 ਦਰਸਨਿ ਅਤਿ ਕਰਮਹਾਂ ਦੁਰਲੱਭੁ ਹੈ। ਜੇ ਕੋ ਟਿੱਪਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਰ
 ਸਨਿ ਉਪਗੁਟਾਰੀ ਜੀਐ। ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਦਰਸਨਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ। ਤ
 ਉਇ ਉਜਾਨੀਐ। ਜੇ ਦਰਸਨਿ ਮੁਛਤਿ ਹਾਥ ਆਇਐ। ਤਿਸ ਦਰ
 ਨ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੰਤ ਹੁਕੁ ਉਤਬਹੀ ਹੁਈ ਹੈ। ਜਬ ਅਪਨਾ ਆਪ ਉਨਹੁ ਨਿ

ਨਿਆਂਈ ਭਾਰਦੀ ਆਹੈ॥ ਨਾਥਿ ਸੰਤੁ ਪਾਸਿ ਉਦੇ ਅਸਾ ਤਿ ਕਾਰਾ ਜਹੂ
 ਆਹੈ॥ ਤਬ ਭੀ ਸਹੁ ਕਿਛੁ ਤਿ ਜਾਗਦੀ ਆਦਰਸ ਨਿਨ ਮਿਤਾ ਅਰਜੈ
 ਤਹੁ ਪਾਸਿ ਕਾਛੁ ਨਹੀ ਹੁਆਹੈ॥ ਤਾਥਿ ਸਹੀਰ ਕੇ ਦੇਵ ਦੇ ਮੈਥੀ ਚੀ
 ਨਹੀ ਕੀਨੀ॥ ਆਗੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੈ ਹੈ ਸੋ ਅੰਤੁ ਜਾਮੀ॥ ਨਾਣੀ ਜਾ
 ਲੈ ਜਾਣ ਲੇਤਾਹੈ॥ ਜੇ ਇਸ ਕੇ ਪਾਸ ਥਾ॥ ਸੇ ਤੈ ਮੇਰੇ ਉਪ੍ਰਹੁ ਇਨਹੂੰ
 ਵਾਰ ਦੁਕੀ ਆਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਇਨ ਕੈ ਰੀਦਰਸ ਨਿਦੀ ਆਚਾ ਹੀਤਾਹੈ॥
 ਤਬ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਭੀ ਉਨ ਕੈ ਦਰਸ ਨਿਦੇ ਵੇਲੇ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਾਇ ਕਰਤਾਹੈ
 ॥ ਤੇ ਅਉਰ ਜੀਉ ਦੇ ਕਸੀ ਸਦੇ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਨੀਲ ਪਨੈ ਕਰਤੇਹੈ॥ ਤਬ ਇਨ
 ਕੈ ਦਰਸ ਨਿਕਿਉ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਸੀਸ ਦੇ ਵੇਲੇ ਕੀ ਨੀਲ ਤੈ ਸੰਤ
 ਹੁਕ ਛਨ ਕੀਨੀ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੀਪਾਰੁ ਗਤਿ ਸੰਮੁਦਰ ਮੈਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਪੜਾਥਾ
 ॥ ੧੩੬ ॥ ਅਉਰ ਬਠ ਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਇਕ ਸਾਧਾ ਤ੍ਰਿਹੁ ਚਹੁ ਮਾਨੁਖ ਹੁ

ਸਾਥਿਮਿਲਿਅਉਦਿਆਨਿਮੈਠਲਿਆਜਾਤਾਥਾਤਾਥਿਉਸੇਨੇਰ
 ਛੇਸੂਰਨਿਲਾਧਾ॥ ਅਰਸੂਰਨਿਕੇਸਾਥਿਇਕਰਾਗਾਤਿਭੀਲਾਭਿਅ
 ॥ ਉਸਕਾਗਾਤਿਉਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਲਿਖਿਆਉਆਥਾ॥ ਤਥਉ
 ਨਹੁਪੰਧੋਈਅਹੁਨੇਸੂਰਨਿਕੇਥਾਂਟਿਆ॥ ਸੀਤਕੋਭੀਸੂਰਨਿਕਾਥਾਂਟ
 ਦੇਵਦੇਲਾਗੇ॥ ਤਥਸੀਤਕਹਿਆਮੈਸੂਰਨਿਨਹੀਲੇਤਾ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਕੋਨਾਮਵਾਲਾਜੋਕਾਗਾਤਿਐ॥ ਸੋਈਮੋਕਹੁਦੇਵਹੁ॥ ਤਥਉਨਹੁਨੇਪ੍ਰ
 ਮੇਸਰਕੋਨਾਮਵਾਲਾਕਾਗਾਤਿਸੀਤਕੋਦੀਆ॥ ਤੇਸੂਰਨਿਆਪਿ
 ਥਾਂਟਲੀਆ॥ ਫਿਰਕੋਨਕੋਸੀਤਸਾਥਿਸੁਪਨੇਮਹਿਪ੍ਰਮੇਸਰਮੇਲਾ
 ਕੀਆ॥ ਤੇਕਹਿਆਹੇਸੀਤਜੀਤੈਮੇਰਾਨਾਮਪਿਆਰਾਕੀਆ॥
 ਤੇਸੂਰਨਿਪਿਆਰਾਨਕੀਆ॥ ਸੋਤਿਸਕੇਥਦਲੇਮੈਤੋਰਕਉਪਿਅ
 ਗਾਕੀਆਐ॥ ਤੁਝੇਵਧਾਈਹੋਇ॥ ੧੩੭॥ ਅਉਰਬਚਨੇਇਹੁਐ

ਨਾਥਿਮਾਯਾਵਾਨਹੁਸਾਥਿਮਿਲੀਐ। ਤਾਥਿਬੇਪ੍ਰਵਾਹੁਹੋਇਮਿਲੀ
 ਐ। ਨਾਥਿਮਾਯਾਵਾਨਹੁਸਾਥਿਮਾਯਾਕੀਚਾਹਿਵਾਲਾਹੋਇਮਿ
 ਲਤਾਹੈ। ਤਾਥਿਮਾਯਾਕੇਓਹੁਆਗੈਸਤਿਪਦਾਰਥਿਜਾਨਤੈਹੈ। ਫਿਰ
 ਉਨਸਿਉਮਿਲਕਰਿਮਾਯਾਕੀਸੀਤਾਉਨਕੇਹਿਰਦੇਮਹਿਦ੍ਰਿਨਤੰਤ੍ਰਹੋ
 ਇਜਾਤੀਹੈ। ਤਾਂਤੇਉਨਕੇਕ੍ਰਮੰਗੀਨਹੋਇਮਿਲੀਐ। ਸਤਿਸੰਗੀ
 ਹੋਇਮਿਲੀਐ। ੧੩੮॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਜੇਸੀਤਜ
 ਨਾਸਿਉਮਿਲੀਐ। ਤਾਥਿਦੀਨਅਪੀਨਹੋਇਮਿਲੀਐ। ਸੇਵਕ
 ਤਾਥਿਹੀਹੋਤਾਹੈ। ਨਥਦੀਨਅਪੀਨਹੋਇਮਿਲਤਾਹੈ। ਸੇਵਕਜੇਸੀ
 ਤਹੁਪਾਸਹੁਹਾਰਿਧੀਨਲੇਤੈਹੈ। ਸੇਅਪਨੀਸੇਵਕੀਕਾਰਿਕੈਹਰਿਧੀਨਲੇ
 ਤੈਹੈ। ਸੀਤਹੁਕਾਹਿਰਦਾਜੇਸੇਵਕਓਰਆਵਤਾਹੈ। ਸੇਸੇਵਕੀਕਾਰਿ
 ਕੈਸਹਿਜੇਹੀਆਵਤਾਹੈ। ਜੇਸੇਨੀਚੇਅਸਿਥਾਨਸਹਿਜੇਹੀਜਾਲਿ

ਚਲਾ ਆਵਤਾ ਹੋ। ਜੈ ਸੇ ਬਛੁਰੂ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸਹਿ ਜੇ ਗਉ ਕਾ ਦੂਪ ਸਰਵ
 ਆਵਤਾ ਹੋ। ੧੩੮॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੋ। ਜਿਨ ਪੁਰਖ ਹੁਸੀ
 ਹੁਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲੀਨੀ ਹੋ। ਤਿਨ ਹੁਨੇ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲੀਨੀ। ਜੈ
 ਦੁਤੀਏ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰ ਮੇ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਜੈ ਹੋ। ਸੋ ਸਾਭਿ ਪੁਰਨਿ ਮਾਸੀ ਚੰ
 ਦ੍ਰ ਮੇ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਹੋ। ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਮਹਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕੀ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨਤਾ ਥੀ ਚੇ ਆਇ ਜਾਤੀ ਹੋ। ਜੈ ਸੇ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਲਿਠਾ ਹੀ
 ਤਾ ਹੋ। ਤਾ ਧਿਸਰੁ ਨਿਟਾਸੀ ਓਪਤ੍ਰ ਮਹਿ ਜਾ ਲਿਠਾਇ ਪਹੁ ਚਤਾ ਹੋ। ਤੈ
 ਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਹੁਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਮੈ ਸਾਭਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੋਤੀ ਹੋ। ਜੈ ਸੇ ਗੁਰੂ ਅੰ
 ਗਾਦਿ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲੀਨੀ। ਤਬ ਸੂਰਬਤ੍ਰ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨਤਾ ਆਈ। ੧੪੦॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੋ। ਸੰਤ ਜਨਿ
 ਜੈ ਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕੇਖ ਜਾਂਨ ਚੀ ਹੋ। ਮਾਯਾ ਵਾਨ ਹੁਕੇਖ ਜਾਨ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੈ। ਸੋਭਿਉਨ ਕੇਖ ਜਾਨੇ ਥੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਰਾਖ ਤੋਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਿ
 ਨ ਕੀਇਹ ਸਕਤਿ ਨਹੀ ਜੋਆਪਹੁ ਕਿਸੀ ਕਉ ਖਜਾਨਾ ਪਸਮੁ ਕੇਪੁ
 ਛੋਬਿਨਾ ਦੇਵਹਿ। ਅਰਪਾਰ ਧ੍ਰਮੁ ਸੀਤਹੁ ਕੇਖ ਜਾਨੇ ਕਾਅਖੀ
 ਤਿਆਰ ਕੀਆਹੁ ਆਹੈ। ਦੇਵਹਿਨ ਦੇਵਹਿ ਅਪਨੀਇਛਿ
 ਆਅਨਿਸਾਰਿ। ਜੋਭਾਵੈ ਸੋਕਰਹਿ। ਧ੍ਰਮਾਨੰਦ ਰੂਪੀ ਖਜਾ
 ਨਾ ਸੀਤਹੁ ਕੇਹਵਾਲੇਹੁ ਆਹੈ। ੧੪੧॥ ਅਉਰ ਬਚਨੈਇਹੋ
 ॥ ਜੋਜੋਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇਜੀਵਹਿ। ਤਿਨ ਸਰਬੁ ਕੋਆਪਸਿਮੈ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਨਾਤਾਹੈ। ਸੂਬਤ੍ਰਜੀਵਹੁ ਕਾਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈ। ਅ
 ਰਾਮ ਰਸਾਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇਪੁਤਹਿ। ਤਾਂਤੇ ਸੂਬਤ੍ਰਜੀਵ ਆਪਸਿਮ
 ਹਿਭਾਈਹੁਏਕਿਉ। ਸੋਭਾਈਅਹੁ ਸਾਥਜੋਤੀਰੁਲਾਈਹੋਇ
 ਆਵੈਗੰਤੋਤੀਥੋਜੀਹੈ। ਪਾਸਿਪੰਖੀਆਨੁਖਕੀਜਾਨੈਤਦੇਵ

ਤਾਜੇ ਪੈਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਹੋ ॥ ਸਭੁ ਨ ਹੁਕੇ ਭਲੇ ਥਾਂ ਛੁਨੇ ॥ ਕੇ
 ਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਕਾਂਹਿ ਤੇ ਜੋ ਇਹੁ ਸਨਿ ਧੰਧੁ ਤਸੋ ਭੁਨੀ ਕਹੈ ॥ ਇ
 ਸ ਸਨ ਧੰਧੁ ਤੇ ਅਵਰਿ ਜੋ ਸਨ ਧੰਧੁ ਹੋ ॥ ਓਹੁ ਸਨਿ ਧੰਧੁ ਅਰਿਸ
 ਨ ਕਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਸਮ ਸੁਕਹੈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਅਉਰ ਧਰਨਿ ਇਹੁ
 ॥ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸਾਗੀ ਰੈ ਨ ਪਨੈ ॥ ਇਕ ਰਿਭੁ ਨਿਕਰਤਾ ਥਾ ॥ ਅਰ
 ਦਿਨ ਮਾਹਿ ਬਰਤਿ ਰਾਖਤਾ ਥਾ ॥ ਸਗਾ ਬਿਅਰ ਜਾਉ ਸਕੀ ॥ ਇਉ
 ਹੀ ਬਿਤੀਤ ਹੁਈ ਥੀ ॥ ਤਾ ਬਿਉ ਸਕਉ ਕਿਸੀ ਨੇ ਕਹਿ ਆ ॥ ਜੋਈ
 ਹਾਂਤ ਸਕਰਹੁ ਕਾ ਭਉ ਤੋ ਕਉ ਨਹੀ ॥ ਤੁੰ ਸਾਗੀ ਰੈ ਨ ਪਨੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਹਿ
 ਤਾਹੈ ॥ ਤਬ ਸਾਧ ਉਤ੍ਰ ਦੀ ਆ ॥ ਜੋ ਜਿਸ ਤਸਕਰਿ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਉ ਭਉ
 ਸੋ ਤਸਕਰਿ ਮਾਨਿ ਰੂਪੀ ਹੋ ॥ ਸੋ ਮੇਰੇ ਅੰਤ੍ਰ ਹੀ ਰਹਿਤਾ ਹੋ ॥ ਉਸ ਕਿਸੀ
 ਅੰਰ ਠਉ ਰਸਿਉ ਨਹੀ ਆਵਣਾ ॥ ਮੇਰੇ ਹੀ ਸੀਸ ਉਪ੍ਰਤ ਲਿਵਾਰੂ

॥ ਪ੍ਰਭਾਹੋ ॥ ਨਾਥਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੇ ਅਚੇਤ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਤਬਿ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕਉ
 ਮਾਰ ਲੇਵੇਗਾ ॥ ਜੇਕੁ ਖਾਅਰ ਨਿਗੁ ਅਰੁ ਨਾਗੁ ਤਿਕਾਉ ਸਕੈ ਤੂੰ ਰਨ
 ਦੇਵੇ ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਕਉ ਕਿਸੀ ਉਸ ਅਸਿਥਾਨ ਜਾਇ ਭਾਰੇ ॥ ਜੁ ਕੋਟਿ
 ਜਤਨ ਹੁਕਾਰਿ ਕੈ ਭੀ ਮੈਂ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ੧੪੩ ॥ ਅਉਰ ਥ
 ਚਲਿ ਇਹੁ ਹੋ ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਧਸਿਉ ਸਾਧਿ ਪ੍ਰਾਣਿ ਅਧਿ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਕਾ ਕਿਆ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਅਰਜੀ ਵਕਾ ਕਿਆ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਤਬਿ ਸਾਧਿ ਉਤ੍ਰ
 ਦੀਆ ॥ ਜੇ ਜੈ ਸੇ ਕਰਮ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਹੋ ॥ ਤੈਸਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਰੂ ਪਹੋ
 ॥ ਅਰਜੈ ਸੇ ਕਰਮੁ ਜੀਵ ਕੇ ਹੋ ॥ ਤੈਸਾ ਰੂਪ ਜੀਵ ਕੇ ਹੋ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰ ਕਾ ਇਹ ਕਰਮ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਹਿ ਆਪੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ॥
 ਜੇ ਪਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰੈ ਨਿਨ ਦਿਤੀ ਜੀਵ ॥ ਅਰਜੀ ਵ
 ਕਾ ਕਰਮ ਇਹੁ ਹੋ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੇ ਜੀਵ ਦੀਨੇ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਸਿ

ਉਸਦਾ ਬੇਮੁਖ ਰਹਿਤਾ ਹੈ। ਐਸੇ ਹੀ ਕਰਮੁ ਜੀ ਵੇਖਹੁ ਤਹੈ।
 ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭੀ ਐਸੇ ਕਰਮੁ ਬਹੁਤ ਹੋ। ੧੪੪॥ ਅਉ ਚੰਦਨ
 ਇਹੁ ਹੈ। ਅਉਰ ਸਾਭਿ ਜਗਤਿ ਉਤਪਤਿ ਕੀ ਆਹੁ ਆਹੈ।
 ਏਕ ਸੰਤ ਜਨਿ ਉਤਪਤਿ ਕੀ ਏਹੁ ਏਨਹੀ। ਕਾਂਹੇ ਤੇ ਜੇ ਸੰਤ ਹੁਮੈ ਪ
 ਰਬੁ ਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸਿ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਹੁਏ
 ਕੇਉ। ਸੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਿਸੀ ਕਾ ਉਤਪਤਿ ਕੀ ਆਹੁ ਆਨਹੀ।
 ਆਹੈ ਅੰਤੁ ਮਾਧਿ ਤੇ ਰਹਿਤਾ ਹੈ। ਸਾਭਿ ਕਾ ਮਾਤਾਂ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਅਰ
 ਤਿਸ ਕਾ ਮਾਤਾਂ ਪਿਤਾ ਕੇਉ ਨਹੀ। ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਸਰੂਪ ਅਰਸੰਤ ਹੁ
 ਕਾ ਸਰੂਪ ਏਕੋ ਹੈ। ਜਬ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੈ। ਤਾ ਬਿਕੇਸੰਤ ਭੀ ਹੈ।
 ਜੇ ਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਹੁਕਾ ਬਠਨਿ ਹੈ। ਏਹਰਾ। ਪਾਨੀ ਪੈਨ ਜਬ
 ਨਹਿ ਹੁਤੇ ਨਹਿ ਹੋਤੇ ਪਰਨਿ ਅਕਾਸਿ। ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਜਬ ਨਹਿ

114
ਹੁਤੇਤਾਥਿਕਾਨਾਦੁਵਾਸਿ॥੧॥ ਨਮੋਪਦਮੁਸੋਚੈਕੜੀਇਤਨਾਦਿ
ਨਕੀਦੇਹੀ॥ ਚੇਤਨਿਮਿਲਚੇਤਨਿਭਏਆਸਥਿਰਪਾਯੋਗੇਹੀ॥੨॥
॥੧੪੫॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਵਾਨਓਹੁਪੁਰਖਹੈ
॥ ਜਿਸਕੋਬੁਰਾਸੀਕਲਪੁਉਠਣਾਨਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਜਾਥਿਕਬਹੁਉਠੇਭੀ
ਤਬਮਿਟਾਇਛੋਡੇ॥ ਕਾਹਿਤੇਜੇਸੀਕਲਪੁਜੇਹੈਸੋਫਲਹੈ॥

ਜਬਫਲਤੇਨਰਾਗੀਐ॥ ਤਬਫਲਤੇਨਹੀਹੋਤੇਕਿ
ਉ॥ ਅਰਜੇਭਲੇਕਰਮੁਕਾਸੀਕਲਪੁਉਠੇਤਬਓਹੁਕਰਮੁਤਰਤਿਹੀਕਰ
ਲੇਵਣਾਪ੍ਰਵਾਣਹੈ॥ ਜੈਸੇਕਹਿਅਯੋਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਾ॥ ਜੇਨਹ
ਥਿਲੇਬਧਰਾਸੀ॥ ਥਿਲੇਬਪਾਪੀ॥੧੪੬॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ
॥ ਮਨਿਕੀਸੈਨਾਜੇਹੈਸੋਇਦ੍ਰੀਆਹੈ॥ ਮਨਿਜੇਮਾਰਤਾਹੈਨੀਵਹੁਕ
ਉ॥ ਸੋਇਦ੍ਰੀਆਸਿਉਮਿਲਕਰਨੀਵਹੁਕੈਮਾਰਤਾਹੈ॥ ਤਬਗੁਰਮੁਖ

ਜੈਸੇ ਸੋਇ ਉਕਰਤੈ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਮਹਿ ਬਥੇ ਕੀਆਂ ਠੰਕ
 ਆਧੈ ਠਾਇ ਦੇ ਤੈ ਹੈਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕਉ ਅਪਨੇ ਵਸਿ ਕਰਨੈ
 ਹੈਂ। ਤਥਾ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਮਾਨਿਕੀ ਆਗਿ ਜਾਨਹੀ ਮਾਨਤੀ ਆਂ। ਫਿਰ ਇੰਦ੍ਰੀਆ
 ਆਗਿ ਨਾਮ ਨਿਭੀ ਸਿਥਲਿ ਹੁਇ ਜਾਤੈ ਹੈ। ਜਾ ਬਿਸਿਥਲਿ ਹੁਆ
 ਤਥਾ ਵਸਿ ਹੁਆ। ੧੪੭॥ ਅਉਰ ਬਹੁ ਨਿਇਹੈ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਭੋਗੁ ਗੁਰੂ
 ਮੁਖ ਭੋਗੁ ਤੇ ਹੋਇ। ਤੈਸੇ ਭੋਗੁ ਮਨ ਮੁਖ ਭੋਗੁ ਤੇ ਹੋਇ। ਪ੍ਰਗੁਰੂ ਮੁਖ ਕੇ ਸਰ
 ਰਮਹਿ ਭੋਗੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹੁਇ ਜਾਤੈ ਹੈ। ਅਰਮਨ ਮੁਖ ਹੁਕੇ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਭੋ
 ਗੁ ਮਹੁਰਾ ਹੁਇ ਜਾਤੈ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਭੋਗੁ ਹੁਕੇ ਭੋਗੁ ਕਰਿ ਸੁਭਕਾਰ ਜਕ
 ਰਤੈ ਹੋਇ। ਅਰਮਨ ਮੁਖ ਭੋਗੁ ਭੋਗੁ ਕਰਿ ਅਸੁਭਕਾਰ ਜਕਰਤੈ ਹੈ। ਸੇ
 ਭੋਗੁ ਮਹਿ ਦੇਖਨਹੀ। ਦੇਖ ਮਨ ਮੁਖ ਹੁਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਓਹੀ
 ਸਗਰ ਪ੍ਰਥਮਾ ਵਤੈ ਹੈ। ਤਿਓਹੀ ਪਾਸ ਹਰੁ ਖਾਵਤੈ ਹੈ। ਹਰੁ ਦੇ ਸਰ

ਮੇਘਾਸਕਸਿਤੂਰੀਓਇਨਾਤਾਹੈ॥ ਅਰਗਰਧਾਧਿਕੇਸਰੀਰਮਹਿਘਾਸਿ
 ਰਗੀਧੋਇਨਾਤਾਹੈ॥ ੧੪੮॥ ਅਉਰਥਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜੈਸੇਭੋ
 ਜਾਨਗਾਤਿਭੋਗਤਾਹੈਖਾਨਪਾਨਆਦਿਕੁ॥ ਤੈਸੇਭੋਗਸੰਤਭੀਭੋਗਤੇ
 ॥ ਪ੍ਰਜਗਾਤਿਕੰਕਰਮਹੁਕਾਭਾਗਲਾਗਤਾਹੈ॥ ਕਾਂਹਿਤੇਜੈਜਗਾਤਿ
 ਕੇਜੀਵਿਆਸਾਤਿਸਨਾਕੇਸਾਹਿਤਭੋਗਤੇਹੈ॥ ਤੈਸੰਤਆਸਾਤਿਸਨਾਤੇ
 ਰਹਿਤਭੋਗਤੇਹੈ॥ ਸੁਖਹੁਕੀਆਸਾਨਹੀਕਰਤੇ॥ ਅਰਦੁਖਹੁਕਾਨਿਰਾ
 ਦੁਨਹੀਕਰਤੇ॥ ਪ੍ਰਾਲਥਾਪਿਅਨਿਸਾਰਦੁਖਸੁਖਦੁਖਭੋਗਤੇਹੈ॥ ੧੪੯
 ॥ ਅਉਰਥਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜੈਇਸਤ੍ਰੀਰਤਿਪੁਰਖਹੈ॥ ਨਾਤਿਨਕਾ
 ਲੋਕਰਹਿਆ॥ ਨਪ੍ਰਲੋਕਰਹਿਆ॥ ਜੈਸੇਕੋਊਠਗਾਂਕੋਪਿੰਡਮੈਵਸਤਾ
 ਹੈ॥ ਤਥਤਿਸਕਾਸਭਾਕਿਛੁਖੋਇਆਜਾਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਇਸਤ੍ਰੀਵਾਨਕਾਆ
 ਮੁਪਰਮੁਸਭਿਖੋਇਆਗਾਇਆਹੈ॥ ਕਾਂਹਿਤੇਜੈਇਸਤ੍ਰੀਵਾਨਕਉਸ

ਦਾਹੀਮਾਯਾਕੀਅਭਿਲਾਖਾਰਹਿਤੀਹੈ। ਤੇਸੇਗ੍ਰੀਖਮਰੁਤਮੈਜਲਿ
ਕੀਪਿਜਾਸਥਛਤੀਹੈ। ਇਤਕਰਿਭੁਖਿਅਭੁਖਿਕਾਤੀਅੰਗੀਕਾਰਕ
ਰਲੇਤਹੈ। ਤਬਤਿਸਕਾਥਦਲਾਨਗਕਿਭੁਛਤਹੈ। ੧੫੦॥ ਅ
ਉਰਥਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਨਬਕਿਛਨੀਵਾਬਿਖਅਹੁਕਾਤਿਆਗਕ
ਰਲੇਲਾਗਤਹੈ। ਤਬਿਮਨਿਕਹਿਤਹੈ। ਜੇਆਨਤਉਪਾਇਹੁੰਗਾਇ
ਲੇਹਿ। ਕਾਲਿਕਉਤਿਜਾਗਕਰਿਦੇਵੈ। ਮਨਿਕੋਜੋਬਿਖੋਭੋਗਮੀਠਲਾ
ਗਤੈਹੈ। ਇਤਕਾਰਿਤਿਜਾਗਨਹੀਕਰਤਾ। ਮਨਿਤਿਸਕੋਮਾਨੇਛਲਿ
ਲੇਤਹੈ। ਜੇਸੇਠਾਗਿਕਿਸੀਕੋਛਲਿਲੇਵੈ। ਤੇਗੁਰਮੁਖਮਨਿਕਉਇ
ਉਕਹਿਤੈਹੈ। ਜੇਹੋਮਨਿਸੁਭਕਾਰਨਕਉਕਾਲਉਪ੍ਰਭਾਰਤਹੈ। ਕਾਲ
ਤਕੁਜਾਨਤਹੈ। ਜੇਨੀਵਤਾਰਹੋਗਾ। ਸੇਤਿਸਗੀਰਕਾਬਿਸਾਸਿਕ
ਛਨਹੀਪਾਈਤਾ। ਦੁਜਾਉਤ੍ਰਮਨਿਕਉਇਹੁਦੇਤੈਹੈ। ਜੇਹੋਮਨਿ

ਨਮਾਨਤਉਬਰਾਈਕਉਬਰਾਈਜਾਣੀਨਾਹੈ। ਤੇਮਨਿਕਾਕਤੁਕਿਸੀਕੁਸੀ
 ਰੀਕੇਥਲਿਕਰਿਅਵਰਿਅੰਜਾਵੈ। ਅਰਬੁਰਿਆਈਹੀਸਾਧਿਮਿਲ
 ਜਾਤੁਹੋਵੈ। ਤਾਂਤੇਸੁਰੁਕਾਰਨਆਨਹੀਕਰਿਲੇਵਣਾਪ੍ਰਵਾਨਹੈ॥ ੧੫੧
 ॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਏਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਤਪ੍ਰਵਾਲਾਰੇਗੀਕਹੀਤਾਹੈ। ਅ
 ਰਤੀਨਤਾਪਹੁਕਰਿਤਪਤਿਇਸਤ੍ਰੀਵਾਨਕਹੀਤਾਹੈ। ਆਪਿਥਿਆਪਿਉਪਾ
 ਧਕਰਿਸਦਾਤਪਤਾਰਹਿਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਤਪ੍ਰਕੇਰੇਗਕਾਅੰਖਦੁਜੈਹੈ। ਸੇ
 ਬੈਦਹੁਪਾਸਿਹੈ। ਤੈਸੇਤੀਨਤਾਪਹੁਵਾਲੇਗਸਤੀਕਾਅੰਖਦੁਸੀਤਹੁਪਾਸ
 ਹੈ। ਸੇਉਸਕਉਸੀਤਜਨਿਇਹੁਅੰਖਦੁਦੇਤੇਹੈ। ਜੈਅਪਨਾਕਛੁਨਮਾਨ
 ॥ ਸਭਿਖੇਲਕਰਤੇਕਾਨਗਾਤਿਅਠੰਬਰਸੁਪਨੁਪਛਾਨਿ। ਜੈਏਹਗੁਰ
 ਮੰਤ੍ਰਹਿਰਦੇਧਾਰਦੁਵਾਲਾਹੈ। ਸੇਸੀਤਲਿਹੁਇਜਾਤਾਹੈ॥ ੧੫੨ ॥
 ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜੈਪੁਰਖਇਕਾਂਤਹੋਇਕਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਆਗੈਰੇ

ਇਕੈ ਕਰਤਾ ਹੋ। ਤਾ ਥਿਰੋ ਵਣੁ ਜੋ ਸੋ ਧੇਨ ਤੀ ਕਾ ਓੜ੍ਹ ਕੋ। ਜਾ ਥਿ ਪ੍ਰਮੇ
 ਰ ਕੋ ਥਿ ਰਹਿ ਕਾ ਰਿ ਕੋ ਅੰਨਿ ਜਾਲਿ ਕਾ ਤਿ ਜਾਗ ਕਾ ਰਿ ਦੇ ਤਾ ਹੋ। ਤਾ ਥਿ ਇਹ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਓੜ੍ਹਿ ਕੋ। ਜਾ ਥਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋ ਸਿਮ੍ਰਨਿ ਥਿ ਨਾਇਕ ਸ੍ਰਾਸਭੀ ਥਿ
 ਥਾਨ ਹੀ ਗਵਾਵਤਾ। ਤਾ ਥਿ ਇਹ ਥੈਰਾਗ ਕਾ ਓੜ੍ਹਿ ਕੋ। ਅਰ ਜਾ ਥਿ ਮ
 ਨਿ ਥਾ ਓੜ੍ਹਿ ਕਰਮੁ ਕਾ ਰਿ ਸ੍ਰਥਾ ਤਿ ਕਾ ਭੁਲਾ ਠਾਹਿ ਛੁਵਾਲਾ ਹੋ ਤਾ ਹੋ। ਤਾ ਥਿ
 ਹਭਗਾ ਤਿ ਕਾ ਓੜ੍ਹਿ ਕੋ। ੧੫੩॥ ਅਉਰ ਥਾਨਿ ਇਹੁ ਹੋ। ਜਿਨ ਕੀ
 ਅਰਦਾਸਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਅਗੈ ਸਦਾ ਹੀ ਲਾਗੀ ਹੁਈ ਹੈ। ਤਿਨ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੁ
 ਆਚਾ ਹੀ ਏ। ਜੈ ਸੇ ਨੀਤ ਨੀਤ ਜੈ ਅਪਨੇ ਮੁਦ ਏ ਓਧੁ ਪ੍ਰਾਫਿਰ ਆਦੀ ਹੈ।
 ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਆਉ ਪਲੇ ਪਾਇ ਆਚਾ ਹੀ ਏ। ਜੈ ਸੇ ਜੈ ਨਦੀ ਦੇ ਨਗਾ ਤਲ ਤੀ
 ਰਹਿ ਤੀ ਹੈ। ਸੇ ਸੀ ਮੁਦ ਰੁਕੇ ਮਿਲੀ ਚਾਹੀ ਏ। ਜੈ ਸੇ ਕਹਿ ਆਹੈ ਕਥੀ ਰਜੀ
 ॥ ਕਥੀ ਰਕੇ ਸੇ ਕੇ ਸੇ ਕੁ ਕੀ ਐ ਨਾ ਸੇ ਏ ਐ ਅਸਾਗਿ। ਰਾਤਾ ਦੇ ਵਸੁ ਕੇ

ਕੁਕਨੇਕਬਹੁਕੇਸੇਸੁਨੇਪੁਕਾਰਿ॥੧੫੪॥ ਅਉਰਬਠਨਿਇਹੋ॥ ਜੈਜ
 ਰਿਜਾਸੀਕੇਦਾਸਿਲਛੁਣੁਹੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈਤੈਦਇਆਵਾਨਹੋਤਹੋ॥੧ ਬ
 ਹੁਨ੍ਹਨਿਮਰੀਭੂਤਹੋਤਹੋ॥੨ ਬਹੁਨ੍ਹਸੀਤਹੁਸਾਥਿਪਰਮੁਸਨੇਹਿ॥੩
 ਸ੍ਰਬਤਿਜੀਵਹੁਉਪ੍ਰਦਇਆ॥੪ ਬਹੁਨ੍ਹਨਿਹਦੇਭੀਹੋਤਹੋ॥੫ ਫੇ
 ਰਸੀਸਾਰੀਆਸਾਥਿਅਕੁਵਣਾ॥੬ ਇਸਤ੍ਰੀਓਕੀਓਰਨੇਤੁਰਿਨਦੇ
 ਖਣਾ॥੭ ਇਕਾਂਤਥੇਠਕਰਿਰੇਵਣਾ॥੮ ਅਰਜਾਗਣਾ॥੯ ਅਰ
 ਅਲਪੁਅਹਾਰਕਰਣਾ॥੧੦ ਇਹਦਸਿਲਛੁਣੁਜਰਿਜਾਸੀਕੇਹੋ॥੧
 ੫੫ ਅਉਰਬਠਨਿਇਹੋ॥ ਜੈਸੇਸਰੀਰਕੇਅਭਿਆਸਕਰਿਕੈਅ
 ਪਨੇਆਪਕੈਸਰੀਰਮਨਿਰਹਿਆਹੋ॥ਤੈਸੇਹੀਜਾਬਿਨਿਹਕੇਵਲੁਹੋਇਕ
 ਰਾਚਿਤਨਕਾਅਭਿਆਭਿਆਸੁਕਰੇਗਾ॥ਤਾਬਿਨੇਤਨਕੇਅਭਿਆਸ
 ਕਰਿਕੈਆਪਨਾਚਿਦਵਪੁਮਾਨਲੇਵੈਗਾ॥ਜੈਸੇਜੁਧਾਅਵਸਥਾਨਬ

ਆਵਤੀ ਹੈ। ਤਬ ਥਾਲੰ ਪਣੁ ਛਪ ਜਾਤੈ। ਅਰਜ ਬਿਬਿਧ ਪਣੁ ਆਵਤੈ।
 ਬਹੁ ਥਾ ਛਪ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਨਾ ਬਿਚੇਤਨ ਕਾ ਅਭਿਆਸਿ ਪ੍ਰਪਰ ਹੋਇ ਗਾ।
 ਸਰੀਰ ਕਾ ਅਭਿਆਸਿ ਲੀਨਤਾ ਪਾਇ ਜਾਵੈ ਗਾ। ੧੫੬ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ
 ਹੁੰਦੈ। ਜੇ ਸੀਸਾਰ ਰੂਪੀ ਏਕਤਲਾ ਉਪਮੇਸਰੁ ਨੇ ਬਨਾਇਆ ਹੈ। ਤਿਸ ਮੈ ਮਾਧ
 ਪੀ ਚਿਕਨ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਰੂਪੀ ਤਿਸ ਮੈ ਕਵਲਿ ਹੈ। ਅਨਿਰੂਪੀ ਵਿਚ ਰੂਪ ਹੈ।
 ਰੂਪੀ ਰੂਪ ਕਾ ਮਾਯਾ ਰੂਪੀ ਚਿਕਨ ਸਾਥਿ ਪਿਆਰਿ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਰੂਪੀ ਜੇ ਚੇਤਨ ਕ
 ਲੈ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਗਿਆਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਕਛ ਨਹੀ। ੧੫੭ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨ
 ਇਹੁ ਹੈ। ਸੁਰੁਕਰ ਮੇਂ ਕਾਜੇ ਚੋਰੇ ਸੇਂ ਦੰਡ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਬਿਕੋਊ ਸੁਰੁਕਰ ਮ ਕਰਤਾ
 ਹੈ। ਤਬ ਦੰਡ ਕੇ ਸਾਥਿ ਮਿਲਿ ਆਕਰਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਬਿਤਿਸ ਕਰਮੁ ਕਾ ਮੋਲ ਕਛ ਨ
 ਪਤਤਾ। ਸੁਰੁਕਰ ਮ ਹੁੰਦੈ ਦੰਡ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਾਇ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਅੰਧ ਲੋਕ
 ਦਾ ਸੁਨ ਅਰਕ ਉਏ ਪਾਇ ਜਾਤੈ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਗਉ ਕਾ ਦੁਪਥ ਛਰੂੰ ਪ੍ਰਜਾ ਕਰ

ਗਉਵਾਲੇਕੇਹਾਥਿਦੁਪਕਛੁਨਹੀਲਾਗਤਾ। ਤੈਸੇਸੁਭਕਰਮਾਕਉਜੇਦੰਭ
 ਾਦਿਖਲਾਵੇਕੇਸਾਥਮਿਲਾਇਕਰਤਾਹੈ। ਤਿਸਕੇਪਲੇਕਛੁਭੀਨਹੀਪ
 ਾ। ੧੫੮॥ ਅਉਰਬਠਨਿਇਹੁਹੈ। ਜੇਸਰੀਰਕੀਗਤਿਮਹਾਂਛਿਨ
 ਾਰਿਭੂਪੀਹੈ। ਰੁੰਈਕੇਬੂਥੇਵਤਿਪੋਲਾਹੈ। ਅਰਨੀਪਕਕੀਨਿਆਂਈਸਾਹ
 ਤਿਆਂਬਲੁਨਾਤਾਹੈ। ਐਸੇਛਿਨਭੰਗਰਿਸਰੀਰਸਿਉਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖਪ੍ਰ
 ਤਨਿਕਰਿਕੈਪ੍ਰਮੇਸਰਪਾਇਲੀਆਹੈ। ਤੀਖਣਬਧਵਾਨਓਹੀਹੈ। ਜੈ
 ਕੇਈਬਿਜਲੀਕੇਪ੍ਰਕਾਸਿਕਰਿਕੈਨਗਰਿਕਾਮਾਰਿਗੁਰਾਤਕੇਦੇਖਲੇਵੇ
 ਛੁਰਗਹੋਰਾਹਤੁਰਕੈਨਗਰਿਨਾਇਪਹੁਚੈ। ਤਾਬਿਇਹਭੀਅਸਠਰਨੁ
 ਾਪ੍ਰਛਿਨਭੰਗਰੁਸਰੀਰਸਿਉਪ੍ਰਮੇਸਰਪਾਇਲੇਵਦਾਇਹਬਡਾਅਸਠਰ
 ਹੈ। ੧੫੯॥ ਅਉਰਬਠਨਿਇਹੁਹੈ। ਜੇਜੇਤੇਪਦਾਰਥਿਹੈ। ਸੇਸਭ
 ਰਮੁਮਾਭੈਹੈ। ਜੈਸੇਸੁਪਨੇਕੇਪਦਾਰਥਿਭਰਮੁਮਾਭੈਹੈ। ਤੈਸੇਜਾਗ੍ਰ

ਤਿਵੇਪਦਾਰਥਿਭੀਭੁਗਮਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਭੁਗਮੁਮਾਤ੍ਰਕਾਅਗਥਿਇਹੁਹੈ। ਨੈਅ
 ਜੇਹੀਦ੍ਰਿਸਟਪਨੇਆਵਤੈਹੈ। ਨਾਥਿਸੁਪਨੇਮੈਹੈਤਹੈ। ਤਾਥਿਸੁਪਨਿਪਦਾਰ
 ਤਿਮਾਨਤਹੈ। ਤੈਸੇਜਾਗ੍ਰਤਿਵੇਪਦਾਰਥਿਜਾਗ੍ਰਤਿਮੈਸਤਿਮਾਨਤਹੈ। ਅ
 ਜਾਥਿਗਿਆਨਿਜਾਗ੍ਰਤਿਉਦੇਹੈਦੈਗੀ। ਤਾਥਿਜਾਗ੍ਰਤਿਵੇਪਦਾਰਥਿਭੀ
 ਤਿਭੁਸਹਿਗੇ। ਜੈਸੇਜਾਗ੍ਰਤਿਮੈਸੁਪਨੇਪਦਾਰਥਿਅਸੰਤਿਭੁਸਹਿਗੇ। ਤੈਸੇ
 ਮਾਨਜਾਗ੍ਰਤਿਕਰਿਜਾਗ੍ਰਤਿਪਦਾਰਥਿਅਸੰਤਿਭੁਸਹਿਗੇ। ਸਿਪਦਾਰਥ
 ਜੈਭੁਗਮੁਮਾਤ੍ਰਮਾਨਣਹੈ। ਸੇਗਿਆਨਿਜਾਗ੍ਰਤਿਇਹੈ। ਨਉਗਿਆ
 ਵਾਨਥੀਦ੍ਰਿਸਟਭੀਆਵਤੈਹੈ। ਤਉਭੀਮ੍ਰਿਗਜਲਿਨਿਆਈਮਾਨਤੈਹੈ। १
 ॥ ਅਉਰਥਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਕਿਸੀਜਾਪਕੀਸਾਪਸੇਵਾਕੀਨੀਥੀ। ਤਥ
 ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕੋਕਹਿਆ। ਜੈਤੈਹਮਾਰੀਥਹੁਤਸੇਵਾਕੀਨੀਹੈ। ਤਾਂਤੇਹਮਤੈ
 ਕੰਗੁਰਮੀਤ੍ਰਦੇਤੈਹੈ। ਤੈਰਿਦੇਮੈਰਾਖਣਾਲਾਭੁਟਾਇਕਹੈਦੈਗਾ। ਸੇਗੁਰਮੀਤ੍ਰ

124
ਜੇ ਤੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਾ ਸਹਾਈ ਕੋਊ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਥਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ
ਇਹ ਜੇ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਹੈ। ਅਰ ਤੇਰੇ ਸਾਸੋ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਨਉ ਅਮੋਲ ਕੁਮੋਤੀ ਹੈ।
ਨ ਅਮੋਲ ਕੁਮੋਤੀ ਅਹੁ ਕਾਗਾਹਿ ਕਰੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ। ਗਾਹਿ ਕਠਿ ਹੀ ਕਹੀ ਤਾਹੈ
ਨਾਨਿ ਸਕੈ ਪਦਾਰਥਿ ਦੇਈ ਐ। ਅਰ ਅਗੇ ਤੇ ਬਦਲਾ ਪੂਰਾ ਦੇਇ। ਓ
ਗਾਹਿ ਕਨਹੀ ਕਹੀ ਤਾ ਜੇ ਮੂਲ ਤੇ ਪੇਸ ਲੇਵੈ। ਤੈਸੇ ਸੀਸਾਰੀ ਆਂਕਿ ਨਾ ਬਿਮ
ਅਰ ਸਾਸਿ ਦੇਵਹਿਗਾ। ਤਾ ਬਿਓਹੁ ਮੂਲ ਤੇ ਪੇਹਿ ਦੇਵਾ ਲੈਹੈ। ਬਦਲਾ ਕ
ਨ ਦੇਵਹਿਗੇ। ਅਰ ਨਾ ਬਿਓਹੁ ਪ੍ਰੇਸ ਰਕੀ ਮਨਿ ਅਰ ਸਾਸਿ ਦੀਏ। ਤਬ ਤੇ
ਕਉ ਅਪਨਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੇਵਹਿਗਾ। ਤਾ ਬਿਓਹੁ ਮਾਨਿ ਦਕੈ ਪਾਇ ਕਰ
ਜਗਰਿ ਅਮ੍ਰਿਤੋ ਇਜਾਵੈਗਾ। ਅਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਰਹੈਗਾ।
॥ ੧ ॥ ਅਉਰ ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਸਾਧ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੋ ਕਹਿ
ਨਾ ਜੇ ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾਰਾ ਮਾਤਿ ਕਰ ਦੇਵੈ ਤਾਹੈ। ਪ੍ਰਯਤੁ ਮਾਗੀਆ

ਕਰਹੁਗੋਤਾਬਿਹੀਰਾਮਤਿਕਰੇਗਾ। ਤਾਬਿਹੁਰਦੇਵਕਹਿਆ। ਜੋਗਮਤਿ
 ਉਅਪਨੇਹਿਰਦੇਮੈਕਰਣੀਹੈ। ਅਉਰਗੰਮਤਿਤਉਲਾਭਦਾਇਕਉਨ
 ਹੀ। ਜੋਸੇਕਮਾਦਿਘਾਹਿਤੇਗੰਨਹੋਇਗਇਆਹੈ। ਜਿਨਪਾਵਹੁਤੇ
 ਘਾਸਥਾ। ਉਨਹੀਪਾਵਹੁਮਹਿਗੰਨਾਭਾਇਆਹੈ। ਪ੍ਰਕੋਊਗੰਮਤਿਤੇ
 ਉਨਹੁਨੇਕੀਨੀਹੈਕਉ। ਜੋਘਾਸਤੇਗੰਨਹੋਇਗਯੋ। ਸੋਉਨੇਕੇਅੰਤਹ
 ਕਰਣਹੀਮੈਰਾਮਤਿਕੀਨੀਹੈ। ਤੇਸੇਹੀਕਮਾਦਿਕੀਨੀਆਂਈਅੰਤਹਕ
 ਰਣੁਮੈਰਾਮਤਿਗੰਮਤਿਕਰਣੀਹੈ। ਇਹੀਰਾਮਤਿਸੁਖਦਾਈਹੈ। ਜੀਅ
 ਦਸਾਸਿਉਗੰਮਤਿਕਰਣੀਹੈ। ਅਰਥਹੁਮੁਦਸਾਕਾਅੰਗੀਕਾਰਕਰ
 ਣਾਹੈ। ੧੬੩॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੋਹੈ। ਜੀਵਹੁਉਪਰਪ੍ਰਮੇਸਰੁ
 ਬਿਸਦਸਤਾਦਾਇਆਲਿਹੈ। ਜੋਸੇਮਾਤਾਂਪਤਾਅਪਣੇਪੁਤਉਪ੍ਰਾਬਿ
 ਸਦਾਸਤਾਦਾਇਆਲਿਹੈ। ਜਾਬਿਐਸੀਥਾਤਬੁਝੈਗਾ। ਤਾਬਿਕਿਸੀ

ਪਤਾ ਤਿਨੀ ਵਕੀਰਿ ਦੇਖ ਕਰਿ ਗਿਲਾਨ ਨਾ ਕਰੇਗਾ ॥ ਇਉਂ ਜਾਨੈ ਗਾਨੈ
 ਵਿਆਹੁ ਆਨੇ ਪਾਪੀ ਵਿਸਟੁ ਆਵਤਾ ਹੋ ॥ ਬਿਨਾ ਪੇਸੇ ਰੇਥੀ ਕੀ ਆਗੇ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਇਸ ਕੋ ਉਪਾਰਿ ਲੈਵੇਗਾ ॥ ਉਸ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਨਿ ਆਰਾਹੈ
 ॥ ਉਸ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾ ਸਾਭੁ ਕੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਸਮਝ ਕੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖ ਕਿਸੀ ਜੀਵੁ ਪ੍ਰਗਿਲਾਨ ਨਹੀ ਰਾਖਤੇ ॥ ੧੬੩ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ
 ਇਹੁ ਹੈ ॥ ਜੇ ਗੁਲ ਅਰਬੀ ਡਾਏ ਕਹੀ ਬੁਟੀ ਗੁਲਾਬ ਕੀ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਹੋ
 ਤਾਹੈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਲੁ ਭੀ ਅਰ ਅੰਗੁ ਭੀ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਹੁਏ
 ਹੈ ॥ ਕਿਸੀ ਜੀਵ ਕਉ ਗੁਨ ਹੁਕੋ ਬਿਉਹਾਰ ਮੈ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ॥ ਕਿਸੀ ਜੀ
 ਵ ਕੋ ਅਉਗੁਨਾ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰ ਮੈ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ॥ ਏਨੇ ਏਕ ਹੀ ਪਾਰਿ ਕੋ
 ਹੈ ॥ ਬਿਗਾਨਾ ਤੇ ਕੋਊ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਸੇ ਵੰਡਾ ਅਰ ਪੁਹ ਪੁਏ ਕ ਬੁਟੀ ਕੋ ਹੈ
 ॥ ਬਹੁ ਜਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਡਾਏ ਤੇ ਇਉਂ ਕਰ ਰੰਗੈ ॥ ਗੁਨ ਅੰਗੁ ਨ ਕਰੰਡਾ

ਹੈ। ਤੇ ਅਉਗੁਨਗੁਨਕਾਰਿ ਡਾਰੈ। ਜਾ ਬਿਕੰਊ ਅਹਿਕਾਰੀ ਰਿਦੇਵਾਲਾ
 ਹੋਵੈ। ਅਰਤਿ ਸਕੇਸਾ ਬਿਲੇਖਾ ਕਰੇ। ਤਾ ਬਿਉਭੀ ਕਾਰਿ ਡਾਰੈ। ਕਾਂਹਿ
 ਤੇਜੇ ਅਹਿਕਾਰੀਆ ਕੀਖੇ ਪਮਾਰ ਭੀਲੇ ਤਾਰੈ। ਇਸੀ ਨਿਮਿਤ੍ਤ ਜੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖੋਹੈ। ਸੋ ਅਹਿਕਾਰ ਕੇ ਫੁਰਦੇ ਤੇ ਸਦਾ ਡੁਰਤੇ ਰਹਿਤੇ ਹੋ। ਅਰਦੇ ਨਹੁ ਕੇਸ
 ਦਾਰਿ ਕਰਤੇ ਹੋ। ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਕਉ ਭੀ ਅਰ ਅੰਗੁਣ ਵਾਲੇ ਕਉ ਭੀ। ਨਿਰਾ
 ਦਾਰਿ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਤੇ॥੧੬੪॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੋ।
 ਏਕ ਧੇਰ ਪਿਤਾ ਅਰਪੁਤ ਦੇ ਨਉ ਹੀ ਮਿਲੇ। ਇਸ ਨਾਨਿਕੋ ਗਏ। ਚਲਤੇ ਅ
 ਗਟਿ ਕੇ ਉਪ੍ਰਜਾਇਖੇ ਨੇਹੁਏ। ਤਾ ਬਿਪੁਤ ਕਾਰਿ ਆਜੇ ਹੋ ਪਿਤਾ ਬਲਿਦੁ
 ਚਕਲੀ ਅਹੁ ਕੇ ਦੂਲੇ ਦੂਲੇ ਕਉ ਪਨੇਤਰ ਮਝੈ। ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਕੀ
 ਉਨਹੀ ਕਾਰਿ ਬੈਠਤੇ। ਤਾ ਬਿਪਿਤਾ ਕਾਰਿ ਆਹੇ ਪੁਤ੍ਰ। ਚਲਦਹੁ ਕਾਰਿ ਦਾ
 ਤੇ ਬਿਸੁਆਕ ਕਰਦੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੋ। ਪ੍ਰਥਲ ਦਹੁ ਕੇ ਜੇਖ ਸਮੁਹੈ। ਸੋਇ ਨਿਕੋ

ਬਿਸਮਕਰਦੇਨਹੀਏਤੇ। ਇਹਬੈਲਅਪਨੇਖਸਮਹੁਕੀਆਗੀ
 ਆਮਾਨਕਰਿਪਛੇਰੁਗਮਤੈਹੈ। ਤੈਸੇਜੇਤੇਜੀਵਹੈ। ਤਿਨਸਰੁਨਹੁ
 ਕਾਹਿਏਮਾਨਿਬਚਕਰਮੁਅਪਨੀਰੁਲਾਈਕੀਚਾਹਿਤੈਹੈ। ਸੋ
 ਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਹਮਓਹੀਕਰਮਕਰਹਿ। ਅਰਓਹੀਚਿਤਵਨੀਆ
 ਕਰਹਿ। ਜੋਜਿਸਮਹਿਹਮਾਰੀਰੁਲਾਈਹੋਇ। ਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀ
 ਨੇਤਕਾਮਹਾਂਪ੍ਰਥਾਲਿਬੇਰੁਹੈ। ਨੇਤਕੀਪ੍ਰਥਾਲਿਤਾਈਕਾਛਿਕੈਨਿ
 ਨਕਰਮਹੁਕੀਜੀਵਹੁਕੈਰੁਚਨਹੀ। ਓਹੀਕਰਮਪਿਛਾਣੇਨੇਤਇ
 ਨਪਾਸਹੁਕਰਾਵਤੈਹੈ। ਸੋਏਹੀਥਾਤਿਧੂਸ਼ੁਕਰਿਸੰਤਜਨਿਸਰ
 ਥਉਪ੍ਰਅਪਨਾਹਿਰਦਾਸੀਤਲਰਾਖਤੈਹੈ। ਏਸਕਿਸੀਕੀਨਹੀ
 ਦੇਤੈ। ਜੈਸੇਕਹਿਆਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਾ। ਇਹਜਗਤਿਨਿ
 ਵਤਿਮਰੈਜਾਂਇਸੁਹੁਸੇਸ਼ੀਹੋਇ। ਜਾਂਤਿਨਸਵਾਲਿਆਤਾਸੀ

ਦਰਹਿ ਆਜਗਾਏ ਤਾਸੁ ਪਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਨੇ ਆਪਣੀ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੇਲੇ ਸੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨੀਵਤੁ ਮਰੇ ਤਾ ਫਿਰ ਮਰਣੁ ਨਹੀ
 ਇ ॥ ੧੬੫ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ ॥ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਬੁਝੈ ॥ ਤੈ
 ਸੀ ਤੈਸੀ ਦਸਾਹੈ ॥ ਬਾਰਿਕ ਵੀਜੇ ਛੁਦ੍ਰ ਬੁਝੈ ॥ ਦਸਾਭੀ ਤਿਨ ਵੀ
 ਛੁਦਰਹੀ ਹੈ ॥ ਕਾਹਿ ਤੇ ਜੇ ਅਲਿਪ ਕਾਰਨ ਕੇ ਨ ਮਿਤਰੇ ਵਤਾਹੈ ॥ ਅ
 ਰਸੰਤ ਹੁਕੀ ਬੁਝੈ ਨੇ ਦੀਰਖੁ ਹੈ ॥ ਸੇ ਦਸਾਭੀ ਤਿਨ ਵੀ ਦੀਰਖੁ ਹੈ ॥ ਕਾ
 ਹਿ ਤੇ ਜੇ ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥਿ ਜਗਾਤਿ ਕੇ ਕਰੈ ਸੰਤਖੇ ਦਵਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥
 ਸੇ ਅੰਮੀ ਜੇ ਦਸਾਹੈ ॥ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਵਿਖੇ ਪਾਈ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰਜੇ ਸੰਤ
 ਹੁਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲੇਤੈ ॥ ਸੇ ਉਨ ਵੀ ਦਸਾਭੀ ਉਨਹੀ ਜੈਸੀ ਹੋਇ ਜਾਤੀ
 ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨਿ ਕੀ ਸੁਗੰਧ ਲੇ ਕਰਿ ਆਗ ਬਿਰਛੁ ਭੀ ਚੰਦਨਿ ਹੋ
 ਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ੧੬੬ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਸੰ

120

ਗਤਿਤਾਬਿੰਗੀਲਾਬੁਦਾਇਕਹੋਤੀਹੈ। ਨਾਬਿਨੁਗਤਿਪੂਰਬਕਹੋਤੀ
 ਹੈ। ਜੇਪ੍ਰਿਥਮੇਹੀਸਾਹਿਬੀਕੋਦੂਛਤਹੈ। ਸੋਸਾਹਿਬੀਕੋਨਹੀ
 ਪਾਵਤਾ। ਸਾਹਿਬੀਕੇਲਾਇਕਸੇਵਕਹੋਤਾਹੈ। ਸੋਇਹਨੁਗਤਿਪੂ
 ਰਬਕਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਨੇਤਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਰਾਖੀਹੁਈਹੈ। ਜੇਪ੍ਰਿਥਮੇਸੇ
 ਵਕੀਕੋ। ਸੋਸਾਹਿਬੀਕੇਲਾਇਕਹੋਵੈ। ਤਾਂਤੇਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਨੇ
 ਤਅਨਿਸਾਰੁਤੁਰਤਾਹੈ। ਸੋਬੁਲਾਨਹੀਕਹੀਤਾ। ੧੬੩॥ ਐ
 ਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਨਿਉਨਿਉਨਾਰਿਯਾਸੀਸੀਤਨਨਹੁਕੋਹਿ
 ਰਦੇਕਾਬੁਦੀਹੋਤਾਹੈ। ਤਿਉਤਿਉਸਸਾਰਕੇਪਦਾਰਥਹੁਤੇਉਪ੍ਰਤਿ
 ਹੋਤਾਜਾਤਾਹੈ। ਤੇਨਿਉਨਿਉਅਸਥੁਲਤਾਤੇਦੂਟਤਾਜਾਤਾਹੈ
 ॥ ਤਿਉਸੁਖਮੁਜੋਹੋਏਤਨਸੋਚੇਤਨਰੁਪਹੋਤਾਜਾਤਾਹੈ। ਸੋਜੇਤ
 ਅਕਾਰਹੋਸਰੀਰਥੀਆਦਿਲੇਕਾਰਿਸੋਸਾਭਿਅਸਥੁਲਹੈ। ਤਿਸ

ਅਸਥੂਲਤਾ ਕੇ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਹੁਕਾ ਚਿਤ ਰਹਿਤਾ
 ਹੈ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕੇ ਮਾਰਗਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਸੰਤ ਚਲਤੇ ਹੈ॥ ਸੋਇ ਉਕਰਿ ਚਲਤੇ
 ਹੈ॥ ੧੬੮॥ ਅਉਰ ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜੀਵੁ ਉਪ੍ਰਜੋ ਕਾ ਮਕੋ
 ਧਾਵਿਕ ਪ੍ਰਥਾ ਲਿਹੈ॥ ਇਤ ਕਰਿ ਜੀਵੁ ਪਾਸਹੁ ਪਿਛਾਣੇ ਪਾਪ ਕਰਾ
 ਵਤੇ ਹੈ॥ ਜਾਬਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਦਯਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰ
 ਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਫਿਰ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵਤ ਹੈ॥
 ਤਿਸ ਗੁਰਮਤਿ ਕੇ ਥਾਲਿ ਕਾਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿ ਕਹੁ ਕੀਤ ਲੇਤਾ ਹੈ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਹੁਕੇ ਭੁਜਨਿ ਰੂਪੀ ਖੇਤ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖੰਤਿ ਰਾਖਾ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿ ਕਰੂਪੀ ਜੰਪ ਪੈਰੂ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਖੇਤ ਮੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਨਹੀ ਕਰਤੇ
 ॥ ੧੬੯॥ ਅਉਰ ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮੁਕੀ ਕਾਹਿ ਅਯਾ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਸੁਪਨੇ ਕੇ ਠੀਕਰਨੀ ਕੇ ਭਾਸਤੇ ਹੈ॥ ਕੇ ਜਾਗ੍ਰਤਿ

ਕਾਸੂਰਨਿਨੀਕਾਭਾਸਤਾਹੈ॥ ਤਚਿਉਨਉਤ੍ਰਦੀਆ॥ ਜੋਸੁਮੀਨੀ
 ਏਕੋਤੋਠੀਕ੍ਰਮਰਦੁਜਾਸੁਪਨੇਕੇ॥ ਇਹਤੋਹਮਕੋਨੀਕੋਨਹੀਭਾਸ
 ਤੇ॥ ਅਰਇਕਸੂਰਨਿਦੂਜਾਨਾਗ੍ਰਤਿਕਾ॥ ਇਹੁਹਮਕੋਥਹੁਤਨੀ
 ਕਾਭਾਸਤਾਹੈ॥ ਫਿਰਸਾਹਿਬਲੋਕਕਹਿਅਜੋਤੁਮਕੂਨਕਹਿ
 ਤੋਹੈ॥ ਸੁਪਨੇਕੋਠੀਕ੍ਰਮਸਵੰਤਮਾਯਾਹੈ॥ ਸੋਤੁਮਾਰੀਮਾਯਾ
 ਹੀਸਾਥਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ ਇਤਕਰਤੁਮਕੂਨਕਹਿਤੋਹੈ॥ ਤੁਮਕੋਸੁਪਨੇ
 ਕੋਠੀਕ੍ਰਮਤਿਭਾਸਤੋਹੈ॥ ਅਰਜਾਗ੍ਰਤਿਕਾਸੂਰਨਿਪ੍ਰਮੋਸਰ
 ਕਾਨਾਮਅਸਾਥਿਰਰੂਪਹੈ॥ ਸੋਤਿਜਕੋਸਾਥਿਤੋਹੀਪ੍ਰੀਤਕਿਛ
 ਨਹੀ॥ ੧੩੦॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜੋਰਾਵੈਜੋਸਾ
 ਪਾਪੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਤਮਿਉਨਿਰਾਸਨਹੈਇ॥ ਇਉਨਾਨੋਜੋ
 ਮੇਰੇਪਾਪੁਖਿਮਾਹੋਵਣਕੋਨਾਹੀ॥ ਕਾਂਹਿਤੇਜੋਇਹਥਾਇਪ੍ਰਮੋਸ

ਰਪਾਪਾਂ ਕੈ ਨਹੀ ਦੀਆ ਜੇ ਕਿਵੈ ਨ ਜਾਂਵਹਿ। ਨਾ ਬਿਹਰਦੇ ਮੈਥੈ
 ਰਾਗ ਸਦਾ ਉਤਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਉਤਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ॥ ਤਿਸ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਪਾਪ ਢੰਢੇਰੀ
 ਕੰਧੀ ਨਹੀ ਲਭੁਤਾ। ਨਾ ਬਿਅਪੀ ਨਹੀ ਇਕੈ ਸਰਨਿ ਪੜਤਾ ਹੈ। ਤਬ
 ਸਭਿ ਪਾਪ ਖਿਮਾਹੇ ਇਨਾ ਤੈਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਨਾ ਬਿਸੁਰਨ ਉਦੇਹੋਤਾ ਹੈ
 ॥ ਤਬਿ ਰੈਨ ਢੰਢੀ ਭੀ ਨਹੀ ਲਭੁਤੀ। ਜੈ ਸੇ ਕਾਹਿ ਆਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਸਾਹਿ ਬਾ। ਜੇ ਘੋਰ ਦੁਖੀ ਅਨਿਕ ਹਿਤ ਯੰਜਨ ਮੁਦ ਰਿਦੈ
 ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ। ਮਿਟਿਤ ਸਗਲਿ ਸਿਮਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕਾ।
 ਜੈ ਸੇ ਪਾਵਕੁ ਕਾਸਟੁ ਰੁਸਮੰ ਕਰੇਤਾ। ੧੭੧॥ ਅਉਰ ਬਚਾਨਿ
 ਏਹੁ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਹਿ ਆਹੈ। ਜੈ ਹੇ ਮਾਨੁਖ ਜੇਤੇ ਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇ
 ਰੇ ਵਿਖੇ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਤਉ ਭੀ ਮੈਤੇ ਰੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖੀ ਰਾਖਤ

ॐ॥ पूजा धि तु मेरे सा धि पूति कर हि राग॥ तब मै तेरे केँ उरु पन्दा
 रा धि दे दृ उ राग॥ नि स क ग धि न ग सि क ध उँ डी न हो दि॥ नि न उ
 सी त उ मेरे सा धि पूति की नी हो॥ ति न केँ आ धि न सी न ग रि मै
 घ सा दि आ हो॥ सि केँ सा न ग रि हो॥ न उँ ग न न मुँ न मि उँ हो॥
 न उँ ग आ द नि हो न न द नि हो॥ घू ग माँ न द ही क रि केँ स उँ डि प
 उँ हो॥ सि केँ सा घू ग माँ न द का र सि हो॥ नि स केँ अ च द केँ सी त स द
 जी सु धी घ स उँ हो॥ १३३॥ अ उँ र घ च नि दि हो॥ नै सु भ व
 र म उँ नै सा स रा दि क नी उँ क केँ उँ न ही॥ अ प ले पु र धा र धि
 नै सा सु ध द दि क केँ उँ न ही॥ ति पू मे स र नै सा मि त्र ला दि क केँ उँ
 न ही॥ अ र घ रे सु भ द उँ नै सा स र प दि क केँ उँ न ही॥ ग र द द
 नै सा भा उँ पि त ग नि च मा दि क केँ उँ न ही॥ १३३॥ अ उँ र घ

ਚਨਿਐਹੁਯੋ॥ ਪਾਪਕਰਮਾਕਉਬੋਨਾਨਜਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇ ॥ ਧਿਖਥੋ
 ਨੀਭੀਮਿਰਤੁਕਾਰਿਡਾਰਤੀਯੋ॥ ਤੈਸੇਦੁਰਥਾਸਨਾਥੋਨੀਭੀਬੁਰੀਯੋ
 ॥ ਅਰਸੁਭਕਰਮੁਕੈਭੀਬੋਨਾਨਜਾਨੀਐ॥ ਮਾਤਿਉਸੀਬੋਨੇਕਰਮੁਕ
 ਰਿਕੈਪ੍ਰਮੇਸਰਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਨਾਇ॥ ਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਸ਼ਿਪਾਕਰਕੈਪ੍ਰਕਤ
 ਹੋਇਨਾਇ॥ ਤਾਂਤੇਸੁਭਕਰਮੁਕੈਭੀਬੋਨਾਨਜਾਨੀਐ॥ ੧੩੪॥
 ਅਉਰਥਚਨਿਐਹੁਯੋ॥ ਜੈਸੇਮ੍ਰਿਤਕੁਪੁਰਖਆਪਨਾਕਾਰਜ
 ਆਪਿਕੋਊਨਹੀਕਰਸਕਤਾ॥ ਮਿਰਤਕੁਪੁਰਖਕੀਕਿਰਿਆਸਭਿਨੀ
 ਵਤੇਪੁਰਖਕਰਤੇਯੋ॥ ਤੈਸੇਇਸਤ੍ਰੀਵਾਨਪੁਰਖਮੈਸੁਭਕਰਮੁਕੀਸਕ
 ਤਿਆਪਣੀਕਛਿਨਹੀਰਹਿਤੀ॥ ਨਥਉਸਕੈਡੰਡਕਰਿਕੈਸੁਭਕਰ
 ਮੁਕੋਊਅਵਰਕਰਾਵੈਤਉਕਰੇ॥ ਅਪਨੀਸਕਤਿਤੇਹੀਨਹੋ॥ ਜੇਤੀਮ
 ਯਾਉਨਕੇਪਾਸਹੋਤੀਯੋ॥ ਤੇਤੀਹੀਉਸਕੈਛੁਕਾਇਸਆਵਤੀਯੋ॥

ਓਹੁਇਉ ਜਾਨਤਾਹੈ॥ ਜਿਮੈਤਉ ਆਪ ਨਿਰਪੰਨੈ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਥਿ
 ਕੁਓ ਭੁਗਤਿ ਕੈ ਸੇਕਰਉ॥ ੧੭੫॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁਹੈ॥
 ਜੈਸੇ ਸੁਆਮਿ ਕਠਾ ਅੰਨਖਾਇ ਕਰਿ ਫੇਰਉ ਕਲੇਦ ਕਰਿ ਡਾਰਤਾ
 ਹੈ॥ ਓਹੁ ਅੰਨ ਦੇਖਣੁ ਮਾਤਉ ਨਿਉਗਾਤਿਉ ਦਿਸ ਆਵਤਾਹੈ॥
 ਅਰ ਆਪਨੇ ਕਾਰਜ ਤੇ ਹੀ ਨਹੋਗਯਾਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਸੀਸਾਰੀ ਨੀਵਣੇਖ
 ਏਮਾਤਮਨੁ ਖਾਨਿਉ ਕੇਤਿਉ ਦਿਸ ਆਵਤੈਹੈ॥ ਪ੍ਰਆਗਿ ਜਾਨਿ
 ਕੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਕਾਰਜ ਤੇ ਹੀ ਨਹੋਗਏਹੈ॥ ਨਾਕਿਛੁ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਰੁਜਾਨਿ ਕੀ ਸਕਤਿ ਰਾਖਤੈਹੈ॥ ਨਾਕਿਛੁ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਕੀ
 ਸਕਤਿ ਰਾਖਤੈਹੈ॥ ਨਾਕਿਛੁ ਸੀਤਹੁ ਸਾਥਿ ਕੁਓ ਭੁਗਤਿ ਕੀ ਸਕਤਿ ਰਾ
 ਖਤੈਹੈ॥ ਸੁਰੁਕਾਰ ਜੁਤੇ ਹੀ ਨਹੋਗਏਹੈ॥ ੧੭੬॥ ਅਉਰ ਬਚਨੁ
 ਇਹੁਹੈ॥ ਜੇਏਕੁ ਲਾਸੀਤਥਾ॥ ਪ੍ਰਗ੍ਰਿਸਤਿ ਮਾਰਗੁ ਮੈਰਹਿਤਾ

ਥਾ। ਕੇਤੇ ਉਸ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਥੇ। ਜਬ ਉਸ ਕਾ ਸਗੀਰ ਛੁਟੇ ਲਾਗਾ। ਤਬ ਆ
 ਪਣੀ ਸਰਬੇਸ ਦਾ ਨਕ ਰਿਣੀ ਨੀ। ਤਬ ਕਿਸੀ ਕਹਿ ਆਸੀਤ ਨੀ
 ਤੁਮਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਥੇ। ਕਾਛਿ ਤੇ ਉਨ ਕੇ ਨਮਿਤੁ ਭੀ ਮਾਯਾਰਾ ਖਤੋ। ਸਭ
 ਹੀ ਪਦਾਰਥਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਅਰਥਿ ਉਠਾਇ ਦੀਏ। ਯਹਿ ਤੁਮਹੁ ਕਿ
 ਆਕੀ ਆ। ਤਬ ਸੀਤ ਉਸ ਕੇ ਉਤ੍ਰ ਦੀਆ। ਜੋ ਨਾ ਬਿਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੁਕੀ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਹੁਈ। ਤਬ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਉਂਇ ਨ ਕੇ ਸਰਾਬਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁ
 ਖੀਰਾ ਖੈਗਾ। ਅਰਨਾ ਬਿਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੇ ਹੀ ਨਹੁਏ। ਤਬ ਮੇ
 ਰੇ ਦੀਏ ਭੀ ਇਹ ਸੀਤੁ ਸਟੁ ਨ ਹੋਵੈਗੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਇਸੀ ਨਿਮਿਤ ਮਾਯਾ ਭੁੰ
 ਗਵਿਤ ਅਰਥਿ ਉਠਾਇ ਦੀਨੀ ਹੈ। ੧੭੭॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇ
 ਹੁਏ। ਸੀਤ ਹੁਕੇ ਬਚਨ ਹੁਕਾ ਅਹਾਤ ਮੁਠਿ ਹੀ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ। ਜਿਨ
 ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਮੈਗੇ। ਬਿਦਪਾਵਣ ਕੀ ਕਾਛਿ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਿ

ਸਕਾਹਿਰਦਾਗੋਬਿੰਦਪਾਵਣੇਹੀਕਾਕਛਨਹੀ। ਸੇਨਸੰਤਹੁਕਾ
 ਕੇਦੀਹੈ। ਨਸੰਤਹੁਕੇਬਚਨਹੁਕਾਕੇਦੀਹੈ। ਜੈਸੇਨਿਸਕੀਬਾ
 ਛੁਰੇਗਾਗਵਾਵਣੇਹੀਕੀਕਛਨਹੀ। ਸੇਬੈਦਹੁਸਿਉਅਰਬੈਦ
 ਹੁਕੇਅਉਖਟਹੁਸਿਉਬੇਪ੍ਰਵਾਹੁਗਹਿਤਾਹੈ। ਦੁਸਰਾਦਿਸਦਾਂ
 ਤਾਇਹੁਹੈ। ਜੈਸੇਦੁਰਾਚਾਰਣੁਇਸਤੀਸਤੀਨਹੀਹੋਇਸਕ
 ਤੀ। ਤੈਸੇਜੇਨੀਵਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰੀਤਸਿਉਬੇਮੁਖਹੈ। ਤੈਸੰਤ
 ਹੁਸਿਉਅਰਸੰਤਹੁਕੇਬਚਨਹੁਸਿਉਕੀਬੇਮੁਖਹੈ॥੧੭੮॥
 ਅਉਰਬਚਨਾਇਹੁਹੈ॥ ਜੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਭੁਜਨਿਥਿਨਆਨਦੇਵ
 ਸੇਵਕੇਮੁਕਤਿਹੁਆਚਾਹਿਤਾਹੈ। ਸੇਮੁਕਤਿਨਹੀਹੋਤਾ। ਜੈਸੇ
 ਰੋਨਕੇਤਮਕੇਦੀਪਕਸਾਥਿਟਾਰਿਆਚਾਹੈ। ਤੈਤਮਨਾਟਰੇਗਾ
 ਥਿਨਾਸੁਰਜ। ਜੈਸੇਸੁਪਨਨਰਿਤੇਵਾਇਆਸੀਖੀਚਹੈਤੈਨਾ

ਸੀਖੈਗਾ। ਜੈਸੇਮਾਟੀਕੀਗਉਸਿਉਦੂਪੀਆਚਾਹੈਤਉਨਪੀਟੈ
 ਗਾ। ਤੈਸੇਹੀਆਨਦੇਵਕੈਸੇਵਕੈਮੁਕਾਤਿਹੁਆਚਾਹੈਗਾ। ਸੋਮੁ
 ਕਤਿਕਬੀਨਹੋਵੈਗਾ। ੧੭੮॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ।
 ਕਿਸੀਸਾਧਸਿਉਸਾਧਜੂਨੀਕਾਦੁਖਪੂਛਿਆ। ਜੈਨੀਜੂਨੀ
 ਕਾਦੁਖਕੈਸਾਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਪਾਕਰਿਕੈਮੋਕਹੁਸੁਨਾਇਦੇਵਹੁ। ਤਬਉਸ
 ਸਾਧਕਹਿਆਮੇਰੇਸਨਮੁਖਥੈਠਨਾਹੁ। ਤਉਤਲੇਵਹੁ। ਤਬਸ
 ਪਨੇਤ੍ਰਮੁੰਦਕਰਿਸਰੀਰਕਾਤਿਜਾਗਕਰਿਦੀਆ। ਤਬਉਸਸਾ
 ਧਇਹੀਉਤ੍ਰਸਮਾਸ਼੍ਰਿਤਾ। ਅਪਨੇਹਿਰਦੇਮੈ। ਜੈਨਾਬਿਜੂਨੀ
 ਦੁਖਾਚਿਤਕਰੀਤਾਹੈ। ਮਹਾਂਭਾਰੀਦੁਖਹੈ। ੧੮੦॥ ਅਉਰ
 ਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਸੋਨਿਨਪੁਰਖਹੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਨਾਤੇਕਰਿਕੈਨੀ
 ਵਹੁਕੀਪ੍ਰਸਨਤਾਲੀਨੀਹੈ। ਤਨਿਮਾਨਿਪੰਨਿਸਤ੍ਰਿਵਿਛੁਅਪਨਾ

ਆਪਿ ਅਰਪੁਕੈ॥ ਤਿਨ ਕੇਉ ਪ੍ਰਪਾਰਿ ਮੇਸਰਤੀ ਪ੍ਰਸੰਨਹੁ ਅਗੈ॥ ਜੈਸੇ
 ਲਾਨੇ ਕੇਸ ਨਿਬੰਧ ਕਾਰਿ ਕੈ ਜਨੇਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਰੂਮੋ ਨਾਈਓ
 ਕੀ ਭੁਟਿ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਕੀ॥ ਸ੍ਰਬਤਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਲਾਨਾਇ
 ਨ ਕੇਉ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਹੀ ਸਨਿਬੰਧ ਕਾਰਿ ਕੈਇ
 ਨਹੁ ਨੇਸੇਵਾ ਕੀ ਨਿਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਜੀਵਹੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨਹੋਤਾ ਹੈ॥ ੧੮੧॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਰੂਪੀ ਚੰ
 ਦ੍ਰਮਾਂ ਹੈ॥ ਅਰਬੁ ਰੇਸੁ ਭਾਵਹੁ ਰੂਪੀ ਰਾਹਿ ਕ੍ਰੇਤਾ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਚੰਦ੍ਰ
 ਮੇ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਰਾਹ ਕ੍ਰੇਤ ਦੁਰਾਇ ਲੇਤਾ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਦਸੋ ਦਿਸਾਇ
 ਖੇਅੰਧੇ ਰਾਹਿ ਦਿਨਾਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਰਾਹ ਕ੍ਰੇਤ ਤੇ ਛੁਟਤਾ ਹੈ
 ॥ ਤਬ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਗਤਿ ਮੈ ਅਪਨੇ ਆਪ ਕਾਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਰ
 ਜਬ ਮਨਿ ਬੁਰੇਸੁ ਭਾਵਹੁ ਤੇ ਛੁਟਤਾ ਹੈ॥ ਸੁਬ ਮਨਿ ਵਿਖੇਰੀ ਆਨ

ਪ੍ਰਕਾਸਹੋਇਜਾਤਾਹੈ॥ ਚੰਦ੍ਰਮੇਕਾਨੇਪ੍ਰਕਾਸਿਹੈ॥ ਸੋਅਸਤਿਭੂ
 ਹੋਇਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰਗਿਆਨਕਾਪ੍ਰਕਾਸਆਧਨਾਸੀਰਹਿਤਾਹੈ॥
 ੧੮੨॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜੇਕੋਭੁਧਰਿਆਈਕਰੈ॥
 ਤਬਤਿਸਕੇਸਾਥਿਜਾਰਿਜਾਸੀਫੇਰਧਰਿਆਈਨਾਕਰੈ॥ ਅਰ
 ਜੇਕੋਈਭੁਲਾਈਕਰੈ॥ ਤਾਥਿਭੁਲਾਈਕਰਣੇਵਾਲੇਸਾਥਿਭੁਲਾ
 ਈਕਰਣੀਪ੍ਰਵਾਨਿਹੈ॥ ਤੇਜਾਬਿਕੋਈਪ੍ਰੀਤਨਕਰੈ॥ ਤਬਤਿਸ
 ਵੀਪ੍ਰੀਤਕਾਕਾਂਖੀਨਹੋਇਰੈ॥ ਜੇਨਰੁਹਇਹਮੇਰੇਸਾਥਿਪ੍ਰੀ
 ਤਕਰੈ॥ ਪ੍ਰਾਨੇਕੋਈਪ੍ਰੀਤਕਰੈ॥ ਤਾਥਿਤਿਸਕੇਸਾਥਿਪ੍ਰੀਤਕਰ
 ਨੀਪ੍ਰਵਾਨਿਹੈ॥ ਕਾਂਹਿਤੇਜਾਥਿਪ੍ਰੀਤਕਰਣੇਵਾਲੇਸਾਥਪ੍ਰੀਤ
 ਨਹੀਕਰੀਤੀ॥ ਤਾਥਿਕਿਸੀਜਨਮਇਸਕੋਆਸਕੁਕਰੀਤਾਹੈ॥
 ਅਰਉਸਕੋਆਸਕੁਕਰੀਤਾਹੈ॥ ਓਹੁਪ੍ਰੀਤਕੀਈਚਾਹਿਤਾਹੈ॥ ਅਰ

ਓਹੁ ਭੀ ਆਗੇ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਪਨਾ ਬੰਦ
 ਲਾ ਲੇਤਾ ਹੈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਅਉਰ ਬੰਦ ਨਿਏ ਹੁੰਦਾ ॥ ਏਕ ਬੰਦ
 ਕੋਈ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਨੀ ਕੇ ਸਨ ਮੁਖ ਹਾਥ ਨੇ ਨ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਕਿਉ ਸਿਖਾ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਸਿਖ ਕਹਿ
 ਆਸ ਚੇ ਪਾਤਸਾਹਿ ਮੈ ਸਾਂਤ ਦਾ ਨ ਮਾਂਗਤਾ ਹੈ ॥ ਫੇਰ ਹੁਕਮੁ ਹੋ
 ਇਆ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨੀ ਕੀ ਮੰਨੀ ਖੋਹਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਸਿਖ ਕਹਿ
 ਆਸ ਚੇ ਪਾਤਸਾਹਿ ਮੈ ਤਉ ਸਾਂਤ ਦਾ ਨ ਮਾਂਗਤਾ ਹੈ ॥ ਮੰਨੀ
 ਤੈ ਨਹੀ ਖੋਹਿਦਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਆਸੁਣ ਸਿਖਾ ਜੋ ਬਿਨਸੇ
 ਵਾਸਾਂਤ ਮਾਂਗਤਾ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨੀ ਕੀ ਮੰਨੀ ਖੋਹਿਦਾ ਹੈ ॥ ਭੁਲਾ
 ਇਹੁ ਗਾਲਿਦਾ ਸੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਾ ਦਿਹਾ ਬਿਨੇ ਨ ਜਾਣਦਾ ਸੀ
 ਕੇ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ॥ ਤਾ ਸਿਖ ਕਹਿ ਆਜੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ॥

ਗੁਰੂ ਅੰਗਦੁਨੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰਬਿ ਬਿਪ੍ਰਸੰਨ ਬੋ। ਫਿਰ ਹੁਕ
 ਅੰਗੇ ਅਗਾਤਾਂ ਤੇ ਤਨਿ ਮੰਨਿ ਪੈਨਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਰਪੈ ਕੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਕੇ ਉਕੀਨੀ ਬੀ। ਪ੍ਰਭਿ ਹੁਕਾਵ ਦੇਖੇ। ਜੈ ਸੇਵਾ ਬਿਨਾ ਸਾਂਤ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾ
 ਤੇ ਹੋਤੀ। ਜੇ ਇਹੀ ਹਾਥ ਜੇ ਕ੍ਰਿਅਾਂ ਤੇ ਸਾਂਤ ਮਿਲਤੀ। ਤਬ ਸਾਥਿ
 ਕੇ ਈਸੀਤਾ ਪਾਸ ਹੁਸਾਂਤ ਲੇਲੇ ਵਦਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਹਥਾਂ ਜੇ ਕ੍ਰਿਅਾਂ ਸਾਂ
 ਤ ਨਹੀ ਮਿਲਤੀ। ਤਬ ਸੇਵ ਕਰੇ ਇਕ ਰਿਕੂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਵਾ ਕਰ
 ਤਾਹੈ। ਤਬ ਹਾਥ ਜੇ ਕ੍ਰੇਤਾ ਵੇਨ ਜੇ ਕ੍ਰੇ। ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਉਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਰਿ ਕੈ ਸਾਂਤ ਦੇ ਤਾਹੈ। ਜੈ ਸੇਕ ਨਿਆ ਕਾ ਅਕਾਰ ਬਾਪ ਕੈ ਉਦਮੁ
 ਵਿਵਾਹੁ ਕਾ ਪਨ ਦੇ ਤਾਹੈ। ਜੇ ਕ ਨਿਆ ਕੈ ਵਿਵਹੁ ਕ ਨਿਆ ਕੈ
 ਵਿਵਹੈ। ੧੮੪॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਨਿਸ
 ਪੁਰਖ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭੁਜਨਿ ਹੈ। ਸੇ ਸਰਬ ਪੁਰਖ ਵਿਖੇ

ਸੇਸਟੁਪੁਰਖੈ॥ ਜੈਸੇਸਗਬਿਦੇਵਤਿਓਬਿਖੋਬਿਸਨਜੀਸੇਸਟਿਓ॥
 ਜੈਸੇਸਗਬਿਨਟੀਅਗੁਬਿਖੋਸੰਪੁੰਦ੍ਰਸੇਸਟਿਓ॥ ਜੈਸੇਸਗਬਿਪ੍ਰਬਤਹੁ
 ਬਿਖੋਸੁਮੇਰਪ੍ਰਬਤਿਸੇਸਟਿਓ॥ ਤੈਸੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਕੁਜਨਿਵਾਲਾਪੁਰਖਸ
 ਰਬਪੁਰਖੈਵਿਖੋਸੇਸਟਿਓ॥ ੧੮੫॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਓ॥
 ਜੈਗੁਣੁਅਰਅਉਗੁਣਦੇਨਹੁਪ੍ਰਮਾਤਮਾਤੇਉਤਪਤਿਓਏ॥ ਜੈਸੇਪ੍ਰ
 ਕਾਸਅਕਾਨਗੁ॥ ਦੇਨਉਹੀਏਕਟੀਪਕਤੇਉਤਪਤਿਓਏ॥ ਸੋਕਈਕਾਰ
 ਜਪ੍ਰਕਾਸਿਮੈਰਾਖਤੈ॥ ਅਰਕਈਕਾਰਜੁਕਾਜਰਿਮੈਰਾਖਤੈ॥ ਇ
 ਸਪ੍ਰਕਾਰਜਾਨਕਾਰਿਜਾਰਿਜਾਸੀਜਨਹੁਵਿਚੰਨਖੇਧਉਠਾਇਛੋਡੀਓ॥
 ਅਰੁਅਪਣੇਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੇਪਾਵਣੇਕੇਕਾਰਜਮੈਲਗੋਰਹਿਤੇਓ॥ ਗੁਨਅੰ
 ਗੁਨਕਿਸਾਕਾਨਹੀਦੇਖਤੇ॥ ੧੮੬॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਓ॥ ਜੈਸੇਸੁ
 ਪਨਿਪਦਾਰਥਿਸੁਪਨਮਹਿਸਤਿਭਾਸਤੈ॥ ਅਰਬਣੇਕਛੁਨਹੀ॥ ਤੈਸੇ

ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮਾਂਡਬ੍ਰਹਮੁਕੀਚੈਤਨਤਾਵਿਖੇਖਜੇਹੈ॥ ਪ੍ਰਚਿਹੁਕੀਅਸਤਿਹੈਘਟੇ
 ਕਾਛਿਨਾਹੀ॥ ਇਸੀਨਿਅੰਈਸਭਿਸ੍ਰਿਸਟਾਂ॥ ਸੁਪਨਿਕਿਆਅਰਜਾਗ੍ਰ
 ਤਿਕਿਆਸਭਿਕੁਰਮੁਮਾਤ੍ਰੇਹੈ॥ ਕੇਵਲਿਏਕਬ੍ਰਹਮਸਤਾਇਸਥਤਿਹੈ॥
 ਨਿਸਕਾਸ੍ਰਿਸਟਕਚਨਿਭਾਸਤਾਹੈ॥ ੧੮੩॥ ਅਉਰਬਚਨਿਏਹੁਹੈ
 ॥ ਜੇਕਿਸੀਕ੍ਰਿਸਤੀਸਾਧਗੋਬਿੰਦੁਲੋਕਕੀਸੇਵਾਕੀਨੀਥੀ॥ ਫਿਰਗੋਬਿੰ
 ਦੁਲੋਕਕਹਿਆਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕੈ॥ ਜੇਤੈਹਮਾਰੀਥਹੁਤਸੇਵਾਕੀਨੀਹੈ॥ ਤਾਂ
 ਤੈਤੁਮਕੋਹਮਾਇਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦੇਤੈਹੈ॥ ਤੈਹਿਰਦੇਮੈਰਾਖਣਾ॥ ਤੇਰੇਨੀਅਕੇ
 ਕਾਮਅਵੈਰਾ॥ ਸੋਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾਇਹੁਹੈ॥ ਜੇਤੇਰਾਗੋਬਿੰਦੁਖਿਨਾਸਹਾਈ
 ਕੋਊਨਹੀ॥ ਫਿਰਉਸਸਾਧਕਹਿਆ॥ ਸੁਮੀਨੀਇਸਥਾਤਕਾਪਤਾ
 ਮੇਕਹੁਕਛੁਨੇਤ੍ਰਹੁਸਾਧਿਦਿਖਾਈਐ॥ ਜੇਮੈਕੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਜਨੈਜੇਮੈ
 ਰਾਗੋਬਿੰਦੁਖਿਨਾਸਹਾਈਕੋਊਨਹੀ॥ ਮੇਰੇਕੋਊਕਟਿਥਵਾਲੇਮਾਨੁਖਸ

ਰਿਮਿਤ੍ਰੁਸਤੈਯੋ॥ ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਪਤੇ ਦੇਖੋ ਬਿਨਾ ਮਾਨਤਾ ਨਾਹੀ॥
 ਫਿਰਗੋ ਬਿੰਦੁ ਲੇਖਕ ਹਿਆ॥ ਭੁਲਾਤੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇਤ੍ਰ ਹੁਸਾਥੇ ਪਤਾ ਦੇ
 ਖਲਹਿ॥ ਕੁਟਿ ਬਥੀ ਚਕੋ ਉਮਨੁ ਖਤੇ ਰਾਬਹੁਤਾ ਪਿਅੰਬੁ ਗੁੰਗੇ॥ ਤਬਿ
 ਉਸਸਾਧਕ ਹਿਆ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਇਸਤੀ ਹੈ॥ ਅਰਮਾਤਾਂ ਤੇਹ
 ਮਾਰਾ ਗ੍ਰਹਿ ਭੀ ਨਿਆਰਾ ਹੈ॥ ਫਿਰਗੋ ਬਿੰਦੁ ਲੇਖਕ ਹਿਆ॥ ਭੁਲਾਤੂੰ
 ਇਉਂ ਕਰਿ॥ ਤੂੰ ਤੈਰਾ ਰਾਇ ਨਰੋਰੀ ਬਣਾ॥ ਫਿਰਕ ਛੁਕਾਲਾ ਪਾਇਕ
 ਰਿਕੋਈ ਤੁਏ ਬੁਲਾਵੈ ਤਉ ਬੋਲ ਨਾਹੀ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਮੰਦ ਕਾਰਿ ਬਿਸਰਾਤੀ
 ਇਦਿ ਖਰਾਵੁ ਹੁ॥ ਅਰਐ ਸਾਹੋ ਇਦਿ ਖਰਾਵੈ॥ ਜੇ ਇਸਤੀ ਭੁਲੀ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਨਾ ਨੈ॥ ਜੇ ਇਹ ਅਥਿ ਮਰਤਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਮੰਦਰ ਹੁਸਚੇਤੁ ਹੁ
 ਇਰਹੁ॥ ਤੇ ਉਸਦੇ ਲੇਖੇ ਖਲੋ॥ ਜੇ ਦੇਖਾਂ ਇਸਤੀ ਬਿਆਕਰਤੀ ਹੈ
 ॥ ਤਬ ਉਸਸਾਧ ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ॥ ਜੇ ਉਸਗੋ ਬਿੰਦੁ ਲੇਖਕ ਹਿ

ਆਖਾ ਤਾ ਬਿਭਿਰੇ ਗੀ ਬਾਣਿਆ ਤੇ ਮੁਖੀ ਅਰਾ ਕਰਿ ਦਿਖਰ
 ਏਆ ॥ ਇਸ ਤੀ ਬਹੁ ਤੇ ਰਾ ਬਲਾਇ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਬੋਲਿ ਓਨਾ ਹੀ ਕਿਤੇ
 ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਇਸ ਤੀ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਨਿਆ
 ਜੋਇ ਗੁਆ ਬਿਮਰਤਾ ਹੋ ॥ ਤੇ ਮੈ ਚਾਰਾ ਦਿਨ ਰੋਵਣਾ ਪੀਟਣ ਹੋਇ ਗ
 ॥ ਅਰੋ ਦੀ ਭੀ ਨ ਪਾਵਣੀ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪਾਰਿ ਮੈ ਪਕਵਾਨਿ ਬੈਠ
 ਕੈ ਪਾਇ ਲੇਵੀਏ ॥ ਤਾ ਇਹ ਗਾਇ ਕੇ ਮਨਿ ਦਿਖੋ ॥ ਇਸ ਤੀ ਕੋਠੇ ਮੈ ਵ
 ਸੀ ਗਈ ॥ ਤੇ ਪਕਵਾਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਪਾਇ ਲੀਆ ॥ ਫਿਰ ਭੁਲੇ
 ਭੁਲੇ ਜੋ ਭੁਖ ਲੁਖੇ ਸੋ ਉਤਾਰੇ ॥ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਜੋ ਵਰ੍ਹੇ ਮੇਲ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਥਾਸੇ
 ਭੀ ਉਤਾਰ ਗਏ ॥ ਅਰ ਮੋਟੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰ ਲੀਏ ॥ ਜੋ ਮੈ ਮਰਣ ਪ੍ਰ
 ਬੈਸ ਲਾਹੇਇ ਗਾ ॥ ਮੈ ਲੇਜੋ ਹੋਵਾ ਹਿਸੇ ਮੋਟੇ ਜੀ ਬਸਤ੍ਰ ਹੋਵਾ ਹਿ ॥ ਨ
 ਬੈਠੇ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ਨਿਕਸੀ ॥ ਤਬ ਹੋਵੀ ਮੈ ਨਦਰਿ ਕੀਨੀ ॥ ਜੋ ਜੋ

ਵਸਤਿਬਾਹਿਰਪਰੀਖੀਸੋਸਭਿਅੰਤ੍ਰਲੋਰਾਖੀ। ਏਹੁਜੇਹੋਬਹੁਤਕਾ
 ਰਨਕੀਨੇ। ਜੇਇਹੁਆਬਿਮਰਤਾਹੈ। ਈਹਾਂਲੋਕਬਹੁਤਆਵਹਿਗੇ
 ॥ ਕੋਈਵਸਤਿਛੁਪੀਨਜਾਇ। ਬਹੁਤਜੀਵਰਾਖੀਜੀਸੰਭਾਲਰਾਖਾ
 ॥ ਨਾਬਿਸਭਿਕਾਰਨੁਅੰਦਰਿਬਾਹਿਰਕੇਕਰਿਰਹੀ। ਤਬਰੁਰਤਾਕੇ
 ਮਾਤਾਪਿਤਾਪਾਸਜਾਇਖੜੀਹੋਈ। ਨਾਇਕੇਕਹਿਆਜੇਬੋਟਾ
 ਤੁਮਾਰਾਬੇਸੰਭਾਲਪੜਾਹੈ। ਮੈਬਲਾਇਰਹੀਹੈ। ਬੋਲਤਾਨਹੀ
 ॥ ਤਾਬਿਮਾਤਾਂਪਿਤਾਦਉਨ੍ਹੇਆਏ। ਤੇਓਹੁਅੰਦ੍ਰਹੁਸੁਚੇਤਰਹਿਆ
 ॥ ਏਸਤ੍ਰੀਕਾਤ੍ਰੀਸਭਿਤਮਾਸਦੇਖਿਆ। ਨਾਬਿਲੋਕਬਹੁਤਆ
 ਏਦੇਖੇ। ਤਾਬਿਉਨਕੇਚੰਗਾਤੁਲਾਅਰੋਗੀਹੋਦਿਖਰਾਇਆ।
 ਫਿਰਉਹਾਂਤੇਉਠਕਰਿਗੇ। ਬਿੰਦੁਲੋਕਪਾਸਿਆਇਆ। ਤੇਸਭਿਹਰੀ
 ਕਤਿਅਪਨੀਇਸਤ੍ਰੀਕੀਕਹਿਸੁਨਾਈ। ਬਹੁਤਕਹਿਆਜੇਸੁਮੀਜੀ

ਤੁਮਹੁਸਾਚਕਹਿਆਥਾ। ਜੇਤੇਰਗੋਬਿੰਦਬਿਨਾਸਹਾਈਕੋਉਨ
 ਹੀ। ਸੋਇਹੀਤਮਸਾਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਸੇਅਪਨੀਆਂਅਖਹੁਸਿਉਦੇਖ
 ਆਇਆਂਹੋ। ਫਿਰਗੋਬਿੰਦਲੋਕਕਹਿਆ। ਨਾਬਿਦਿਸਤ੍ਰੀਮਿਤ੍ਰ
 ਹੋਤੀ। ਤਾਬਿਤੇਰੇਕਉਮਰਤਾਦੇਖਕਾਰਿਕੋਈਦੈਦਬੁਲਾਵਤੀ।
 ਕੋਕਾਛਿਦਾਨਪੁਨਕਰਾਵਤੀ। ਸੋਇਹੁਕਾਰਜਕੋਉਨਕੀਨਾ। ਅਪਨੇ
 ਪ੍ਰੇਜਨਿਕੇਕਾਰਨੁਸਿਧਕਰਤੀਰਹੀ। ਜੇਤੂੰਸਭਿਕੁਟੰਬਤੋਪ੍ਰਮਮਿਤ੍ਰ
 ਜਾਨਤਾਥਉਸਕੀ। ਤਉਬੀਤੇਰੇਨੀਅਕੀਕੁਲਾਈਕਛਿਨਾਚਿਤਵ
 ਤੀਕੁਈ। ਸੋਅਉਜੋਕਟਿਬਹੈ। ਸੋਤੋਰੇਸਿਉਅਗੋਹਿਬੈਪ੍ਰਵਾਹੈ
 ਉਨਹੁਨੇਕਉਕੁਲਾਈਤੇਰੀਚਿਤਵਣੀਹੈ। ਤਾਂਤੇਕੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਤ੍ਰਿਜ
 ਣਲੇਹੀ। ਜੇਮੇਰਗੋਬਿੰਦਬਿਨਾਸਹਾਈਕੋਉਨਹੀ। ਤੁਮਹੀਕੋਇ
 ਹੁਤਮਾਸਾਦਿਖਾਵਣਾਥਾ। ਹਮਤਿਆਗੋਹੀਕੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਜਾਨਤੇ

ਹੋ॥ ਜੇਕੁ ਟਿਬਕੇ ਲੋਕੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੇ ਦਗਾ ਧਾਨ ਬਨਾਏ ਹੋ॥ ਸੋਇ ਹੁਕੁਲੀ ਧਾ
 ਤੁਹੁਈ ਹੋ॥ ਜੇ ਤੇ ਅਪਨੀ ਆਖਹੁ ਸਿਉ ਤਮਾਸਾ ਹੋਖਲੀ ਆਹੋ॥ ਸੋਏ ਕ
 ਕਾਪਤਾ ਲੋਕ ਰਿਸ ਕੁ ਟਿਬਕੇ ਲੋਕ ਐਸਾ ਹੀ ਜਾਨਿ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਅਪਨੇ ਮਨ ਰਖੇ ਹੋ
 ਤੀ ਹੋ॥ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਸਹਾਈਗੋ ਬਿਦੁ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਆਬਿ ਇਉ ਕਰਣਾ ਪ੍ਰਦ
 ਨਾ ਹੋ॥ ਜੇ ਅਪਨ ਤਨਿ ਮਾਨਿ ਪੈਨ ਗੋ ਬਿਦੁ ਕੇਨ ਤੇ ਉਪ੍ਰਖਰ ਚੁਕਰੀ ਐ॥ ਅ
 ਰੁਰਤ ਲੁਕੁ ਟਿਬਕੇ ਬੀਚ ਹੋਇ॥ ਤਾ ਬਿਓਹੁ ਸਾਧਗੋ ਬਿਦੁ ਲੋਕ ਕਾ ਉਪ
 ਦੇਸ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਾਇਆ॥ ਜੇ ਉਭੈ ਸਕੇ ਗੋ ਬਿਦੁ ਲੋ
 ਕ ਕਹਿੰਦੀਆ॥ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਉਸ ਕੀਆ॥ ਦੁਰਤ ਲੁਕੁ ਟਿਬਕੇ ਸਿਉ ਮਿਲੀਯ
 ਯੀ॥ ਅਰਮਾਯਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇਨ ਤੇ ਉਪ੍ਰਖਰ ਚੁਕਰੀ॥ ਤੇ ਮਨਿ ਅਪਨੇ ਕਉ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਸਾਧਿ ਜੋ ਨਰਾਖਿਆ॥ ੧੮੮॥ ਅਉਰ ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੋ॥
 ਮਨਿ ਰੂਪੀ ਜੋ ਬਿਰਛੁ ਹੋ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਉਪ੍ਰਦੇਇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਫਲਿ ਪੜਤੈ ਹੋ॥ ਏ

ਕਸੁਰੁ ਦੂਜੇ ਅਸੁਰੁ। ਸੋ ਸੁਰੁ ਹੀ ਫਲਿ ਪਥੈ। ਅਸੁਰੁ ਕੋ ਉਨ ਪਥੈ। ਪੂਜਾ ਬਿ
 ਰਾਖਾ ਸੁਰੁ ਚੁਭੇ ਹੋਇ। ਜਿਨਹੁ ਪੁਰਖ ਹੁਤੇ ਰਾਖੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਹੁਈ ਹੈ। ਅਨੁ
 ਪੀਧਿ ਰਹੁ ਉਪ੍ਰਾ। ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਰਹੁ ਉਪ੍ਰਾ ਸੁਰੁ ਹੀ ਫਲਿ ਲਾਗੈ। ਅਸੁਰੁ ਫਲਿ
 ਨਹੀ ਲਾਗਤੈ। ਬਹੁਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਨਿਆਂ ਈਓਰੁ ਪੂਜਾ ਨੇਗਾ ਹੁਈ ਹੈ।
 ਅਗ ਜਿਨਹੁ ਤੇ ਰਾਖੀ ਨਹੀ ਹੁਈ। ਤੋ ਕੋ ਟਿਕਲ ਪੁਕਲ ਪਾਂਤੁ ਦੁਖ ਦੇਖਤੇ
 ਫਿਰਹਿਗੇ। ਅਰਸੀ ਸਾਰ ਸਾਗਰਿ ਮੈ ਭੁਰਮਤੇ ਫਿਰਹਿਗੇ। ੧੮੬॥
 ਅਉਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਏਹੁ ਹੈ। ਅਵਗਾ ਬਿਰਹੁ ਕਉ ਜੈ ਫਲਿ ਲਾਗਤਾ ਹੈ। ਸੋ
 ਈਸਰੁ ਇਛੁ ਆ ਅਨਿਸਾਰ ਫਲਿ ਲਾਗਤਾ ਹੈ। ਅਰਮਾਨਿ ਰੂਪੀ ਬਿਰ
 ਹੁ ਸਾਥਿ ਜੈ ਫਲਿ ਲਾਗਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਜੀਵ ਕੀ ਇਛੁ ਆ ਅਨਿਸਾਰ ਫ
 ਲਿ ਲਾਗਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਬਿਨੀਵ ਕੀ ਇਛੁ ਆ ਅਨਿਸਾਰ ਫਲਿ ਨ ਲਾ
 ਗੈ। ਤਾ ਬਿਨੀਵ ਕੋ ਨਰਕ ਸੁਰਗੁ ਕੋ ਨ ਭੁੰਠਾਵੈ। ਨਰਕ ਸੁਰਗੁ ਜੈ ਭੁੰਠਤ

ਤੇ ਸੇਤ ਬਹਿ ਕੁੰਠਤਾਹੈ। ਨਾ ਬਿਨੀਵ ਕੀਇ ਛਿਅਸਾਥਿ ਮਿਲਤੀਹੈ। ਸੁਰ
 ਇਛਿਅਕਾਫਲਿ ਸੁਰ ਕੁੰਠਤਾਹੈ। ਅਰ ਅਸੁਰ ਇਛਿਅਕਾ ਅਸੁਰ
 ਫਲਿ ਕੁੰਠਤਾਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਨਾਰਿਯਾਸੀ ਕਉ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਚੇਤੀ ਮਨ ਉਪ੍ਰਥਾ
 ਹਿਤੀਹੈ। ਕਾਂਹਿ ਤੇ ਜੇ ਸੁਚੇਤੀ ਹੀ ਕੇ ਅਸਰੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਣਾਹੈ। ਜੈ ਸੇਕ
 ਹਿਅਾਰੁ ਰੂਨਾਨ ਕਸਾਹਿ ਧ੍ਰਾ। ਏਮਨਿ ਮੇਰਿਅਤਾ ਛੁਟਸੀਨਾਂ ਭਰਮ
 ਚੁਕਾਇਸੀਰਾਂ ਮੁ। ਤਾਂ ਤੇ ਮਨਿ ਕੰਧਾਰੀ ਧਾਰੁ ਉਪਦੇਸਕ ਰਿਕੈ। ਮਨਿ ਸਿ
 ਉਪ੍ਰਥਾ ਨਤਨਿ ਕਰਵਾਵਣਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਹੈ। ੧੬੦॥ ਅਉਰ ਬਠਨਿ
 ਇਹੁਹੈ। ਅਵਰੁ ਬਿਰਛੁ ਕਾਫਲਿ ਜੈ ਪ੍ਰਪਕਹੋਤਾਹੈ। ਸੋਖਟਿ ਮਾਸ
 ਧੀਤਿਅਾਂ ਪ੍ਰਪਕਹੋਤਾਹੈ। ਅਰ ਮਨਿ ਰੁਪੀ ਬਿਰਛੁ ਸਾਥਿ ਜਿਸ ਸਮੇ
 ਫਲਿ ਪਕੁਤੈਹੈ। ਉਸੀ ਕਾਲ ਮੈਫਲਿ ਹੋਤੇ ਜਾਤੈਹੈ। ਸੋਫਲ ਜੈਹੈ ਸੋ
 ਸੰਕਲਪੁਹੈ। ਅਰ ਫਲਿ ਕਰਮੁਹੈ। ਮਨਿ ਉਪ੍ਰਸੰਕਲਪਹੁਕਾ ਬਨਾਰਖੁ

ਲਾਘਹਿਤਾਹੈ। ਜਾਬਿਸੀਕਲਪੁਕਿਸੀਕਰਮੁਕਾਉਠਤਾਹੈ। ਤਬਤਤਿਕਾਲ
 ਉਸਸੀਕਲਪੁਕਿਕਰਮੁਕਾਰਿਡਾਰਤਾਹੈ। ਤਾਂਤੇਜਾਹਿਸਾਸੀਉਸਸੀਕਲਪੁ
 ਆਦਿਰਿਦੇਵੈ। ਅਰਉਸੀਸੀਕਲਪੁਕਾਕਹਿਆਮਾਨੈ। ਜੇਸੀਕਲਪੁ
 ਤਿਥੀਠਾਰਸਾਥਿਮਿਲਿਅਦੇਖੈ। ਅਰਲੋਕਪੁਲੋਕਮੈਅਪਨੀਪਤਿਰ
 ਹਿਆਵਦੀਦੇਖੈ। ਅਵਰੁਸੀਕਲਪੁਕਿਤਿਆਗਦੇਵਣਾਪ੍ਰਵਾਨਿਹੈ।
 ੧੮੧॥ ਅਉਰਬਚਨਿਦਿਹੈ। ਜਿਨਹੁਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖਪ੍ਰਜਤਨ
 ਕੀਆਹੈਸੁਰੁਕਰਮਹੁਕਾ। ਤਿਨਕਾਸੁਜਸਿਖੰਡਹੁਬ੍ਰਹਮੰਡਹੁਮੈਵਰਤਿ
 ਆਹੈ। ਜੇਸੇਸੁਕਦੇਵਸੁਵਾਮੀਥੀਆਦਿਲੋਕਰਿ। ਅਵਰੁਅਨੇਕਸੰਤ
 ਹੁ। ਜੇਪੁਰਖਪ੍ਰਜਤਨਿਕਰਿਕੈਜੇਥਿਖਅਹੁਕਾਤਿਜਾਗਕੀਆਹੈ।
 ਸੋਤਿਨਕੀਆਂਸਾਖੀਆਂਅਰਪ੍ਰਮਾਣੁਕਰਿਬੇਦਹੁਸਾਸਤ੍ਰਹੁਮੈਵਰਤਿ
 ਆਹੈ। ਅਰਉਨਕੀਆਂਸਾਖੀਆਂਕਰਿਕਰਿਜਗਤਿਪ੍ਰਸੰਨਪਨਾਹੈਤ

ਹੋ॥ ਅਗਨਿਨਹੁ ਪੁਰਖ ਹੁਤੇ ਪੁਰਖਾ ਗਥਿਨਾ ਹੋਇਆ॥ ਤੇਥਾਂ ਤ੍ਰਹੇਇ ਕੇ
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਚਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੋ॥ ਅਗਮ ਛਲੀਆਂ ਕੀਆਂ ਜੂਨਾ ਹੋਇ
 ਕੇ ਬਜਾਗ ਬਿਕਾਵਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੋ॥ ਅਰਉ ਨ ਕੇਸਰੀ ਰਹੁ ਕਉ ਜਗਤਿ ਭੁ
 ਛ ਨਿਕਰਤਾ ਹੋ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਅਨੇਕ ਦੁਖ ਅਨੇਕ ਜੂਨ ਜਨਮ ਕੇ ਦੇਖਤੇ ਫਿ
 ਰਤੇ ਹੋ॥ ੧੯੩॥ ਅਉਰ ਬਠਾਨਿ ਇਹੁ ਹੋ॥ ਆਬਿਕੁ ਸੰਗ ਕਾਵ
 ਖ ਬੂਨਿ ਕਰਤੇ ਹੋ॥ ਜੇ ਦੇਕ ਗਉ ਵਾਟੇ ਚਲੀ ਜਾਤੀ ਥੀ॥ ਉਸ ਕੇ
 ਏਕ ਖੇਤਾ ਪ੍ਰਾਯਾ ਖੇਤ ਖਾਵਤਾ ਦਿਸਾਇਆ॥ ਤੇ ਖੇਤੇ ਕਉ ਗਉ ਦਿ
 ਸਾਇ॥ ਤਾ ਖੇਤੇ ਕਹਿ ਆਹੇ ਗਉ ਤੂੰ ਗੁਮੇਰੀ ਨਿਆਂ ਈ ਆਉਂਦਾਰਿ
 ਆਖੇਤ ਖਾਉ॥ ਜਾਬਿਹਾਰਿ ਆਖੇਤ ਖਾਵੈ ਗੀਤ ਬਦੁਇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਜੀ
 ਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤੁ ਰਹੇਗੀ॥ ਗਉ ਕੇ ਅੰਤ ਜੇ ਹਰੇ ਖਾਵਣੁ ਕਾਲੇ ਭਉਤ ਪਾਤਿਭੁ
 ਯਾ॥ ਖੇਤੇ ਕਾ ਬਠਾਨਿ ਮਾਨ ਕਰਿ ਖੇਤ ਮੇਂ ਆਇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਆ॥ ਏਕ

ਗਿਗ੍ਰਸਮੁਖਮੈਲੀਆਥਾ। ਜੇਖੇਤਕਾਪਸਮੁਓਪਰਸੇਦੇਨ੍ਹਕੇਆਇ
ਨਾ। ਖੇਤੇਜੇਖਸਮੁਕੇਆਵਤਾਦੇਖਿਆ। ਸੋਓਹੁਤਸੀਪਰੰਗੀਛਾਟ
ਰਕੇਚਲਦਾਰਹਿਆ। ਤੇਗਊਉਸਨੇਫਨਿਲੀਨੀ। ਗਊਕੇਫਾਨਿਕਰ
ਸੀਗੁਹਨੁਅਸਿਥਾਨੁਉਸਨੇਉਗਾਂਡਿਗਾਇਛੋਡਿਓਆ। ਜੇਮਾਤਿਗਊ
ਖਸਮੁਗਊਕੇਦੇਖਕਰਿਛੁਡਾਇਲੇਜਾਤਾਹੈ। ਤਾਂਤੇਗਊਕੇਦੇਖੇਗੀ
ਈਨਾਹੀ। ਅਰਏਕਮਨਿਮੈਅਉਰਸਿਆਣਪਚੀਛਾਗੀ। ਇਹਗਊ
ਬੁਖਤਿਖਾਕਰਿਦੁਖਪਾਏ। ਜੇਫੇਰਖੇਤਖਾਵਣਨਾਵੈਗੀ। ਤਬਕੇ
ਤਾਂਦੇਨਗਊਉਗਾਂਡਿਗੀਰਹੀ। ਅਰਬੁਖਤਿਖਾਕਰਿਕੈਬਹੁਤਤੇਬਹੁਤ
ਅਤਿਅਤਿਦੁਖਪਾਇਆ। ਓਹੁਖੇਤਕਾਪਸਮੁਛੋਡੇਨਾਹੀ। ਅਰਪਾਣ
ਮਾਤ੍ਰੀਨਪੀਲਾਵੈ। ਫੇਰਨੂੰਛੋਡਤੇਫਿਰਤੇਬੋਗਊਵਾਲੇ। ਉਨਕੈਕਹੀ
ਸੋਉਦਸਿਪਨੀ। ਤਾਬਿਓਹੁਆਇਕੈਛੁਡਾਇਲੇਗਏ। ਅਰਅਪਨੇਰ

ਮੇਲੇ ਆਏ। ਤਾਬਿਉਨੇ ਨੇ ਇਉਂ ਗਣੀ। ਜੇ ਇਹੁ ਗਉ ਪ੍ਰਾਦੇਖੇ ਤਖਾ
 ਫੁਟੁ ਹਿਲੀਐ। ਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਕੇ ਕਿਸੀ ਦ੍ਰਿੜ ਚੰਪ ਨਿਸਾਥਿ ਥਾਂ ਪੀਐ। ਮ
 ਤੇ ਰੋਨ ਕੇ ਛੁਡਾਇ ਜਾਵੈ। ਤਾਬਿਉਨੇ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਕੈ ਥਾਂ ਪਛੋਰੀ।
 ਅਰਜਾ ਬਿਵਾਰਿ ਸਾਥਿ ਮਿਲਾਵਣੇ ਜਾਵੈ। ਤਾਬਿ ਕਿਸੀ ਪੁਸਟੁ ਬਲ
 ਦੁਸਾਥਿ ਗਾਲਿ ਜੇ ਨ ਕੇ ਛੋਰੇ ਜੇ ਵਾਰਿ ਸਾਥਿ ਮਿਲੀ ਰਹੈ। ਹਰਿ ਆ
 ਖਾਵੁ ਹਿਲੀਐ। ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਕਸੁ ਨ ਜਾਵੈ। ਅਰਥਿ ਹੁ ਬਲ ਦੁ ਬਹੁਤ
 ਬਲੀਥਾ। ਅਰਗਉ ਨਿਰਥਾ ਲਿਖੀ। ਬਾਲਿ ਦੁ ਚੰਸਗਉ ਕੈ ਅਪਨੀ
 ਇਛੁ ਆ ਅਨਿਸਾਰ ਲਈ ਫਿਰੈ। ਨਗਉ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪੀਵਣੇ ਦੇਇ।
 ਨਗਉ ਕੈ ਘਾਸ ਖਾਵਣੇ ਦੇਇ। ਫਿਰ ਜਿਸ ਕਿਸ ਸਮੇ ਉਸਗਉ ਕਉ
 ਰੂਤੇ ਬਿਸਾਮ ਕਰਣੇ ਦੇਇ ਜਨਾਂਹੀ। ਤਾਬਿ ਰਉਰੀ ਪਰਮ ਦੁਖੀ ਹੋਈ
 ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਗੇ ਪੁਕਾਰ ਕੀਨੀ। ਜੇ ਹੋ ਪੁਰਨਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ

ਮੈਏਕਬਚਨਿਕੁਸੰਗੀਕਾਮਾਨਿਆਥਾ। ਸੋਇਤਕਰਿਮੈਏਤਾ।
 ਅਪਾਰਦੁਖਪਾਇਆਹੈ। ਸੋਚਸਮੇਰੇਦੁਖਕਾਜਾਤਵਾਤੁਹੀਹੈ।
 ਅਉਰਕੋਉਨਗੀ। ਤੇਉਨਕੋਤੁਕੈਸਾਨੁਖਦੇਵੈਗਾ। ਨਿਨਕੀਸਮੁ
 ਹੁਆਰਨਾਕੁਸੰਗੀਆਮੈਬੀਤੀਹੈ। ਅਰਸਰਾਖਿਆਰਜਾਉ
 ਨਕੀਕੁਸੰਗੀਅਹੁਹੀਕੇਬਚਨਹੁਕਿਆਨਤੇਰਹੈ। ਵਿਜਾਪੈਉਨ
 ਕੈਕੈਸਾਨੁਖਹੋਇਗਾ। ੧੮੩॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਜੇਮਾ
 ਯਾਰੂਪੀਏਕਬੰਦੀਖਾਨਾਹੈ। ਨਿਨਹੁਪੁਰਖਕੈਅੰਤਕਾਛਿਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਕੀਪ੍ਰੀਤਨਾਹੀ। ਤਿਨਕੀਮਾਯਾਰੂਪੀਬੰਦੀਖਾਨੇਮੈਕੈਦਕਰਿਛੋ
 ਰਿਓਆਹੈ। ਅਰਜੇਬੰਦੀਖਾਨੇਮੈਹੋਤੇਹੈ। ਤਿਨਕੋਪਗੋਮੈਬੇਨੀ
 ਆਂਕੁਹੋਤੀਆਹੈ। ਅਰਗਾਲਿਮੈਤਕਹੋਤੇਹੈ। ਅਰਮਾਯਾਕੋਪ
 ਧੇਜੇਹੈ। ਸੋਏਹੀਪਗੋਮੈਬੇਨੀਆਂਹੈ। ਅਰਆਸਾਤਿਸਨਾਰੂਪੀ

ਗਾਇਮੈ ਤਉ ਕਹੈ॥ ਅਰਜੇ ਬੰਦੀ ਖਾਨੇ ਮੈ ਹੋ ਤੈ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਤਮਾਸਾ
 ਦੇਖਣੁ ਭੀ ਕੋਊ ਨਹੀ ਮਿਲਤਾ॥ ਸੋ ਸੰਗਤਿ ਰੂਪੀ ਤਮਾਸੇ ਤੇ ਭੀ ਮਾ
 ਯਾਧਾਰੀ ਹੀ ਨਰ ਹਿ ਤੈ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਪਉਨ ਪ੍ਰਮੇ ਸਰਕੀ ਧਾਰਤਾ
 ਹੈ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭੀ ਮਾਯਾਧਾਰੀ ਹੀ ਨਰ ਹਿ ਤੈ ਹੈ॥ ਅਰਜੇ ਬੰਦੀ ਖਾਨੇ
 ਮੈ ਹੋ ਤੈ ਹੈ॥ ਸੋ ਭਲੇ ਭੋਜਨੁ ਭੋਭੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰਹਿ ਤੈ ਹੈ॥ ਸੋ ਭੁ
 ਲੇ ਭੋਜਨਿ ਈਹਾਂ ਸਾਂਤ ਸਮਾਧ ਕਾ ਸੁਖੋ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤ
 ਰਹਿ ਤੈ ਹੈ॥ ੧੯੬॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੋ ਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਧ
 ਸਿਉ ਸਾਧ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਰਹਿਤ ਪੂਛੀ॥ ਜੇ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਕਿ ਆਰਹਿਤ
 ਹੈ॥ ਤਾ ਬਿਸਾਧ ਉਤਰੀ ਆ॥ ਅਰਕਹਿ ਆ ਜੇ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਇਹ
 ਰਹਿਤ ਹੈ ਸੋ ਸੁਣੇ॥ ਜੇ ਸੰਤ ਨਨਿ ਥਾ ਸੀ ਤੈ ਸਾਚਿ ਦੇਸ ਕੇ ਹੈ॥ ਅ
 ਰਨਗਾਰਿ ਸੰਤ ਹੁਕਾ ਬੇਰਾ ਮੁਖੁ ਰਾਹੈ॥ ਅਰਘਰਿ ਸੰਤ ਹੁਕਾ ਸੰ

ਤੇਖਰੂਪੀਹੈ॥ ਅਰਕੁਟਿਬਸੰਤਹੁਕਾਥਿਬੇਕੀਪੁਰਖਹੈ॥ ਅਰਇਸਤੀ
 ਸਾਂਤਹੈ॥ ਸਾਂਤਸੁਖਸਿਉਮਿਲਕਰਿਸੰਤਕਲੇਲਕਰਤੈਹੈ॥ ਅਰਸੁਭ
 ਗੁਣਰੂਪੀਸੰਤਹੁਕੀਸੰਪਤਾਹੈ॥ ਅਰਹਰਿਨਸਿਸੰਤਹੁਕਾਥਿਵਹ
 ਰਹੈ॥ ਅਰਦਹਿਲੁਆਸੰਤਹੁਕਾਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈ॥ ਸੰਤਹੁਕੀਇਹਰਹਿ
 ਤੈਹੈ॥ ੧੮੫॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਏਕਸੰਤਪ੍ਰਮੇਸਰਅਬੋ
 ਐਸੀਅਰਦਾਸਿਕਰਤਾਥਾ॥ ਜੇਹੇਪੁਰਨਿਪ੍ਰਮੇਸਰਤੈਮੇਰੇਕਉਬਹੁ
 ਤਸੁਭਨੀਕਖੇਪਭਰਿਦੀਨੀਹੈ॥ ਜੇਮਾਨੁਖਾਜਨਮੁਦੀਆਹੈ॥ ਬ
 ਹੁਨਇਦੀਆਂਦੀਨੀਆਹੈ॥ ਬੁਧਦੀਨੀਹੈ॥ ਤਿਸਬੁਧਕਉਸੰਤ
 ਪੁਕੇਬਚਨਿਸ੍ਰਵਨਿਕਰਾਏਹੈ॥ ਸੋਇਹਤੈਮੇਰੇਹੁਅਮੋਲਕਪਦਾਰ
 ਥਿਦੀਨੈਹੈ॥ ਐਸੀਖੋਪਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੈਤੁਮਮੇਰੇਕਉਭਰਦੀਨੀਹੈ
 ॥ ਮਾਯਾਕੀਖੋਪਕਾਲਾਭੁਮਾਯਾਮਿਲਤੀਹੈ॥ ਅਰਇਸਖੋਪਕਾ

ਲਾਭੁਤੁ ਮਾਰਾ ਦੂਸਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਫਿਰ ਮਾਯਾ ਕੀ ਖੋਪੜੀ ਜੋਤ
 ਸਕਾਰਿ ਲਾਗਤ ਹੈ॥ ਸੋ ਦੂਰ ਹੁਆ ਇਕੋ ਲਾਗਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਖੋਪੜੀ ਤਸ
 ਕਾਰਿ ਪਾਸ ਹੀ ਖੜੇ ਹੈ॥ ਮਨ ਅਰਮਾਯਾ ਰੂਪੀ ਤਸ ਕਾਰਿ ਪਾਸ ਹੀ ਖੜੇ ਰ
 ਹਿਤ ਹੈ॥ ਸੋ ਜਿਸ ਉਪ੍ਰਤੁ ਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਮਨਿ ਅਰਮਾ
 ਯਾਨ ਹੀ ਖੋਹਿਤੈ॥ ਇਨ ਸਿਉ ਬਚੁ ਕਾਰਿ ਤੁ ਮਾਰਾ ਦਰਸਨਿਆ
 ਇਪਾਵੁ ਤੈ ਹੈ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਮਨਿ ਅਰਮਾਯਾ ਖੋਹਿਲੇ ਤੈ ਹੈ॥ ਸੋ ਤੁ ਮਾ
 ਰੇ ਦੂਸਰੀ ਤੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰਹਿਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਨਾਕ ਛੁਆਨੁ ਖਾਜ
 ਨ ਮੁਲਾਭੁ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਨਾਇਦ੍ਰੀ ਆਬੁ ਪਕਾ ਛੁਲਾਭੁ ਕਰਤੀ ਆਂ
 ਹੈ॥ ਜੋ ਮਾਯਾ ਕੀ ਖੋਪੜੀ ਤਸ ਕਾਰਿ ਮਾਰਤੈ ਹੈ॥ ਤਬ ਦੇਨ ਹੁਚਿਤਾ ਵਾ
 ਨ ਹੋਤੈ ਹੈ॥ ਨਾਲੇ ਸਾਹੁ ਨਾਲੇ ਬਨ ਜਾਗਾ॥ ਸੋ ਇਸ ਖੋਪੜੀ ਮਾਰੀ ਕੋ
 ਸਾਹੁ ਤੇ ਤੁ ਮਾਰੈ॥ ਸੋ ਤੁ ਮਾਰੈ ਤਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਪਰਮੁ ਕਲਿਆਣੁ

ਹੈ॥ ਖੋਪਕਾਬਚਣਾ ਅਰਮਰੀਵਣਾ ਤੁਮਕਿੰਦਨਉਤੁਲਹੈ॥ ਅਰਖੇ
 ਪਕੇਮਰੀਵਣੇਕਰਿਕੈਹਮਮਾਰੇਨਾਤੇਹੈ॥ ਜਾਬਿਤੁਮਾਰੇਦ੍ਰਸਨਿਤੇਅ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਰਹੈ॥ ਤਬਦੋਰਾਸੀਲਖਿਜੇਨਕੇਸੰਕਟਿਭੋਗਤੇਫਿਰਹਿਗੋ
 ॥ ਤਾਂਤੇਹੋਪੁਰਨਿਪ੍ਰਮੇਸਰੁਭਿਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਐ॥ ਜੇਮਨਿਅਰਿਮਾਯ
 ਹਮਾਰੀਖੋਪਨਮਾਰਹਿ॥ ਇਨਸਿਉਬਚਾਇਕੈਅਪਨਾਦ੍ਰਸਨਿ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰੀਐ॥ ਜੇਹੋਪ੍ਰਭੁਜੀਇਸਪ੍ਰਕਾਰਖੋਪਹਮਾਰੀਸਲਾ
 ਮਾਤਿਪਹੁਠਾਈਐ॥ ੧੮੬॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇਹੁਹੈ॥ ਜੇਜੇ
 ਤੇਬਿਖਅਹੁਕੇਭੋਗਪ੍ਰਮੇਸਰੁਭਿਤਪਤਿਕੀਏਹੈ॥ ਸੋਪ੍ਰੀਤਵਾਨੇਅਰਬਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਕੇਪਤੇਲੇਵੁਣਕੈਭਿਤਪਤਿਕੀਏਹੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰੀਤਵਾਸੇ
 ਮਾਨੁਖਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਅੰਤਾਬਿਬੇਕਕੀਪ੍ਰਬਲਾਈਹੈ॥ ਬਬੇਕਕੇਬ
 ਲਿਕਰਿਬਿਖਅਹੁਤੇਅਪਨਾਅਪਬਚਾਇਰਾਖਤੇਹੈ॥ ਇ

152
ਤਕਰਉਨਕੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਵਰ ਸਨਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਰਜੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੇ ਹੀ ਨਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਅੰਤ ਬਥੇ ਕਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਮਨਿ
ਚਲਤੈ ਕੋਈ ਮਰਾਖੈ॥ ਦੇਖਣੁ ਹੀ ਸਿਉ ਪਤਿ ਗਵੀਨਿ ਅੰਦੀ ਮੋਹਿ ਜਾ
ਤੈ॥ ਇਤ ਕਰਿ ਭਗੁਬਿ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਨੇ ਜਾਤੈ॥ ੧੯੩॥ ਅਉਰ ਬ
ਠਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਮਾਯਾ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਦੇਨ ਉ
ਜੀਵ ਕੀ ਚਿਤ ਵਨੀ ਮੈ ਪਾਇ ਜਾਤੈ॥ ਸੋਏ ਕਾ ਚਿਤ ਵਨੀ ਮਾਯਾ
ਰੂਪੈ॥ ਅਰਏ ਕਾ ਚਿਤ ਵਨੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਰੂਪੈ॥ ਨਬ ਸੁਭਾ ਚਿਤ ਵ
ਨੀ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਰਜਾ ਬਿਅਸੁ
ਰਾ ਚਿਤ ਵਨੀ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਦੇਨ ਉਲ
ਖਣੁ ਚਿਤ ਵਨੀ ਹੀ ਮੈ ਪਾਇ ਜਾਤੈ॥ ਅਰ ਦੇਨ ਉਲਖਣੁ ਚਿ
ਤ ਵਨੀ ਕੇ ਪਾਸ ਹੀ ਖਨੈ॥ ਦੂਰ ਤੇ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਾਲਿ ਸੁਭਾਵ ਨ

ਲਿਕੋ ਨਿਕਟੁ ਪੜ੍ਹੈਯੋ। ਭੁਧਣੁ ਭੀ ਅਰਤਾਰਣੁ ਭੀ॥ ੧੯੮॥ ਅਉ
 ਰਬਠਨਿਦਿਹੁਯੋ॥ ਇਸਜੀਵਕੀਥਾਂਛਾਇਹੀਯੋ॥ ਜੇਮੈਸਦਸੁ
 ਖਭੋਗਉ॥ ਦੁਖਕਬਹੁਨਭੋਗਉ॥ ਸੋਇਹਥਾਂਛਾਨੀਵਕੀਰੋਗਰੂਪ
 ਯੋ॥ ਕਾਂਹਿਤੇਇਸਭਿਹੁਪਾਦਿਪਾਵੁਣਯੋ॥ ਜੇਸੁਖਦੁਖਸਮਾਨਹੋਇ
 ਜਾਵੈ॥ ਸੋਦੁਖਸੁਖਸਮਾਨਤਾਬਿਹੋਵੈਗਾ॥ ਨਬਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਕਰਿ
 ਕੈਦੁਖਹੁਕਾਅੰਗੀਕਾਰਕਰੈਗਾ॥ ਅਰਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਉਦਮਕ
 ਰਿਕੈਸੁਖੋਕਾਤਿਜਾਗੁਕਰੈਗਾ॥ ਤਾਬਿਹੀਦੁਖਸੁਖਸਮਾਨਹੋਵੈ
 ਗੋ॥ ਜੇਸੇਕਨੁਏਅੰਖਦੁਖਾਏਬਿਨਾਰੋਗਨਹੀਦੁਰਹੋਤਾ॥ ਤੇਸੇ
 ਯਾਕੇਭੋਗਰੋਗਾਰਪੀਯੋ॥ ਇਨਕਾਅੰਖਦੁਖੈਸੋਤਿਜਾਗਹੀਯੋ॥ ਤ
 ਤੇਬਿਖਅਹੁਕੇਤਿਅਗਫੀਥਾਂਛਾਕਰਣੀਪ੍ਰਵਾਨਿਯੋ॥ ੧੯੯॥
 ਅਉਰਬਠਨਿਦਿਹੁਯੋ॥ ਦੁਖਜੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਉਤਪਤਿਵੀਅਯੋ

॥ ਸੋਇਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਨਗਹੁ ਹੈ ॥ ਕਾਂਹਿ ਤੇਜਾ ਬਿਦੁਖ ਉਤਪ
ਤਿਨ ਹੋਤਾ ॥ ਤਬ ਸਾਪਸੀਤ ਭੀ ਕੋਊ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਨੀਵਦ ਸਾਜੇ ਨੀਚ
ਪੰਦੁ ਹੈ ॥ ਸਭਿ ਕੋਈ ਇਸਹੀ ਪਦ ਮੈ ਰਹਿਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦੁ ਕੋ
ਕੋਊ ਨ ਪਹੁੰਚਤਾ ॥ ਸੀਸਾਰ ਮੈ ਨੀਵਹੁ ਕੋ ਪੀਨਾ ਮਿਲਤੀ ਹੈ ॥ ਇ
ਤਕ ਰਿਪੁ ਮੇਸਰ ਕਾ ਦੇਸ ਸੁਖ ਰੂਪੀ ਚਿਤ ਕਰਤੈ ਹੈ ॥ ਫਿਰ ਪੁਰ
ਖ ਪ੍ਰਜਤ ਨਿਕਰਿ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਦਸਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਤੈ ਹੈ ॥ ਤਾਬਿ
ਉਸ ਦਸਾ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਦ ਕੋ ਰੋਗ ਤੈ ਹੈ ॥ ਅਰਜਨ ਮੁਮਰਣ ਤੇ ਮੁ
ਕਤਿ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸੀਸਾਰ ਕੇਤਾ ਪਹੁੰਚੇ ਰਹਿਤ ਹੋਤੈ ਹੈ ॥ ੩੦੦ ॥
ਅਉਰ ਬਚ ਨਿਇਹੁ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਕੋਊ ਚੇ ਪੁਕਾਰੁ ਪੁਕਾਰੁ ਬੁਲਾ
ਵੈ ॥ ਤੈਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੁਖ ਹੁਦੁ ਵਾਰੇ ਉਚਾ ਪੁਕਾਰੁ ਪੁਕਾਰੁ ਬੁਲਾ
ਵਤਾ ਹੈ ॥ ਨੀਵਹੁ ਕੋ ਜੇ ਮੇਰੀ ਓਰ ਆਵਹੁ ਮੇਰੀ ਓਰ ਆਵਹੁ ॥

ਸੁਖਪਾਵਹੁਗੇ॥ ਸਰੀਰਾਬਿਨਾ ਅਗਨਿਹਵਾਬਿਨਾ ਅਰਸਬਦੁਇ
 ਨਾਸਬਦੁਪਨਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਭਿਹੁਸਬਦੁਜੇਸੁਨਤੇਹੈ॥ ਸੋਗੁਰਮੁਖਸੁ
 ਨਤੇਹੈ॥ ਮਨਮੁਖਨਹੀਸੁਨਤੇ॥ ਮਨਮੁਖਦੁਖਭੀਪਨੇਪਾਵਤੇਹੈ॥ ਅ
 ਰਦੁਖਕਾਅਗਬਿਭੀਨਹੀਸਮਸ੍ਰਤੇ॥ ੨੦੧॥ ਅਉਰਬਚਨਿਇ
 ਹੁੰਦੈ॥ ਏਕਮਨੁਖਥਾਨਿਰਧੀਨੁ॥ ਸੋਮਾਯਾਕੇਨਮਿਤਉਸਨੇਬਹੁਤ
 ਜਤਨਿਕੀਏ॥ ਪ੍ਰਮਾਯਾਉਸਕੇਨਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਈ॥ ਫਿਰਉਸਨੇਇਉ
 ਕੀਆ॥ ਜੇਉਦਿਆਨਮੈਜਾਇਕਰਿਈਧਨਏਕਠਾਕੀਆ॥
 ਅਰਈਧਨਕੇਅਗਨਿਲਗਾਇਦੀਨੀ॥ ਉਸਅਗਨਿਮੈਉਸਕੁ
 ਦਪਰਨਿਕੀਬਾਛੁਆਕੀਨੀ॥ ਜੇਮਾਯਾਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਬਿਨਾਅ
 ਗਨਿਮੈਜਾਇਮਰਨਾਸੇਸਟਹੈ॥ ਤਾਬਿਨਿਰੰਕਾਰਦਯਾਕਰਿਕੈਏ
 ਕਾਗਿਦਤ੍ਰਉਤਪਤਿਕੀਆ॥ ਤਾਮਾਨੁਖਜੈਸੀਉਸਮੈਬੋਲਦੇਕੀ

ਸਮਥਾਪਾਈ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ। ਜੋਹੋਗੀ ਦਨ ਇਸ ਅ
ਗਿਆਨੀ ਮਨੁਖ ਕੋ ਜਾਇ ਕਰਿਗੀ ਆਨਉ ਪਦੇ ਸਕਰਿ। ਤਬਾਗਿ
ਦਨ ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰਿ ਉਸ ਮਾਨੁਖ ਕੋ ਦਿਖ
ਈ ਅੰਬੁਦੀਨੀ। ਗਿਦਨ ਕਹਿ ਅਹੇ ਮਾਨੁਖ ਤੈ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਚੁਲ
ਤਿਕਿਉ ਕੀਨੀ ਹੈ। ਤਬਿ ਮਾਨੁਖ ਕਹਿ ਆਜੈ ਮੈ ਨਿਰਪੰਨਤਾਈ
ਕਰਿ ਕੈ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਇ ਆਹੈ। ਤੇ ਮਾਯਾ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਮੋ ਬਹੁਤ ਜ
ਤਨਿ ਕੀਨੈ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਯਾ ਮੋ ਕਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨ ਭਈ। ਤਾਂ ਤੇ ਮੈ ਮਾਯਾ
ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਬਿਨਾ ਨ ਲਿਖਿ ਮਰਨਾ ਸ੍ਰੇਸਟ ਨਾਨਿ ਆਹੈ। ਅਬ ਅ
ਗਨਿ ਪ੍ਰਚੁਲਤ ਕੀਨੀ ਹੈ। ਅਰਦਿਸ ਮੈ ਕੂਟ ਪਨਤਾਹਿ। ਤਬ ਉਸ
ਕੀ ਗਿਦਨ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਆਹੈ ਮਾਨੁਖ ਆਗਿਆਨੀ। ਤੈ ਦੇਖਿ
ਆਹੈ ਜਲ ਮਰਦੇ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਖੀ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਆਗੇ ਤੇ ਰੋ ਕੈ ਨ ਰਕੁ

ਅਰਜੁਨੀਨਹੀਸੁਸ੍ਰੁਤੀਆਂ। ਪ੍ਰਿਥਮੈਤਉਪ੍ਰਮੇਸਰੁਅਰਿਯਾਨੀਜੀਵਿ
 ਕਉਜਮਕੰਕਰਹੁਕੀਤਾਨਨਾਕਰਾਵਤਾਹੈ। ਬਹੁਨਨਰਕੁਅਰਜੁਨੀ
 ਭੁੰਚਾਵਤਾਹੈ। ਜਨਨਕਾਕੋਈਅੰਤਨਾਹੀ। ਤੇਅਥਤੋਤੇਰਾਮਾਨੁਖ
 ਜਨਮੁਹੈ। ਇੰਦ੍ਰੀਆਸਾਥਤਿਹੈ। ਬੁਧਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਦੀਨੀਹੈ। ਅ
 ਰਘਲਾਦੀਨੀਹੈ। ਬਹੁਨਆਪਨਾਰੀਆਨਰਾਖਤਾਹੈ। ਭੁਲਾਈ
 ਬੁਰਾਈਕਾਰਿਯਾਨਿਰਾਖਤਾਹੈ। ਭੋਜਨਿਅਪਨੀਪ੍ਰਾਲਥਪਿਅਨਿ
 ਸਾਰਭੁੰਚਤਾਹੈ। ਜਲਿਸੀਤਲੁਅਚਵਤਾਹੈ। ਕੁਟੰਬੋਮੈਰਹਿਤਾ
 ਹੈ। ਨਗਰਿਮੈਰਹਿਤਾਹੈ। ਬਸੰਤੈਅਰਅਸਥਾਨੇਕਾਸੁਖਲੇਤਾਹੈ। ਮ
 ਰਕਰਿਦੇਖਿਅਹੈ। ਜੇਸੁਖੀਹੋਵੇਗਾ। ਹਮਾਰੀਓਰਨਹੀਦੇਖਤਾ। ਜੇ
 ਗਿਦਨਕੀਜੂਨਪਾਈਹੈ। ਤੇਗੀਨਿਜਾਂਈਹਮਭੀਮਾਨੁਖਾਜਨਮਪਾ
 ਇਕਾਰਿਮਾਯਾਕਿੰਦੁਛਤੇਫਿਰਤੇਥੇ। ਅਰਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਭਜਨਿਤੇਥੇ।

ਪਰਹਿਤੇਬੇ। ਇਤਕਰੰਠੇਗਸੀਲਖਿਨੋਨਭੁੰਚਤੇਭੁੰਚਤੇਅਧਿਗਿਟ
 ਨੀਨੁਨਪਾਣੀਹੈ। ਨੁਨਿਤਿਸਭੁੰਨੋਨੋਦੁਖਪਾਯਾਥਾ। ਪ੍ਰਾਗਿਟਨੀ
 ਨੁਨਹਮਕਿਬਹੁਤਦੁਖਦੀਆਹੈ। ਪ੍ਰਿਥਮੈਤਉਹਮਕਿਹਾਥਨਹੀਦੀ
 ਨੋਪ੍ਰਮੇਸਰੁ। ਹਾਥੋਬਿਨਹਮਬਹੁਤਦੁਖਪਾਵਤੈਹੈ। ਮਖਅਰਮੰਛਰ
 ਰੋਸਤੈਹੈ। ਹਾਥੋਬਿਨਕੈਸੇਉਚੁੰਦੈ। ਪਿਸੁਅਰਨੀਅਰੋਮਾਮੈਦੈਨ
 ਤੇਫਿਰਤੈਹੈ। ਹਾਥੋਬਿਨਕੈਸੇਸਰੀਰਤੇਥਾਹਿਰਕੈਗ। ਬਹੁਨਜੇਕਿ
 ਛਪਾਵਤੈਹੈਸੋਮਾਟੀਸਿਉਮਿਲਿਆਪਾਵਤੈਹੈ। ਹਾਥੋਬਿਨਕੈਸੇ
 ਸੁਪਕਰਖਾਵੈ। ਬਹੁਨਜਾਬਿਕਾਨਨਮੁਲੀਆਹੈ। ਤਬਕੀਮੈਲਸ
 ਹੀਰਭੂਪ੍ਰਠਾਹਿਰਤੀਨਾਤੀਹੈ। ਹਾਥੋਬਿਨਕੈਸੇਮੈਲਉਤਾਰੈ। ਬਹੁ
 ਨਅਉਰਦੁਖਸੁਨੇ। ਅਹਾਰਹਮਾਰਾਮੈਸਅਰਅਨਾਨਹੈ। ਨਾਬਿ
 ਨਗਾਰੀਨਿਕਟਮੁਆਮਾਸਹਮਪਾਵਦੁਨਾਤੈਹੈ। ਤਬਮੁਏਮੈਸਕੇ

ਦੁਵਲੇਸੁ ਨਹੋਤੈ॥ ਓਹੁ ਹਮ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰਿ ਹਮਾਰੇ ਪਾਛੇ ਪਨ੍ਹਤੈ॥ ਓਹੁ ਭੁ
 ਹਮ ਕੇ ਪਾਵਨੁ ਨਹੀ ਮਿਲਤਾ॥ ਅਰ ਅਨਾਜਤ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮਹਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਹੈ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਬਿਸਟਾਖਾ ਇਕ ਰਿਸਮਾ ਧੀਤਾਵਤੈ॥ ਬਹੁਨ ਐਰ ਦੁਖ ਸੁਨਹੁ
 ॥ ਜਬ ਖੁਸਾਤ ਹੋਤੈ॥ ਤਬ ਛਪਨਾ ਸਿਉ ਜਾ ਲਿਸੁ ਖੈ ਨਹੀ ਪੀਵਤੈ॥ ਅ
 ਰ ਜਬ ਐਨ ਲਾਗਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਛਪਨਾ ਮੈਭੀ ਜਲਨਹੀ ਰਹਿਤਾ॥ ਅਰ
 ਸਿਪਰਹੁ ਮੈਵ ਨਨਾਨਹੁ ਆ॥ ਜੇ ਆਰ ਲੇਤੈ॥ ਇਤ ਕਰਿ ਭੀ ਹਮ ਦੁਖੀ
 ਹੋਤੈ॥ ਦੁਖ ਤਿਹੁ ਏਸ ਹਿਰਕਾਰੋ ਇਰਾਤਿ ਜਾਗ ਕਰਿ॥ ਤਬ ਨਦੀ ਆਂ
 ਕੇ ਕੰਠੇ ਉਦਿਆਨ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸਮਾਧੀਤਾਵਤੈ॥ ਓਹਾਂ ਜਾਇ ਕ
 ਰ ਜਲ ਤੇ ਸੁਖੈ ਨਹੀ ਪੀਵਤੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਛਨਿਕੈ ਛਨਹੀ ਪਾਈਤਾ॥ ਇਤ
 ਕਰਿ ਓਹਾਂ ਭੀ ਦੁਖੀ ਰਹਿਤਾ॥ ਐਰ ਦੁਖ ਸੁਨੇ॥ ਨਬ ਸੀਤ ਕਾਲਕਾ
 ਸਮਾ ਆਵਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸੀਤ ਕਰਿ ਦੁਖੀ ਹੋਤੈ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਨਹੀ ਜੋ ਪਹਿਰ

ਰਸੀਤਉਤਰਿ। ਅਗਨਿਨਹੀਨੇਉਸਕੀਉਸਨਿਤਾਲੇਕਰਿਸੀਤ
ਉਤਰਿ। ਮੰਦਰਿਨਹੀਨੇਉਹੈਸਕਰਿਸੀਤਉਤਰਿ। ਧਰੁਨਨਬਰੀ
ਖਮੁਤੁਆਵਤੀਹੈ। ਤਬਬੂਟੇਸ਼ਾਨਾਂਤੇਥਾਹਿਰਹੋਕਰਿਸੀਤਲਪੋਨ
ਨਹੀਲੇਸਕਤੇ। ਇਹਭੋਗਮਾਰੇਹਿਰਦੇਮੈਧਰੁਤਰਹਿਤਾਹੈ। ਨਿਮਨੁ
ਖਸਿਕਾਰੀਹਮਕਿਮਤਕਉਥਾਣਚਲਾਵੈ। ਕੋਕਉਸਿਘਾਧਿਘਾ
ਨੁਫਨਿਲੇਜਾਵੈ। ਅਉਰਦੁਪਸੁਨੇ। ਹਮਾਰੇਜੇਬੇਟੇਬੇਟੀਆਂ
ਹੈ। ਉਨਕੋਜਥਾਪਿਆਕਰਿਕੈਥਿਆਕਲਿਹੁਏਨੇਖਤੇਹੈ। ਤਬ
ਮਨਿਮੈਸੋਗਬਛਤਾਨਾਤਾਹੈ। ਬਲਿਕੋਉਚਲਤਾਨਹੀ। ਜਿਉ
ਨਕਾਦੁਖਨਿਵਰਤਿਕੀਐ। ਇਕਬਰਤੀਮਨਿਹਮਾਰਾਨੁਖੀ
ਰਹਿਤਾਹੈ। ਉਪਜੇਅਧਿਕਧਿਜਾਪਤੀਹੈ। ਸੋਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕਾਭ
ਛਨਿਪਨਾਚਿਤਵੀਤਾਹੈ। ਅਰਪ੍ਰਾਪਤਿਕਛਨਹੀਹੋਤਾ। ਅਵਰੁ

ਦੁਖਤੀ ਅਨੇਕ ਹੈਂ। ਜੋ ਕਹਿ ਦੇ ਮੈ ਨਹੀ ਆਵੇਤਾ। ਅਰ ਤੇਰਾ ਤੇ ਅਧਮਨੁਖ
 ਜਨਮੁ ਹੈ। ਦੇਹ ਅਰੇ ਗੁਹੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਸਾਥ ਤਿਹੈਂ। ਚੁਪ ਹੋ ਬਲਿਹੈ।
 ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭੁਜਨਿ ਕਰੇ ਤਬ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸੰਤ ਹੁਕਾ ਸੰਗ ਕਰੇ ਤਬ ਹੋਤਾ
 ਹੈ। ਨਥ ਮਰ ਕਾਰਿ ਹਮਾਰੀ ਨਿਅੰਤ੍ਰੀ ਜੂਨੀ ਮੈ ਪਨੈਗਾ। ਤਬ ਮਨੁਖ
 ਜਨਮੁ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਕਹੂੰ ਚਲਤੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਦਾ ਦੁਖੀ ਨਿੰਤਾ ਕਰ
 ਪੈਗਾ। ਜੋ ਮਾਯਾ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਾਹੀ। ਤਉ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ
 ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਕਿਉ। ਇਹ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮੁ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ
 ਇਆਨ ਪੁਕਰ ਕੇ ਕਿਉ ਗਵਾਵਤਾ ਹੈ। ਥਾਂ ਤਵਾਲਾ ਕਾਮ ਨਕਰੀ। ਥ
 ਤਕੈ ਕੀਤਾ ਪੁਨਤਾ ਹੈ। ਤਾਥਿ ਥਾਂ ਤਕੈ ਗਥੰ ਚਲਿਹੋ ਤੇਹੈਂ। ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਤ
 ਉਪਰ ਕੁਪਰ ਥੰਕਰਿ ਲੋਹੁ ਕਛੇਰਤਾ ਹੈ। ਨਥ ਫੇਰ ਫੇਰ ਪੁਰਕਤਾ ਹੈ
 ਤਬ ਪਾਉਹੁ ਇਨਾ ਤਾਹੈ। ਫੇਰ ਪੁਰਕਤਾ ਹੈ। ਥਾਰੀ ਥਾਰੀ ਕੇ ਪੁਰਕ ਦੇਵ

12
 ਰਿਨਾਨੀਭੀਕਾਦਿਛੋਨਤਾਹੈ। ਫਿਰਿਗੁਥਾਂਤਮਰਜਾਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਮਾਯਾਕੀ
 ਅਪ੍ਰਾਪਤਿਕਾਰਿਕੈਤੂੰਅਪਦੀਨਾਨਤੀਖੋਵਦੁਲਾਰਾਹੈ। ਤੇਅਰੀਜਾ
 ਨਿਹੇਇਆਨੇ। ਹੇਮੂਰਖਹੋਦੁਰਬਧੀ। ਇਹੁਜੇਮਨੁਖਾਨਨਮੁਹੈ। ਸੋਚੈ
 ਰਾਸੀਲਖਿਜੇਨਕਾਪਾਤਸਾਹੁਹੈ। ਇਸਜਨਨਮੁਮੈਸਭਿਕਾਰਜੁਸਿਪ
 ਹੋਤੈਹੈ। ਇਸਜਨਨਮੁਕੋਸੁਰਗੁਕੇਦੇਵਤੇਥਾਂਛੁਤੈਹੈ। ਜੇਮਨੁਖਾਨਨ
 ਮੁਪਾਇਕਾਰਿਹਮਭੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਭਗਤਿਕਰੀਐ। ਤੇਰੇਕੋਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਸੋਰਪਿਨਕੀਆਹੈ। ਸੋਤੇਰੇਸਾਥਪ੍ਰਭਿਪਕਾਰਕੀਆਹੈ। ਅਪਨੇਭੁਜਨ
 ਕਾਅਧਿਕਾਰੀਰਾਖਿਆਹੈ। ਜਬਮਾਯਾਤੇਰੇਕੋਮਿਲਤੀ। ਤਬਭੁਰੀ
 ਸੋਅਰਪਿਪਅਹੁਮੈਲੀਨਰਹਿਤਾ। ਅਬਤੇਸਭਨੇਉਪਾਧਿਤੇਮੁਕਤਿਹੈ
 ॥ ਸਤਿਸੰਗਕਰਨਿਕੋਤਉਦੇਕਮਨੁਖਾਨਨਮੁਚਾਹੀਤਾਥਾ। ਸੋਤਉ
 ਤੇਰੇਪਾਸਿਹੈ। ਗੋਬਿੰਦਭੁਜਨਿਕੋਬੁਧਚਾਹਤੀਥੀ। ਸੋਤੇਰੇਪਾਸਿ

ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਦੇਹੀ ਕਾਰਜ ਕਰਿ ਲੇਹ। ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਜ ਨਿਧਿ ਨਾ ਦੇਕ ਸ੍ਰਾਸ
 ਭੀ ਨਾ ਧਿਰ ਥਾਗ ਵਾਇ। ਜੇ ਚੈ ਰਾਸੀ ਲਖਿ ਨੂਨੀ ਤੇ ਛੁਟੈ। ਕੋਇ ਜ
 ਨ ਮੇ ਕਰਿ ਕੈ। ਇਹ ਸਮਾਹਾ ਥਨ ਮਾਵੈ ਗਾ। ਸੇਤੁ ਮਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤੇ ਰੇਖਿ
 ਨਾਮਾਂ ਗੇਤੇ ਦੀਆਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਥੇ ਮਨਿ ਕੋ ਤੂੰ ਨ ਲਗਾਇ। ਗੋਬਿੰਦ
 ਭੁਜ ਨਿਕਾਰਿ ਲੇਹਿ। ਜੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ। ਤੇ ਰੋਕ ਮਾਯਾ ਕੀ ਆਕਰਣੇ
 ਦੁਖਾਥਾ। ਇਹੁ ਨੀਚ ਸੀਕਲ ਪੁਮ ਨਿਤੇ ਦੂਰ ਕਰਿ। ਅਰਗੋਬਿੰਦ ਹੀ
 ਕਾ ਭੁਜ ਨਿਕਾਰਿ ਲੇਹਿ। ਤਬ ਉਸਮਾਨੁ ਪਕਹਿ। ਆਗੇ ਗੀਤ ਨੂੰ ਮੋਕਹੁ ਪ
 ਰਮੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਅਪੈ। ਏਕ ਗੁਰਭਿ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਅਖਰੁ ਆਦਿ ਕ
 ਸਿਖਾਲਤੈ ਹੋ। ਏਕ ਗੁਰਭਿ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਜਨੇਊ ਆਦਿ ਕ ਪਾਵਤੈ ਹੋ।
 ਏਕ ਗੁਰਭਿ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਵਿਦਿਆ ਕੇਈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਕੀ ਸਿਖਾਲ
 ਤੈ ਹੋ। ਏਕ ਗੁਰਮਾਤਾਂ ਪਿਤਾ ਭੀ ਹੋਤੈ ਹੋ। ਜੇ ਨ ਕੇ ਪਰਿਜਨ ਮੁਹੇਤੈ ਹੋ।

ਇਸੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪਰਮੁ ਗੁਰਮਿ ਲਿਆਹੈ। ਪਰਮੁ ਗੁਰਭੀ ਹੈ।
ਨੇਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਭੁਜਨਿ ਕਉ ਪਦੇ ਸਕਰੇ। ਸੇ ਤੈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਕੀਆਹੈ।
ਤੇਰੇ ਬਚਨਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਣਿ ਪਨੈਹੈ। ਸੇ ਇਤ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ਮਾਯਾ ਕੀ ਅ
ਕੁਲਾਖਾਨ ਲਟੀਰਹੀ ਹੈ। ਨਿਜੇ ਆਗੇ ਨ ਲਮਰਨਾ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਜਾਨਿ
ਆਖਾ। ਤਿਉ ਅਬ ਨੀ ਵੇਦੈ ਕੇ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਜਾਨਿਆਹੈ। ਜੇ ਨੀ ਵਕਰ
ਕੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭੁਜਨਿ ਬਹੁਤ ਕਰੀਐ। ਅਰਸਾ ਤਿਸੀ ਗਬਹੁਤ ਕ
ਰੀਐ। ਇਹ ਨਿਰਪੰਨਤਾਈ ਭੀ ਭੁਲੀ ਥੀ। ਨਿਤ ਕਰਿ ਤੇਰਾ ਮੇਲਾ
ਹੋਇਆਹੈ। ਐਸੇ ਬਚਨਿ ਆਗੇ ਮੇਰੇ ਕਉ ਕਿਸੀ ਨਹਿ ਸੁਨਾਏ ਥੇ
। ਇਨ ਬਚਨਹੁ ਕੇ ਸ੍ਰਵਣਿ ਕਰਿ ਕੈ। ਆਕੁ ਤੇਰੇ ਚੰਦਨਿ ਭੁਇਆਹੈ
। ਪੰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਗੁ ਪੰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਗੁ। ਤੇਰੇ ਬਚਨੇ ਕਰਿ ਕੈ ਮੈ ਪਰਮੁ ਪੁਨਿ
ਤਰੁ ਜਾਹੈ। ਗਿਣਨ ਕੇ ਬਚਨੇ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਇਤ ਕਰਿ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਆ।

ਜੇਉਹਾਂਗਿਦਨਕੋਉਨਥਾ।ਉਸਕੀਆਪਨਿਰੰਕਾਰਉਪਦੇਸਕੀਆ
 ਥਾ।ਗਿਦਨਕਾਅਕਾਰਦੇਖਣੁਮਾਤ੍ਰਥਾ।ਸੋਭਿਹੁਦੇਖਣੁਮਾਤ੍ਰਥੀ
 ਅਕਾਰਨਿਰੰਕਾਰਮੈਲੀਨਤਾਪਾਈ।ਤੇਭਿਹੁਮਨੁਪਏਹੁਅਸਚਰਜ
 ਦੇਖਣਕਾਰਿਫਿਰਪਾਰਿਉਠਿਆਇਆ।ਆਇਕਰਸੁਭਕਾਰਨ
 ਕਰਦੇਲਾਗਾ।ਫਿਰਦੇਹਕੀਤਿਆਗਕਾਰਿਮੁਕਤਿਹੁਆ।੨੦੨॥
 ਅਉਰਬਠਨਿਇਹੁਯੋ।ਕਿਸੀਸਾਧਮਾਯਕੇਇਸਤੀਕੇਸਰੂਪ
 ਮੈਦੇਖਿਆਥਾ।ਮਾਯਾਕੇਸੀਸਕੇਵਾਲਅਗਲੇਨਾਲੇਪਿਛਲੇ
 ਭੁਰੇਹੁਏਦੇਖੇ।ਤਬਸਾਧਪ੍ਰਾਣਿਆਹੇਮਾਯਾਤੇਰੇਸੀਸਕੇਵਾਲ
 ਅਗਲੇਪਿਛਲੇਕਿਉਭੁਰੇਹੁਏਯੋ।ਤਬਮਾਯਾਉਤ੍ਰਟੀਆਜੋਅ
 ਗਲੇਵਾਲਮੇਰੇਸੀਸਕੇਤਉਇਉਕਰਭੁਰੇਯੋ।ਜੇਸਦਾਸੀਤਹੁਕੇਅ
 ਗੈਮਸਤਕਿਟੇਕਿਆਰਾਖਤੀਯੋ।ਅਰਸੀਸਟੇਕਟੇਕਵਹਿਤੀਯੋ

॥ ਜੇਕਾਛੁ ਤੁਮ ਮੇਰਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਹੁ ॥ ਤੇ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ॥
ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ॥ ਹਿਮਾਯਾ ਹਮ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਜਨਿ ਕਰਿਹੀ ਸੰਤੁ ਸਦੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ
ਰਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ॥ ਇਸੀ ਕਰਸੀ ਸਕੇ ਅਗਲੇ ਵਾਲ ਭੁਰੈ ॥ ਤੇ ਪਿਛਲੇ
ਸੀ ਸਕੇ ਵਾਲ ਇਉ ਭੁਰੈ ॥ ਜੇ ਨਗਾਤਿ ਕੇ ਨੀਵ ਮੇਰੇ ਕੰਢ ਨ ਦੇਹੈ ॥ ਮੈ ਫਨਾਈ ਨ
ਹੀ ਦੇ ਤੀਤੇ ਮੈ ਨਿਕਸੁ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਇਤ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਸੀ ਸਕੇ ਪਿਛਲੇ ਵਾਲ ਭੁਰੈ
॥ ੨੦੩ ॥ ਅਉਰ ਬਠਨਿ ਇਹੁ ਹੈ ॥ ਧੀਨ ਤੇ ਬ੍ਰਿਹਤ ਬਹਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਏਨ ਬ
ਧੀਨ ਸਾਥ ਸਾਧਨਾ ਕਰੀਤੀ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਧੀਨ ਕੈ ਪਰਤੀ ਸਾਥ ਮੇਲੀਤਾ ਹੈ ॥ ਫੇਰ
ਪਾਨੀ ਦੇਵੀਤਾ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਨ ਵਾਨ ਕਰੀਤੀ ਹੈ ॥ ਫੇਰ ਪਸੁ ਅਹੁ ਤੇ ਰਾਖੀ ਕਰੀਤੀ
ਹੈ ॥ ਜੇ ਪਸੁ ਨ ਪਾਇ ਨਾ ਦੇ ॥ ਫੇਰ ਓਹੁ ਸੁਰਜ ਕੀ ਧੂਪ ਕਰਿ ਕੈ ਅਰਜਾ ਲਿਖੇ
ਸਿਧ ਦੇ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਧਿਰ ਛੁਟੀ ਰਘੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਕਿਸੀ
ਬਾਤ ਕਾ ਮੁਹਿਤਾ ਨ ਨਹੀ ਰਹਿਤਾ ॥ ਉਸ ਕੀ ਛਾਂਇ ਆਹ ਸਤੀ ਭੁੰਚਤੈ ॥ ਤੇ

ਸੇਜੀਵੁਪੀਥੀਜੇਹੈ। ਅਰਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰੀਤਰੂਪੀਪ੍ਰਤੀਹੈ। ਤੇਸੰਤਹੁਕੀਲਜਾਰੂ
 ਪੀਵਾਨਹੈ। ਫਿਰਮਾਨਮੇਹੁਪੀਪਸੁਅਹੁਤੇਰਖਿਆਕਰੀਤੀਹੈ। ਬਚਨਹੁਰੂਪੀ
 ਜਾਲਿਮਿਲਤਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਭੁਰੂਪੀਪੁਪਮਿਲਤੀਹੈ। ਤਬਜੀਵਰੂਪੀਥੀਜਥੁ
 ਹਮਰੂਪੀਥਿਰਛੁਜਾਇਹੋਤਹੈ। ਜੇਮਾਯਾਦੁਖਦੇਵਦੇਵਾਲੀਥੀਸੇਸੁਖਦੇ
 ਵਦੇਵਾਲੀਹੋਜਾਤੀਹੈ। ਮਾਨੇਛਾਇਆਹਸਤੀਭੁੰਚਤੇਹੈ। ੧੦੪॥ ਅਉਰ
 ਬਚਨਿਇਹੁਹੈ। ਕਿਸੀਸਾਧਸਿਉਸਾਧਪੁਾਛਿਆ। ਜਗਿਆਸੀਕੀਰੀ
 ਆਨਅਰਿਪਿਆਨਿਕੈਸਾਚਾਹੀਤਹੈ। ਤਬਸਾਧਉਤਰੀਆ। ਜੇਗਿਆ
 ਨਜਗਿਆਸੀਕੀਐਸਾਚਾਹੀਤਹੈ। ਜੇਕਛੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਗਿਆਨਿਅਪਨੇ
 ਹਿਰਦੇਮੈਰਾਖਤਾਹੈਵੈ। ਤਿਸਕੋਬਾਰੰਬਾਰਅਪਨੇਹਿਰਦੇਮੈਵਸਾਵੈ। ਅਰ
 ਥਿਰਪਕਗੇ। ਅਰਪਿਆਨਿਜਗਿਆਸੀਕੀਇਹੁਚਾਹੀਤਹੈ। ਜਨਿਉਇ
 ਸਕੈਪ੍ਰਮੇਸਰਜਾਨਤਹੈ। ਤੈਸੇਹੀਇਹੁਭੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੈਜਾਨੈ। ੧੦੫॥ ਅ

ਉਰਥ ਚ ਨਿਏ ਹੋਏ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਧ ਸਿਉ ਸਾਧ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭੁਜ ਨਿਸਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾਰੂਪ
 ਪਾਇਆ॥ ਤਬ ਸਾਧ ਉਤਰੀਆ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭੁਜ ਨਿਸਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾਰੀ ਹੋ
 ਪਏ॥ ਜੇ ਤੇ ਸੁਭ ਕਰਮੁ ਹੋ॥ ਸਭ ਭੁਜ ਨਿਸਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾਰੂਪ ਹੋ॥ ਜੇ ਨ ਤਿਰਾਖ ਤੇ ਹੋ॥
 ਓਹੁ ਭੁਜ ਨਿਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਜੇ ਰਾਤ ਕੇ ਨਾਗੁ ਤਿਕਰੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾ
 ਸ ਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਓਹੁ ਭੁਜ ਨਿਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਜੇ ਮਾਯਾ ਕੀ ਉਦਾਰਤਾ ਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਓ
 ਹੁ ਭੁਜ ਨਿਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਏਕ ਸਤਿ ਸੰਗ ਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਏਕ ਇੰਦ੍ਰ ਅਕੇਦ ਮਨਿਕ
 ਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਏਕ ਸਹਿਦਾ ਸੀਲਤਾ ਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਏਕ ਤਪੁਜ ਪੁਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਅਸੀਖ ਹੀ ਸੁ
 ਭ ਕਰਮੁ ਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਜੇ ਜੇ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਹੋ॥ ਸਭਿ ਭੁਜ ਨਿਹੀ ਕਰਤਾ ਹੋ॥ ਅਰ ਅਸੀਖ
 ਹੀ ਧੁਰੇ ਸੁਭਾਵੈ ਹੋ॥ ਜੇ ਜੇ ਇਨ ਸੁਭਾਵੈ ਕਾਤਿ ਆਗਾ ਕਰਤਾ ਹੋ॥ ਸੋ ਭੁਜ ਨਿ
 ਹੀ ਕਰਤਾ ਹੋ॥ ੨੦੬॥ ਅਉਰ ਥ ਚ ਨਿਏ ਹੋਏ॥ ਨਗਤਿ ਕੇ ਜੇਤੀ ਵੇ ਹੋ॥
 ਸੇਸ ਭੁਯੀ ਦੁਖੀ ਹੋ॥ ਸੁਖੀ ਆਕੇ ਉਦਿਰ ਲਾਏ॥ ਨਗਤਿ ਕੇ ਜੀਵ ਦੁਖੀ ਇਤਕ

ਹੋ। ਜੇ ਮਾਯਾ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਹੁਕੁ ਸਤਿ ਜਾਨਤੈ ਹੈ। ਨਥ ਮਾਯਾ ਸਤਿ ਜਾਤੀ
 ॥ ਤਬ ਐਸੀ ਆਂਧਾ ਤਾਂ ਕਰਤੈ ਹੈ। ਮਾਯਾ ਜੇ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸੋਂ ਗਈ ਹੈ। ਸੋ ਹਮਰਾ
 ਪਨ ਜਾਨੀ। ਇਸੀ ਨ ਮਿਤ ਗਈ ਹੈ। ਨਥ ਮਾਯਾ ਕੋ ਹਮ ਅਮਰੀ ਠੰਨ ਰਾਖਤੋ।
 ਤਬ ਮਾਯਾ ਨ ਜਾਤੀ। ਐਸੀ ਆਂਧਿ ਤਵ ਨੀ ਆਂਤ ਬਹੀ ਕਰਤੈ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਕੋ ਕਰ ਨਿਕਾਰ ਨਿਨੀ ਜਾਨਿਆ। ਅਪਨੀ ਚੜਾਈ ਕਾ ਆਸਰਾ ਰਾਖਤੈ ਹੈ।
 ਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਉਪ੍ਰਨ ਦਰਿ ਹੈ। ਨ ਪ੍ਰਾਲਥ ਪਿਉ ਪ੍ਰਨ ਦਰਿ ਹੈ। ਨਥ ਪ੍ਰਾਲਥ
 ਉਪ੍ਰਨ ਦਰਿ ਕੋ ਹੈ। ਤਬ ਇਉਂ ਜਾਨੈ। ਜੇ ਸੋ ਹਵਾ ਇਕਾ ਬੋਗੈ ਹੈ। ਹਵਾ ਇਕਾ
 ਸਉ ਪ੍ਰਤਬ ਲਗ ਰਹਿਤੀ ਹੈ। ਨਥ ਲਗਿ ਉਸ ਮੈਂਦਾ ਰੂਕਾ ਬਲਿਹੋਤਾ ਹੈ।
 ਰੂਕੇ ਬਲਿਹਿਨਾ ਹਵਾ ਇਕਾ ਸਮੈਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਤੀ। ਤੇ ਸੋ ਮਾਯਾ ਜੀਵਿ
 ਪਾਸਿ ਪ੍ਰਾਲਥ ਅਨਿਸਾਰ ਰਹਿਤੀ ਹੈ। ਜੀਵਿ ਕੀ ਚੜਾਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਕੋਉ
 ਨਹੀਂ ਰਾਖਿਆ। ੨੦੭ ॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੇ ਸੋ ਰੋਨ ਕੋ ਉਪ੍ਰਦਿ

ਨਪ੍ਰਥਲਿਗਾਖਿਅਹੈ॥ ਜੇਕੋਨਕੋਬਿਨਾਸਕਰਿਛੋਰਤਾਹੈ॥ ਅਗਦਿਨਉਪ੍ਰੋ
 ਨਪ੍ਰਥਲਿਗਾਖਿਅਹੈ॥ ਜੇਕੋਨਕੋਬਿਨਾਸਕਰਿਛੋਰਤਾਹੈ॥ ਤੇਸੇਦ੍ਰਿਸਪ
 ਟਾਰਥਹੁਉਪ੍ਰ॥ ਅਥਿਤਾਪ੍ਰਥਲਿਗਾਖਿਅਹੈ॥ ਜੇਅਥਿਰਤਾਅਕਾਰਕਉ
 ਗਵਾਇਛੋਰਤਾਹੈ॥ ਜੇਸੇਮ੍ਰਿਤਸਰੀਰਕੋਬਿਨਾਸਕਰਤਾਹੈ॥ ਤੇਸੇਅ
 ਥਿਰਤਾਅਕਾਰਕੋਬਿਨਾਸਕਰਤਾਹੈ॥ ੨੦੮॥ ਅਥਿਰਥਠਨਿਦਿਯ
 ਹੈ॥ ਨਿਨਕੋਸੰਤਹੁਕੀਸੀਗਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁਈਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਇਹਪਾਂਚ
 ਲਾਗੁਮੁਖਹੁਈਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਤਉਨਕੋਹਿਰੰਦਮੈਗੁਰਸਬਦੁਕਾਪ੍ਰਕਾਸ
 ਹੈ॥ ੧॥ ਦੂਜਾਲਾਗੁਇਹੁਹੈ॥ ਜੇਅਪਨੀਜੀਤਹਾਰਕੇਭੀਵੇਤੈਹੈ॥
 ੨॥ ਤੀਜਾਲਾਗੁਇਹੁਹੈ॥ ਜੇਮਾਯਾਕੋਅਰਮਨਿਕੋਅਪਨਾਵੇਗੀਨਾ
 ਨਤੈਹੈ॥ ੩॥ ਚੌਥਾਲਾਗੁਇਹੁਹੈ॥ ਜੇਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਮੇਸਰਸਾਥਿ
 ਪ੍ਰੀਤਕਰਤੈਹੈ॥ ੪॥ ਪਾਂਚਵਾਲਾਗੁਇਹੁਹੈ॥ ਜੇਮਨੁਖਾਜਨਮਕੋ

ਅਰ ਅਪਨੇ ਕੁਟੀ ਧੀ ਆ ਕਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਪਾਵਣੇ ਕਾ ਸਾਥੀ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ॥ ੨੦੬॥
 ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਸੁਕ੍ਰਤਿ ਕਰੀ ਐ॥ ਤ
 ਬਉਨ ਸੁਕ੍ਰਤੇ ਕਾ ਬਦਲਾ ਤੁਰਤਿ ਨ ਮਾਂਗੀ ਐ॥ ਤੁਰਤਿ ਮਾਂਗਣਿ ਮੈ ਦੁ
 ਇ ਐ ਗੁਣ ਤੇ ਹੈ॥ ਏਕੰਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੁਕ੍ਰਤਿ ਮੈ ਕੀਨ
 ਹੈ॥ ਸੁਕ੍ਰਤਿ ਕੇ ਫਲੇ ਨੇ ਚਿਰ ਕਿਉ ਲਾਇ ਆਏ॥ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਅਪੀਰਨ ਸਿ
 ਧ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੇ ਪੀਰਨ ਵਾਨੇ ਹੈ॥ ਉਸ ਕੇ ਸਭ ਕਾਰਨ ਪੀਰਨੁ ਹੀ ਕੇ
 ਹਿਤ ਆਵੇ ਤੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਤੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਸੇ ਸਭ ਪੀਰਨ ਸਾਥ
 ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਰ ਜੇ ਅਪੀਰਨ ਵਾਲਾ ਨੀਵੇ ਹੋ ਮਿਲਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਉਪ੍ਰ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨ ਹੋਤਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਉਹੀ ਕਰਮੁ ਭੁਲਾ ਲਾਗਤਾ
 ਹੈ॥ ਜਿਸ ਮੈ ਨ ਅਹੰਕਾਰ ਆਵੈ॥ ਨ ਅਪੀਰਨ ਹੋਵੈ॥ ੨੧੦॥ ਅਉਰ
 ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਬਹੁਤ ਨੀਵੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਕਾਰ

ਨਗੁਰੁ ਕਰਹੋ ਵਣਹੋ। ਸੇਕਾਰਨ ਆਪਕੀ ਆਚਾਹਿ ਤੈਹੈ। ਅਰਬਹੁ
ਤਨੀਵਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁਖੀਹੈ। ਜੇਬੇਵੇਤੈਹੈ ਬਿਖ ਅਰਠਾਹਿ ਤੈਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ।
ਅਰਬਹੁ ਤਨੀਵਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁਖੀਹੈ। ਜੇਉਨ ਕਾਕਾਰਨ ਕਾਲਿਹੋਵ
ਣਹੈ। ਅਰਆਨਹੀਕੀ ਆਚਾਹਿ ਤੈਹੈ। ਅਰਬਹੁ ਤਨੀਵਇਸ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਦੁਖੀਹੈ। ਜੇਪ੍ਰਾਲਥਾਪਿਉਨ ਕੀਹੈ ਪਾਉ। ਅਰਮਾਂਗਤੈਹੈ ਸੇਗੁ। ੨੧
੧॥ ਜਿਨਹੁ ਪੁਰਖਹੁ ਦੁਕ੍ਰੁਤਿ ਅਰਸੁਕ੍ਰੁਤਿ ਅਪਨੇਵਿਖੇਨਹੀ ਮਾਨੇ। ਸੇ
ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਮਸੂਕੈਹੈ। ਓਹੁ ਕਛਿ ਕਰੈਭਾਵੈਨ ਕਰੈ। ਜਿਨਹੁ ਗੁਰਮੁਖੇ
ਊਪ੍ਰਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਸੁਕਹੁ ਆਹੈ। ਤਿਨੇਨੇਕਛੁ ਪਾਵਣਾਥਾ ਸੇਪਾਇਹੁ
ਕੈਹੈ। ਇਸੀਉਪ੍ਰਦੇਕਵਾਰਤਹੈ। ਕੇਈਸਾਪਥਿਰਛਕੀਛਾਂਇਆ
ਤਲੇਚਿਰੇਕਾਲਸੁਤਾਪਨਾਥਾ। ਉਹਾਂਏਕ ਅਵਰੁਸਾਪਆਇਆ।
ਤਬਚਿਹੁਸਾਪਥੈਠਗਾਯਾ। ਧੈਠਾਧੈਠਾਨਬਥਕਿਆ। ਤਬਚਿਰੇਕਾਲ

ਕੇਸੁ ਤੇ ਨਾਨਕੈ ਉਸ ਸਾਧਕੇ ਨਗਾਇਆ ਅਰਨਗਾਇਕੈ ਇਹ ਪ੍ਰਸਨਿਕੀ
 ਆ। ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਾਥਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ। ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ।
 ਤਬ ਉਸ ਸਾਧਕਿ ਪ੍ਰਸਨਿਕਾ ਉਤਰੀ ਆ। ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਹੋ। ਤਬ ਓਹੁ ਸਾਧਕਿ ਉਸ ਸਾਧਕੀ ਚਰਨਿ ਉਠ ਪੜਾ। ਅਰਕਹਿ ਆ ਜੇ
 ਰਾਖ ਪ੍ਰਾਪਿ ਪਿਆ ਕਰਣਾ। ਮੈ ਤੇਰੇ ਕਉ ਸੁਤੇ ਤੇ ਨਗਾਯਾ ਹੋ। ਜਿਨ ਕਉ
 ਪ੍ਰਪਰ ਮੇਸਰ ਆਸ ਕਰੇ। ਤੇ ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਆ ਕਰਿ ਦੁਕੈ ਹੋ। ਜਾਗੈ ਅਥ
 ਵਾਸੇ ਵੇ ਉਸ ਕੀ ਸਤਿ ਧਾਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿ ਹੋ। ੨੧੨॥ ਅਉਰ ਚਰਨਿ ਦਿਹੁ ਹੋ।
 ਜੇ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਕਲੇਸ ਤੇ ਓਹੀ ਪੁਰਖ ਛੁਟੇ ਹੋ। ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਕਾ ਭਉ ਹੋ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭੈ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਲੇਸੈ ਕਉ ਧਿਨ ਸਿਕਰਤਾ ਹੋ।
 ਜੇ ਸੇਸੀ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕਉ ਅਗੰਸਤਿ ਮੁਨ ਨੀਏ ਕਮਾ ਚਮੁਕ ਰਿਲੀ ਆਥਾ।
 ਥਹੁਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭੈ ਨੀਵੈ ਉਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਇਤਾ ਕਰਤਾ ਹੋ। ਜੇ ਸੀਸਰ

ਇਤਾਰੁਕਮਣੁਊਪ੍ਰਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸਨੀਕੀਨੀਥੀ। ਸੋਸੁਣੇ। ਨਥਰਾਨਾਸਿਸ
ਪਾਲਰੁਕਮਣੁਕੇਵਿਵਾਹਿਣੁਆਇਆਸੀ। ਤਥਉਸਕੇਸਾਥਿਨੁਰਾ
ਸਿਧਥੀਆਇਲੇਕਾਰਿਸਹੀਸਰੁਹੀਰਾਨੇਥੇ। ਰੁਕਮਣੁਰਾਣੀਕਾਨੇ
ਨਗਾਰਿਥਾ। ਸੋਠੈਨਾਂਕੇਥੀਚਆਇਗਯਾ। ਟੁਵਾਲੇਗਾਨੇਸਿਸਪਾ
ਲਕੀਆਠੈਨਹੋਗਈਆਂ। ਨਿਨਕਾਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਯਾਨਾਏ। ਲਾ
ਖਹੀਹਸਤੀਲਾਖਹੀਘੋਨੇ। ਲਾਖਹੀਸਸਤ੍ਰਪਾਰੀਸਿਰਦਾਰੁਉਨਕੇ
ਪਾਸਥੇ। ਏਅਥਵਾਤੀਨਪਹਿਰਵਿਵਾਹਿਮੈਰਹਿਤੇਥੇ। ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਨੇ
ਤਕਾਕਾਰਨਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨੁਨੀਕੀਨਿਰਤੁਮੈਥਾ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨੀਨੀਰਥਿਉ
ਪ੍ਰਠਨਿਕੈਵੁਆਰਕਾਤੇਥੇਗਹੀਆਏ। ਰੁਕਮਣੁਕੇਨਗਾਰਿਆਇਪ
ਹੁਤੇ। ਤਥਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਨੀਕੈਆਇਆਏਖਕਿ। ਰੁਕਮਣੁਕੇਵੁਆ
ਲਸਾਰਿਗਾਨੇਸਸਤ੍ਰਕਾਨੁਕਾਰਿਮਿਆਨਤੇਨਗਾਰਿਕਰਪਨੇਹੋਰਹੇ।

ਜੇਮਾਤਿਰੁਕਮਣੁਗਾਣਿਕਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਲੇਨਾਇ॥ਇਤਕਾਰਿਠੈਫੇਰਸਸਤ੍ਰਕਾਰ
 ਪਨੇਹੋਏ॥ਤਥਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨੁਜੀਸਾਭਿਹੁਕੇਦੇਖਤੇਦੇਖਤੇਹੁੰਮਣਗਾਣਿਕਿਸ੍ਰੀ
 ਪ੍ਰਤਾਕਾਰਿਕੈਅਪਣੇਗਥਿਉਪ੍ਰਥੈਠਾਇਲੀਆ॥ਸਾਭਿਹੀਗਾਨੇਓਅਪ
 ਨੇਪਲਅਨਿਸਾਰੁਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸਾਥਨੁਪਆਨਕੀਆ॥ਸਸਤ੍ਰਾਂਕਉਠ
 ਨੈਕੈਉਨਹੁਥਰਾਨੁਪਕੀਆ॥ਪ੍ਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਧਰੇਸੁਰਧੀਰਥੇ॥ਸਭੁ
 ਹੀਰਾਨੇਓਕੇਮੁਖਮੈਛਾਰਦੇਕਾਰਿਰੁਕਮਣੁਗਾਣਿਕਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਲੇਗ
 ਏ॥ਦੁਆਰਕਾਮੈਜਾਇਕਾਰਿਰੁਕਮਣੁਗਾਣਿਸਾਥਾਵਿਵਾਹਿਕੀਆ॥
 ਜੈਸੇਕਹਿਅਗੈਰੁਭੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬ॥ਜੈਕੰਗਨਾਸਸਿਪਾਲਕੇਗਾਂਥ
 ਰਹਿਓਥਿਪਨਾਕਾਛੁਅਉਰਕੀਅਉਰਰਹਿਐ॥ਤੈਸੇਸੀਸਾਰਕੇਕਲੇਸੇ
 ਰੂਪੀਸਸਿਪਾਲਕੀਨਨੇਤੈ॥ਅਰਜੀਵਰੁਕਮਣੁਹੋ॥ਤਿਸਨੀਵਰੂਪੀ
 ਰੁਕਮਣੁਕਉਸੀਸਾਰਕੇਕਲੇਸੇਤੇਕਾਛੁਦਾਵਾਲਾਜੈ॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨ

ਗੁਪੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭੈ ਹੈ॥ ਇਸ ਨੁਗਤਿ ਕਾਰਿ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਦੁਖ ਤੇ ਪਾਰ ਹੋਤਾ ਹੈ॥
੨੧੩॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਆਗਿਆ ਨੀ ਨੀਵ ਪਾਸੈ ਜੋ ਪਾਪਕ
ਰਮੁ ਹੋਤੈ॥ ਸੋ ਇਸ ਨਮਿ ਤੁਹੋਤੈ॥ ਜੇ ਉਨ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀ ਗਿਨਤਾ ਹੈ॥ ਅਰਥਿ ਇਹ॥ ਜੇ ਉਨ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਹੀ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਇਸੀ ਨਮਿ ਤ ਉਨ ਸਿਉ ਪਾਪਕਰਮੁ ਬਹੁਤ ਹੋ
ਤਾ ਹੈ॥ ਅਰਗਿਆ ਨੀ ਪੁਰਖ ਕੋ ਅੰਤ ਅੰਧੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੋ ਇਸ ਤੀ
ਗੁਰ ਤੋ ਕੀ ਪ੍ਰਤਖ ਦੇਖ ਕੈ ਪਾਪਕਰਮੁ ਤੇ ਲਜਾ ਕਰਤੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੋ ਨਿਅੰਤੀ
ਰਾਜੇ ਕੀ ਪਰਨਾ ਪ੍ਰਤਖ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਪਾਪਕਰਮੇ ਮੈ ਨਹੀ ਬ੍ਰਤਤੀ॥ ੨੧
੪॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਕੋਈ ਸਾਧ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਚਾਪੀਕ
ਰਤਾ ਬਾ॥ ਤਾਹਿ ਉਸੇ ਗੁਰੇ ਸਾਥਿ ਇਹ ਦੁਆਰਤਾ ਚਲਾਈ॥ ਜੇ ਸ੍ਰਾਮੀ ਨੀ
ਮੋਕਹੁ ਘਰਿ ਵਾਸੇ ਵਿਵਾਹੁ ਤੈ॥ ਪ੍ਰਮੈਤੁ ਮਾਰੀ ਆਗਿਆ ਉਪ੍ਰਾਇ ਹਬਾ

ਤਰਾਖੀਐ। ਜੇਤੁਮਾਗਿਅਦੇਵਗੋ। ਤਬਹੀਵਿਵਾਹੁਜਾਇਕਰੇਗਾ।
 । ਤਬਗੁਰਦੇਵਸਿਖਭੂਪ੍ਰਲਾਤਚਲਾਈ। ਅਰਕਾਹਿਆਸੁਨੇਭਯਾ।
 ਇਸਪ੍ਰਸਨਿਕਾਇਹੀਉਤ੍ਰਥਾ। ਜੇਤੇਰੇਭੂਪ੍ਰਲਾਤਚਲਾਈਐ। ਇਹਗੁਰ
 ਸਤਿਮਹਾਂਅੰਧਾਕੂਪਐ। ਚੈਰਾਸੀਲਖਿਨੂਨਕਾਕੂਪਐ। ਜੇਧ੍ਰਮੇਸਰਮੇ
 ਰੇਕਉਥਾਲਿਦੇਇ। ਤਬਇਸਕੂਪਤੇਕਿਸੀਨੀਵੇਥਾਹਿਰਾਂਕਾਢੇ।
 ਤੇਉਲਟਾਇਹੁਕਾਮਤੇਮੇਰੇਪਾਸੇਨਹੀਹੋਤਾ। ਜੇਤੇਰੇਕਉਚੈਰਾਸੀਲਖ
 ਨੂਨਕੇਕੂਪਵੀਆਗਿਆਦੇਵੈ। ਜੇਨਾਵੈਇਸਕੂਪਕੇਈਚਛਾਲਮਾ
 ਰੈ। ਇਹਅੰਰਕੂਪਜੇਐ। ਸੇਇਨਕੇਈਚਜੇਕਉਗਿਨਤਾਐ। ਤਬਉ
 ਨਕੇਸਾਥਨਗਤਿਸਹਾਇਤਾਕਰਤਾਐ। ਅਰਕਾਢਤਾਐ। ਤੇਚੈਰਾ
 ਸੀਲਾਪਜੇਨਕੇਕੂਪਮੈਗਿਨਨਵਾਲੇਸਾਥਿਸਹਾਇਤਾਕਉਨਹੀਕਰ
 ਤਾ। ਜਬਅਪਨੇਆਪਭੂਪ੍ਰਾਪਸਹਾਇਤਾਨਹੀਨੀ। ਤਬਅੰਰਸਹਾ

ਏਤਕੋਣਕਰੇ। ਅਰਥਿ ਇਹੁ ਜੋ ਜਾਨ ਬੁਝਨ ਰਿਕੂਪ ਪਰਤਾਹੈ। ਟੀਪਕ ਲੀਨੇਹ
ਥਿ। ੨੧੫॥ ਅਉਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਕੇਈ ਸਾਧ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਗੈ ਐਸੀ
ਅਦਾਸ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਜੋਹੋ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤੂੰ ਅਨਿਤ ਸਕਤਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈਂ
ਅਰਸਰ ਥਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁਕਾਰਿ ਕੈ ਸਰ ਥਿ ਸਕਤਿ ਹੈਂ। ਸਭੁ ਨਿਖੰਡ ਹੁ ਬ੍ਰਹਿ
ਮੰਤ੍ਰ ਮੈ ਤੇਰੀ ਆਂਹੀ ਸਕਤਾਂ ਥਿ ਆਪਰ ਹੀ ਆਂਹੈ। ਸਭੁ ਨੀ ਅਜੀਤ ਮੈ
ਤੇਰੀ ਹੀ ਸਕਤਿ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਜੋ ਜੋ ਪਦਾਰਥਿ ਦਿਸ ਆਵਤਾਹੈ। ਸੋ ਸੋ
ਪਦਾਰਥਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਹੀ ਸਕਤਿ ਕਾਰਿ ਕੈ ਰੂਪ ਰਹੈ। ਅਰਸ ਭੁੱਪਦਾਰਥ
ਜੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਰੂਪ ਭਾਸਤੈ ਹੈ। ਅਰਸੁੰਦਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਵਤੈ ਹੈ। ਸੋ ਤੇ
ਰੀ ਹੀ ਸਕਤਿ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖਦਾਇਕ ਭਾਸਤੈ ਹੈ। ਜੈ ਸੋ ਬ੍ਰਿਹਤ ਹੁੰ ਪ੍ਰ
ਤੈ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈ ਹੈ। ਤਥਾ ਬਿਰਛ ਕਾ ਠਹੁ ਤੇ ਮੇਵਾ ਹੋ ਗਏ ਹੈ।
ਅਰਤ੍ਰਿ ਦੁਹਿ ਪ੍ਰਤੈ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਧਰਤਾਈ ਹੈ ਤ੍ਰਿਦ ਅਨਾਜ ਹੋ ਗਏ

ਹੈਂ। ਅਰਲੇ ਹੂਊ ਪ੍ਰਜੇ ਤੈ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਧ੍ਰੁਤਾਈ ਹੈ। ਤਬ ਲੋਹੂ ਦੁਪਹੋਗ
 ਹੈ। ਮਾਤਾਂ ਕਾ ਮਮਾ ਜੋਤਿ ਹੈ। ਸੋ ਲੋਹੂ ਅਰਮੰ ਸਕੀ ਗੰਢਿ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤਿ
 ਸਗੰਢਿ ਸੇਂ ਬਾਰ ਕਵਾਸ ਤੇ ਤੂੰ ਦੁਪਕਰਿ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਕਥਤਾ ਕਿ ਜਾ ਬਿਤਕ
 ਬਾਰਿਕ ਭੋਜਨਿ ਕਰਨਿ ਨ ਸੀਖੇ। ਤਬ ਤੀਕ ਤੂੰ ਦੁਪ ਅਚਵਾਵਤਾ ਹੈ।
 ਸੇ ਤੇ ਹੀ ਹੀ ਸਕਤਿ ਕਰਿ ਲੋਹੂ ਤੇ ਦੁਪ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਮੰਸ ਉਪ੍ਰਤੈ ਅਪਨੀ ਸ
 ਕਤਿ ਧ੍ਰੁਤਾਈ ਹੈ। ਤਬ ਮੰਸ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਪ ਹੋਗ ਜਾਏ। ਅਲੀਨ ਉਦ ਉਪ੍ਰਤੈ
 ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਧ੍ਰੁਤਾਈ ਹੈ। ਤਬ ਉਹ ਉਦ ਮਨੁ ਪਾਵੇ ਹਥਾਨਿ ਗਯਾ ਹੈ
 । ਸੋ ਕੈਸਾ ਬਨਿ ਆਏ ਮਹਾਂ ਦੁਰਲੱਭ। ਨਿਸ ਦੇ ਹਕ ਦੇ ਵਤੇ ਚਾਹਿਤੇ ਹੈਂ
 । ਅਰਜੰ ਨਿਸ ਨੀ ਉਪ੍ਰਤੁ ਮਾ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਧ੍ਰੁਤਾਵਤੋ ਹੈ। ਤਬ ਓ
 ਹੁਨੀ ਵਨੀ ਉਦ ਸਾਕੋ ਤਿਜਾਗ ਕਰਿ ਧ੍ਰੁਮ ਦਸਾ ਕਾ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰਲੇ
 ਤਾਏ। ਜੋ ਜੇ ਤੇ ਕਾਰਨ ਜਗਤਿ ਮੈ ਪਨੇ ਹੋਤੈ ਹੈ। ਸੋ ਸਰਕਾਰਨ ਤੇ ਹੀ ਸਕ

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part-9) Subject Dharamsastra

Name of MSS Sukhan Paqira De

Author _____

Period _____ Folios 30

Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatli, Amritsar

Missing Folios _____

ਨਕਾਟਰਸਨਿਕਰਤਾਹੈ॥੨੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਅਛੜੁ ਨੀਕੀ॥

ਕਿਸੀ ਸਾਧਇ ਹ੍ਰਸ

ਨਿਕੀ ਅਗ॥ ਜੋ ਨੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਰਬੰਗ ਹੋ॥ ਅਰਇ ਹਸਗਤਿ ਉਸੀ ਸ

ਰਵੰਗ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਹੋ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਿ ਹੋ॥

ਤੈਸੀ ਉਸ ਲੀਲਾ ਸਾਨੀ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਲੀਲਾ ਰੂਪੀ ਜੋ ਨਗਤਿ ਹੋ॥ ਇਸ

ਮੇਸਰ ਬੰਗ ਕੀ ਸਰਬੰਗਤਾ ਕੇ ਸੀ ਹੋ॥ ਤਿਸ ਕਾਰੂ ਪ੍ਰਾਪਕ ਰਿਕੈ ਖੋ

ਲਸੁ ਨਾਈ ਐ॥ ਤਬ ਭਾਈ ਅਛੜੁ ਨੀ ਉਸ ਸਾਧ ਕੇ ਇਹ ਉਤ੍ਰਟੀ

ਅਗ॥ ਜੋ ਪਾਸ ਅਰਟਿ ਬਾਲਿਦੁ ਚਲਾਵੇ ਤੇ ਖੋ॥ ਓਸ ਅਰਟਿ ਕੀ ਓਰਧਿ

ਆਨ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਕ॥ ਕਾਹਿ ਆਇ ਨ ਬਲਦੈ ਕੀ ਓਰਟੇ ਖੋ॥ ਇਨ ਕੀ

ਓਯਦੇ ਪਕੈ ਸ੍ਰਵੰਗ ਕੀ ਸਰਵੰਗਤਾ ਪਛਾਣ ਲੀਨੀ ਐ। ਪ੍ਰਿਥ ਮੈਂ ਤਉ ਤੇ
 ਇਹ ਬੋਲ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੀ ਆਸਾ ਥਕੀ ਆਹੁ ਆਹੈ। ਜੇਤੁ ਮਪੁਰਖ ਪ੍ਰ
 ਜਤ ਨਿਕਾਰਿ ਕੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿ ਕਵਣ ਸਿਕੀਏ। ਤਬਿ ਤੁਮ ਕੋਤਾ ਤਕਾਲ
 ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ਲੇਵੇਗਾ। ਸੋ ਇਨ ਬਲ ਦੇਨ ਪੁਰਖਾਰ ਬਿਕਰ ਕੈ ਕਾਮ
 ਕ੍ਰੋਧਾਦਿ ਕਨੀਤੇ। ਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮੁਕਤਿ ਕੀਏਹੈ। ਇਤ ਕਰਿ ਸੀਸਾਰ ਕੀ
 ਨੂੰ ਨ ਜਨਮੁ ਤੇ ਛੂਟੇ ਨਾਹੀ। ੧ ਦੁਸਰਾ ਅੰਗ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਆਉ
 ਨਗਤਿ ਮੈ ਬ੍ਰਤਤਾਹੈ। ਇਹ ਬਾਲਿਦੁ ਕਿਸੀ ਜਨਮੁ ਕਾ ਦੇਵਣਾ ਦੇਤੇ
 ਹੈ। ਗਾਲਿ ਇਨ ਕੇ ਪੰਨਾ ਲੀਹੈ। ਅਗੇ ਤੇਉ ਪ੍ਰਭੋ ਪੈਰੇ ਹੁਏਹੈ। ਪੀਠ
 ਇਨ ਕੀ ਉਪ੍ਰਛਮ ਕਾ ਪਨਤੀ ਆਹੈ। ਦੁਰਬ ਚਾਨਿ ਬੋਲ ਕਰਿ ਇਨ ਪਾ
 ਸੈਂ ਕਾਰਨ ਕਰਾਵੇ ਤੇਹੈ। ਅਗ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਠਕ ਲੀਓ ਸਾਥਿ ਅਰਗਾਂ
 ਪੀਸਾ ਥਥਾ ਧੋਹੈ। ਨਾਲਿ ਅਰਧਾਸ ਇਨ ਕੋ ਅਪਨੀ ਇਛਾ ਆਅ

ਨਿਸਾਰਖਵਾਵੇਤੋਪੀਲਾਵੇਤੋਹੈ। ਉਨਕੀਇਛੁਆਓਰਕਛੁਨਹੀਦੇ
ਨਕਖੇਤੋ। ਅੰਰਕਾਰਜਸਰੁਹੀਅਪਨੀਇਛੁਆਅਨਿਸਾਰਕਰਾਵੇਤੋ
ਹੈ। ਸੋਬੁਧਵਾਨਪੁਰਖਾਇਉਨਾਨਤੋਹੈ। ਨੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਪਰਿਅਨਿ
ਆਉਨਹੀ। ਕਿਉਕਰਮੁਬਲਦੇਪਸੋਕਿਸੀਜਨਮੁਸੋਐਸਾਹੁਆਹੈ
॥ ਤਬਹੀਇਹਫੁਨੈਹੈ। ਕਰਮੁਕੀਏਬਿਨਾਫਨਾਈਕੋਉਨਹੀਦੇਤਾ।
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਪਰਿਨਿਆਉਹੈ। ਬਿਨਾਦੇਸਕਿਸੀਕਿਨਹੀਫਨਤਾ।
੨॥ ਤੀਸਰਾਅੰਗਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਜਗਤਿਮੈਇਹਬਰਤਤਾਹੈ। ਜੇਏ
ਹੀਬਲਦੁਕਰਤਾਨਹੀ। ਕਰਤਾਕੋਉਅਵਰਿਹੈ। ਜੇਏਹੀਬਲਦੁਕ
ਰਤਾਹੋਤੇ। ਤੇਐਸੀਸਜਾਇਕਿਉਪਾਵੇਤਾ। ਆਪਣੀਸਮਰਥਤਾ
ਆਪਦੇਕਰਤਬਹੁਦੁਆਰੇਨੀਵਹੁਕਉਲਖਾਵਤਾਪਨਤਾਹੈ। ਜੇ
ਕਰਾਵੇਤਸੁਖਦੀਆਗਾਹਿਤਾਹੈ। ਤੇਸੁਖਦੇਤਾਹੈ। ਦੁਖਦੀਆ

ਚਾਹਿਤ ਹੈ ਤੇ ਦੁਖ ਦੇ ਤਾਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਕਰਤ ਕਉ ਅਵਰੁ ਹੋ॥ ੩॥ ਚੋਥਾ
 ਅੰਗ ਨਗਤਿ ਮੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਦਯਾ ਕਾ ਬਰਤ ਤਾਹੈ। ਸੋ ਪ੍ਰਤਖ ਬਰਤ
 ਤਾਹਿ ਸਾਵਤਾਹੈ। ਜੋ ਬਲ ਦੇ ਕਉ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਸਰੀਰ ਮੈ ਬਾਲਿ ਦੀਆਹੈ
 ॥ ਨੀਉ ਜਾਅ ਦੀਆਹੈ। ਪਾਸ ਅਰਪਾਨੀ ਦੀਆਹੈ। ਸੋ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇ ਬ
 ਲਿ ਦੀਆਹੈ। ਤਾ ਬਿਪਾਛੇ ਦੇ ਦਾ ਦੇ ਤੇ ਹੋ॥ ੪॥ ਪਾਂਚਵਾਂ ਅੰਗ ਨਗ
 ਤਿ ਮੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਇਹ ਬ੍ਰਤ ਤਾਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਤੇ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਇਕ ਚੈ ਤੇ ਨਹੈ
 ਅਰਾਪੇ ਅਗੀਪੈ। ਬਾਲਿ ਦੂਰੀਆਪ ਬਾਇਆਹੈ। ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਾ ਦੂਰੀ
 ਆਪ ਬਾਇਆਹੈ। ਤੇ ਤਮਾਸਾ ਤੇ ਪਾਲਿ ਕੁ ਦਾਵੇਖ ਕੈ ਹੈਰਾਨੀ ਆਵੈ
 ॥ ੫॥ ਆਪੇ ਆਹੂ ਤੇ ਆਪੇ ਠੀਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰ ਦੁਪਾਵੈ। ਆਪੇ ਖਾਂ
 ਦੁਤੇ ਆਪ ਬਰਨਾ ਆਪੇ ਮੁਲਾਵਿ ਕਾਵੈ। ਚੁਹਨ ਅਲਛੁ ਹੈਰਾਨ ਘੁੰ
 ਪਾਇ ਲਖਿਆ ਜਗਨ ਜਾਵੈ॥ ੫॥ ਛੁਟਵਾਂ ਅੰਗ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਗ

ਤਿਸੇ ਸਾਖਵਰਤਤਾਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਨੇ ਅਪਨਾ ਅਪਿਹੈ ਚੈਤਨ ਪੁਰਖਹੈ॥ ਸੇ
ਸਦਾ ਨਿਆਰਾ ਬਸਤਾਹੈ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਬਾਲਿਦੁ ਬਾਇਆਹੈ॥ ਨਾ ਕ੍ਰਿਸਾਣੁ
ਬਾਇਆਹੈ॥ ਚਿਤੰਨ ਕਾ ਕਠਨਿ ਸਭ ਕਾਰਜੁ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਪਿਨਿਆਰ
ਹੈ॥ ਬਾਲਿਦੁ ਭੀ ਭੁਰਮ ਮਾੜਾ ਦਿਸਿਆ ਵਤਾਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਸਾਣੁ ਭੀ ਭੁਰਮ ਮਾੜ
ਦਿਸਿਆ ਵਤਾਹੈ॥ ਅਰਥਿ ਇਹੁ ਜੇ ਸਭੁ ਪਦਾਰਥਿ ਅਨਿਉ ਪਜੇਹੀ ਦਿ
ਸਦੁ ਪੜੇਆ ਵਤੈਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਸਿਪੀ ਵਿਖੇ ਰੁਪਾ ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗ ਜਲਿ ਦਿਸਿਆ
ਵਤਾਹੈ॥ ਅਗੈ ਕਾਛਿ ਨਹੀ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਿ ਪਦਾਰਥਿ ਅਨਿਉ ਪਜੇਹੀ
ਦਿਸਦੁਆ ਵਤੈਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਨਾਗੂਤਿ ਵਿਖੇ ਭੀ ਸਭੁ ਜਗਤਿ ਅਨਿਉ ਪਜਾ
ਹੀ ਦਿਸਦੁਆ ਵਤਾਹੈ॥ ੨੧੮॥ ਅਉਰ ਸਾਖੀ ਦੁਨੀ ਭਾਈ ਅਛ
ਦੁਨੀ ਵੀ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਸਮੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਭਾਈ ਅਛ ਦੁਨੀ ਰਹਿਤੇਥੇ॥ ਤਿਸ
ਦੇ ਸਵੇਰੇ ਪਰੀ ਕਾ ਦੀਵਾਨ ਖੜੀਥਾ॥ ਓਹੁ ਭਾਈ ਅਛ ਦੁਨੀ ਕੇ ਦਰਸ

ਨਿਕੋਆਇਆ। ਤਬਦੀਵਾਨੁਨੇਦਸਾਂਅਰਟਾਂਕੇਮਾਫੀਕਾਪਟਾਆਲਕਰ
 ਭਾਈਅਚਣੁਨੀਕੀਭਿਟੁਕੀਨਾ। ਅਰਕਹਿਆਜੋਮਿਹਰਵਾਨਤੁਮਾਰੇਪਾ
 ਸਬਹੁਤਸੀਤਸਾਧਰਹਿਤੇਹੈਂ। ਉਨਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਨੁਗਤਿਸੁਖੈਨਹੀਚਲੀ
 ਨਾਵੈਗੀ।। ਇਹੁਪਟਾਦਸਾਂਅਰਟਾਂਕਾਮੈਲਿਖੁਲੇਆਇਆਹੈਂ। ਨਿਧ
 ਰੀਕੀਮੁਹਿਰਭੀਲਗਾਈਹੈ। ਅਰਮੈਅਪਨੀਮੁਹਿਰਭੀਲਗਾਈਹੈ।।
 ਤੁਆਇਹੁਪਟਾਸ਼ਿਪਾਕਾਰਿਕੈਰਾਖੋ। ਤਬਭਾਈਅਚਣੁਨੀਕਹਿਅ
 ॥ ਨਬਤੁਮਥਾਤਕਾਰਿਰਹੋਗੇ। ਤਬਹਮਭੀਇਸਥਾਤਕਾਰਿਛੁਓੜ
 ਕਹੇਗੇ। ਫੇਰਦੀਵਾਨਕਹਿਆ। ਨੀਮੈਥਾਤਕਾਰਿਰਹੇਂ। ਅਥਅਪ
 ਸ਼ਿਪਾਕਾਰਿਕੈਕਛੁਕਹਿਣਹੈ। ਇਸੁਕਹੀਐ। ਤਬਭਾਈਅਚਣੁਨੀ
 ਕਹਿਆ। ਸੁਨੇਦੀਵਾਨਨੀ। ਥੁਪਵਾਨਓਹੁਪੁਰਖਹੈਂ। ਜੋਨਿਸਪ
 ਦਾਰਥਿਕਾਅੰਗੀਕਾਰਕਰਦੇਲਾਗੇ। ਤਬਉਸਪਦਾਰਥਕੇਸੁਖਕਾ

ਨ ਕੀ ਜਾਤ ਵਾਹਿਏ। ਅਰਦੁਖ ਕਾ ਭੀ ਜਾਤ ਵਾਹਿਏ। ਸੋ ਤਾਂ ਤੇ ਆਗਿ ਹੀ ਸੁ
ਖ ਦੁਖ ਪਛਾਨਣਾ ਭੁਲਾਹੈ। ਨ ਥਾ ਅਰਦੁਹੀ ਪਛਾਨਤਾਹੈ। ਤਬ ਅੰਤ
ਕੈ ਉਸ ਪਦਾਰਥਿ ਕਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਉਤਪਤਿ ਨ ਹੀ ਹੋਤਾ। ਸੋ ਇਨ ਅਰਦੇ ਕੀ
ਥਾਤਿ ਇਉਂ ਹੈ। ਤੁਮਾਰੀ ਨਿਰਤ ਮੈ ਇਨ ਅਰਦੇ ਕਾ ਸੁਖ ਹੈ। ਦੁਖ ਨਿਰਤ ਮੈ
ਨਾਹੀ। ਕਾਂਹਿ ਤੇ ਜੇ ਤੁਮ ਪਦਾਰਥਿ ਲਿਖ ਲੈ ਅਏਹੋ। ਸੋ ਤੁਮ ਭੁਲਾ ਜਾਨ ਕਰ
ਅਰਸੁ ਖਰੁਪ ਜਾਨ ਕਰਿ ਲਿਖ ਲੈ ਅਏਹੋ। ਅਰਹ ਮਾਰੀ ਨਿਰਤ ਮੈ ਇਨ
ਅਰਦੇ ਮੈ ਸੁਖ ਥੋਨਾਹੈ। ਅਰਦੁਖ ਥਹੁਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ
ਰਾਖਤੋ। ਤੁਮੈਂ ਦੀਆ ਅਰਹ ਮਲੀਆ। ਤੁਮਾਰਾ ਭਾਉ ਪ੍ਰਮੋਸਰ ਲੇਖੇ
ਲਾਏਗਾ। ਪ੍ਰਹਮ ਇਸ ਪਦੇ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਹੀ ਕਰਤੋ। ਤਬ ਦੀਵਾਨ ਕ
ਹਿ ਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਸ਼ਿਪਾ ਕਰਕੈ ਮੈਂ ਕੀ ਖੋਲ ਸੁਨਾਈਐ। ਤੁਮ ਜੇ ਕਹਿਤੋ
ਹੈਂ ਜੇ ਇਸ ਪਦੇ ਮੈ ਦੁਖ ਥਹੁਤ ਹੈ। ਸੋ ਕਿਆ ਦੁਖ ਥਹੁਤ ਹੈ। ਹਮ ਕੀ ਭੀ ਸ

ਮਸ਼ਾਈਐ। ਤਬ ਰਾਈ ਅਛੁ ਨੀ ਕਹਿਆ। ਰੁਲੀ ਥਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਜਿਸ
 ਲੇਵੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਤਉ ਇਹ ਦੁਖ ਸੁਨੇ। ਨ ਬਹਮ ਅਰਏ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ
 ਰਖੈਗੇ। ਤਬ ਘਰਿ ਘਰਿ ਇਹ ਥਾਤ ਚਲਿ ਪੈਨੈਗੀ। ਹਿੰਦੁ ਭੀ ਸੁਨੇ
 ਗੇ ਅਰਤੁ ਰਕਭੀ ਸੁਨੇਗੇ। ਜੇ ਰਾਈ ਅਛੁ ਕੈ ਦਸ ਅਰਟਿ ਸ੍ਰਕਾਰ ਥੀ
 ਚਲਤੇ ਮਿਲੈਗੈ। ਸੇਤੁ ਮਾਰੇ ਦੇਸ ਮੈ ਕਈ ਸਈ ਯਦਿ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ। ਕਈ
 ਕੁਰੇ ਸੀ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ। ਕਈ ਮੁਲਾਂ ਮਲਵਾ ਏ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ। ਸੇ ਸਭੀ ਚੋਪਰੀਆ
 ਗੇ ਆਇ ਆਇ ਕਹੇਗੇ। ਜੇ ਨੀ ਹਿੰਦੁ ਫਕੀਰ ਕੈ ਦਸ ਅਰਟਿ ਚਲੇਤੇ
 ਦੀਏ ਹੈਂ। ਅਰਹਮ ਕੈ ਏਕ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਤਾ। ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਚੰਗੇ ਰਾਜਾ ਨਿ
 ਆ। ਸੇ ਕਿਸ ਕਾਰਿ ਨਾਨਿ ਆਯੋ। ਇਹ ਥਾਤ ਹਮ ਭੀ ਸੁਨੇਗੇ। ਅਰਸੁ
 ਨਿਸੁ ਨਿਕਰਾਗੀ ਹਮੈ ਧੈ ਠੇਕਾ ਪੈਗੇ। ਜੇ ਮਾਤਿ ਚੋਪਰੀ ਉਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਸੁ
 ਨੈਕੈ ਹਮ ਸਿਉ ਅਰਟਿ ਫੇਰ ਲੇਵੈ। ਬਹੁ ਐਸੀ ਆਂ ਥਾਤਾਂ ਕਰਵਾਵੈ

ਲਿਆਂਕੇ ਅਪਨਾ ਦੈਰੀ ਨਾਨੈਗੇ। ਸੋ ਨ ਬਲਾਗਿ ਹਮ ਅਰਟੇ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾ
 ਰਨਹੀ ਕੀਆ। ਤਬ ਲਾਗਿ ਉਨ ਕੇ ਬੈਰ ਤੇ ਭੀ ਮੁਕਤਿ ਬੈਠੈ। ਅਰਕਾਂ ਪਣੇ
 ਤੇ ਭੀ ਮੁਕਤਿ ਬੈਠੈ। ੧ ਅਉਰ ਦੁਖ ਸੁਨੇ। ਅਥਿ ਜੋ ਪਰਮ ਸਾਲ ਮੋਆ
 ਈ ਜੁਰਤਿ ਸਿਉ ਸਾਧਕਾ ਉਕਰਾਤਿ ਕਰਤੈ। ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨਾ ਤੇ ਕਾ ਭਾਉ ਭ
 ਗਾਤਿ ਕਰਤੈ। ਜਬ ਹਮ ਅਰਟਿ ਲੇਵੁ ਹੋਗੇ। ਤਬ ਜੋ ਆਵੈ ਗਾਤਿ ਸਕੇ
 ਸਾਥਿ ਹਮ ਨ ਸਾਕਰ ਕੈ ਭਾਉ ਕਰੀ ਐਗਾ। ਜੋ ਮਤਿ ਇਹੁ ਖਾਨਦੀ ਵਾਨ ੧੦
 ਕਾਨਿਕ ਦੁਵਰਤੀ ਹੋਵੈ। ਅਰ ਹਮਾਰੀ ਉਨ ਕੇ ਆਗੈ ਨਿਦਿਆ ਜਾਇ ਕਰੈ।
 ਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਕੀਟ ਹਿਲ ਕਰੀ ਚਾਹੀ ਐ। ਜੋ ਉਨ ਕੇ ਆਗੇ ਹਮਾਰੀ ਉਸਤੁ
 ਤੁਜਾਇ ਕਰੈ। ਜੋ ਐਰ ਆਵੈ ਗਾ। ਉਸ ਕੇ ਸਾਥ ਭੀ ਇਹੀ ਮਨ ਸਾਕਰ ਕੈ ਭਾ
 ਉਕਰੀ ਐਗਾ। ਜੋ ਅਵਰ ਆਵੈ ਗਾ। ਉਸ ਕੇ ਸਾਥ ਭੀ ਇਹੀ ਮਨ ਸਾਕ
 ਰ ਕੈ ਭਾਉ ਕਰੀ ਐਗਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਪੁਨਾਰ ਹੀ। ਅਰ ਮਾਰਟੇ ਕੀ

ਪੂਜਾ ਚਾਲਿ ਪਤੀ। ਅਰਟੇ ਕੇ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨਿ ਸਿਉ ਆਗੇ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਦ
 ਸਾਭੁ ਲੀਐ॥੨॥ ਅਉਰ ਦੁਖ ਸੁਨੇ॥ ਜੇ ਅਰਟੇ ਕੇ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨ
 ਮੈ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਥ ਜੇ ਹਮ ਉਦਿਆ ਨ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ। ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬਤੀ ਜੀ
 ਦੇ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਹਮਾਰੀ ਲਈ ਦਯਾ ਪਾਇ ਦੀਨੀ ਹੈ। ਕੇਈ ਭੋਜਨਿ ਲਿਜਾ
 ਵਤਾ ਹੈ। ਕੇਈ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਦਹੀ ਦੁਪਲਿਜਾ ਵਤਾ ਹੈ। ਕੇਈ ਗੰਨੇ ਸਿਟੇ
 ਲਿਜਾ ਵਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਹਮ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਭੋਜਨਿ ਗ੍ਰਿਹਮਾਹਿ ਬੈਠੇ ਖਾਵਤੈ ਹੈ।
 ਅਰਜਾ ਬਿਹਮ ਅਰਟੇ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇਗੇ। ਤਬ ਜੇ ਪੂਜ ਦੇਵਾਲੇ ਹੈਂ।
 ਸੇ ਸਾਭਿ ਪੂਜਾ ਵਟੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਕੇਈ ਕਹੇਗਾ ਜੇ ਤੁਸਾਰੇ ਅਰਟੇ ਕੇ
 ਗੰਨੇ ਹਮ ਨ ਦੇਖੇ। ਕੇਈ ਕਹੇਗਾ ਤੁਸਾਰੇ ਅਰਟੇ ਕਾ ਹਮ ਸਾਗਨ ਖਾਯਾ
 । ਕੇਈ ਕਹੇਗਾ ਜੇ ਤੁਸਾਰੇ ਅਰਟੇ ਕਾ ਅਸੰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੀ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਪਾਯਾ
 । ਤੇ ਅਰਟੇ ਕੇ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨਿ ਸਿਉ ਆਗੇ ਹਮੁ ਸਭ ਸਿਉ ਹਮ ਲਹਿ

ੳਵਾਲੇਖੈਠੈ॥੩॥ ਅਉਰਦੁਖਸੁਨੈ॥ਹਮਜੇਕੁਟਿਧਸਿਉਛੁਟੈਹੈ
॥ਸੇਧਾਵਰੇਹੋਇਕਰਿਛੁਟੈਹੈ॥ਜੇਉਨਕੋਹਿਤਆਵਤਾਕਾਰਜਕੈਉ
ਨਕਰੀਐ॥ਇਤਕਰਿਉਨਹਿਕਹਿਆਜੇਜਾਹੁਧਾਥਾਤੁਹਮਾਰੇਕਾ
ਮਕਾਨਾਹੀ॥ਅਰਜਥਾਅਰਟੇਕਾਅੰਗੀਕਾਰਕਰੇਗੋ॥ਤਬਸਭਿ
ਹੀਕੁਟਿਧਕੇਲੇਗਹਮਾਰੇਦੁਆਲੇਆਇਕੁਵੈਗੋ॥ਅਗਇਉਕ
ਹੈਗੋਜੇਪੀਛਾਤੇਰਾਛੈਰੂਆਥਾ॥ਸੇਧਾਵਰਾਜਾਨਕਰਿਛੁਟੈ
ਆਥਾ॥ਸੇਆਧਿਤੈਫੇਰਅਗਟਿਚਲਾਏਹੈ॥ਤਾਂਤੇਹਮਕੋਕਿਉਦੁ
ਰਕਰਤਾਹੈ॥ਅਸੀਜੇਧਾਵਰੇਕਮਲੇਹੋਕਰਨਿਕਸੇਥੇ॥ਸੇਸੰਤਜ
ਨਹੁਕੀਸੰਗਤਿਕਰਣੇਨਿਕਸੇਥੇ॥ਹੋਰਥਾਂਛਾਕਉਤਿਜਾਗੁਕਰ
॥ਏਕਸੰਤਾਕਾਸੰਗੁ॥ਦੁਜਾਗੋਬਿੰਦਕਾਰੁਜਨਿ॥ਇਹੁਦੁਇ
ਉਪਾਉਮੁਕਤਿਕੈਹੈ॥ਅਉਰਕਉਨਹੀ॥ਸੇਹਮਅਪਨੇਜਨਮੁਸਫ

ਲਿਕਰ ਨਿਕੋ ਪਾਰਿ ਸੇ ਨਿਕ ਸੇ ਹੈਂ। ਸੋਈ ਕਰਹਿਗੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਅਰੰਭ ਕੋ ਅੰਗ ਤਿਸ
 ਕਾਰ ਕਰਨਿ ਸਿਉ ਆਗੇ ਕੁਟਿ ਬਕੇ ਮਿਲਾਪ ਤੇ ਛੁਟੇ ਧੈ ਠੈ ਹੈਂ॥੪॥ ਆ
 ਉਰ ਦੁਖ ਸੁਨੇ। ਹਮ ਜੇ ਉਦਿਆਨ ਮੈ ਰਹਿ ਤੈ ਹੈਂ। ਸੋਈ ਹਾਂਤ ਸਕਰ
 ਪੁਕਾਰੁ ਉਬਹੁਤ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਜਬ ਤਸਕਰੁ ਹਮਾਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਆਵੇ ਤੈ ਹੈਂ
 ॥ ਤਬ ਰੈਨ ਕਉ ਹਮ ਦੀਪ ਕਜਗਾਇ ਰਾਖੇ ਤੈ ਹੈ। ਜੇ ਹਮਾਰਾ ਪਾਰਿ
 ਕੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਖ ਜਾਂਵੈ। ਓਹੁ ਹਮ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਨੇ ਤੈ ਹੈ। ਹਮ ਉਨ ਕੋ ਮਿ
 ਤ੍ਰ ਜਾਨੇ ਤੈ ਹੈ। ਅਰਜਾ ਬਿਅਰੰਭ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਹਮ ਕਰੇਗੇ। ਤਬਿ
 ਮਾਯਾ ਕਾ ਕਾਰਖਾਨਾ ਬਾਢਿ ਜਾਵੈਗਾ। ਤਬ ਸਸਕਰੁ ਹੁਬਿਨਾਤ ਸਕਰ
 ਦੂਰ ਨਹੋਵੈਗੇ। ਕਾਂਹਿ ਤੇ ਜੇ ਸਾਧੇ ਸਸਕਰੁ ਨਹੀ ਮਾਰੇ ਤੇ ਕਿਉ। ਤਬ ਨੁ
 ਪਭੀ ਹੁਏ ਠਾਹੀਏ ਕਿਉ। ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਭੀ ਮੁਆਠਾ ਹੀਏ। ਜੇ ਕੋਉ
 ਅਪਨਾ ਮਨੁਖ ਮਰੇ ਤੇ ਭੀ ਦੁਖ। ਜੇ ਕੋਉ ਤਸਕਰਿ ਮਰੇ ਤੇ ਭੀ ਦੁਖ।

13
 ਕਾਂਹਿਤੇਜੇਹਮਾਗਾਸਾਉਦਿਆਨਮੈਗੁਆ। ਤੇਸਾਪਲਕਨੀਆਂਕਪਾਂ
 ਕਉਗਏਠਾਹੀਐ। ਤਿਹੰਤਸਕਰੇਅਪਨਾਵੈਰਲੇਵਣਾਪ੍ਰਲੇਵਣਾ। ਛੇ
 ਠੁਤੇਨਾਹੀ। ਤਾਂਤੇਜੇਤਸਕਰਿਕਉਮੈਰੈਤੁਰੀਦੁਖਗੁਆ। ਤੇਅਰਟੇਕੇ
 ਅੰਗੀਕਾਰਕਰਨਿਸਿਉਆਗੇਤਸਕਰੇਕਾਭੀਕਉਕਉਨਹੀ। ੫ ॥
 ਐਰਦੁਖਸੁਨੇ। ਜੇਅਥਿਜੇਤੇਧੈਰਾਗੀਸਨਿਆਸੀਆਵੇਤੈਹੈ
 ॥ ਹਮਉਨਿਕੈਨਿਰਪੰਨਹੋਦਿਖਰਾਵੇਤੈਹੈ। ਇਤਕਰਿਓਹੁਵਾਟੇਚਲੇ
 ਜਾਤੇਹੈ। ਹਮਸਿਉਬਾਦਿਬਿਬਾਦਿਕਛੁਨਹੀਕਰੇਤਾ। ਅਰਜਾਬਿ
 ਇਉਸੁਨੈਗੇ। ਜੇਇਨਕੇਦਸਿਅਰਟਿਚਲੇਤੈਹੈ। ਤਬਸਕਿਹੀਹਮ
 ਸਿਉਆਇਆਇਸੁਗਾਨਾਕਰੈਗੇ। ਰੁਲੇਰੋਜਨਿਮਾਂਗੈਅਮਲਿ
 ਹੰਝੀਮਾਂਗੈ। ਬਸਤਮਾਂਗੈ। ਇਕਨਾਕਉਪ੍ਰਚਾਇਤੇਰੀਐਇਕ
 ਐਰਆਵੈਐਰਆਵੈ। ਇਸੀਸੁੰਗਾਨੇਮੈਅਉਧਵਿਹਾਇਜਾਇ॥

ਤਾਂ ਤੇ ਅਰਟੇ ਕੇ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰ ਨਿਸਿਉ ਆਗੈ ਧੈਰਾਗੀ ਓਕੇ ਸੁਗਤ
 ਸਿਉ ਭੀ ਛੂਟੇ ਧੈਰੈ ਹੋ। ੬॥ ਐਰ ਦੁਖ ਸੁਨੇ। ਨਥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਦੇ
 ਕਾਸ ਮਾ ਅਵੈ ਗਾ। ਤਾ ਬਿਕ੍ਰਿਸਾਣੁ ਹਮ ਸਿਉ ਕਾਣੁ ਕਠਾਵੈ ਗੋ। ਕਿ
 ਈ ਕ੍ਰਿਸਾਣੁ ਕਹੈ ਗਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਧੀਉ ਨਾਹੀ ਮੇਕੁ ਧੀਉ ਦੇਵੈ। ਕਿ ਈ ਕ੍ਰਿ
 ਸਾਣੁ ਕਹੈ ਗਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਬਲਿ ਦੁਨਾਹੀ। ਮੇਕੁ ਧੀਉ ਦੇਵੈ। ਕਿ
 ਈ ਕਹੈ ਗਾ ਮੇਰੇ ਅੰਨ ਬੰਨਾਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੁ ਮਾਂਗ ਤੇ ਬਹੁਤਾਹੈ। ਮੈਛੋ
 ਰੁਜਾਤਾਹੈ। ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਕੇ ਗਊ ਅੰਗਰਧ ਪਿਖੇ ਤੇ ਮੈ ਆਇ ਪਤ੍ਰ ਹਿ
 ਗੇ। ਤਬ ਉਨ ਕੇ ਕ੍ਰਿਸਾਣੁ ਧਾਂਪ ਛੋਰੁ ਹਿਗੇ। ਅਰ ਉਨ ਕੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰੇ
 ਪਾਸਿ ਫਿਰ ਆਈ ਆਇ ਹੋਵੈ ਗੇ। ਨਥ ਛੂਡਾਇ ਦੇਵਹੁ। ਤਬ ਕ੍ਰਿ
 ਸਾਣੁ ਗਾਨੀ ਨਰਹੈ। ਅਰ ਨਾ ਬਿਨ ਛੂਡਾਵੈ ਤਬ ਨਗਰੀ ਵਾਲੇ ਮਨੁ
 ਪਹੁ ਮਕੈ ਧੈਰੀ ਜਾਨੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਅਰਟੇ ਕੇ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰ ਨਿਸਿਉ ਆਗੈ

ਸਾਭਿਕੇ ਬੈਰਾਸਿ ਉਛੁਟੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਐਰ ਦੁਖ ਸੁਨੇ ॥ ਜੇ ਸਰੀਰ
 ਕੀ ਗਤਿ ਮਗਾਂ ਛਿਨ ਭੰਗਿ ਰਿਹੂ ਪੈ ॥ ਨਾ ਬਹੁ ਮਾਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰੀਰ ਛੁਪਿ ਜਾ
 ਵੇਗੇ ॥ ਤੇ ਐਰ ਸਿਰ ਦਾਰੂ ਹੋਵੇਗੇ ॥ ਐਰ ਕਾਮ ਦਾਰੂ ਹੋਵੇਗੇ ॥ ਤਬ ਭਿਉ ਅ
 ਰੋਟ ਕਾ ਅਨਾਜ ਆਪੁ ਲੈ ਲੈ ਵੇਗੇ ॥ ਤੇ ਸਾਪ ਹੁਕਾ ਸੁਭਾਉ ਪਾਛੇ ਆਲਸੀ
 ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ਤਬ ਪਟਾਹ ਥਿਕ ਰਿਕੈ ਚੋਪਰੀ ਪਾਸ ਜਾਵੇਗੇ ॥ ਜਗ ਇਕ
 ਰਿਕੈ ਹੋਗੇ ॥ ਜੇ ਨੀ ਦੇਖੇ ਇਹੁ ਮਾਰੇ ਪਾਸਿ ਮਾਛੀ ਕਾ ਪਟਾਹੇ ਲਿਖਿਆ
 ਹੁਆ ॥ ਫਿਰ ਚੋਪਰੀ ਕੈ ਦਸਿ ਅਰਟਿ ਦੇਵੇ ਐ ਖੋਹੇ ਵੇਗੇ ॥ ਤਬ ਐ
 ਸੀ ਆਂਧਾ ਤਾਂ ਧਨਾਇ ਧਨਾਇ ਕਰੇਗੇ ॥ ਦੇਖੇ ਨੀ ਜੇ ਸਿਰ ਪ੍ਰੋਟੇ ਪੀ ਆਂਹੈ
 ॥ ਤੇ ਲਕੁਲੀ ਗੋਟੀ ਆਂਹੈ ॥ ਅਰਹਾ ਥਿ ਮੈ ਪਤਿ ਲੀਏ ਫਿਰ ਤੋਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕ
 ਰਹਿ ਤੋਹੈ ਜੋ ਹਮ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕੇ ਸੀਤ ਹੈ ॥ ਹਮ ਕੇ ਮਾਛੀ ਅਰਟ ਦੇਵਹਾ ॥ ਸੋ ਜੋ
 ਤੁਮ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕੇ ਸੀਤ ਹੈ ॥ ਤਿਹ ਮਾਰੇ ਦਰਵਾਜੇ ਉਪ੍ਰਾ ਕਉ ਆਵੇਹੋ ॥ ਐਸੀ

ਅੰਗਾਤਾਂ ਕਰਿ ਕੈ ਚੈ ਪਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਨਿ ਨਿਦੈ ਵੈਗੋ। ਸੋ ਜਬ ਅਰੰਭੈ ਕਾਂ ਅੰਗੀ
 ਗੀ ਕਾਰ ਕੀ ਆਗਤ ਧਰੀ ਇਨ ਕੈ ਐਸੀ ਧਿਧ ਕਾਰ ਹੂਈ ਕਿਉ। ਅਬ ਤੇ ਅੰਗ
 ਪਨੇ ਹਥ ਸਿਉ ਕਿਰਤੁ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਲੇਤੈ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੁਆਰਾ
 ਇਨ ਕੈ ਦੇਖਣਾ ਨਹੀ ਪੜਤਾ। ੮॥ ਐਰ ਦੁਖ ਸੁਨੇ। ਹਮਾਰੇ ਪਾਸਿ
 ਜੇ ਸਾਪਏ ਕਠੇ ਆਇ ਹੂਏ ਹੈ। ਸੋ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਭਜਨਿ ਕੈ ਏਕ ਠੇ ਹੂਏ ਹੈ। ਜੇ ਸਤ
 ਸੰਗ ਮੈਂ ਚਾਲਿ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਐ। ਜਬ ਹਮ ਅਰੰਭੈ ਕਾ ਅੰਗੀ
 ਕਾਰ ਕਰਿ ਗੋ। ਤਬਾ ਇਨ ਕੀ ਆਰਥ ਲਾਇ ਸੀ ਸ੍ਰਗ ਨੇ ਮੈ ਧੀਤ ਨਾਵੈ ਗੀ।
 ਅਰ ਹਮਾਰੀ ਆਰਥ ਲਾਭੀ ਇਸੀ ਸ੍ਰਗ ਨੇ ਮੈ ਧੀਤ ਨਾਵੈ ਗੀ। ਏਕ ਹੀ ਮਨ
 ਪੈ ਭੁਵੈ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਭਜਨਿ ਸੈ ਲਾਈ ਐ। ਭਾਵੈ ਅਰੰਭੈ ਕੇ ਕਾਰਨ ਮੈ ਲਾਈ
 ਐ। ਸੋ ਅਰੰਭੈ ਕੇ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰਨਿ ਮੈ ਅਨੇਕ ਦੁਖ ਉਤਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੋ। ਤੇ
 ਮਨੁ ਖਾਜਨ ਮੁਖ ਮੈ ਸਰ ਕੇ ਭਜਨਿ ਨ ਮਿਤੁ ਪਾਯਾ ਥਾ। ਸੋ ਭਜਨਿ ਪ੍ਰਮੇ

ਸਰਕਾ ਕਿਤੇ ਵਾਲਿ ਰਹਿ ਜਾਵੈਗਾ। ਹਮਾਰੇ ਗਾਲਿ ਸ੍ਰਗ ਤੋ ਆਇ ਪਏਗੇ
 । ਤੇ ਅਥਿ ਤੇ ਸਤਿ ਧੀ ਚਾਰੁ ਅਨਿਸਾਰੁ ਹਰਿ ਜਾ ਸਿਕੋ ਬਿਉ ਹਾਰ ਮੋਲਾ
 ਗੋਰ ਹਿ ਤੇ ਹੈ। ਅਰ ਜੇ ਕਛੁ ਕਿਰਤੁ ਭੀ ਕਰਤੈ ਹੈ। ਤਿਏ ਤੀ ਕਰਤੈ ਹੈ। ਜੇ ਸੁ
 ਹਤਾਜ ਕਿਸੀ ਕੇ ਨਜਾਇ ਹੋਵੈ। ਉਦਰਿ ਪੂਰਨਿ ਜੇਗਾ ਕਾਰਨ ਕਰੰਦੇ ਤੇ
 ਹੈ। ਅਉਰ ਸਭਿ ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਜਨਿ ਮੈ ਬਿਤਾਵਤੈ ਹੈ। ਅਰ ਜਾ ਬਿਅਰ
 ਏਕਾ ਪੰਨਖਾਇ ਦੇਖੈਗੇ। ਤਾ ਬਿਅਲਸੀ ਹੋਇ ਜਾਵੈਗੇ। ਅਰ ਏਕੇ
 ਦੂਰ ਹੁਇ ਆਂਗਾ ਜੇ ਆਂਕੇ ਦੁਆਰੇ ਉਦਰ ਪੂਰਨਿ ਨ ਮਿਤ ਛੁੰਦੁ ਤੇ
 ਛਿਰ ਹਿਗੇ। ਧਾਨ ਕੁਧਾਨ ਕਾ ਧੀ ਚਾਰੁ ਭੀ ਕਾਛਿ ਨ ਕਰਹਿਗੇ। ਅਰ ਏਕੇ
 ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰਨਿ ਮੈ ਏਤੇ ਦੁਖ ਉਤਪਤਿ ਹੋਵੈਗੇ। ਸੁਖ ਕਾ ਛਿਲੇ ਸਮਾਤ੍ਰੇ
 । ਅਰ ਦੁਖ ਬਹੁਤੈ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਇਹ ਪਦਾ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ਰਾਖੋ। ਹਮਾਇਨ ਕਾ
 ਅੰਗੀ ਕਾਰਨ ਹੀ ਕਰਤੇ। ਤਬ ਚੀਵਾਨਾਇ ਹੁਬ ਚਨਿ ਸੁਣਕਾਰਿ ਕਹਿ

ਅਗ। ਜੇਵਾਹੁਭਾਈ ਅਛੁ ਨੀਤੁ ਮਧੰਨ ਹੋਤੁ ਮਕੈ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ
 ॥ ਪੀਨਓਹੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਜਿਸ ਪਾਸੋਂ ਤੁਮ ਦੀ ਖਿਆਲੀ ਨੀਹੈ। ਹਮਾਰੇ ਦੁਖ
 ਜੇਉ ਪਰਕਾਈ ਫਕੀਰ ਧੂਆ ਪਾਈ ਥੈ ਰੋਹੈ। ਏਕ ਦੇਵ ਅਰਟਿ ਕੇ ਨਾਮਿ ਤੁਹਿ
 ਹਮ ਉਨ ਕੈ ਦੇਵ ਅਰਟਿ ਭੀ ਨਹੀ ਦੇਤੋ। ਅਰਤੁ ਮਕੈ ਦੇਵ ਦਸਿ ਅਰਟਿ ਪ
 ਰਿਆਇ ਥੁੰ ਰਿਦੇ ਤੈਹੈ। ਅਰਤੁ ਮਨ ਹੀ ਲੇਤੋ। ਮਾਯਾ ਕੈ ਜੋਤਿ ਆਗਿਯ
 ਜੈਹੈ। ਸੋ ਤੁਮ ਹੁ ਜੋ ਸੇ ਪੁਰਖੋਂ ਤਿਆਗਿਆਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਤੇ ਦੁਖ ਤੁਮ ਅਰ
 ਦੇ ਮੈ ਕਹਿ ਸੁਨਾਵੈਹੈ। ਏਤੇ ਦੁਖ ਤੁਮ ਹੁ ਪੂਰੇ ਹੀ ਕਹੈਹੈ। ਮਾਯਾ ਕੇ ਜੀ ਜਾਲਿ
 ਸਿਉ ਜੀ ਜਾਲਿ ਹੀ ਉਤਪਤਿ ਹੋਤੈਹੈ। ਮਾਯਾ ਕੇ ਜੀ ਜਾਲਿ ਸਿਉ ਸਾਂਤ ਸਮ
 ਧਤਿ ਨਹੀ ਉਤਪਤਿ ਹੋਤੀ। ਜੈ ਸੇ ਕਹਿ ਆਹੈ ਕਬੀਰ ਜੀ। ਜੇਉ ਠਨ ਹੋਇਹ
 ਸਤ ਕਾ ਪੋਤਾ। ਫਿਰ ਦੀਵਾਨ ਬਹੁ ਮਾਯਾ ਭੇਟ ਰਾਖੀ। ਤਬ ਓਹੁ ਭੀ ਨ ਲੇ
 ਵੈ। ਤਬ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੋਨੀ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਯਾ ਦੀ ਨੀ। ਪ੍ਰਓਹੁ ਮਾਯਾ

18
ਹਾਈਅਫਲੁ ਨੀਅਪਣੇਸਾਧੋਕਉਅੰਗੀਕਾਰਨਕਰਾਈ॥ਕਿਤੇਹਰਸੁਕਾ
ਰੁਨਲਾਇਛੋਰੀ॥੨੧੮॥ ਐਰਸਾਖੀਭਾਈਅਫਲੁਨੀਕੀਤੀਜੀ॥
ਏਕਬੇਰਗਉਆਂਪਰਮੁਸਾਲਕੀਆਂਤਸਕਰਿਲੇਗਏ॥ਬਛਰੂਪਾਛੇ
ਰੇ॥ਤਬਭਾਈਅਫਲੁਨੀਸਾਧੋਕਉਕਹਿਆ॥ਜੇਨਹਾਂਗਉਆਂਗ
ਈਆਂਹੈ॥ਤਤਾਂਬਛਰੂਰੀਦੇਅਵੈ॥ਕਾਂਹਿਤੇਜੇਤੀਨੈਸੁਖੀਜੇਵਹਿ॥
ਨਾਲੇਬਛਰੂਨਾਲੇਗਉਆਂ॥ਨਾਲੇਤਸਕਰਿ॥ਤਬਸਾਧਬਛਰੂਲੇਕ
ਰਤਸਕਰਿਪਾਸਗਏ॥ਉਹਾਂਉਨਕੈਜਾਇਕਰਿਬਛਰੂਦੀਏ॥ਤਬਤ
ਸਕਰਿਬਛਰੂਆਂਕਉਦੇਖਕਰਿਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੂਏ॥ਪ੍ਰਸੰਨਹੂਇਕਰਿਤਸ
ਕਰਿਕਹਿਆ॥ਜੇਫਕੀਰਉਤਮੇਹਮਕੈਲੇਨੀਦੀਬਸਤਿਦੀਨੀਹੈ॥ਤਾਂ
ਤੇਤਮਪੰਨਹੈ॥ਜਬਸਾਧਬਛਰੂਦੇਕਰਿਉਨਕੈਤੁਰਪਨੈ॥ਪਰਮੁਸਾਲ
ਕੀਓਰਮੁਖਪਰਿਕੈ॥ਤਬਤਸਕਰਾਂਕੈਪਰਾਂਕਉਪ੍ਰਸੰਨਹੂਕਉਕਮੁਸਿ

ਉਅਗਨਿਆਨਲਾਗੀ। ਪ੍ਰਐਸੀਅਗਨਿਲਾਗੀ। ਜੋਪਾਨੀਪਾਂਇ
 ਭੀਵਿਸਵੈਨੀ। ਅੰਤਕੋਊਨਤਸਕਰੋਕੇਪਰਿਸਭਿਹੀਜਲਿਗਏ। ਤਬਲੇ
 ਕਹੁਊਨਕੋਕਹਿਆ। ਜੋਆਜਤੋਤੁਮਾਰੇਪਰਿਜਲਿਗਏ। ਅਰਕਾਲ
 ਕੋਤੁਮਾਰੇਸੀਸਭੀਜਾਵਹਿਗੇ। ਕਾਂਹਿਤੇਜੋਐਸੇਸਾਹਿਬਲੇਕਾਂਬੀਆਂਗ
 ਉਆਂਜੋਤੁਮੇਲੀਨੀਆਹੈ। ਜਿਨਹੁਨੇਥਛਰੁਤੁਮਾਰੇਪਰਿਪਹੁਚਾਇ
 ਦੀਨੇਹੈ। ਤੁਮੈਤਉਬੀਚਾਰਕਛਨਹੀਕੀਆਕਿਉ। ਇਤਕਾਰਿਤੁਮਸਿਉ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਸਮਝੇਗਾ। ਅਰੁਤੁਮਾਰੇਸੀਸਭੀਜਾਵਹਿਗੇ। ਤਬਓਹਤਸਕਰਿ
 ਘੋਨ੍ਹਿਆਂਉਪ੍ਰਚਨ੍ਹਿਕਰਿਸਾਧੀਕਉਉਦਿਆਨਮੈਆਇਮਿਲੇ। ਉਨ੍ਹਿ
 ਕਹਿਆਨੀਤੁਮਫਰਚਲਹਾ। ਅਰਅਪਨੀਗਉਆਂਲੇਆਵੇ। ਤਬ
 ਸਾਧੋਕਹਿਆ। ਜੋਹਮਕੋਪੀਰਥਛਰੁਛਰਿਮਾਵੇਥੇ। ਜੋਊਨਕਉਬਛ
 ਰੁਦੇਆਵਹਾ। ਜੋਸਭਿਹੀਸੁਖੀਹੋਵਹਿ। ਅਰਅਬਤੁਮਾਇਉਕਹਿਤੇ

21
ਯੋਜਨੇਗਊਆਂਲੇਜਾਵੇ। ਸੋਇਹਸੰਦੇਸਾਭੀਤੁਮਾਰਾਪਹੁਚਾਵੇਗੇ। ਜੋ
ਆਗੇਤੇਹਮਕੋਪੀਰਫੁਰਮਾਯਾ। ਤਬਤੁਮਾਰੇਪਸੇਫੇਰਆਇਕੈਗਊਆ
ਲੇਜਾਵੇਗੇ। ਤੇਅਥਤੋਹਮਨਹੀਆਵੇਤੇ। ਤਬਤਸਕਰੇਗਲਿਮੈਪਲੇਪਾ
ਇਲੀਤੇ। ਅਰਸਾਧੇਕੀਚਰਨੀਆਇਲਾਗੇ। ਅਰਇਹੀਕਹੈਜੇਹਮਾ
ਰੇਸਾਧਿਆਧੀਆਵੇ। ਅਰਅਪਨੀਆਂਗਊਆਲੇਜਾਵੇ। ਤਬਸਾਧੇ
ਉਨਕੀਬੇਨਤੀਮਾਨੀ। ਫਿਰਉਨਕੀਨਗਰੀਮੈਆਵੇ। ਤਬਤਸਕਰੇਸਾਧੇਸਾ
ਥਖਾਨਪਾਨਕਾਰੀਬਹੁਤਭਾਉਬੁਗਤਿਕਰੀਨਾ। ਫਿਰਗਊਆਂਤੇਬਛਰੂ
ਸਾਧੇਕੇਆਗੇਆਨਟੀਨੇ। ਤਬਸਾਧਗਊਆਂਅਰਬਛਰੂਫੇਰਪਰਮੁਸਾ
ਲਮੈਲੈਆਵੇ। ਅਰਤਸਕਰੇਕੀਆਂਬਾਤਾਂਬੁਝਾਈਅਛਣੁਨੀਕਉਕਹਿਸੁ
ਨਾਈਆਂ। ਤਬਬੁਝਾਈਅਛਣੁਨੀਕਹਿਆ। ਜੋਪ੍ਰਥਮੈਤੋਮਾਯਾਕੇਪ
ਦਾਰਥਿਜਾਰਿਯਾਸੀਕਉਗਾਖਣੇਨਿਦਹੈ। ਪ੍ਰਭੀਜਾਬਿਰਾਖੀਐਤੋਸਹਿ

ਨਾਉਂਤਲੀਏਗਾਖੀਐ। ਵਾਂਹਿਤੇਜੋਮਾਯਾਕੇਪਦਾਰਥੋਕਾਸੁਭਾਵਅਚੱਲਿ
 ਖਿਚੱਲਿਹੋਨਾਵੁਏਕਾਹੋ। ਤਾਂਤੇਜੋਪਦਾਰਥਿਮਾਯਾਕਾਰਾਖੀਐ। ਸੋਮ
 ਮਤਿਧਿਨਾਹੋਕਰਿਗਾਖੀਐ। ਸੁਖਾਇਸੀਥਾਤਮੈਹੋਤਾਹੋ। ਅਰੁਜੋਗਈ
 ਆਂਗਊਆਂਫੋਰਆਈਆਂਹੈ। ਤਬਪ੍ਰਾਲਧਾਧਿਅਨਿਸਾਰਗਾਖਲੀਨੀ
 ਐ॥ ੩ ॥ ੩੨੦ ॥ ਅਧਿਆਗੋਸਾਖੀਭੁਗਤਿਦਰਸਨਿਕੀਤੁਤੀ
 ॥ ਜੇਏਕਥੇਰਭੁਗਤਿਦਰਸਨਿਕੇਪਾਰਿਦੁਇਸਾਧਆਏਥੇ। ਆਗੇਭੁਗ
 ਤਿਕੇਪਾਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਆਰਸੀ। ਓਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਗਤਿਭੀਪਾਯਾਤੇਸਾਧੋ
 ਭੀਪਾਯਾ। ਪ੍ਰਮਿਸਾਪ੍ਰਸਾਦਿਸੀ। ਛੋਲਿਆਂਕੀਆਪ੍ਰਸਾਦੀਆਂਨਾਲਲ
 ਸੀ। ਜਬਕੁਛਕਾਲਧੀਤਾ। ਤਬਭੁਗਤਿਦਰਸਨਿਉਨਸਾਧੋਕੀਨਗਰੀਜ
 ਇਨਿਕਾਲਿਆ। ਪ੍ਰਜਾਣਕੇਨਗਜਾ। ਸਹਿਜੇਜਾਇਨਿਕਸਿਆ। ਫਿਰ
 ਉਨਿਸਾਧਗੁਸਾਥਿਮੇਲਾਹੋਆ। ਵਈਵਸੰਜੋਗਾ। ਪਰਸਿਪ੍ਰਪਛਾਤਾ। ਰੋਨ

ॐ ਜੇਗਉਆਂ ਲੇਜਾਵੇ। ਸੋਇਹਸੀਦੇ ਸਾਭੀਤੁਮਾਰਾਪਹੁਚਾਵੈਗੇ। ਜੇ
 ਆਗੇਤੇਹਮਕੀਰਫੁਰਮਾਯਾ। ਤਬਤੁਮਾਰੇਪਾਸੇਫੇਰਆਇਕੈਗਉਆ
 ਲੇਜਾਵੈਗੇ। ਤੇਅਬਤੋਹਮਨਹੀਆਵਤੇ। ਤਬਤਸਕਰੇਗਲਿਮੈਪਲੇਪਾ
 ਇਲੀਤੇ। ਅਰਸਾਧੇਕੀਚਰਨੀਆਇਲਾਗੇ। ਅਰਇਹੀਕਹੈਜੇਹਮਾ
 ਰੇਸਾਥਿਅਥਿਹੀਆਵੇ। ਅਰਅਪਨੀਆਂਗਉਆਲੇਜਾਵੈ। ਤਬਸਾਧੇ
 ਉਨਕੀਬੇਨਤੀਮਾਨੀ। ਫਿਰਉਨਕੀਨਗਰੀਮੈਆਏ। ਤਬਤਸਕਰੇਸਾਧੇਸਾ
 ਥਖਾਨਪਾਨਕਾਭੀਬਹੁਤਭਾਉਰਗਤਿਕਰੀਕੀਨਾ। ਫਿਰਗਉਆਂਤੇਬਛਰੂ
 ਸਾਧੇਕੇਅਗੇਆਨਟੀਨੇ। ਤਬਸਾਧਗਉਆਂਅਰਬਛਰੂਫੇਰਪਰਮੁਸਾ
 ਲਮੈਲੈਆਏ। ਅਰਤਸਕਰੇਕੀਆਂਬਾਤਾਂਭਾਈਅਛਣੁਜੀਕਉਕਾਹਿਸੁ
 ਨਾਈਆਂ। ਤਬਭਾਈਅਛਣੁਜੀਕਹਿਆ। ਜੇਪ੍ਰਥਮੈਤੇਮਾਯਾਕੇਪ
 ਦਾਰਥਿਜਾਰਿਯਾਸੀਕਉਰਾਖਣਨਿਦਹੈਂ। ਪ੍ਰਭੀਜਾਥਿਰਾਖੀਐਤੇਸਹਿ

ਨਾ ਬ੍ਰਿਹਤੀ ਏਰਾਖੀ ਐ। ਵਾਂਹਿ ਤੇ ਜੋ ਮਾਯਾ ਕੇ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਅਚੱਲਿ
 ਬਿਚੱਲਿ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥਿ ਮਾਯਾ ਕਾਰਾਖੀ ਐ। ਸੋ ਮ
 ਮਤਿ ਬਿਨਾ ਹੋ ਕਰਿ ਰਾਖੀ ਐ। ਸੁਖਾਇ ਸੀ ਬਾਤ ਮੈਂ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਗਈ
 ਆਂਗਊ ਆਂਢੇਰ ਆਈ ਆਂਹੈ। ਤਬ ਪ੍ਰਾਲਥਾ ਪਿਆਨਿ ਸਾਰਗ ਖਲੀ ਜੀ
 ਐ। ३ ॥ ੨੨੦ ॥ ਅਧਿਆਰੋ ਸਾਖੀ ਭਗਤਿ ਦਰਸਨਿ ਕੀਤੁ
 ॥ ਜੋ ਏਕ ਬੇਰ ਭਗਤਿ ਦਰਸਨਿ ਕੇ ਘਰਿ ਦੁਇ ਸਾਧ ਆਏ ਥੇ। ਆਗੇ ਭਗ
 ਤਿ ਕੇ ਘਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਓਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਗਤਿ ਭੀ ਪਾਯਾ ਤੇ ਸਾਧੋ
 ਭੀ ਪਾਯਾ। ਪ੍ਰਮਿਸਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੀ। ਛੋਲਿ ਆਂਕੀ ਆਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਂਨਾ ਲਲ
 ਸੀ। ਜਬ ਕੁਛ ਕਾਲ ਧੀਤਾ। ਤਬ ਭਗਤਿ ਦਰਸਨਿ ਉਨ ਸਾਧੋਂ ਕੀ ਨਗਰੀ ਜ
 ਏ ਨਿਕਲਿ ਆ। ਪ੍ਰਜਾਣ ਕੇ ਨਗਰਾ। ਸਹਿ ਜੋ ਜਾਇ ਨਿਕਲਿ ਆ। ਫਿਰ
 ਉਨਿ ਸਾਧ ਹੁਸਾ ਬਿਮੇਲ ਹੋ ਆ। ਵਈ ਵਸੈ ਜੋਗਾ। ਪਰਸਿ ਪ੍ਰਪਛਾਤਾ। ਰੋਨ

ਕਾਸਮਾਥਾ। ਓਹੁ ਪਰਿਅਪਨੇ ਮੈਲੇ ਆਏ। ਅਰਮੰਜੀ ਤੁਲਾਈ ਤਲੇ ਕੇ
 ਦੀਨੀ। ਭੁਗਤਿ ਕੇ ਸਾਥ ਇਕ ਐਰਸਾ ਪਭੀਥਾ। ਦਿਨ ਉਕੇ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਕਮਾ
 ਦਿ ਕੇ ਗੰਨੇ ਚੁਪਾਏ। ਫੇਰ ਦੂਪ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਇ ਕਰਿ ਪਿਲਾਯਾ। ਫੇਰ
 ਚਾਪੀ ਕਰਿ ਕੇ ਉਨ ਕੇ ਸਵਾਇਆ। ਨਧ ਦਿਨ ਹੋ ਆਤ ਬਉਨਿ ਨੇ ਛਤੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਆ। ਚਰੇ ਭਾਉ ਸੰਜੁਗਤਿ। ਭੁਲਾ ਸੁੰਦ੍ਰ ਮਿਸਟਾਨ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਆ। ਸਲੂਣਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਆ। ਅਚਾਰ ਸਾਥਿ ਪਾਪਨੁ
 ਸਾਥਿ। ਭੇਰੁਗਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾ ਵਣੁ ਨਿਤ ਧੈਠਾਇਆ। ਅਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰੇਸ ਕੇ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ। ਤਬ ਭੁਗਤਿ ਹੋਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀ ਓਰ ਦੇ
 ਖਰਿਲ ਗੋਰੁ ਦਨਿ ਕਰਨਿ। ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਅਰ ਅਸੂ ਆਂਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹੁ
 ਚਲਿਆ ਨਾਵੈ। ਫੇਰ ਉਚੀ ਸੁਰਕਾ ਛਕਰ ਲਗੋਰੁ ਦਨਿ ਕਰਣੁ। ਪ੍ਰਸ
 ਦਿ ਕਹੂੰ ਪਨਾਰਹਿਆ। ਅਰ ਭੁਗਤਿ ਹੋਰੀ ਰੁਦਨਿ ਕੇ ਕਾਰਨ ਮੈਲਾਗੇ।

ਤਬ ਘਰਿ ਵਾਲੇ ਸਾਧਿਗਾਰੇ ਮੈ ਆਚਰਿ ਪਾਇ ਕਰਿ ਭੁਗਤਿ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਸ
 ਪਰੇ। ਉਨਹੁ ਕਹਿ ਆਭੁਗਤਿ ਜੀ ਹਮਾਰੇ ਮੈ ਤੋ ਆਗੁਨ ਅਸੰਖੈ ਹੈ। ਸੋ ਕ੍ਰਿਪ
 ਕਰਿ ਕੈ ਛਿਮਾ ਕਰਣੇ। ਅਰਜੇ ਆਥਿ ਕੀ ਘਨੀ ਹਮਾਰਾ ਆਗੁਨ ਦਿਸ ਆ
 ਏ ਆਗੈ। ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖੋਲ ਕਰਿ ਕਹੀ ਐ। ਅਰਮੇਟੀ ਐ। ਕਛਿ ਹਮ
 ਭੀ ਸਮਝੈ ਕਿਉ। ਜਿਸ ਨ ਮਿਤੁ ਤੁਮ ਐ ਸਾਰੁ ਦਾ ਨਿਕਰ ਤੈ ਹੈ। ਤਬ ਭੁਗਤਿ
 ਜੀ ਕਹਾ। ਸੁਣੈ ਸਾਧੇ ਜੀ। ਤੁਮਾਰੇ ਮੈ ਤੋ ਆਗੁਨ ਹਮ ਕੋ ਉਨਹਿ ਦੇਖਿ ਆ
 ਹਮ ਅਪਨੇ ਆਗੁਨੇ ਕੀ ਓਰ ਦੇਖ ਕਰਿ ਰੁਣ ਨਿਕਰ ਤੈ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਧੇ ਕਹਿ ਆ
 ਭੁਲਾ ਜੀ। ਓਹੁ ਭੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖੋਲ ਕਹੀ ਐ। ਤਬ ਭੁਗਤਿ ਕਹਿ ਆ। ਜੇ
 ਹਮਾਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ਅਸਨਾਈ ਉਸੀ ਦਿਨ ਕੀ ਹੁਈ ਹੈ। ਜਿਸਾ ਦਿਨ ਮੈ ਤੁਮ ਕੋ ਮ
 ਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਖਲਵਾਈ ਸੀ। ਸੇ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥਿ ਭੁਲਾਈ ਕਾ ਪੁਰਖਾਗ ਬਿਹ
 ਮਾਰੇ ਸੇਏ ਤਾਹੁ ਆਥਾ। ਸੋ ਤਿਸੀ ਮਿਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਮ ਕੋ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਸੁਖ

ਵੀ ਆਏ। ਜੇ ਵਰਨ ਨਿਰੀ ਕੀ ਆਨ ਹੀ ਜਾਤਾ। ਸਿਪ੍ਰਥ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁਮ ਸਨਿ ਮਾਨ
 ਕਾ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕੀ ਆ। ਫੇਰ ਮੰਜੀ ਆਂ ਤੁਲਾਈ ਆਂ ਲੇਫ ਚੰਨੇ। ਫੇਰ ਬ
 ਠਾ ਆਇ ਭੁਤ ਕਾਨਿ ਆਏ ਆਨੁ ਪਮਿਸਟਾਨ ਸਮੇਤ ਆਨ ਅਚਵਾਇ
 ਆ। ਫੇਰ ਚਾਪੀ ਕਾਰਿ ਕੈ ਅਰਮੀ ਰੇ ਬਚਨੇ ਕਾਰਿ ਕੈ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕੀ ਨਾ
 ॥ ਫੇਰ ਆਬਿਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਰੋਜ ਨਿਕੀਏ ਹੈਂ। ਓਹੁ ਆਗੇ ਆਨ ਰਾਖੇ ਹੈਂ।
 ਜਬ ਤੁਮ ਐਸਾ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕੀ ਨਾ। ਤਬ ਮੇਰੇ ਕਉ ਓਹੁ ਮਿਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਨਿ
 ਤ ਆਇ ਪਤੀ। ਮੈ ਕਹਿ ਆਏ ਪੂਰਨਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਇਕ ਮਿਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੈਸ
 ਪੈ ਕਉ ਖਲਵਾਈ ਸੀ। ਤਿਸ ਮਿਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਮ ਕੈ ਏਤਾ ਸੁਖ ਦੀ ਆਏ।
 ਤਾਂ ਤੇ ਮੈ ਇਹੁ ਗਲਿ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਥਮੈ ਤਾ ਅਸ ਚਰਚੁ ਵਾਨ ਰਹਿ ਆ।
 ਫੇਰ ਚਿਤ ਮੈ ਉਝ ਆਇ ਆ। ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਗਈ ਕਾ ਬਦਲਾ ਮੇਰੇ ਤਾ ਹੈ
 ॥ ਪ੍ਰਕਿਸੀ ਕੇ ਮੁਖ ਪਾਵੁ ਕਾਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਅਰਥਿ ਕਾਰਨ ਅਰਪੁਰਖਾਰਥ

ਕਰਤੈਹੈ॥ ਤਿਨਕੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਰਾਈ ਕੇ ਬਚ ਲੇ ਮੇਰ ਦੇ ਤਹੈ॥ ਫਿਰ ਇਹ ਬਾਤ ਚਿੰਸ
 ਤ ਪਤੀ॥ ਜੇਹੇ ਪੁਰਨਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਿਵੇ ਹੀਲਾ ਹਿੰਦੀ ਖੋਪ ਅਸਾਨ ਰੁਗੀ॥ ਤੇ
 ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਠਾਗਿ ਕਉ ਪਾਲ ਦੇ ਰਹੈ॥ ਸੋ ਸਾਠ ਬਰ ਸਿਹੁ ਏਹੈ॥ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ
 ਠਾਗਿ ਕੋ ਪਾਲਾ ਦਿਆਂ॥ ਸੋ ਇਸ ਕੋ ਕਈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਵੇ ਨੁਕਾਲਿ ਖਵਾਏਹੈ ਨ
 ॥ ਅਰ ਕਈ ਸਰਬ ਤਿ ਦੂਪ ਪੀਲਾਏਹੈ॥ ਜੇ ਬਰਨ ਨਿਭੀ ਕੀਏ ਨਹੀ ਜਾਤੇ॥
 ਤਿਸ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਠਾਗਿ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੀ ਬਿਨਾ ਮੂੜਾ ਵਿਸਟਾ ਅਰ ਕਛੁ ਨ ਦੀਆ॥
 ਸੋ ਇਸੀ ਕੋ ਪਾਲਾ ਦਿਆਂ॥ ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨੀਵੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕਰਾ ਦਿਆਂ
 ਅੰਧ ਦੀਤਾਈਹੈ॥ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਇਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨਮਿਤ ਛੁਲਿਵਾ ਲਿਕੀ
 ਏਹੈ॥ ਅਰ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਸੁਠ ਅਰ ਕਪਾਟਿ ਕੀਏਹੈ॥ ਇਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਪੋਖਣ
 ਨਮਿਤੁ॥ ਸੋ ਇਸ ਸਰੀਰ ਤੇ ਬਿਨਾ ਮੂੜਾ ਅਰ ਬਿਨਾ ਵਿਸਟਾ ਅਰ ਕਛੁ ਰੀ
 ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਯਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਵਡੇ ਠਾਗਿ ਕੋ ਪਿਨ੍ਨ ਪੜਾਹੈ॥ ਅਗ ਇਤ ਕਰਿ ਵਿਸ

ਮੈਂਗਾਇਆਹੋ। ਨਬਓਹੁਥਾਤਚਿਤਪਤੀ। ਜੋਗਾਇਹਾਇਮੈਪਰਮੁਸੁ
 ਖਪਾਵਣਕਾਕਾਰਨਕਛਨਕੀਆ। ਜੋਕਛੁਇਹਪੁਰਖਾਰਥਿਕਰਤਾ।
 ਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰੁਪਾਸੇਜੋਨਾਹਿਤਾਸੇਲੇਤਾ। ਕਾਂਹਿਤੇਜੋਉਸਕੋਘਰਿਕਈਪ
 ਦਾਰਥਿਪਾਇਨਾਤੇਹੈ। ਪਰਮੁਸੁਭੁਨੀਕਾ। ਜੋਮੈਪਰਮਖੁਕੰਪਾਵਣੁ
 ਕਾਕਾਰਨਕਰਤਾ। ਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰੁਪਾਸੇਓਹੁਕੋਉਪਦਾਰਥਿਲੇਤਾ। ਜਿ
 ਸਕਰਿਮੇਗਲੇਕਪ੍ਰਲੋਕਨੇਨਹੁਸਵਰਤੋ। ਅਰਅੰਤਕੋਮੇਰੀਮੁਕਤਿਗ
 ਤਿਭੀਹੋਤੀ। ਸੇਮੈਕਿਆਕੀਆ। ਜੋਮੈਸੀਖੇਪਨਰੁਰੀ। ਅਰਸਰੀਰ
 ਰੂਪੀਠਗਿਕਿਪਾਲਾਇਆਂਅਗਥਲਾਥੀਤਾਈ। ਤੇਦੁਸਰਾਮੈਇਸ
 ਨਮਿਤੁਭੀਰੁਦਨਿਕੀਆਹੋ। ਮੈਅਪਨੇਗੁਰੁਪਾਸੇਸੁਨਿਆਹੁਆ
 ਥਾ। ਜੋਜੋਨਸੀਥਾਤਪ੍ਰਮੇਸਰੁਪਾਸੇਜਰੁਮਨਾਵਣੀਹੋਵੈ। ਤਬਰੁਦ
 ਨਿਕਾਰਿਕੋਮਨਾਈਐ। ਤਬਮਾਨਲੇਤਾਹੈ। ਰੁਦਨਿਜੋਕਰਣੁਹੈਸੇਬੋਨ

ਤੀਕਾਠਿਨਾਵਿਹੈ। ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਦੁ ਹਮ ਕੈ ਬਡਾ ਹੀਲਾ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਆਇਆ। ਸ
 ਸੀ। ਆਇਸੀ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਦਨਿ ਕਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਪਾਸੈ ਮਨਾਵਤਾ ਥਾ। ਜੇਹੇ ਦੀਨੇ
 ਦਯਾਲਿ ਜੀ। ਹੇ ਸ਼ਿਪਾਨਿ ਪਾਨੀ। ਹੇ ਸ਼ਿਪਾ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹਮ ਕੈ ਭੀ ਪ੍ਰਮ
 ਖਪਾਵਤੁ ਕਾਥਲਿ ਦੀਨੀ ਐ। ਜੇਤੇ ਰਿਆਸੀ ਤਾ ਅਭਿ ਆਗਤਾ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰਉ। ਸਾਠ ਬਰਖਤਾਂ ਸਰੀਰੁ ਪੀਠਾਗਿ ਸਿਉ ਠਗਾ ਆਇਐ।
 ਤੇ ਆਗੇ ਜੇ ਕੋਈ ਸੁਸਿ ਹਮ ਲੇਵਣਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈ। ਸੋਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਓ ਹਮ
 ਰਾਸੁ ਸਿ ਪ੍ਰਮ ਥੰ ਪਾਵਣੁ ਮੈਲਗਾਈ ਐ। ਮੈ ਬਾਰਿ ਬਾਰਾਇ ਹੀ ਦਾਨ
 ਤੁਮ ਸਿਉ ਮਾਂਗਤਾ ਹੈ। ੨੨੧ ॥ ਅੰਰ ਬਚਨਿ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ
 ਸਾਧ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਆਗੇ ਐਸੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਜੇਹੇ ਪੁਰਨਿ ਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰੁ ਤੇ ਰੇਖੀ ਕੋਈ ਕਾਛਿ ਚਾਂਹਿਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਛ ਚਾਹੁਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਤੂੰ ਸਭੁ
 ਕੀ ਚਾਹਿ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਇਹ ਚਾਹੁ ਹੈ। ਜੇ ਚਾਹੁ ਹੀ ਨਰੇ

ਮੇਰੀ। ਚਾਹਿ ਸਿਉ ਭੁਨਮੇਰੇ ਕੇ ਕਰੀ ਐ। ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਮੇਰੇ
 ਕੈ ਭੁਨ ਕਰੀ ਐ। ਅਰਥਿ ਇਹ ਜੇ ਤੁਹੀ ਹੋ ਮੈ ਨਰਹੀ। ੨੨੨॥ ਐ
 ਰਬ ਚ ਨਿਇਹੁ ਹੋ। ਕਿਸੀ ਸਾਧ ਸਿਉ ਸਾਧ ਪੁਛਿਆ। ਜੇ ਸੁਰਮਾ
 ਕੈ ਨਹੋ। ਤਬ ਸਾਧ ਉਤਰੀ ਆ। ਜੇ ਸੁਰਮਾ ਚਿਹੁ ਹੋ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾ ਦੁ
 ਖਾਇ ਆ ਭੀ ਨ ਦੁਖੋ। ਫਿਰ ਸਾਧ ਪੁਛਿਆ। ਜੇ ਪੀਰ ਨ ਦਾਨ ਕੇ
 ਨਹੋ। ਤਬ ਸਾਧ ਉਤਰੀ ਆ। ਜੇ ਨਾ ਥਿ ਮਨਿ ਕੇ ਉਥਿ ਕਾਰ ਚਿਤ ੧੧
 ਵੈ। ਤਬ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿਤ ਵਨਿ ਉਪ੍ਰਛਾ ਲਿਆ ਨ ਜਾਵੈ। ਚਿਹੁ ਪੀਰ ਨ
 ਵਾਨਹੋ। ਜੇ ਸੇ ਕਿਸੀ ਕੇ ਸੇ ਰਪੰ ਨਾ ਚਲਾਵੈ। ਤਬ ਤਿਸ ਪੰਜੇ ਥੀ ਅ ੦
 ਪਣੀ ਰਹਿ ਆ ਕੇ। ਤਬ ਚਿਹੁ ਰੂਪੀਰ ਨ ਦਾਨ ਕਰੀ ਤਾਹੋ। ਤੇ ਸੇ
 ਨ ਥੁ ਮਨਿ ਥਿ ਕਾਰ ਚਿਤ ਵਤਾਹੋ। ਤਬ ਐ ਸਾਧ ਲੀ ਹੋ ਨਾ ਤਾਹੋ।
 ਜੇ ਸੇ ਸੇ ਰਪੰ ਨੇ ਲਾਵ ਦੇ ਵੇ ਸਮੇ ਥਲੀ ਹੋ ਨਾ ਤਾਹੋ। ਤਿਸ ਸਮੇ ਮਨਿ

ਕਉਥਿਕਾਰਹੁਸਿਉਹੋਨਰਾਖਣਾ॥ ਮਾਨੇਸੇਰਕੇਉਦਰੁਮੈਕਟਾਰਚਲਾਵਟੇ॥ ਸ੍ਰੀ
ਵਾਲਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਪੀਰਜਵਾਨਪੁਰਖਓਹੁਕਹਿਆਜਾਤਾਹੈ॥ ੧੧੩॥

ਅੰਗਬਚਨਿਦਿਹੁਹੈ॥ ਦੁਸਦੁਕਾਬਚਨਿਅਗਨਿਕੀਚਿਨਗਾ
ਗੀਹੈ॥ ਤੇਜਗਤਿਕੇਲੋਕਹੁਕਾਹਿਰਦਾਦਾਰੁਵਤਿਹੈ॥ ਜੈਸੇਦਾਰੁਅਰੁ
ਅਗਨਿਆਪਸਿਮਹਿਮਿਲਤੈਹੈ॥ ਤਬਤੁਪਕਛੂਟਤੀਹੈ॥ ਤੈਸੇਦੁਸ
ਦੁਪੁਰਖੋਕੇਵਾਕਹੁਪੀਅਗਨਿਹੈ॥ ਅਰਮਨੁਖੋਕਾਰਿਦਾਰੁਪੀਦਾਰੁ
ਮਿਲਤਾਹੈ॥ ਤਬਕ੍ਰੋਧਹੁਪੀਤੁਪਕਚਲਤੀਹੈ॥ ਇਤਕਰੁਅਸੰਖਘ
ਵਹੈਤੈਹੈ॥ ਅਰਜਬਦੁਸਟਿਕਾਵਚਨਿਚਿਨਗਾਗੀਵਤਿਸੰਤਉਪ੍ਰਪਨ
ਤਾਹੈ॥ ਤਬਉਨਕਾਹਿਰਦਾਜਲਵਤਿਸੀਤਲੁਹੈ॥ ਉਹਾਂਚਿਨਗਾਗੀ
ਬਝਨਾਤੀਹੈ॥ ਬ੍ਰਿਧਨਹੀਹੋਤੀ॥ ਇਸੀਉਪ੍ਰਦਿਹਦੇਹਾਹੈ॥ ਜੋਰ
ਜਬਚਲੈਨਕ੍ਰੋਧਬਾਇਰਹੈਖਿਆਜੇਹਸਾਧਾ॥ ਨਿਉਦਾਮਨਿਦਰੀ

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part - 10) Subject Itihasa

Name of MSS Sakhi Bhai Ji Ki

Author _____

Period _____ Folios 32

Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatli, Amritsar

Missing Folios _____

ਯਾਉ ਪ੍ਰਕਰਸੀ ਕਉ ਨਉ ਪਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ੨੨੪ ॥

ੴ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਖਾਨਿ ਫੁਕੀਰਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ॥ ਇਕ ਫੁਕੀਰ ਆਖਦਾ ਹਾ ॥ ਜੋ
ਇਕਾ ਦਿਨ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਬੋਝੇ ਉਤੇ ॥ ਸਤਿਸਤਗੰਨ ਸੀ ਹਤੁ ਦੀ ਆਲਿ
ਖੀ ਆਹੋਈ ਆਂਡਿ ਠੀ ਆਂਧੇ ॥ ਪਹਿਲੀ ਇਹੁ ਜੋ ਅਫਸੋਸ ਆਵਦ
ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੇ ॥ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਹੋ ॥ ਅਰਥਿ
ਹੁ ਸਦੇ ਖੇਡਣੇ ਵਿਖੇ ਲਗਾ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਇਹੁ ਜੋ ਅਫਸੋਸ ਆਵਦ
ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੇ ॥ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਸਵੈ ਤੇ ਹੋ ॥ ਅ
ਰਥਿ ਸਥਿਰ ਨਹੀ ॥ ਅਰਥਿ ਪ੍ਰਉਸ ਦੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੀ
ਇਹੁ ਜੋ ਅਫਸੋਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੇ ॥ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ

ਜੇਕੀਮਸਰੇਲਿਖੇਦਰਗਾਹਦੇਹੈਨਾ। ਅਰਥਿਹੁਅਫਸੋਸੁਕਰਦਾਹੈ। ਉਸ
 ਵਸਤਿਦਾਜੇਨੀਗੁਜਰਜਾਵੈ। ੩ ਚੌਥੀਇਹੁਜੇਅਫਸੋਸਆਵਦਾ
 ਹੈਮੈਨੂਊਸਆਦਮੀਤੇ। ਜੇਜਾਣਦਾਹੈਜੇਦਿਨਭੀਕਰਦੇਥੋਨੈਹੈਨਾ।
 ਅਰਥਿਹੁਕਠੇਕਰਦੇਮਾਲਦਾਉਦਮੁਕਰਦਾਹੈ। ੪ ਪੰਜਵੀਇਹੁ
 ਜੇਅਫਸੋਸਆਵਦਾਹੈਮੈਨੂਊਸਆਦਮੀਤੇ। ਜੇਜਾਣਦਾਹੈਅ
 ਗਨਿਨਰਕਤੇਜੁ ਰੂਢੀਹੈ। ਅਰਥਿਹੁਪਾਪੁਕਰਦੇਵਿਚਦਿਲਾ
 ਵਰੀਕਰਦਾਹੈ। ੫ ਛਿਹਵੀਇਹੁਜੇਅਫਸੋਸਆਵਦਾਹੈਮੈਨੂਊ
 ਸਆਦਮੀਤੇ। ਜੇਜਾਣਦਾਹੈਸੁਰਗੁਜਰੇ। ਅਰਥਿਹੁਕੀਮਾਧਰਮੁ
 ਦਿਆਂਵਿਚੁਛਿਲਾਹੋਰਹਿਆਹੈ। ੬ ਸਤਵੀਇਹੁਜੇਅਫਸੋਸ
 ਆਵਦਾਹੈਮੈਨੂਊਸਆਦਮੀਤੇ। ਜੇਜਾਣਦਾਹੈਸਾਂਈਇਕੋਹੈ।
 ਦੁਸਰਾਸਰੀਕਉਸਦਾਕੋਈਨਹੀ। ਅਰਥਿਹੁਪ੍ਰੀਤਹੋਰਨਾਨਾਲਕਰਦ

ਹੇ। ਸੋਰਖਿਆ ਕਰੇਸਾਂਈ ਇਨਾਸਤਾਂ ਕੋਲਉ। ਨਾਕੁਰਾਵਿਚ ਕੰਮ ਪਰਮ
 ਵੇਦਿ ਲਹੇ ਪਿਆਰੇ। ਜੇਕਾਲਿ ਨੁਕਰੇਗਾ ਅਫਸੋਸਾ। ਸੋਹੁਣਹੀਮ
 ਨਿਆਪਦੇ ਦੇਕਨ ਛੁਕਾ। ਜੇਕਾਲਿ ਨੁਆਵੇਦਿ ਲਤੇ ਰੇਤੇ ਖੁਸਾ
 ਲੀ॥੧ ਸੁਖੁ ਨਿਹੈ ਇਕੁ ਸਾਂਈ ਲੋਕਦਾ। ਜੋਚਾਰਹ ਜਾਰਪੇ
 ਥੀਪਨੀਮੈ। ਸੋਉਨਾਵਿਚੋਚਾਰਗਲਾਂਲਈਆਂਮੈ। ਸੋਉਨਾਚੁ
 ਗਲਾਂਨੁਚਾਰਹ ਜਾਰਵਾਰਪਨਦਾਹਾਂਮੈ। ਪਹਿਲੀਇਹੋ। ਜੇ
 ਬੈਦਗਸਾਂਈਦੀਕਰਦਾਹੈਤਾਕਾਰਿ। ਨਾਹੀਤਾਂਰਿਜਕਉਸਦਾ
 ਨਖਾਹਿ। ਦੁਨੀਇਹੋ। ਜੇਸਾਂਈਦੇਦਿਤੇਤੇਰਾਨੀਨਹੈਵੈਤਾਂਸਾਂ
 ਈਹੋਰਕਾਰਿ। ਜੇਤੈਨੁਬਹੁਤਦੇਵੈ। ਤੀਜੀਇਹੋ। ਜੇਕਾਈਗ
 ਲਸਾਂਈਨੇਮਨਹਕੀਤੀਹੈਤਿਸਕੋਲਉਹਟਿ। ਨਾਹੀਤਾਮੁਲਖਉਸ
 ਦੇਵਿਚੋਦੁਰਹੋ। ਚੌਥੀਇਹੋ। ਜੇਤੈਪਾਪਕਰਦਾਹੈਤਾਪੈਲਾਂ

ਜਾਪਾਂਪੈਦੇਕਰਿ॥ ਜਿਥੇਸਾਂਈਤੈਨੂਦੇਖੇਨਾਂਹੀਨਾਂਹੀਤਾਪਾਪਨਕ
 ਰਿ॥ ਸੁਖਨਿਹੈਸਾਂਈਲੋਕਦਾ॥ ਜੇਇਕਾਦਿਨਮਿਹਤਰਈਸੇ
 ਇਕਆਤੰਜਨੀਨੂਰਿਠਾਅਰਕਹਿਆ॥ ਹੇਆਜਨੀਇਲਮੁਕਿਉ
 ਨਾਹੀਸਿਖਦਾ॥ ਤੈਨੂਸਾਂਈਦਾਪੁਛਦਾਹੈਵੈਗਾ॥ ਆਜਨੀਆ
 ਖਿਅਹੇਮਿਹਤਰਈਸਾਇਲਮੁਵਿਚੈਪੰਜਗਲਾਂਜਾਣਦਾਹਾਂਮੈ॥
 ਜੇਤੂੰਭੀਪਨੇਤਾਂਇਲਮੁਤੇਰਾਭੀਵਪਿਜਾਵੇ॥ ਤਾਮਿਹਤਰਈਸੇਕ
 ਹਿਆ॥ ਓਹੁਕੰਦਗਲਾਂਹੈਨਾ॥ ਤਾਆਜਨੀਕਹਿਆ॥ ਪਹਿਲਾਂਇਹ
 ॥ ਜੇਈਦਰੀਸੰਘਾਮੈਵੀਤੀਤਾਗੁਨਾਹੁਕਿਸਵਾਸਤੇਕਰੀਮੈ॥ ਯ
 ਨਾਇਹੁਜੇਸਚੁਸੰਘਾਮੈਬੋਲਤਾਸੁਠਕਿਸਵਾਸਤੇਬੋਲੀਮੈ॥ ਤੈਨੀ
 ਇਹਜੇਹਲਾਲਖਾਵਾਮੈਤਾਹਰਾਂਮਕਿਸਵਾਸਤੇਖਾਂਵਾਂਮੈ॥ ਚੋਥਾ
 ਇਹਜਾਂਉਪ੍ਰਐਥਆਪਦੇਦੇਸੇਸ੍ਰੀਰਖਾਂਮੈ॥ ਤਾਕਿਸਵਾਸਤੇਐਥ

ਹੋਰਨਾ ਦੇ ਫੁੱਛਾ ਮੈਂ। ਪੰਨਵਾਇਹ ਜਾਂਯਾ ਦਰਗੀਰੀ ਸਾਂਈ ਦੀ ਵਿ
 ਚੋਹੇ ਵਾਂ ਮੈਂ। ਤਾਕਿ ਸਵਾਸ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਂ ਵਾਂ ਮੈਂ।
 ਤੁਰਈ ਸੇਕਹਿ ਆਇਹ ਪੰਨਗਲਾਂ ਜੋ ਤੁੰ ਜਾਣਦਾ ਹੋ। ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਅ
 ਰਸ ਬਿਦੁਨੀ ਆਨੁ ਏਹੁ ਬਹੁਤ ਹੋਨ। ੩ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਕਹਿਣ
 ਸੀ। ਜੋ ਚਾਰਹ ਜਾਰ ਮਹਾਂ ਪਰਖਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਮੈਂ। ਅਰ ਚਾਰ
 ਗਲਾਂ ਉਨਾ ਬੀਲਈਆਂ ਮੈਂ। ਪਹਿਲੀ ਇਹੁ ਹੋ। ਜੋ ਪ੍ਰਾਈ ਸਭਾ
 ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ ਆਪਣੀ ਨੁਬਾਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰਖੇ। ਅਰ ਬਿਇਹੁ ਜੋ ਬਿ
 ਨਾ ਪਾਛਿਆਂ ਅਰ ਬਿਨਾ ਵੀ ਚਾਰ ਕੀਤਿਆਂ ਦੁਚ ਨਿਕੋ ਹੋ। ਦੂਸ
 ਰੀ ਇਹੁ ਹੋ। ਜੋ ਪ੍ਰਾਏ ਪਾਰਿਜਾਇਕੇ ਅਖੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰਖੇ। ਅ
 ਰ ਬਿਇਹੁ ਜੋ ਬਿਗਾਨੀ ਐਰ ਤਿਅਰ ਬਿਗਾਨੇ ਪੰਦਾਰ ਬਵਲਿ
 ਦੇਖੇ ਨਹੀ। ਤੀਜੀ ਇਹੁ ਹੋ। ਜੋ ਪ੍ਰਦੇਸ ਜਾਇਕੇ ਸਭ ਸੇਨਾ ਲਿਮਿ

ਤਾਈ ਕਰੇ॥ ਅਰਥਿ ਇਹ ਜੋ ਗਰੀਬੀ ਪਕੜੇ॥ ਚੋਖੀਂ ਇਹ ਹੋ॥ ਜੋ ਭੁ
 ਨਿ ਦੇਵੇ ਲੇਖਨਿ ਨੁ ਕੋ ਕਰੇ॥ ਅਰਥਿ ਇਹ ਜੋ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਜ
 ਥੀ ਇਤ ਸੰਕਲਪੁ ਫੁਰੇ ਨਾਹੀ॥ ੪॥ ਸੁਖਾਨਿ ਹੋਇ ਕਸਾਂਈ ਲੋਕ
 ਦਾ॥ ਜੋ ਬਾਰਾਂਗਲਾਂ ਇਕ ਪੋਥੀ ਵਿਚੋਂ ਲਈ ਆਂ ਮੈ॥ ਸੋ ਇਕ
 ਦਿਨ ਵਿਚ ਤਿਹੁ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹ ਦਾਹਾਂ ਮੈ॥ ਪਹਿਲੀ ਇਹੁ ਹੋ॥ ਜੋ ਸਾਂਈ
 ਕਹਿ ਆਹੈ ਹੋ ਚੋਟੇ ਆਦਮੁ ਦੇ॥ ਨਹੀਂ ਰੁਰਦਾ ਤੂੰ ਪਾਪਾਤਸਾਹੀ ਮੇਰੀ
 ਤੇ॥ ਜੋ ਸਦਾ ਸਦਾਹਾਂ ਮੈ॥ ਦੂਜੀ ਇਹੁ ਹੋ॥ ਜੋ ਨਾ ਰੁਰਿ ਤੂੰ ਰਿਜ ਕੁਥੰ
 ॥ ਪਰ ਮੇਰਾ ਪੁਰ ਰੁਰਿ ਆਹੈ ਇਥੈ॥ ਅਰਥ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਖਾਲੀ
 ਨਹੀ॥ ਤੀਜੀ ਇਹੁ ਹੋ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਜਾ ਪ੍ਰਾਂਰ ਹਿਜਾਵੈ ਕਿਸੇ ਕੀ ਮਕੇ
 ਲਉ ਆਜ ਨਿਹੋਵੈ॥ ਤਾ ਮੈ ਨਾ ਚਿਤ ਕਰੇ॥ ਮੈ ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਭਲੀ ਤਰਹ
 ਕਰ ਦੇਵਾਂ॥ ਚੌਥੀ ਇਹੁ ਹੋ॥ ਜੋ ਮੈ ਤੈ ਨੁ ਦੇਸਤਿ ਰਖ ਦਾਹਾਂ॥ ਤੂੰ ਭੀ

7
ਗੋਰੇਹੁ। ਅਰਮੈਨੂੰ ਦੇਸਤਿ ਰਖਿ। ਪੰਨ ਵੀ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਰੂਰਿ ਮੇਰੇ ਥੀ। ਨਿਰ
ਕੁੰਨਿ ਹੋਹੁ। ਜੋ ਪੁਰਸਲਾਤ ਨੀ ਹੋਇ ਲੰਘਿਆ। ਛਿਹ ਵੀ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਹੋ
ਥੇਟੇ ਆਦਿ ਮੁਦੇ ਪੈਦਾ ਕਰਣੇ ਮਿਟੀ ਅਰਬੰਦ ਪਾਣੀ ਤੇ ਧਣਾਇਆ ਹੈ
। ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਜਤਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸੋ ਤੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਣੇ ਰੋਦੀ ਦੇ ਫਿਕ
ਰਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿ ਵੀ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਸਬੁ ਵਸਤੂ ਧਣਾਈਆਂ ਹੋਨ
ਮੈਂ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ। ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਧਣਾਇਆ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦਗੀਆ ਪਾਣੀ
ਦੇ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਗੁਲਾਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਨ ਵਸਤੂ ਦਾ। ਜੋ ਜੀਆਂ ਵਾਸਤੇ
ਤੇਰੇ ਧਣਾਈਆਂ ਹੋਨ। ਸੋ ਤਉ ਆਪਣਾ ਆਪ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਥੋਂ
। ਅਠ ਵੀ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਸਬੁ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਰ ਸਬੁ ਆਦਮੀ ਤੈਨੂੰ ਛੁੱਟ ਦੇ
ਪੈਨ ਵਾਸਤੇ ਮਨਿਆ ਪਦੇ ਦੇ। ਅਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹਿਦਾ ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ
ਦੇ। ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਂ ਥੋਂ ਨਸਿਦਾ ਹੈ। ਨਾਂ ਵੀ ਇਹੁ ਹੈ। ਜੋ ਕ੍ਰੋਧ ਮੇਰੇ ਉਪ ਕਰਦਾ

ਪੈਵਾਸਤੇਮਨਿਆਪਣੇਦੋ। ਅਰਉਪ੍ਰਮਨਿਆਪਣੇਦੋਕ੍ਰਪਨੀਹੀਏਕਰ
ਵਾਸਤੇਮੇਰੇ। ਨਸਵੀਇਹੁਹੈ। ਜੇਤੇਰਾਕਰਮੁਭਜਨਿਕਰਣਾਹੈ। ਅਰਮੇ
ਰਾਕਰਮੁਰਿਜਨਕਦੇਵਣਾਹੈ। ਸੇਤੂਭਜਨਿਕੋਲਉਨਸਦਾਹੈ। ਤਾਂਭੀਮੈਰਿ
ਜਕੋਕੋਲਉਨੀਹੀਨਸਿਦਾ। ਨੈਦਾਰਹਿਦਾਹਾਂ। ਯਾਰਵੀਇਹੁਹੈ। ਜੇ
ਤੂੰਮੰਗਦਾਹੈਰਿਜਕੁਕਲਿਦਮੇਰੇਕੋਲਉਆਨਿ। ਅਰਮੈਨੀਹੀਮੰਗਦ
ਕਰਮੁਭਲੇਕਲਿਦੇਤੇਰੇਕੋਲਉਆਨਿ। ਯਾਰਵੀਇਹੁਹੈ। ਜੇਕਰਿਤੂੰ
ਰਾਨੀਨੀਹੀਹੁੰਦਾਉਸਵਸਤਿਨਾਲਿਜੇਹਨੀਤੇਰੀਪ੍ਰਾਲਧਧਿਹੈਮੈਕੀਤੀ
॥ ਤਾਉਸਵੇਲੇਹਰਿਦਰਿਫਿਗਵਿਦਾਹਾਂ। ਦੁਖੀਨਾਂਹੀਏਹੁੰਦਾਤੂੰ॥ ੫॥
ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ॥ ਜੇਪ੍ਰੀਤਵਾਨਦੇਤਾਂਈਤਿਨਪਨ
ਦੇਅਉਖੈਹੈਨ। ਜੇਕਰਿਤ੍ਰੈਈਪਨਦੇਦੂਰਕਰੇਅਗੂਆਪਣੇਤਾਂ। ਤਾਂ
ਦਰਵਾਜੇਓਨਕਦੇਨੁਪਹੁੰਚੇ। ਪਹਿਲਾਇਹੁਜੇਦੁਨੀਆ। ਏਹੁਪਨ

ਭਾਉ ਨਿਕੁ ਦਾਹੈ। ਦੂਜਾ ਇਹੁ ਸੈਤਾਨ। ਇਹੁ ਪਨ੍ਨ ਦਾ ਪਰਮੁ ਦਾਹੈ। ਤੀ
ਜਾਪਨ੍ਨ ਦਾ ਮਨਿ ਹਰਾਮ ਜਾਨਾ। ਇਹੁ ਪਨ੍ਨ ਦਾ ਸਾਂਈ ਦਾਹੈ। ੬॥
ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਦਾ। ਜੋ ਕਹਿ ਦੇਆਹੈ। ਜੋ ਅਫੁ ਸੇਸ
ਹੋਆ ਦਮੀਆ ਤਿਹੁ ਤੇ। ਇਕ ਮੰਗਣੁ ਵਾਲੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾ। ਜੋ ਪਿ
ਛੇ ਉਸ ਦੇ ਵੈਦੇ ਹੋਨ। ਅਗ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਾਣ ਦੇ ਜੋ ਪਿਛੇ ਅਸਾ ਰੋਮੇ ਤ
ਫਿਰ ਦੀਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਵੇਲੇ ਪਹੁ ਚਰੀ। ਦੂਜਾ ਇਹੁ ਜੋ ਬੁਲੇ ਹੋਏ
ਸਾਂਈ ਤੇ ਪਏ ਪਾਪੁ ਕਰ ਦੇ ਹੋਨ। ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਹੀ ਜੋ ਪਾਪਾਂ ਦਾ
ਦੁਖ ਹੋ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਇਹੁ ਜੋ ਆਪ ਦੇ ਆਪ ਮੁਹਿ ਨਾਲਿ ਹਸ ਦੇ
ਹੋਨ। ਅਰਜਾਣ ਦੇ ਨਹੀ ਜੋ ਸਾਂਈ ਇਸ ਗਲੇ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ ਨਹੀ।
੭॥ ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਦਾ। ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਤਾਂਈ
ਅਦਿਹਾਨੇ ਦੇ ਜਾਵਿ ਦੇ ਸਾਂਈ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਹਾਜਰਿ ਕਰੀਏਗਾ। ਸੁਰਤਿ

ਬੁਢੀ ਅੰਗਤਿ ਦੀ। ਅਰਮੁਹ ਉਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਅਰਮਖੀ ਅੰਗ ਬਿਲੀ
 ਦੀ ਅੰਗ। ਅਰਦੰਦ ਬਾਹਿਰ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ। ਅਰਹੇ ਰਉ ਪ੍ਰਲੇਤ ਲੇਛ
 ਲਕੇ ਹੋਏ। ਅਰਤ ਲੇਛੇ ਉਪ੍ਰਚਲੇ ਹੋਏ। ਸੋ ਜੋ ਕੋਈ ਦੇਖੇ ਗਾ ਸੇ ਰੇ ਗਾ
 । ਫੇਰ ਦਰਗਾਹਿ ਸਾਂਈ ਦੀ ਥੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਵੇਗਾ। ਜੇ ਹੋਲੇ ਕੋ ਪਛਾ
 ਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਦੇ ਤਾਂਈ। ਸਰੋਕਾਹਿ ਦਲਗ ਦੁਗੇ ਹੋ ਸਾਂਈ ਰਖ ਲੈ ਅਸਾਂ
 ਨੂ ਇਸ ਕੋ ਲਉ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ। ਤਾ ਫੇਰ ਅਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ।
 ਜੋ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਕੇਤੁ ਸੀ ਵਡਿ ਆਈ ਅੰਗ ਕਰ ਦੇਸੇ।
 ਅਗ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਕੇਗੀ ਬਾਨੁ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਾਵ ਦੇਸੇ। ਅਰਧਰਮੁ ਆ
 ਪਣੇ ਤਾਂਈ ਵੇਚ ਦੇ ਅਗੇ। ਸੋਭਿਹਾ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਜੇ ਹਨੀ ਤੁਸਾਡੀ ਪਿ
 ਆਰੀ ਆਹੀ। ਫੇਰ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨਰਕੁ ਪਤੋ। ਤਬ
 ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਕਾਰੇਗੀ। ਹੋ ਸਾਂਈ ਕਿਥੇ ਹੋ ਨ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ। ਅਰਹੁਕਮੁ

ਮਨੁ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ। ਫੇਰ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਭੀ ਨਰਕ ਘੱਤੇ। ੮॥ ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਦਾ। ਜੇ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਸਾਂਈ ਅਵਾਨ ਕੀਤਾ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ਤਾਂਈ। ਜੇ ਜਾਣ
ਦਾ ਹੋ ਜੇ ਸਭੁ ਦਾ ਆਦਮੀ ਆਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ ਪਸਿੰਦਾ ਕਿਸ ਦਾ
ਸਤੇ ਕੀਤਾ ਹੋ। ਅਰ ਆਪਣੇ ਰੋਧੇ ਰੋਧਾ ਤਾਂ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋ ਮੈਂ
ਤੈਨੂੰ। ਤਾ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ਆਖਿਆ। ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ।
ਤੂੰ ਸਭੇ ਕੁਛ ਜਾਣਦਾ ਹੋ। ਤਾ ਸਾਂਈ ਆਖਿਆ। ਜੇ ਸਭੁ ਦਾ ਲੋਕਾਂ
ਵਿਚ ਮੈਂ ਨਜਰ ਕੀਤੀ। ਸੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹੋ ਰਨ ਕੇਈ ਨਜਰ ਆਇ
ਆ। ਜੇ ਹਾਕੀ ਗਲਿ ਅਰਖੁ ਆਰੁ ਅਪੀਨ ਅਰਤੁ ਦਾ ਹੋਇਆ
ਤੂੰ ਹੋਂ। ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ਜਿਸ ਦੁਖ ਤਿ ਤੂੰ ਭੁਜ ਨਿਕਰਦਾ ਹੋਂ। ਗੋਠੈ ਤੋਂ
ਠੈ ਉਪ੍ਰਛਾਤੀ ਮੇਰੀ ਦੇਇਕ ਦੇਹੈ ਨਾ। ੯॥ ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਇਕ ਸਾਂਈ

ਲੇਕਦਾ। ਜੋਤ੍ਰੋਪੁਤ੍ਰਦੇਅਗੋਦਿਲਪ੍ਰੀਤਵਾਨਦੇਹੈਨ। ਜੋਕਰਿਉਨ
 ਤ੍ਰਿਹਾਂਪਤ੍ਰਿਦਿਆਨੁਅਗੋਤੇਦੁਰਕਰੇ। ਤਾਦਰਵਾਜਾਦੇਲਤਿਸਾਂਈ
 ਦਾਉਸਉਪ੍ਰਪੁਲਜਾਵੈ। ਪਹਿਲਾਂਇਹੁਜੋਰਾਜਦੁਹਾਂਲੋਕਾਂਦਾਸਾਥ
 ਬਖਸਸਦੇਦੇਨਤੈਨੂੰ। ਅਰਗਾਜੀਨਹੈ। ਵਾਸਤਾਇਹੁਜੋਕੇਈਥੇ
 ਤ੍ਰੀਠੀਜਨਾਲਿਰਾਜੀਹੁੰਦਾਹੈ। ਅਜਾਂਹਿਰਸੀਹੈ। ਅਰਹਿਰਸੀ
 ਦਰਗਾਹਿਸਾਂਈਦੀਤੇਸਦਾਮਹਿਬੂਮਹੈ। ਦੂਜਾਇਹੁਜੋਰਾਜਦੁ
 ਹਾਂਲੋਕਾਂਦਾਉਸਪਾਸੇਚਾਇਘਿਜੇ। ਤਾਦਿਲਗੀਰਨਹੈ। ਵਾਸਤਾ
 ਇਹੁਜੋਕੇਈਕੰਗਾਲਤਾਵਿਚਦਲਗੀਰਹੁੰਦਾਹੈ। ਤਾਸਾਂਈਉਸਤੇਰਾਜੀ
 ਨਹੀ। ਤੀਜਾਇਹੁਜੋਕੇਈਕਿਸੇਵਡਿਆਈਉਤੇਭੁਲੇਨਹੀ। ਜੋਕੇਈ
 ਦੁਨਿਆਦੀਵਡਿਆਈਉਤੇਭੁਲਦਾਹੈ। ਤਾਥੇਤ੍ਰੀਹਿਮਤੁਵਾਲਾਹੈ। ਥੇ
 ਤ੍ਰੀਹਿਮਤਿਵਾਲਾਸਾਂਈਥੇਸਦਾਖਾਲੀਹੈ। ਤਾਲੇਤ੍ਰੀਏਜੇਵਡੀਹਿਮਤੁ

ਟੁਲਾਹੋਵੈ॥੧੦॥ ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ॥ ਜੋਇਕਸਾਂਈ
 ਲੋਕਪਾਸੈਕਿਸੇਪਾਛਿਆ॥ਜੋਕਿਉਕਰਹਾਲਹੈਤੇਰਾ॥ਅਗੁੰਤੇਉਸਕ
 ਹਿਆਜੋਕਿਆਹਾਲਹੈਉਸਦਾ॥ਜੋਸਾਂਈਫਰਜਆਪਣਿਥੇਵਿਸ
 ਵਾਸਮੰਗਿਆਲੋੜੇ॥ਅਰਮਨਿਹਰਾਮਜਾਦਾਹਿਰਸਹਵਾਇਮੰਗੀ
 ਆਲੋੜੇ॥ਅਰੁਸੈਤਾਨਪਾਪਕਰਾਇਆਲੋੜੇ॥ਅਰੁਜੀਮਜਾਨਮੰਗੀ
 ਆਲੋੜੇ॥ਅਰਥੇਦਾਥੇਟੀਰੋਟੀਆਂਮੰਗੀਆਂਚਾਹਿਨਾ॥ਤਾਂਕੀਪੁਛ
 ਟਾਹੈਹਾਲਮੇਰਾ॥੧੧॥ ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ॥ ਜੋਯ
 ਰਚਾਂਹਿਦਾਹੈਤਾਂਸਾਂਈਬਹੁਤਹੈ॥ਜੋਸਾਖੀਚਾਂਹਿਦਾਹੈਤਾਂਫਰੇਸਤੇ
 ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਬਹੁਤਹੈਨਦੇਵੈ॥ਅਰਨਸੀਹਤਚਾਹਿਨਾਹੈਤਾਦੁਨੀ
 ਆਹੀਬਹੁਤਹੈ॥ਅਰਜੋਕੋਲਥੈਠਣੁਵਾਲਾਚਾਂਹਿਦਾਹੈ॥ਤਾਂਸਾਂਈਲੋ
 ਕਾਂਦੇਵਚਨਿਹੀਬਹੁਤਹੈਨਾ॥ਅਰਜੋਰੂਚਿਚਾਂਹਿਦਾਹੈਤਾਮੰਤਹੀਬ

ਹੁਤਹੈ॥ ਅਰਜੋਇਨਾਨੂਨੰਗੀਚਾਂਹਿਦਾਤਾਂਤੈਨੂਨਰਕਹੀਬਹੁਤਹੈ॥ ੧੨ ॥
 ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ॥ ਜੋਇਕਾਦਿਨਮੈਸੁਆਇਆ॥ ਜੋਇ
 ਕਜਾਹਦਾਵਿਚਮੁਲਕਉਤ੍ਰਦੇਸਦੇਹੈ॥ ਇਲਮੁਅਰਬੁਜਾਨਿਦਾਓਜ਼ਿਕੁ
 ਹੈ॥ ਟੀਦਾਰਉਸਦੇਨੂਗਿਆਮੈ॥ ਠਾਲੀਦਿਨਉਪ੍ਰਦਰਵਾਜੇਉਸ
 ਦੇਦੇਖਨਾਰਹਿਆ॥ ਮੈਨੂਵਕਤਿਰਹਿਰਾਸਦੇਵਿਚਪਰਮੁਸਾਲਾਦੇਮੇ
 ਲਾਹੋਇਆ॥ ਅਫਸੋਸਅਰਹੈਰਾਨਗੀਨਾਲਪਰੁਫੇਰਆਵਦਾ॥ ਅਰ
 ਉਪ੍ਰਮੇਰੇਵਿਛਮਿਹਰਥਾਨੀਨਕਰਦਾ॥ ਇਸਕਰਿਕੇਮੈਨੂਸੇਕਹੈਦਾ॥ ਮੈਇ
 ਕਦਿਨਕਹਿਆ॥ ਜੋਹੋਸਾਂਈਲੋਕੁਠਾਲੀਦਿਨਗੁਜਰੈਹੈਨਾ॥ ਜੋਦਰਿਤੇਰੇਖ
 ਨਾਹਾਂਮੈ॥ ਮੈਨੂਵਿਛਫੁਰਮਾਈਏ॥ ਉਪ੍ਰਉਸਦੇਤੁਹਾਡੀਹਿਮਤੁਨਾਲਿ
 ਅਮਲਿਕਰਾਂ॥ ਸਾਂਈਲੋਕਕਹਿਆ॥ ਜੋਸਾਂਈਤੈਨੂਹਿਮਤੁਦੇਵੈ॥ ਤਾਂ
 ਦੁਨੀਆਂਨੂਦੇਸਤੁਨਰਖਿ॥ ਅਰਬੀਗਾਲਤਾਨੂਦੇਲਤਿਕਰਿਕੇਜਾਣੁ॥

ਅਰਦੁਖਨੁਸੁਖਕਰਿਕੇਮਨਿ॥ ਅਰਫੁਕੀਰਾਂਨਾਲਪਿਆਰਰਖਿ॥ ਅਰਖੁਆ
 ਰੀਨੁਵਡਿਅਈਜਾਣੁ॥ ਅਰਨੀਵਟੇਨੁਮੈਤਪਛਾਣੁ॥ ਅਰਕੁਰੇਸੇਸਾਂਈ
 ਦੇਗੁਨਰਾਨਰਖੁ॥ ੧੩॥ ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈਲੇਕਦਾ॥ ਜੇਸੈਤਾਨ
 ਕਹਿਦਾਹੈ॥ ਜੇਸੈਨੁਪੰਜਾਆਦਮੀਆਵਿਚਦਖਲਿਨਹੀ॥ ਹੋਰਸਾਰਾ
 ਨਗਤਿਮੇਰੇਵਸੈਹੈ॥ ਪਹਿਲਾਇਹੁਜੇਕੋਈਰੁਜਨਿਸਾਂਈਦੇਲਗਾਹੈ
 ਹੈ॥ ਅਰਨਿਸਚੈਕਰਿਕਰਿਸਭਨਾਂਕੀਆਵਿਚੁਆਸਰਾਸਾਂਈਦਾਕੋਰੇ॥
 ਦੁਜਾਇਹੁਜੇਰੁਜਨਿਸਾਂਈਦਾਕੋਰੇਗਤਦਿਨਸੁਦਾ॥ ਤੀਜਾਇਹੁ
 ਜੇਜੇਹਾਆਪਦੇਸੁਖਨੁਚਾਹੇਤੇਹਾਸਭਨਾਨੂੰਲੋੜੈ॥ ਚੌਥਾਇਹੁਜੇਸਾਂ
 ਈਚਾਹਿਆਹੈਵੈਤਿਸਭਪ੍ਰਰਾਜੀਰਹੇ॥ ਪੰਜਵਾਇਹੁਜੇਨਸੀਬਆਪ
 ਦੇਤੇਵਧੀਕਨਚਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਸੁਖਨਿਹੈਫੁਕੀਰਦਾਯਾਰਾਂਨਾਲਿ॥
 ਜੇਪਿਛੇਮੇਰੇਦੁਨੀਆਤੁਸਾਰੈਨਿਕਦੁਆਵੈਗੀ॥ ਅਰਖਾਏਗੀਵਿਸਾ

ਹੁਤੁਸਾਰੇਨੂੰ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿਖਾਂ ਦੀ ਹੋਲ ਕਰਨੀ ਆਨੂੰ। ਪਸਰਾ ਗਣਾ ਕਰੇ
 ਇਸਦੁਨੀ ਆਂਤੇ ਸਾਚਿ ਨਾਲਿ। ਜੇ ਜਾਨੂ ਗਾਰਿ ਹੈ ਹਾਰੁ ਤਮਾਰੁ ਤਦੀ ਨਿਅ
 ਈ। ਮਿਠ ਆਈ ਦੁਨੀ ਆਂਦੀ ਕੋ ਤਤੁ ਓਨਿ ਕਦੀ। ਅਰ ਕੋ ਤਤੁ ਦੁ
 ਨੀ ਆਂਦੀ ਮਿਠ ਆਈ ਹੈ ਓਨਿ ਕਦੀ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਇਕ ਸਾਂਈ
 ਲੋਕ ਦਾ। ਜੋ ਕੋਈ ਛੁਆ ਜਾਪਾ ਛੁਹ ਦੁਨੀ ਆਂਦੀ ਆਂਗਲਾਂ ਨਾ
 ਲਪਰਚੇ। ਤਾਂ ਤੀ ਆਂਬਰ ਸਾਂਦੀ ਤਪਸਿ ਆਨਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਧਰਮ ਸ
 ਲਿ। ਦੂਜਾ ਮਨ ਲਸਿ ਪਤ੍ਰਿ ਆਂ ਹੋਇ ਆਂਦੀ। ਤੀਜਾ ਪਿਛੇ ਮੁਰਦੇ ਦੇ
 ਾਂ ਚੋਥਾ ਵਿਚ ਮਸਾ ਦੁਦੇ। ਪੰਜਵਾਂ ਪਿਛੇ ਲੀਗਾ ਤਿ। ਛਿਹਵਾਂ ਵੇਲੇ ਭ
 ਜਨਿ ਦੇ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਦਾ। ਗੁਨ ਗਾਰ ਸ
 ਈ ਦਾ ਛੁਆ ਗਲਾਂ ਨਾ ਲਹਿਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਆਰ ਦੁਨੀ ਆਂਦਾ।
 ਦੂਜਾ ਸਿਕਦਾਰੀ। ਤੀਜਾ ਖੁਸ਼ਖਾਵਣਾ। ਚੋਥਾ ਸੰਗ ਇਸ ਤੀਕਾ। ਪੰਜ

ਵਾਸਉਣਾਬਹੁਤਾ॥ ਛਿਹਵਾਹਰਖਵਾਨਹੋਵਣਾ॥ ੧੩॥ ਸੁਖਨਹੋਇਕ
 ਸਾਂਈਲੋਕਣਾ॥ ਜੋਤਿਨਾਗਲਾਂਵਾਸਤੇਆਦਮੀਆਰਿਆਨੀਉਂਦਾਹੈ॥
 ਪਹਿਲਾਂਗਰੋਹਐਰਤਾਂਦੀ॥ ਕਿਉਜੇਤਲਿਵਾਰਸੇਤਾਨਦੀਹੈ॥ ਦੂਜਾਕੈ
 ਫੁਪੀਣੀ॥ ਕਿਉਜੇਲੋਡੀਸੇਤਾਨਦੀਹੈ॥ ਤੀਜਾਮੁਹਬਤਿਦਕਿਆਂਦੀ॥
 ਕਿਉਜੇਉਹਯਾਰਸੇਤਾਨਦੇਹੈਨਾ॥ ਪ੍ਰਕਿਸੀਲੇਜੇਨਫਾਜੀਵਣੇਆਪਣੇ
 ਢਾਲੇਡੀਦਾਨਹੋਵੈ॥ ਸੋਕੈਫੁਪੀਵੈ॥ ਅਰਸੁਰਗੁਉਸਦੇਹਰਾਮਉਂਦਾਹੈ॥
 ਅਰਜੋਕੋਈਦੁਨੀਆਂਦੇਸਤਿਰਖਦਾਹੈ॥ ਸੋਧੰਦਾਦੁਨੀਆਂਦਾਹੈਸਾਂ
 ਈਦਾਨਹੀ॥ ੧੪॥ ਸੁਖਨਿਹੋਇਕਸਾਂਈਲੋਕਣਾ॥ ਸਾਂਈਇ
 ਕਸੁਨਾਲਿਅਵਾਜੁਕੀਤਾ॥ ਜਿਸਦੁਕਤਿਕੰਗਲਿਤੇਰੇਪਾਸਆਵੈ॥ ਕਹੁ
 ਖੁਸੀਹਾਂਮੈਨਾਲਿਸੁਨੀਆਂਨੇਕਾਂਦੇ॥ ਅਰਜਿਸਦੁਕਤਿਦੈਲਤਿਮੰਦੁ
 ਤੇਰੇਪਾਸਆਵੈ॥ ਜਾਣਜੋਕੋਈਗੁਨਾਹਕੀਤਾਹੈਮੈ॥ ੧੫॥ ਸੁਖਨ

ਹੋਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ। ਜੋਵਿਚਜੁਸੇਆਦਮੀਦੇਤਿਨਪਾਤਸਾਹੁਅਤੇ
 ਰਤਿਨਵਜੀਰਹੈ। ਤਿਨੇਵਜੀਰਤ੍ਰਿਹਾਂਪਾਤਸਾਹਾਂਨੁਨਸੀਹਤੁਕਰਦੇਹੈਨ।
 ਅਰਉਨਾਦੇਵਚਨਾਤੇਪਾਤਸਾਹੁਅਮਲਿਕਰਦੇਹੈਨ। ਪਹਿਲਾਂਪਾਤਸਾਹੁ
 ਰੂਹਹੈ। ਵਜੀਰਉਸਦਾਅਕਾਲਿਹੈ। ਸਾਥਿਪਾਤਸਾਹੁਆਪਦੇਦੇਆਖ
 ਦਾਹੈ। ਜੋਹੋਪਾਤਸਾਹੁਅਮਲਿਕੁਲੇਕਰਿ। ਅਰਧੁਰਿਆਈਆਂਛੁਡਿ।
 ਕਿਉਜੋਸਾਂਈਰੁਲਿਆਈਆਂਤੇਰਾਜੀਹੈ। ਧੁਰਿਆਈਆਂਤੇਰਾਜੀਨ
 ਹੀ। ਦੂਜਾਪਾਤਸਾਹੁਦਿਲਹੈ। ਵਜੀਰਉਸਦਾਨਥਾਨਿਹੈ। ਵਜੀਰਪਾ
 ਤਸਾਹੁਆਪਦੇਦੇਆਖੇਵਿਚਹੈ। ਜੋਕੁਛਾਦਿਲਦੇਵਿਚਆਵਦਾਹੈ। ਨਾ
 ਲਜਥਾਨਦੇਆਖਦਾਹੈ। ਤੀਜਾਪਾਤਸਾਹੁਮਨਿਹੈ। ਵਜੀਰਉਸਦਾਸੈ
 ਤਾਨਹੈ। ਸਾਥਿਪਾਤਸਾਹੁਆਪਦੇਦੇਆਖਦਾਹੈ। ਸੁਰਗੁਅਰਨਰਕੁਕਿਨ
 ਰਿਠਾਹੈ। ਚਾਹੀਏਜੋਅਜਕਰਿਲੇਹੁ। ਰੁਲਿਕੁਕਿਨਰਿਠਾਸੁਦਿਆਹੈ।

ਦਾ
ਸਾਂ
ਪ
ਫ
ਫ

ਅਠਸੌਸਭਾਲਿਕਦਾਨਾਠਾਈਏਕੀਤਾ॥ ੩੦॥ ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈ
ਲੋਕਦਾ॥ ਲਾਨਤਿਸਾਂਈਦੀਉਸਆਦਮੀਤੇਹੁੰਦੀਹੈ॥ ਜੇਵਡਾਨਾਂਹੀ
ਜਾਦਦਾਆਨੁਜਿਤਾਂਈ॥ ਵਾਸਤੇਕੰਗਾਲਤਾਉਸਦੀਦੇ॥ ਦੂਜਾਵ
ਡਾਜਾਦਦਾਹੈਦੋਲਤਿਮੰਦਨੁ॥ ਵਾਸਤੇਪੰਨਦੇ॥ ਇਹਕਰਮੁਮਨਮੁਖਾਂ
ਦੇਹੈਨ॥ ੩੧॥ ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ॥ ਇਕਆਦਮੀ
ਪ੍ਰਲੋਕਵਿਖੇਦਿਸੇਗਾ॥ ਇਕਜਬੁੰਨਾਪਿਛੇਇਕਅਗੋਹੈਵੈਗੀ॥ ਮੁਹ
ਉਸਦਾਛਲਿਕਿਆਹੋਇਆ॥ ਅਰਦੁਹਾਂਜਥਾਨਾਤੇਪਾਕਵਹਿਦੀ
॥ ਇਹਸਜਾਇਦੁਖਉਸਨੂਹੁੰਦਾਹੈਜੇਕਪਟੀਹੋਵੈ॥ ਅੰਦਰੋਹੋਰਥਾ
ਹੋਰੋਹੋਗ॥ ੩੨॥ ਸੁਖਨਹੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ॥ ਜੇਵਹਿਚਿਸੀਸਾ
ਰਦੇਅਠਵਸਤੂੰਭਲੀਆਂਹੈਨ॥ ਪਹਿਲਾਂਹਯਾਉਇਸਤ੍ਰੀਆਂਤੇ॥
ਦੂਜਾਤੇਥਾਨੁਆਨਾਤੇ॥ ਤੀਜਾਭੁਜਨਿਪਤ੍ਰਿਆਂਹੋਇਆਤੇ॥

ਚੋਥਾਉਦਾਰਤਾਪੰਨਵਾਨਤੇ। ਪੰਨਵਾਪਿਆਰਦੇਸਤਾਂਤੇ। ਛਿਵਾਂਨਿਤੇ
 ਰਥਾਹੁਸੁੰਦਰਾਂਤੇ। ਸਤਵਾਂਇਨਸਾਫਥਾਦਸਾਹਾਂਤੇ। ਅਠਵਾਂਮਾਰ
 ਲੁੱਤਿਫਕੀਰਾਂਤੇ। ੨੩॥ ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ। ਲਗਾ
 ਜਾਵਣਪਰਮੁਸਾਲਾਂ। ਅੰਗਕੀਬਣੁਲਗੋਸਰੀਰਦੇ। ਇਕਸੁਪੁਛਿ
 ਆਨੁਹੇਸਾਂਈਲੋਕਕਿਆਹਾਲਹੈ। ਕਹਿਓਸੁਓਸਨੁਜੋਰਦਾਹਾਂਮੈ
 ॥ ਨਹੋਵੇਜੁਸਾਂਈਅਰਮੈਵਿਚਪਨੁਦਾਪੈਜਾਵੈ। ਪਸਹਾਲਮੇਰਾਕਿ
 ਉਕਰਿਹੋਵੈ। ੨੪॥ ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ। ਇਕਵਕਤ
 ਸਾਹਿਬਲੋਕਨੇਨਾਲਸਾਂਈਦੇਅਵਾਜਕੀਤਾ। ਜੋਏਸਾਂਈਤੈਨੁਕਿਸ
 ਜਾਪਾਂਪਾਂਈਮੈ। ਅਗੋਂਜਥਾਬਥਾਇਆ। ਜੋਨੇਨੇਤੁਇਅੰਹੈਇਅ
 ਦਿਲਾਂਦੇ। ਫੇਰਸਾਹਿਬਲੋਕਕਹਿਅ। ਹੇਸਾਂਈਅਜਦਿਲਮੇਰੇਥੇ
 ਤੁਦਾਖਰਾਕੇਈਨਹੀ। ਫੇਰਅਵਾਜਅਇਆ। ਜੋਮੈਤੇਰੇਹੀਵਿਚਹ

ਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਦਾ ॥ ਜੇ ਚਹੁ ਸਾਂਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖਿਜ
 ਮਤਿ ਕੀਤੀ ਮੈ ॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਤਿ ਦਰ ਨਿਲ ਦੇਹੈ ਨ ਮੈ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹੁ ਜੇ
 ਨਿਸਵ ਕਤਿ ਭੁਜ ਨਿਕਰ ਨਿਲ ਗੋ ॥ ਦਿਲ ਨੂਨਿ ਗਾਹਰ ਖਾ ॥ ਦੂਜਾ ਇ
 ਹੁ ਨਿਸਵ ਕਤਿ ਸਾਂਈ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਹੋਵੈ ॥ ਜਬਾਨ ਨੂਨਿ ਗਾਹਰ ਖਾ ॥ ਤੀਜਾ
 ਇਹੁ ਨਿਸਵ ਕਤਿ ਪਾਂਡੇ ਦੇ ਉਪ੍ਰਬੈ ਠੇਹਲ ਕੁਨੂਨਿ ਗਾਹਰ ਖਾ ॥ ਚੌਥਾ
 ਇਹੁ ਨਿਸਵ ਕਤਿ ਪਰਿਆਵੈ ਅਖੀ ਨੂਨਿ ਗਾਹਰ ਖਾ ॥ ਪੰਜਵਾਂ ਇ
 ਹੁ ਜੇ ਸਾਂਈ ਨੂਨੁ ਲਾਇ ਨਹੀ ॥ ਛੇਹਵਾਂ ਇਹੁ ਜੇ ਮੈ ਤਨੁ ਪਾੜੇ ਤਨ ਛੁਡੇ
 ॥ ਸਤਵਾਂ ਇਹੁ ਜਿਸ ਤੇ ਰੇਨਾਲੁ ਲਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੈ ॥ ਉਸਨੂੰ ਭੁ
 ਲਾਇ ਨਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਦਾ ॥ ਜੇ ਇਕ
 ਦਿਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝੈ ॥ ਐਰਤਿ ਦੀ ਅਖੀ ਬਿਲੀ ਦੀਆਂ ਅਗੇ
 ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਦੇ ਆਈ ॥ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਜੇ ਹੋ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਤੇ

ਪਾਂਦੁਵੀਤੇਨੀ। ਕਹਿਓਸੁਬਹੁਤ। ਸਾਂਈਲੋਕਕਹਿਆ। ਜੋਕਿਸੇਨੇਤੇ
 ਰੇਤਾਂਈਤਲਾਕਭੀਦਿਤੀ। ਕਹਿਓਸੁਨਾਂ। ਬਲਕਸਕੁਨਾਂਦੇਤਾਂਈਆ
 ਰਿਆਮੈ। ਸਾਂਈਲੋਕਕਹਿਆ। ਜੋਅਫਸੇਸਹੈਉਪ੍ਰਖਾਂਵਦਾਬਾਬੀ
 ਰਹਿਦਿਆਦੇ। ਕਿਉਜੇਰੁਰਦੇਨਾਂਗੀਹਾਲਖਾਂਵਦਾਮੁਇਆਂਦਾਦੇ
 ਖਕੇ। ੨੦॥ ਸੁਖਾਨੈਪੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ। ਇਕਸਾਂਈਲੋਕਵਿ
 ਰਖਾਬਦੇਅਰਫਿਕਰਦੇਸਾ। ਦੇਖੇਤਾਂਦੁਨੀਆਨਾਲਸੁਰਤਿਜਵ
 ਨਦੇਹੈ। ਕੀਤੇਸੁਉਸਨੁਸਵਾਲ। ਜੋਹੇਅੰਰਤਿਤੁਇਤਨਿਆਂਪਾਂਵਦ
 ਹੋਦਿਆਂਜਵਾਨਕਿਉਕਰਿਰਹੀਹੈ। ਦੁਨੀਆਆਖਿਆ। ਜੋਸਾਬ
 ਤੇਰੇਸਕੁਕਹਿਦੀਹਾਂਮੈ। ਜੇਨਾਮਰਦਿਸਾਉਸਨਚਾਹਿਆਮੈਨੂ। ਅ
 ਤੇਜੇਕੈਈਨਮਰਦਿਸਾਉਸਚਾਹਿਆਮੈਰੇਤਾਂਈ। ਇਤਕਰਿਕੈਜੁ
 ਆਨਰਹੀਹਾਂਮੈ। ਤਾਂਤੇਹੋਪਿਆਗੇਇਸਅੰਰਤਿਤੇਹਮੇਸਾਂਬੁਗਏਵ

ਲਾਗੇ। ਮਾਹਿ ਇਸਟੀਵਾਲਿਨਲਿਆਉ। ਮਾਂਗੀ ਦਮਰਦਾਂਦੀ। ਭੁਗ
 ਦੇਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਤੋ। ਚਾਹਿ ਦੁਵਾਲਾਨਹੋ। ਤਾਸਾ ਬਨਮਰਦੀ ਦੇਨ
 ਕਰੇਤੇਰਾਪਤ੍ਰਦਾਨਾਹਗ। ੨੮॥ ਸੁਖਨਿਹੈ ਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ।
 ਇਕਦਿਨ ਇਕਸਾਂਈਲੋਕਰਾਹਦੂਰਤੋਵਿਚਖਿਜਮਤੁਦਰੇਮਹਾਂਪੁਰਖ
 ਦੇਆਇਆ। ਅਰਕਹਿਆ। ਜੇਕਿਤਨੇਕਪ੍ਰਸੰਨਰਖਦਾਹਾਂਮੈ। ਜੇਕਰਿਅ
 ਗਿਆਹੈਤਾਂਅਰਦਾਸਕਰਾਂ। ਜੇਕੁਛਉਤ੍ਰਦੇਵੇ। ਆਪਦੇਤਾਂਈਉਪ੍ਰਭ
 ਦੇਚਲਾਵਾਮੈ। ਮਹਾਂਪੁਰਖਕਹਿਆ। ਕਹੁਜੇਕੁਛਪ੍ਰਸੰਨਰਖਦਾਹਾਂ। ਸਾਂਈ
 ਲੋਕਕਹਿਆ। ਹੇਸਾਹਿਬਚਾਹਿਦਾਹਾਂਮੈਜੇਦੇਲਤਿਮੰਦਖਾਲਿਕਦਾਹੇਵਾਂ
 ਮੈ। ਫੁਰਮਾਇਆਜੇਨਿਆਮਤਾਸਾਂਈਦੀਆਂਨਾਲਰਾਜੀਰਹੁ। ਤਾਂਦੇਲ
 ਤਮੰਦਖਰਾਖਾਲਿਕਦਾਹੈਵੇਗਾਤੂੰ। ਫਿਰਕਹਿਆ। ਚਾਹਿਦਾਹਾਂਮੈਜੇਖ
 ਰਾਸਿਆਣਾਖਾਲਿਕਦਾਹੈਵਾਮੈ। ਫੁਰਮਾਇਆਜੇਸਾਂਈਤੇਰੁਰਿ। ਫਿਰਕ

ਹਿਆ ਚਾਂਹਿ ਦਾਹਾਂ ਮੈਂ ਜੋ ਨਵਾਂ ਮਰਦੁ ਪਰਾਖਲਿ ਕਦ ਹੋਵਾਂ ਮੈਂ। ਫੁਰਮਾ
 ਏਆ ਜੋ ਕੁਛ ਉਪ੍ਰਾਪ ਦੇ ਪਸੰਦ ਕਰੇ। ਉਪ੍ਰੋਰ ਨਾ ਦੇ ਪਸੰਦ ਕਰਿ। ਫੇ
 ਰ ਕਹਿਆ ਚਾਂਹਿ ਦਾਹਾਂ ਮੈਂ ਕੁਲਾਖਰਾਖਲਿ ਕਦ ਹੋਵਾਂ ਮੈਂ। ਫੁਰਮਾ ਏਆ
 ਜੋ ਸਾਂਈ ਨੁਸਾਖਸ ਦੁਦੇਰੇ ਥੋਰੇ ਜਾਣ। ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਚਾਂਹਿ ਦਾਹਾਂ ਮੈਂ।
 ਜੋ ਨੀਚ ਪਰਾਖਲਿ ਕੁਤੇ ਹੋਵਾਂ ਮੈਂ। ਫੁਰਮਾ ਏਆ ਜੋ ਮਉਤ ਨੁਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕ
 ਰ। ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਚਾਂਹਿ ਦਾਹਾਂ ਮੈਂ। ਜੋ ਫੁਰਮੀਥਰ ਦਾਰਖਰਾਖਲ ਕਦ ਹੋ
 ਵਾਂ ਮੈਂ। ਫੁਰਮਾ ਏਆ ਜੋ ਫੁਰਨੁ ਸਾਂਈ ਦੇ ਸਾਖਨੀ ਅਤਿ ਦਰੁਸਤਿ ਦੇ ਬਨ
 ਇਲਿਆਉ। ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਚਾਂਹਿ ਦਾਹਾਂ ਮੈਂ। ਜੋ ਗੁਨਾਹ ਮੇਰਾ ਸਾਰਿਆ
 ਪਨ੍ਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਤੇ ਥੋਰੇ ਹੋਵੇ। ਫੁਰਮਾ ਏਆ ਤੇ ਬਾਬਹੁਤ ਕਰਿ। ਫੇਰ
 ਕਹਿਆ ਚਾਂਹਿ ਦਾਹਾਂ ਮੈਂ। ਜੋ ਜੋਗਾ ਵਰਿ ਪਰਾਖਲਿ ਕਦ ਹੋਵਾਂ ਮੈਂ। ਫੁਰ
 ਮਾ ਏਆ ਜੋ ਕੁਰੇ ਸਾਦਰੁ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਉਪ੍ਰਕਰਿ। ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਚਾਂਹਿ

ਹਾਂਮੈ। ਜੇਪਿਅਰਾਖਾਲਿਕੁਤਹੈਵਾਮੈ। ਫੁਰਮਾਇਆਜੇਰੁਗਏਵਾਲਾ
 ਖਾਲਿਕੁਤਹੈ। ਪਿਅਰਾਖਰਾਖਾਲਿਕੁਨੁਲਗੇਗਾ। ਫੇਰਕਹਿਆਚਾਂਹਦਾ
 ਹਾਂਮੈ। ਜੇਉਮੁਵਰੀਖਾਲਿਕੁਤਹੈਵੇਮੇਰੀ। ਫੁਰਮਾਇਆਜੇਹਕੁਸਾਂਈਦੇ
 ਬਜਾਇਲਿਆਉ। ਫੇਰਕਹਿਆਚਾਂਹਦਾਹਾਂਮੈਜੇਰੇਜੀਮੇਰੀਬਹੁਤਹੈ
 ਹੈ। ਫੁਰਮਾਇਆਜੇਸਿਮੁਣਬਹੁਤਕਰਿ। ਫੇਰਕਹਿਆਚਾਂਹਦਾਹਾਂਮੈ
 ਜੇਨਰਕਾਵਿਚਨਾਪਵਾਂਮੈ। ਫੁਰਮਾਇਆਕ੍ਰੋਧਨੁਦੁਰਕਰਿ। ਫੇਰਕਹਿਆ
 ਚਾਂਹਿਦਾਹਾਂਮੈਜੇਰੁਲਿਆਈਹਸਲਿਕਰਾਂਮੈ। ਫੁਰਮਾਇਆਜੇਮਾ
 ਪਿਉਨੁਰਾਜੀਰਖਿ। ਫੇਰਕਹਿਆਚਾਂਹਿਦਾਹਾਂਮੈਜੇਸਾਂਈਬੀਦਿ
 ਆਤੇਕਿਸਕਰਿਕੇਦੁਰਹਿਦਾਹੈ। ਫੁਰਮਾਇਆਜੇਖੈਰਾਇਤਕ
 ਰਣਿਨਾਲਵਰ੍ਹਿਆਈਆਦੇ। ਫੇਰਕਹਿਆਚਾਂਹਦਾਹਾਂਮੈਜੇ
 ਸਾਂਈਰਜਾਮੰਦਕਿਸਮੰਦਰਿਹੈ। ਫੁਰਮਾਇਆਜੇਦੰਡਰਖਣਾ

ਮਨਿਆਪਦੇਤੇ। ਅਰਭੁਖਾਰਹਿਣਾ। ਫੁਰਕਹਿਆਚਾਂਹਦਾਹਾਂਮੈ
 ਜੋਗੁਨਾਹਈਦਿਆਦੇਕੋਕਿਸਕਰਦੁਰਹਿਦੈਹੈਨਾ। ਫੁਰਮਾਇਆ
 ਆਜਨੀਅਰਆਜਨੀ। ਫੁਰਕਹਿਆਚਾਂਹਦਾਹਾਂਮੈਜੋਪ੍ਰੀਤਵ
 ਨਹੋਵਾਮੈ। ਫੁਰਮਾਇਆਜੋਹਮਸਾਏਨੁਰਾਨੀਰਖਿ। ਤਾਂਪ੍ਰੀਤਵਾ
 ਨਹੋਵੈਗਾਤ੍ਰੀ। ਫੁਰਕਹਿਆਚਾਂਹਦਾਹਾਂਮੈਜੋਆਦਮੀਨੁਕਿਸਤਿ
 ਰਸਾਂਈਮਿਲਦਾਹੈ। ਫੁਰਮਾਇਆਜੋਲੜਾਈਕਰਨੀਮਨਿਅਰ
 ਈਦ੍ਰੀਆਨਾਲਾ। ਅਰਮਾਰਣਮਨਿਦਾ। ੩੬॥ ਸੁਖਨਹੋਇਕ
 ਸਾਂਈਲੋਕਦਾ। ਜੋਪੰਜਾਦੇਪੰਜਦੁਸਮਨਿਹੈਨਿ। ਪਹਿਲਾਮੋ
 ਤੀਧਰਮ। ਦੁਸਮਨਿਉਸਦਾਝੂਠੈ। ਦੂਜਾਮੋਤੀਅਕਾਲਿ। ਦੁ
 ਸਮਨਿਉਸਦਾਗੁਸਾ। ਤੀਜਾਮੋਤੀਸੰਤੋਖ। ਦੁਸਮਨਿਉਸਦਾਲੋਭੁ
 । ਚੌਥਾਮੋਤੀਇਲਮ। ਦੁਸਮਨਿਉਸਦਾਮਾਨਤਾ। ਪੰਜਵਾਮੋਤੀ

ਸਖਾਵਤਿ। ਅਸਮਨਿ ਉਸਦਾ ਸ਼੍ਰੀਪਨਤਾ। ੩੦॥ ਸੁਖਨਿ ਹੋਇ
 ਕਸਾਂਈ ਲੋਕਦਾ। ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਜਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਜਾਂ ਖਾਂਦੀਆ
 ਹੋਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਚਿੰਤਾ ਖਾਂਦੀ ਹੋਇ ਮਰਨਾ। ਦੂਜਾ ਬਖੀਲੀ ਖਾਂ
 ਦੀ ਹੋਇ ਰਿਜ ਕਨੂੰ। ਤੀਜਾ ਨਿੰਦਰਾ ਖਾਂਦੀ ਹੋਇ ਰੁਜ ਨਿਨ। ਚੌਥਾ ਤੇ
 ਘਾ ਖਾਂਦੀ ਹੋਇ ਗੁਨਾਹਨ। ਪੰਜਵਾਂ ਖੈਰਾਇਤ ਖਾਂਦੀ ਹੋਇ ਸ਼੍ਰੀਪਨਤਾ
 ਈਨ। ੩੧॥ ਸੁਖਨਿ ਹੋਇ ਕਸਾਂਈ ਲੋਕਦਾ। ਜੋ ਵਿਚਇ
 ਕਪੋਥੀ ਦੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋ। ਨਿਸਵਕਤਿ ਆਦਮੀ ਸਬਰ ਕੀਤਾ
 ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਹੋਇਆ। ਨਿਸਵਕਤਿ ਖਾਲਿ ਕੁਤੇ ਬਿਨਾ ਰਾਪ ਕਰਿ
 ਆਸਲਾ ਮਤੀ ਪਾਈ। ਨਿਸਵਕਤਿ ਹਿਰਸਨ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਤਿਸਦੇ
 ਕਤਿ ਛੁਟਾ। ਨਿਸਵਕਤਿ ਬਖੀਲੀ ਤੇ ਹਥਿ ਉਠਾਇ ਆਦੇਸਤੀ
 ਜਾਹਰ ਹੋਈ। ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਨੇਕ ਦਿਨ ਸੰਤੋਖ ਕੀਤਾ ਤਾ ਛੁਲਿਆ ਪਾ।

ਅਰਨੇਕੀਸਦਾਦੀਪਾਈ॥੩੩॥ ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕੁਦਾ
 ਇਕਸਖਸਿਨੇਫਨੈਲਨੁਪੁਛਿਆ॥ਜੇਅਸਲਿਪਰਮੁਦਾਕੀਹੈ॥
 ਫੁਰਮਾਇਆਅਕਾਲਿ॥ਕਹਿਆਅਸਲਿਅਕਾਲਿਦਾਕੀਹੈ॥
 ਫੁਰਮਾਇਆਹਿਲਮੁ॥ਤਾਂਕਹਿਆਅਸਲਿਹਿਲਮੁਦਾਕੀਹੈ॥
 ਫੁਰਮਾਇਆਸੰਤੋਖਾਹੇਸਾਪਸੰਤੋਖਵਡੀਦਿਲਤਿਹੈ॥ਜੇਕਰਸ
 ਈਤੈਨੁਹਿਮਤਸੰਤੋਖਦੀਬਖਸੀਹੈ॥ਤਾਂਕਰਿਨਿਚਰਨਮਰੈਤੈ
 ॥ਅਰਮਰਾਤਥਾਆਪਣਾਵਿਚਖਾਸਿਆਂਸਾਂਈਦਿਆਂਵੈ
 ਚੋਗਣੁ॥੩੩॥ ਸੁਖਨਿਹੈਇਕਸਾਂਈਲੋਕੁਦਾ॥ ਜੇਜੇਜਾ
 ਬ੍ਰਿਛੁਆਪੇਉਤਪਤਿਹੈਇਆਹੈ॥ਸੋਪਤ੍ਰਕਛੁਦਾਹੈ॥ਅਰਮੇਵ
 ਨਹੀਪਉਦਾ॥ਅਰਜੇਮੇਵਾਭੀਪਵੇਤਾਉਸਮੇਵੇਵਿਚਸੁਦਿਨ
 ਹੀਪਉਦਾ॥ਤੈਸੇਹੀਨਿਸਜਾਰਿਆਸੀਦੇਗੁਰਨਹੋਵਨ॥ਅ

ਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਸੁਧਿਰਿਆ ਨਹੈ ਏ। ਉਸਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ
 ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕੰਮ ਨਾ ਏ। ੩੪॥ ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਇਕਸਾਂ ਈ ਲੋਕ ਦਾ।
 ਜੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਅਤਾਰਨੁ ਪੁਛਿਆ। ਜੇ ਸੂਫੀ ਕਿਸ
 ਨੁ ਆਖ ਦੇਹੈ ਨ। ਫੁਰਮਾਇਆ ਸੂਫੀ ਉਸਨੁ ਆਖ ਦੇਹੈ ਨ। ਜੇ ਰਿ
 ਗਾਇਆ ਪਣੇ ਨੁ ਮਾਰੇ। ਅਰ ਅੰਗਤੁ ਆਪਣੀ ਨੁਤਲਾ ਕ ਦੇਵੈ। ਅ
 ਰ ਮਾਇਆ ਪਣੀ ਨਾਲ ਸੰਗ ਕਰੇ। ਪੁਛਿਆ ਇਸ ਦਾ ਕਿ ਆ ਅਰ
 ਥਿ ਹੈ। ਕਹਿਆ ਬਿਰਾਇ ਇਸ ਦਾ ਮਨਿ ਹੈ। ਇਸਨੁ ਮਾਰੇ। ਅਰ ਅੰ
 ਰ ਤਿਨੁ ਨੀ ਆਂ ਹੈ ਇਸਨੁ ਤਲਾ ਕ ਦੇਵੈ। ਅਰ ਮਾਇ ਇਸ ਦੀ ਮਿਟੀ
 ਏ। ਤਿਸ ਸਾਥ ਮਿਲੇ। ਪ੍ਰਮਾਨ ਜੀ ਅਰ ਮਾਨ ਜੀ ਨਾਲ। ੩੫॥
 ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਇਕਸਾਂ ਈ ਲੋਕਾਂ ਈ ਲੋਕ ਦਾ। ਜੇ ਕਰਿ ਚਾਂਹ ਦਹੈ
 ਮਰਤ ਬਾਸਾਂ ਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ। ਨਜਰਿ ਰਖਿ ਲੜਕਿਆਂ ਦੀ ਵਲਿ।

ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ। ਫੁਰਮਾਇਆ ਲਖਾ ਕਿ ਅੰਦ੍ਰਿਚ ਪੰਜ ਖਸਲ ਤਾਂ ਹੈ
 ਨ। ਉਨਾ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਭੀ ਅਵੇਤਾ ਮਰਤ ਬੇਸਾਂਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ। ਪਰ
 ਲਾਂਇ ਹੁਜੈ ਅਫਸੋਸ ਰੇ ਦੀ ਦਾਨਾਂ ਹੀ ਖਾਂਦੇ। ਦੂਜਾ ਜਿਸ ਫੁਕਤਿਆ
 ਜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਂਈ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤੀਜਾ ਆਪਸਿ
 ਵਿਚ ਲੜਦੇ ਹੋ ਨ। ਤਾਂ ਕੋਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਦੋਸਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨ।
 ਚੌਥਾ ਜੇ ਕੋਈ ਰੁਝਾਵ ਦਾ ਹੈ ਅਖੀਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਲਿਆਵੇ ਦੋ ਹੋ ਨ।
 ਪੰਜਵਾਂ ਜਖੀਰਾਂ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ। ੩੬॥ ਸੁਖ ਨਿਹੈ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ
 ਦਾ। ਇਕਾ ਦਿਨ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਹਮਾਮ ਵਿਖੇ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰਲੁ ਗਇ
 ਆ। ਹਮਾਂ ਮਦੇਟ ਹਿਲੀਏ ਸਰੀਰ ਦੀ ਮੈਲ ਰੇਤੀ ਕਰ ਕੈ ਅਗੈ ਆਨ
 ਰਖੀ। ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਨਿ ਕੀਤਾ ਜੇ ਜਵਾਂ ਮਰਦੀ ਕਿਆ ਹੈ। ਅਗੈ ਕਹਿਆ
 ਜੈ ਮੈਲ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਗੇ ਨ ਰਖਣੀ। ਤਾਤ ਪਰ ਜਾਇ ਹੁਜੈ ਕਿਸੇ

३१
॥ ३७ ॥
॥ ३८ ॥
॥ ३९ ॥
॥ ४० ॥
॥ ४१ ॥
॥ ४२ ॥
॥ ४३ ॥
॥ ४४ ॥
॥ ४५ ॥
॥ ४६ ॥
॥ ४७ ॥
॥ ४८ ॥
॥ ४९ ॥
॥ ५० ॥
॥ ५१ ॥
॥ ५२ ॥
॥ ५३ ॥
॥ ५४ ॥
॥ ५५ ॥
॥ ५६ ॥
॥ ५७ ॥
॥ ५८ ॥
॥ ५९ ॥
॥ ६० ॥
॥ ६१ ॥
॥ ६२ ॥
॥ ६३ ॥
॥ ६४ ॥
॥ ६५ ॥
॥ ६६ ॥
॥ ६७ ॥
॥ ६८ ॥
॥ ६९ ॥
॥ ७० ॥
॥ ७१ ॥
॥ ७२ ॥
॥ ७३ ॥
॥ ७४ ॥
॥ ७५ ॥
॥ ७६ ॥
॥ ७७ ॥
॥ ७८ ॥
॥ ७९ ॥
॥ ८० ॥
॥ ८१ ॥
॥ ८२ ॥
॥ ८३ ॥
॥ ८४ ॥
॥ ८५ ॥
॥ ८६ ॥
॥ ८७ ॥
॥ ८८ ॥
॥ ८९ ॥
॥ ९० ॥
॥ ९१ ॥
॥ ९२ ॥
॥ ९३ ॥
॥ ९४ ॥
॥ ९५ ॥
॥ ९६ ॥
॥ ९७ ॥
॥ ९८ ॥
॥ ९९ ॥
॥ १०० ॥

ਜੋ ਕੋਈ ਮੁਕਾਮ ਉਸ ਦੇ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਛੋੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਸ
 ਲਤਿ ਰਾਜੀ ਆਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਠ ਵੀ ਇਹੁ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰੁ
 ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਫੇਰ ਸਦੇ ਤਾ ਫੇਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਕੀਨ
 ਨਹੀ ਰਖਦਾ। ਇਹ ਖਸ ਲਤਿ ਨਿਰਹੀ ਕਾਰੀ ਆਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਂ ਵੀ
 ਇਹੁ ਜੋ ਵੇਲੇ ਖਾਵੇ ਦੇ ਆਣ ਹਾਜਰੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਚੁਪਕਰਖ
 ਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਸ ਲਤਿ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਦਸਵੀ ਇਹੁ
 ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਦੀ ਵਾਲਿ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹੁ ਨਿਮੀ ਵਾਲਿ ਤਕਦਾ ਹੈ
 । ਇਹ ਖਸ ਲਤਿ ਮਨਜੁ ਘਾਂਦੀ ਹੈ। ੩੮ ॥ ਵੇਹਰਾ। ਇਨ
 ਵਚਨੋ ਕੋ ਜੋ ਪਨੇ ਹਿਰਦੈ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਿ। ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਰਿਦਮੋਗ
 ਹੋਰੁ ਵਨਿ ਪਉੜੇ ਪਾਰਿ। ੧ ਸੁਖ ਨਿਸੀ ਪੂਰਨੀ। ॥

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part - 11) Subject Vedanta

Name of MSS Adhbhut Granth

Author Sunder Das

Period _____ Folios 9

Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatli, Amritsar

Missing Folios _____

१॥ सतिगुरुपसादि॥

॥ अथिआदिबुतगुणसुदृढासिद्धितलिधीजते॥ ॥ देहरा॥ ॥
सतिगुरुपादिनपरतिहोमोहिदिखाजेपीषा॥ तंतेसुदृढाहिउहोरर
करादिबुतगुण॥ १ ॥ प्रमातमसुतआतमाआतमुकेमनिपु
३ ॥ अनिकेसुतदिहपांठेपांठेबुदेकपुता॥ ३ ॥ रदसमगनिपुमा
तमादरपनिचुपांतिउजगनि॥ तामहिपूतिधिघतबुजेनीदात
मपहिठानि॥ ३ ॥ दूपनिवेआबुसनेवेसपात्रमैरोहि॥ तिउ
आतमुपूकासमनिदेहिमपिरोसेहि॥ ४ ॥ वेसपात्रवेरोहिपुन
सदनिमपिआबुसि॥ तिउमनिउहिद्रीसकलिघहुधिपकरहि
पूकासि॥ ५ ॥ प्रमातमुसाधीरोहिआपकसुपिपादिमंरि॥ सद

ਅਖੰਡਤਿਏਕਰਸਿਲਿਪੈਛੈਪੈਕਹੁਨਾਹਿ॥੬॥ਤਾਂਸੋਭੁਲੇਆਤਮਾਮਨਿਸੁ
 ਸੋਹਿਤਕੀਨਾ॥ਤਾਂਕੇਸੁਖਸੁਖਪਾਵਹੀਤਾਂਕੇਦੁਖਦੁਖਦੀਨਾ॥੭॥ਮਨਹਿਤਬ
 ਧਿਓਪੰਚਸੇਲਪਾਟਿਰਹਿਯੋਤਿਹਸੰਗੁ॥ਪਿਤਾਆਪਨੇਛਾਭੁਕੈਗਚੇਜੇਸੁ
 ਤਨਿਕੈਸੰਗੁ॥੮॥ਤੇਸੁਤਮਦੁਮਾਤੇਫਿਰਹਿਗਨਹਿਨਕਾਹੁੰਚਾ॥ਲੋਕਥੇਦ
 ਮ੍ਰਿਜਾਦਿਤਜਨਿਸਾਦਿਨਕਰਹਿਪ੍ਰਪੰਚਾ॥੯॥ਪਾਂਚਭੈਦੇਪਾਂਚਦਿ
 ਸਅਪਨੈਅਪਨੈਸੁਹਾਦਿ॥ਨੈਨੁਗਚਿਓਰੁਪਸੇਸੁਦਨੁਗਚਿਓਨਾਦਿ॥੧੦
 ॥ਨਾਸਕਾਂਗਚਿਓਨੁਗਪੈਸੇਰਸਨੁਗਸਿਵਾਸਿਹੋਇ॥ਚਰਮਸਪਰਸਿ
 ਮਿਲਗਯੇਸੁਪਦੁਪਰਹੀਨਕੋਇ॥੧੧॥ਸਭੈਠਗਨਿਕੈਵੇਦਸਪੈਰੈਨਿਤਖੈ
 ਚੇਤਿਤਜਾਂਹਿ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਲਾਗਾਫਿਰਹਿਤ੍ਰਿਪਤਿਸੁਖਾਵਹਿਨਾਂਹਿ॥
 ੧੨॥ਸੁਦਨੁਠਰਿਜੇਨਾਦਿਠਾਰੀਰਾਗਰੰਗਬਹੁਭਾਂਤਾ॥ਬਾਜਗੀਤਕਵ
 ਚਾਤ੍ਰੀਸੁਨੈਦੇਵਸੁਅਰਗਾਤਿ॥੧੩॥ਨੈਨੁਠਰਿਜੇਰੁਪਠਾਰੀਸੁਭਰਖ

ਤਿਅਸਜਾਮੁ। ਹਰਤਿ ਪੀਤ ਨਿਰਖਤਿ ਹੋ ਨਿਰਖਤੁ ਛਿਨ ਛਿਨ ਬਾਮ। ੧੪॥
ਨਸੁਆਠ ਰਿਓ ਸੁਗੰਧ ਠਾਗਿ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਕੇ ਫੁਲ। ਚੋਆ ਚੋਟ ਨਿਅਰਗਨ
ਸੂਘ ਸੂਘ ਕਰਿ ਭੂਲਾ। ੧੫॥ ਰਸਨੁ ਪਾਟਿ ਗੰਢੀ ਠਗਿ ਜੋ ਮਿਸਟੁ ਅਮਾਲਿਅ
ਰਖਾਗਿ। ਤੀਖਣੁ ਕਟਾਕਿ ਹਧਾਇ ਪੁਨਇ ਨ ਸੋ ਕੀਯੋ ਪਿਯਾਗਿ। ੧੬॥ ਠਰ
ਮੂਠ ਰਿਜੋ ਸੁਪਰਸਿਠਾਗਿ ਕੋ ਮਲੁ ਅੰਗ ਸੁਹਾਇ। ਕੋ ਮਲੁ ਸਿਹਨਾ ਬਸਤ
ਪੁਨਨਾਗਿ ਸੋ ਲਪਿਟਾਇ। ੧੭॥ ਇਹ ਪਾਂਚੋ ਚੋਰ ਨਿਠਗੋ ਭੁਏ ਦੁਖਤਿ
ਅਤੁਟੀਨ। ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨਿਕੇ ਸੰਗ ਹੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਆਪੀਨ। ੧੮॥ ਕੋਇ
ਕੁਪੁਰਬ ਪੁਨਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ। ਪ੍ਰਵਸਿ ਦੇਖਦ ਯਾ ਕਰੀ ਸੁਦ
ਨ ਲੀਓ ਬੁਲਾਇ। ੧੯॥ ਤਾਂ ਸੋ ਹਿਤ ਕ੍ਰਕੇ ਕਹੀ ਗੁਪਤਿ ਮਤੇ ਕੀਧਾਤਿ।
ਤੁਮ ਕੋ ਠਾਗਿ ਲੀਏ ਫਿਰੇ ਕਾਂਹਿ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤਿ। ੨੦॥ ਯਾਹਿ ਠਾਗਿ ਤੁਮ
ਕੋ ਮਾਰਹੋ ਲੁਟ ਲੇਹਿ ਸਭਿ ਮਾਲਿ। ਚੇਤ ਸਕੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈਯੋ ਤੁਮ ਠਗਹਿ

ਨਿਕਾਲਿ॥੨੧॥ ਸ੍ਰਵਨੁਮਾਨੀਸਤਿਕਰਿਗੁਰਕੋਕੀਓਪ੍ਰਣਾਮ॥ਤੁਮਹ
 ਮਰੀਰਖਿਆਕਰੀਮਰਜਾਤੇਬੇਕਾਮ॥੨੨॥ ਨਿਉਹਮਛੁਟਹਿਠ
 ਗਨਿਤੇਤਿਉਭਾਖੇਗੁਰਦੇਵ॥ਭਿਨੁਭਿਨਸਮਸ੍ਰਾਇਕਰਿਹਮਹਿਬਤਾ
 ਵਪੁਭੇਵ॥੨੩॥ ਸੁਨਸ੍ਰਵਨਿਤੇਸੇਕਹੋਤੈਪੈਨਾਨਪ੍ਰਥੀਨਾ॥ਵਹਿਠਾ
 ਰੈਸਮਝੈਨੰਗੀਮਹਾਂਮੁਗਾਧਿਮਤਿਹੀਨਾ॥੨੪॥ ਅਥਿਤੈਮੇਰੇਬਚਨਿ
 ਸੁਣਤੇਹਿਕਹੋਸੰਦੇਸਾ॥ਨਿਕਟਿਪਤਾਕੇਨਾਇਕਰਿਕਹੀਓਹਿਤ
 ਉਤਉਪਦੇਸਾ॥੨੫॥ ਤਬਸ੍ਰਵਨੁਮਨਿਪੈਰਜੋਬਾਤਕਹੀਸਮਸ੍ਰਾਇ
 ॥ਤੇਹਿਨੰਦਵਿਉਪਰਤਿਹੈਚਹੁਦਿਸਲਾਗੀਭੁਭਾਇ॥੨੬॥ ਅਹੇਪਿ
 ਤਾਹਮਸਭਿਠਗੋਪੰਚਸਤ੍ਰੇਲਾਰਾ॥ਸਬਦਸੁਪਰਸਿਰੁਪਰਸਿਰਾਧਿ
 ਮਹਾਂਬਦਪਾਰਿ॥੨੭॥ ਯਹਿਸੁਨਮਨਿਕੋਭੈਭਯੋਕਹਿਨੇਲਾਰੋਬੋਰਿ
 ॥ਤੇਯਹਿਬਾਤਕਹਾਂਸੁਨੀਸ੍ਰਵਨੁਪੁਛੋਤੈਹਿ॥੨੮॥ ਮੇਹਿਸਤਿਗੁ

ਰਮਿਲਿਯੋਤਿਨਇਹੁਗਾਖੀਆਇ। ਤੁਮੈਪੰਠਠਾਗਿਮਾਰਹੈਅਪਨੇਪਿਤ ॥
 ਸੁਲਾਇ॥੨੯॥ ਤਾਂਤੇਆਯੋਕਹਿਨਕੋਤੁਮੈਸੰਦੇਸਾਤਾਤਿ। ਵਹਿਠਗ
 ਹਮਕੋਮਾਰਹੈਬੁਧੀਯਹਿਧਾਤਿ॥੩੦॥ ਅਬਉਠਾਬਿਲਮੁਨਕੀ
 ਨੀਏਚਲਿਸਤਿਗੁਰਕੇਜਾਂਹਿ। ਵਾਂਕੀਸਰਨੀਉਬ੍ਰਹਿਨੀਤੀਤੇਉਚਰ
 ਹਿਨਾਂਹਿ॥੩੧॥ ਸ੍ਰਵਨੁਮਨਿਕੋਸੰਗਕਾਰਿਲੇਆਯੋਗੁਰਪਾਸਿ। ਕਰ
 ਪ੍ਰਣਾਮਪਾਇਨਪਰੈਦੋਉਪਰੇਉਦਾਸਿ॥੩੨॥ ਨੀਚੈਹੋਇਕੋਗੀਤ
 ਪੜ੍ਹੇਰਹੈਚਰਨਿਲਪਟਾਇ। ਹਮਤੈਠਗਜਾਨੇਨਹੀਤੁਮਪ੍ਰਬੁਦੇਹੁਬ
 ਤਾਇ॥੩੩॥ ਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਦੇਵਜੂਤੁਮਹੀਹੋਰਛੁਪਾਲਿ। ਸਰਨਿ
 ਤੁਮਾਰੀਉਬਰਹਿਜੇਤੁਮਹੋਹੁਦਇਆਲਿ॥੩੪॥ ਹਮਕੋਬੇਗਛੁਡਾ
 ਵੀਐਹਮਹੈਤੁਮਰੇਦਾਸਿ। ਬਾਰਬਾਰਾਬਿਨਤੀਕਰੈਠਗੈਠਗਾਨਕੇ
 ਪਾਸਿ॥੩੫॥ ਟੀਨਬਚਨਿਜਬਹੀਸੁਨੈਸਤਿਗੁਰਕੁਜੇਪ੍ਰਸੰਨੁ। ਤੁਮ

ਹਿਛੁੜਾਵਹੁਬੇਗਕਰਿਭੈਜਿਨਆਨੇਮਨਿ॥੩੬॥ਸ੍ਰਵਨੁਮਨਜਗਿਯਾ
 ਸਅਤਿਦੇਖੀਸਤਿਗੁਰਆਪਿ॥ਲਾਗੋਕਹਿਤਉਪਾਇਤਬਦੀਨਦੁ
 ਖਸੀਤਾਪਿ॥੩੭॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਨੁ॥ ਯਹਿਨਿਸਚੈਕਰਿ
 ਧਾਰਮਨਿਤੇਹਿਕਹੈਸਮਸ੍ਰਾਇ॥ਵਹਿਜੇਤੇਰੇਚਾਰਸੁਤਤਿਨਤੀਦਿਯੋ
 ਬਹਾਇ॥੩੮॥ਸ੍ਰਵਨੁਤੇਰੇਸੁਤਕੁਲੇਚਾਰੇਮਹਾਂਕਪੂਤਾ॥ਯਹਿਤੇਕਹੁ
 ਨਿਸਤਾਰਹੈਉਨਤੇਜਾਇਅਭਿਤ॥੩੯॥ਅਬਤੁਮੇਰੀਸਿਖਸੁਦਰਾ
 ਰੋਨਿਕਟੁਬੁਲਾਇ॥ਏਕਮਤੇਮੈਰਾਖਸਭਿਅਪਨੇਅੰਗੁਲਗਾਇ॥
 ੪੦॥ਤਬਉਨਕੋਸੁਪਹੋਇਹੈਮਿਲਥੈਠੇਇਕਠਿਗ॥ਯਾਂਧਿਪਛੁਟੈਠ
 ਗਨਿਤੇਕੁਲਨਫਾਸੈਅੰਗ॥੪੧॥ਸ੍ਰਵਨੁਹਰਿਚਰਚਾਸੁਨੈਇਕਾਗੁ
 ਰਿਤਹੋਇ॥ਤਬਹੀਭਾਗੇਨਾਦਿਠਗਿਥਿਪਨਿਗਹੈਨਹੀਕੋਇ॥੪੨॥
 ॥ਨੈਨੁਹਰਿਕੇਦਰਸਿਕੋਲੋਚੈਬਾਰੇਬਾਰ॥ਤਬਹੀਭਾਗੈਰੂਪਠਗਿਰ

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part - 12) Subject Dharamsastra

Name of MSS Hundi Narsinh Bhagat

Author _____

Period _____ Folios 6

Script Gurmukhi Source Bhabe Di Hatti, Amritsar

Missing Folios _____

ਹਿਤਵਿਠਾਰਕਰਿਅਣਭੁਤਗ੍ਰਿਥਉਪਦੇਸਾ॥ ੫੭ ॥ ॥ਇਤਸੀ
ਆਦਿਭੁਤਗ੍ਰਿਥਸ੍ਰੀਦਰਦਾਸਕ੍ਰਿਤਸਿਖਦਾਦੁਸਮਾਪਤੀ॥ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰਗਪੰਨਾਸਗੀਉ॥
ਗ੍ਰੀਨਰਸੀਭਗਤਿਕੀ॥ ॥ਤੀਰਥੀਜਾਤ੍ਰੀਓਨੇਕਹਾਪੁਛਪਨੀ
ਕਾਨਾਉ॥ ॥ਹੁੰਗੀਕੋਉਜੇਕਰੇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਏਕਨਿਹਾਸੀ
ਕਰੀਨਗਰਿਮੈਪੰਨੀਆਨਰਸੀ॥ਜੇਤੁਮਮੁਖਤੇਕਹੋਤੇਤੀਓਹੁੰਗੀਕਰ
ਸੀ॥ਦਮਨੇਜਾਂਕੇਦੇਸਦੇਸਮੈਆਗਿਆਕਾਰੀਦਾਸਿ॥ਨਿਸਚੈਤਾਂ
ਪਹਿਨਾਈਐਮਨਿਮੈਰਾਖਵਿਸ੍ਰਾਸਿ॥ ੧ ॥ਤੀਰਥਜਾਤ੍ਰੀਕਾਹਿਓ
ਕੈਦਨਰਸੀਕੈਦਵਾਰਾ॥ਕੈਸੇਤਿਨਪੈਨਾਂਉਰਿਦੇਮੋਕਰਤਿਵਿਠਾ
ਰਾ॥ਏਕਨਿਲਹਿਓਪੁਕਾਰਕਰਿਦੁਆਰੇਉਸਤੁਤਿਕੀਨਾ॥ਤੀਰਥ

ਜਾਤੀਨਾਮਸੁਦਹੇਠਾਂਢੇਰੁਗਤਿਅਧੀਨ॥ ੩ ॥ ਨਰਸੀਮੁਖਤੇਕਹਿਜੋਪੰਨ
 ਪੰਨਭਾਗਹਮਾਰੇ॥ ਨਾਨਾਦਾਕੰਣਪੁਨਚਰਨਿਤੁਮਈਹਾਂਪਾਰੇ॥ ਆ
 ਦੇਤੁਮਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਚਰਨਾਂਤੇਥਲਿਜਾਂਉ॥ ਜੋਮੁਖਤੇਆਗਿਸਾਕਰੇਹ
 ਅਸੇਉਟਹਿਲਕਮਾਉ॥ ੩ ॥ ਤੀਰਥਨਾਤੀਕਹਿਓਕਰੇਹਮਰਾਇਕ
 ਕਾਮਾ॥ ਹੁੰਡੀਕਰਿਮੇਹਿਦੇਹੁਲੇਹੁਮਹੁੰਤੇਦਾਮਾ॥ ਆਗੇਮਾਰਗੁ
 ਬਿਖਮੁਹੋਜਾਣਾਤਿਸਹੀਠੈਨ॥ ਭੁਗਤਿਤੁਮਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਾਇਪ
 ਰਸੇਸ਼ੀਰਨਛੋਨ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰਵਣਸੁਣਿਜਬਥਾਤਬਹੁਤਨਰਸੀਬਿ
 ਸਮਾਇਆ॥ ਐਸੀਥਾਤਕਿਨਕਹੀਸੁਣੇਮੇਰੇਜਾਨੁਮੁਰਾਇਆ॥
 ਕਿਸੀਨੇਹਾਸੀਕਰੀਇਨਪੰਥੀਅਨਿਕੋਸੰਗੁ॥ ਤਬਨਰਸੀਹਰਖਾਤਿ
 ਰੁਏਦੇਖਗੁਪਾਲਕੇਰੰਗੁ॥ ੫ ॥ ਨਰਸੀਕੀਆਬੀਚਾਰਨੁਵਾਤੇਲੇ
 ਖੁਣੁਲੀਨੀ॥ ਸ੍ਰਾਵਣਿਸਾਹਿਕੇਨਾਮਤਧੇਹੁੰਡੀਕਰਦੀਨੀ॥ ਲੇਨ

ਮਨੇਭੀਤ੍ਰਪਰੇਕਾਗਤਿਦੀਓਸਾਥਿ। ਨਾਤੇਹੀਤੁਮਦੀਜੀਓਸਾਵਲਿਸਾਹਕੇ
ਹਾਥਿ॥ ੬ ॥ ਹੁੰਡੀਮੈਇਹੁਲਿਖਿਜੇਤੂੰਗੁਗਾਨੁਗਾਤਿਸਹਾਈ॥ ਸੀਤ
ਜਨਾਕੇਕਾਮਪੇਨਸੁਣੋਮੇਰੇਨਾਦਵਰਾਈ॥ ਨਾਮਾਜੈਦੇਉਕਬੀਰਕੇਦੂ
ਪਤਿਸੁਤਾਪ੍ਰਾਹਿਲਾਦਿ॥ ਸੀਤਜਨਾਕੀਪੈਜਕੋਤੂੰਰਾਖਤਿਆਦਿਨੁਗਾ
ਦਿ॥ ੭ ॥ ਤੀਰਥਜਾਤੀਚਲੇਦੁਆਰਕਾਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏ॥ ਪੁਛੁਨਗਰਿ
ਕਾਲੇਕਈਹਾਂਸਾਵਲਿਸਾਹਕੇਹੈ॥ ਏਕਨਿਆਇਕੋਪ੍ਰਾਛੁਆਜੀਮੋਧ੍ਰਿ
ਤੀਤਸੁਣਾਇ॥ ਕਿਨਹੂੰਠਗਾਧਾਜੀਕਰੀਕੋਈਈਹਾਂਨਸਾਵਲਿਸਾਹਿ॥ ੮
॥ ਸ੍ਰਵਣੁਸੁਣੀਨਥਥਾਤਿਧਹੁਤਾਚਿੰਤਾਤ੍ਰਹੋਏ॥ ਸੀਤਲਸ੍ਰਾਸਨਿਕਾਲ
ਨਾਇਏਕਾਂਤਸੋਏ॥ ਅਪਨੇਜਨਿਕੀਪੈਜਕੋਆਇਸਾਵਲੁਸਾਹਾ॥ ਸੋਇ
ਚਿੰਤਸੀਮੁਦ੍ਰਮੈਵਹਿਲਏਗੁਪਾਲਜਗਾਏ॥ ੯ ॥ ਪੁਛੁਥਾਤਗੁਪਾ
ਲਕਹੋਤੁਮਕਹਾਂਤੇਆਏ॥ ਬਿਲਪੁਬਦਨਿਅਰਦੀਨਹੋਇਮੁਖਬਠ

ਨਿਸੁਨਾਏ॥ ਨਰਸੀਨੀਉਂਡੀਕਰੀਸਾਵਲਿਸਾਹਕੀਓਰੁ॥ ਸਾਵਲਸਾਹਿਪਾਏ
 ਨੰਗੀਹਮਦੁੰਢਰਹੇਸਾਭੁਠੈਰੁ॥ ੧੦॥ ਤਬਹਸਿਕਹਿਜੋਗੁਪਾਲਸਾਵਲ
 ਸਾਹਨਾਮਹਮਾਰਾ॥ ਨਰਸੀਮੇਰੇਸਾਹਮੈਤਾਂਕਾਵਣਜਾਰਾ॥ ਛਾਨਾਨਗਰੀ
 ਮੈਰਹੋਲਖਿਨਹੀਸਾਕੇਕੋਇ॥ ਜਾਂਪ੍ਰਸ਼ਿਪਾਸਾਪਕੀਤਾਂਕੇਦ੍ਰਸਨਿਹੋਇ॥
 ੧੧॥ ਤੀਰਥਜਾਤੀਹਰਖੁਕਾਢਹੁੰਡੀਤਬਦੀਨੀ॥ ਭੁਗਤਿਵਛਾਲਿਭੁਗ
 ਵੰਤਪ੍ਰੀਤਕਰਦੇਕਰਿਲੀਨੀ॥ ਨੈਨਾਰਾਖੀਸਿਰਪਰੀਸੀਤਜਨਾਕਾਭਾਉ
 ॥ ਨਰਸੀਨੀਉਂਡੀਕਰੀਸੋਤਾਰੀਸਾਵਲਿਸਾਹ॥ ੧੨॥ ਦੀਏਤਿਨਕੇ
 ਦਾਂਮਕਾਮਸਾਭਿਪੁਰਨਿਕੀਨਾ॥ ਜਾਂਕੇਸਿਮ੍ਰਣਮਿਟੇਸੀਤਾਪਾਪਪ੍ਰਭ
 ਦ੍ਰਸਨਿਦੀਨਾ॥ ਨਾਨਾਭੋਜਨਿਭਾਉਕੇਭੁਗਵਾਇਗੋਪਾਲਿ॥ ਆਧਾਇ
 ਆਪਿਸਾਭਿਨਨਮੁਕੇਮੇਟਦੀਏਤਤਿਕਾਲਿ॥ ੧੩॥ ਦੀਏਗੁਪਾਲ
 ਸੀਦੇਸਜਾਇਨਰਸੀਕੋਕਹੀਓ॥ ਮੋਪ੍ਰਥਾਰੰਥਾਰਹੁੰਡੀਤਮਕਰਤੋਰਹੀ

ਨ

॥ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਸਿ ਇਉ ਪੜੇ ਨਿਉ ਸੁਤ ਜੰਨੀ ਹਾਥਿ ॥ ਨਿਉ ਫੁਲ ਨਿਮੋ
 ਬਾਸਿ ਪੈਤਿ ਉਹਮ ਤੁਮਰੇ ਦਾਸਿ ॥ ੧੪ ॥ ਤੀਰਥ ਜਾਤੀ ਕਾਹਿ ਜੋ ਆਹਿ ਬ
 ਰਿਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥ ਨਗਾਰਿ ਦੁਵਾਰ ਕਾ ਮਾਂਹਿ ਜੋ ਐਸੇ ਦੁਨ ਜਾਰੇ ॥ ਕਹਿ
 ਜੇ ਸੰਦੇਸਾ ਸਾਵਰੇ ਉੰਡੀ ਕਰੀ ਅਹੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਮ ਈਹਾਂ ਭਰਦੇ ਹਿਰੀ ਗੋਵਿ
 ਛ ਸੰਕਾਰੇ ਨ ਮੀਤੁ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਚਰਣੁ ਪਖਾਰ ਸਾਧ ਚਰਨ ਮ੍ਰ
 ਤਿ ਲੀਨਾ ॥ ਚਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੋਪਾਲਿ ਜਨਮੁ ਸਭਿ ਸਫਲਾ ਕੀਨਾ ॥ ਅ
 ਧਿਕ ਬਡੀ ਦਿਨੁ ਤਾਤਿ ਸੈਸਾਵਲਿ ਸਾਹ ਕੀ ਓਰੁ ॥ ਨਿਸਕੇ ਹਿਰਦੈ ਹਰ
 ਬ ਸੈ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਹ ਠੇਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸੰਜੋਗਾ ਤਿਨ ਹਿਹ ਰਿ
 ਦ੍ਰਸਨਿ ਪਾਇਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਦਾਤਾਰ ਸਾਧ ਜਸਿ ਧੇਦ ਹਿਰਾਇਓ
 ॥ ਅਗਦਿ ਨੁਗਾਦਿ ਸਭਿ ਕੈ ਕੋ ਪੰਨ ਸਾਧਾਂ ਦਾਸੀਗੁ ॥ ਨਿਹ ਮਿਲਿ
 ਆਂ ਤੇ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਪੁਰੇ ਕਾਰੀਗੁ ॥ ੧੭ ॥ ਉੰਡੀ ਨਰ ਸੀਨੀ ਕੀ ਜੇ ਨਰ

ਪਨੈਸੁਣਾਵੈ॥ ਅਸਾਟਿਸਿਧਨਵਨਿਪਭੁਗਤਿਹਰਿਨੀਕੀਪਾਵੈ॥ ਤਾਂਪ੍ਰ
ਸਾਵਲਿਸਾਹਕੀਕ੍ਰਿਪਾਹੋਇਦਇਆਲਿ॥ ਭੁਗਤਿਜਨਾਕੋਹੋਤਕੇਜਸ
ਗਾਵੈਦਾਸਗੁਪਾਲਿ॥ ੧੮ ॥ ੧ ॥ ਹੁੰਡੀਸੀਪੁਰਨੀ॥ ॥

॥ = ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੋਹਰੇ ਕ੍ਰਿਤਰਜੰਬਕੀ
= ਸੰਜਮਕਸ਼ਿਟੀਕਾਅੰਗਾ॥ ਕਾਇਆਂਕੁੰਦਨਸਾਰਖਹਿਰਿਸੋਨੀਕਸਲੇ
ਹਿ॥ ਜਨਰੰਜਬਤਾਏਬਿਨਾਦਰਸੁਦਰਬਨਦੇਇ॥ ੧॥ ਨਰਤਰਨੀਲੋਮੈਰਹੈਬ੍ਰਹ
ਮਬਾਸਦੇਮਾਹਿ॥ ਬਿਨਸੁਕੋਸੇਖੰਤਾਬਿਨਰਜੰਬਪ੍ਰਗਟੇਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਕਾਗਤਿਕੁੰਦੀ
ਕੰਘੀਏਕੋਲੂਨਿਰਖਕੁਲਾਹ॥ ਤਿਉਰਜੰਬਕਸਨੀਗੁਰੂਲਖਸੁਨਿਆਰਲੁਹਾਰ
੩॥ ਦਾਖਛੁਹਾਰੇਰਸਰਹੈਜੋਸੁਕਚੇਸੁਸਰੀਗਾ॥ ਜਿਉਰਜੰਬਸਰਵੈਸਹੈਤਨਮਨਸ
ਮਹੇਦੀਗਾ॥ ੪॥ ਮ੍ਰਿਤਕਕੋਅੰਗਾ॥ ॥ ਭਉਜਲਰੂਬੇਜੀਵਤਾਮਮਤਾਮੇਰ

ਉਠਾਇ। ਰਜੱਬ ਮਿਤ ਕਮੋ ਬਿਨ ਹਲ ਕਤਰਤਾ ਜਾਇ॥੫॥ ਜਿਉ ਆਖਨ ਦੇਖੈ
 ਆਪ ਕਉ ਅਰਦੀ ਸੈ ਸਭੁ ਠਭਿਗ। ਜਨ ਰਜੱਬ ਆਪ ਉਠੈ ਪਰਮਤ ਤੰਮ ਹਿਤੋਗ।
 ੬॥ ਜੇ ਸਾਧੂ ਮਿਰਤ ਕਭੁ ਏਤਿ ਨ ਕੋ ਬਲ ਨ ਹੋ ਕੋਇ। ਜਨ ਰਜੱਬਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਉ ਜਲੀ
 ਜੇਵ ਵੀਹੋਇ॥੭॥ ॥ ਸਾਚ ਨਿਰਨੈ ਕੋ ਅੰਗ॥ ॥ ਸਾਚ ਆਰਸੀ ਦੇਵ ਗਤ
 ਕਰੇ ਕੋ ਨ ਕੀ ਕਾਨਾ ਕਹਿ ਦਿਖ ਲਾਵੈ ਹੋਇ ਜਿਉ ਆਪ ਪਰਸਮ ਜਾਨ॥੮॥ ਨਰਨ
 ਰੇ ਪਾਵੈ ਭੁਲੇ ਮੋਲ ਨ ਪਾਵੈ ਮੂੜਾ॥ ਜਿਉ ਰਜੱਬ ਤੁਲਕਾਂ ਟੁਕੀ ਸਦਾ ਬਹਾਵੈ ਪੂੜ
 ੯॥ ॥ ਪਰਮ ਸਾਚ ਕੋ ਅੰਗ॥ ॥ ਭਜਨ ਬਿਮੁਖ ਘਟ ਸਾਚ ਹੋਤਾਂ ਹਿਨਾਇ
 ਬਦੁਖ ਦੇਤਿ॥ ਤਿਉ ਰਜੱਬ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਰੂਰ ਜਿਹਿ ਸਿਮਰਨ ਸਾਚ ਸਹੇਤ॥੧੦॥ ਕਾ
 ਮ ਧੇਨ ਸੁਰਤ ਰਸ ਹਿਤ ਪਾਰਸ ਪੈਰ ਸਸਾਚਾ॥ ਰਜੱਬ ਰਿਪ ਸਿਧ ਨਿਧ ਸਭੈ ਭਜਨ
 ਬਿਮੁਖ ਕੁਲ ਕਾਚਾ॥੧੧॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕੋ ਅੰਗ॥ ॥ ਪੁਰ ਪਹਿਮ ਅੰਤਕ
 ਅਗਾਨੀ ਵਿਖਨ ਚੋਰ ਹਿਰ ਲੇਤਾ॥ ਸੁੰਮ ਭੰਡਾਰੀ ਸਪਤਕ ਧਣੀ ਯੋਹ ਗਾਣੁ ਦੇਤਾ॥

੧੨॥ ਗਜਮੋਤੀ ਅਰਭੁਜੰਗਮ ਤੁਤੀਜੇ ਸੁਮਸੁਆਥਾਰ ਜੰਬਮੁਰਮਾਰੇ ਬਿਨਾ
 ਇਆਚਕੈ ਨਹਾਥਾ॥ ੧੩॥ ਰਜੰਬਕ ਦੇਹ ਕੂਪਜਲੰਘੈ ਨ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਾਥਿ
 ਨਕਦੇਹ ਪਾਣੀ ਸਣੈ ਪੀਵੈ ਨ ਕੋਈ ਬੀਰਾ॥ ੧੪॥ ॥ ਸਾਚ ਅਚਾਨਕ ਕੋ ਅੰ
 ਗਾ॥ ॥ ਬਾਤਹੁ ਮੁਕਤੇ ਗਾਭੁ ਬੰਧਮੁ ਹਕਮੁ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ॥ ਸਠਰੀ ਸੁਆਯ
 ਲਪਿੰ ਸਰੇ ਸਿਰਨਿ ਕਸੇ ਪੜਨਾਹਿ॥ ੧੫॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾਤਲੇ ਹਕੇ ਕਾਵਿ ਸੁਕਲੀ
 ਚੜਾਇ॥ ਘਸਾਤਿ ਘਸਤਿ ਜੋਊ ਘਈਵੈ ਤਗਾਤਿ ਦ੍ਰਿਗਦਰਸਾਇ॥ ੧੬॥ ਕ
 ਥਨੀ ਕਥੈ ਨ ਮਨ ਮਰੈ ਨਿਵੈ ਨ ਵੰਕੀਰਿ॥ ਤਿਉਰ ਜੰਬ ਬਰਲਾਤ ਸੁਨਵਿਤ ਨਹੀਛੁ
 ਰੈ ਚੋਰਾ॥ ੧੭॥ ॥ ਅਧਮਾਰ ਗਕੋ ਅੰਗਾ॥ ॥ ਜਨਰ ਜੰਬ ਉਨਚਾ ਸਾਠਿਰ
 ਤਉਰਹੇ ਉਰਦਗਾ॥ ਨਾਨੁ ਨ ਸਕਾਹਾ ਬਾਇਕ ਨਿਰਖਨੈ ਨ ਭਏ ਪਰਾ॥ ੧੮॥ ਰਿ
 ਆਨ ਕੋ ਅੰਗਾ॥ ॥ ਪਸਪਾਨੀ ਸੁਟੀ ਸੁਰਤਿ ਚਰਗਾਏ ਚੋਰੇ ਸੰਗਾ॥ ਉਬਕਨ
 ਮਸਰੀਰ ਸੁਵਠੈ ਸਿਨਿਕ ਸੈ ਅੰਗਾ॥ ੧੯॥ ਅਗਨਿਕਾ ਸੁਖੇ ਜੇ ਮਿਲੈ ਅਤ

॥ १॥ ਮਮ ਬਲਹਿਆਇ। ਰਜੰਬਰੁ ਜਨੁ ਤਾਰ ਬਿਨਹਾਰਿ ਸੁਤ ਜਾਇ। ਆਯਾਇ। ॥ ੨॥
 ॥ ਉਪਦੇਸਹਿਤਾ ਵਣੀ ਕੋ ਅੰਗ। ॥ ਆਦਮੀ ਸੇਤੀ ਅਉਲੀ ਆਨਰ
 ਨਰਾਇਣੁ ਹੋਇ। ਜਨਰਜੰਬਰੁ ਮਨੁ ਖਾਜਨ ਮਧਿ ਚਿਹੀ ਬਾਦਨ ਖੋਇ। ॥ ੩॥ ਦੇਣਾ ਬੁ
 ਜੇ ਸਰਦੀ ਆਜ ਬਦੀ ਮਨੁ ਖਾਦੇ। ਰਾਮ ਕਛੁ ਰਾਖਾ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਰਲੇ
 ਹੀ। ॥ ੪॥ ਦਾਸ ਦਾਮੇ ਦੇਵ ਕੇ ਬਾਣੀ ਬੀਬ ਸੁਹੋਇ। ਰਜੰਬਰਾ ਜੈ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਭੂਲ
 ਪਵੈ ਮਤ ਕੋਇ। ॥ ੫॥ ॥ ਸਜੀਵ ਨਿਕੋ ਅੰਗ। ॥ ਆਰਗ ਸੁਰਤ ਆਠ ਪ
 ਹਿਰਾਇ ਸਾਬਿਰ ਸੀਰਾ ਅਰੁ ਲਾ। ਸੇਰ ਜੰਬਰ ਹਿ ਸੀਸ ਦਾਸਾਖੀ ਸਾਪੁ ਬੋਲਾ। ॥ ੬॥
 ॥ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਗ। ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਰਾ ਚੰਦਨ ਉਮਾ ਵਸ ਅੰਧਿਆ
 ਰੀ। ਰਜੰਬਰਾ ਮਣਾ ਅਸਮਾਨ ਕਾ ਬਾਕੀ। ਵਿਚਾ ਬਿਉਹਾਰ। ॥ ੭॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਪੇਈ ਲੋ
 ਹਕੀ ਪਤ ਪਾਰਸਤਾ ਮਹੀ। ਰਜੰਬਰ ਨ ਸੁਖ ਸੋ ਮਣੀ ਕੰਚਨ ਹੋਵਤ ਸੁਨਾਰੀ। ॥ ੮॥
 ॥ ਉਨਮ ਨੀਕੋ ਅੰਗ। ॥ ਰਜੰਬਰਾ ਖੋਬੀ ਦਗੀ ਜੋ ਲਾਪ ਦੀਰਘ ਹੋਇ।

ਸਿੰਓਕਰਿਅੰਗੁਲੀਹਾਲਤੇਦਰਾਨਦੇਵੈਕੋਇ॥੨੧॥ਰਜੱਬਅਸਰੀਅਨਲਕਾਏਕਉ
 ਟੁਨਹੋਇ॥ਤਿਉਉਸਕੁਤਸਿਮ੍ਰਨਿਸਭੇਵਿਤਉਨਮਾਨਸਜੋਇ॥੨੨॥ ਰਹਿਤਕੋ
 ਗਾ॥ ॥ਰਜੱਬਰਿਚਕਰਹਿਤਕੀਬਾਤਨਵਰਨੀਜਾਇ॥ਈਹਾਂਖਲਕਾਖਿਜਮਤਕਰੇ
 ਗੋਖੁਸੀਕ੍ਰਿਦਾਇ॥੨੩॥ ॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੋਅੰਗਾ॥ ॥ਪਾਪਪੁੰਨਕਾਮੂਲਹੈਤਮੈਏ
 ਨਠਾਰਾਧਰਮੁਕਰਮੁਕਰਉਪਜੇਰਜੱਬਸਮਝਦੀਚਾਗਾ॥੨੪॥ਪਾਂਚਹਿਤੇਸੇਵਾਸ
 ਕਤਪਾਂਚਹਿਤੇਸੇਵਸੇਵਾ॥ਪੂਜਹਿਜਾਹਿਨਪਾਈਐਬਿਨਰਜੱਬਦੇਵੀਦੇਵਾ॥੨੫॥ਪ
 ਚਰਵੀਛਨਕੇਲਗਾਰਭਪਾਪਪੁੰਨਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਰਜੱਬਉਪਜੈਚਰ੍ਹਟਨਮੂਲਮਹਾਤਮ
 ਨਾਸਾ॥੨੬॥ ॥ਗਹਿਤਬਿਨਰੀਆਨਕੋਅੰਗਾ॥ ॥ਦੀਪਗਿਆਨਬਤਾਇ
 ਦੇਜੋਤਸਕਰਿਘਰਮਾਹੀ॥ਰਜੱਬਪਕਵੈਪ੍ਰਣਉਠਦੀਪਕਪਕਵੈਨਾਹੀ॥੨੭॥ ॥ਭੀ
 ਆਨਬਿਨਕਰਨੀਕੋਅੰਗਾ॥ ॥ਕਰਨੀਕਰੈਵੈਚਾਰਬਿਨਤਉਬੀਧਤਾਮਾਹੀ॥ਰਜੱਬ
 ਉਰਝਾਅਗਿਆਨਮਾਹਿਕਬਹੁਸੁਰਝੈਨਾਹੀ॥੨੮॥ਕਰਣੀਆਂਧੀਜੇਰਵਰਾਰੀਆਨਪਿ

ਲੇਨੈਨਾ ਜਨਰਜੰਬਦੋਉਮਿਲੇਜੁਦੇਨਪਾਵੈਛੈਨਾ॥੩੫॥ ਕਰਣੀਕਣੁਚਾਵਲਸਹੀ
 ਆਨਛੋਤਕੇਮਾਹੀ॥ ਰਜੰਬਉਗਹਿਏਕਠੇਜੁਦੇਜੁਦੇਜੋਨਾਹੀ॥੩੬॥ ॥ਵਿ
 ਕਕੋਅੰਗ॥ ॥ਸਭਸੁਕੁਤਲੈਗਿਆਨਸੈਕਰਨਾਵਸਿਉਸੀਰਾ॥ਜੀਉਪ੍ਰਿਤ
 ਕਰਕਨਕਸੋਲਾਰੂਬਾਂਧੇਬੀਰ॥੩੭॥ ਸਕਲਰਾਉਮਹਿਦੂਪਹੈਜਬਾਅਕਾਲਮਹਿ
 ਰਾਗ॥ਤਿਉਰਜੰਬਸੁਕੁਤਸਭੈਵਿਧਵਿਚਰਲੈਲਾਗਾ॥੩੮॥ ॥ਗੋਪਪਾਪ॥
 ਗੋਪਪਾਪਗੋਪਹਿਸਜਾਮਾਰਹੋਤਮਨਮਾਹੀ॥ਰਜੰਬਸਮਝੈਸਮਝਨਾਸੋਸਠਸਮਝੈਨਹੀ
 ੩੯॥ ॥ਲੋਕਲਜਾਕੋਅੰਗ॥ ॥ਨਿਗੁਰਾਨਕੀਕੋਮਰੈਮਤਨਕੀਘਟਜਾਇ॥
 ਰਜੰਬਨਬਕੁੰਚਰਕੀਏਨਕਬਰੀਲਗਜਾਇ॥੪੦॥ ॥ਨੀਤਕੋਅੰਗ॥ ॥ਸਾਧੂ
 ਇਦ੍ਰਨਸਕਾਢਾਰੇਇਦ੍ਰੀਛੋਗੁ॥ਰਜੰਬਕਟੇਕੁਸੀਗਮਿਲਨਹੀਨਿਆਇਕੀਠਉਰਾ॥
 ੪੧ ॥ਪ੍ਰੀਤਮਕੋਅੰਗ॥ ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਭਾਂਤਜੀਅਭੇਟਵੈਤਉਪ੍ਰਭਕਰੇਪਸਉ॥ਜੁਦੇ
 ਕੈਸਾਖੇਲਹੈਲਾਇਆਪਾਵੈਦਾਉ॥੪੨॥ ॥ਸਰਗਿਰਾਹੀਕੋਅੰਗ॥ ॥ਜੇਕਦੇ

ਤੇਰੁਖਮਹਿਛਾਇਆਮਹਿਕਛੁਨਾਹਿ॥ਰਜੰਬਮਿਲੀਐਸਭਨਸੈਲੈਗੁਣਨਿਰਗੁਣਮ
 ਹਿ॥੪੩॥ ॥ਸਬਦਕੋਅੰਗ॥ ॥ਮਤਮਰਾਲਪੁਲੋਕਕੇਸਬਦਮੁਨਰੇਣ
 ਟਾ॥ਜਨਰਜੰਬਜੀਵਨੇਭੁਲਪਵੈਂਮਤਿਬਾਟਾ॥੪੪॥ਰਜੰਬਰਜਤਲਨੀਰਨਿਪਗੁ
 ਰਾਗਨਜਲਸੋਇ॥ਬੈਨਬੰਦਬਰਖੈਬਿਨਾਨਮਨਜਨਹਿਹੋਇ॥੪੫॥ਰਜੰਬਬਨਵੰ
 ਬੈਨਕੀਮੀਨਮਨੁਖਜੇਖਾਇ॥ਦੋਖੋਵਾਰਵਿਭੁਤਮਹਿਤੇਠਾਹਿਰਾਵਹਿਨਾਹਿ॥੪੬॥ਕਰੀ
 ਮਮਾਈਮਥਕਰਿਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਸੋਪਕਾਇ॥ਸਬਦਿਪੁਤ੍ਰੀਸਭਨਉਰਕੀਘਾਉਅਸੀ
 ਕਲਾਇ॥੪੭॥ ॥ਸੁਖਮਜਨਮਕੋਅੰਗ॥ ॥ਰਜੰਬਮਨਮਹਿਮਉਜਓਠਮ
 ਨਕੀਕਾਇਆਹੋਇ॥ਮਿਉਸਰੀਰਪਲਪਲਕਰੇਜਨੇਵਿਰਲਾਕੋਇ॥੪੮॥ਭਉਰਸੀ
 ਲਖਜੇਨਕੀਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਪਾਪਟਮਾਹਿ॥ਅਨਕਜਨਮਾਇਨਮਹਿਕਰੇਕੋਈਜਨੇਨਾਹਿ॥
 ੪੯॥ ॥ਵਿਖੋਕੋਅੰਗ॥ ॥ਸੀਰਾਸੁਹਾਗਾਸ੍ਰਿਦ੍ਰੀਨਰਕੰਚਨਗਲਜਾਇ॥ਰਜੰ
 ਬਰਤੀਨਉਬਰੇਪਵਕਪ੍ਰੀਤਸਮਾਇ॥੫੦॥ ॥ਸਮਤਕੋਅੰਗ॥ ॥ਘਰਘ

ਰਦੀਪਕਦੇਖੀਐਪਾਵਕਪ੍ਰਸੂਟੇਕਾ॥੧੫੩॥ਸਮਝੈਏਕੋਰੁਏਰਜੰਬਸੀਤਅਨੇਕਾ॥
 ੧੫੪॥ਏਕਸਰੋਵਰਜਲਭਾਰਿਆਭਿੰਨਭਿੰਨਘਰਜਾਇ॥ਰਜੰਬਸਭਮਿਲਏਕਹੁੰ
 ਭਿਲਟੇਸਰਵਰਮਾਹਿ॥੧੫੫॥ ॥ਮੇਲੋਕੋਅੰਗਾ॥ ॥ਰਸੋਗਾਹੀਏਪਾਂਠ
 ਮਿਲਤਿਓਪਾਂਠਮਿਲਰਾਂਮਾ॥ਜਨਰਜੰਬਮੇਲਾਭਲਾਮੇਲੇਸਰੇਸੁਕਾਮਾ॥੧੫੬॥
 ਨਿਰਵੈਰਤਾਕੋਅੰਗੁ॥ ॥ਨਿਰਵੈਰਹੋਤਵੈਰੀਨਹੀਭਉਰਾਸੀ॥ਮਹਿਕੋਇ॥ਰਜੰ
 ਬਰਾਖਤਅਉਰੰਕੋਰਖਿਆਅਪਨੀਹੋਇ॥੧੫੭॥ਨਾਮਸਗਉਤੀਬੋਲੀਐਕਹੀਐ
 ਤੇਉਮਾਸਾ॥ਸੋਰਜੰਬਕਿਉਖਾਈਐਪ੍ਰਤਖਆਪਨਾਵਾਸਾ॥੧੫੮॥ਸੁਕ੍ਰਸਿੰਘਹਿਦੇਖ
 ਤੇਕੁਕ੍ਰਿਤਜਾਹਿਕੁਰੰਗਾ॥ਤਿਉਰਜੰਬਰਵਕੀਕ੍ਰਿਤਮਤੰਰੰਗਹੋਇਭੰਗਾ॥੧੫੯॥ਇਖ
 ਸੁਦਾਮਾਦ੍ਰੋਪਤੀਦਾਨਤਨਕਕਛਕੀਨਾ॥ਤੰਕੋਤਪੁਰਕਨਕਘਰਵਹਿਅਮਿਤਪਦੀ
 ਨਾ॥੧੬੦॥ਰਜੰਬਰਜਮੁਖਮੇਲੀਐਸੋਸਹਿਸਗੁਨਹੋਇ॥ਤਿਉਛਾਦਨਭੋਜਨਸਾਧਕੋਦੇ
 ਤਨਵਰਜਉਕੋਇ॥੧੬੧॥ਜੋਆਸਕਅਲਾਹਕੇਸੇਈਅਤਤੋਯਾਰਾ॥ਤਿਉਰਜੰਬਰ

ਤਬਾਵਕੋਰੋਤਬਰਤਉਪਕਾਰਾ॥੫੯॥ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀਗਰਭੰਗਤਸਾਧੂਸ੍ਰਿਦ੍ਰੁਮਾਂਹਿ॥ਜ
 ਨਰਜੰਬਜਾਇਏਕਹੀਵੇਨੋਪੋਖੇਜਾਹਿ॥੬੦॥ ॥ਸੇਵਕੋਅੰਗਾ॥ ॥ਅਰੰਭ
 ਰਤਨਹਰਿਤਹੈਅਬਲਾਕਾਅਰਧਾਨ॥ਤਿਉਸੇਵਾਸਿਮਰਨਕਿਉਪਟੈਸਮਝੈਸੰਤਾ
 ਜਾਨ॥੬੧॥ਅਉਖਦੁਬਿਨਪਥਕਿਆਕਰੇਪਥਬਿਨਅਉਖਦੁਬਾਦਾ॥ਪੰਉਸਿੰ
 ਨਸੁਕੁਤਅਮਲਉਭੈਨਪਵੈਦੁਦਾ॥੬੨॥ ॥ਸੁਆਰਥਕੋਅੰਗਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਰੁਚੈਜੋ
 ਖਿਚਿਨਹੀਪੁਤਮਰੋਹੋਇਪੀਗਾ॥ਜਨਰਜੰਬਬਾਲਕਉਭੈਸੁਆਰਥਹੋਵੈਬੀਗਾ॥੬੩॥
 ਮਾਇਆਕੋਅੰਗਾ॥ ॥ਨਾਮਰੋਭੁਗਤੀਨਹੀਮਰਦਗਏਕਰਤਿਆਗਾ॥ਰਜੰਬਰਿਪ
 ਕੁਆਰੀਰਹੀਪੁਰਖਪਾਣਨਹੀਲਾਗਾ॥੬੪॥ ॥ਵਿਸਵਾਸਕੋਅੰਗਾ॥ ॥ਸਿਰਜਾ
 ਆਵੈਸੁਰਗਤੇਜਲਥਾਲਿਕਰੇਸੁਕਾਲਾ॥ਜਨਰਜੰਬਸਿਰਜੋਬਿਨਾਖਾਇਆਕਰੇਓਕ
 ਲਾ॥ ॥ਨਿਰਬਾਣਕੋਅੰਗਾ॥ ॥ਰਜੰਬਪਾਈਪਾਣਨੈਨਵਨਿਰਜਨਲੂਟਾ॥ਪਾ
 ਪਪੁਨਕੀਤਕਵੀਗਈਹਾਥਸਿਉਛੂਟਾ॥੬੫॥ਪੁੰਨਕੀਏਪੁੰਨਪਾਈਐਵੇਵੇਲੈਵੇਹੋਇ॥

॥ ਜੱਬ ਇਹੁ ਸਉਦੇ ਰਹੇ ਸੁਮਨ ਮਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੀ ਕੋ ਅੰਗ ॥ ॥ ਸੁਤ
 ॥ ਬਦ ਜਗਾਈ ਐ ਜਾਗੁ ਤਿਸੁ ਸੁਣੁ ਸੁਣਿ ਜਾਇ ॥ ਰਜੱਬ ਮਨ ਮੈ ਸੀਗ ਹੀਤਾਂ ਸਉ ਕਛੁ
 ॥ ਬਸਾਇ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਅੰਗ ॥ ॥ ਵੇਦ ਵਬੀਰਗੀ ਵਿਪਸਾ ਵਿਧ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰ
 ॥ ਕੀਠਿ ਰਿਗ ॥ ਜਨ ਰਜੱਬ ਤਿਸ ਜੀਵ ਬਿਨ ਸਭ ਗੁਣ ਮ੍ਰਿਤ ਕਅਉਰ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਅੰਤ
 ॥ ਸਮੇ ਕੋ ਅੰਗ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡੁ ਜੇਹਾਲ ਹੀ ਵਿਪਤ ਬਤ ਕੀਘਾਤ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਮਨ
 ॥ ਮੁਲ ਮਤਿ ਸੋਇ ਸਾਬਿਰ ਦਰਸਾਤ ॥ ੭੦ ॥ ॥ ਦੁਸਟ ਦਇਆ ਕੋ ਅੰਗ ॥ ॥ ਮਨ
 ॥ ਦਇਆ ਲਖੁ ਧੁਸੁਤਾ ਜਥਾ ਨਿਬਸੈ ਜੋਗ ॥ ਰਜੱਬ ਕੜਵਾਪੀ ਵਤੇ ਪਾਛੇ ਕਾਟੇ ਰੋਗ ॥
 ੭੧ ॥ ॥ ਸੇਵਕ ਕੁੰਭ ਕੁੰਭ ਰਗੁ ਰਾਖ ਫੁਕਾਏ ਖੋਟਾ ॥ ਰਜੱਬ ਮਾਹਿ ਸਹਾਇ ਕਰਿ ਬਾਹਰ
 ॥ ਲਾਵੈ ਚੋਟਾ ॥ ੭੨ ॥ ॥ ਜਰਣ ਕੋ ਅੰਗ ॥ ॥ ਸਾਧੁ ਸੁਣੁ ਸਮੁੰਦਗ ਤਿਸ ਬਦ ਸੁਸ
 ॥ ਲਤ ਜਾਂਹਿ ॥ ਜਨ ਰਜੱਬ ਗੰਭੀਰ ਗਤ ਸੋਰਲ ਛੁਟੈ ਨਾਹਿ ॥ ੭੩ ॥ ॥ ਰਜੱਬ ਚਲੈ ਨਕੂ ਪਬਲ
 ॥ ਰਹੈ ਖਿਮਾ ਜੋਰ ਸਾਧ ॥ ਜਿਉ ਦਾ ਮਨ ਦਰੀਆਉ ਪਰ ਕਰ ਸੀਕਉ ਨਉ ਪਾਧ ॥ ੭੪ ॥

॥ ॥ ਪ੍ਰਸਤਾਵੀਕੋਅੰਗਾ ॥ ॥ ਰਜੰਬਹਸਨਾਬੋਲਨਾਰੋਵਨਰੁਪਵੀਚਾਰਾ ॥ ਚਾਰੋ
 ਨਸਮਏਰੁਲੋਬਿਨਅਉਸਰਸੁਨਿਵਾਰਾ ॥ ੭੫ ॥ ॥ ਚੜ੍ਹਜਬਾਬੀਕੋਅੰਗਾ ॥ ਚ
 ਰਾਸੀਆਦਮਬਰਾਉਤਰੁਜਬਰਾਸੁਅੰਨਾਧਨਬਰਾਧਰਮੇਲਰੈਉਨਮਨਲਗਾ
 ਨਾ ॥ ੭੬ ॥ ਤਨਐਖਈਅਕਰਕੀਮਨਅਉਖਈਸੁਸਬਦਾ ॥ ਆਤਮਐਖਦਨਾਮਨਿ
 ਸਿਖਿਆਸਾਖੀਪਦਾ ॥ ੭੭ ॥ ॥ ਲਾਬੋਕੋਅੰਗਾ ॥ ॥ ਮਨਮਾਇਆਧ੍ਰਾਪੇਨਰ
 ਖਾਇਆਪੜਤੀਜਾਇ ॥ ਯਿਉਹੀਰਜੰਬਰਾਂਮਕੋਰੁਜੀਏਲਾਂਬੇਭਾਇ ॥ ੭੮ ॥ ਸਲਤੋਸਮੁੰ
 ਦ੍ਰਧ੍ਰਪਈਇੰਦ੍ਰੀਤ੍ਰਿਪਤਿਨਕਾਮਾ ॥ ਤੈਸੇਰੁਖਨਭਾਜਈਰਜੰਬਰਟਤੇਰਾਂਮਾ ॥ ੭੯ ॥ ਸਾ
 ਧਕੋਅੰਗਾ ॥ ॥ ਈਪਕਹੀਰੇਲਾਲਕਾਦ੍ਰਿਮਚਿਤ੍ਰਮਸਬੋਲਾ ॥ ਐਸੇਰਜੰਬਸਾਧ
 ਹੈਮਾਰਤਮਾਇਆਪੇਲਾ ॥ ੮੦ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅਹਿਸੁਅੰਗਾਰਹੈਂਸਾਧੁਮੋਰਚਕੋਗਾਇਅਹਾਰ
 ਏਹੀਕਰੇਅਉਰਬਕਤਇਹਬੋਗਾ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ਲੇਪਅਲੇਪੀਕੋਅੰਗਾ ॥ ॥ ਮਣ੍ਹ
 ਯੰਗਜੰਉਏਕਠੇਗੁਣਗਤਭਿਨਵਿਚਾਰਾ ॥ ਜਨਰਜੰਬਐਸੇਰਹੈਂਸਾਧੁਇਹਸੀਸਾਰਾ ॥

੨੩॥ ਵਸਤਤਜੇਦੁਰਵਾਸਨਾਅਸਨਤਜੇਉਰਆਸਾ। ਜਿਉਨਾਗੇਭੂਖੇਰਹੈ॥ ਜਨਰਜੇ
ਹਰਿਦਾਸਾ॥ ੨੩॥ ਨਰਨਾਰੀਰੋਟੀਦੁਪੜਾਰਿਆਨਘੀਉਘਟਮਾਹੈ॥ ਰਜੰਬਸੀਝੇ
ਕਠੇਲਿਪੇਛਿਪੇਕਛੁਨਾਹਿ॥ ੨੪॥ ਮਾਇਆਮਧੇਮੁਕਤਕਭੂਤਨਜਾਨੈਭੇਵਾ॥ ਰਜੰਬ
ਜਾਨਕਰਾਰਸਿਖਭਇਆਸੁਖਦੇਵਾ॥ ੨੫॥ ॥ ਸਾਧੂਮਿਲਾਪਕੋਅੰਗ॥ ਜ
ਬਦੀਵਾਦੀਵੇਦਰਸੈਤਬਤਲੇਕਤਮਜਾਇ॥ ਜਿਉਸਾਧੂਸਾਧੂਮਿਲੈਅਗਮਅਸੀਕਾਜਣ
॥ ੨੬॥ ॥ ਦਾਸਦੀਰਘਕੋਅੰਗ॥ ॥ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਸਾਂਦੀਫੀਆਸਾਧੂਨੇਉਰਮਾਂ
ਉਭੈਸਮਾਨੈਦਾਸਾਇਸੇਵਕਸਮਕੋਨਾਹਿ॥ ੨੭॥ ਜਨਰਜੰਬਜਲਦਲਨਿਮਿਤਜਤੀਸ
ਤੀਕੇਜਾਹਿ॥ ਭੁਗਵਤਸਾਹਿਤਭੋਜਨਕੀਆਵਰੁਭਾਰਿਕ੍ਰਿਤਭਾਇ॥ ੨੮॥ ॥ ਲਘ
ਤਕੋਅੰਗ॥ ॥ ਵਿਤਵਰਾਈਮੈਰਹੀਬਰਹੋਇਜਿਨਕੋਇ॥ ਛਾਪਲਹੀਨਿਜਅੰਗ
ਲੀਰਜਬਦੇਖੇਜੋਇ॥ ੨੯॥ ਗੁਰਰੋਗੀਨੀਚੈਖਿਚੈਰੀਆਨਦੀਪਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਰਜੰਬਉਲ
ਟੇਪੇਚਕੋਸਮਝੈਉਲਟਾਦਾਸ॥ ੩੦॥ ਰਜੰਬਰਾਂਮਉਮੰਗਕਰਿਆਪਸਹਿਤਦੇਸਰਵਾਤਿ

ਉਉਇਦਾਸਾਦਿਲਦੀਨਮਾਤਿਰਿ। ਆਤਾਹੋਇਨਗਰਬਾ॥੬੧॥ ॥ ਬੇਨਤੀਕੇਅੰ
 ॥ ॥ ਸੁਤੇਸੁਤਹਿਖਿਲਾਵਹੀਮਾਤਾਪਿਤਾਜਗਾਣ॥ ਉਉਰਨੰਬਸੇਕੀਜੀਅੰਤਰਗ
 ਤਆਵੈਭਾਇ॥੬੨॥ ਬਾਲਕਕੇਬਲਰੂਸਕਾਪਨੁਲੋਹਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ ਰਜੰਬਸਤਮ
 ਸਤਿਸੁਆਹਿਸਮਰਥਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੬੩॥ ॥ ਸਾਭਅਚਾਨਕਕੇਅੰਗਾ॥
 ਜੰਬਕਥੈਨਮਨਮਰੈਅਉਗੁਣੁਰਪੈਨਾਹੀ॥ ਜੈਸੇਸਿੰਘਪਖਾਣੁਕੋਪੰਖਬਸੇਸੁਖ
 ਮਾਹੀ॥੬੪॥ ਪਨੁਪਨੁਹੁਏਸੇਹਸੇਸੁਲੀਭਰਿਚਿਸਰੀਰਾ॥ ਰਜੰਬਥੇਧੈਅਉਰਕੋਆ
 ਪਨਬੇਧੇਬੀਰਾ॥੬੫॥ ਸੁਆਨਸਬਦੁਸੁਨਸੁਆਨਕਾਬੰਨਦੇਖੇਭੁਸਦੇਇ॥ ਤਿਉਰ
 ਜੰਬਸਾਖੀਸਬਦਦੇਖਾਬਿਚਾਰਨਲੇਇ॥੬੬॥ ਏਕਬੋਲਤੇਅਨਭੁਲੇਇਕਅਨਬੋ
 ਲੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਰਜੰਬਨਰਨਾਰੇਲਗਤਿਮੋਤੀਭਿਕਟੇਮਾਹੀ॥੬੭॥ ॥ ਨਿੰਦਕਨੀ
 ਸਤਾਰਕਾਅੰਗਾ॥ ॥ ਨਿੰਦਕਨੀਦਾਨੀਸਤਰੇਦਿਲੋਦੁਹਰੋਇਦੇਸਾ॥ ਮਹਾਂਪੁਰਖਪਾ
 ਰਸਮਈਲੋਹਲਗੇਰਸਰੇਸਾ॥੬੮॥ ॥ ਅਪਲਛੁਣਾਪਰਾਧਕਾਅੰਗਾ॥

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 469 (Part - 14) Subject Bhakti Kavya

Name of MSS Baber Pachisi

Author _____

Period _____

Folios 15

Script Gurmukhi

Source Bhabe Di Hatti, Ansitser

Missing Folios _____

ਕਲਾਏਹਸਭਹੀਹੈਚਾਰਾਜਨਰਜੈਬਤਾਂਨਿਰਕੇਪੰਡਤਿਪਾਨੀਹਾਰਾ॥੧੧੪॥ਅਸਕਸੀ
ਰਸਮੰਦ੍ਰਹੈਮਸਕਰਾਨਕਤੇਬਾਕੁਲਕਾਜੀਸਕੇਭਏਰਜੈਬਸਮਝੈਏਕ॥੧੧੫॥
ਤੁਰਕਤੇਗਕੁਰਾਨਗਾਹਿਸੂਤਿਹਿੰਦ੍ਰਹਈਆਗਾਰਜੈਬਅਨਭਵਗੁਰਜੇਤਾਂਕਉਦਹਿ
ਦਿਸਧਾਰਾ॥੧੧੬॥ ॥ਦੋਹਰੇ॥ ॥ਸੀਪੂਰਨੀ॥

॥ = ੧ ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਥਬਬੇਕਪਚੀਸੀਸਾ
ਗਣਿਅਤੇ॥ ॥ਕ੍ਰਿਤਠਕੁਰਦਾਸਕੰਪਾਣੀ॥ ॥ਛਪੈਛੰਦਾ॥ ॥ਚਿੰਬ੍ਰਹਮ
ਪਰਮਸੁਖਧਾਮਨਮੋਤਿਹਭਾਉਭਗਤਕਰਾ॥ਸੀਗੁਰਬੰਦੇਚਰਣੁਕਮਲਾਸਿਰਨਿਆ
ਇਜੋਰਕਰਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੇਅੰਤਤਾਂਹਿਮਿਕੈਸੇਪੰਘੈ॥ਦ੍ਰਿੜਿਓਜਗੁਰਉਪਦੇਸਯ
ਥਾਮਤਉਚਰਸੁਨੰਘੈ॥ਉਦ੍ਰਿਯੋਗਜਾਨਮਨਭਾਨਾਜਿੰਬਾਬਿਨਸਜੇਤਮੁਅਗਯਾਨਮਨ॥
ਤੈਸੇਹੀਇਨਦੁਹਨਕੋਜੁਧੰਕਥੈਜੁਨਹੋਸੁਜਨ॥੧॥ ਸਵੈਯਾ ॥ਪ੍ਰਮਾਤਮਤੇਉ

ਪਸੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਤਿਹੰਤੇ ਸੁਰੁਯੋਤੇਉਜੀਵਕਹਾਹੀ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਰੂਪਧਰੇਜੁਗਸੇਊਆਵਿਦੁਆ
 ਵਿਦੁਆਜੀਉਬਹਾਂਹੀ। ਆਵਿਦੁਆਤੇਆਗਿਆਨਭਯੋਵਿਦੁਆਤੇਗੁਨਾਂਨਦੇਉਮਨਆਰ
 ਪ੍ਰਵਿਰਤਾਅਵਿਦੁਆਅਸੁੰਧਵਰੀਮਨਸੁਧੰਦਰੀਨਿਵਿਰਤਵਿਦੁਆਹੀ। ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾ
 ਬ੍ਰਹਮਰਚਨਾਰਚੀਆਪੁਨਆਪੁਬਨਾਇ। ਅਬਇਨਕੀਸਿਤਾਂਨਜੇਸੁਨੇਸੁਹਿਤਚਿ
 ੩॥ ਆਵਿਦੁਆਸੁਤਅਗਿਆਨਮਨਭਯੋਤਾਹਿਪ੍ਰਵਰਾ। ਪੁਰਪਾਂਚਨਾਰੀਸਹਿਤਪਾਂਚਤਤੋ
 ਕੇਦੁਆਰਾ। ੪॥ ਚੌਪਈ। ਬਰੇਸੁਮੇਹਕਬੁਧਾਂਜਿਸਨਾਰੀ। ਵਾਉਤਤਵਾਸਾਰਿਦੇਮੰਝਰੀ
 ਦੁਤੀਕਾਂਮਰਤਤਾਂਕੀਨਾਰੀ। ਅੰਭੁਤਤਵਾਸਦਸਵੇਦੁਆਰਾ। ਤਿਤੀਕ੍ਰਿਪੁਹਿੰਸਾਕ੍ਰਿਜਜਾਂਹੀ
 ॥ ਅਗਨਤਤਵਾਸਪਿਤੇਮਾਹੀ। ਚਤਰਥਲੋਭਨਾਰੀਜਿੰਹਵਿਸਨਾ। ਪਿਥਵੀਰਤਅਰਮ
 ਨਮਹਿਬਸਨਾ। ਪੰਛਮਅਹੰਕਾਰਕ੍ਰਿਪਾਤਿਹਮਮਤਾ। ਵਯੋਮਤਤਅਰਸਿਰਮਾਹਿਬਸਤਾ
 ੫॥ ਸੋਰਠਾ। ਵੁੰਦਿਦੁਹਿਤਾਦੁਖਦਾਇਜਨਮਲਾਯੋਪੁਨਤਾਂਹਿਕੋ। ਕਹੋਸੁਪ੍ਰਗਟਸੁਨਾਇ
 ਆਸਾਸੁੰਨਸਾਨਾਮਤਿਹਾ। ੬॥ ਦੋ॥ ਇਤਾਵਿਦੁਆਪ੍ਰਵਰਃ ॥ ਅਥਵਿਦੁਆਪ੍ਰ

ਰਕਬਨੀ॥ ॥ ਵਿਦਿਆਨਮਨਉਪਜੀਤਿਹਸਿਤੰਨਾਸੁਤਪੰਚੋਤ੍ਰਿਪੰਚਪੰਚਪੰਚਤ
 ਸਿੰਗਾਨ॥ १॥ ਏ ॥ ਬਰੋਬਬੇਕਸਬਧਜਿਸਨਾਰੀ॥ ਵਾਉਤਤੁਵਾਸਰਿਦੇਮੰਝਾਰੀ॥
 ਤੀਅਸਤੰਨੁਗਤਤੰਕੀਨਰੰ॥ ਅੰਭੁਤਤਵਾਸਦਸਵੈਦੁਆਗਾ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਧੀਰਯਾਤ੍ਰਿਯਾ॥
 ਮਹਿਸਾਜੰਗਿ॥ ਅਰਾਨਤਤੁਵਾਸਾਪਿਤੇਮਹਿ॥ ਚਤਰਬਸੀਤੋਖਨਾਰੀਤਿਸੁਖਿਮਾ॥ ਪ੍ਰਿਥ
 ਵੀਤਤੁਵਾਸਾਤਿਸਮਨਮਾ॥ ਪੰਚਮਸਿਵਨਾਰੀਤਿਹਸਮਤਾ॥ ਦੁਯੋਮਤਤਅਰਸਿਰਮਹਿਰ
 ਹਿਤਾ॥ ੮॥ ਏ॥ ਦੁਹਿਤਾਦੁਇਉਪਜਤਰਈਏਕਨਿਰਸਾਨਾਮਾ॥ ਦੂਜੇਹੈਸਾਵਿਚਰਨ
 ਅਤਸੁਦੁਸੁਖਧਾਂਮਾ॥ ੯॥ ॥ ਇਤੀਵਿਦੁਆਪ੍ਰਵਰਃ ਸੇਰਠਾ॥ ॥ ਅਵਿਦੁਅ ०
 ਸੁਤਅਗਿਆਨਦੇਖਤਹੀਸਿਤੰਨਬਲਾ॥ ਐਸੇਧਰਿਯੋਧਾਨਮਨਅਪਨੋਰਾਜਚਲਾਈਐ
 ੧੦॥ ਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਕੋਟਰਚਿਓਭੂਮਭੀਤਾ॥ ਆਂਕੀਓਟਲੇਹੁੰਜਗਜੀਤਾ॥ ਪਾਪਪ੍ਰੰਨਦੁ
 ਇਦਰਠਹਿਰਾਏ॥ ਸੁਖਦੁਖਕੇਦੁਇਤਾਕਲਗਾਏ॥ ਕਾਲਕਰਮਦਰਵਾਂਨਬੈਠਾਏ॥ ਏ
 ਰੇਤਕਜਿਉਖਸਮਰਜਾਏ॥ ਨਿਰਕਫੋਰਜਾਰਵਸਨੀਕਾ॥ ਦੁਬੈਦਾਖਾਈਕਰੀਅਮੀਕਾ॥

੧੧। ਵੇਹਰਾ। ਇਹ ਬਿਧ ਜਬਰਾ ਵਿਨ੍ਹ ਕੀ ਚਿਹਰ ਖੁਸੇ ਮਨ ਆਗਿਆ ਨ। ਵੇਹਰਾ ਜਾ
ਬਮੋਹ ਕਉ ਮੋਸੁਤ ਵਰ ਬਲਵਾਨ। ੧੨। ਮਹਾਂ ਅਧਮ ਆਗਿਆ ਨ ਮਨ ਦੀ ਚਿ ਮੋਹਰ
ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਬੈਠ ਵਹੁਲਾ ਗੋਕਰਨ ਅਕਾਜ। ੧੩। ਕੂਨ੍ਹ ਮੰਤ੍ਰੀ ਧਾਰ ਕਰ ਜੋ
ਰਬ ਚਾਇ ਚਿ ਮੋਹ। ਅਪਨੇ ਸੁਤ ਚਲਾਇ ਚਿ ਛਲਵ ਲਕਪਟ ਪ੍ਰੇਹ। ੧੪। ਦੁਸੁਤ ਚਿ
ਰਬੁ ਧੰਕੋ ਲਯੋ ਬਿਬੇਕ ਤੇ ਛੀਨ। ਯਦੁ ਪਹੁਤੀ ਤੀਯ ਅਨਜ ਕੀ ਰਦੁ ਪੰਥਿ ਕੀਨ। ੧੫
ਇਸ ਅਨੀਤ ਕੋ ਦੇਖ ਕੈ ਕੂਕੈ ਸਿਤਹਾਰਿ ਦੁਆਗ। ਅਗਾਨ ਬਧਾਇ ਚਿ ਮੋਹ ਕੋ ਵੀਨੋ ਹੈ ਦੁਖ
ਭਾਗ। ੧੬। ਸੋਰਠਾ। ਹਰਜੀ ਸੁਣਿ ਅਰਦਾਸ ਕਰਣਾ ਕਰਿ ਐਸੇ ਕਹਿਯੋ। ਤੁਮ
ਮਪ੍ਰੀਤ ਮਦਾਸ ਕਰੋ ਤੁਮਾਰੀ ਰਾਖਿਆ। ੧੭। ਵੇਹਰਾ। ਆਇ ਸਦਈ ਗਾਂ ਨਕੋ ਕਰੁਣਾ ਕ
ਰਿਹਰਾਇ। ਮੋਰ ਸੀਤ ਆਤਿ ਦੁਖ ਤਹੈ। ਤਿਨ ਕੀ ਕਰੋ ਸਹਾਇ। ੧੮। ਤਬੇ ਬੁਲਾਇ ਚਿ ਗਾਂ
ਨਮ ਬਰੋਸ ਪੂਤ ਬਿਬੇਕ। ਸਾਜ ਛਤ੍ਰ ਤਿਹ ਸਿਰ ਪਰਿਯੋ ਕੀ ਚਿ ਰਾਜ ਕੀਟੇ ਕ। ੧੯। ਸਬੁ
ਮੰਤ੍ਰੀ ਤਿਸ ਥਾਪਿਆ ਕਰੈ ਭਲਾ ਵੀਚਾਰ। ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕੀ ਰਤ ਕਥਾ ਸਦਾਇ ਹੈ ਆਚਾਰ

॥ ३० ॥ ਧਰਮਾਨਿਸਾਨਬਜਾਇਕੈਰਛਯੋਬੀਬੇਕਬਲਧਾਗਾਸਖਾਸੈਨਤਬਆਪਨੇ
 ਲੀਨੇਸਭੈਹਕਰਾ॥ ३१ ॥ ਸੋ। ਠਾਢਿਯੋਸੁਨਤਹੀਮੋਹਅਧਰਮਾਨਿਸਾਨਬਜਾਇਕੈਪ
 ਤੀਕੁਪਛਾਫ੍ਰੇਸੋਇਜੋਆਵਹਿਮਮਸਾਮੁਹੇ॥ ३२ ॥ ਏ। ਸਾਜਕਰਯੋਤਬਜੁਧੰਕਾਜੋਧੇਸ
 ਖਾਬੁਠਾਇ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਂਹਉਰਣਜਤਹੋਕਾਂਮਕਹਿਓਇਉਆਇ॥ ३३ ॥ ਤਬੈਅਹਾਰਮਸ
 ਤੀਕਰੀਨਿਰੁੰਦਸਤਰਧਾਗਾਸੁਖਚਲਾਵਾਆਗੇਕੀਓਜੁਵਾਸੀਜੋਇਸਵਰਾ॥ ३੪
 ਰਸਬੇਲਣੁਖੰਡਲਯੋਭਉਹਾਂਪਨਖਚਢਾਇ॥ ਨੇੜਬਾਂਨਤਾਂਮੈਧਰੇਲੋਲਪਣੁਹਾ
 ਲਬਣਾਇ॥ ३੫ ॥ ਅਸਬਾਬਜੀਨਸੀਗਾਰਸੇਰੂਪਘੋੜਾਕਰੀਤਿਆਰਾਚਲਾਢਿਤ
 ਬਰਛੀਹਾਬਲੈਭਯੋਕਾਮਅਸਵਰਾ॥ ३੬ ॥ ਬੀਬੇਕਰਾਇਇਤਤੇਤਬੈਜਤਕੰਮੁਹ
 ਰਾਈਨਾਉਠਯੋਮਹਾਂਬਲਧਾਰਵਹੁਕੀਢਤਸੀਕਨਕੀਨਾ॥ ੩੭ ॥ ਕੀਓਅਹਾਰਸੁਚੇਤਤ
 ਭਉਕਪਣੁਪਹਿਰੇਇ॥ ਵਿਠਾਰਚਲਾਵਕੀਓਅਗਾਂਰਹਠਸੀਜੋਇਸਜੋਇ॥ ੩੮ ॥ ਅਕੁੰ
 ਟਖਣੁਗਕਟਬਾਂਧਿਓਪਨਖਕੀਓਬੀਧੇਜੁ॥ ਨਿਯਤਿਤਰਣੁਸਰਪਰੇਇਸਾਬਿੰਦੁਲਲੀ

ਏਨ੍ਹਾ ॥ ੩੬ ॥ ਅਸ ਬਾਬ ਜੀ ਨ ਸਿੰਗਾਰ ਸੇ ਕਰੁ ਪਾਸੁ ਲੀਓ ਪੀਗਾ ਬਰਛੀ ਦ੍ਰਿੜ ਠਹਿਰ
 ਵਣ ਲੈ ਕਰਿ ਚਢਯੋ ਸੁਪੀਗਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸੋ ਚਿਤ੍ਰ ਤੇ ਆਇ ਚਿਕਾਂ ਮਇ ਤੇ ਜਤ ਚਢਯਾਇ
 ਕਰਨ ਲਗੇ ਸੀਰਾ ਮਸਖਾ ਪੰਚ ਪੰਚ ਸੀਗ ਲੈ ॥ ੩੮ ॥ ਜਤ ਜੋ ਧਾਅਤ ਸੁਗਮਾ ਅੰ ਸੇ ਕੀਰਿ
 ਵੀਚਰਾ ਏਕ ਏਕ ਸੇ ਸੁਝੀ ਐਧਰ ਮਜ੍ਹ ਪਕੋ ਧਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਵਿਚਾਰ ਚਲਾਵਾ ਜਤ ਕਤ ਬ
 ਏਕ੍ਰਿਓ ਬਲ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਚਲਾਵਾ ਕਮ ਕਾਦੀ ਨੇ ਜਾਇ ਗਿਛਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਚੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ
 ਗਤ ਬਕਾਂ ਮਪਠਾਇਯੋ ਏਤ ਤੇ ਸੁਗਮ ਨੇ ਮਾਰਿ ਗਿਯੋ ਸੁਆਦ ਸਨੇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ਆਇ
 ਚਿਵੰ ਕੋਨੁ ਨ ਸੁਧਤ ਪਨੇਘਾਯੋ ਆਤਿ ਅਹਾਰ ਬਹੁਰੇ ਬਲ ਧਰਿਯੋ ਸੀਜ ਨੇਂ ਤਾਂ ਕੋਪ
 ਰਹਿਯੋ ਆਲਸ ਚਿੰਪਤ ਬੇਰਣ ਘੋਰਯੋ ਜਤ ਨ ਜਾਗਤਿ ਨੇ ਮਾਰਨਿ ਬੇਰਿਯੋ ਪੁਨ
 ਕੁਲਖੰ ਏਹਿ ਆਇ ਰਣ ਸੰਭਯੋ ਏਤ ਹਿ ਸੁਸੀਲ ਤਾਂ ਕੋ ਸਿਰਖ ਪੰਡਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਏ ਜਬੈ
 ਸਖਾ ਸਗਰੇ ਹਨੇਰ ਹਯੋ ਕਾਮ ਮੁਰਝਾਇ ਰਤ ਸਿੰਊ ਠਿਰ ਸਮਝਾਇ ਚਿਤ੍ਰ ਮਹਿ ਕਰੋ ਛਲ
 ਜਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਕਿਦ੍ਰੁ ਪਜਤ ਪੈਰਤ ਪਠੀ ਛਲੁ ਕੀਨੋ ਤਿਸ ਭਾਂ ਮਾਦਾ ਸੀਉ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਦੇਵੁ

ਚਿੰਗਾਇਸਮਾ॥੨੬॥ਜਬਦਾਸੀਦੈਰਤਿਰਹੀਕਾਮਪਛਾਨਿਯੋਦਾਉ॥ਜਤਕੇਉਰਤਬਲ
 ਏਓਸੁਪਨਖਕੂਕੇਘਾਉ॥੨੭॥ਹਾਰਿਉਤਵਤਜਾਗਾਤਿਭਯੋਅਪਨੀਨੁਗਾਤਿਸੰਭਾਰਾ॥
 ਨਾਕਕਾਟਸਿਰਮੂਰਕਰਿਰਤਕੇਦੀਓਨਿਕਾਰਾ॥੨੮॥ਤਬਧਾਯੋਜਤਕਾਂਮਪੈਲੀਚਿਤਾਂਹਿ
 ਲਲਕਾਰਾ॥ਜੁਪੰਕਰਨਦੇਉਲਗੇਸਸਤਨਕੇਕਰਧਾਰਾ॥੨੯॥ਆਪੁਧਸੈਆਪੁਧਕ
 ਟੇਪਾਛੇਮੁਸੁਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ਹਤ੍ਰੇਕਾਂਮਸਿਰਮੁਖਲਲੀਨੇਜਤਜੈਕਾਰਾ॥੩੦॥ਸੋਰਠਾਉਠਿ
 ਯੋਕ੍ਰੋਧਬਲਧਾਰਕਾਂਮਹਤੇਕਉਦੇਖਕੈ॥ਕਰਹੇਸਤ੍ਰਸਿੰਘਾਰਮੇਸਮਾਨਕੇਤੇਜਸੀ॥੩੧॥
 ਦੋ॥ਕਪਟੇਪਹਿਰੇਆਕਣਨਖੁਸਕੀਚਿਠਲੁਖਾਨਾ॥ਕਰੀਸਿੰਯੋਇਸੁਕਲਪਾਨਾਂਬਹੁ
 ਬੋਲਲਾਵਾਜਾਨਾ॥੩੨॥ਅਉਸਾਨਅਧਰਮਕਖਵਗਬੀਨਿਤਿਹੁਵੀਧਨਖਚਣਾਇ॥
 ਵੈਰਵਿਰੋਧਕੇਸਰਲੀਏਐਗੁਣੁਛਾਲਬੁਣਾਇ॥੩੩॥ਅਸਬਾਬਜੀਨਕੁਦਾਸਿੰਉਤ
 ਪਣਾਸੁਕੀਚਿਤਾਗਾ॥ਲੈਬਰਛੀਅਤਿਰੋਸਕੀਤਾਂਪਰਭਯੋਸੁਵਾਰਾ॥੩੪॥ਸੋਧੀ
 ਰਜੁਅਤਿਬਲਵਨਬਿਬੇਕਰਾਇਦਿਤਤੋਪਠਯੋ॥ਸਾਜਿਚਿਸਭੁਸਮਮਾਨਰਣਜੀਤਨਕੇ

ਚਉਠਿਤਾ॥੪੫॥ ਦੋ॥ ਛਲਖਾਨਕੀਚਿਸਾਂਤਕਾਬਸਰੁਈਨਤਾਪਾਗ॥ ਛਲਾਵਾਥੋ
 ਅਕਲਪਜਿਹਰਸਵਾਰਾ॥੪੬॥ ਖੰਡਾਉਦੰਮਪਰਮਕਾਪੁਜਾਪਨਖਚਛਾਇ॥ ਗੁ
 ਉਪਦੇਸਕੀਛਾਲਲੈਪਦਰਜਤੀਰਬਣਾਇ॥੪੭॥ ਸੀਤਲਾਈਘੋੜਾਕੀਆਵਾ
 ਜੀਨਅਸਬਾਬਾਬਰਛੀਮੈਰੀਕੀਲੀਏਤਾਂਪਰਚੜ੍ਹਿਯੋਸਿਤਾਬਾ॥੪੮॥ ਜੋਰਠਾ॥ ਇ
 ਤਪੀਰਜੁਬਲਵਾਨਚਿਤਹਿਕ੍ਰੋਧਰਣੁਆਇਓ॥ ਸਖਾਸੰਗਪਰਧਾਂਨਪਾਂਠਪਾਂਚਦੋਨੋਰਿ
 ਸਾ॥੪੯॥ ਪੀਰਜੁਕੀਓਬਿਛਾਰਪਰਮਜੁਪਅਤਹੀਭਲਾ॥ ਏਕੰਹਿਏਕਹਕਾਰਪਾਹੀ
 ਬਿਪਸ੍ਰੁਝੈਂਸਭੈ॥੫੦॥ ਦੋ॥ ਛਲਾਵਾਥੋੜਾਬੋਲਣੁਦੈਰ੍ਹਿਅਤਹਿਉਤਾਲਾ॥ ਬਹੁਬੋ
 ਲਚਲਾਵਾਕ੍ਰੋਧਕਾਮਾਰਕੀਓਪਾਮਾਲਾ॥੫੧॥ ਚੌ॥ ਤਬਹਿਕ੍ਰੋਧਤਮਗੁਣਹਿਪਠਾਯੋ
 ਇਤਸਤਗੁਣਤਿੰਹਮਾਰਮਿਟਾਯੋ॥ ਦੁਤੀਕੁਵਡਨਤਬੈਬਲਪਰਿਯੋ॥ ਇਤਤੋਖਵਨ
 ਤਾਂਕੋਪਰਹਯੋ॥ ਤੇਜਤਾਉਕਰਬਹੁਰੋਆਯੋ॥ ਸੀਤਸੁਭਾਉਤਾਂਕੋਤਬਘਾਯੋ॥ ਕੁਟਲ
 ਆਇਕੈਛੁਨਰਨਮੰਡੁਯੋ॥ ਨਿਵਣੁਸੀਸਤਾਂਹੀਕੋਖੰਡੁਯੋ॥ ਤੀਛੁਨਪੁਨਆਇਓਲਲਕਾ

ਸਾਹਿਬ ਸੀਲ ਕੀ ਚਿਤਾ ਸਪੁਰਾਹੇ ॥੫੩॥ ਚਿਹਾਇਹ ਬਿਧਿ ਜਬ ਸੁਣੈ ਸਖ ਕੋ ਪਸੰਦਿ ਭੋ
ਵੁਭੰਮਾ ॥ ਇਤਤੇ ਪੀਰ ਜਧਾਇ ਚਿਹੁਣੈ ਸਸਤੁ ਅਤਿ ਘੁੰਮਾ ॥੫੩॥ ਆਪੁ ਪਸੰਦ ਆਪੁ
ਏਪੁਨ ਕੂਪੇਹ ਤਕੀਨਾ ॥ ਪੀਰ ਜਤ ਬਜੈ ਕਾਰ ਕੋਰਣੁ ਹਿਦਮਾ ਮਾਦੀਨਾ ॥੫੪॥ ਨਾਰੀ ਹਿੰਸਾ
ਪਕੀਪੀ ਜਸੀਗ ਪ੍ਰਾਣੁ ਤਜਾਇ ॥ ਪੀਰ ਜਕੇ ਜੈ ਕਾਰ ਤੇ ਅਹਿੰਸਾ ਮੰਗਲਗਾਇ ॥੫੫॥ ਸੋ
ਉਣੇ ਭੋਭੁ ਅਕੁਲਾਇ ਜਬੈ ਕੂਪਮਾ ਭੋਭੁ ਗਯੋ ॥ ਅਬ ਜੀਤੈ ਰਣੁ ਜਾਇ ਮੋਸਾ ਮੁਹੋਰੇ
ਆਵਈ ॥੫੬॥ ਚਿਹਾਮਾਪਸੀ ਗਰਬਨ ਠਲਖਾਯੇ ਦਰਿਦ੍ਰ ਕਪੜੇ ਕੀਨਾ ॥ ਕੀਚਿ ਚਲਾ
ਵਾਕਮ ਨਾਲਾ ਲਗ ਜਿਹ ਕਰਣੀਨਾ ॥੫੭॥ ਕੂੜ ਬੋਲਣੁ ਖੰਡੀ ਚਿਅਣੁ ਪਤੀਜਣੁ ॥
ਲਾਆਪਸੁ ਰਬ ਕਾਪਨ ਖਲੈ ਤੀਰ ਕੁਕਰਮ ਸੀਭਲਾ ॥੫੮॥ ਲਹਿਰਯੋਵਾ ਅਸਬਾਬ
ਕੀਨ ਕੁਮਨ ਚਿਪਰਧਾਗਾ ॥ ਚੀਠਾਈ ਬਰਛੀ ਲੀਏ ਭੁਯੇ ਲੋਭੁ ਅਸਵਾਰਾ ॥੫੯॥ ਸੋ ॥
ਇਤਤੇ ਤਬੈ ਸੀਤੋ ਖਰਾਇ ਬਿਬੇਕ ਪਠਾਇ ॥ ਆਨੰਦ ਸਿਉ ਮਨ ਪੋਖ ਅਰਜੀਤ ਨਕੋਰ
ਉਜੀਯਾ ॥੬੦॥ ਚਿਹਾਰਾ ਮਨ ਮਰਚਨ ਠਲਖਾਯੇ ਸਿਪਦ ਕਪੜੇ ਧਾਗਾ ॥ ਚਲਾਵਾ ਕੀਚਿਨੀ

ਹਕਮਤਾਨ੍ਰਿਪਤਿਸੰਜੋਇਸਵਾਰਾ॥੬੧॥ ਬੋਲੈਣਸਭੁਖੰਡੁਕੀਓਪਰਤੀਤਰਾਰੁਕੀ
ਲਾਪ੍ਰਕਾਜਸਵਾਰਨਧਨਖਕਰਤੀਰਸੁਕਰਮਸੁਚਾਲਾ॥੬੨॥ ਨਿਰਲੰਭੁਘੋੜਕੀ
ਅਸਬਾਬਜੀਨਾਵੈਣਤਾ॥ਸੁਮਤਬਰਛੀਕਰਧਾਰਕੈਸਿਤੋਖਕਰੀਚੜਤਾ॥੬੩॥ ਜੋ
ਇਤਛਵਿਓਸਿਤੋਖਉਤਤੇਲੋਰੁਸਿਧਾਇਯੋ॥ਜੁਧਕਰੈਨਿਰਦੋਖਪਾਂਚਪਾਂਚਸੀਰਾਸਖੰ
ਲੈ॥੬੪॥ ਚੋਨੀਹਕਾਂਮਛਲਾਵਪ੍ਰਿਥਮਗੀਇਤਤੇਬੋਗਸਿਧਾਰਾ॥ਲੋਰੁਚਲਾਵਾਕ
ਮਨਾਖਿਨਮਹਿਦੀਓਸਿਧਾਰਾ॥੬੫॥ ਲੋਰੁਕੁਸਤਤਬਰਣੈਪਠਾਯੋ॥ਇਤਤੇਸਤ
ਤਾਂਕੋਸਿਰਘਾਯੋ॥ਪੁਨਹੋਸਿਰਹਆਇਬਲਧਯੋ॥ਇਤਤੇਤਾਗਤਾਂਹਿਪਰਹਰਯੋ
ਪੁਨਆਯੋਹੇਤੁੰਅਨਰਸੁਕੇਰਾ॥ਵਿਰਕਤਾਤਾਂਕੋਮਾਰਨਿਬੇਰਾ॥ਆਤੁਰਤਾਈਪੁਨਬਲ
ਕੀਨਾ॥ਅਜਾਣੀਮਾਰਤਾਂਹਿਕੰਦੀਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਣਤਾਬਹੁਵੈਠਟਠਾਟਿਯੋ॥ਅਤਿਉਦਾਰਤਾਂ
ਕੋਸਿਰਕਟਯੋ॥੬੬॥ ਚੋਸਖਾਮੁਏਜਬਲੋਰੁਕੇਉਠਯੋਸਸਸੜਸੀਤਾਰਾ॥ਇਤਹਿਸਿਤੋ
ਖਤਾਂਸਿਉਜੁਟਿਓਅਪੁਨੇਆਯੁਧਾਰਾ॥੬੭॥ ਏਕਏਕਸੈਖੰਡੁਯੋਤਾਂਕੋਸਸੜਪ੍ਰਹਾਰਾਧਾ

॥
 ਮਰਯੋਲੋਭਕੋਕੀਓਸੀਤੋਖੁਜੈਕਾਰਾ॥੬੮॥ਕ੍ਰਿਸਨਨਰੀਲੋਭਕੀਮੁਈਪੀਆਸੀਗੁਜਾਇ
 ਸਿਤੋਖਖਿਮਾਂਸੋਅੰਕਰਰਬੈਠਯੋਅਤਸੁਖਪਾਇ॥੬੯॥ਜਬੈਲੋਭਕੋਰੁਭਯੋਤਬੈਮੋ
 ਯਅਕੁਲਾਇ॥ਆਪਸਮਲੈਜਾਨਕੈਲਯੋਅਹਿਕਾਰਬੁਲਾਇ॥੭੦॥ਸੋਸੁਨੇਸਖੇਬ
 ਲਵਾਂਨਸਖਾਸੈਨਸੁਏਸਬੈ॥ਹਮਤੁਮਏਕਪੁੰਨਦਿਖਬੈਕੋਦੈਵਪਧਰੇ॥੭੧॥ਰਾਜਕਾ
 ਨਬਲਏਕਹਮਤੁਮਅੰਤਰਕਛੁਨਹੀ॥ਜੈਸੇਰਹੈਰਣੁਟੇਕਸੋਊਕਾਂਮਅਬਤੁਮਕੋਰੇ
 ੭੨॥ਏਅਹਿਕਾਰਤਬਯੋਕਹੀਸੁਨੇਬਾਤਸਤਰਾਇ॥ਮੋਜੀਵਤਤੁਮਮਤਰੁਹੁਮ
 ਬਰਣੁਜੀਤਿਓਜਾਇ॥੭੩॥ਛੰਦਾਤਬੈਕਸੋਭਕੋਫਲਖਾਯੋਅਪਥਪਣੁਕਪਛੇਧਾ
 ਰਾ॥ਮਮਤਾਕਵੀਚਰਚਲਾਵਾਜਿਹਰਾਅਪੁਨਅਨੁਸਾਰਾ॥ਖਰਗਰਾਯੋਮਨਉਕਤਤ
 ਬੈਅਣੁਸੋਸਮਸੁਣੁਕੀਨੀਢਾਲਾ॥ਧਨਖਅਣੁਹੋਦੀਬਾਤਚਲਾਵਣੁਅਣੁਮੰਗਤੀ
 ਰਕਰਾਲਾ॥ਪੀੜਯੋਅਸੁਬਠਾਵਣੁਕੋਰਾਅਸਬਾਬਨੀਨਰੁੰਠਸਾਬਾ॥ਤਾਂਪਰਚਨੁਧ
 ਏਓਓਤਾਂਵਲੁਅਨੀਤਬਰਛੀਲੈਹਾਬਾ॥੭੪॥ਸੋਸਿਵਹਿਕਹਯੋਸਮੁਸੁਇਇਤ

ਤੇਰਾਇਬਿਬੇਕਨੇ। ਸਿਤਨਕਰਹੁਸਹਾਇਮਾਰੇਜਾਇਅਹੀਕਾਰਕੇ॥੧੫॥ ਛੇਦਾਤਬੈਅ
 ਹਾਰੇਸੇਭਾਕਕੀਨੋਬਸਤਾਬਿਨਸੀਅਪਧਾਰੀ। ਕੁਦਰਤਕਵੀਚਾਰਚਲਾਵਾਜਿਹਰ
 ਗੁਰਹੁਕਮਸਵਾਰੀ। ਖੜਗਲਯੋਗੁਰਬਾਣੀਕੇਰਾਚਾਲਸਮਸ੍ਰਕੀਧਾਰੀ। ਗੁਰਬੀ
 ਦਨਧਨਖਾਬਿਖੇਸਰਧਰਯੋਮਨਅਰਪਨਅਰਥਮੁਰਾਰੀ। ਕਿਰਪਾਕਾਘੋੜਪੀੜਾਇਓ
 ਅਸਥਾਬਜੀਨਸਚਮਾਰੀ। ਅਡੋਲਰਹਿਣੁਦੀਬਰਛੀਲੈਕਰਸਿਵਕੀਨੀਅਸਵਾਰੀ
 ੧੬॥ ਸੋਰਠਾਉਤਾਅਇਓਅਹੀਕਰਇਤਤੇਸਿਵਚੜ੍ਹਪਾਇਓ। ਮਚੀਜੁਪੰਕੀਮਾਰ
 ਸੀਗਸਖਾਲੈਪੰਝਪੰਝ॥੧੭॥ ਏ॥ ਇਤਚਲਾਵਾਏਵੀਚਕੁਦਰਤਕਵੀਚਾਰਾਹਨਯੋ
 ਚਲਾਵਾਉਤੰਕਾਮਮਤਾਦਵੀਚਾਰਾ॥੧੮॥ ਏ॥ ਅਹੀਕਰਤਬਮਾਨਪਠਾਯੋ। ਤਾਂਹਿ
 ਦੀਨਤਾਇਤਤੇਘਾਯੋ। ਪੁਨਆਭਿਮਾਨਰਣੁਦੰਦਮਠਾਯਾ। ਏਸਭਾਉਤਿਹਮਾਰਗ
 ਦਾਯਾ। ਮਦਮਤਸਰਪੁਨਅਤਿਬਲਕੀਨੋ। ਭਾਉਭਰਾਤਿਨੇਮਾਰਸੁਲੀਨੋ। ਗਰਬਭ
 ਰਯੋਬਹੁਤਾਕਰਜੋਗਾ। ਤਾਂਹਿਰੀਭੀਰਨੇਮਾਰਪਛੋਰਾ। ਪੁਨਗੁਮਾਨਾਇਲਲਕਾਰਯੋ

ਕੈਮਲਭਉਸੁਮਾਰਨਿਵਰਯੋ॥੧੬॥ ਸੋ॥ ਚਰਯੋਤਬੈਅਹਿਕਰਸਖਾਏਖਮੁਏਸਬੈ॥
 ਲੀਨੇਸਸਤ੍ਰਸਿਭਰਾਇਤਤੇਸਿੰਉਰਫੁਜਾਇਕੈ॥੧੭॥ ਚੋ॥ਸਸਤ੍ਰਸਸਤ੍ਰਸੋਛੈਏਕੈਪ੍ਰ
 ਬਲਭਯੋਸਿਵਸੁਰਾ॥ਸਸਤ੍ਰਹੀਨਅਹਿਕਰਕੈਮਾਰਕੀਓਫਕਭੁਰਾ॥੧੮॥ ਸੋ॥ ਜ
 ਬੈਹਤਯੋਅਹਿਕਰਤਾਸਾਵਿਓਗੁਮਮਤਾਮੁਈ॥ਸਿਵਕੀਨੇਜੈਕਰਸਮਤਾਪੁਤਮਨਮੁਏ
 ਤਹੈ॥੧੯॥ ਚੋ॥ਅਹਿਕਰਮਰਯੋਨਿਰਖਚਿਹੁਯੋਮੋਹਮੁਰੁਧਾਇ॥ਬਹੁਵਿਓਯੋਵੀਰੁ
 ਰਕਰਕੀਜੈਜੁਪਉਪਾਇ॥੨੦॥ ਸੋ॥ਰਾਜਹਮਰੇਆਹਿਸਖਾਮੁਏਤਉਕਿਆਭਯੋ॥ਜੁ
 ਧੰਕਰੋਅਬਜਾਇਜੋਲੋਜੀਵਹੁਨਹਿਰਹੰਗਾ॥੨੧॥ ਚੋ॥ਕੁਸਮਰੰਗਕਪਹੇਕੀਏਵਿਛੋ
 ਵੇਫਲਕੋਖਾਇ॥ਫਲਾਵਹੇਤਕੁਟਿਬਕਬਹੁਮੇਲਜਿਹਰਮੰਗਲਾਇ॥੨੨॥ਪ੍ਰਕਾਵਿ
 ਕਮਿਠਬੋਲਣਾਖਰੁਗਆਦਰਕਮਾਨਾਨਿਰਤਤੀਰਤਾਂਮੈਪਰੇਫਾਲਕੁਟਿਬਸਮਜਾਨਾ॥
 ੨੩॥ ਚਿਤਮਲੀਨਅਸਬਾਬਜੀਨਾਅਸੁਪਸਾਰਾਸਾਜਾ॥ਬਿਖਪਾਪੀਤਬਰਛੀਲੀਏਚ
 ਚਿਯੋਜੁਪਕੇਕਾਜਾ॥੨੪॥ ਸੋ॥ਜੁਪਸਮਾਜਤਯਾਰਬਿਬੇਕਰਾਇਇਤਤੈਕੀਚਿਅਬਾਅ

ਪਨੇਬਲਧਾਰਜਾਇਸੀਘਰੇਮੋਹੁਕੇ॥੮੮॥੮੯॥ ਮਜੀਠੇਕਪਛੇਪਾਹਿਰਯੋਅਮਰਧ
 ਲਖਾਨਖਾਇ॥੮੯॥੯੦॥ ਚਲਵਾਕੁਟਿਬਤੇਵਿਰਕਤਤਾਜਿਹਰਇਕਾਂਤੀਲਾਇ॥੯੦॥੯੧॥ ਵੇਕਦ੍ਰਿ
 ਸਮਦਰਸਖੜਗਗੁਰਸੇਵਾਕਰਦਾਨਾਧਨਖਾਨਿਰਾਦਰਕੁਟਿਬਕਤੀਰਨਿਲੇਪਸੁਚ
 ਲਾ॥੯੧॥੯੨॥ ਉਤਨਿਰਮਲਅਸਬਾਬਜੀਨਸੋਅਸੁਤਿਆਗਪੀਕਾਇ॥ਸਤਪ੍ਰਤੀਤਬਰ
 ਛੀਲੀਏਤਾਂਪਰਚਾਵਿਓਧਾਇ॥੯੨॥੯੩॥ ਸੋਉਤੇਮੋਹਬਲਵਾਨਇਤੈਬਿਬੇਕਮਹਾਂਬ
 ਲੀ॥ਮਚਯੋਜੁਪੰਘਮਸਾਨਸਖਾਪੰਛਪੰਚਸੰਗਤਿਹ॥੯੩॥੯੪॥ ਵੇ॥ਇਤੈਕੁਟਿਬਤੇਵਿਰਕ
 ਤਤਾਰਜੋਚਲਾਵਹੋਇ॥ਕੁਟਿਬਹੇਤਕੋਮਾਰਜੋਉਤੈਚਲਾਵਾਜੋਇ॥੯੪॥੯੫॥ ਚੈ॥ਤਬੈਮੋ
 ਰਕੋਮੋਹਪਠਾਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਵਿਚਾਰਤਾਂਕੋਤਬਘਾਓ॥ਪੁਨਅਨੁਗਾਰਗੁਮਾਂਹੈਆਯੋ॥
 ਵੈਰਾਗੁਤਾਂਹਿਕੋਮਾਰਗਵਾਯੋ॥ਉਤਰੋਗਉਤਤੇਫੁਨਧਾਯੋ॥ਅਬਿਤਭਾਉਉਹਛੇਦ
 ਮਿਟਾਯੋ॥ਹਰਖਪੁਨਹਉਤਤੇਬਲਧਰਯੋ॥ਸਮਤਭਾਉਸੋਭਿਮਾਰਨਿਵਰਯੋ॥ਸਰੁਤੇਪਾ
 ਛੇਸੋਕਰਣਮੰਭੁਯੋ॥ਮਹਾਅਨੰਦਤਾਂਕੋਸਿਰਖੰਭੁਯੋ॥੯੪॥੯੫॥ ਵੇ॥ ਮੋਹਸਖਾਜਬਹਤਕੁਰੇ

३॥ ਰਚਣਹੋਵੇਭੀਆਪਾ॥ ਬਿਬੇਕਗਾਇਇਤਤੰਚਰਯੋਜਾਂਕੇਬਰਪੁਰਤਪਾ॥ ੬੫॥ ਆਪਨੇ
 ੪॥ ਆਪਨੇਸਸਤ੍ਰਲੈਰੋਊਚਲਾਵਣੁਲਾਗਾਕਟੇਸਸਤ੍ਰਸਭਮੋਹਕੇਬਿਬੇਕਗਾਇਬਰਤੁ
 ੫॥ ੬੬॥ ਸਸਤ੍ਰਹੀਨਕਰਮੋਹਕੇਮਾਰਯੋਗਾਇਬਿਬੇਕਾਸੁਬੁਧਨਾਰਤਬਵਸਕਰੀ
 ੬॥ ਜਾਸਪਾਤਿਬ੍ਰਤਏਕਾ॥ ੬੭॥ ਸੋ॥ ਕਬੁਧਮੁਈਅਰਗਾਇਜਬੈਮੋਹਕੇਹਤਭਯੋ॥ ਸਬੁਧ
 ੭॥ ਮਿਲੀਸੁਖਪਾਇਗਾਇਬਿਬੇਕਹੀਆਇਕੈ॥ ੬੮॥ ਚੋ॥ ਭ੍ਰਤਮਰਨਦੁਖਹੈਕਠਨਬਰ
 ੮॥ ਤੁਹੈਉਦੁਖਪਾਇ॥ ਤਿੰਹਵਿਜੇਗੁਨਹਿਸਹਿਸਕਿਯੋਅਗਨਦਹੈਅੰਗਜਾਇ॥ ੬੯॥ ਆਸਾ
 ੯॥ ਕੇਮੁਏਤੇਭਈਸੁਖੀਨਿਰਾਸਾਢੀਤਾ॥ ਮਨਸਾਮੁਈਤਬਰਾਇਓਸੁਵਿਚਾਰਨਾਰੀਤਾ॥ ੧੦੦
 ੧॥ ਕੂੜਮੰਤ੍ਰੀਰੂਪਾਬਿਨਬੁਧਬਲਕਛੁਨਬਸਾਇ॥ ਆਇਮਿਲਿਓਤਬਸਾਢਸਿਉਸਰਨ
 ੨॥ ਗਹੀਸਿਰਨਜਾਇ॥ ੧੦੧॥ ਸੋ॥ ਜਬੈਮੋਹਕੇਨਾਸੁਖਾਸੈਨਪੁਤਪੈਗਯਾਅਗੀ
 ੩॥ ਆਨਰਿਏਪਰਤਾਸਭਰਮਕੋਟਕਾਇਮਕੁਯੋ॥ ੧੦੨॥ ਗਾਇਬਿਬੇਕਸੁਜਾਨਐਸੋਮਨਵੀ
 ੪॥ ਚਾਰਿਓਕੋਲੋਜੀਐਗਯਾਨਤੋਲੋਸੀਸਾਨਹਿਮਿਟੈ॥ ੧੦੩॥ ਚੋ॥ ਅਗਮਾਨਓਟਰੂ

469